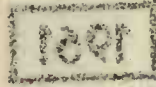

29716
Inv. A. II. 353

IOAN C. FILITTI

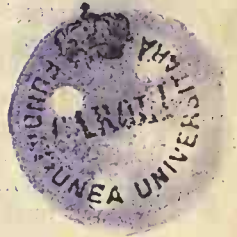
MEMBRU CORESPONDENT AL ACADEMIEI ROMANE

ARHIVA

GHEORGHE GRIGORE CANTACUZINO

DONAȚIUNE

32426

BUCUREȘTI

INST. DE ARTĂ GRAFICĂ CAROL GÖBL S-R I. ST. RASIDESCU
16, Strada Paris (fostă Doamnei), 16.
1919.

1955

BIBLIOTECA NAȚIONALĂ

COT. 29716

1961

1956

DE ACELAȘ: ec 392/06

1. Din arhivele Vaticanului. Buc. 1913.
Vol I. Doc. bisericești (1353—1699).
Vol. II. Doc. politice (1526—1788).
 2. Lettres et extraits concernant les relations des Principautés Roumaines avec la France 1728-1810.
Buc. 1915 (Doc. inedite din arhiva ambasadei franceze de la Constantinopol și a ministerului de externe al Franței).
 3. Corespondența Domnilor și boerilor români cu Metternich și cu Gentz între anii 1812—1828.—
Extras din An. Ac. Rom. Seria 2-a, Secț. ist. 1914. — (După doc. inedite. Câte-va publicate *in-extenso*. În anexe. Altele le-am publicat în *Conv. lit.*, anul 45 (1911) p. 555-686).
 4. Așezământul cultural al mitropolitului Dositei Filitti, de la înființare până astăzi (1827—1910).
Buc. 1911. (Cu o analiză a evenimentelor politice din Țara Românească între anii 1787—1812. S'au utilizat și izvoare grecești, puțin accesibile, privitoare la sec. XVI-XVIII).
 5. Un grec românizat. Stolnicul Ștefanache Cremidi (1730—1764). În *Revista istorică* I (1915) p. 105.
-
6. România față de capitulațiile Turciei. — Extras din An. Ac. Rom. Seria 2-a, Secț. ist. 1915 cu doc. inedite).
 7. Încercări de reforme în Muntenia sub Grigore Vodă Ghica (1822—1827). În *Conv. lit.* anul 40 (1906) p. 905. (Cu 2 scrisori inedite ale lui Metternich către Domn).
 8. Documente inedite relative la epoca regulamentară. — În *Conv. lit.* anul 42 (1908) p. 506; anul 43 (1909) p. 550, 562. — În *Rev. de ist. arheol. și filol.* X (1909) p. 33 (jurnale inedite ale obștei extraordinare adunări de revizie a Regulamentului organic al Moldovei). — *Ibid.* XI (1910) p. 192. — În *Viața Românească* III (1908) p. 178 (primele convenții între principatele române). — *Ibid.* V (1910) p. 339 (despre abuzurile consulilor în epoca regulamentară). — În *Anale Acad. Rom.*, Seria 2-a, Secț. ist. 1911, p. 201 (turburări revoluționare în Țara Românească între anii 1840—1843).
 9. Corespondența consulilor englezi din Principate, 1828—1836. — Extras din An. Ac. Rom. Seria 2-a, Secț. ist. 1916.
 10. Domniile române sub Regulamentul organic 1834—1848. Ediția Acad. Rom. 1915. (Premiul Națural din 1913).
-
11. Biserica Adormirea Maicii Domnului din Slatina (Olt) și restaurarea vechilor monumente.— În *Literatura și arta română* XII (1908) p. 413 și în *Conv. lit.* anul 46 (1912) p. 159.
 12. O lămurire despre schitul Barbu (Buzău). — În *Revista istorică* II (1916) p. 52.
 13. Cum s'a făcut alegerea de la 24 Ianuarie 1859. — În *Conv. lit.* Anul 50 (1916) p. 103.
 14. Hrisoave și cărți vechi. — În *Arhiva soc. științifice și lit. din Iași*, anul 27 (1916) p. 7 (în continuare de publicație).
 15. Expropierea: Dreptul istoric.—Chestia prețului.—În *Conv. lit.* Martie și Iunie 1919.

B.C.U. Bucuresti

C32426

INDREPTĂRI ȘI ADĂOGIRI

La pag. XX. — Un Manuil Cantacuzino cu soția sa Ana trăiau în Polonia la 1636 (Arh. Genealogică II 198 n. 4).

La pag. XXVIII rând 16. — De observat totuși că viitorul Constantin Vodă (Cârnu) la 1629 și 1630 vorbește de cumnatul său Const. vel pah. și că în divan la 1630 Const. este vel pah., pe când vel post. e un Alexandru (Arhiva Genealogică II 187—191).

La pag. XXIX rând 19. — Mamuca della Torre era cumnat cu dragomanul Venetiei la Poartă, Tomaso Tarsia, și a avut și 2 fii, pe Leopold și pe Cristof.

La pag. 7 nota 1. — Pentru doctorul Boleac, v. Hurmuz. S. I^a. 381.

La pag. 22. 168. 207—8 și 317. — Dumitru vel ban 1616—1618 e Mogoșescu.

La pag. 110—113. — Dragul post. ot Slătioare a avut fii pe Paraschiv vornic, Const. post. și comis., Dragul armaș și pe Neagoe post. la 1644.

La pag. 145 și 306. — Barbu sluger la 1674 e Filișanu, frate cu Preda vistier Tatomirescu.

La pag. 212 și 324. — Iane vel vistier la 1630 e grec, Psiră (Arh. genealogică II. 201).

La pag. 212 și 344. — Pentru Sima log. și urmașii lui, vezi Ionescu, Ist. Cotrocenilor p. 541.

La pag. 249 nota 2. — De adăogat Ciril Contară, patriarh sprijinit de papistași contra lui Ciril Lucari la 1632 și 1634 (Bis, ort. rom. XIX. 549).

La pag. 260. Dimachi. — Chiriță Dimachi la 1707 (Cronica lui Radu Grecianu, ed. St. D. Grecianu, p. 152).

La pag. 266. Halepliu. — Un Iacov Halepinschi din Moldova obține la 1673 indigenatul polon (Arh. geneal. II. 148).

La pag. 271. — Ianculeu. cf. Arhiva geneal. II. 99.

La pag. 281 rând 20. — Doctorul Dimitrie Notară a fost căsătorit și cu Safta Bălăcianu care la 1754 era moartă.

La pag. 285 rând 16. — Const. Cantacuzino stolnicul scria lui Marsigli că în Muntenia mai era un singur Paleologu. Probabil făcea aluzie la Paleologu vtori post. la 1707 (Cronica lui Radu Grecianu 158). În Crimeea erau mai mulți (Iorga, Const. Cant. stolnicul, 152).

La pag. 285 n. 13. — Manolache fiul lui Chiriță Hurmuzaki (agă în Mold. la

1711) eră văr cu Nicolae Vodă Mavrocordat (Cronica lui Radu Grecianu, 217). Eră deci din familia grecească.

La pag. 288 rând 8. — Un Const. Rali sau Ralca, clucer în Muntenia la 1699 și 1708 (Cronica lui Radu Grecianu).

La arborele Neculescu. — Iosif Neculescu medelnicer a avut și o fiică, soția lui Amza Jianu sluger. Eră moartă la 1832.

La arborele Fălcoianu. Trebuie exclus Nica log. cu pretinsul fiu Petru. Nica era grec și a avut fiu pe Preda. (Biserica ortod. rom. XXIII, 278). Soția lui Drăgoi F. căpitan la 1653, era Alexandra fiica lui Teodosie banul Corbeanu-Buzescu. Trebuie adăogat Badea log. din Fălcoi, 1550, soțul Radei fiică lui Momcea log. și a Cărstinei fiica lui Radu Vodă cel mare.

La arborele Ghica. S'a omis descendența lui Grigore fiul lui Alexandru Vodă de la 1766. Grigore a avut fiu pe Alexandru zis Căciulă mare căsătorit cu Zoe Cantacuzino Pășcanu. Unica lor fiică, Alexandrina, a fost soția lui Iancu A. Ghica

La arborele Rosetti. Intâia soție a lui Iordache Rosetti a fost Maria *Dabija*, nu *Buhuș* (Arhiva genealogică II 59). Din această căsătorie s'a născut numai Safta (*nu* Ecaterina) Catargi.

La arborele Știrbei. Dumitru Știrbei soțul Zamfirei, a fost fiul celui de al doilea Șerban Știrbei și al Păunei Buzescu.

La arborele Silivrianò. — Maria, soția lui Șerban Racoviceanu dela Turia a avut fiice pe Smaranda Dumitrache Urianu, pe *Zoița* Dumitrache Grecianu și pe *Maria* Jianu.

La arborele Vlădăianu. — Nicolae V. ispravnic de Dolj a fost soțul Luxandrei fiica lui Hagi Stan Jianu și a avut fiice pe *Luxandra* Otetelișanu și pe Ecaterina Buzescu. — Ecaterina *nu* era deci fiica lui Fota V. — Colonelul Ștefan V. căsătorit cu Smaranda Grecianu a avut fiice pe Steliana și pe Zoe († 1919).

ÎNDREPTĂRI ȘI ADĂOGIRI

Pag. 1 nota 2. — Socol vel clucer din Cornățeni avea, la 20 Mai 1642, moșie în Orboești (Ialomîța). Moș al său despre mamă era Socol vel vornic. (Arh. St. Mi-trop. Buc. pachet 108 netrebnic).

Pag. 2 doc. 3 rând 9. — În loc de *Hrizea vel vistier*, citește *Hrizea* vel pah 1651—3, vel spătar 1654.

Pag. 2 nota 1, rând 8. — Idem.

Pag. 2 nota 2, rând 4. — În loc de *Buzinca sluger*, citește *clucer*.

Pag. 3 doc. 7, rând 9. — În loc de *Șerban vel vistier (Bujoreanu)* citește (*Grecianu-Dragomirescu*).

Pag. 13 doc. 70, rând 4. — Idem.

Pag. 23 rând 11. — În loc de *Gheorghe comis*, citește *Grigore*.

Pag. 23 rând 12. — În loc de *Stoica log. Tăriceanu*, citește *Tărbăceanu*.

Pag. 25 rând 10 și 12. — Idem.

Pag. 30 doc. 120, rând 1. — În loc de *boerului*, citește *boerilor*.

Pag. 35 rând 8. — Cf. doc. 131 la pag. 34: *Pătrașco pah. ot Costești*. Într'un doc. de la 1638 în posesiunea doamnei Smaranda general Corlătescu: *Pătrașco pah ot Cârstești. v. pag. G.*

Pag. 36 nota 1, rând 3. — Este vorba de Calotă II Bozianu. — Cf. doc. 655.

Pag. 37 rând 13. — În loc de *Badea vel clucer Bucșanu*, citește *Bălăcianu*.

Pag. 39 nota, rând 5 și 8. — State sau Stan Popescu biv' trei vistier 1747 pare a fi identic cu State pah. 1710.

Pag. 40 doc. 150, rând 4. — În loc de *Gârlovi*, citește *Gârbovi*.

Pag. 47 doc. 169, rând 5. — Răducanu Băleanu a existat. — Cf. doc. 159.

Pag. 48 nota 1. — Clucerul Dumitrache Varlaam se întâmpină și la 1795. Moare la 1796 (Urechia IV. 495. V. 149. — Cf. doc. 436. 437). — Fiul său Constantin era serdar la 1793 (Urechia II. 476. — Cf. pag. 73 nota 3). — Dumitrache Fotache e clucer și la 1795 (Urechia IV. 496). Clucerul Dumitrache de la 1784 ar putea fi Dumitrache Panaiotache, care a avut soție pe Elena, iar fiii pe Ruxandra și pe Ștefanache (Urechia II. 476). — Trebuie deosebiți deci patru cluceri Dumitrache, con-timporani.

Pag. 54 doc. 190 rând 6. — Badea clucer este *Bucșanu*.

Pag. 54 nota 4, rând 5. — Velisarie fiul lui Ghencea Rustea, trebuie deosebit

de Velisarie Rustea de la 1646 (C. G. Mano, 19). — *Ibid.* rând 6—7, în loc de *Revista nouă*, citește *România nouă*.

Pag. 57 rând 17. — Chirca log. este *Rudeanu*.

Pag. 71 doc. 224. — În loc de *Grigore* al Ungro-Vlahiei, citește *Dositei* (Filitti).

Pag. 86. — Pentru moșia Mănești a mănăstirii Gruiu, vezi Arh. St., Gruiu, pachet 3 și 5. — Moșia se învecina cu Tătaru și cu Călineștii de pe Colceag (acest volum, pag. 54. 58).

Pag. 87. — No. curent al celui d'întâi doc. este 274.

Pag. 88 doc. 278 și nota 1. — Trebuie deosebit Dragomir banul de Dragomir vornicul. Vezi indicele.

Pag. 88 doc. 281, rând 5. — Citește: Radu Cocorăscu, vel clucer *za arie*.

Pag. 110 și următoarele. — Cu privire la boerii de la Orboești, Tărbăceni și Mănești, adaog următoarele documente:

1556 (7064) — Pătrașcu Vodă cel Bun lui Tudor vel log. și lui Dragomir vel vistier, să ție Tărbăcenii toți. (Acad. Rom. Condica Golgota, ms 2071 f. 67).

1564 (7073) Oct. 8. — Alexandru Voevod lui Tudor vel log. și fraților lui să ție Runcul și Brebul. (Acad. Rom. doc. 43/cxxxiv).

1574 (7082) Iunie 20. — Alexandru Voevod către Tatul log. (din Bucșani) și jupănița lui, Caplea, fica Barbului vornic, să ție părțile unchiului său Stanciu din Petroșani și din Negoești. (Acad. Rom. Actele Rosetti-Bălănescu, 168).

1577. — Intărirea stăpânirii lui Oprea din Mănești (și Bărbătești, log. sub Ștefan Vodă Surdul 1591) asupra moșiei Mănești (vecină cu moșia mănăstirii Mărgineni Lungul moșiei merge din matca Ialomiței cea veche. Acad. Rom. doc. 52/cxxxiv. — Cf. Ghibănescu, Surete și izvoare V. 143. — Bilciurescu, Mănăstirile închinat, 222).

1582 (7090) August 27. — Stroe armașul din Mănești. (Arh. Stat. Secția istorică).

1590 (7098) Mai 23. — Mihnea Voevod, lui Barbu și lui Stroe din Mănești, să le fie jumătate din Tărbăceni, pentru că le este moștenire de la tatăl lor Dragomir vel vistier încă din zilele lui Vintilă Vodă. (Acad. Rom. Condica Golgota, f. 68. — Arh. St. secția ist. — Hașdeu, Cuvinte din Bătrâni, I. 62).

Fără dată. — Mihnea Voevod către postelnicii Staico și Barbu cu frații și fiii lor, ca să le fie Tărbăcenii cumpărați de Tudor vel log. tatăl lui Staico, și de Dragomir vel vistier, tatăl lui Barbu. (Acad. Rom. l. c. f. 69 și 94). Soția lui Tudor, anume Stana și fiul lor Staico post. fac danie mitropoliei din Târgoviște moșia Drăgănești. (Grecianu, Genealogii, II. 245).

1595 (7105) Iulie 30. — Pricina unei jupănese Maria cu Drăghici spătarul din Mănești (fiul Oprii log. și frate cu Nan și cu Hrizan din Bărbătești) pentru moșia Grădiștea, Muscel. (Arh. Stat. Secția ist.). Soția lui Drăghici era jupăneasa Mihnea. Au avut fii pe Pătrașcu și pe Pană 1628. (Acad. Rom. doc. 71/xli și Condica mănăstirii Câmpulung, II. 16).

1623 Nov. 10. — Alexandru Voevod întărește lui Radu log. partea din Dedu-

lești cumpărată de la Barbu post. și fratele său Ivan din Mănești. (Acad. Rom. Actele Rosetti Bălănescu, 20. — Grecianu, II. 214. — Acest volum, pag. 202).

Fără dată, pe la 1626. — Barbu post. din Mănești vinde a patra parte din Tărbăceni lui Stoica log. Tărbăceanul. Scrie Nenciul vornic din Mănești. (Acad. Rom. Condica Golgota, f. 70).

1629 Iunie 6. — Neacșa, jupâneasa Stoicăi log., vinde mănăstirii Golgota, partea din Tărbăceni cumpărată de la Barbu post. din Mănești. (Acad. Rom. l. c. f. 73).

1637 Sept. 18. — Matei Basarab întărește stăpânirea lui Grigore vel vistier asupra moșiei Poiana (Dâmbovița) cumpărată de la Preda post. și de la fratele său Vintilă din Mănești, feciorii Badei post. din Bucșani și ai jupăniței Chiajna din Mănești. (Acad. Rom. Creșterea colecțiilor, XVI. 271).

1638. — Radu vel vistier Cocorăscu are moșie în Șiriu cumpărată de la Vișa din Mănești. Martori: Barbu post. ot Mănești, Pătrașco pah. ot Cârstești, Mihalcea post. ot Cornești, Preda post. ot Cornești, Pană feciorul lui Drăghici spătar (ot Mănești și Bărbătești). Actele doamnei Smaranda general Corlătescu.

1640 (7148) Iunie 20. — Pătrașcu post. și fratele său Pană, fiii lui Drăghici spătar din Doicești (*recte* Mănești), vând moșia Grădiștea ce fusese cumpărată de moșul lor Oprea log. (Acad. Rom. Condica Câmpulung, II 22—3. — Tot din Doicești, în loc de Mănești, numește un doc. din 1658. (C. G. Mano, 21) pe Nan post. și pe fratele său Hrizan, frații lui Drăghici.

1672 Mai 4. — Grigore Vodă Ghica întărește lui Pătrașcu vel căpitan za Dobronați (Bucșanu) și fratelui său Badea clucer, nepoții Barbului spătar și ai jupănesei Neacșa din Mănești, moșie în Runcul, pe apa Ialomiței (Dâmbovița). Moșia fusese lăsată de Neacșa din Mănești vărului ei Barbu spătar, iar acesta lăsase toată averea nepoților săi Pătrașcu și Badea, fiindu-i rudele cele mai de aproape. (Acad. Rom. Doc. 212/cl. Copie).

1679 Iunie 5. — Stanislav din Runcul, cu feciorii, se vând rumâni lui Pătrașco biv vel pitar, cum fuseseră rumâni ai moșului său Barbu post. din Mănești. (Acad. Rom. Doc. 214/cl.).

1680. Martie 8. — Sătenii din Runcu către Barbu post. fiul lui Pătrașcu vel pitar, pentru o datorie. (Acad. Rom. Doc. 216/cl.).

1691 Oct. 5. — Constantin Voevod lui Barbu vtori comis fiul lui Pătrașco căpitan Bucșanu, ca să ție moșia Larga (Ialomița), ce-i este de la moașă-sa Neacșa Măneasca, vara Barbului spătar Mănescul, moșul Barbului comis. O parte din moșie fusese lăsată de Neacșa nepotului ei Pătrașco căpitan, iar altă parte acesta o avea de la mama sa, Anghelina. (Acad. Rom. doc, 121/cxli).

1692 Fevr. 14. — Barbu vtori comis, fiul lui Pătrașco căpitan Bucșanu, vinde parte din Runcu lui Șerban vtori log. (Acad. Rom. Doc. 219/cl.).

1709 (7217) Iunie 20. — Pătrașcu Brezoianu vel serdar și Grigore Băleanu vornic za Tărgoviște dau carte lui Barbu comisul Mănescul pentru alegerea moșiei ce

are în hotarul Măneștilor de sus pe apa Prahovei. (Arh. St. Surpatele, pachet X act 9).

1709 (7217) Iunie 20. — Cartea acelorași pentru partea ce are tot în Măneștii de sus, pe apa Prahovei, județul Dâmbovița, Vintilă log. Bucșanul, de moștenire și de cumpărătoare de la unchiu-său Preda căpitan Bucșanu și de la frate-său Constantin post. (ibid.).

1742 (7250) Iunie 25. — Constantin, fiul lui Matei Popescu, dăruiește bisericii Olteni din București, mai mulți stâneni din moșia Mănești, moștenire de la părinți. Hotare: moșia mănăstirii Gruiu și moșia mănăstirii Mărgineni. Lungul moșiei merge din matca Ialomiței cea veche până în moșia mănăstirii Radu Vodă. (Acad. Rom. Ms. 614 f. 117). Cf. doc. din 1577.

1778 Iulie 1. — Hotărnicia dintre Zamfir Mănescu și sora sa Stanca, soția polcovnicului Badea Popescu, pentru moșia Mănești din județul Dâmbovița. Tatăl lui Zamfir și al Stancăi fusese Constantin Mănescu. — O parte din moșie se numea Măneștii de sus sau Comănacul și cădea în Prahova. (Arh. Stat. Surpatele, pachet X).

1836 Noemvrie 25. — Mănăstirea Viforâta avea moșie în Măneștii de sus vecină cu Măneștii a Smarandei Măneasca dohtoroaia (văduva lui Silivestru Filitti). Smaranda cumpăraseră moșie și în Comănacul sau Coadă Izvorului de la Constantin Lipoveanu. Moșia Bălțița a boerilor Lipoveni era tot trup din Mănești. Coadă Izvorului aparținuse la 1709 lui Vintilă log. Bucșanu. (Arh. Stat. l. c. act. 34).

Pag. 110 doc. 319 rând 6. — Stanciu vel post. este Stanciu fiul Bengăi (Bengescu).

Pag. 112 rând 3—4. — Preda vel spătar, este Brâncoveanu.

Pag. 112 doc. 326, rând 16. — Idem.

Pag. 113 rând 8. — Mihalcea este Cocorăscu.

Pag. 114 doc. 332 rând 11. — Badea vel clucer, este Bucșanu.

Pag. 114 doc. 333 rând 2. — Radu Cocorăscu este clucer *za arie*.

Pag. 116 doc. 342 rând 11. — În loc de Grigore post. *Bălăcianu*, citește *Băleanu*.

Pag. 116 doc. 343 rând 6. — Pătrașcu căpitan Brezoianu devine vel vornic la 1715 și a avut fii pe Ștefan vornic *za Târgoviște* 1749 și pe soția grafului Ioan Bălăcianu. (Acad. Rom. doc. 3/xiv. 26/xxix. 132/xxxii).

Pag. 119 doc. 358. — Data 1697 este greșită. Trebuie 1692. — Cf. cu divanul de la doc. 148.

Pap. 124 nota. — Public aci foaia de zestre a altei fiice a lui Radu Slătineanu, anume Anastasia. (Colecția de acte a d-lui Barbu Catargi).

Cu mila și cu ajutorul lui Dumnezeu, foae de zestre a prea iubitei ficiei mele Anastasii după cum în jos arată. Mai 26, 1781.

taleri

150 patru comștile(?) de zmaragduri;

220 un soare cu diamant;

820 patru perechi cercei însă;

taleri

- 250 o pereche cu diamanturi și cu aripile de diamanturi;
 250 o pereche cu zmaragduri și cu aripile de diamanturi;
 250 o pereche cu zamfiruri cioguliți, cu aripile de diamanturi;
 40 pereche iar cu zmaragduri cioguliți, cu aripile de diamanturi.
 820
- 700 un harhal¹ cu picere de diamanturi } pentru acestea neprimindu-le cu acest preț
 400 o pereche paftale cu diamanturi } care le-am făcut eu, să am a-i da acești taleri
 200 o suia² cu diamanturi } 1300 și să-mi iau aceste lucruri însă cu soroc
 de acum din leat 1784 până în doi ani.
- 700 douăzeci mutcaluri³ mărgăritar;
 360 un ceasornic de aur cu leasa de mărgăritar și cu o stea de diamant;
 30 o pereche paftale argint poleite cu aur;
 850 opt inele de aur, însă :
 250 un inel cu diamant;
 160 ipac unul cu diamant;
 60 ipac unul cu diamant;
 70 ipac unul cu zmaragd;
 160 ipac unul cu zmaragd, eschimadem⁴;
 60 ipac unul cu zamfir damla(?);
 60 ipac unul cu robin;
 30 ipac unul cu zamfir cioplit.
 850
- 890 un rând de haine chesmiriu cu giubeaoa blănită cu pacea de samuri și profirurile cu spinare și cu șireturi pandișpan;
 580 un rând de haine chesmeriu cu giubeaoa blănită cu pacea de răs și cu profirurile de guși de răs și cu șirături pandișpan;
 300 un rând de haine rochia cu anteriu i tilivichia de atlas vârgat cu fir saia⁵ cu giubeaoa de dulghet⁶ saia cu florile de sârmă cu șireturi bune, blănită cu pacea de jder și profirurile de nurcă și tilivichia blănită cu cacom;
 150 un rând de haine de lastră cu giubeaoa de damceahanea blănită cu sângeap negru și cu șireturi bune;
 280 un rând de haine de petel cu giubeaoa blănită cu cacom și cu tilivichia blănită cu cacom și cu șireturi bune;
 150 un rând de haine ghermesut cu florile de fir cu giubeaoa blănită cu profirurile de nurcă tilivichia blănită cu cacom și cu șireturi bune;

¹ Colan, salbă.² briceag.³ echivalentul caratului de azi.⁴ metal vechi.⁵ postav de Veneția, haină făcută din asemenea postav, anteriu.⁶ Stofă de Tibet.

talari

- 160 un rând de haine damceanhanea cu giubeaoa blănită cu sângeap negru și cu șireturi bune;
- 270 o giubea de frânghie¹ cu flori cu șireturi bune de vară și două rochi citarii² i o rochie tulpan cu flori cu șireturi bune;
- 350 orânduială așternutului dintăi 4 fețe perne mici i una mare cu fultucii lor cusute cu fir saia cu rățelele lor i cearșaf dupeste așternut cusut cu fir saia peste tot cu plapoma de lastră roșie cu fir cu cearșaf cu colți cusut cu fir cu salteaaoa de lastră roșie;
- 200 orânduiala așternutului al doilea : 4 fețe perne mici i una mare cusută cu fir cu cearșaf cusut cu fir cu plapoma de ghermesut turungiu³ cu flori de fir cu cearșeaf cu colți de fir, cu salteaaua de ghermesut cu flori de fir, cu 2 perne;
- 100 două rânduri așternuturi cu rățele umblate cu fir cu cearșafurile sadea;
- 120 douăsprezece cămăși de borangic;
- 40 un tacâm de bae;
- 100 cinci perechi cintieni;
- 80 o zăvastă⁴ de atlaz;
- 60 o oglindă cu peșchirul ei;
- 40 două sipeturi, unul de haine, altul de frânghie;
- 100 trahilele⁵ stithopanuri⁶ țivrele⁷ cu fluturi și testemeluri;
- 300 douăsprezece perechi cuțițe cu lingurițele lor de argint i o lingură mare de argint i două solnițe de argint i două lingurițe argint mici cu tocu lor;
- 40 una căție cu caluptan (?) de argint;
- 45 douăsprezece zarfuri de argint cu feligenile lor farfurie;
- 60 una tavă de argint;
- 25 un ibric de argint de cahfea;
- 67 două sfeșnice de argint;
- 25 o farfurie cu lingurița ei de argint;
- 70 două tacâmuri de masă cu șărvetele lor cu 4 prosoape cusute;
- 42 două tocuri talere cositor;
- 30 un toc tipsii cositor;
- 10 un lighean cu ibric;

¹ Stofă francească. apusană.

² Fel de alagea din care se făceau anterie.

³ Culoare portocalie.

⁴ Zăveasă, perdea.

⁵ Pieptare.

⁶ Stofe pentru pieptare.

⁷ Cevrea, gevrea, batistă de borangic fin.

talari

- 640 un povodnic¹ cu şaoa cu haşaoa² de argint cu scările de alamă cu rafturi
haidără de argint;
- 695 o catără cu hamuri şi 6 telegari;
- 200 o sută matci stupi;
- 200 o sută oi cu mei;
- 340 cincisprezere epe cu armăsari:
- 150 cincisprezece vaci cu bohai;
- 150 doisprezece boi;
- 3534 moşia Maia i Răduleşti stânjeni 1178 sud Ilhov;
- 2247 bani 60 moşia Ceganii stânjeni 1798, sud Ialomiţa;
- 2481 bani 30 moşia Voivoda i Bacile stânjeni 1985, sud Teleorman;
- 1000 viile după Valea Mantii cu şopron învelit cu uluce şi cu toate cele trebuin-
cioase, sud Saac;
- 1000 viile de la Fifişteşti cu şopron şi cu cele trebuincioase, sud Prahova;
- 750 cincisprezece suflete ţigani cu trei fete în casă;
- 2000 bani gata.
- 24501 bani 90.

Acestea de la noi şi blagoslovenie, iar de la milostiv Dumnezeu dar, milă
şi spor.

Radu Slăt(ineanu) *biv vel clucer.*

Pag. 129 doc. 393 rând 5. — Vlad log. este Cocorăscu.

Pag. 130 doc. 397 rând 3. — În loc de Iordache Cantacuzino, citeşte Constantin.

*Pag. 142 doc. 423 rând 3. — În loc de Ganca vel vistier, citeşte Ghinea şi în
loc de Constantin vel comis, citeşte vel post. (Cantacuzino). Cf. doc. 426.*

Pag. 143 doc. 429 rând 1. — Iordache (Pârşcoveanu) este clucer za arie.

Ad pag. 176—7. — La actele moşiei Strâmba adaog:

1667 Mai 4. Cartea a 6 boeri luaţi de Pătraşco căpitan Bucşanu şi de fratele
său Badea clucer pentru a hotărâni moşia Strâmba cumpărată de Tudoran clucer
(Vlădescu) de la Negoită din Văcăreşti si de la jupâneasa lui Neacşa, sora lui Pă-
traşcu şi a lui Badea, moşie ce fusese dată de zestre Neacşăi. (Arh. St. Mitrop. Buc.
pachet 94 netrebnic, copie din 1786).

Pag. 178 doc. 571 rând 6. — În loc de Grecainu citeşte Grecianu.

Pag. 203 doc. 649. — Data 1593 e greşită. Citeşte 1581.

Pag. 204 doc. 655 rând 3. — E vorba de Calotă II Bozianu. Cf. pag. 36 nota 1.

Pag. 211 doc. 673 rând 18. — În loc de mama mătuşii ei Tomana, citeşte mâna.

Pag. 214 doc. 679. — Doc. este din anul 1647. Cf. divanul de la doc. 687.

¹ Pohodnic, hăt, ham.

² Harşale, pătură cu cusături

³ Tacâmul pentru cal.

Pag. 217 doc. 689 rând 5. — Greșit: (*Radu*) *Hrizea* (*Popescu*) vel pah. — Citește *Hrizea*. Vezi indicele.

Pag. 220 rând 1. — În loc de *Hirzea* vel spătar, citește *Hrizea*.

Pag. 220 doc. 697 rând 9. — În loc de *Papa*, citește *Pană*.

Pag. 228 rând 19. — Bădea vel clucer este *Bălăcianu*.

Pag. 228 doc. 713 rând 9. — Idem.

Pag. 229 rând 22. — Idem.

Pag. 267, rând 10, in loc de *Hrisoseoleu*, citește *Hrisoscoleu*.

Pag. 273. rând 17, in loc de *Nicosia în Creta*, citește *în Cipru*.

Ad. pag. 292.—Adaogă familia *Schină*, pentru care vezi lucrarea lui Rangabe.

INDREPTĂRI ȘI ADĂOGIRI

La arborele familiei Cantacuzino, tabloul II. Șerban Vodă Cantacuzino a avut două soții, pe Maria Leurdeanu¹ și pe Maria fiica lui Ghețea clucer, originar din Nicopole. Șerban Cantacuzino vornicul, fiul lui Drăghici, a avut de asemenea două soții, pe Maria, fiica lui Ghincea vornicul Rustea, zis și Văleanu, și pe Andriana Fălcoianu.—De asemenea trebuie adăogat că Ancuța, fiica post. Const. Cantac. a fost măritată întâi cu Ianache post., fiul lui Apostol Catargi. Ianache era † la 1653, fără copii.

La pag. XXIX rând 17. — Ancuța fiica post. Const. Cantac. a fost măritată întâi cu Ianache post., fiul lui Apostol Catargi (Act din 1653 la d. Barbu Catargi).

La pag. XXXII nota 3 și la pag. 54 nota 4. — Soția lui Șerban Vodă Cantacuzino n'a fost fiica lui Ghincea Rustea vornicul, ci a lui Ghețea, de neam sârb de la Nicopole², care fusese deja clucer mare la 1662 când fiica sa Maria, în vârstă de 15 ani, era măritată cu Șerban, pe atunci vtori logofăt³. Ghețea trebuie deci deosebit de Ghinea sau Ghincea Rustea, zis și Văleanu, vel portar între 1669—1672, v. post. 1679, v. vornic la 1688⁴ și care, la 1659 se căsătorise cu Ilinca Rudeanu. Fiica lui Ghincea și a Ilinței, numită de asemenea Maria, a fost întâia soție a celui-lalt Șerban Cantacuzino, fiul lui Drăghici și nepot de frate al lui Șerban Vodă. Această Maria a murit tânără, la 1696⁵, pe când doamna Maria a lui Șerban Vodă a murit bătrână la 1725⁶. În fine, un alt Ghincea, sluger la 1692, a fost fiul Jipii aga⁷.

Tot la pag. XXXII nota 3, la pag. 25 nota 2, și la pag. 88 nota 1. — Identificarea lui Mihai postelnic din Văleni, de la 1620 și 1632 cu Mihai post. Rudeanu de la aceiaș dată, este greșită. Mihai din Văleni era nepot al lui Drăgușin banul care era fratele Mitrii vornic din Hotărani (Olt azi Romanai). De asemenea era nepot al lui Dumitru vornic, care însă nu este Dumitru Filișanu din sec. XVII-lea⁸, ci Dumitru vornicul de pe vremea lui Mihai Viteazul, care avea moșie la Epotești

¹ Magazin ist. I. 381, IV, 363.

² *Albumul familiei Cantacuzino*, portretele de la Colțea.

³ Acest volum, p. 54, 144, 227, 225—6, 320.

⁴ Acest volum, p. 38, 54, 60, 230, 232.

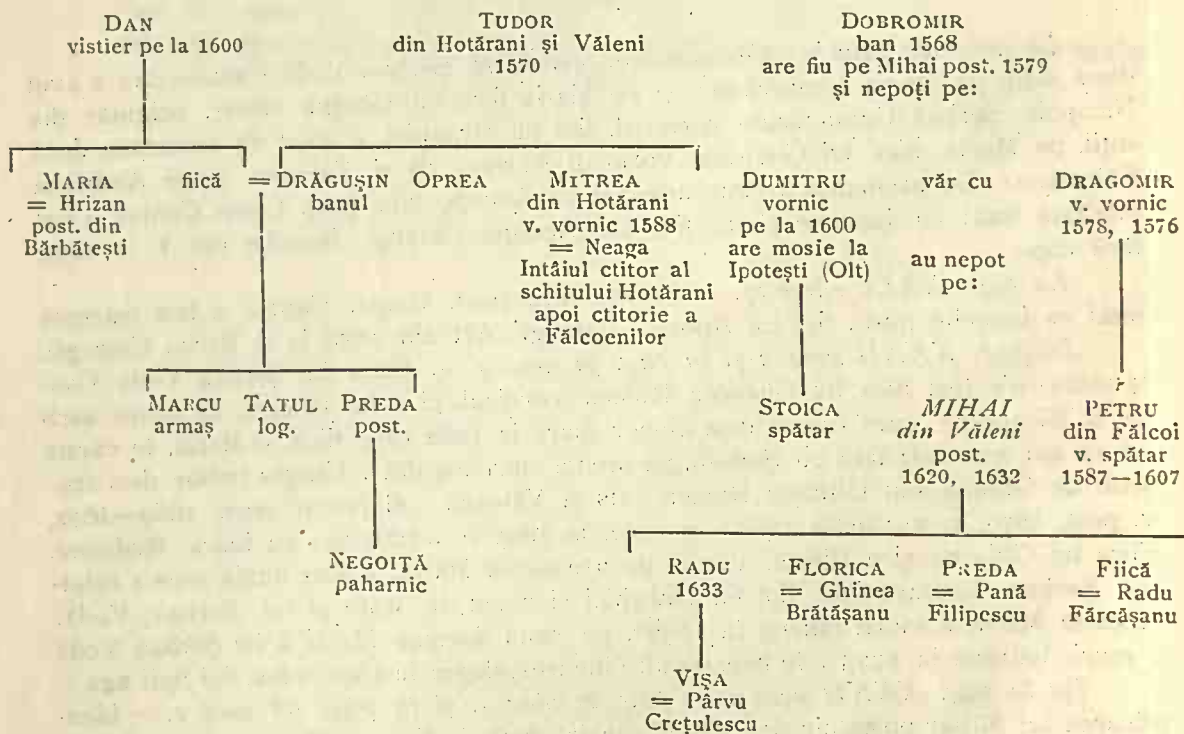
⁵ Doc. din 1702 în Radian, Monografia com. Văleni, p. 139.

⁶ Acest volum, p. 54 nota 4.

⁷ Vezi arborele Cocorășcu, la sfârșitul volumului.

⁸ Acest volum, p. 317.

(Olt)¹. Mai era Mihai din Văleni nepot lui Dragomir vornicul, dar iarăși nu al lui Dragomir vornicul din sec. al XVII-lea, ruda Rudenilor², ci al lui Dragomir vornic 1568, 1576, căruia i se atribue un fiu Petru, vel spătar între 1587—1607, din Fălcoi³. (Romanțați, vecin cu Hotărani). Dumitru vornicul și Dragomir vornicul erau veri între ei și nepoți ai lui Dobromir banul de la 1568. Un Tudor din Hotărani și Văleni se întâmpină la 1570⁴. Mihai din Văleni era deci mai de grabă din neamul boerilor de la Hotărani. Am avea următoarea spița⁵:

La pag. XXXIV. — De adăogat la ctitoriile Cantacuzinilor; biserica de piatră din Rușii de Vede (Urechia, Ist. Rom. XII, 440). Biserica de la Fântâna bouului trebuie deosebită de biserica Doamnei (Tunusli, tr-Sion, p. 178).

La pag. 2, nota 2, rândul 2. In loc de Pană, citește Papa.

La pag. 23 rând 12 și la pag. 25 rând 10 și 12. — Tăriceni sau Tărbăceni azi Tăriceni, pl. Târgșor (Prahova), aproape de Mănești.

¹ Grecianu, genealogii, II, 323—4.

² Acest volum p. 316.

³ Leca, Familiile boeresti române, Buc. 1809, p. 212.

⁴ Grecianu, l. c. II, 306.

⁵ Ibid. 154 și Filitti, Așezământul Dositei Filitti, p. 183—4.

La pag. 41, nota 6, P. Const. Xipolitos, zis și Zagurianó, vezi Geneal. Cantac. ed. Iorga, p. 359.

La pag. 42 nota 5, rând 1—2. — E vorba de Colentina Florescului, cum se numea la 1812. (Urechia, Ist. Rom. XI, 802).

La pag. 45, 66, 125—6, 324. — Trebuie deosebit Ianache serdar și hotarnic la 1750 (p. 45, 66) de Ianache Silivrianó, comis la 1745 (p. 125—6).

La pag. 94, nota 1. — Intăia soție a lui Scarlat Mihălescu, Ecaterina, era fiica lui Constantin Asan-Micșunescu și a Mariei Leurdeanu.

*La pag. 103 rând 9. — In loc de vel log., citește *vtori* log.*

La pag. 107 și 277. Gheneneralul comite rus Nicolae Mavros a fost fiul lui Nicolae M. din epoca regulamentară și al Profriței Ghica.

La pag. 120 nota 3 și pag. 344. — Socol medelnicer a fost ginerele lui Preda vel ban Bucșanu. (Acte din 1708 și 1710 în colecția d-lui Al. Fălcoianu, directorul Monitorului oficial, acte din care se vede și că moșia Mănești, azi în Prahova, se întindea atunci în Dambovița).

*La pag. 194 rând 4 și pag. 323. — Ianache Hafta n'a fost vel log., ci *vtori*. La 1817 era biv vel serdar.*

La pag. 214 nota. — Un doc. din 1553 din colecția d-lui B. Catargi stabilește că erau frați cei trei Catargi de la începutul sec. XVII-lea: 1) Ianache banul. A avut fiu pe Gheorghe, așezat în Moldova, v. pah. la 1653. Gheorghe avea nepot la această dată pe un Vasile post. (Un Vasile post. la 1652 în acest volum, p. 142).— 2) Nicolae, v. post. 1618, v. spătar 1621—4, ginerele lui Pană vistier. Fuge în Moldova la 1632. La 1653 era mort. Lasă copii. — 3) Apostol, v. post. 1619, apoi v. pah. (Un Apostol v. pah. la 1626, acest volum p. 25). A avut fiu pe Ianache post., căsătorit cu Ancuța, fiica post. Const. Cantac. La 1653 Ianache era mort fără copii.

La pag. 219 rând 30. — In loc de Pană citește Papa

La pag. 220, rând 13, trebuie într'adevăr Papa și nu Pană cum s'a corectat la pag. H rând 4.

La pag. 225 rând 12.— Gheorghe, vel stolnic la 1668, nu este Ghencea Rustea.

La pag. 246 nota 3. — Un Mihai Perdicari, vel pitar în divan 1805.

La pag. 250 rând 20. — La 1812 Iorgache Argyropol era biv vel ban și cai-macam Craiovei.

La pag. 256 Caramanlău. — Un Iordache C. serdar 1809. Iorgache, ginerele lui Caramanlău, la 1820. Răducanu C. biv vel pah. 1818 (Urechia, Ist. Rom. XA. 914, XI, 706, XII, 455).

La pag. 260. Adaogă familia Darvari. Rudă cu frații Dimitrie și Ioan, fii ai lui Nicolae Darvari din Clisura, cunoscuți în literatură neoeolenică la sfârșitul sec. al. XVIII-lea, doctorul Const. Darvari a fost căsătorit cu Elena fiica lui Ionița Băbeanu, stolnic, și a Sofiei sora marelui log. Alecu Nenciulescu.

La pag. 262, Facă. — Ioan F., fost pah. și clucer, era † la 1811.

La pag. 262 Filodor. — Un Dimitrie F. serdar 1813 (Urechia XA. 560).

La pag. 270 rând 14. — Dinu Hrisoscolevu a avut și un fiu Constantin (Urechia, XA, 582).

La pag. 270 rând 24. — Manolache Hrisoscolevu a fost într'adevăr frate cu precedentii (Urechia, XA, 582).

La pag. 271 rândul din urmă. In loc de *cumnatul* lui Petrache, citește *ginercele*. Tot acolo nota 10 se referă la mormintele de la Haskioi (rând 19). Trimeterile ce urmează trebuie schimbate în 11—14.

La pag. 286 rând 20—1. — Smaranda n'a fost fiica lui Polizache, ci sora lui, născută din a doua căsătorie a tatălui lor cu Maria fiica lui Constantin Asan-Micșunescu și a Mariei Leurdeanu (A. V. Gădei, Monografia com. Bragadiru-Bulgaru din Ilfov, p. 48).

La pag. 289 rând 1. — Un Grigore Ralli sau Ralea (probabil acelaș cu Rallet) e vel hatman la 1813 (Urechia, XA, 215). Un Costache Rallet e cămăraș la 1811, clucer la 1820. (Ibid. XII, 455).

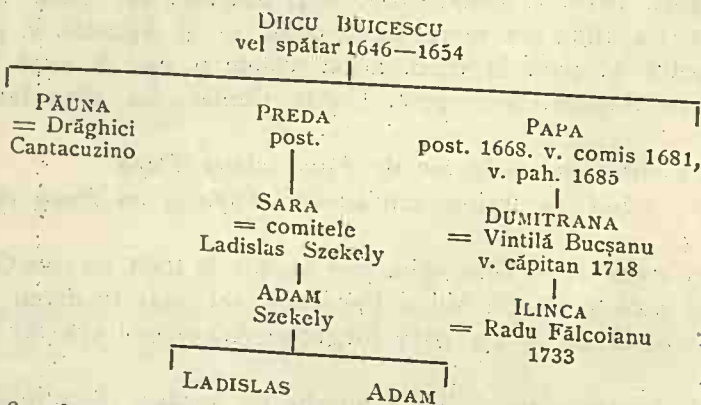
La pag. 290, *romaniti*. — Grigore R. serdar 1803; v. vistier 1816. Scarlat R. medelnicer 1811 (Urechia XI, 744).

La pag. 292 rând 9. — Nicolae Scanavi era la 1815 v. post., caimacam Craiovei Urechia XA, 51).

La pag. 292, *Scordyli*. — Un Ioan S. serdar 1814 (Urechia XA, 508).

La pag. 298 rând 5. — Alecu Vilară a fost succesiv medelnicer 1809, stolnic 1816, clucer 1818, agă 1820.

La pag. 308. — Pentru Buicești, din actele d-lui Al. Fălcoianu rezultă următoarea spiță (cf. Urechia, Ist. Rom. V 193 nota):

La pag. 308 coloana 2. — In loc de trei ori Calota II, trebuie Calotă I, II, III.

La pag. 313 coloana 1 rând 6. — In loc de *spătar*, caimacam 1735, citește *spătar* 1735, caimacam 1743.

La pag. 319, *Fotino*, adaogă: Ilie, istoric, nepot de frate al lui Dionisie; Constantin pah. 1809; Iancu, sluger 1809; Teodor serdar 1802 (Urechia, VIII. 197, XI 433, XI 706).

La pag. 321 coloana 1, trebuie deosebit Ghencea vornicul de Ghețea clucerul. (Vezi îndreptările făcute la pag. XXXII nota 3 și la pag. 54 nota 4).

La pag. 328. — Leca din Mălureni și Stănești, pah. 1681, era nepot de soră al Neacșăi, soția lui Preda vel ban Bucșanu (Act. din 1688 în colecția d-lui Al. Fălcoianu).

La pag. 333. — Pentru Mihai din Văleni, vezi îndreptările făcute la pag. XXXII nota 3, la pag. 25 nota 2 și la pag. 88 nota 1.

La pag. 347. — Al doilea Stroe Leurdeanu era vel pitar la 1688. Acest Stroe a fost ginerile lui Stoian, vel pitar și vel clucer, și tatăl lui State pah. Leurdeanu (Gidei I. c. p. 43).

La pag. 350. — S'a omis din indice, Vlangali. Vezi pag. 257 nota 3.

La arborele Crețulescu. — În loc de Smaranda = *Gheorghe* Serezli, trebuie = *Pantazi* Serezli, serdar.

La arborele Filipescu. — Elena fiica stolnicului Răducanu Filipescu și a Mariei Văcărescu, a fost măritată cu Alexandru Fălcoianu de care a divorțat la 1819.

La arborele Goleșcu. — a) State Leurdeanu, pah. 1714 este fiul celui de al doilea Stroe și al fiicei lui Stoian, vel pitar și vel clucer. b) Soția lui Constantin Asan-Micșunescu a fost *Maria* Leurdeanu.

La arborele Rosetti. — Și un Dumitrache Rosetti are moșie la Cornățelu pe la 1777 (Tunusli, tr.-Sion, 89).

La arborele Silivrianò. — Ecaterina, fiica stolnicului Niculae Arion și a Ecaterinei Fălcoianu a fost căs. cu Dimitrie fiul lui Mihai Popescu (cf. acest volum, p. 38 n. 2).

La arborele Sutz. — N'am putut lega pe următorii: Gheorghe, biv vel spătar caimacam Craiovei 1819; Dinitrie, comis 1820; Mihăiță, vel log. za obiceiuri 1819; Nicolae biv vel spătar 1819.

GHEORGHE GRIGORE CANTACUZINO

† 23 Martie 1913

DOAMNA ECATERINA G. GR. CANTACUZINO
născ. Băleanu

INTRODUCERE

Purtând unul din numele cele mai ilustre ale Orientului greco-latin, stăpân al averii funciare celei mai însemnate din România, șef al partidului conservator, fost prim ministru și președinte al Corpurilor legiuitoare, Gheorghe Grigore Cantacuzino a închis ochii la 23 Martie 1913¹, cu inoia chiuitoare în suflet asupra hotărârei pe care conferința dela Petersburg o va lua în privința Silistriei¹.

«Rog — zice G. Gr. Cantacuzino în testamentul său dela 12 Noembrie 1910 — rog și cer cu tot dinadinsul dela prea iubita mea soție Ecaterina ca în primul an dela încetarea mea din viață să alcătuiască, împreună cu fiii mei, un catalog amănunțit al tuturor documentelor vechi de familie și de moșii, al corespondenței mele politice, al actelor publice, discursurilor mele și expunerilor de motive la legile ce am supus voturilor Corpurilor legiuitoare, într'un cuvânt al tuturor actelor și scrierilor de tot felul privitoare la istoria trecutului și cea contemporană a familiei Cantacuzino. Odată această clasificare generală și amănunțită săvârșită, cer dela prea iubita mea soție și dela copiii mei să aleagă și să însărcineze pe unul dintre scriitorii noștrii, literați români cunoscuți și distinși, a scrie pe baza acestor documente și tuturor celor cunoscute până astăzi, o operă istorică și biografică amănunțită a tuturor membrilor familiei Cantacuzino care au jucat un rol mai însemnat în diferite faze ale istoriei Statului român, folosindu-se întru aceasta de toate cronicile vechi și publicațiunile existente, de documentele aflate în Arhiva Statului și în aceia a Academiei române și de cele publicate de scriitorii români. În această lucrare se va documenta și înrâurirea patriotică și națională a părintelui meu Grigore Lordache Cantacuzino asupra evenimentelor petrecute în țară între anii 1835—

¹ Regele Carol telegrafia doamnei Ecat. G. Cantacuzino, după încheierea păcii de la București din 1913: „Je suis vivement touché de vos aimables félicitations, que je reçois avec reconnaissance et une sincère joie. Combien votre bien aimé mari, dont la mémoire m'est si chère, aurait été fier des brillants succès que la Roumanie a obtenus sans verser le sang précieux de ses braves soldats. Charles

«1846, ca fundarea de către dânsul a Teatrului Național român împreună cu «amicii săi Eliade Rădulescu și Iancu Câmpineanu, și rolul însemnat jucat de «dânsul în Obșteasca adunare cu ocazia respingerii propunerii de exploatarea «minelor române de către împuternicitul muscal Trandafiroff.»

Doamna Ecaterina G. Gr. Cantacuzino, urmașa străvechiului și ilustrului neam băstinaș al Bălenilor, făcându-mi cinstea de a mă consulta asupra modului mai nimerit de executare a acestor voințe, am fost de părere că o lucrare amănunțită asupra întregii familii Cantacuzino nu se putea face în scurt timp, fără a fi aproape numai o repetire a publicațiilor de până acum. Socoteam mai de folos a se tipări, fie și numai în rezumat, bogatul material documentar din arhiva familiei, întru cât rămăsese inedit, îndeplinindu-se astfel în parte dorința testatorului. Mă ofeream, ca un prinos de dragoste și de recunoștință pentru unul din bătrânii ce au avut atâtea bunevoinți pentru mine și căruia datoresc învățături și sfaturi, să îngrijesc publicațiunea, însoțind-o de oarecari lămuriri sau adăogiri la cele cunoscute până acum despre neamul Cantacuzinilor, rămânând ca după ce, cu timpul, se vor fi îndeplinit lacunele constatate și cu acest prilej, să se încerce o nouă expunere generală.

Din această părere, împărtășită de doamna Cantacuzino, a izvorit volumul de față.

Lucrarea este o simplă contribuție documentară. Bibliografia, atât de vastă în privința Cantacuzinilor, a fost folosită numai întru cât o cerea lămurirea unor anumite puncte.

Din cauze neatârinate de voința mea, publicarea a trebuit grăbită și va înfașișă deci scăderi. N'a fost cu putință nici o colaționare a documentelor.

Nădăjduesc că și astfel, volumul nu va fi fără de nici un folos.

Gheorghe Grigore Cantacuzino.

Se poate spune despre Gheorghe Grigore Cantacuzino că a fost o «întruchipare a fruntașilor neamului din trecutul apropiat, blânzi și mărinimoși, «mândrii păstrători ai averilor moștenite dar și ai credinței și ai datinelor neamului. Iubitori de familie ca și de limbă, de lege și de țară»¹.

A fost o întruchipare a adevăratului «conservatism» boeresc român.

În mijlocul unei generații risipitoare, a păstrat avutul strămoșesc, cum se păstrează tradițiile, și l-a adăogat prin cârmuire înțeleaptă, închegând aproape iarăș avutul străbunului său Constantin postelnicul. Această însemnată avere, el o socotea drept temelie necesară a strălucirii numelui său istoric, dar totodată ca izvorul din care se revărsau atâtea mili rămase necunoscute, după datina creștinească a caselor boerești. «Pe când sărăcia, la școala ei severă, desvoltă

¹ D. C. Moruzi, Instrăinații, p. 290.

«energia, întărește voința și înarmează sufletele, farmecul corupător al avuției duce pe copiii răsfățați ai norocului pe calea alunecoasă a desfrânării, a petrecerilor deșarte, a vieții fără ideal și fără demnitate. De aceea trebuie să ne închinăm cu respect înaintea celor ce au știut, ca G. Gr. Cantacuzino, să ducă o viață folositoare, laborioasă și rodnică, închinată serviciului tronului și al patriei»¹. În țara unde dragostea de lux și obiceiul cheltuelilor peste puteri, aduce atâtea prăbușiri morale și materiale, Cantacuzino a dat, din vârful piramidei sociale, o pildă spre însănătoșirea moravurilor. Acest boer mare nu simțea trebuința pervenitului de a înlocui prin desfășurarea obraznică a bogățiilor, «spița» ce-i lipsește.

Corect în viața privată, căminul său reamintea și prin virtute pe acel al înaintașului său Constantin postelnicul. Avea cultul familiei ca toți acei care prin educație inițială sau cultură sunt pătrunși că individul nu este de cât un fragment al familiei după cum familia este un fragment al societății. «Pentru un asemenea om, gândul la coborători a fost totdeauna îmbinat cu gândul la premergători. Inconjurat de chipurile strămoșilor, a căror viață, ca și a sa proprie, a fost împletită în istoria țării, el nici nu poate fi închipuit decât ca o ramură dintr'un trunchi bătrân devenită tulpină de vâlstare tinere»². Gheorghe Grigore Cantacuzino se simțea ca o verigă în lanțul neîntrerupt al generațiilor ce-l precedaseră și ce aveau să-l urmeze, ca un depozitar momentan și răspunzător al unui capital moral și material pe care trebuia să-l transmită mai departe, nu numai neștirbit dar și adăogit. Prin această predispoziție inițială se explică întreaga lui viață. Devotamentul, spiritul de solidaritate, respectul, abnegația, se învață în familie mai nainte de a se învăța în viața publică sau în cartea neamului. Școala aceasta inițială este cu atât mai roditoare cu cât pildele premergătorilor sunt mai mărețe și mai numeroase. «Numai ereditatea poate crea o morală destul de puternică pentru a fi inconștientă și deci perfectă»³.

Bun și blând, primitiv fără trufie, încrezător în însușirile neamului, acest boer «de viță veche» nu pregeta să ajute la înălțarea meritului, fără preocuparea meschină că din ogorul proaspăt semănat al democrației pot resări și burueni vătămătoare.

Iubea și respecta trecutul. Citea și transcriea hrisoavele din bogata sa arhivă în care găsea faptele strămoșilor, dar ca și ei, ca și tatăl său, nu sta în calea propășirii. Era însă potrivnic atât individualismului excesiv care distruge simțul solidarității, cât și anihilării individului într'o asociație națională condusă, în numele liberalismului și al preocupărilor obștești, de o mână de tirani⁴. Intre individ și statul acaparator și uniformizator este loc pentru activitatea familiei și a asociațiilor spontanee.

¹ I. Lahovari, Discurs la înmormântarea lui G. Gr. C.

² Titu Maiorescu, Discurs la înmormântarea lui G. Gr. C.

³ Gustave Le Bon, Psychologie de l'éducation, 256-264.

⁴ Spencer, L'individu contre l'Etat, trad. Gerschel, Paris 1885 pag. 20, 23, 59.

Pentru a înțelege suferințele și durerile celor mulți ¹, Gh. Gr. Cantacuzino nu credea că trebuie «dărâmat monumente, spoit biserici, schimbat datini «ca să nu mai fie nimic din trecutul nostru». În mintea și în inima lui, trecutul nu părea «ca o piatră de moară de gâtul osânditului». ²

Dar mai presus de toate, în tradițiile neamului său, la școala tatălui său, învățase dragostea cea mai arzătoare de țară. Era român, român întreg și numai român. «La 1907, când fu vorba de concesiunea terenurilor petrolifere ale Statului, ... în contra hotărârii întregului său minister, ... își impuse voința, scăpând pe colegii lui de la o greșală și rezervând o avuție națională». ³ Era evident călăuzit de atitudinea tatălui său în afacerea similară Trandafiroff, de care amintește și în testamentul său. «Chiar în cele din urmă clipite ale vieții sale, sufletul îi era frământat de soarta țării... și cea mai scumpă moștenire ce o lasă coborâtorilor săi este moștenirea ce a primit-o și el de la strămoși: «un patriotism neadormit și pururea reinviat». ⁴

Prin naștere, avere, și studiile ce făcuse, — doctorii în drept nu erau pe atunci monedă curentă —, Gh. Gr. Cantacuzino era în drept să aspire la situațiile cele mai înalte. N'a alergat însă nici odată după ele. I-au venit, în mod firesc, ca un rezultat al constanței sale într'o politică de principii. În tinerețe a făcut din potrivă gesturi, ca demisia ostentativă din magistratură în semn de protestare împotriva loviturii de stat a lui Cuza Vodă, care i-ar fi putut închide orice carieră viitoare. Era vremea însă când tineretul avea încă entuziasmul cel adevărat, gata la sacrificiul de sine, tot mai copleșit de atunci sub frazeologia menită a ascunde arivismul.

Spre apusul vieții sale politice, aceiaș dezinteresare, nu numai în vorbe, dar tradusă în fapte. «Șefia» atât de râvnită și pe care el o are, o părăsește de bună voie crezând că, prin această renunțare, întărește partidul într'un moment când «chestiunile de persoană rămân pe planul al doilea», față de «preocupările de ordine publică și socială». «Cu inimă curată și fără amărăciune» încredințează d-lui P. P. Carp la 1907 conducerea partidului conservator ⁵.

Este de dorit, în interesul chiar al pregătirii generațiilor nouă, ca o pană competentă să aducă memoriei lui Gheorghe Gr. Cantacuzino omagiul cuvenit, prin publicarea actelor vieții sale politice pe care a rezumat-o atât de frumos Barbu Delavrancea în discursul rostit la înmormântarea fostului șef al partidului conservator. «O așa iubire de neam—zicea Delavrancea—un așa de luminat «și fierbinte patriotism, eu nu mi-l explic decât ca o energie crescândă de la «înaintași la coborâtori».

Era însuflețit de amintirea tatălui său.

¹ Discurs la Senat, 29 Noembrie 1907. Vezi G. Gr. Cant., Cinci discursuri politice, Buc., Minerva pag. 34.

² Ibid., prefață de Barbu Delavrancea pag. 12.

³ Barbu Delavrancea, Discurs la înmormântarea lui G. Gr. C.

⁴ T. Maiorescu, l. c.

⁵ Discurs la clubul conservator, 17 Aprilie 1907, în Cinci discursuri, p. 25.

GRIGORE IORDACHE CANTACUZINO

1800—1849

Tatăl lui Gheorghe Grigore Cantacuzino
(portret în ulei în palatul Cantacuzino)

Grigore Iordache Cantacuzino

Grigore Cantacuzino învățase la Viena. Era să fie pornit acolo la 1809 cu un atestat al divanului că despre tată scoboră din neamul boerilor Cantacuzinești, iar despre mamă din al răposatului vornic Ștefan Pârșcoveanu¹. Totuși, la 1811 eră încă în București, unde învăța, în particular, cu doi dascăli. La 1819 însă îl aflăm la Florența și la Paris². La 1824 împărțea cu fratele său Costache — caimacamul dela 1849 — moștenirea părintească. La 1829, în vârstă de 30 ani, avea rangul de comis³, iar anul următor, la 8 Iunie, se căsătorii cu Luxandra Crețulescu. Din această căsătorie se născu G. Gr. Cantacuzino.

Grigore Cantacuzino intră în viața politică la 1831 ca deputat de Prahova în cea d'întâi obștească adunare întrunită conform dispozițiilor regulamentului organic⁴.

Membru dela început al societății filarmonice, el face parte și din comitetul secret al acestei societăți cu scopuri politice, nu numai literare: desființarea protectoratului rusesc și înlocuirea lui prin garanția colectivă a marilor puteri; egalitatea înaintea legilor și înaintea dărilor; desrobirea țiganilor; răspunderea ministerială; libertatea tiparului; instrucția generală și gratuită; emanciparea mănăstirilor închinată⁵. La 1833, împreună cu Barbu Catargi, Manuil Băleanu, Ioan Cămpineanu, Ioan Rosetti, Constantin M. Mano și Scarlat Crețulescu, reorganizează societatea filarmonică, propunându-și înființarea unui teatru național și cultivarea muzicii vocale⁶.

În acelaș timp slujea în magistratură. La 1834, ca membru al divanului de comerț, e ridicat la rangul de clucer⁷.

La 1835 se manifestă întâia oară în adunare ca opozant, cerând ca Alexandru Vodă Ghica să acopere din propria lui pungă deficitul bugetar⁸. E firesc dar ca anul următor luptă grea să se fi dat la Prahova pentru ca Grigore Cantacuzino să nu fie reales. El luptă alături cu Manuil Băleanu și cu colonelul Cămpineanu ca Rusia «să nu mai poată nimic să facă pe pământul «nostru». Cantacuzino cade la alegeri, dar adunarea invalidează și la 1837 el reapare ca opozant⁹. La 21 Iulie acest an este unul din deputații care sem-

¹ Iorga, Doc. Cantac. 230.

² Acest volum, doc. 233. 236.

³ Catagrafia boerilor, păstrată la Arhiva Statului (În copie la I. C. Filitti).

⁴ Analele parlam. ale României II și III'.

⁵ Filitti, Domniile române sub regulamentul organic, 112, 149.

⁶ D. C. Ollănescu, Societatea filarmonică, în Literat. și arta rom. III 1898).

⁷ Acest volum, doc. 238.

⁸ Filitti, I. c. 34.

⁹ Filitti, I. c. 41—3.

nează faimoasa adresă de protestare împotriva articolului adițional la regulamentul organic ¹.

În vara anului 1838 pleacă în călătorie. Prin Mehadia merge la Viena, apoi la Carlsbad; în August e la Marienbad, în Septembrie înapoi la Viena, de unde se întoarce la București ².

Dela 1839 nu mai este deputat ³. E liber să călătorească mai mult. În Iulie 1840 e iarăși la Carlsbad, în August la Franzensbad, în Septembrie la Francfort și la finele aceleiași luni la Paris ⁴.

La 1841 pleacă din nou spre Paris, cu trăsura, vizitând în drum orașele germane. În capitala Franței face cunoștință cu familia fostului ministru al lui Ludovic XVIII-lea, contele de Serre. Tot acolo se interesează de mijloacele de a-și exploata mai cu folos moșiile. În urma stăruințelor lui, Pécheux d'Herbenville, delegat al unei case engleze, însoțit de desinatorul Bouquet, vine în Iulie 1841 în Țara Românească, cercetează proprietățile lui Grigore Cantacuzino ⁵ și-i oferă o arendă de 50.000 franci pe an, timp de 45 de ani precum și un capital inițial de 200.000 lei. Propunerea n'a fost primită pentru că de atunci se deșteptase în principate teama ca străinii să nu devie proprietari la noi ⁶.

În Septembrie 1841 Grigore Cantacuzino eră întors la București ⁷ și adusese ca guvernor al fiului său Gheorghe pe francezul Ioseph Gronlier care a rămas în casă pâna la 1845 ⁸. Pentru educația ficelor Zoe și Smaranda, a venit mai întâi sora lui Gronlier, Matilda.

La 1842 Grigore Cantacuzino intră iar în obșteasca adunare de astă dată, vornic fiind, ca deputat al colegiului boerilor mari ⁹ și este îndată unul din cei șapte inițiatori ai propunerii, admise de adunare în răspunsul la mesaj, de a se arăta domnitorului Alexandru Ghica starea nenorocită a țării, adevărat act de acuzare a cârmuirii ¹⁰.

Grigore Cantacuzino a fost aproape constant în opoziție. Susține guvernurile noi acordându-le credit câtva timp, dar pierzând curând nădejdea într'o îndrumare mai bună, trecea iar în rândurile opoziției. Se zice că el ar fi întrebuițat cel d'întâi cuvântul de *patrihoți* pentru a desemna o categorie de politicieni cari n'au lipsit nici în timpurile noastre.

După ce contribuise la răsturnarea lui Ghica, Grigore Cantacuzino făcù în curând opoziție și lui Bibescu. În ședința dela 1 Februarie 1844 el este

¹ Ibid. 52, 57.

² Acest volum, doc. 241.

³ Filitti, p. 115.

⁴ Acest volum, doc. 251.

⁵ Doc. 264.

⁶ Filitti, p. 211.

⁷ Doc. 265.

⁸ Doc. 266, 267, interesante pentru ideile înaintate ale lui Grigore Cant.

⁹ Filitti, p. 155.

¹⁰ Filitti, l. c. 156.

LUXANDRA GRIGORE CANTACUZINO
născ. Kretzulescu
Mama lui Gheorghe Grigore Cantacuzino
(portret în ulei în palatul Cantacuzino)

unul din cei șase deputați care cer ca *jurnalul* ce se încheiase de sfatul administrativ pentru exploatarea minelor de către compania rusului Trandafirof să se desființeze, ca fiind potrivit regulamentului organic. Eră o lovitură dată domnitorului care negociase cu Trandafirof, și tot odată o răzvrătire împotriva curții ocrotitoare. Domnul replicând adunării, Cantacuzino este iar unul din cei șase deputați care prezintă moțiunea după care adunarea persistă în părerea ei¹. Această atitudine a influențat desigur asupra lui Gheorghe Gr. Cantacuzino în memorabilă hotărâre dela 1907.

Dela 1845, în locul lui Gronlier care se înapoia în Franța, veni ca guvernor al tânărului Gheorghe, alt francez, Peyrboive, care rămase până la întâia căsătorie a discipolului său, la 1855. Pe lângă fiice, în locul surorii lui Gronlier, veni Athenaïs Mialarais. Citind «Le peuple» se entuziasmă de autor, intră în corespondență cu el, și sfârși prin a deveni soția lui Jules Michelet. La 1845 pe lângă tânărul Gheorghe, mai eră și un dascăl grec, Cornelides.

La 1846 Grigore Cantacuzino simți cele d'întâi simptome ale boalei care aveă să-i curme viața. Se căută câți-vă ani la Viena unde se sfârși la 1849. Aveă numai 49 de ani.

Genealogia familiei Cantacuzino.

Dintre familiile care poartă astăzi nume bizantine, singura de care se puteă afirmă și până acum, aproape cu siguranță, că și origina ei este bizantină, eră familia Cantacuzino². Studiul de față cred că va face un pas mai mult spre certitudinea desăvârșită. Nu mai lipsește decât documentul care să lege pe Dimitrie Cantacuzino cel fugit dela Constantinopol la 1453 de celalt Dimitrie Cantacuzino dela începutul sec. al XVI-lea, dela care pornesc toți Cantacuzinii de apoi. Se dovedesc însă oarecari legături de rudenie care nu se pot explica decât printr'o asemenea filiațiune³.

Posesiunea de stat a fost de altfel totdeauna în favoarea originei împărătești a Cantacuzinilor din țările române. O afirmă Gerlach⁴, contimporanul lui Mihail Șaitanoglu, și care nu aveă interes să menajeze pe acest grec atot puternic la Poartă în a 2-a jumătate a sec. al XVI-lea; o afirmă poema lui Gheorghe Etolianul în onoarea lui Șaitanoglu⁵; pecețile Cantacuzinilor⁶, câte

¹ Ibid. 309, 312.

² Papadopol-Keramevs f. prof. la Universitatea din Petersburg, c. Ioan C. Filitti, 5/18 Iunie 1909.

³ Vezi pag. XVIII.

⁴ Vezi pag. XIX n. 8 și 9, XX n. 4.

⁵ Vezi pag. XVIII n. 2.

⁶ Cf. Νέος ἑλληνισμός VI (1909) p. 433.

sunt cunoscute dela Andronic fiul lui Şaitanoglu incoace, poartă toate vulturul bicefal; în negociaţiunile diplomatice ale lui Şerban Vodă Cantacuzino se aminteste de origina lui împărătească¹; ea este afirmată pe pietrele tombale şi pe inscripţiile bisericilor Cantacuzineşti²; învăţatului stolnic Constantin Cantacuzino³ îi dedică doctorul Ioan Comnen, mai apoi mitropolit al Dristrei, o «Viaţă a împăratului Ioan Cantacuzino»⁴ şi aceluiaş se dedică o «Viaţă a împăratului «Matei Cantacuzino»⁵.

Genealogistul Mihai Cantacuzino, pentru partea care priveşte origina familiei până la Andronic fiul lui Şaitanoglu, s'a servit pe de o parte de Ducange⁶ care a excerptat pe istoricii bizantini, iar pe de altă parte de două spiţe comunicate, una de doctorul Saul arvanitohoritul⁷, care o întocmise la 1765⁸, alta de comitesa O'Donnell, fiica Radului beizadea Cantacuzino, strănepoata învăţatului stolnic Constantin şi vară a genealogistului. Lăsând la o parte fan-

¹ Citaţii în Xenopol, Ist. Rom. IV. 265. — Şi De La Croix, care se află la Cos-pol la 1673 afirmă origina imperială a Cantacuzinilor de pe timpul său. V. p. 249. — Iorga, Documentele Cantacuzinilor, p. 292. Cf. pentru Radu Cantacuzino, fiul lui Ştefan Vodă, un raport din 1745 (Iorga, Acte şi fragmente, I 370): «Il n'y a pas à douter que la maison Cantacuzène soit la plus illustre dans l'Orient et comme elle a été régnante dans les siècles passés. . . , (elle) a ouvert à sa postérité un crédit perpétuel, laissant gravée sa mémoire dans l'esprit de toutes les nations orientales. Le prince Rodolphe. . . pourrait rendre un considérable service à Votre Majesté impériale» (împăratului german). Cf. p. XXIV şi XXV.

² Vezi pag. XXXI-III. Pe mormântul Stancăi Brâncoveanu, mamă lui Const. Vodă, născ. Cantacuzino: «din vechi şi împărătesc rod Cantacuzino» (Iorga, Inscriptii, II. 73).

³ Iorga, Operile lui Const. Cantacuzino, Buc. 1901.

⁴ Βίος τοῦ ἀσπαστάτου καὶ ἀμνηστῆτος βασιλέως καὶ αυτοκράτορος ῥωμαίων Ἰωάννου τοῦ Καντακουζηνοῦ. Buc. 1699. Este o excerptare din istoricii bizantini, aşă că conţinutul este aproape identic cu cel din Ducange. Historia bizantina, I. Familiae byzantinae, Paris 1680 pag. 258.— Copie la D. Russo de pe ms. din Hofbibliothek a Vienei, Suppl. grec. No. 79 (Cf. Kollari, Supplementor. Cod. CXXV). Poartă următoarea dedicaţie: εἰς τὸν πανευγενέστατον, ἐνδοξότατον καὶ σοφώτατον ἄρχοντα στόλνικον κύριον κύριον Κωνσταντῖνον τὸν Καντακουζηνὸν ἠρωσελεσιον. Χαίρεις Κωνσταντίνε, κλυτὸς σοφίης ἐπίστατωρ Καντακουζηνῶν, βλαστὴ παλαιότερων, τοῖ ὅς σοι προπάτωρ βασιλέων ἔσχορος ἄλλων, ἀλλὰ σὺ γ' ὀδχ ἤττον τοῦδε μέγας τελέθεις οὐδέμας, οὐ δὲ φρήν, οὐδ' ἀρ' φρένας οὐτεν ἔργα ὡς δ' ὄργε Ἀνδρονίκω, τῶς σὺ γε Βραχκοθάνω. — Nu ştiu dacă este acelaş text cu Βίος Ἰωάννου τοῦ Καντακουζηνοῦ, ms în biblioteca metohului dela Cos-pol al Sf. Mormânt (Papadopol-Keramevs, Ἱεροσολιμιτικὴ βιβλιοθήκη IV. 426).

⁵ Vezi pag. XIV n. 1.

⁶ Charles Du Fresne Du Cange, Historia byzantina, I. Familiae byzantinae, Paris 1680, p. 256. Reproduc cu oarecari greşeli în Genealogia banului Mihai, ed. Iorga, p. 5 sq. Lucrarea lui Mihai e reproduşă în bună parte în Histoire générale des maisons souveraines. . . . et des autres maisons nobles. . . Paris, aux Archives historiques, 1851 - 2, Vol. I.

⁷ Urmaşii doftorului Saul Iorga. Ist. lit. rom. în sec. XVIII, II. 125) au fost: Gheorghe Saul, serdar şi trimis al lui Gr. Vodă Ghica al Moldovei în misiune la Viena (Iorga, St. şi doc. III 101 - 2); Hristea, şetrar, frate cu Gheorghe, şi amândoi veri cu Ştefan Vilară, cămăraş şi medelnicer, 1776 (Grecianu, Genealogii, II. 162); Vasile Saul, stolnic, care dă un mineu la biserica domnească din Târgu-Frumos (Iorga, Inscriptii, II. 293); Dumitrache Saul, grămătic 1786, vornic 1795 în Moldova (Iorga, St. şi doc. VI. 189. VII. 137).

⁸ Genealogia Cantacuzinilor, p. 331.

teziile despre Cantacuzinii ce și-ar fi zis și Valois, care figurează numai în spița lui Saul inspirat probabil de Teodor Spandugino ¹, amândouă spițele înșiră unui după alții pe toți Cantacuzinii găsiți prin diferite izvoare, unele azi incontrolabile, și ajung astfel la rezultatul inadmisibil că dela împăratul Ioan Cantacuzino (1347) până la Constantin postelnicul, timp de 300 de ani, s'ar fi urmat 15 generații ².

Numele de Cantacuzino nu pare grecesc, dar ipoteze asupra originii sunt fără interes ³. Se știe că oștile bizantine, chiar garda imperială, erau compuse din străini, Frânci, Varangi, Nemizi, Anglii, Ruși etc. ⁴, așa că cel dintâi Cantacuzino dovedit documentar, comandant de oști pe vremea lui Alexie I Comnenul (1081—1118) poate să fi fost și el de origină străină. Destul că istoricul bizantin Pahymer ⁵ enumără pe «nobilii Cantacuzini» printre familiile cele mai ilustre ale Cons-polei.

Arătările *Genealogiei* sunt prea des confuze sau greșite ca să se poată pune temei pe ele când nu sunt întărite de alte izvoare. Pentru epoca bizantină zvorul cel mai sigur este și astăzi tot Ducange, care se poate complectă sau ndreptă în parte prin cercetările învățaților moderni.

Cel dintâiu Cantacuzino cunoscut, fără a i se arăta prenumele, s'a distins în lupte la 1107 ⁶. Despărțit de el printr'o generație este generalul Ioan Cantacuzino, căzut în luptă la 1174. A fost căsătorit cu Maria fiica lui Andronic Comnen și nepoata împăratului Manuil Comnen (1143—1179) ⁷.

Manuil, fiul lui Ioan, a fost și el general și a fost orbit în închisoare la 1180 ⁸, desigur în timpul turburărilor ce au urmat la moartea lui Manuil Comnen cu prilejul suirii pe tron a fiului său Alexie Comnen.

Contemporani cu acest Manuil au fost:

1. Teodor Cantacuzino, mort la 1183 luptând alături cu Isaac Anghel în-
potriiva lui Andronic Comnen tiranul (1183—5), vărul lui Andronic socrul lui
Ioan Cantacuzino.

¹ Discorso della origine de principi turchi. — Intăia ediție la 1550 după moartea autorului. — Reprodus în Sansovino, *Historia universale dell' origine et imperio de Turchi*. Veneția 1588 și în Sathas *Monumenta historiae hellenicae* IX. 138 sq. — Cf. Iorga, *Despre Cantacuzini*, p. XI.

² *Genealogia*, p. 5. 25. 32 a.

³ P. Cantacuzini și Catacuzinji, un studiu al lui I. Sakellion în revista *Περρονες* XI (1887) 269. Nu mi-a fost accesibil.

⁴ Sathas; *Monumenta*, VII p. XXVI. — Buchon, *Nouvelles recherches historiques sur la Principauté française de Morée*, Paris 1843, I. 184.

⁵ În ediția Bonn, I. 65. Citat în *Δελτίον της ιστορικής και εθνολογικής εταιρίας* II. 426.

⁶ *Genealogia*, p. 7.

⁷ *Ibid.* 7 și I. Comnen, *Viața împăratului Ioan Cantacuzino*.

⁸ *Genealogia*, p. 8.

2. Andronic Cantacuzino, dovedit la 1189 în bune raporturi cu împăratul Isaac Anghel (1185—1195).

3. Ioan Cantacuzino, potrivnic și el al lui Andronic Comnen tiranul și cumnat cu împărății Isaac și Alexie (1195—1201) Angheli, pe a căroră soră Irina, fiica lui Andronic Anghel, o luase în căsătorie la 1186¹. În spița lui Saul e arătat la anul 1198, iar în spița O'Donnel la 1226, dată ce pare mai puțin exactă².

Fiu al acestui Ioan este Mihail Cantacuzino, ruda Anghelilor. În spița lui Saul figurează la anul 1242, iar în spița O'Donnell la 1263, dată puțin probabilă de oare-ce tatăl lui Mihail s'a căsătorit la 1186³.

Un Manuil Cantacuzino trăia pe vremea celui d'întâi împărat Paleologu, Mihail VIII (1261—1282). În spița lui Saul e înscris la anul 1263, în spița O'Donnell, greșit, la 1289⁴. El este acel Cantacuzino despre care cronica Moreei⁵, fără a-i da prenumele, spune că a fost trimis, ca șef de oaste, de împăratul Mihail Paleologu în Morea împotriva Frâncilor, și că a căzut în luptă la 1264. Cronica îl numește «ung des plus grans seignors de Constantinople et tenus aucques le plus vaillant home de Romanie».

Acest Manuil se confundă de obicei cu un Mihail Cantacuzino care a fost bunicul împăratului⁶. *Bunicul* împăratului Cantacuzino nu poate însă să fi murit la 1264⁷, de oare-ce se admite data de 1316 pentru moartea, în vârstă numai de 30 de ani, a *tatălui* împăratului, născut deci *după* 1264⁸. Confuzia a provenit din faptul că istoricul Pahymer⁹ vorbind de expediția în Morea, numește pe Cantacuzino Mihail. Totuși Manuil și Mihail sunt două persoane deosebite. Un Mihail, care poate fi bunicul împăratului, e cunoscut de spița lui Saul la anul 1289, iar de spița O'Donnell la 1304¹⁰.

¹ Pe Teodor, Ducange îl credea contimporan cu Ioan cel căzut la 1174, iar pe Ioan de la 1186 îl bănuia a fi fost *fiu* al lui Manuil (Genealogia, 8—9).

² Ibid. — Menționat și de I. Comnen.

³ Că ar fi sprijinit, după spusele istoricului bizantin Nichitas, pe Alexie Anghel (Genealogia, 9. 29) pare, din cauza datelor, o confuzie cu ceilalți Cantacuzini partizani ai Anghelilor.

⁴ Ibid. 10, 30.

⁵ Merges de la 1205 la 1333. Pentru diferite texte ale cronicei, Δελτίον VI. 453.—Omont, Inventaire sommaire des mss grecs de la bibliothèque nationale, III. 35, 56. — Un text francez a fost editat de Buchon, Recherches historiques sur la Principauté française de Morée, Paris 1845, vol. I, sub titlul: Le livre de la Princée de la Morée (v. pag. 161-169-172). Un text grecesc sub titlul Βιβλίον της κορυκίας, a fost editat tot de Buchon, ibid. vol. II (v. pag. 165, 169, 181, 182) Cantacuzino e calificat de stratiot viteaz.—Alt text a fost publicat de Alfred Morel Fatio: Libro de los fechos e conquistas del principado de la Morea, compilado per comandamiento de Don Fray Iohan Ferrandez de Heredia, maestro del Hospital de S. Iohan de Ierusalem. Chronique de Morée aux XIII-e et XIV-e siècles, publiée et traduite la première fois pour la société de l'Orient latin. Geneva 1885.

⁶ Sp. Lambros, Ἱστορία της Φραγκοκρατίας ἐν Ἑλλάδι, I. 177.370.

⁷ Ibid. 370.

⁸ Ibid.

⁹ Citat în Buchon, l. c. I. 161 n. 1.

¹⁰ Genealogia, p. 30.—Ducange, care nu cunoștea pe Mihail, bănuia că Manuil a fost bunicul împăratului. Ibid. 10.

Contemporan cu Manuil este un Ioan Cantacuzino, mare paharnic (pinchernis) și duce al Traciei la 1247¹, trimis la 1248 de împăratul Ioan Vatați cu oastea împotriva Genovezilor². S'a călugărit sub numele de Ioanichie, și a fost căsătorit cu Irina, în călugărie Evloghia, sora împăratului Mihail VIII Paleologu (1261—1282). Li se cunosc urmași numai fiice, numite în izvoarele bizantine Paleologu, după numele mamei lor³.

Tocmai în pragul sec. al XIV-lea apare familia Valois în istoria bizantină. Charles de Valois, fratele regelui Franței Filip cel frumos, s'a căsătorit cu Ecaterina de Courtenay, fiica împăratului latin din Constantinopol, iar fiica lor Ecaterina a fost una din soțiile lui Filip de Tarent⁴. Nu poate fi dar vorba de Cantacuzini-Valois din sec. X-XIII⁵. Familii franceze s'au încuscrit în timpul imperiului latin de răsărit cu familii bizantine, dar înrudirile cu Cantacuzinii, menționate în *Genealogie*⁶ nu sunt adevărate de documentele cunoscute până azi.

Prenumele *tatălui* împăratului Ioan Cantacuzino nu este arătat de istoricii bizantini. În spîța lui Saul, înainte de Ioan figurează un Gheorghe (anul 1304), iar în spîța O'Donnell tot un Gheorghe (1315 și 1329)⁷. Se știe că tatăl împăratului a fost trimis de Andronic Paleologu cel bătrîn (1282—1328) guvernator în Peloponez pe cînd avea numai 22 de ani și că a murit acolo după opt ani, la 1316, în vîrstă deci de 30 de ani numai⁸, lăsînd doi copii *nuci*, pe Ioan viitorul împărat și o fiică soția de mai târziu a lui Constantin Acropolitul⁹.

Cît privește pe mama împăratului, Teodora Tarhaniot Paleologu, arătările cam confuze ale istoricilor bizantini¹⁰ se lămuresc prin următorul tablou întemeiat pe documente:¹¹

¹ Anton Miliaraki, *Ἱστορία τοῦ βασιλείου τῆς Νικαίας καὶ τοῦ δεσποτάτου τῆς Ἡπείρου*, Atena 1898 p. 382.

² Buchon, *Recherches et matériaux pour servir à une histoire de la domination française dans... l'empire grec. Première partie. Eclaircissements historiques*. Paris 1811, pag. 458.—Nici pe Ioan nu-l cunoaște Ducange, și-l confundă tot cu Manuil (*Genealogia*, 10).

³ Sp. Lambros în *Νέος Ἑλληνομ.*, X 347—8 și I. 37.—Ducange, *Familiae*, 209, 210, 232, 321.—Antonie H. Hatzı, *Οἱ Παοὺλ, Πάλ, Πάλαι*, pag. 17, 18.—*Δελτίον*, II. 36 n. 2.—Papadopol-Keramevs, *Ἱεραπολ. βιβλ.* IV. 210. *Ecthesis chronica* publicată de Sp. Lambros, p. 6.—Împăratul Ion Cantacuzino ed. Bonn, I. 276.

⁴ Buchon, *Eclaircissements*, 237, 264.

⁵ *Genealogia*, 29, 32 a.

⁶ Pag. 32-a.

⁷ *Ibid.* p. 30.

⁸ Sp. Lambros, *Φραγκοκρατία* I. c.

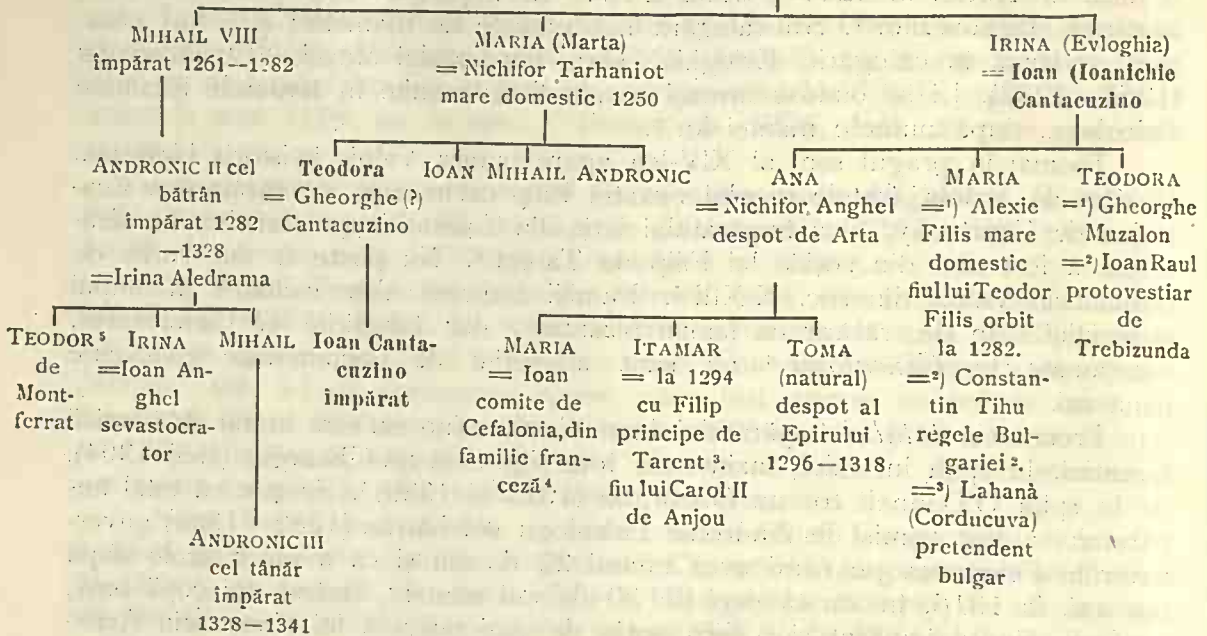
⁹ Ducange, în *Genealogie*. 10—11.—I. Comnen, I. c.

¹⁰ I. Comnen, I. c. folio 3. — Ducange, I. c. 11. — Împăratul Cantacuzino, ed. Bonn, III. 31.

¹¹ Du Cange, *Familiae*, 209—210. 232. — Pahymer, ed. Bonn, I. 295. — *Νέος Ἑλληνομ.* I. 37. X. 347—8.—Antonie Hatzı, I. c.

ANDRONIC PALEOLOGU

mare domestic ¹.

Prin urmare, Teodora ⁶ eră mătușă mare lui Andronic cel tânăr; nepoată de soră lui Mihail VIII Paleologu, care eră deci unchi mare împăratului Ioan Cantacuzino; acesta eră astfel unchi de văr al doilea lui Andronic cel tânăr. Împăratul Cantacuzino eră văr al doilea cu sevastocratorul Ioan Anghel prin soția acestuia. În fine pe vremea lui Ioan Cantacuzino trăiau Tarhanioți, veri cu el, Manuil și Alexie, acesta zis, de pe bunicul său despre mamă, Alexie Filantropinò ⁷.

Titulatura: Ioannes Angelus Comnenus Palaeologus Cantacuzenus ⁸ se explică prin filiația arătată. Într'adevăr, mama împăratului Ioan Cantacuzino eră Tarhaniot—Paleologu; soția lui Ioan Cantacuzino dela 1186 eră Anghel, iar soția lui Ioan Cantacuzino cel căzut în luptă la 1174 eră Comnen.

¹ Iată ordinea principalelor demnități bizantine: sevastocrator, cesar, protovestiar, mare duce, mare domestic (Buchon, Eclaircissements, 99).

² Genealogia, 23.—Au fiu pe Mihai (Buchon, Eclaircissements, 449).

³ Buchon, Eclaircissements, 219. 222. Filip s'a căsătorit a doua oară cu Ecaterina de Valois.

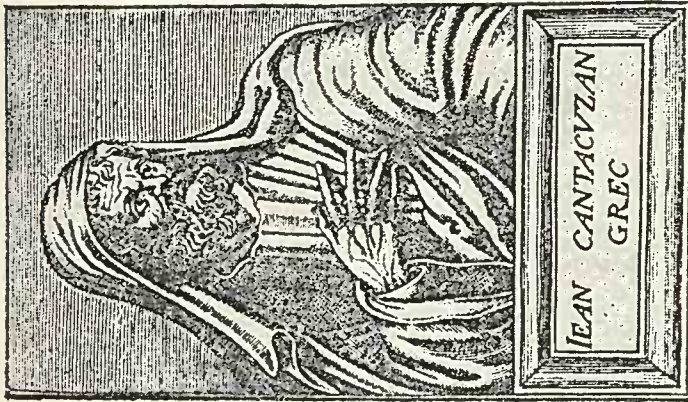
⁴ Buchon, Eclaircissements, tabloul VIII *in fine*.

⁵ Pentru Paleologii de Montferrat, v. Campana, Arbori delle famiglie le quali hanno signoraggio con diversi titoli in Mantova . . . Aledrama, Paleologo e Gonzaga. Mantova 1590. O genealogie ms a Paleologilor, la Bibl. naț. Paris, Ms grec No. 1739.

⁶ Moare la 1342 (Ducange, Familiae, 259).—Genealogistul, interpretând greșit pe Ducange, crede că data este a morții soțului Teodorei (pag. 11).

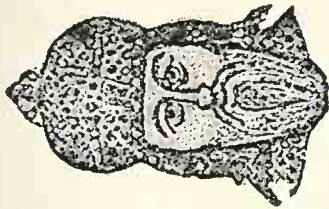
⁷ Pahymer, ed. Bonn, I. 295.

⁸ Ducange, Familiae 260.

ca monah

(col. Acad. Rom. A X 67 și 68

IMPĂRĂȚUL IOAN CANTACUZINO

pe codicele grec S. 55

din bibl. Estensă

din Modena

in mijlocul cărții sale

(Bibl. Națion. din Paris Cod. grec.

1242 f. 5-a și 123-a)

Impăratul Ioan Cantacuzino n'a avut frați. A avut văr (ἐξάδελφος) pe Nichifor Cantacuzino, sevastocrator, unchi deci (παῖς, patruus) lui Matei Cantacuzino fiul împăratului Ioan¹. Nichifor a fost tatăl Teodorei, soția la 1351 a lui Ion—Alexie Comnen, împărat 1350—1390 (fiul lor Manuil † 1416)². O soră a lui Nichifor a fost soția lui Guy de Lusignan, rege al Armeniei la 1344³.

Impăratul Ioan Cantacuzino⁴ a fost căsătorit cu Irina fiica lui Andronic Asan protovestiar, fiul regelui Ioan Asan, și a avut mai mulți copii, arătați de Ducange⁵.

1. Toma.

2. Andronic mort de ciumă la 1348.

3. Maria măritată cu Nichifor Duca, despot⁶.

4. Teodora, soția sultanului Orhan.

5. Manuil, a fost căsătorit cu fiica lui Guy de Lusignan, rege al Armeniei la 1344, care scoboră prin mamă din familia regilor creștini ai Armeniei în care se repetă prenumele de Livon⁷. Din Manuil aș crede deci că scobora Lyverus Cantacuzino care la 1629 mijloceă o corespondență între Betlen Gabor al Ardealului și Muscali⁸.

6. Elena a fost soția împăratului Ioan Paleologu. Pentru că mai mulți descendenți din aceștia sunt desemnați, fie de Genealogie, fie de alte izvoare, cu numele de Cantacuzino, cred folositor a da următorul tablou⁹.

¹ Cantacuzino, ed. Bonn, II. 138. III 242.

² Buchon, Nouvelles recherches, II tablou IV *in fine*.—Manuil ar putea fi acel Manuil Cantacuzino nepot (ἀνεψιός, patruelis) — de frate nu se poate — al împăratului Cantacuzino, (ed. Bonn, III 251) căsătorit cu fiica lui Humni zis Stratigopol (Geneal. 10) poate a lui Nichifor Humni de pe vremea lui Andronic cel bătrân (Omont, Inventaire sommaire, II, 194 - 5).—O ramură de Melisini a fost zisă Stratigopol (Buchon, Eclaircissements, 28. 456, și acelaș, Nouvelles recherches, II tablou IV *in fine*).

³ Buchon, Eclaircissements, tablou XIV.—Gregoras, ed. Bonn, II. 623.

⁴ P. împăratul Ioan C., călugărit sub numele de Ioasa, și cătitoriile lui, Νέος Ἑλληνομ. II (1905) p. 90.—Portretul lui, în codicele S. 55 din biblioteca Estensă din Modena ((Νέος Ἑλληνομ. VII (1910) 401) reproduc de Lambros, l. c. I. 429.—Alte portrete la Bibl. națion. Paris, Cod. ellin. 1242 fol. 5-a și 123-a, cu întreaga curte și ca monah.—P. oprile lui, Omont, Inventaire Sommaire, IV 98.

⁵ Genealogie, 15.

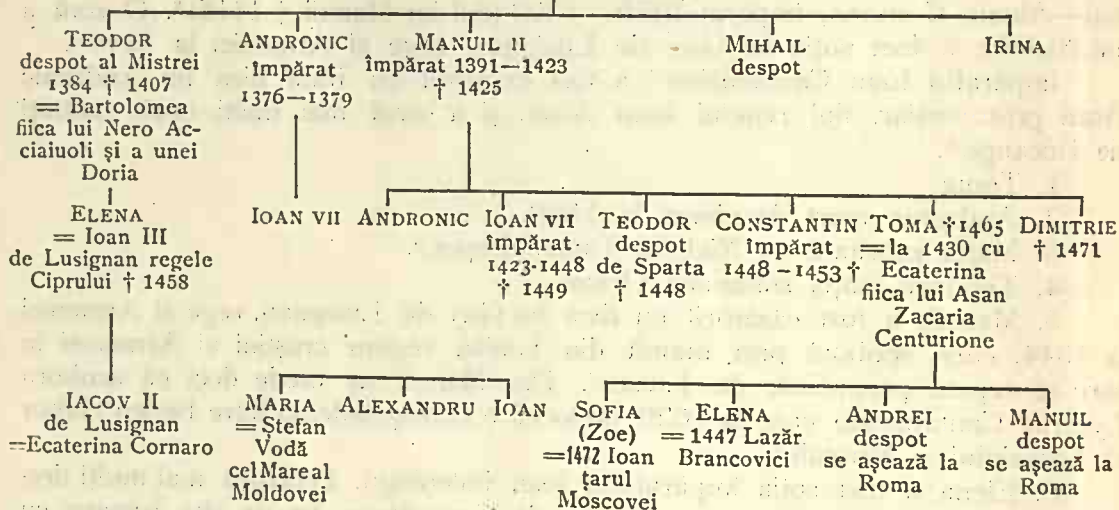
⁶ Gregoras, ed. Bonn, III 557, zice cu Nichifor fiul comitelui de Cefalonia.

⁷ Buchon, Nouvelles recherches, II tablou IV *in fine*.

⁸ Iorga, Despre Cantacuzini p. XLV—XLVI.

⁹ Iorga, l. c. și Eclaircissements p. 350. 411. — Cantacuzino, ed. Bonn, III. 238 și anexa despre familiile grecești: *Paleologu*, pag. 282.

ELENA CANTACUZINO
= Ioan V Paleologu fiul lui Andronic III
împărat 1341-1376 și 1379-1391

7. Împăratul Matei Cantacuzino¹, fiul împăratului Ioan, a fost căsătorit cu Irina fîca lui Dimitrie Andronic Paleologu.

Despre urmașii lui vorbește Teodor Spandugino Cantacuzino, eupatrid țări-grădean dela începutul sec. al XVI-lea, în scrierica sa *Discorso della origine de principi turchi*². Despre tată, Teodor eră din familia Spanduni, cunoscută din sec. al XV-lea³, iar despre mamă Cantacuzino. Din arătările lui, controlate cu documente, rezultă următoarea descendență a împăratului Matei Cantacuzino.

1. Teodora, nemăritată, călugăriță⁴.

¹ Cf. Ματθαίου τοῦ Κ. γένος, βίος καὶ ἡθ. Αθήνηθεν δὲ τὸ γένος ἐπιμελεῖα δὲ τοῦ ἐνδοξοτάτου καὶ σοφοτάτου κυρίου Κωνσ. τοῦ Κ. (Papadopol-Keramevs, 'Ἱεροσ. βιβλ. IV. 327). Nu știu să fi fost publicat.— P. operile lui Matei C. Δελτίον II. 425. IV. 518. — Omont, Inventaire sommaire IV. 133.

² Republicând această scriere, Sathas dă lămuriri despre neamul lui Spandugino. Monumenta, IX p. IV sq. Cf. acest volum p. VIII n. 8.

³ Iorga, Doc. Cantacuzinilor, 1.5. — În afară de ramura lui Teodor, se cunoaște Manuil, fiul lui Antonie, 1489 (Ibid. 5). În sec. XVII-lea, trăia un Spandoni sau Spandonache, profesor la școala Fanarului între 1675—1703, dicheofilax 1691, protecdic 1696, mare retor 1713—1717, hartofilax 1719. — Are nepot pe Grigore: fiul boerului Anastase (Papadopol-Keramevs, 'Ἱεροσ. βιβλ. III. 72. IV. 318. — Acelaș, Catalogul mss silogului, 94—5. — Revista 'Εκκλησ. ἀλήθεια, anul III, p. 172. 440.—C. G. Mano, Documente privitoare la familia Mano, p. 61. — Iorga, Studii și doc. V. 311 nota). — A avut fiu pe Gheorghe care trăia la 1711—1717 (Sathas III. 532.—Articol de Papadopol-Keramevs în revista 'Εκκλησ. Φάρος din Alexandria. Vol. III (1909) p. 451—5 și Vol. IV (1909) p. 315—326. 429—438. Nu mi-a fost accesibil). Acesta a fost cămăraș al Ducăi Vodă, apoi cămăinar între 1710—1716 «fiind și neam» lui Nicolae Vodă Mavrocordat (Letopisețe, ed. Kogălniceanu, II. 32. 148 III 42). Contimporan cu Gheorghe, poate frate, e Scarlat Spanduni (Sathas, l. c.).

⁴ Genealogia p. 13.

2. Ana, măritată cu marele duce Luca Notara¹. Această alianță dovedită documentar coroborează spusele lui Spandugino că Gheorghe Cantacuzino, nepot de fiu al împăratului Matei, eră văr primar cu Ana fiica lui Luca Notara.

3. Ioan Despot² a avut fiică pe Elena, dovedită la 1382, soția lui Frederic de Aragon³.

4. Dimitrie, sevastocrator⁴, despot al Mistrei, a avut următorii copii:

a) Gheorghe Cantacuzino, cel amintit de Spandugino, poreclit de Albanezi Sakatai. Il cred identic cu Gheorghe Paleologu Cantacuzino — Paleologu probabil despre soția împăratului Matei — pe care despotul Peloponezului, Paleologu, ruda sa, îl trimite în misiune în Sârbia la 1431. Pe la 1441—1460 se află în Calavryta și aveă o frumoasă bibliotecă⁵.

b) Toma, dovedit la 1444, 1448, 1457, apără vitejește Semendria⁶.

c) Elena, soția lui David Comnen, împărat de Trebizunda, 1460⁷.

d) Irina, soția lui Gheorghe Brancovici, despot sârbesc dela 1427⁸.

Copiii născuți din această căsătorie sunt desemnați de obicei sub numele de Cantacuzino, anume:

Ștefan⁹;

Maria, soția sultanului Amurat II;

Ecaterina, soția lui Ulric de Cilly, numită de obicei Cantacuzino¹⁰;

Lazăr, din care a scoborât Milița-Despina soția lui Neagoe Vodă. De aceia în pomelnicul mănăstirii dela Argeș sunt înscrși: Mara țarița, Cantacuzina *sora ei*¹¹, despot Lazăr. De asemenea într'un document din Noemvrie 1492, Vlad Voevod Călugărul zice că a primit a se numi ctitor la mănăstirea Hilandarul dela Muntele Atos, după răposarea doamnei și împărătesei Mara și a *sorei ei* doamna Cantacuzino¹². Astfel s'au înrudit Cantacuzinii cu Neagoe

¹ Sp. Lambros, *Παλαιολογία*, II. 182.—Confuz în Genealogie p. 20.

² Cantacuzino, ed. Bonn, III. 858.

³ Δελτίον IV. 173—7. 458.—Chimon Teodoropulos, 'Ελένη Καντακουζηνού, în revista *Λακεδαιμόνων* din Sparta, I (1909) p. 25: Διήγημα ὅδ' ἡ ὑπόθεσις ἐν Μυστρᾷ. Nu mi-a fost accesibilă.

⁴ Cantacuzino, ed. Bonn. III. 358.

⁵ Sp. Lambros, *Φραγκοκρατία*, II. 128.—Iorga. despre Cantacuzini p. XIV.

⁶ Frantzi, ed. Bonn, 386.—Iorga, Notes et extraits, 2-e série. 316. 377. 401. 430.

⁷ Greșit *Irina* în Ducange, *Familiae*, p. 195.

⁸ Engel, *Geschichte von Serwien*, dă soție lui Gheorghe Brancovici pe Irina Cantacuzino care ar fi fost fiica unui Ioan Cantacuzino împărat de Trebizunda, care n'a existat, iar lui Grigore fiul lui Gheorghe îi dă soție pe Teodora fiica împăratului Matei C., care s'a călugărit fără a fi fost măritată. Pag. 365. 369. 377. 393. 415.—Confuzie și în *Commentario de le cose de Turchi et del Signor Georgio Scanderbeg*, 1539 pag. 8 verso și 16 verso.

⁹ Sub numele de Cantacuzino la 1479 în *Genealogie* p. 1.—Confuzie *ibid.* p. 19 No. 32.

¹⁰ Ducange, *Familiae*, 337.

¹¹ Conv. lit. XLIX (1915) p. 1121. Cuvântul slavon *сестра* = soră, s'a transcris greșit cu litere latine *cectros ei*.

¹² În fotografie la Stoica Nicolaescu. Citat în G-ral P. V. Năsturel, *Neamul boerilor Cantacuzini* din ramura Șerban Vodă, în *Literat. și arta română* XII (1908) p. 63 n. 3.

Vodă¹, din neamul căruia avea să fie mai târziu soția lui Constantin postelnicul.

e) Ioan Cantacuzino, guvernator, al Corintului 1445. 1452².

f) Manuil, despot «del brazo din Maina» în Peloponez la 1454, zis de Albanezi Gin³.

În spițele dela Saul și dela O'Donnell figurează și alți Cantacuzini care însă nu aparțin acestei familii decât prin femei. Astfel, Andronic, despotul Lesbosului (1398 la Saul, 1405 la O'Donnell) este fiu al împăratului Ioan Paleologu și al Elenei Cantacuzino; Teodor, despot al Mistrei la 1402, e frate cu Andronic; Teodor dela 1449 în spița Saul, este nepot de frate al lui Teodor dela 1402; Mihail protostratorul (1437 la O'Donnell) este de asemenea frate cu Andronic⁴; tot astfel Manuil Cantacuzino citat de Ducange la anul 1420⁵. Și beizadea Radu Cantacuzino în sec. al XVIII-lea, într'o diplomă de cavaler al ordinului Sf. Gheorghe, vorbește de despoții Peloponezului Andronic și Constantin Cantacuzino⁶, care însă sunt Paleologi, fiii lui Manuil⁷. Zaharia Cantacuzino la 1402 în spița Saul și 1420 la O'Donnell este Asan⁸.

Manuil Cantacuzino zis Gin, căsătorit cu Maria zisă de Albanezi Kukia, a avut fiu pe Dimitrie care la 1453, împreună cu ginerele său Nichifor Paleologu, luptă pentru apărarea Cos-polei în zilele de 1, 2 și 12 Mai, și aducând la timp rezerve reușește să respingă pe Turci⁹. Orașul cade la 29 și Dimitrie, temân-

¹ Doamna Despina nu cred să fi fost însă *fiica* lui Lazăr. Căsătoria lui Lazăr cu Elena fiica despotului Toma Paleologu s'a făcut la 1447 și Elena a murit la 1474. Chiar dacă Despina s'ar fi născut în acest an, încă n'ar putea fi soția lui Neagoe.—Izvoarele arată pe Milița căsătorită la 1463 cu Leonard II Tocco, conte de Cefalonia, și că ar fi murit în facere la 1464. (Buchon, *Nouvelles recherches*, vol. I 322—3 și II tabloul genealogic *in fine*).—Neagoe Vodă era *tânăr*, vătaf de vânători, la 1508, și tot tânăr în domnia lui Vlad Vocevod (1510—1512) ne spune *Viața lui Nisou* (ed. Erbiceanu, 71—7). La moartea lui Neagoe, în 1521, fiul său Teodosie era *puer*, copil, spune un act din același an al regelui Ludovic al Ungariei (Hormuz. II° 373), de 16 ani, precizează un raport extern din 30 Oct. 1521 (Cf. Iorga, *St și doc.* III p. XLVI). Feciorii lui Neagoe Vodă, Teodosie și altul au fost mici zice compilația atribuită lui Const. căpitanul (ed. Iorga, 42). Un contemporan care a cunoscut pe Neagoe pe când era încă «gentiluomo privato», Mihail Bocignoli din Ragusa, scrie la 29 Iunie 1524 lui Gerardo Plania secretarul lui Carol Quintul că Teodosie avea la moartea tatălui său 7 ani (Del Chiaro, *Storia delle moderne rivoluzioni della Valachia*, ed. Iorga, p. 117). Teodosie și Stana erau fii întâi născuți ai lui Neagoe.

² Frantzi, ed. Bonn, p. 210. Ducange bănuia și el că Ioan se trăgea dintr'un fiu al împăratului Matei (Familiae, 263).

³ Frantzi, ed. Bonn, p. 383.—Calcondil, ed. Bonn, 407.—Ducange, în *Genealogia Cantacuzinilor*, p. 19.—În spița O'Donnell, Manuil la anul 1453 (ibid. 30).

⁴ Ducange. *Familiae*, 241. 243. 245.—Tabloul genealogic dela pag. XIV.

⁵ *Genealogia* p. 19 No. 33.

⁶ Doc. 204 în acest volum.

⁷ Tabloul genealogic dela p. XIV.

⁸ Sp. Lambros, *Φραγκοκρατία* p. 51.

⁹ După istoricul bizantin Frantzi, în G. Schlumberger, *Le siège, la prise et le sac de C-ple par les Turcs en 1453*, Paris, 1914 p. 185, 197.

du-se pe semne de răzbuirea lui Mahomet II, fuge în Ungaria ¹. Figurează pe o listă de refugiați de la Cos-pol împreună cu un Leon Cantacuzino ². La 1454 se întâmpină și un Mihail Cantacuzino ³. În timpul luptelor pentru apărarea Cos-polei, Poarta de aur ar fi fost încredințată unui alt Cantacuzino, Andronic, probabil Paleologu ⁴.

Dimitrie e arătat în spița lui Saul la 1464 ⁵. Mai trăia la 1474 ⁶. El a avut și o soră, fiică a lui Manuil Cantacuzino Gin, Evdochia, măritată cu Matei Spanduni și moartă la 1507 în vârstă foarte înaintată. Aceasta a fost mama istoricului Teodor Spandugino-Cantacuzino, născut pe la 1460 și care trăia încă la 1538; a lui Alexie, zis Cantacuzino, care trăia la 1490, și a unei fiice măritate cu Mihail Trevisan, nobil din Veneția ⁷.

Alexie Cantacuzino (Spandugino) ⁸ trebuie deosebit de contemporanul său cu acelaș nume, zis și Bianchi după numele de familie al mamei sale, despre care vorbește *Genealogia* ⁹, stabilit în Cipru, dar pe care nu l'am întâlnit în alte izvoare. Din neamul acestuia va fi fost Florida Cantacuzino «evghenicoasă jupăneasă de Chipru», îngropată în biserica Maria Aracoeli din Roma ¹⁰. După unele izvoare și soția faimosului mare dragoman Panaiot Nicusi Mamonà, născută Calvocoressi din Hios, ar fi aparținut familiei Cantacuzino. Panaiot însuși pare a fi fost originar din Nicosia, în Cipru. A murit în Creta și s'a îngropat în citoria lui din insula Halchi ¹¹.

Alexie Cantacuzino (Spandugino) a avut un fiu Manuil, care cred că trebuie identificat cu acel «signore Cantacuzino» din Maina la 1533, unul din patricianii creștini din Peloponez care puteau fi, după socotința guvernului venețian, indemnăți să se răscoale împotriva Turcilor ¹².

¹ Cred cel puțin că e vorba de un singur Dimitrie. *Genealogia* spune (p. 20) că ar fi căzut în luptă. După *Ecthesis chronica*, p. 16, tatăl lui Dimitrie protostratorul, ar fi fost *mesazon*, intermediar politic, nu se spune între cine.

² *Ἐλληνομύμων*, p. 298.

³ Iorga, *Doc. Cantacuzinilor* p. 2.

⁴ Schlumberger, l. c. 101; Edwin Pears, *The destruction of the greek empire*, New York 1903 p. 249 după izvorul contemporan, Leonard arhiepiscop de Mitilene, *Lettera de la presa di C-poli*, scrisă către papa Nicolae V, din Hios la 16 Aug. 1454. Leonard e reprodus în Migne, *Patrologia graeca* vol. 159 p. 923—944, dar nu vorbește de Cantacuzino ci numai de un Teofil Paleologu.

⁵ *Genealogia* p. 30.

⁶ Omont, *Inventaire sommaire*, II. 131.

⁷ Sathas, *Monumenta*, IX p. VI și XIX.

⁸ Cf. Iorga, *Doc. Cant.* 3, 4, 6.

⁹ *Genealogia*, pag. 30.

¹⁰ *Ibid.* p. 21.

¹¹ Hammer, *Histoire de l'Empire ottoman*, trad. Hellert, XI. 228 n. 2 după o «Relation de l'ambassade impériale». — Bartolomei Cutlumusianòs, *δρόμνημα ἱστορ. περὶ τῆς κατὰ τὴν χάλκην μονῆς τῆς ἑστέκου*, 1846, pag. 29.

¹² Sathas, *Monumenta*, VI. 315

Contemporan cu Alexie a fost Manuil Cantacuzino care trăia la 1490, în strânse legături cu familia Spanduni ¹.

Aci, filiația documentară se întrerupe. Lipsește documentul care să lege de unul din Cantacuzinii precedenți, pe Dimitrie Cantacuzino care a fost tatăl lui Mihail zis Șaitanoglu, adică fiul Satanei, de la Anhiâl, pe țărmul Mării Negre, spre nord de Constantinopol. După tonul respectuos cu care Gheorghe Etolianul vorbește, într'un poem de curând publicat ² de «famosul «Dimitrie» tatăl lui Șaitanoglu, se vede că Dimitrie a fost un personaj de seamă. Il cred identic cu singurul Dimitrie Cantacuzino cunoscut la începutul sec. XVI-lea, stratiot viteaz «slăvit cârmuitor de oști, fiind în ajutorul Florenținilor, a murit în anul 1536, și s'a îngropat la Pisa, în biserica Sf. Dominic» ³.

Ducange spune că Șaitanoglu era unchiu al Cantacuzinilor din Peloponez (patruus Peloponnesiorum illorum ⁴). Dar prin Cantacuzini din Peloponez, Ducange înțelege neamul lui Manuil Cantacuzino zis Gin ⁵. Așa dar din neamul acestuia trebuie să fi fost și Dimitrie tatăl lui Șaitanoglu. De aceea îl cred fiu al lui Dimitrie cel fugit din Cons-pol la 1453. Acest Dimitrie dăruiește la 1493 o icoană mitropoliei din Mesemvria, de lângă Anhiâl ⁶. În tot cazul nu lipsește nici o generație între tatăl lui Șaitanoglu de la Anhiâl și Cantacuzinii descendenți din împăratul Matei, încât nu poate fi îndoială că aparținea aceluiaș neam.

Șaitanoglu va fi fost porecla dată de Turci fiilor viteazului stratiot. Spița O'Donnel știe și ea de un Dimitrie Cantacuzino la anul 1532 și-i dă de soție pe Anastasia Paleologu ⁷. Ducange, referindu-se la cronicarul Manuil Malaxòs, menționează pe un Dimitrie Cantacuzino care ar fi fost omorât din porunca sultanului Selim ⁸. Cronica lui Malaxòs este contemporană, merge până la anul 1573. Ni s'a păstrat, cu variante, în diferite mss ⁹), din care unul a fost publicat de Sp. Lambros sub titlul de *Ecthesis Chronica*, altul, sub titlul de *Historia politica et patriarchica C-poleos*, în Corpus scriptorum historiae by-

¹ Iorga, Doc. Cantac. 5, 6.

² N. Bănescu, Un poème grec vulgaire relatif à Pierre le Boiteux de Valachie p. 28 versurile 355—360: Δημήτριος ἐκεῖνος, cel de bun neam. Bănescu face confuzie între Petru domnul Țării-Românești (1559—1568) de care e vorba în poem, fiul lui Mircea Ciobanul, și: Petru Vodă Șchiopu domnul Moldovei (1574—9. 1582—1591) Cf. Filitti, Din arhivele Vaticanului, II. 17. 37. 46—7.— P. operile lui Gheorghe Etolianul în cinstea lui Șaitanoglu și a fiului său Andronic, Νέος Ἑλληνομ. IX (1912) 252.— Alte opere ale aceluiaș, Δελτίον V (1900) p. 1.

³ Genealogia, 21.

⁴ Ducange, Familiae, 263.

⁵ Probabil urmând pe Crusius, Turco graecia, 224.—Nu pot identifica pe Isaac Cant. protostratorul 1464 și pe Matei C. ducele Albaniei 1474 din spița O'Donnell (Genealogia, 30).—Un Isaac protostratorul Parafanditu (?) cade la Ferara 1492 (Iorga, Despre Cantacuzini, p. XVII-XVIII).

⁶ Κωνσταντινου τοῦ ἀπὸ Σιναιίου, Συγγραφαὶ ἐλάσσονες. Cos-pol 1866, p. 368.

⁷ Genealogia 28.

⁸ Selim II (1566—1574) Genealogia, 22, 33.

⁹ Cf. Omont, Inventaire sommaire, II. 144.

zantinae¹, și în fine este cuprinsă în istoria lui Pseudo-Dorotei². În nici una din aceste variante ale croniciei lui Malaxòs nu este vorba de un Dimitrie Cantacuzino. Numai Crusius³ vorbește o singură dată de un Dimitrie Cantacuzino amestecat în intrigele de la patriarhie la mijlocul sec. al XVI-lea, prin confuzie desigur cu Antonie Cantacuzino Monoret. Cât despre uciderea din ordinul sultanului, va fi iarăș o confuzie cu Mihail Șaitanoglu însuși, care la 1578, ca și fiul său Andronic mai târziu, au murit de moarte violentă din ordin împărațesc.

Șaitanoglu este șeful ramurei zise dela Anhial, din care scoboară Cantacuzinii zilelor noastre. În vremea lui, trăiau alți Cantacuzini la Pera, în Constantinopol, Antonie și Manuil, a căror «origine împărațească nu-i pusă la îndoială», scrie contimporanul lor Gerlach dela Cons-pol lui Martin Crusius⁴.

Antonie, zis Monoret, a fost amestecat în intrigele dela patriarhie la moartea lui Eremia I (1546), apoi împreună cu Șaitanoglu a contribuit la înlocuirea lui Ioasaf prin Mitrofan, 1566⁵. La 1567 e dovedit împreună cu fratele său⁶ și a fost cunoscut pentru frumoasa lui bibliotecă⁷. Moare în Martie 1575 la Galata, lăsând trei fii, pe Constantin zis și el Monoret, pe Gheorghe, pe Manuil și o fiică soția lui Constantin Paleologu⁸.

Gheorghe a fost ginerele lui Șaitanoglu. Un contimporan⁹ îl numește «podoabă a patriarhiei. Familia lui, pe vremea Bizanțului, a fost împărațească. Are în bibliotecă multe manuscrise.» Trăie încă la 1596¹⁰.

¹ Ediția din Bonn, 1849.

² Βιβλίον ιστορικόν... παρά τοῦ Μητροπολίτου Μονεμβασίας κυρίου Δωροθέου. — Scrierea aceasta e a mitrop. Ierotei (un Dorotei al Monembasiei n'a existat) care a fost la curtea lui Petru Vodă Șchiopu al Moldovei († 1594) și a fost ucis în revolta lui Lupu Mehedințeanu contra grecilor (Papiu, Tezaur, 1862, p. 347). Ms a aparținut lui Zotu Țigară († 1599), ginerele lui Petru Vodă Șchiopu și s'a tipărit întâia oară la 1631 prin îngrijirea lui Apostol Țigară. Lucrarea lui Pseudo-Dorotei relatează deci fapte contimporane. Cf. Δελτίον VI. 550.

³ Turco Graecia 1584, p. 158.

⁴ Ibid. p. 91. — Sp. Lambros in Νέος Ἑλληνομ. X (1913) 486.

⁵ Pseudo-Dorotei, p. 440. — Historia politica, ed. Bonn, p. 181.

⁶ Iorga, St. și doc. XIX p. 51. — Rev. Ἐκκλησι. ἀλήθεια, III. 157.

⁷ Antoine Du Verdier, Supplementum epitomes bibliothecae Gesnerianae, Lyon 1585.—Hartung profesor la Friburg († 1579), Bibliotheca, sive antiquitates Cons-politanae, citat în Richardi Foersteri De antiquitatibus et libris C-politanis commentatio, Rostoc, 1877.

⁸ Crusius, l. c. 67. 203. — Sathas, Bibliotheca graeca medii aevi, III. 547. — Pseudo-Dorotei, ed. 1814, p. 447. — Stephan Gerlach's des aeltern Tagebuch, publicat la 1674 de nepotul său de fiu cu același nume, p. 87. 127. 183—4.

⁹ Georgii Dousae, De itinere suo C-politano epistola. Lyon 1590 p. 70: Habet bibliothecam sic satis manuscriptis codicibus instructam, in quam, praeter alia, volumén augustissimum variarum in Pentavivlon interpretationum diligentissime asservat. Ex huius bibliothecae servitute meam Georgii logothetae de C-poli a Latinis camptam historiam cum mythologiam indicam redemi. Multa profecto hic vir non suam sed Michaelis Cantacuzeni culpam a Turcis adversa pertulit.

¹⁰ Papadopol-Keramevs, κατάλογος τῶν ἐν τῷ ἑλληνικῷ φιλολογικῷ σολλόγῳ χειρογράφων βιβλίων p. 85. — O corespondență a lui Gheorghe C. cu Meletie Pigă, publicată de Papadopol—K. In Rev. siglului filologic din C-pol, XVII (1882—3) p. 72.

Manuil, fratele lui Gheorghe, face danii la 1564 mitropoliei de Mesemvria. Nu ştiu dacă este acelaş cu Manuil C. «nobil ţarigrădean, distins prin evghenie» care la 1552 se afla în Creta¹. Moare la Galata la 12 Iunie 1586².

În casele acestor Cantacuzini eră metohul dela Constantinopol al Sf. Mormânt³.

Mihail Cantacuzino Şaitanoglu.

Pe Mihail Şaitanoglu, contimporanul său Gerlach îl numeşte «princeps «hodie Graecorum» şi zice că scoboară «din vechiul neam al Cantacuzinilor»⁴. Eră influent la Poartă încă dela 1566 când obţinù destituirea patriarhului Ioasaf⁵ pentrucă se simţise jicnit de purtarea acestuia cu prilejul căsătoriei fratelui său Ioan Cantacuzino cu sora lui Petru Vodă al Țării Româneşti. Doamna Chiajna şi fiul ei Petru fură dojeniţi de sultan în Iunie 1566 (16 zilcadè 973). În locul lui Ioasaf deveni patriarh Mitrofan III⁶. La 1572 Şaitanoglu obţine şi destituirea lui Mitrofan şi înlocuirea lui cu Eremia II, fost mitropolit al Larisei, care-şi păstrează scaunul cât trăeşte Şaitanoglu⁷.

Şaitanoglu a fost cămăraş al ocnelor împărăteşti până în Iulie 1576, apoi în Februarie 1577 devine «magnus mercator», μέγαςπραχματευτής, chiurcibaşa

¹ Sp. Lambros, Κατάλογοι τῶν ἐν ταῖς βιβλιοθήκαις τοῦ ἁγίου ὄρους ἐλληνικῶν κωδίκων, II. 75. Nicolae Malaxòs, Διήγησις περὶ τοῦ γεγονότος εἰς αὐτὸν παραδόξου θαύματος ὑπὸ τοῦ ἁγίου ἐνδόξου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου καὶ ἐναγγελίστου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου. . . . κατὰ τὸ 1552 ἐν τῇ νήσῳ κρήτη, publicat la sfârşitul volumului Λόγος πανηγυρικοῦ τοῦ... κυροῦ Μακαρίου τοῦ χρυσοσκεφάλου, de Leontie Vlasto, episcopul Tesalonicului în sec. XVIII, pag. 440 sq.

² Papadopol-Keramevs, Ἱεροσολ. βιβλ. II, 543. — Revista ἐκκλησι. ἀλήθεια, V. 88. — Din aceşti Cantacuzini dela Pera pare a fi fost Ana Cant. soţia la 1575 a lui Ioan Baptista «hauswirth» al lui Rochencourbe (Gerlach, I. c. 87).

³ Πρῶτος δὲ ἐυστήσας ἐν Κ-πόλει μετοχίου τοῦ παναγίου Τάφου Ἰεροφάνης ὁ πατριάρχης ἐστίν. Οὗτος τὸν ἐν Διπλοφαναρίῳ οἶκον τῶν καντακουζηνῶν ἐν ᾧ καὶ ναϊσκὸς τις, ὠνησάμενος εἰς μετόχιον τοῦ παναγίου Τάφου μετεβάλετο, ὡς ἱστορεῖ ὁ ἱερός Δοσίθεος. . . Ὁ τε ὁ ἀείμνηστος Μανολάκης Καστοριανὸς. . . ἐδωρήσατο τῷ Παναγίῳ Τάφῳ λιθόκτιστον αὐτοῦ οἶκον, τὸν νῦν ὑπαρχοντα ἐν τῷ μετοχίῳ τοῦ Παναγίου Τάφου (Papadopol-Keramevs, Ἱεροσολ. βιβλ. III. 283).

⁴ Stephan Gerlach's des aeltern Tagebuch, p. 30 211.216.—Crusius, I. c. 67.

⁵ Deosebit de Ioasaf Argyropol, mitropolit de Tesalonic, cu care Şaitanoglu se află în bune raporturi şi după 1566. Destituirea patriarhului nu poate să fi avut loc la 1564 cum zice Gerlach (In Crusius, I. c. 274) pentru că dojana sultanului către Petru Vodă e dela 1566 (In trad. la Acad. Rom. Cf. Hurmuzachi XI, prefaţa. — Iorga, Un poème grec, dare de seamă în Neamul Românesc literar, 1912 p. 577—9.—Acelaş, Despre Cantacuzini, p. XXXIII).

⁶ Crusius, I. c. 291.

⁷ Gerlach, I. c. 30. 55. — Crusius, I. c. 291. — Mihail Le Quien, în Oriens Christianus, tipărit la 1740, şapte ani după moartea autorului, scrie (p. 324. 350) că «post promotion m suam ad sanctam Parascevam, (Mitrofan) non in monasterio Pammacaristae manebat; quod indigne ferens Michael Cantacuzenus, ipsum eo usque exagitavit ut solio demum sacerdotisque cedere coactus sit.»—P. destituirea lui Ioasaf, Le Quien reproduce, după Gerlach, data de 1564.

sau «Belzfactor», adică prim negustor și prim blănar al împărăției¹. Ca și contemporanii săi dela Pera, avea o bibliotecă de oarecare însemnătate². Bogat și influent avea mulți adulatori și a lăsat o adâncă amintire în lumea grecească, dar a stârnit frește și nemulțumiri și invidii care i-au adus peirea³. Cauzele disgrăției lui nu sunt bine cunoscute. Gerlach o pune în legătură cu intrigele relative la scaunele domnești ale principatelor, la care trebuie adăogate, poate, stăruințele pe lângă Hanul tătäresc ale lui Paleologu, nepotul lui Șaitanoglu, silit să fugă din Cons-pol pentrucă nu se înțelegea cu unchiul său⁴. Vinovăția principală a lui Șaitanoglu va fi fost însă bogăția lui. Puțin după uciderea lui în Mai 1578 își pierde scaunul și patriarhul Eremia II, la 1579 «*utroque patrono amisso, Matthaeo (greșit în loc de Mihai) Cantacuzeno et Mehemeto Bassa*». În locu-i revine Mitrofan III⁵.

Șaitanoglu a avut 2 frați și o soră.

Despre sora lui, ne spune Gerlach că un fiu al ei era la 1576 «*erz-caplan*» al patriarhiei, și tot Gerlach lămurește că Șaitanoglu avea nepot de soră pe Constantin Paleologu care a fugit la Tătari din cauza persecuțiilor unchiului său. Acest Paleologu a fost ginerele lui Antonie Cantacuzino Monoret⁶. Astfel se explică înrudirea ce se constată în sec. al XVII-lea între descendenții lui Șaitanoglu, printre care și Rusetestii, și între Paleologii de atunci, Balasache-Muselimii și Ramadanii⁷.

Constantin, fratele lui Șaitanoglu a fost arestat odată cu acesta, la 1578, dar a scăpat cu viața. La 1589 era încă influent la Constantinopol⁸.

Ioan, celalt frate, este cunoscut pentru pripețiile nunții sale cu Maria fica lui Mircea Vodă Ciobanul și a doamnei Chiajna pe timpul domniei în Țara Românească a fiului acestora, Petru Vodă (1559—1568).

Contemporănul Gerlach povestește astfel întâmplarea într'o scrisoare către Martin Crusius la 1578⁹. Cu 14 ani mai înainte¹⁰, domnind în Țara Româ-

¹ Gerlach, 222. 454.

² Sp. Lambros în *Néos Ἑλληνομ.* X. 132.—Foerster, l. c.—Krumbacher, *Geschichte der byzantinischen Literatur*, ed. 2, p. 506.—I. și A. Sakellion, *κατάλογος τῶν χειρογράφων τῆς ἐθνικῆς βιβλιοθήκης τῆς Ἑλλάδος*, Atena, 1892 p. 4.

³ Damaschin Stăditu scrie la 1599 o ἐπίγραμμα εἰς Μιχαὴλ Καντακουζηνὸν δεκάστιχον ἐπιστολῆ ἀπερωτικῆ τῷ ἀδελφῷ (Papadopol Keramevs, *κατάλογος χειρογράφων πατριαρχείου Ἱεροσολύμων*).—Gerlach, l. c. 463.—Hurmuzaki, III°. 11—12. — XI. 619. — Legrand, *Recueil de poèmes historiques en grec vulgaire*, 1877, p. 1—15. — Omont, *Inventaire sommaire*, III. 181.

⁴ Gerlach, l. c. 233, 463.—Iorga, *Despre Cantacuzini* p. XXXVI.

⁵ Le Quien, l. c. 325—8.

⁶ Gerlach, l. c. 127. 222. 463.

⁷ Anexa despre familiile grecești.

⁸ Le Quien, l. c. 328: abnuît Theoleptus faventibus sibi Constantino Cantacuzeno et Constantino Cassi Hieremiae (?), pridem adversariis quos datis pecuniis sibi magis conciliabat.

⁹ Crusius, l. c. 274.

¹⁰ Deci la 1564, ceiace însă trebuie să fie o greșală. V. pag. XX n. 5.

nească doamna Mirceaia și având două fete nemăritate, scrise patriarhului să-i găsească doi gineri. Ioasaf găsi pe propriul său nepot, Stamate, și pe *fratele* lui Șaitanoglu. Pentru că acesta era om de vre-o 50 de ani, iar fata numai de 15, și era urât, iar fata frumoasă, propunerea nu plăcu nici mamei, nici fetei, dar patriarhul stăruî și căsătoria se făcu. Pe drumul spre Constantinopol însă, al noilor căsătoriți, pe când trecuseră Dunărea, fata fu răpită noaptea din ordinul mamei. Șaitanoglu, simțindu-se jignit, învinui pe Ioasaf și obținî destituirea lui, iar domnul Țării Românești, tânăr chipeș de 25 de ani, fu dojenit de către sultan.

În acelaș fel este povestită întâmplarea și de cronicarul contemporan Malaxós pe care-l folosește și relația contemporană a lui Pseudo-Dorotei care precizează că este vorba de *Ioan Cantacuzino* fratele lui Șaitanoglu¹. În această relație se explică și mai bine motivele de supărare ale lui Șaitanoglu împotriva patriarhului Ioasaf, spunându-se că acesta ar fi dat nepotului său de soție pe chiar mireasa întoarsă de pe drum a lui Ioan Cantacuzino.

Urmând aceste izvoare, și Le Quien spune că ginerele de o zi al Chiajnei a fost *Ioan Cantacuzino*².

Față cu arătările izvoarelor contemporane, nu se poate susține că soțul părăsit ar fi fost însuși Șaitanoglu. În poema lui Gheorghe Etolianul, publicată de N. Bănescu, numele lui *Mihail Cantacuzino* nu revine, cum zice editorul³ «à plusieurs reprises», ci *numai de două ori*, și atunci numai în sensul că Mihail a fost ofensat, fără a se arăta că el a fost și soțul părăsit. De asemenea, nu se poate deduce aceasta din faptul că firmanul sultanului către Petru Vodă, la 16 zilcade 973 (1566), spune că creștinul *poreclit Șaitanoglu* s'a plâns de ofensa ce i s'a adus⁴. Prin *Șaitanoglu* nu trebuie să se înțeleagă neapărat numai Mihail Cantacuzino. După cum Turcii în sec. XVII-lea numeau Iskerletoglu pe toți descendenții lui Scarlat Beylicci, iar în sec. al XVIII-lea Dracozadè pe descendenții lui Diamantachi Draco (Suțu) și Michel-zade pe urmașii lui Mihail Mano, tot astfel vor fi numiți Șaitânești pe toți fiii lui Dimitrie Cantacuzino, fie că *acesta* va fi fost poreclit satana, fie că porecla a fost dată lui Mihail care era principalul personaj al familiei și în dese legături cu Poarta⁵.

¹ Legrand, Ephémérides I, Anexe pag. 47.—Krumbacher, l. c. 401.—Pseudo-Dorotei ed. 1814 p. 443: Καντακουζηνός ὁ δομῆτικὸς ἐσυμπιθέριασε μὲ τῆς Βλαχίας τὴν Μυρτζιναν καὶ ἔδωκε τὴν θυγατέρα τῆς εἰς Ἰωάννην τὸν Καντακουζηνόν καὶ εἰς τὴν σερτάαν ἐσκανδαλίσθησαν καὶ πέρουν τὴν νόμφην. — Cf. D. Russo, Un bizantinolog improvisat (N. Bănescu) p. 52.

² L. c. Vorbind de Ioasaf, scrie: «Invisus itaque clericis factus, causas quaesierunt quibus eum solio deicerent, quumque synodum coegisset in qua eorum mores corrigeret, illi coitione facta cum *Ioanne* Cantacuzeno, viro nobili sed patriarhae infenso, Ioasaphum simoniace reum, canonum praescriptum causantes, deposuerunt.» Cf. C. N. Sathas, Βιογραφικὸν σχεδιασμὸν περὶ τοῦ πατριάρχου Ἱερεμίου Β' (1572—1594) Atena, 1870 p. VI și 3.

³ La pag. 9.

⁴ Iorga, în Hurmuz, XI, Prefața, și despre Cantacuzini, p. XXVIII n. 2.—Firmanul, în traducere, la Acad. Rom.

⁵ Dacă se admite că soțul părăsit a fost Mihail, atunci acesta ar fi fost căsătorit de trei ori, pentru că a avut copii și înainte și după 1566.

Ioan Cantacuzino nu trebuie confundat cu Iane banul ruda lui Mihai Viteazul. Confuzia a provenit din apropierea între «Ioannis banos» de la 1589 sau «der Baan aus der Moldau und Walachei» sau «Banus, Palatinorum Moldaviae et Transalpiniae procurator» de la 1590, și «Cantacuzino banul» de care vorbește țarigrădeanul Policrat Camerinos într'o scrisoare către fostul domn al Moldovei Petru Șchiopu, la 1593¹, cari amândoi au contribuit la ridicarea în scaun a lui Mihai.

Istoricul ungar Istvan Szamosközy (1542—1608) contemporan cu Mihai-Vodă vorbește de «Iane vistier care a fost ban al Craiovei» și care «ședea la Constantinopol»². De la 1582—1591 e vel vister în Moldova³. La 1592 e vel ban în Muntenia. Încă de la 1587 până la 1594 e totodată capichehaia la Poartă⁴. Ban și capichehaia fiind, a scos domnia pentru Mihai⁵. «Ioanis banos» de la 1589 are pe pecete inscripția «Ioannis vistiaris Moldovlahias», fără vultur bicefal, și nu-și zice nici odată Cantacuzino. La 1603 era mort⁶.

«Cantacuzino banul» de care vorbește Camerinos este Andronic Cantacuzino, *fiul* lui Șaitanoglu, care și el a stăruit la Poartă pentru Mihai, după cum dovedesc scrisoarea patriarhului Eremia II către fostul domn Petru Șchiopu și scrisoarea lui Andronic însuși către acelaș la 1593: «am făcut domn pe banul Mihai»⁷. Epitetul de «ban» este o înțelegere greșită a lui πάνος grecesc, pan, jupân. Andronic însuși nu se intitulează ast-fel.

Iane vistierul și banul, despre care există și o poemă⁸ este în realitate acelaș cu Iane banul pe care Matei al Mirelor, un contemporan, îl numește μωρός λονδρός ἀπάνθρωπος ἀδικητής ἀδάνης⁹, iar cronica zisă a lui Constantin căpitanul «gelep», deci un *homo novus*, cum se ridicau atâți și ajungeau cu trecere la Poartă, dar nu Cantacuzino.

După cum Iane banul nu este unchi lui Andronic Cantacuzino, tot

¹ Hurmuz. XI. 207 n. 2. 331. 740.

² Monumenta Hungariae historica.—Scriptores.—Vol. 30 pag. 92—3.

³ Tanoviceanu Inceputul Cantacuzineștilor în țările românești. Arhiva Soc. științifice și lit. din Iași, III (1892) p. 30.

⁴ Hurmuz. III. 131-2.—IV². 180.—Iorga, Studii și doc. V. 290.

⁵ Cronica zisă a lui Const. căpitanul, ed. Iorga, 83.

⁶ Doc. cu această dată pentru moșia Băilești, în Iorga, St. și doc. V. 292. 297. 305.—cf. Ilie Niclescu, Despre Mihai Viteazu, în Lit. și arta rom. IX (1905) 134—5.—Niște urmași ai lui Iane banul la 1674 (Creșterea colecțiilor Acad. Rom., XXVI. 61).

⁷ Hurmuz. XI. 370. 373. Cf. Iorga, în An. Ac. Rom. XVIII p. 16 sq.

⁸ V. Sp. Lampros în Νέος Ἑλλην. XI (1914) 417—422.

⁹ În Papiu, Tesaur, 1862 p. 336.—În Veneția, la ianinotul Niculae Glíchi, 1785, apărî o broșură: «Vitejiile prea piosului și prea viteazului Mihail Voevod, cum și câte s'au întâmplat în Ungro-Vlahia de când a domnit Șerban Voevod până la Gavril Voevod». Broșura cuprindea 2 lucrări: Vitejiile, de Stavrinós, fost vistier al lui Mihai, originar din Malsiani, și Povestirea, de Matei din Pogoniana, mitropolit al Mirelor. La începutul broșurei se afla un lexicon de nume proprii care se referă numai la povestirea lui Matei.—Atât vitejiile cât și povestirea au fost publicate de Papiu în Tezaur. 1862, p.

ast-fel nu-i este nici frate. Această identificare s'a întemeiat pe spusele cronicarului grec Daponte care scria tocmai în a doua jumătate a sec. al XVIII-lea ¹. Ioan fratele lui Andronic Cantacuzino s'a născut la 1570 și nu putea fi deci la 1587 mare vistier și chapichehaia ².

La moartea sa (1578) Șaitanoglu lăasă 6 copii: Andronic în vârstă de 25 de ani, care fu arestat odată cu tatăl său, Dimitrie de 12 ani, Ioan de 8 ani, o fiică măritată cu un Ralli, o alta măritată cu Gheorghe Cantacuzino Monoret și o fiică nemăritată ³.

Fiica măritată cu Ralli a fost mama lui Dionisie Ralli, mitropolit de Târnova la 1597, numit în izvoare contimporane nepot al lui Andronic și născut despre mamă «di casa Katakusini che già furono imperatori di Constantinopoli». ⁴ Aceasta a fost sora lui Andronic măritată în Creta de care vorbea mai târziu Mihai Vodă Racovița, un descendent al lui Andronic, și pe ai căreia urmași i-a vizitat în Creta Șerban Cantacuzino, în pribegie acolo înainte de a fi domn ⁵.

Cealaltă fiică a lui Șaitanoglu este Bela care s'a măritat după moartea tatălui ei cu Lascăr Rosetti și a fost mamă lui Antonie Vodă și a cuparului Constantin Rosetti. Numai ast-fel putea fi Șerban Vodă Cantacuzino *vâr* (anume văr al treilea) cu fii cuparului Rosetti; numai ast-fel putea fi Antonie Vodă Rosetti rudă totodată cu Ramadanii—Balasache și cu Dumitrașcu Vodă Cantacuzino; numai ast-fel puteau fiii cuparului Rosetti să fie nepoți lui Toma Cantacuzino fiul lui Andronic ⁶.

285. 327.—Legrand, în Recueil de poèmes historiques en grec vulgaire, Paris 1877, p. 23, a publicat numai vitejile, dar le-a precedat de acel lexicon care nu se referă la vitejii.—Povestirea lui Matei e scrisă la 1618 în Târgoviște și dedicată marcului ban Ianache Catargi.—P. Stavrinou, cf. G. D. Teodorescu în Literatura și arta rom. 1897. — Nicolae Glichî născ. la Ianina 1676 † Veneția 1790 (Aravantiu, Hronografia Epirului, II. 263 n. 3) a fost căs. la 1732 cu fiica lui Panaioti Papa. (Acest volum, excursul despre familiile grecești: *Silivrianô*). În sec. XVII trăiau la Ianina, Leon Glichî, profesor la școala zisă *Epifaniu* (revista Pandora XIII. 184) și Dimitrie Glichî, 1698 (Papadopoul-K. *Ἱεροσόλ. βιβλ.* II. 578).

¹ În Erbiceanu, Cronicarii greci, p. 20.

² Tanoviceanu, l. c.—Iorga care crezuse pe Ioan a fi Cantacuzino (Contribuțiuni la istoria Munteniei, în An. Ac. Rom. Seria 2-a, secți. ist. XVIII (1896) 79—82 și Doc. nouă relative la Petru Șchiopu și Mihai Viteazu, ibid. XX (1898) 2—3 și Hurmuz. XI 207 n. 2) aduse apoi documente hotărâtoare că identificarea eră inadmisibilă (Ist. lui Mihai Viteazu în Conv. lit. XXXVI (1902) 235). Totuși la 1914 înt'o comunicație către Sp. Lambros (l. c.) asupra poemei despre Iane, îi zice iarăș Cantacuzino, și tot astfel în vol. XIV din colecția Hurmuzaki.

³ Gerlach, l. c. 222. 463. 466. 500.

⁴ Hurmuz. XII. 290, 565.—Își zice și Paleologu. O scrisoare a lui din 1619 în Buchon, *Nouvelles recherches*, I. 297.

⁵ Geneal. ed. Iorga, 36. 209.

⁶ Cronicarul Neculce în Letop. ed. 2-a, II 195. 210.—Daponte (în Erbiceanu, l. c., și în Sathas. *Μεσαιωνική βιβλιοθήκη*, III) zice că Bela eră fiica lui Ioan Cantacuzino. A fiului lui Șaitanoglu nu se poate. Dacă se înțelege fratele lui Șaitanoglu, atunci înrudirile arătate se mai depărtează cu un grad

Andronic, fiul cel mare al lui Şaitanoglu, s'a născut la 1553. S'a căsătorit, încă trăind tatăl său, la 1575, cu o fiică a lui Iacov Ralli, probabil Irina, a căreia zestre a fost însemnată şi pe care Gerlach o numeşte «nobilă din vechiul neam grecesc al Rallilor». Nunta se face la Anhial, fiind de faţă mitropolitul de Salonic Ioasaf Argyropol, prietenul lui Şaitanoglu¹.

Genealogia Cantacuzinilor nu ştie că fiul lui Şaitanoglu care s'a căsătorit cu fiica lui Ralli este Andronic, şi nici că Andronic este fiul lui Şaitanoglu. Ştie numai că dela Andronic pornesc toţi Cantacuzinii din Țările Române².

Andronic a sprijinit candidatura lui Mihai Viteazu la scaunul Țării Româneşti. În istoriografia noastră este identificat cu Andronic, vel vistier la 1592, care figurează şi în hrisovul dat de Mihai din Iaşi la 5 Iunie 1600 şi în cel dela 9 Iulie acelaş an al lui Nicolaë Pătraşcu. Documentele nu arată însă numele de familie al lui Andronic vistierul, care închină satele Meteleu şi Albeşti la mânăstirea zisă a Banului din oraşul Buzău, pe care o reface la 1722 Andriana Fălcoianu, văduva lui Şerban Cantacuzino vel vornic, remăritată cu Stamate vel postelnic. Andronic vistierul a fost ucis la Giurgiu la 1600 de serascherul Mahmud paşa din ordinul sultanului Mahmud III³. Dimitrie Vodă Cantemir, ginerelul lui Şerban Vodă Cantacuzino, zice că pe tatăl lui Constantin postelnicul, deci pe Andronic, l'a omorît Sultanul Amurat III (1574—1595). De asemenea Mihai Vodă Racoviţa care eră despre mamă strănepot lui Andronic, spune că acesta a fost omorît la Constantinopol, fără a arăta din ordinul cărui sultan⁴. Dacă Andronic Cantacuzino este acelaş cu Andronic vistierul, poate să fi făcut Cantemir o confuzie între Amurat şi Mahmud III (1595—1603) sub care a fost ucis vistierul⁵.

Cantacuzinii în Țările române.

Andronic Cantacuzino a avut 6 fii, zişi Şeitâneşti, după porecla bunicului lor⁶, şi două fiice.

I. Bălaşa, moartă tânără la 10 Noemvrie 1634⁷.

¹ Gerlach, I. c. 133. 466.—Crusius, I. c. 67.—Anton II. Hatzi, oi 'Paovl, 'Pál, 'Pálai, p. 17.

² Genealogia p. 22.—Pe arătările greşite ale genealogiei (p. 32-a) se întemeiază Generalul P. V. Năsturel spre a da soţie lui Andronic pe Marta fiica lui Panaiot Hrisoscoleu (Neamul boerilor Cantacuzini din ramura lui Şerban Vodă, în Lit. şi arta rom. XII (1908) 65.

³ P. V. Năsturel, I. c.—Acelaş, în Rev. de ist. arheol. şi filol. XI. 18.—Acciaş revistă, XI. 284 şi XII. 227—8—Iorga, Inscriptii, III. 362—3.—Ilurmuzaki, IV. 30.

⁴ Genealogia, 35—6.

⁵ O corespondenţă a lui Andronic Cantacuzino cu Meletie Piga a fost publicată de Papadopol Kerameus în Revista sîlogului filologic din Cos-pol, XVII (1882—3) p. 72.

⁶ Cronicarul Radu Popescu, în Magazin istoric, IV. 27.

⁷ Epitaf de Meletie Sirigul, în Δελτιον, II. 444.—P. Meletie v. Iorga, St. şi doc. VII p. CLXIII.

II. Tudosia, căsătorită în Moldova încă dela 1630 cu un Daraban¹.

III. Dimitrie, care s'a dus în Crimeea și s'a turcit².

IV. Enache, vel vistier în Moldova la 1631³.

V. Iordache se dovedește în Moldova dela 1630. La 1634 e vel vistier, la 1638 biv vel vistier. E acelaș cu Iordache Cantacuzino vel spătar 1644—5, a căruia soție Alexandra eră văduvă la 1665. Prin cea d'întâi soție, Ecaterina Bucioc, a fost cumnat cu Vasile Vodă (Lupu). O fiică a lui, a fost soția lui Lupașcu Buhuș, fiastrul lui Dabija Vodă.

Iordache⁴ nu trebuie confundat cu contimporanul și omonimul său Gheorghe Cantacuzino. Acesta aveă case la Țarigrad pe locul unde se ridică actualul Ioachimion. S'au păstrat dela el scrisori către Evghenie Ianuli Etolianul. La 1641 e membru laic în sinodul patriarhiei. La 1644—5 e vel postelnic al Moldovei pe când Iordache Cantacuzino e vel spătar. La 1650 domnul Moldovei întărește un zapis încheiat la Țarigrad și adevărit de capichehaialele Moldovei Necula Catargi biv vistier și Ionașcu biv agă, precum și de Iorga Cantacuzino biv vel postelnic. O fiică a acestuia a fost mama lui Diamandi Razu, postelnic în Moldova la 1727, căsătorit cu Casandra Ipsilanti⁵.

Acest Gheorghe Cantacuzino nu eră deci fiul lui Andronic.

VI. Toma e trimis la 1621 de sultanul Osman II la Moscova cu propuneri de alianță împotriva Poloniei⁶. Tretipostelnic în Moldova la 1623, vtori postelnic la 1625, vel sluger la 1628, 1635 (pecete cu vultur bicefal), vel stolnic la 1637 și 1640, vel vornic la 1645, 1659, caimacam la 1666, an în care și moare și se îngroapă la Golia. La 1628 eră dejă căsătorit cu Efimia fiica lui Miron clucer⁷.

VII. Mihai, e vel post. în Moldova la 1621 apoi vel vistier la 1622—8⁸.

¹ Ghibănescu, Ispisoace și zapise, II¹. 61—2.

² Genealogia, 41—2.

³ Tanoviceanu, în Arhiva din Iași, III (1892) p. 14. — Ghibănescu, Surete și izvoade II 360. — Ac. Rom. doc. 67/XIX. 4/XXXVII. 232/XVLI.

⁴ Tanoviceanu, l. c — Ghibănescu, l. c. III. 143—5. — Acelaș, Ispisoace și zapise I² (1907) 216—217. — Acad. Rom. doc. 35/XLVI. — Neculce, în Letopisețe, ed. 2-a, II. 195. — Din Iordache scoboară Cantacuzinii din Moldova, în privința cărora mă mărginesc a reproduce la sfârșitul volumului tabloul geneologic întocmit de profesorul Tanoviceanu pentru doamna Ecaterina G. Gr. Cantacuzino.

⁵ Letop. III. 159. — Ghedeon, *Ἐγγραφοὶ λίθοι καὶ κεράμια, 1893, p. ρ'. — Hurmuz. XIII. trad. 152 XIV. 146. Ghibănescu, Ispisoace și zapise III². 10. — Efemeridele lui Cariofil, în Δελτίον III. 300, vorbesc de casele lui Cantacuzino surdul la Stavrodrom. — În Hurmuz. XIII trad. 152, Diamandi e numit greșit *Rizu*. Există și un dascăl Diamandi Rysios la 1702—4 (Rev. teologică III 29 și Rev. grecească Ἐκκλησιολογία pe 1903 pag. 16). — Acest Razu nu pare a fi din neamul boerilor moldoveni cu acelaș nume. Diamandi Razu ar fi mai de grabă acelaș cu Iamandi, biv vel armaș «om străin dar deprins cu trebile țării» în Moldova la 1710, vel jignicer 1711—1716 (Letop. II 71. 143. III 137). Un Razo din Țarigrad, în legături cu principatele la 1707 (Iorga, St. și doc. V. 311 nota).

⁶ Solovieff, Histoire de Russie, Paris, 1876, p. 316.

⁷ Tanoviceanu, l. c. — Acelaș, Suirea pe tron a primului Ghica, în Arh. din Iași II. 79. — Ghibănescu, Ispisoace și zapise I², 173—4, 192—4, 216—217, II¹. 14—15, 61—2, 104, 144, 190—1, II², 234, III¹. 5, III². 73—6.

⁸ Acad. Rom. doc. 94/XLI. — 134/LXVIII. — Ghibănescu, Surete și izvoade, IX. 105.

Fiu, al lui Mihai a fost Dumitrache sau Dumitrașco Cantacuzino, văr primar cu feciorii lui Iordache Cantacuzino ¹. Radu Vodă Mihnea al Țării Românești îi întărește, la 1623 satul Frăsinetul ². Mai apoi e numit în documentele interne Dumitrașcu vistierul Greco și este în dușmănie cu unchiul său Constantin postelnicul ³. La 1673 ajunge domn în Moldova. A avut un fiu care eră mort la 1713 și două fiice. Casandra a fost soția lui Nicolae Vodă Mavrocordat, iar cealaltă, singura pe care o amintește Genealogia numind-o greșit Ecaterina în loc de Elena, a fost soția unui Duchi. Dintr'o scrisoare a Elenei către patriarhul Hrisant Notară la 1713 se vede că eră bătrână atunci, că avusese un frate mort la acea dată, că și soțul și socrul ei trăiau încă și că avea *mai mulți* copii, din care unul eră finul lui Hrisant. Nu soțul ⁴, ci fiul Elenei iscălește la sfârșitul scrisorii: «și eu cel prea mic rob al tău, grămăticul Manuil, mă închin ca un rob fericirii tale.» Manuil Duchi, fiul Elenei, este cunoscut. A fost doctor în medicină și a avut nepot de soră pe răzvrătorul stolnic Ștefanache Cremidi ⁵. Elena fiind bătrână la 1713 nu putea naște la 1716 pe unicul fiu Constantin de care vorbește Genealogia ⁶.

VIII. Din Constantin, alt fiu al lui Andronic, scoboară Cantacuzinii din Țara Românească. Mă mărginesc la câteva lămuriri, adăogiri sau îndreptări la publicațiile de până acum relative la această ramură ⁷.

1. Constantin apare întâia oară în Țara Românească pe vremea lui Radu Vodă Mihnea (1611—1616, 1620—3) ca jupân Cantacuzin, după informația pe care ne-o dă un document posterior din 3 Ianuarie 1624 al lui Alexandru Vodă fiul lui Radu Vodă ⁸. O dovadă apoi despre prezența în țară a lui Constantin Cantacuzino pe vremea lui Alexandru Vodă Iliș (1616—1618, 1627—9) este cartea lui Matei Voevod din 30 Noemvrie 1635 care întărește lui Constantin vel postelnic un loc de case cumpărat în București încă din zilele lui Alexandru Iliș ⁹. Ca vel postelnic, Constantin apare întâia oară la 26 Iunie 1625 în divanul lui Alexandru Vodă fiul lui Radu Vodă ¹⁰. Dela 1626 înlocuște definitiv în marea postelnicie pe Trufandă, începătorul neamului boerilor Pârșoveni, și ocupă neîntrerupt această dregătorie până la 1651. La 23 Iulie 1631 semnează și el hrisovul lui Leon Vodă împotriva grecilor ¹¹.

¹ Neculce, în Letop. ed. 2-a, II. 228.

² Iorga, Despre Cantacuzini, XLVII.

³ Geneal. 38 și Iorga, Doc. Cantacuzinilor, 71.

⁴ Iorga, în Hurmuz. XIV. 495. 509—510.

⁵ I. C. Filitti, Un grec românizat, stolnicul Ștefanache Cremidi, în Rev. istorică, I (1915) p. 105.

⁶ Ed. Iorga, p. 40.

⁷ Genealogia Cantacuzinilor, ed. Iorga.— Iorga, Despre Cantacuzini și același, Documentele Cantacuzinilor.— General P. Vasiliu Năsturel, Neamul boerilor Cantacuzini din ramura lui Șerban Vodă, I. c.— Același, Neamul boerilor Pârșoveni (în care se arată descendența lui Drăghici Cantacuzino) Buc. 1906

⁸ Năsturel, Neamul boerilor Pârșoveni, p. 10—11.

⁹ Năsturel, Neamul boerilor Cantacuzini, I. c. p. 210.

¹⁰ Năsturel, I. c. 70.— Iorga, Constantin căpitanul, p. 110 n. I.— Ghibănescu, Surete și izvoade VI. 193.

¹¹ Năsturel, I. c. 210.— Mag. ist. I 122—5, 126—130, 206—9.

În palatul G. Gr. Cantacuzino din București se păstrează un portret în ulei cu inscripția «Constantinus Cantacuzenus Moghila Bazarab, Anno 1564.» Portretul este dobândit dela descendenții Mariei de Blaizel fiica Radului beizadea Cantacuzino și soră a contesei O'Donnel dela care a rămas o spiță a neamului Cantacuzinesc. Portretul reprezintă évident pe Constantin Postelnicul numit în spița O'Donnel Constantin Moghila Basarab Cantacuzino, iar data 1564, este data greșită sub care spița dela Saul înscrie pe acest Constantin, care se știe că a fost spânzurat în noaptea de 20 Decemvrie 1663.¹

Constantin vel postelnicul Cantacuzino trebuie deosebit de Constantin vtori postelnicul Cilibiul care aparține ramurei dela Albești a boerilor Greceni. Amândoi figurează alături în divan, cu cele două dregătorii deosebite, la 6 Maiu 1637. Constantin Cilibiul a fost soțul Ancuței, fiica lui Niculae Pătrașcu Voevod, și murind la 3 Decemvrie 1640 a fost îngropat la Argeș.²

Constantin Cantacuzino vel postelnic în Țara Românească încă dela 1625, nu trebuie confundat nici cu contimporanul său Constantin Cantacuzino vel ceașnic în Moldova 1624—5, vel paharnic 1627—9.³ Acesta évident nu este din ramura lui Andronic.

2. Din acte și documente iconografice se dovedește că postelnicul Constantin Cantacuzino a avut fice pe Maria, Ancuța, Ilinca, Stanca și Bălașa.⁴

Maria a fost măritată de două ori. Întăiu, cu Radu vel logofăt Kretzulescu⁵; al doilea cu Pană Filipescu vel spătar care moare la sfârșitul anului 1661. La 1698 Maria «ce au fost a lui Pană vel spătar» eră moartă.⁶ Greșit s'a atribuit Mariei un al treilea soț, marele ban Mareș Băjescu «om de casa Cantacuzinilor»⁷. Confuzia a provenit dintr'o înțelegere greșită a unei cărți domnești prin care Matei Vodă la 15 Aprilie 1648 (7156) întărește lui Mareș logofăt Băjescu și jupănesei lui, Mariei, niște vii din dealul Ștefăneștilor pe care le cumpărase Constantin postelnicul și apoi făcuse «tocmeală cu Mareș log., de au dat *din casa lui* pe jupâneasa Maria și i-au dat ei de *zestre* aceste ce mai sus zice vii, pentru sufletul ei, ca să le fie lor pomană». Martori: Stroe vel vistier, din Izvor Tudor clucer, din Leurdeni Tatul slujitor, din Filipești Pană log., din Rătești Ivașco vornic, din Vlădești Badea părcălab i frate-său Pârveu spătar feciorii lui Tudoran pitar.⁸ Deci Constantin postelnicul înzestrea pe

¹ Geneal. p. 31. — Iorga, Despre Cantacuzini, LXXX.

² P. V. Năsturel care confundase pe acești doi Constantin în studiul său despre Neamul boerilor Cantacuzini, p. 68. 73. 348, revine asupra acestei greșeli în Neamul boerilor Parșcoveni, p. 10—11. — Cf. Tocilescu, Curtea de Argeș, p. 63 și, în acest volum, doc. 109 nota 2.

³ Tanoviceanu, în Arhiva din Iași, III (1892) p. 14 sq.

⁴ Portretele murale dela Hurez, Bulet. comis. monum. istorice, I (1908) p. 54—5.

⁵ Mag. ist. V p. 8—9.

⁶ Giurăscu, Cronice muntene, p. 19. — Greșit e numită *Florica* în Năsturel, Neamul boerilor Cantacuzini, p. 216.

⁷ St. D. Grecianu, Genealogii documentate I: Băjești. — Cronica lui Radu Grecianu în Mag. ist. II. 200.

⁸ Acad. Rom. doc. 213/XXIX copie.

Portret în ulei în palatul Cantacuzino

Maria, care erà «din casa lui», dar nu fiica lui. Inrudirea între Constantin postelnicul și banul Mareș Băjescu a fost alta. Ei s'au făcut «cuscrii»¹ prin căsătoria lui Pârvu I Cantacuzino, nepot de fiu a lui Constantin, cu Ilinca fiica lui Mareș.

Ancuța a fost măritată cu Stoian, comis în divan la 1672. Ea s'a îngropat la Mărgineni. Fiul lor Istrate și-a zis Florescu².

Ilinca a fost soția banului Vintilă Corbeanu, Stanca a Papei Brâncoveanu și mama lui Constantin Vodă.

Rămâne de dovedit cu cine a fost măritată Balașa. Genealogia Cantacuzinilor³ nu cunoaște prenumele ficelor lui Constantin postelnicul, afară de o Florica pe care o zice soacră a unui Balasache. Documentar se știe⁴ că Alexandru Balasache († 1726) a fost căsătorit cu Florica Bengescu. Mama acesteia, deci, ar fi fost o Cantacuzino, dar nu cu numele de Florica pentru că nu figurează la Hurezi, nici nu se dovedește prin acte a fi existat.

Genealogia Cantacuzinilor nu știe că o fiică a postelnicului a fost măritată cu un Crețulescu, după cum nu cunoaște pe alt ginere, Stoian. Căsătorește însă pe o fiică a postelnicului cu un Catargi și pe alta cu un Costin, arătări pe care nu le-am putut confirma prin alte documente. Din una din fiicele lui Constantin postelnicul scoboră, însă, soția lui Marcu Antoniu Mamuca della Torre, cavaler al ordinului Sf. Mormânt, dragoman al Porții la 1667 și rudă prin soție cu Const. Vodă Brâncoveanu⁵. Au avut o fiică Maria Antonia, măritată întâi cu contele Kalnoky și apoi cu Const. Neniul⁶. Genealogia, în loc de Neniul zice Costin și adaugă că el erà nepot de fiică al postelnicului Const. Cantacuzino⁷.

3. Din Drăghici, fiul cel mai mare al postelnicului, scoboară Cantacuzinii ziși Măgureni⁸ din Țara Românească. Pentru filiația acestei ramuri, căreia a aparținut G. Gr. Cantacuzino, mă refer la studiul atât de amănunțit al generalului P. Vasiliu Năsturel, Neamul boerilor Pârșcoveni, p. 57 sq.—Cf. în acest volum doc. 191. 192. 194. 195. 200. 206. 207. 211. 219. 226. 312. 388 urm.

¹ Mag. ist. V p. 8—9.

² Doc. din 1701 la Arh. Stat. Condica mănăstirii Mărgineni p. 243 bis, citat în Năsturel, Neamul boerilor Cantacuzini, p. 217.

³ Pag. 79—81.

⁴ Grecianu, Genealogii, I, 254, II, 426.

⁵ Hammer, ed. franceză, XI. 259. — Hurmuz. V^o 243, doc. din 1693. — Nicolae dela Torre 1562 Omont, Inventaire sommaire I. 182. II. 150) Ioan Mamuca, fiu a lui Nicolae, în Creta 1570 (Crusius, 283—5).—Pantaleon Mamuca 1581 (Omont, l. c.).

⁶ Iorga, St. și doc. VII. 363.

⁷ Pag. 81. Cf. în acest volum doc. 154 și 201. Const. Costin era vtori log. la 1723, v. pah la 1735.

⁸ Moșia Măgureni din Prahova, ca și moșia Florești tot de acolo, au fost de *cumpărătoare* ale lui Drăghici Cantacuzino (Iorga, doc. Cantac., 32. 49). P. boerii din Măgureni, v. doc. 119. — P. confiscarea averii Cantacuzinilor Măgureni de către Nicolae Vodă Mavrogheni și restituirea sub domnii următori, v. Urechia, Ist. Rom. III. 531. V. 208.

4. Safta, soția învățatului stolnic Const. Cantacuzino¹ (fiu al postelnicului Constantin), a fost nepoata Ducăi-Vodă, zice cronicarul Miron Costin², iar cronicarul Neculce spune că Duca Vodă era cumnat cu Constantin stolnicul, și că Lupașco spătarul, fratele doamnei lui Duca Vodă era cumnat cu Șerban Vodă Cantacuzino, fratele stolnicului Constantin³. Aceste aparente confuzii se explică prin două înrudiri deosebite. Safta lui Constantin stolnicul, era născută Buhuș, nepoată de frate a Anastasiei Buhuș soția Ducăi Vodă⁴. De altă parte, Lupașco Buhuș, fratele Anastasiei, avea de soție pe Safta fiica lui Iordache Cantacuzino (fiu al postelnicului), deci pe o vară a stolnicului Constantin și a lui Șerban Vodă, așa că, după limba timpului, era cumnat cu aceștia.

Despre unul din fii stolnicului, anume Radu (†1715) este de adăugat că după pilda tatălui său a călătorit prin țări străine pentru învățatură și că a îndemnat pe Marcu din Cipru, dascăl la școala grecească din București, să interpreteze în l. greacă vulgară *Aforismele* lui Ipocrat⁵.

5. Mihai spătarul Cantacuzino (fiu al postelnicului Constantin) a fost căsătorit de trei ori. Genealogia știe numai că una din soții se numea Marga și că a treia a fost «sora Frangulii»⁶.

Documentar⁷ se stabilește că una din soții a fost Maria Băleanu. Cealaltă, Marga, era din neamul Mogoșeștilor. Vălcul post. din Mogoșești, fiul Vălcului vel vornic (1677) era cumnat la 1688 cu Mihai spătarul⁸. Marga se înrudea de aproape cu boerii Cocorăști. Era nepoată lui Badea fiul Neculii post. din Cocorăști. Barbu Brătășanu, vistier la 1701, care avea de soție pe Păuna fiica lui Iane logofăt Cocorășcu, numea pe Mihai spătarul «taică»⁹. Marga a fost mama Ilincăi soția lui D. Racoviță¹⁰. În fine, a treia soție a spătarului Mihai Cantacuzino se numea Teodora. Aceasta va fi fost «sora Frangulii» de care vorbește Genealogia. Despre ficele lui Mihai am de observat că Bălașa era încă nemăritată la 1713¹¹.

6. Genealogia¹² nu cunoaște pe soția lui Matei aga Cantacuzino (fiul postelnicului Constantin). Ea a fost Bălașa fiica vornicului Gheorghe Drăgănescu¹³.

7. Despre Maria, soția spătarului Toma Cantacuzino (fiul Agăi Matei) Genealogia¹⁴ zice că a fost «fata cuparului Duca dela Vai-de-ei din județul Pra-

¹ V. Arhiva din Iași IV. 684—8.

² Letopisește, ed. 2-a, II. 17.—Genealogia, p. 313 o numește Maria „de fel moldoveancă“.

³ Letop. II. 211.

⁴ Testamentul din 1719 al Saftei, în Iorga, Doc. Cantac. 177—182.

⁵ Sofocle C. Iconomu, *περὶ Μάρκου τοῦ Κυπρίου*, Atena 1843, pag. 25. 27—8.

⁶ Genealogia, p. 350.

⁷ Acest volum, doc. 304. 348.

⁸ Acad. Rom. doc. 123/CXL.

⁹ Iorga, St. și doc. V. 307. 521.

¹⁰ Pomelnicul Racovițeștilor, în Iorga, St. și doc. XIII. 62.

¹¹ Hurmuz. XIV. 528. — Cf. A. Galeșescu, spătarul Mihai Cantacuzino.

¹² Pag. 351.

¹³ Mag. ist. V. 8—9.

¹⁴ Pag. 352.

hovei, care Duca erà ginerele Herescului». Documentar, Maria a fost fiica lui Udrea cămăraș dela Vai-de-ei, Doicescu, și a Predei Boteanu¹.

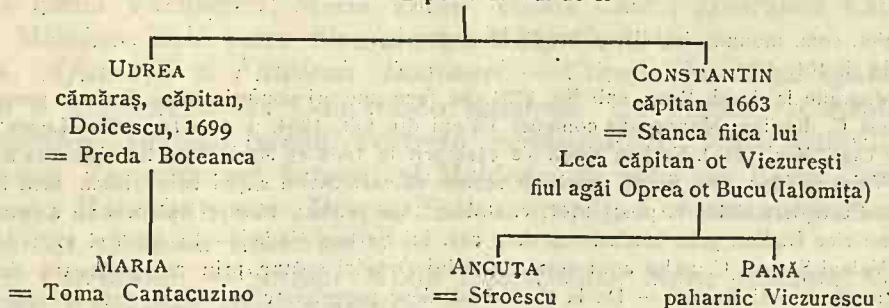
Ctitoriile Cantacuzinilor în Țara Românească.

1. *Comana*, refăcută la 1742 de Șerban Cantacuzino, fiul lui Drăghici. Sunt îngropați acolo Radu Vodă Șerban, strămoșul prin femei al Cantacuzinilor, Drăghici Cantacuzino spătarul și fiul acestuia, Constantin paharnic² — Portretele n'au fost fotografiate. — Vulturul bicefal pe morminte și pe capetele colanelor.

2. *Hurezul*. — Pârveu Cantacuzino, fiul lui Drăghici, e ispravnic la zidire, 1691—2. Portretele postelnicului Constantin, cu soția, copiii și nepotul de fiu, Pârveu. — Acvila bicefală în chenarul ușii de intrare³.

¹ Vol. de față, pag. 13 și P. V. Năsturel în Revista de ist. arheol. și filol. X¹. 6—8 și 298. — Cf. doc. 328.

NEAGUL post. et Vai-de-ei

Tot «of Vierzurești» eră Colțea clucerul Doicescu, 1661, care a fost căsătorit cu fiica lui Calotă banul Bozianu, și a avut fii pe Danciu, căpitan la 1682 și pe Radu spătar 1699 căsătorit cu Ilinca fiica Radului spătar Rudeanu și a Ilinței Cocorâscu. — Colțea a avut frate pe Udrea clucer Doicescu, 1649, căs. cu Neaga fiica lui Petru post. ot Pătărlage (Cândescu) (Grecianu, Genealogii, III. 35). «Din Doicești» sunt numiți și boerii Bărbătești, Drăghici spătar din Mănești 1597, Năn și Hrizan, fiii lui Oprișor log. din Mănești (1592) (Grecianu, II, Bărbătești). Un Mogoș căpitan de Vai-de-ei are fiu pe Constantin și acesta pe Vasile la 1685 (St. D. Grecianu, Viața lui Constantin Vodă Brâncoveanu, p. 264). — Nu este dovedit însă (cum susține Năsturel, I. c.) că Maria Toma Cantacuzino ar fi fost vară cu Maria soția lui Vasile Mogoșescu (Bărcănescu) fata lui Duca fiul lui Neagoe beizadea din Negocești și Popești (fiul lui Antonie Vodă din Popești). Doc. din 3 Oct. 1740 pe care-l reproduce Năsturel, nici nu amintește de Maria Mogoșescu. — Chiar de ar fi Neagoe beizadea acelaș cu Neagoe post. ot Vai-de-ei, și deci Duca frate cu Udrea cămăraș, încă nu pe fata lui Duca, dar pe a lui Udrea a luat-o Toma Cantacuzino, iar de Duca nu se dovedește a fi avut de soție o Năsturel. Udrea a avut nepoți pe Atanasie sin Radu șufariul Boteanu și pe vărul acestuia, Ioan clucer sin Badea post. Cocorâscu, care trăiau la 1747 (Arh. St. Mitrop. Buc. pach. 165 doc. 3). Jupâneasa Preda era soră cu Ilinca Popescu. (V. arborele Strâmbeni, la sfârșitul volumului).

² Bulct. com. monum. ist. I (1908) 11—12.

³ Ibid. p. 54—5 și *Albumul familiei Cantacuzino*.

3. *Dintr'un lemn.* — Mănăstirea a fost sfârșită de Ștefan Vodă. Cantacuzino ¹.

4. *Bolnița mănăstirii Bis'rița.* — Zugrăvită de Adriana vorniceasa Cantacuzino, născ. Fălcoianu, la 1710. Portretele Adrianei și soțului ei Șerban vornicul ².

5. *Hotărâni.* — Printre ctitori, ca rudă a Fălcoenilor, Șerban vornicul Cantacuzino ³.

6. *Mărginenii.* — Refăcuți de Constantin post. Cantacuzino, urmaș prin soție al vechilor ctitori. Din vechea inscripție s'a păstrat o parte din stema Cantacuzinilor: acvila bicefală ⁴. Acte patriarhicești din sec. XVII pentru Mărgineni, ctitoria Cantacuzinilor și Filipeștilor, în revista grecească *Δελτίον*, VI. 102. — Hrisovul lui Nicolae Vodă Mavrocordat din 1724 pentru această mănăstire, ibid. 441. — Cf. doc. 202 a, în acest volum.

7. *Sf. Niculae Șelari.* — Ctitor de al doilea Șerban Cantacuzino biv vel pah. fiul lui Drăghici, biv vel spătar, cu soția sa Andriana Fălcoianu, la 1708 ⁵.

8. *Lespezi.* — Portretele, nefotografiate, ale ctitorilor: Părvu Cantacuzino

¹ Bulet. com. monum. ist. III, p. 36. Cf. doc. 190 nota.

² Ibid. I. 101.

³ Fotografie la Acad. Rom. sub No. 2731. Se face une ori confuzie între Șerban vornicul C. și Șerban Vodă C. (Radian, Monografia comunei Văleni din Olt, 1904, p. 10--14, 25. — Lecca, Genealogiile a 100 case, Buc. 1911). Șerban Vodă s'a căsătorit la 1658 cu Maria, fiica lui Ghencea Rustea vornic, zis și Văleanu (doc. 190) de pe moșia de zestre Văleni (Olt) a soției sale Ilinca fiica lui Chirca Rudeanu ot Curtișoara (Olt), v. post. 1641, v. stolnic 1654, v. ban 1668. (Căsătoria nu a putut avea loc la 1659, cum zice Radian prin confuzie cu data căs. lui Șerban Vodă). — La 1696 și 1701 devine proprietar în Văleni Șerban C. pah., apoi vornic, fiul lui Drăgici spătar, prin cumpărătoare de la Diicu Rudeanu, fratele Ilincăi Rustea. — De la 1718 dobândesc proprietate în Văleni, prin schimb cu mănăstirea Comana, boerii Fălcoeni din al căror neam era Andriana, soția lui Șerban C. pah. și vornic. Din aceștia va fi coborât Uța (Mariuța) Cantacuzino, fiica lui Ștefan vameșul, proprietară în Văleni la 1833 (Arh. St. dosar 42 din 1838 despre moșia Văleni). — Un neam nou de Văleni începe de la cămărașul. Sterie Nicolau, 1780, fiul lui Nicolae, cămăraș 1763, vameș 1778 când cumpără moșie în Văleni (Doc. 190 nota. — Radian, 48 n. 3. — Urechia, Ist. Rom. IV. 495). — Radian nu cunoaște însă pe boerii din Văleni anteriori cumpărăturilor lui Chirca Rudeanu la 1641. — Mihai post. din Văleni, 1632-4, trebuie deosebit de contemporanul său Mihai armașul din Băleni și Bădeni. Mihai din Văleni a avut fiu pe Radu și trei fiice. Radu a fost tatăl Vișei soția Părvului post. Crețulescu (Comunicat de d. Tuducescu). Il identific cu Mihai post. Rudeanu 1632, frate cu Teodosie spătar Rudcanu, 1632 (doc. 109 nota) Într'adevăr, Mihai din Văleni era nepot lui Dumitru vornic (Filișanu) care era văr cu Dragomir vornic și amândoi nepoți ai lui Dobromir banul cumnatul lui Gheorghe ot Corbi din sec. al XVI-lea, începătorul Rudenilor (doc. 110 nota). Astfel se explică numele banului Dobromir în pomelnicul vechi al Crețuleștilor și chipurile banului Dobromir și vornicului Dragomir alături de ale Crețuleștilor în biserica de la Plăviceni (Olt). — Jupâncasa Preda, fiica lui Mihai din Văleni și soția lui Pană spătar Filipescu era deci rudă de sânge cu cumnatul ei Chirca Rudeanu ot Curtișoara, soțul Dumitranei Filipescu. — Vezi arborele Corbeni. — Rudeni la sfârșitul volumului.

⁴ Iorga, Inscripții: Mărgineni.

⁵ Biserici cu averi proprii, II. 86-7.

fiul lui Drăghici, soția sa Elena; Drăghici vel spătar cu soția sa Păuna; Const. Cant. vel căpitan cu jupâneasa Maria ¹.

9. *Bascov*, jud. Argeș.

10. *Coiani*. — Ctitori postelniceasa Elina Cantacuzino cu fiii ei, Const. stolnic, Mihai spătar, Matei aga, Iordache cămăraș ².

11. *Măgureni*. — Păuna a răposatului Drăghici biv vel spătar Cantacuzino, cu fiii Părvu și Constantin, 1671.

12. *Biserica dela Fântâna Boului*, în București, metoh la Sărindar, pare a fi aceeași cu biserica zisă a Doamnei, făcută de Doamna Maria a lui Șerban Vodă Cantacuzino la 1683 apoi de zid de Părvu III Cantacuzino vel vornic cu soția sa Maria Paladă, la 1761 ³.

13. *Schitu Măgureanu* din București, cu hramul 40 mucenici, metoh la episcopia Râmnic. Portretele ctitorilor: Părvu I Cantacuzino cu soția sa Ilinca; Matei Cant. vel ban cu Păuna; fiica lor Maria Fărcășanu; Ianache Văcărescu vel agă, cu soția sa Stanca fiica log. Cojescu; Iordache Crețulescu, vel vornic, cu soția sa domnița Safta Brâncoveanu; Const. Văcărescu vel log. cu soția sa Maria, fiica lui Iordache Crețulescu; Mihai Cant. vel vistier (genealogistul) cu soția sa Elena Văcărescu; Maria Vatați; Păuna Cant.; Zmaranda Cațaro; Luxandra Melisino; cele patru fiice ale lui Mihai Cant. ⁴.

14. *Afumații și Fundenii Doamnei*. — Ctitoria lui Mihai spătarul Cantacuzino și a ginerelui său Dumitrașco Racoviță. La intrare, sculptată, stema Cantacuzinilor: vulturul bicefal. Portrete, nefotografiate: Mihai spătarul, Marga; Dumitrașco Racoviță vel hatman al Moldovei cu soția sa Elena Cantacuzino; Dumitrașco Racoviță spătar, Despa; Sultana (copil); Constantin Nicolae Voevod Mavrocordat, doamna Ecaterina ⁵.

15. *Cotrocenii*. — Șerban Vodă Cantacuzino, Maria doamna; Gheorghe, Smaranda, Casandra, Bălașa. 1670 ⁶.

16. *Colțea*. — Stema Cantacuzinilor săpată în piatră. Ctitori: Mihai C. vel spătar cu Marga; fiul lor Mihai; fiica lor Safta; Șerban Voevod C., Maria doamna, fiica lui Ghențea clucer, sârb de neam din Nicopole. 1715 ⁷.

17. *Poiana*. — Vezi doc. 240 în această colecție.

18. *Biserica Banului* din Buzău. — Refăcută de Adriana Fălcoianu, văduva lui Șerban C. vornicul.

19. *Sf. Apostoli* din București, zisă și Arhimandritu, ctitoria lui Ștefan

¹ Bulet. com. monum. ist. VIII. 144.

² Iorga, Inscricții, I. 88.

³ Ibid. I. 277. — *Albumul familiei Cantacuzino*.

⁴ Ibid.

⁵ Iorga, Inscricții, III 356—7 și Studiul lui G. Mandrea despre biserica din Fundenii-Gherassi, p. 13

⁶ *Albumul familiei Cantacuzino*.

⁷ Ibid.

Vodă Cantacuzino, lângă vechile case ale Cantacuzinilor ¹. Pizania zice că biserica a fost făcută de Matei Vodă și refăcută de Ștefan Vodă «fiind enoriaș la dânsa luminatul împărătesc neam al Cantacuzineștilor» 1715 Iulie 10. Ctitori: Ștefan Vodă, Păuna doamna; Const. C. vel stolnic, Maria; Drăghici spătar, Mihai spătar, Matei aga, Iordache vel spătar ².

20. *Turbații*, lângă Znagov.

21. *Titirecii*, la Ocne. Ctitori: Mihai spătar C. cu soția sa Marga și fiul lor Mihai, ispravnic fiind Panaiot cămărașul. Ctitori de al doilea, la 1747, Cernovodeni ³. — Nefotografați.

22. *Biserica stolnicului* din Târgoviște, ctitoria lui Const. stolnicul C. la 1705 ⁴.

23. *Mănăstirea din R. Sărat*, ctitoria spătarului Mihai C. și a lui Const. Vodă Brâncoveanu ⁵.

24. *Sinaia* ⁶.

25. *Filipeștii de târg*. Ctitori: Const. post. C. cu soția sa Elena; Dumitrașco stolnicul Filipescu cu soția sa Voica și fiul lor Pană log. cu soția sa Preda ⁷.

26. *Filipeștii de pădure*, ctitoria, la 1688, a Bălășei, văduva lui Matei C. biv vel agă, și a fiului lor Toma ⁸.

27. *Ludești*, ctitoria lui Stoica Ludescu, omul de casă al Cantacuzinilor, cu ajutorul lui Șerban Vodă C., 1682 ⁹.

28. Biserica de la livada Văcărescului (Ateneul de azi), zidită de Mihai C. genealogistul și afierosită metoh episcopiei de Râmnic ¹⁰.

Ordinul Constantinian al Sf. Gheorghe.

Invățăatul falsificator de documente, așa zisul «prinț» Dimitrie Rhodocanakis ¹¹, a tipărit la Londra, la 1870 o carte intitulată «The imperial Constantinian order of St. Georges» (editura Longmans, Green și C-nie).

R. susține, fără documente, că ordinul ar fi fost înființat la anul 312 de împăratul Constantin cel mare, și că cele d'întâi statute ar fi fost promulgate

¹ Del Chiaro, Istoria delle moderne rivoluzioni dela Valachia, ed. Iorga, p. 210.

² *Albumul familiei Cantacuzino*.

³ Bulet. com. monum. ist. VII. 196. P. Panaiot marele cămăraș al oanei domnești la 1698, Hurmuz. XIV. 756.

⁴ Iorga, Inscricții, II. 92—3.

⁵ Urechia, Ist. Rom. II. 82.

⁶ A. Găleşescu, Sinaia 1695—1895.

⁷ Iorga, Inscricții, II. 263.

⁸ V. Studiul lui G. Balș despre Filipeștii de pădure.

⁹ Bulet. com. monum. ist. I. 162.

¹⁰ Urechia, I. c. II. 121.

¹¹ V. Legrand, Dossier Rhodokanakis, Paris, 1895.

la 1192 de împăratul Isac II Anghel. «Mari maestri» ai ordinului ar fi fost împărații din familiile Anghel și Ducas până la 1282, apoi Paleologii până la căderea Constantinopolei. Dela 1453 la 1636, R. înșiră o serie incontrolabilă de Paleologi «mari maestrii». Teodora fiica lui Teodor Paleologu (mare maestru 1598—1636) căsătorindu-se cu un Rhodocanakis ar fi trecut drepturile ei familiei acestuia ¹.

Pe când un Ioan IX Paleologu figurează pe lista de mari maestrii a lui R. la anii 1465—1498, un alt Ioan care-și zice tot al IX-lea Paleologu revendică drepturi asupra ordinului la 1720 ².

Tot așa de fantezistă este lista de mari maestrii întocmită, în scop interesat, de beizadea Radu Cantacuzino ³ și în care figurează numai Cantacuzini. În arhiva G. Gr. C. se găsește o copie simplă de pe o pretinsă diplomă pe care împăratul Ioan Cantacuzino ar fi dat-o, din Demotica, la 14 Aug. 1341, cu privire la ordinul Sf. Gheorghe. Originalul va fi fost o plăsmuire a beizadelei pentru a-și justifica față de împăratul german cererea, care a și fost acordată la 1 Fevr. 1735, de a fi autorizat să confere ordinul ⁴.

Adevărul în privința ordinului Constantinian pare a fi cel arătat de Duce ⁵. Ar fi fost instituit de Mihail Anghel, despot al Drivastei, mort la 1465, al cărui urmaș eră, sau pretindea că este, la 1621 «Ioan Andrei Anghel Flaviu Commen, duce de Drivasta și Dyrrachiu, principe de Macedonia și Moldova» ⁶. Pe la 1566, un șarlatan «Ioan Gheorghe Heraclei, princeps Moldaviae», adică Basilic Despotul, conferea și el ordinul Constantinian ⁷.

În sec. XVI împăratul Carol Quintul dădă steagul miliției constantiniane fiului său natural, don Juan de Austria când acesta porni împotriva necredincioșilor la 1571. Electorul Bavariei se declară protector al ordinului la 1667.

Republica Veneției însă, la 1671, recunoștea de mare maestru pe Anghel Maria Comnen ⁸, pretins scoborător al Anghelilor dela Drivaste, ale căror drepturi fuseseră confirmate prin bule papale la 1533, 1568 și 1626 ⁹.

La 1697 «Ioan Andrea Anghel Flaviu Comnen» neavând copii își trece

¹ Pag. 22, 29—30.

² Hurmuzaki, VI. 297.

³ În Genealogia C. ed. Iorga, p. 1.

⁴ Iorga, Doc. Cant. p. 195. Cf. doc. 204. Dreptul la titlul de principe se recunoscuse lui beizadea Radu și fratelui său Constantin încă de la 1734 (doc. 203).

⁵ Citat în Rhodocanakis, p. 19—20.

⁶ Cf. Iorga, Studii și doc. XX p. 43—4.

⁷ Filitti, Din Arhivele Vaticanului, II 43 și observațiile lui Iorga, în Bulletin de l'Institut pour l'étude de l'Europe sud-orientale, I (1914) 201—2.

⁸ Izvoarele în Rhodocanaki, p. 18.

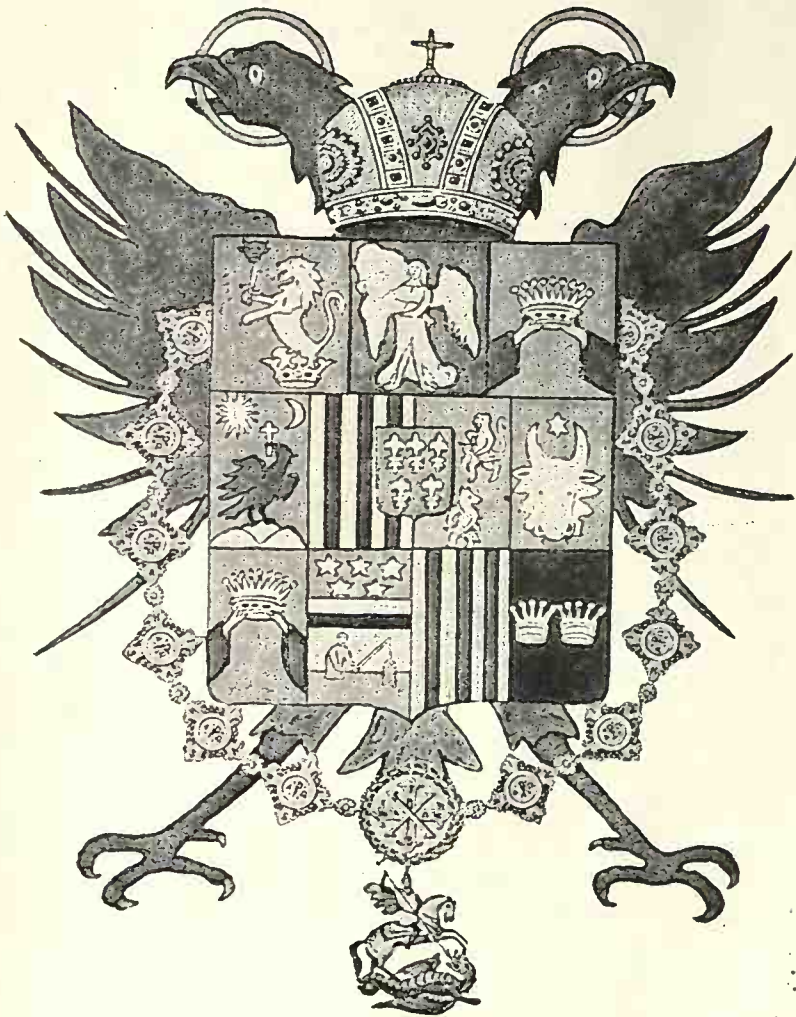
⁹ Rhodocanakis, p. 15.

drepturile asupra lui Francisc Farnese, duce de Parma. Cesiunea este întărită de împăratul Leopold la 1699 și în același an de un edict papal, confirmat apoi la 1701¹.

Stingându-se casa Farnese, împăratul, ca duce de Parma (1735—1748), acordă la 1735 prerogativa de a conferi ordinul Sf. Gheorghe lui beizadea Radu C. pe care-l numește, de altfel, scoborător al «străvechei familii Cantacuzino de care se știe că se trage din împărății romani de răsărit»².

¹ Ibid. 2 și 16.

² Cf. doc. 203.— Pentru stema actuală a familiei Cantacuzino, care figurează în pecetile atârinate la diplomele conferite de beizadea Radu C., trimit la lucrarea generalului Vasiliu-Năsturel, Neamul boerilor Pârșoveni, p. 69 și urm.

STEMA FAMILIEI CANTACUZINO

MOȘIA ANDRĂȘEȘTI (Ialomița)

(ORBOEȘTI ȘI TĂTĂRĂI)

ANDRĂȘEȘTI

1. — 7143 (1634) Dec. 20. Catrina ot Rimniceni cu feciorii ei Ivan, Pătrașco și Strezea vând lui Radu vistier ocina lor din Andrășești, a patra parte, din sat, din câmp, din pădure, din apă și de peste tot hotarul și cu tot venitul și cu toți rumânii anume și cu ceilalți rumâni ce se vor afla de moșie, fără Cârstea cu frații lui ce s'au răscumpărat. Oferiseră moșia lui Albul sluger feciorul Mitrii pitar generele Bratului comis, care n'a vrut s'o cumpere, față fiind Dragomir vel armaș, Drăgușin vtori postelnic și Calotă clucer. Martori: Constantin vel postelnic (Cantacuzino), Dumitrașco clucer ot Filipești ¹, Socol clucer (ot Cornățeni) ², Stroe logofăt (probabil Leurdeanu viitor vel vistier), Bunea ³ logofăt, Dumitru logofăt. (No. 1 din condică).

2. — 7143 (1635) Iunie 12. Matei Basarab lui Radu vtori vistier să-i fie moșie la Andrășești (Ialomița) partea Catrinei de la Rimniceni. Domnul întărește lui Radu un țigan Iancu cumpărat de la Leca feciorul Cârstei post. de la Brătulești, care țigan

¹ V. nota la doc. 115.

² Socol din Cornățeni moare clucer la 1654. Căsătorit cu Marula fiica naturală a lui Mihai Vodă Viteazul și a Tudorei sin Mihai cămăraș ot Târgșor, sora lui Antonie Vodă din Popești. Socol este arătat ca fiu al unui *Necula* vornic și al Irinei din Cornățeni în inscripțiile de la biserica din Cornești (Dâmbovița) 1645, și de pe crucea din Râzvadul de sus 1648, iar ca fiu al lui Drăghici vornic (Drăghici din Cornățeni) și al Irinei din Cornățeni, în inscripția bisericii din Râzvadul de sus, 1643. (Toate aceste inscripții în Iorga, *Inscripții*, II. 97, 271, 276, cf. Bulet. com. monum. ist. III. 144). Copiii lui Socol au fost: Cârstea clucer căsătorit cu Anghelina sin Cazan II Năsturel. (Rev. ist. arh. fil. XI¹, 290 și XII¹, 27—28); Ianache spătar căs. cu Anca sin Bunea I vistier (Grădișteanu); Vintilă Florescul căs. cu Marica; Constantin; Tudosie căs. cu Iana; Irina, Stanca; Marula; Tudora, cf. doc. 692 și 705.

³ Fiul lui Vălcu logof. ot Fiancă, poate Fieni, (vezi doc. 669). Bunea a fost căs. de două ori (v. doc. 696). A doua soție a fost Grăjdana văduva lui Buzinca vel comis, cu care n'a avut copii, fiica lui Miho vel log. (Racotă), (vezi doc. 700, 703, 712). Bunea ajunge vel vist. la 1653. La 1655 cumpără moșie în Grădiște (Giurăscu, Despre rumâni, extras din An. Ac. Rom. 1916 pag. 5 n. 4). De aci numele de Grădișteanu.

a fost Lecăi de baștină. Divan: Hrizea¹ vel ban, Ivașco (Băleanu) vel vornic, Grigore vel logofăt, Dumitru (Dudescu) vel vistier, Mihai (Coțofeanu) vel spătar, Vasile (Paindur) vel stolnic, Buzinca vel comis², Vucina (Sârbul) vel paharnic, Constantin (Cantacuzino) vel post. Scrie Ghioca log. in București. Pergament slavon. Pecete hârtie. Semnătura domnului (No 2 din condică).

3. — 7162 (1654) Iunie 11. Constantin Șerban Voevod către jupâneasa Mihnea și soră-sa Marula logofeteasa, fetele lui Ilie vornic ot Cornești și jupânesei Despinei, ca să le fie satul Andrășești jumătate, pentru că a fost de baștină mumei lor Despinei jupâneasa lui Ilie vornic. Rumânii din Andrășești au susținut în divan că nu sunt rumâni de baștină din Andrășești, nici din legătura lui Mihai Vodă³, însă toți boerii divanului au mărturisit că acei rumâni erau rumâni de baștină din Andrășești încă din zilele Mihnei Vodă și că i-a apucat legătura lui Mihai Vodă, așa că au rămas de lege. Divan: Ghiorma vel ban (Alexeanu), Preda Brâncoveanu vel vornic, Stroe vel log. (Leurdeanu), Bunea vel vist. (Grădișteanu), Hrizea vel vist. (ot Bogdănei) Chirca (Rudeanu ot Curtișoara) vel stolnic, Radu Mihalcea (Cândescu) vel comis, Pană Filipescu vel pah., Istratie (Leurdeanu)⁴ vel post. Scrie Dumitru log. Boldici in București. Original hârtie. Pecete hârtie. Semnătura domnului (No. 3 din cond.).

4. — 7170 (1661) Nov. 29. Drăghici feciorul jupânesei Caplei ot Măneștii de sus, dă zapis Marulei logofetesei ot Cocorăști că i-a vândut partea sa de moșie din Andrășești. Martori au fost Constantin vtorii comis, Colțea clucer (Doicescu ot Vievurești),

¹ Trebuie deosebiți următorii Hrizea: a) Hristea vel vornic 1617, grec din Rumelia, (Matei al. Mirelor in Papiu, Tesaur, 1862 pag. 343) tăiat de Alexandru Vodă Iliăș și care, deci, era † la 1629 (ibid. 344—5); b) Hrizea, vel vist. 1622, 1624, vel vornic 1628, 1629, vel ban 1634, 1636 (cf. doc. 115), apoi iar vel vornic 1638—1641. Era † 1646. (Iorga, St. și doc. XXI, 13—14). Ctitor a 1626, al schitului Bălteni, (Iorga, Inscricția II, 109. Confuzii in Popescu-Băjenaru, Schitu Bălteni, Buc. 1912. Diata din 1642, ibid. pag. 66). Căs. cu Dumitrana, are fiu pe Udrea și fiică pe Alexandra căs. cu Dumitrașco vel vist. din Bogdănei (Iorga, *Studii de istorie*. In Lit. și arta rom. IV. 401). c) Hrizea vel clucer 1643, vel vistier 1654, 1659, ot Bogdănei, fiul lui Dumitrașco ot Bogdănei și al Alexandrei sin Hrizea vel ban. Acest Hrizea are copii pe Matei, Barbu și pe Ilinca soția lui Ion Rudeanu spătar (Iorga, l. c.); d) Hrizea vel spătar 1666, vel vist. 1669—1679, ucis la 1680, fiul lui Gheorghe vist. Caridi cel ucis la 1655 și ginere lui Gheorghe vel ban Băleanu. Acest Hrizea, are fii pe Radu Popescu cronicarul, pe Gheorghită și o fată căs. cu Părvu log. Fărcașanu (Arh. St. Mitrop. Buc. pach. 165 doc. 2). Radu cronicarul are fiu pe Iordache vel vornic, care era mort la 1729 și a fost căsătorit cu Safta (Giurăscu, Contribuții, 45—6.—Acad. Rom. Doc. 4/CLXXVII. Cf. doc. 517, 528, 531, 541.

² Primul soț al Grăjdanei fiica lui Miho vel log. (Racotă). El avusese cu o primă soție doi fii, Preda și Pană cari împreună cu boerii Băleni sunt ctitori la mănăstirea Nucet, metohul Panaghia, ca fiind sânge lui Gherghina părcălab fondatorul. (Vezi doc. 123, 192, 696, 710, 712). Un Dimitrie Buzinca, sluger mare, e ctitorul, la 1639, al bisericii Sf. Dumitru din Târgoviște (Iorga, *Inscricții*, II. 90.

³ Încă un doc. in care se amintește de legătura lui Mihai Vodă. Cf. C. Giurăscu, Legătura lui Mihai Viteazul, extras din An. Āc. 1915 pag. 25.

⁴ Căs. cu Ilinca fiica lui Nicolae Pătrașcu Vodă și a Ancuței fiica lui Radu Șerban Basarab, V. doc. 712.

Ivașco pitar, Pêtrașco post. nepotul jupânesei Caplii. Scrie Ifrim log. Semnează : Drăghici sin iuzbașa Safim, Pêtrașco post., Constantin vtori comis, Ivașco vel serdar, Colțea clucer Doicescu, Radu post. Știrbei, Pêtrașco căpitan Bucșanu. (No. 4 din cond.).

5. — 7186 (1678) Martie 2. — Zapisul lui Iane log. fiul răposatului Radului log. cel bătrân Cocorăscu, fratele Radului medelnicer și al Vladului comis, către Hrizea vist. (Popescu, fiul lui Caridi), cum că ajungând la datorie și socotindu-se în tot chipul cu frații lui cum ar putea face să se descurce, aceștia n'au voit ei să cumpere dar i-au dat voie să vândă lui Hrizea 1673 stâneni din Andrășești pe talere 1003 bani 4, iar rumâni cu câte talere 12 de cap, făcându-se pentru aceștia foiță iscălită. Semnează : Iane log. Cocorăscu, Vladul Cocorăscu biv vel comis, Ivașco biv vel clucer, Alexandru vel stolnic (Alexeanu), Manta (Câmpineanu) vtori vistier¹, Ianache vistier, Neagu căpitan. (No. 5 din cond.).

6. — 7187 (1679) Mai 19. — Moșnenii din sat din Tătărăi și slujitori și birnici anume împreună cu Oprea i Crăciun din Albești, i Stan i Stoica sin popii, i Stan ot Buești și cu ceilalți părtași ai lor de ocină din Tătărăi, către Vladul comis Cocorăscu, cum că având el împreună cu dâșii o baltă atât pe moșia lui Andrășești cât și pe moșia Tătărăi², baltă infundată, pentru al căreia venit de pește aveau gâlceavă, s'au învoit să ție balta pe din două. (No. 6 din cond.).

7. — 7205 (1696) Sept, 16. — Pârvan treti vistier cu jupâneasa lui Ilinca, fata Vladului log. Cocorăscu, vinde doamnei Mariei a lui Constantin Basarab Voevod, satul Andrășeștii care se trage de la moașa lor jupâneasa Marula, dat zestre ei de tatăl ei Ilie vornic³ și care sat la împărțeala părinților a căzut în partea unchiului lor Iane log. Cocorăscu. În zilele lui Duca Vodă, Iane a vândut satul lui Hrizea vistier⁴, dar Vlad log. n'a îngăduit ci a înapoiat banii lui Hrizea vistier și a luat el satul. Semnează Pârvan treti vist. zet Vladului log. Cocorăscu, Ilinca fata Vladului log. Cocorăscu, Iane log. Cocorăscu, Diicu Rudeanu vel log., Constantin Cantacuzino biv vel stolnic, Șerban vel vistier (Bujoreanu), Mihai Cantacuzino vel spătar, Vergos⁵ vel pah. (grecește), Șerban Cantacuzino vel comis, Iorgache vel sluger⁶, Constantin Corbeanu vel pitar, Bunea Grădișteanu vtori vist., Mihai Corbeanu vtori post. (No. 7 din cond.).

8. — 7212 (1704) Ianuarie 5. — Barbu căpitan de la Bogdănei⁷ către Domnul Constantin Basarab Voevod cum că-i vinde un vad de moară în apa Ialomiței în dreptul morilor mării-sale de la Andrășești, însă vadul infundat și cât vor sta ca-rele împrejurul morilor. Semnează Barbu căpitan, Cornea vel ban (Brăiloiu), Șerban

¹ Soțul Calitei, fiica lui Drăghici vel spătar Cantacuzino, sora soției lui Bunea Grădișteanu vel vornic. V. doc. 732.

² Vezi și doc. 28 — 30.

³ Vezi doc. 3.

⁴ Vezi doc. 5.

⁵ Cf. Iorga, St. și doc. V. 309. 346.

⁶ Vezi nota de la doc. 70.

⁷ Sin Hriza, vezi doc. 74.

vel log. (Grecianu), Mihai Cantacuzino vel spătar, Șerban vel vist. (Bujoreanu) Ștefan Cantacuzino vel pah., Constantin vel pitar (No. 8 din cond).

9. — 7242 (1734) Fevr. 25. — Constantin Brâncoveanu vel comis: cumnatului Constantin postelnic Alexeanu, pentru partea ce i-a rânduit-o și i-a lăsat-o răposata vară-mea Mariuța soția dumnealui, fiica răposatului unchiu-meu mării sale Ștefan beizadea Brâncoveanu, la petrecania dumneaiei¹ netrăindu-i coconii ce i-au avut, încă fiind cu viață, cu gura dumisale le-au rânduit și le-au lăsat dumnealui, după cum însemnează foaia după zisa dumneaiei: moșia Andrășești din sus despre Orboești până în jos la Tătărăi ce a fost a spătarului Mihai (Cantacuzino); 20 pogoane vie la Budurești și 8 sălașe de țigani de la Mogoșoaia; o pereche cercei cu smaragduri cu căsuțele cu robinuri; 6 șiruri de mărgăritar; inel cu robin. (No. 9 din cond).

10. — 1779 Sept. 20. — Carte de judecată, întărită de Alexandru Vodă Ipsilanti la 30 Nov. acelaș an, în pricina dintre Nicolae Brâncoveanu vel vist, fiul lui Const. Brâncoveanu biv vel log., reprezentat prin Const. Nenciulescu biv treti log. și dintre copii răposatului Constantin post. Alexeanu,² pentru moșia Tătărăi³. Semnează Mihai pah., Radu biv vel serdar, Constantin biv vel comis, Hristos serdaris (grecește). (No 10 din cond).

11. — 1801 Oct. 5. — Raportul lui Atanasie starostea către domn cu privire la vânzarea la mezat a moșiei Andrășești a Dinului Alexeanu post. Moșia a rămas asupra biv vel banului Scarlat Ghica, stânjenu pe taleri 5 bani 3. (No. 11 din cond).

12. — 1801 Dec. 1. — Scarlat Ghica biv vel ban, către domn, cum că a cumpărat la mezat moșia Andrășești ce a fost a lui Constantin Alexeanu post. Moșia este deavalmă cu părțile ce au stolnicul Ștefan Alexeanu și Constantin Brezoianu zet⁴ Grigore Alexeanu. Cere să se orânduiască hotarnic serdarul Mihai Grecianu (No. 12 din cond).

13. — 1802 Ian. 27. Raportul hotarnicului Mihai Grecianu asupra moșiei Andrășești. La data aceasta Grigore Alexeanu era mort. Ștefan Alexeanu era frate cu vânzătorul Constantin Alexeanu. Ștefan Alexeanu a dat Andrășeștii zestre ginerului său biv treti log. Iordache Lehliu. Hotarnicul Grecianu amintește de actele rezumate sub No. 1 — 12 și de următoarele: 7169 (1651) Fevr. 8, zăpis al Udrii post, cu nepotul său Dragul ot Cislău, prin care vinde jupănesei Marulei st. 100 din moșia Orboești de lângă Andrășești; — 7170 (1662) Ian. 6, zăpis al Mihalcii pah.⁵, feciorul Dragului ot Cislău, prin care vinde Radului clucer și fratelui său Vlad

¹ Dovada netemeiniciei aserțiunii din genealogia Cantacuzinilor (ed. Iorga, pag. 51) că Maria a murit curând după căsătorie, de oftică, de supărare că nu făcuse o căsătorie potrivită. P. boerii Alexeni, vezi Grecianu, Genealogii documentate, I, 10. Adaog, spre completarea spiței date acolo, după actele moșiei Alexeni, în proprietatea mea, că Constantin Alexeanu era fiul lui Drăghiciei postelnic și a fost tatăl lui Grigore, Constantin II și Ștefan, născuți dintr-o a doua căsătorie.

² E vorba de Constantin II. Vezi și doc. 11.

³ P. moșia Tătărăi, vezi doc. 26 sq.

⁴ Ginere

⁵ Are de soție pe Ilinca fiica lui Cârstea clucer din Cornățeni și a Anghelinei fiica lui Cazan II Năsturel (Rev. de ist. arh. și fil. XI', 290 și XII', 27 — 8)

spătarul¹ 200 st. în Orboești. La 1802 moșia Orboești era stăpănită de moșneni și de Elena² nora răposatului pitar Alexe Neculescu. Tătărăii de jos erau ai boerilor Periețeni. (No. 13 din cond.)

14. — 1802 Fevr. 5. Zapisul lui Constantin biv trei post. Alexeanu prin care vinde banului Scarlat Ghica partea sa din Andrășești pe taleri 5 bani 3 stănjenu. Constantin Alexeanu avea parte în Andrășești împreună cu 2 frați, răposatul Grigore Alexeanu și Ștefan Alexeanu. Grigore Alexeanu și-a dat partea sa de moșie zestre fiicei sale Elenca³ soția lui Constantin Brezoianu, iar Ștefan Alexeanu și-a dat partea sa zestre unei copile ce a crescut-o de suflet⁴, căsătorită cu biv trei log. Iordăche Lehliu. Cele 3 părți din Andrășești însumau 2445 st. 6 palme. (No. 14 din cond.)

15. — 1802 Martie 4. Zapis prin care Elenca medelnicereasa Brezoianca cu învoirea soțului ei, medelnicer Costache Brezoianu, face schimb cu chir Petre Vasiliu Canuși. Elenca ia de la Canuși hanul lui din București în mahalaua popa Radului înpotriva bisericii Manii brutarului pe drumul Târgoviștei. Hanul are o pivniță boltită, cu o pereche de case sus, șindrilită, și în fața drumului 2 prăvălii, una în care se vinde vin și rachiu, iar cealaltă este băcănie cu odaia ei, în rând, de zid făcute, grajd mare de zid și șindrilat, șopron de lemn învelit cu uluce, curte și grădină mare. Elenca dă în schimb lui Canuși partea ei din moșia Andrășești ce i-a rămas zestre de la părinți, de avalma cu Gheorghe Lehliu care o are zestre de la unchiul Elencai, Ștefan Alexeanu biv vel stolnic, iar altă parte o are alt unchiu al Elencai, Dinu Alexeanu. Elenca face schimbul gășind că hanul este mai de folos decât partea ei de moșie. Printre martori, Dumitru Brezoianu care nu știe să scrie. (No. 15 din cond.)

16. — 1802 Martie 7. Sultana Lehloaica, fiica⁵ biv vel stolnicului Ștefan Alexeanu, cu învoirea soțului ei Gheorghe Lehliu, face schimb cu Petre Vasiliu Canuși dându-i partea ei de moșie din Andrășești și luând moșia Găurici din Teleorman. Sultana nu știe să scrie (No. 16 din cond.)

17. — 1802 Aprilie 28. Scarlat Ghica vel log. adeverează că toate cheltuelile făcute cu prilejul cumpărării și hotărnicirei moșiei Andrășești nu le-a făcut dânsul ci chir Polizache Dimitriu⁶ „și pentru dumnealui s'au cumpărat, iar noi la aceasta ne-am arătat numai făcător de bine și mijlocitor ca pentru un om al casei noastre ce este, iar vre-un ban de la noi nu s'au dat”, Polizache fiind adevăratul cumpărător va ține moșia (No. 21 din cond.)

¹ Cocorăști, fiu lui Radu vel log. Cocorăscu și ai Marulei fiica lui Ilie vornic din Cornești. doc. 3

² Elena fiica lui Panait Băbeanu vel sluger și soția pah. Hristodor Neculescu. (Biserici cu averi proprii, seria III, pag. 6)

³ În această privință confuzie în Grecianu, l. c. pag. 10

⁴ Sultana, fiica marelui stolnic Scarlat Drăgănescu, a fost adoptată la 1799 de sora ei mai mare Marica soția lui Ștefan vel stolnic Alexeanu. Sultana moare la 1815. (Acte de familie, și Grecianu, l. c. pag. 21)

⁵ Adoptivă. Vezi doc. 14.

⁶ Polizu sau Polizoi, prenume, fiu al lui Dumitru. Vezi și Anexa despre familiile grecești. P. înrudirea lor cu boerii Asan-Micșunești, Grecianu, l. c. pag. 52. — Cf. doc. 221.

18. — 1804 Fevr. 8. Zapisul Sultanei Lehliu, soția lui Gheorghe Lehliu prin care vinde Dimitrei soția lui chir Procopie¹ moșia Găurici din Teleorman pe taleri 4500. Cu acești bani Sultana a scos din zălogire casele soțului ei ce le avusese emanet la chir State lipscanul², care case erau să se vândă la mezat și pentru care, la măritișul ei, mai dăduse taleri 2500. Martori Ștefan Andreescu și Gheorghe Drugănescu³ (No. 22' din cond.).

19.—1810 Aug. 13. De la departamentul de șapte. S'a înfățișat Sultana Lehliu cu soțul ei Gheorghe Lehliu arătând că a avut moșia Andrășești de zestre, iar bărbatul ei a vândut-o lui chir Petre lipscanul, fără a pune alt acaret în locul zestrei după obicei, și cerând să i se întoarcă în stăpânire acea moșie. Petre lipscanul răspunde că el n'a cumpărat moșia, ci cu știrea părintelui⁴ Sultanei, stolnicul Ștefan Alexeanu, i-a dat ei moșia Găuriciul care s'a pus zestre în locul Andrășeștilor. Apoi Găuriciul a fost vândut Dumitranei, soția lui Procopie, iar cu banii din vânzare s'au dezălogit casele soțului Sultanei ce erau emanet la State lipscanul și s'au făcut zestre în locul moșiei Găuriciu⁵. După cinci ani, Petre lipscanul a dat Andrășeștii lui chir Polizache schimb pe moșia Chichineți „unde la Andrășești aflându-se pustietate, au „cheltuit Polizache sumă de bani, făcând sat, biserică și hanuri, stăpânind și acum“. Sultana zice că schimbul între Andrășești și Găuriciu s'a făcut nu prin voința ei ci de silă pentru voia tătăna-său, pentru că pusese la mijloc pe răposatul ban Scarlat⁶. Sultana pierde pricina. Semnează: Const. Caliarh, Const. pah., Nicolaos Kri (?), Matei Grecianu, Const. medelnicer (No. 26 din cond.).

20.—1810 Oct. 12. De la Divan. În apel, s'au mai înfățișat, tot în pricina de sub No. 19: un zapis din 1 Aprilie 1802, iscălit de Lehliu și de maică-sa⁷ prin care ia cu împrumut 2400 talere de la State Pencovici și pune zălog casele maică-si; o mărturie a lui State Pencovici din 1810 Sept. 25 prin care arată că a primit banii de la Lehliu în casele stolnicului Alexeanu fiind față acesta și soția lui Lehliu; o mărturie a vornicului Manolache Lahovari⁸ din 1 Oct. 1810 cum că Sultana Lehliu

¹ Procopie Vasile Canusi. (Act. No. 23 din cond.). La 1807 Ioan Molnar, doftor de ochi și profesor, îi dă monopolul vânzării în Buc. a Mineelor (Iorga, Studii și doc. XII. 162—3.

² Pencovici. Vezi doc. 20.

³ Fratele Sultanei Lehliu, vezi doc. 21. Pentru Drugănești, din care se trăgea mama Tomei spătar Cantacuzino, vezi St. Grecianu, Viața lui Const. Vodă Brâncoveanu, pag. 203. Cu ajutorul portretelor ctitoricești din biserica de la Drugănești (Dâmbovița) zidită la 1723 de Gavril vel vornic za Târgoviște Drugănescu, se adaugă încă două generații la cele cunoscute de Grecianu, și anume bunicul lui Gavril, Vlad vel căpitan za dorobanți, și tatăl acestuia, Stanciu iuzbașa.

⁴ Adoptiv.

⁵ Vezi doc. 18.

⁶ Ghica. Vezi doc. 17.

⁷ Iilca sau Ileana soția pah. Nicolae Lehliu, fiica lui Const. vel log. Căndescu și a Mariei Bărbătescu. Portretul Ileanei copil, și a soru-si Luxandra Cămpineanu, figurează printre portretele ctitoricești din biserica de la Căndeștii de sus (Buzău).

⁸ Fost și Caimacam al Craiovei. Admis ca fiu al lui Petrachi despre care ambasadorul francez din Constantinopol Choiseul-Gouffier în raportul său din 25 Martie 1786 către ministrul Vergennes,

a venit la dânsul să stăruiască la doftorul Poleac¹ să-i lase casa ce soțul ei îi dăduse zicând că-i este zestre. In ceia ce privește moșia Găuriciu, Lehliu zice că Petre nu a avut de unde să i-o dea întrucât sunt 15 ani de când o stăpânește Paraschiva pah., ceia ce poate dovedi. După un soroc de 22 zile, Lehliu a venit cu o mărturie de la trei boernași din Teleorman, adeverită de ispravnicii județului, cum că moșia Găuriciu se stăpânea mai nainte deavalmă de casa pah. Alexandri și de casa clucerului Grecianu ot Caracal. Pravila „nu oprește strămutarea lucrului de zestre când se va „indupleca muierea în două rânduri la desghinarea acelu lucru și când sunt alte „lucruri ale bărbatului din care i se poate face indestulare“. Divanul hotărăște: Polizache să stăpânească Andrașeștii și Dumitrana Găuriciul, iar casele Lehliului ce s'au dat jăluitoarei drept siguranța moșiei zestrăle — măcar că zicea pităreasa Ilinca Lehliu că sunt ale ei — să rămăe jăluitoarei pentru că din zapisul cu care Lehliu s'a imprumutat de la Pencovici și in care este iscălită și pităreasa se vede că acele case sunt ale lui Lehliu. Se va da de știre cinstilului consulat al Franței sub a căruia, protecție se află doctorul Boleacul spre a nu mai da nișcai ceva bani Lehliului in nădejdea casei că-i va pierde. Semnează Const. Crețulescu, Antonie Fotino.

Intăiul divan și comitet intărește la 1811 Ian. 15, pentru că pităreasa Lehliu n'a făcut apel la timp. Semnează: Ignatie mitropolit, Iosif Argeș, Dumitrașco Racoviță, Grigorie Ghica, Istrate Crețulescu, Const. Bălăcianu. (No. 30 din cond.).

21. — 1818 Aprilie 9. Anafora la Domn. S'au infățișat la divan slugereasa Sultana Lehliu cu Gheorghe Cuca², cerând să nu se vânză la mezat moșia Crăsani (Ialomița)³ a soțului ei, ci să rămăe adipricon⁴ pentru moșia ei zestrăla Andrașești pe care a vândut-o soțul ei lui Petre Canuși, și pentru altă lipsă de zestre, și să se vânză casa ce o are soțul ei in București, iar din banii vânzării să se plătească datoria către Cuca și alți creditori. Cuca a arătat porunca domnească prin care s'a dat spre vânzare la mezat moșia Crăsani, in urma anaforalei logofetii străinilor pricini, pentru 500 galbeni olandezi ce are să ia Gheorghe Rolla dela răposata pităreasa Ilinca Lehliu și de la slugerul Gheorghe Lehliu, fiul ei, soțul jeluitoarei. Dobânda este de zece unul. (Stolnicul Polizache stăpânea încă Andrașeștii la această dată. Căminarul Gheorghe Drugănescu era frate mare al Sultanei Lehliu care avea de părinte sufletesc pe stolnicul Ștefan Alexeanu). Nu se poate opri, zice divanul, vânzarea moșiei Crăsani dată la mezat pentru banii ce Lehliu datorește cu zapis la prăvălia Băltărețului; numai atât cuvânt are slugereasa ca din vânzarea moșiei să

zice: „le grec Petraki qui de cuisinier était devenu directeur de la Monnaie, et bientôt après... le plus puissant par son opulence et par ses intrigues, avait mis tout en œuvre pour empêcher l'élévation de Mavroiéni...“. Petrachi și-a plătit năzuința cu pierderea capului in ziua de 14 Martie, (Hurmuzaki S. I' 38—9) v. și Anexa despre familiile grecești.

¹ Probabil tatăl lui Chesar Bolleac. Era sudit francez. Vezi tot acest doc. *in fine*.

² Tovarăș al cunoscutului negustor Băltărețul. Vezi tot acest document mai jos.

³ cf. doc. 157.

⁴ Și antipricon, ceea ce se lua in locul zestrei.

se implinească mai întâi ei altă lipsă de zestre ce s'ar dovedi, pentru care s'a și făcut pitac către starostea de neguțatori ca să se prețuiască după prețul ce aveau lucrurile când s'a măritat slugereasa. Prețuirea s'a și făcut, taleri 14290 bani 30, dar fiindcă nici slugereasa nu s'a mulțumit, nici Cuca, tovarășul Băltărețului, zicând că în prețuire s'au pus și lucruri de exoprică¹ ce le-au dobândit slugereasa în urma emanetului Băltărețului, s'au orânduit din nou paharnicul Dimitrie Polizu și starostea de neguțatori și fostul staroste Diamandi să facă o nouă prețuire, punând în prețuire și lucrurile ce zice slugereasa că nu s'au pus dintâi, iar nu și pe cele ce se află în ființă și sunt zălogite de sluger, căci pe acestea slugereasa are a și le lua de la emanetari ca una ce după pravilă se protimisește la zestre înaintea emanetarilor, iar emanetarii își vor căuta dreptatea cu soțul ei. Așijderea nu se vor pune în prețuire nici lucrurile de exoprică ce vor fi în urma emanetului Băltărețului pe cari slugereasa nu poate să le ceară din acest emanet, ci are a și le cere din alt avut al soțului ei. Deci se va da luminată poruncă starostelui să facă haraciladisma² moșiei Crăsani, și cu prețul cel din urmă la care va sta mezatul să se dea slugeresei Sultanei, de va număra însă peșin banii prețului ce vor trece peste dreptățile ei, iar de nu, va lua alt mușteriu ce va da acest preț, din care mai întâi să se dea lipsa zestrei și darurile dinaintea nunții și exoprica. Însă pentru exoprică întâi să incredințeze slugereasa prin blestem că este răpusă chiar de soțul ei fără de știrea și voia ei, apoi să ia numai câtă dintr'însa este mai năntea amanetului Băltărețului fiindcă numai aceia are a cere din acel emanet, iar nu și cea din urmă, și prisosul ce va rămânea să se dea Cucăi în plata datoriei sale. De nu vor ajunge banii, să arate slugerul Lehliu cu blestem că altă periusie nu mai are din care să se implinească. Să se cerceteze și starea viei de 12 pogoane din Buzău ce s'a dat de zestre slugeresei. Semnează: Dumitrașco Racovița vel log., Constantin Bălăcianu vel log., Iordache Slătineanu vel vornic, Alexandru Ghica vel log., Grigore Ralea vel log., Nestor clucer. (No. 32 din cond.).

22. — 1818 Iulie 23. Moș Gheorghe Ciocian, în vârstă de 104 ani, mărturisește despre hotarele moșiei Andrășești, după cererea stolnicului Polizache, înaintea hotarnicului stolnic Ianache Stănescu (No. 33 din cond.)

23. — 1818 Iulie 23. Matache Colceag, proprietarul moșiei Dâlga, se învoește cu stolnicul Polizache cu privire la hotarul dinspre Andrășești. (No. 34 din cond.)

24. — La 1834 moșia Andrășești a căminarului Polizache Dimitriu este scoasă la mezat pentru plată de datorie și rămâne asupra lui Gheorghe Opran, raia.

25. — La 1839, moșia se scoate din nou la mezat și rămâne asupra lui Miloș Obrenovici.

¹ Avere parafernala.

² Vânzarea la mezat.

ORBOEȘTI¹

TĂTĂRĂI²

26. — 7175 (1667) Fevr. 4. — Zapisul lui Dragomir, feciorul unchișului Dobrin cel negru din Tătărăi, prin care vinde lui Hârsu fratele Gradei 30 st. din Tătărăi pe 5 ughi bani gata. (No. 1 cond.).

27. — 7175 (1667) Mai. — Zapisul lui Stoian și fiului său Dobrin prin care vând lui Negre și fratelui-său Zaharia 15 st. în Tătărăi pe 2 ughi 130 bani (No. 2 cond.).

28. — 7185 (1677) Ian. 20. — Cartea lui Duca Vodă prin care face știre sătenilor de la Tătărăi că boerul Vladul vel comis Cocorăscu s'a plâns că ei au vânat fără voe în partea de baltă ce este pe moșia zisului boer de la Andrășești. Deci peștele ce s'a vânat ast-fel, să se împartă deopotrivă cu partea de baltă ce o are fie-care iar pe viitor oamenii să nu mai vâneze fără voia boerilor Cocorăști. Altfel vor fi aduși la București și „vor petrece rea cercetare“. — Pecetea domnească (No. 4 cond.).

29. — 7187 (1679) Ian. 8. — Cartea lui Șerban Vodă (Cantacuzino) către sătenii din Tătărăi ca să nu vâneze fără a da de știre și oamenilor boerului Vlad Cocorăscu, biv vel comis, căci altfel vor fi aduși la București și „vor petrece rea scârbă“. — Pecete domnească (No. 5 cond.).

30. — 7187 (1679) Martie 14. — Cartea lui Șerban Vodă orânduind pe vtori portar să se ducă să măsoare balta de la Andrășești și Tătărăi, iar pe oamenii din Tătărăi și pe slujitori și pe birnici să-i aducă la București și să le ia bou de soroc, pentru că nu au ascultat de porunca domnească³. — Pecetea domnească cu vulturul bicefal. (No. 6 cond.).

31. — 7188 (1680). Ian. 8. — Oprea iuz. cu fratesău Lupa s'au învoit pe moșia ce au răscumpărat-o de la Neacșu ot Dâlga și de la frate-său Matei, și care moșie fusese zălogită de tatăl lor, ca să ție Oprea 10 st. ot Albiși, iar Lupa 10 st. drept lei 11 în Tătărăi „ca să nu aibă feciorii noștri gâlcevi în urma noastră“. (No. 7 cond.).

32. — 7188 (1680) Mai 18. — Stoian ot Tătărăi vinde lui Oprea Drumescu i Zaharia 10 st. în hotarul de sus al Tătărăilor, pe costande 3,7 stânjenul (No. 8 cond.).

33. — 7188 (1680) Iulie 11. — Zapisul lui Dumitran cu frații săi prin care vinde Danciuului⁴ pah. ocină în Tătărăi 30 st., pe un zlot stânjenul, în hotarul de jos. (No. 10 cond.).

34. — 7188 (1680) Aug. 15. — Dumitru ot Albești i brat ego Tornea i Pascul vând Lupii ot Albești moșie în hotarul de sus la Tătărăi st. 19. (No. 11 cond.).

¹ Actele din condica Andrășeștilor privitoare la moșia Orboești s'au pus la actele moșiei Jilavele, împreună cu alte acte privitoare la Orboești care se afla între Slătioare (Jilave) și Andrășești.

² Vecină cu Andrășești. Cf. doc. 6.

³ Cf. doc. 6.

⁴ Ot Buești, vezi doc. 53, 63 și 72.

35. — 7189 (1680) Nov. 15. — Șerban Vodă către sătenii din Tătării: „a spus „Vladul vel log. pentru peștele ce se vânează în balta de la Andrășești cum că nu „lăsați peștele până se va împărți, ci dați jaf în pește de nu se alege nimic“. (No. 13 cond.).

36. — 7192 (1684) Aprilie 10. — Stoian sin Mircea ot Tătării vinde Oprei ot tam și fratelui său Zaharia 38 st. din hotarul de sus al Tătărăilor partea moșului său Stoian Titifan pe 60 bani stânjenul (No. 9 cond.).

37. — 7192 (1684) Aprilie 28. — Neagul și frate-său Oprea feciorii unchiașului sin Nicoară ot Tătării vând jupănesei Despîi a răposatului Vladul Cocorăscu 51 st. la Tătării alături de moșia ei, pe 88 bani stânjenul. (No. 14 cond.).

38. — 7192 (1684) Mai 15. — Grigorie sin Stanciu din Tătării vinde Despîi a răpos. Vlad biv vel log. Cocorăscu 20 st. la Tătării pe 88 bani stânjenul (No. 15 cond.).

39. — 7193 (1685) Aprilie 12. — Chilia, femeia lui Pavel ot Tătării vinde lui Oprea și fratelui său Zaharia din Tătării 20 st. în Tătării pe 60 bani stânjenul (No. 16 cond.);

40. — 7193 (1685) Mai 15. — Voican sin Pătru din Tătării vinde lui Mihai Cantacuzino biv vel spătar 20 st. în hotarul de sus al Tătărăilor. (No. 18 cond.).

41. — 7193 (1685) Mai 17. — Neagul și frate-său Oprea vând lui Mihai Cantacuzino biv vel spătar partea lor din Tătării în hotarul de jos, pe taleri 5, care moșie le-a fost și lor de cumpărătoare de la Ignat fratele Zahariei. (No. 20 cond.).

42. — 7193 (1685) Mai 17. — Concana fosta femeie a lui Iane din Tătării cu feciorii ei Iane Drăghiu și Paraschiva, vând lui Mihai Cantacuzino biv vel spăt. 26 st. în Tătării de sus pe 13 taleri bani 33. (No. 21 cond.).

43. — 7193 (1685) Mai 28. — Hârsu din Tătării fratele Gradei, cu feciorul său Mușat, vând lui Mihai Cantacuzino vel spăt. 30 st. în Tătării hotarul de sus, pe taleri 20. (No. 22 cond.).

44. — 7193 (1685) Iunie 25. — Unchiașul Hârsu din Tătării cu feciorii săi Stan și Mușat dau zapis lui Mihai Cantacuzino vel spătar: „să se știe căzând eu la multă „nevoe și legătură și neavând alt la cine să caz, căzutam la d-lui cu mare rugă- „minte, și d-lui (nu) s'au îndurat de mine ci m'au căutat la nevoia mea și m'au scos „din legătură; deci și eu, pentru binele ce mi-au făcut, neavând alt cu ce să-i dau „mulțumită i-am dăruit 10 st. în Tătării de sus ce-i aveam de cumpărătoare de la „Dragomir feciorul lui Dobrin cel negru din Tătării... iar cine s'ar scula, au dintre „frații mei, au din nepoți... să fie afurisit și anatemă și fața lui D-zeu să nu o vază, „ci să locuiască cu Iuda și cu Aria, și procopseală în casă și (la) copii lui să nu „mai fie, pentru că eu am dăruit această moșie din tot sufletul și inima mea“. (No. 23 cond.).

45. — 7193 (1685) Iunie 25. — Hârsu din Tătării cu feciorii lui vând lui Mihai Cantacuzino biv vel spăt. 20 st. în Tătării de sus. (No. 24 cond.).

46. — 7193 (1685) Iulie 19. — Stanciul din Ivănești vinde Despîi logofeteasa Cocorasca 12 st. în Tătării, câte un zlot stânjenul. (No. 25 cond.).

47. — 7193 (1685) Iulie 20. — Neacşa fata Radului ot Tătărăi vinde Despii a răpos. Vladul Cocorăscu 15 st. in Tătărăi pe 66 bani stânjenul. (No. 26 cond.)

48. — 7193 (1685) Aug. 25. — Oprea sin Țigan ot Tătărăi vinde lui Oprea și lui Zaharia ot tam moșie in Tătărăii de sus, care moșie a fost isinbiton¹ cu dânșii, însă st. 25 pe 60 bani stânjenul (No. 26 cond.)

49. — 7194 (1685) Sept. 15. — Radu Turculescu cu feciorul lui, Radu din Perieți, vând lui Mihai Cantacuzino biv vel sptâr, 20 st in Tătărăii de sus, pe taleri 13 bani 44 moșie care le-a fost dată de frăție de Popa Nedelcu (No. 30 cond.)

50. — 7194 (1685) Dec. 21. — Anastasie egumenul ot Slobozia lui Enache² ce se chiamă Vai-de-ei, cu soborul, dau zapis lui Oprea din Tătărăi și fratelui său Zaharia Drumescu că le-au vândut moșie in Tătărăi hotarul de sus, st. 35 a câte 90 bani, care moșie o cumpăraseră egumenul Daniil de la megiași (No. 31 cond.)

51. — 7194 (1686) Aprilie 25. — Iliana fata Dobrinei ot Tătărăi vinde lui Oprea și fratelui-său Zaharia din Tătărăi 20 st. pe 66 bani stânjenul. (No. 17 cond.)

52. — 7194 (1686) Iunie 2. — Irimia vinde lui Radu brat popa Stoica moșie in Tătărăi din partea unchiașului Stroe ot tam Tigălea, cu știrea fratelui său Stroe și a tuturor megiașilor, st. 10 a 88 bani stânjenul (No. 28 cond.).

53. — 7194 (1686) Aug. 10. — Zapisul lui Mușat sin Hamza ot Albești cu frații lui, Vasile și Stoica către Danciu paharnic³. Mușat și frații lui cumpăraseră moșie in Tătărăi de jos 40 st., și in Albești de jos 40 st. de la Stan și Mircă și Tudor ot Tătărăi și de la Mușat sin ceaușul ot Albești și de la Vlad sin Fălie ot tam, și prinzând de veste Danciu pah. „nu s'a suferit, ci s'a sculat de le-a aruncat „bani in trei rânduri“, iar ei n'au vrut să ia banii, și s'a făcut carte domnească și ei tot n'au vrut să ia banii. Acum au venit la judecată la București și i-a ajuns judecata ca să ia banii. „Insă de pâinea ce s'a luat de ăstimp de dijmă să se împartă in „două, iar mei sau altceva să-și ia tot Danciu pah. că așa ne-am tocmit“ (No. 29 cond.)

54. — 7195 (1687) Martie 22. — Nicula sin Pătru din Lășcoiu cu feciorii lui dă zapis lui Mihai Cantacuzino biv vel spătar cum că-i vinde 20 st. in Tătărăi. (No. 32 cond.)

55. — 7196 (1688) Aug. 20. — Stanciu din Tătărăi, cu feciori lui vând lui Mihai Cantacuzino 20 st. in Tătărăii de sus (No. 33 cond.)

56. — 7199 (1691) Aug. 18. — Lupea cu fiul lui, Oancea, vând Despei logofetesei a răposatului Vladul Cocorăscu, 20 st. in Tătărăii de sus pe 88 bani stânjenul (No. 35 cond.)

57. — 7200 (1692) Februarie 13. — Stan sin Crăciun ot Albești vinde lui Zaharia 10 st. in hotarul de sus al Tătărăilor (No. 36 cond.)

¹ Deavalma

² Mănăstirea din Slobozia, Ialomița, ctitorie a lui Ianache Caragea pe timpul lui Matei Basarab. V. doc. 181.

³ Buescu. Vezi doc. 72.

58. — 7200 (1692) Aprilie 1 — Lupa ot Tătărăi cu feciorul lui, Oancea, vinde Despii logofetesii st. 63 in Tătărăi de sus (No 37 cond.)

59. — 7200 (1692) Aprilie 2. — Ianache ot Perieți cu nepoții lui, Gheorghe și Ștefan sin frate-său Mihăilă, vând jupănesei Despei logofetesei 30 st. in Tătărăii de sus Martor Tudosie log. Olănescu. (No. 39 cond.)

60. — 7201 (1693) Mai 23. — Ioana a lui Zaharia fratele Negri sin Carlan ot Tătărăi vinde lui Zaharia sin Drume ot Tătărăi 10 st. din hotarul de sus ot Tătărăi pe 49 bani stânjenul (No 3) cond.)

61. — 7202 (1694). — Milea sin Milea ot Dâlga (Ialomița) vinde lui Danciu pah. ot Buești 20 st. din Tătărăii de jos pe 55 bani stânjenul, care moșie a fost dată de unchiu-său Stoian lui tată-său Milea de pomană la botez, iar acum neputând să o ție o vinde de bună voie lui Danciu pah. (No. 41 cond.)

62. — 7202 (1694) Marție 10. — Stan sin unchiașu Stroe, cu femeia și fiul lui vând lui Danciu pah. 10 st. in Tătărăi (No. 44 cond.)

63. — 7202 (1694) Iunie 10. — Cetașii ot steagul căpitănesc vând lui Danciu pah. ot Buești moșia lui Stan Ciopac ot Tătărăi pentru banii lui de haraci ce i-au făcut partea lui po. ughi 2, însă i-au făcut lei 9, și el banii nu și-au dat. Deci Leca căpitanul li l-au pus in spinare de l-au plătit ei năpaste și să vânză ce vor găsi. Au vândut deci 24 st. in Tătărăii de jos pe lei 9, că atâta i-a făcut birul, si s'a făcut și cartea lui Vodă de volnicie să vânză ce vor găsi. Martori Cernica ot Buești¹, Mirea căpitan² (No. 42 cond.)

64. — 7202 (1694) Iunie 28. — Radul i brat ego Gradea i Tudor sin Gradea, vând lui Mihai Cantacuzino 32 st. in Tătărăii de sus pe bani 88 stânjenul (No. 43 cond.)

65. — 7203 (1694) Oct. 24. — Popa Iane de la mănăstirea Vintilă Vodă, cu preoteasa Stana, vând lui Mihai Cantacuzino 10 st. in Tătărăii de sus, moșie de zestre de la Iane Ceaușul din Tătărăi (No. 46 cond.)

66. — 7203 (1695) Aprilie 6. — Zaharia cu nepotul lui, Tudor, și Drume ot Tătărăi, vând lui Mihail Cantacuzino 60 st. in Tătărăii de sus pe bani 88 stânjenul. Zaharia mai face schimb cu Cantacuzino dându-i 42 st. in Tătărăii de sus și luând in schimb 42 st. in Tătărăii de jos. (No. 44 cond.)

67. — 7203 (1695) Aprilie 20. — Popa Stoica ot Buești vinde lui Pârvan vistier 40 st. in Tătărăi pe 88 bani stânjenul. (No. 45 cond.)

68. — 7204 (1696) Aprilie 13. — Mirea căpitan cu frate-său Oprea și cu vara lor Rada ot Perieți, vând lui Mihai Cantacuzino 100 stânjeni de moștenire din Tătărăii de sus și 156 st. de cumpărătoare, pe 88 bani stânjenul. Martori Marco căpitan, Ivan căpitan, Constantin ot Baie de aramă, Papa Otetelișanu vel căpitan za lefegii. (No. 47 cond.)

69. — 7204 (1696) Iunie 3. — Tărcă din Perieți cu frate-său Adimir vând lui Mihai Cantacuzino 32 st. in Tătărăii de sus pe bani 88 stânjenul (No. 48 cond.)

¹ Fiul Danciuului, vezi doc. 72.

² Vezi doc. 68.

70. — 7205 (1696) Sept. 20. — Pârvan trei vistier cu jupâneasa lui Ilinca, fata Vladului log. Cocorăscu, vinde Mării Sale Mariei doamna lui Constantin Voevod, toată moșia de la Tătărăi care este alături de Andrășești anume st. 532 a 88 bani. Martori: Iane log. Cocorăscu, Diicu Rudeanu vel. log., Șerban vel vistier (Bujoreanu), Constantin Cantacuzino biv vel stolnic, Mihai Cantacuzino vel spătar, Vergos vel pah. (grecește), Șerban Cantacuzino vel comis, Iorga vel sluger ¹; Constantin Corbeanu vel pitar, Bunea Grădișteanu. (No. 50 cond.)

71. — 7205 (1697) Ian. 30. — Popa Stoica ot Tătărăi vinde lui Mihail Cantacuzino 50 st. în Tătărăii de sus pe bani 88 stânjenul (No. 49 cond.)

72. — 7206 (1698) Ian. 23. — Danciu pah. sin Neagu comisul Buescu, cu feciorii lui, Mihai, Gheorghe, Fota, Cernica, vând lui Mihai Cantacuzino 200 st. în Tătărăii de jos pe 88 bani stânjenul (No. 51 cond.)

73. — 7206 (1698) Mai 10. — Zaharia de la Tătărăi sin Drumii slujitorul vinde lui Mihai Cantacuzino 60 st. în Tătărăii de sus pe 88 bani stânjenul (No. 52 cond.)

74. — 7208 (1699) Dec. 16. — 12 boeri hotărnicesc moșia Tătărăii de sus a lui Constantin Voevod de către moșia lui Mihai Cantacuzino. Semnează Radu spătar Doicescu, Udrea căpitan Doicescu ²; Barbu sin Hrizii ot Bogdănei ³, Tărcă ceauș ot Perieți, Ioan sluj. ot Perieți, Drăghici ot Speteni, Manasia sluj. ot Gârbovi și alții (No. 53 cond.)

75. — 7211 (1703) Ian. 14. — Drume cu frații lui vând lui Mihai Cantacuzino 20 st. în Tătărăii de jos (No. 54 cond.)

76. — 7211 (1703) Aug. 16. — Danciu pah. din Buești vinde lui Mihai Cantacuzino 20 st. în Tătărăii de jos. Martor Mihai căpitan sin Danciu pah. (No. 55 cond.)

77. — 7233 (1725) Mai 8. — Mihai Cantacuzino biv vel comis, fiul răpos. Mihai Cantacuzino vel spătar, către Pantazi biv vel căpitan cum «să se știe că mi-a făcut „d-lui bine cu bani atât în țară străină în Brașov cât și aci în țară taleri 470“ pentru care îi dă moșia Tătărei. Pecetea lui Mihai comis, cu vultur bicefal (No. 56 cond)

78. — 7241 (1733) Iunie 9. — Pantazi biv vel medelnicer ⁴, vinde lui Danciu log.

¹ Incepătorul neamului boerilor Costești. Acelaș cu Iorgu grecul din Constantinopol (Genealogia Cantacuzinilor, ed. Iorga, 370).

² Fiul lui Neagu post. ot Vai-de-ei. Căsătorit cu Preda Boteanca, are fiece pe Maria căsătorită cu Toma spătarul Cantacuzino (Vezi Introducerea, p. XXXI).

³ Vezi doc. 2 nota

⁴ Pantazi, biv vel căpitan (doc. 77 medelnicer 1733 (Dapontes, Ephémérides daces, ed. Legrand, II. 62), zis Primichiriu (Harmuz. VI. 125) căsătorit 1) cu Voichița fiica lui Matei Filipescu (fratele lui Const. căpitanul) și a Saftei Chiriac Sturdza (Iorga, Constantin căpitanul, XIV. 2) la 1739, bătrân de peste 60 ani, cu Safta fiica lui Răducan spătar Cantacuzino. (Genealogia, ed. Iorga 325). La 1749 era mort și moștenirea era revendicată de vărul său Panaioti Papa (Filitti, Lettres 325). La 1759 era mort și moștenirea acestuia era revendicată de nepotul său Atanasie paharnic (ibid. era mort și Papa, iar moștenirea acestuia era revendicată de nepotul său Atanasie Silivriano zaraful, iar muma sa era 883). Atanasie, zis în doc. și Anastase, era fiul lui Atanasie Silivriano zaraful, iar muma sa era Zoia Păianu zisă și zarafoaia, fosta soție a lui Tudorache Guliano și mama Mariei a lui Ion vodă

i brat ego Constantin, i Mirei sin Mirea căpitan ot Perieți, moșia Tătărăi, cumpărată dela Mihai Cantacuzino, care moșie fusese mai nainte luată de la neamul lor, așa că s'au rugat de Pantazi să le dea lor moșia iar nu altora. Martori Grigore Filipescu vel clucer, Neagu Buescu, Fota căpitan Buescu, Constantin post. Alexeanu Pecetea lui Pantazi: un trandafir înflorit; deasupra scutului (cimier) un om cu o spadă într'o mână și cu o balanță în cealaltă. (No. 57 cond.)

79. — 1752 Aug. 5. — Paisie monah dă scrisoare Zahariei pah., nepot popii Socol ot Albești, că având ei pricină pentru moșia Tătărăii de jos, s'au învoit să nu recurgă la jurământ ci s'au înțeles de bună voie. Martori Oprea căp., Mirea vel sluger, Constantin Per (ieșteanu) clucer, Fota căp., Neagu Buescu, Hagi Ion (No 59 cond.)

80. — 1752 Aug. 13. — Socol log. nepot popii lui Socol, către nașul Const. Perieșteanu clucer și către nașul Mirea sluger, cum că le vinde moșie în Tătărăi (No. 60 cond.)

81. — 1768 Mai 25. — Gheorghe cu cumnata lui Rada și cu nepotul lui, Ioniță vând lui Dumitrașco Mehtupciu șetrar 32 st. în Tătărăii de jos a 93 bani. Martori Ianache Perieșteanu, Const. comis Perieșteanu, Ilinca Perieșteanu (No. 69 cond.)

82. — 1777 Nov. 22. — Nicolae și Manolache Brâncoveanu cer domnului să se orânduiească hotarnici pentru moșia Tătărăi (No. 62 cond.)

83. — 1779 Aug. 3. — Alex. Vodă Ipsilanti, în urma cererii lui Nicolae Brâncoveanu vel vistier, care primise înștiințare de la ispravnicii de Ialomița că moșia Tătărăi este impresurată de boerii Alexeni, având și aceștia în hotar moșia Andrășești danie de la părintele d-sale vel vist., orânduiește pe unul din ispravnici, medelnicer Dinu Hrisoscolev, și pe Atanasie armașu să meargă la fața locului (No. 63 cond.)¹

84. — 1782 Oct. 20. — Anastasia soția răpos. Mihai căpit. Perieșteanu, cu fiul ei Răducanu, vând slugerului Dumitrache Mehtupciu 120 st. în Tătărăii de jos pe 1 tale r 30 bani stânjenu (No. 64 cond.)

85. — 1801 Sept. 20. — Anafora la domn de la departamentul de șapte. S'au înfățișat la judecată Anastasia Strâmbeanca cu polcovnicul Gheorghe sin răpos. sluger Dumitrache Mehtupciu. Anastasia se împrumutase cu 100 taleri de la tatăl

Mavrocordat brat Constantin Vodă (Genealogia, ed. Iorga, 346 376—7. 391) In acest sens trebuie rectificată filiația confuză din Analele parlam. ale României pe anul 1842 pag. 32, care a indus în eroare și pe St. Grecianu în Genealogii I, 45 (Arioni). — Atanasie, vel șetar 1739 (Dapontes, l. c. II. 61) biv vel pah. 1782, era nepot și lui Pantazi. A fost căsătorit 1) cu Maria vistiereasa, probabil Pârșcoveancă, fiica lui Ștefan vornic Pârșcoveanu, omisă de generalul Vasiliu-Năsturel în *Neamul boerilor Pârșcoveni*, care a fost căsătorită și cu Iordache Balaccioglu biv vel serdar 1764 (Biserici cu averi proprii seria II 127) și cu Dumitrache pah. Varlaam (Arh. st. cond. 35 fila, 83 și 236 și Grecianu l. c. I 169 197). Marica era † 1797. — 2) cu Safta fiica lui Nicolae Slătineanu. Prin această a doua soție era cumnat cu Maria Argetoianu, răposată la 1775 (Iorga, studii și doc. XII, 87, cf. inscripția de la biserica sf. Dumitru din Craiova, în Bulet. comisiei monum. ist. anul VIII fasc. 32 pag. 191). Fiu al lui Silivriano și frate cu Atanasie, zis în doc. și Anastase, trebuie să fie Nicolae pah. 1758, numit fiu al doamnei Zoe Mavrocordat, în Dapontes, l. c. III. 16. — cf. doc. 385 și arborele Silivriano la sfârșitul volumului.

¹ Cf. doc. 10.

părâtului, punând amanet 120 st. în Tătărăii de jos. Mehtupciu zice că sunt 17 ani de când a murit tatăl său și că această moșie o știe că este cumpărată de tatăl său iar nu luată zălog. În anafora se spune că zapisul Anastasiei din 1782 (vezi No. 84) era iscălit și de Mirea Periețeanu și de fiul lui, Vasilache (No. 66 cond.)

86. — 1804 Martie 7. — Vasilache log. Strâmbeanu cu soția lui Zoița vând lui Petre Vasiliu Canuși 300 st. în Tătărăii de sus, rămași de la mumă-sa, în hotar cu moșia lui Gheorghită sin răpos. sluger Mehtupciu și cu Maria Alexeanca, stângenul pe taleri 6. Deosebit de acești bani, Canuși făgăduiește că va dărui Smarandei, fiica lui Vasilache „când D-zeu va da noroc copilei de măritat“ un rând de haine bune, i un inel cu diamant. Martori Mariuța Alexeanca, Dumitrache Buescu, Radu Periețeanu (No. 68 cond.)

87. — 1804 Martie 10. — Mariuța Alexeanca vinde lui Petre Vasiliu Canuși 300 st. în moșia Tătărăii de sus ce se hotărăște cu log. Vasilache și cu vărul ei Gheorghită sin Mehtupciu, stângenul pe taleri 6. Martori Vasilache log. Strâmbeanu, Gheorghe Mehtupciu, Dumitrache Buescu biv treti log., Rada Periețeanca, Nicolae polcovnic. Scrie Constantin nepotul Mariuței Alexeancăi (No. 69 cond.)

88. — 1804 Martie 10. — Const. Alexeanu log. za vistierie vinde lui Petre Vasiliu Canuși 125 st. în Tătărăii de jos dăruiți de mătușa lui, Mariuța Alexeanca. Martor Mariuța Alexeanca (No. 70 cond.)

89. — 1804 Iulie 12. — Gheorghe Mehtupciu vinde lui chir Polizache Dimitriu 300 st. în Tătărăii de sus, moșie părintească pe care o stăpânea deavarma cu log. Vasilache și cu vara Mariuța Alexeanca, ale cărora părți, 600 st., fuseseră cumpărate de chir Petre Vasiliu. Martori Gheorghios Deslis (grecește), Diamandi Mehtupciuvtori vistier, Dumitrache Buescu biv treti log. „vechil desăvârșit vărului Ștefănică“ (fratele vânzătorului). (No. 71 cond.)

MOȘIA BĂLENII (Dambovița)

cu *Racovița* (comuna Hăbeni, lângă Băleni)

90. — 6959 (1451) Aug. 1. ¹ Vladislav Voevod lui Mihail și filor lui — ca să le fie *Rușii* ² și *Vodnovul* și *Racovița* și *Tătărăi* ³ — și siliștea de la *Amara* ⁴ și —. Ii scutește de vama oilor, rămătorilor, albinelor, de galețărit, vinărici, dijmă, cositul fânului, lemne, podvoade. Să nu-i zăticnească nici judecător, nici globaș. Leagă prin blestem pe „cine va domni sau din rodul inimei domniei mele, sau după păcatele noastre din alt neam“ să respecte hrisovul. Divan: Manea Udriște, Tudor, Stancea vornicul, Mihail log., Cazan Sahacov, Stan al Negrei, Dumitru spătar, Cazan Crețu, Stanciu spătar, Pahule vistier, Neagoe stolnic, Balea pah., Manea comis. Scrie Coica în Târgoviste ⁵. (Acad. Rom. 249/XI. Două copii recente, fără arătarea provenienței. Locurile cu — sunt arătate a fi indescifrabile. Cf. Iorga, *Operile lui Const. Cantacuzino*, Buc. 1901 pag. 24 și Ac. Rom. Ms 1322 f. 18 — 19: Cronologia tabelară atribuită lui Const. stolnicul Cantacuzino ⁶. — Cf. și St. D. Grecianu, *Genealogii documentate ale familiilor boeresti*, I. 259).

91. — 6977 ⁷ (1468) Oct. 2. — Radu Voevod fiul lui Vlad Voevod credinciosului boer jupân Mihail ot Ruși și fiu său lui jupân Stan, care s'au tras din neam mare

¹ Hrisoavele de la Vladislav sunt rare. Cf. I. Bogdan, *Doc. privitoare la relațiile cu Brașovu* ed. 2-a. vol. I. 85 nota.

² Pare a fi numele vechi al satului Băleni. Cf. doc. 91.

³ În Dambovița, aproape de Crivina și Periș.

⁴ Și Amara, și Amza (vezi doc. 91) există în Ialomița.

⁵ Cf. doc. din 6960 Sept. 31, în copie de la 1839 la Acad. Rom pach. 76 doc. 23, divan: Manea sin Udriște, Stanciu vornic, Mihai log., Dumitru spătar, Cazan Sahacov, Stan Negrea, Cârstea stolnic, Balea pah., Pahule vist., Manea comis, Radu stratornic, scrie Coman în Gherghița. Aproape același divan și în hrisovul din 23 Martie 6959, la Arh. St., Dealu, pach. 11 doc. 1. Aici stolnic e Neagoe, lipsește Pahule. Cazan Sahacov e în divan și la 1472 (Iorga, *Studii și doc. VII. 21 — 2*)

⁶ Cronologia poartă: „*судъ* (6971=1463) tot Radu Voevod cel frumos, *цсар* [Vladislav Voevod „lui jupân Mihail.. și tot la acest veleat *судъ*] Iulie 14 iar Vladislav Voevod mănăstirii Dealu... „și iar la acest veleat *судъ* iar Vladislav Voevod cu hrisov..“ Am închis între [] pasagiul care determină anul doc. citat în text. Luna și ziua nu se arată. Urmează mențiunea: „dintr'acest neam se trag boerii Băleni“. Cf. doc. 96.

⁷ Traducerea veche, în lipsa originalului, poartă data 6947 = 1439 când nu domnea Radu sin Vlad. De altfel, în acest doc. Mihail e numit ot Ruși, ceea ce presupune că avea moșia mai dinainte. Doc. e poate identic cu cel datat 6976 (1463) în Cronologia tabelară apud Iorga, l. c. 26. Vezi No. 92.

NICOLAE BĂLEANU

1802—1867

Tatăl doamnei Ecaterina G. Gr. Cantacuzino
(Portret în ulei, de Szatmary, în palatul Cantacuzino)

și statornic, și bătrânului Chirtop, ca să le fie satul Rușii tot și Mușătești și Hilești și Racovița și Tătărăi de lângă Conceag și siliștea de la Amza și siliștea Sinteștilor și Grecii¹ toți, pentru că i-au fost cumpărat de la domnia mea, iar pentru un cal domnesc, și Sturzenii² toți, și Brana și iar Rușii din Târgoviște care i-am dat, și țigani anume . . . pentru că i-a cumpărat de la jupănița Voica Părciuloveie drept 12 sute de florinți ungureși . . . I-am dat ca să fie ocină ohavnică cu toți feciorii lor, de slujba statornicului și credinciosului boer. Acești boeri să fie iertați de oerit și de vama târgului și de dijmărit de stupi și de rămători, de mertice, de conace, de cai de olac și de vinărici, de podvoade, de vaci grase, de ceară domnească, de miere și de alte dăjdii ori câte ar eși în țară. De către nici unii val și băntuială să n'aibă acești statornici și credincioși boeri. Domnul dă poruncă tuturor boerilor cari vor urma cu ori-ce slujbă în țară să aibă a se feri de toate bucătele lor și de toți rumâni lor. Asemenea parcălabilor domnești și vameșilor să aibă a se feri a lua vamă vornicească sau cămănărici. Legătură cu blestem pe urmașii domnului. Divan: *Neagul vornic, Duca, Dragomir Udriște, Cazan, Neagoe, Dia feciorul lui (sic) vel stolnic, Bratu Furduiu o (sic) spătariu, Vălcul vistier. Vintilă pah., Mircea comis, Badea cel bătrân, Furcă clucer, scrie Stan grămătic în Buc.*³ (Trad. veche în arhiva G. Gr. C.).

92. — 6976 (1468). Radu Voevod sin Vlad Voevod lui jupân Mihai pentru moșia Ruși (Cronologia tabelară în Iorga, I. c. 26. Poate identic cu No. 91).

93. — 6990 (1482). — Vlad Voevod sin Vlad Voevod lui Mihai spătar pentru Ruși (Cronologia tabelară în Iorga, I. c., 27).

94. — 69 . . . (14 . . . Martie 9)⁴ — Vlad Voevod fiul lui Vlad Voevod⁵ dă po-

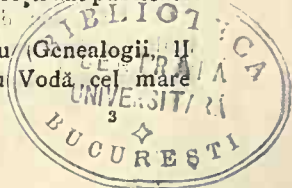
¹ În Dâmbovița.

² Dâmbovița.

³ Numele subliniate se întâlnesc în divanul de la 1468 în Ștefulescu, Doc. slavo-rom. privitoare la jud. Gorj, pag. 18—19. Acolo, Dragomir al lui Udriște, Cazan log., Bratu spătar. — Divan din 5 Nov. 1465 (act original la Ac. Rom. pach. 134 doc. 12): Dragomir vornic, Detco Dobrița, Duca ot Greci, Stoica Vintilov, Neagoe Borcev, Dimitrie log., *Bratulov* spătar, Lal vistier, *Delco* stolnic, Ivan pah., Neagoe comis. — Dragomir al lui Udriște este numit într-o carte a patriarhului Eftimie, „Dragomir mare vornic din Băilești, fiul lui Manu (Manea), din neamul Voevodului Vladislav“, iar în altă carte a aceluiăș „Dragomir Udriște, mare vornic din neamul lui Vladislav Voevod“. La pomelnicul lui Dragomir s'au înscris: Dragomir, Manu, Pate (Badea) Paguna (Pauna), Vladislav Voevod, Neacșa doamna, Matei Voevod, Vlad Voevod și Neagu Voevod. — Dragomir e deci fiul lui Manu (Manea) care e fiul lui Udriște (Manea Udriște din doc. de sub No. 90.—Cf. revista grecească Vizantis I. 320. 322).

⁴ În original, ultimele două cifre ale leatului nu se văd, fie că s'au șters de vreme, fie că au rămas în alb. Traducătorul Pesiacov a transcris în consecință 6900 = 1392. Doc. e din vremea lui Vlad Voevod sin Vlad Voevod, deci dintre 1482—1495. Poate e identic cu doc. de sub No. 93. Mai precis data s'ar putea fixa între 1482—5, prin comparație cu divanurile din acești ani publicate în Ștefulescu, I. c., 24, 27, 30.

⁵ Vlad Călugărul, cumnat prin soția sa Rada, nu frate cum zice Grecianu (Genealogii, II. 348) cu Gherghina vestitul parcălab al cetății Poenari la 1502, unchiul lui Radu Voda cel mare

runcă „dregătorului din casa domniei mele jupân Mihai spătar cu fiii săi și fratelui „său Ioan cu fiii săi și verilor săi Mihai cu fiii săi, și lui Balea cu fiii săi, ca să le „fie în Rușii a treia parte, pentru că au cumpărat-o de la Maciu drept 3000 aspri, „și domnia-mea le-am iertat calul. Inșă altă a treia parte din Rușii au dobândit-o „jupân Mihai cu dreaptă slujbă de la domnia mea. Și veri cărui dintr'înșii se va in- „tâmpla mai nainte moarte, între dâșii împărțeală să nu fie, ci să fie celorlalți ce „vor rămânea, de moșie și ohavnică și de ori și cine neclintită după zisa domniei „mele“. Divan: Dragomir al Manei, Neagoe al Borcei, Cristian vel vornic (Buzescu † 1512), Staico log., Vladislav spătar, Hărgota pah., Danciu stolnic, Manea Negru vistier, Albu comis, Colțea și Rodea postelnici. Scrie Cârlig grămăticel, în Târgo- viște. Pergament slavon. Pecețea căzută. Fără semnătură domnească. Trad. D. G. Pessiakov, 1874. (No. 1 cond.).

95. — 7000 (1492) Iulie 9. — Vlad Voevod, fiul lui Vlad Voevod, lui jupân Chirtop cu feciorii și fetele lui, să le fie satul Rușii și Racovița și Sturzenii și Mușetești și Tătulești ot Cernătești și ocina Sintestilor și toți țigani anume pentru că acești țigani le sunt bătrâni și de demult. Apoi s'au părât la domnie Chirtop cu unchiu său jupân Dobrița, zicând acesta că are și el parte de țigani, dar rămâne de lege. Divan: Dragomir Manev, Drăghici Stoicov, Cârștian biv vornic (Buzescu), Părvu vel vornic (Craiovescu), Staico vel. log., Tudor vist., Danciu comis (Craiovescu), Stroe spătar, Albea stolnic, Dumitru pah., Neagul și Radul stratornici. Scrie Cârștian (Per- gament slav. Pecețe căzută. Trad. Doicescu. Arhivă G. Gr. C.).

96. — 7004. (1495-1496). — Vlad Voevod boerului jupân Mihai vel spătar ca să-i fie moșie la Rușii i proci. Dintr'aceștia se trag boerii Băleni. (Acad. Rom. Ms. 1322 f. 22-3. — cf. St. D. Grecianu, l. c. I. 259)¹.

97. — 7051 (1543) Martie 7. — Radu Voevod fiul lui Radu Voevod „sfântului, „dumnezeescului și prea sf. hram al sf. slăvitului și marelui mucenic și purtătorului „de biruințe Gheorghie și mănăstirei ce se numește Nucet²“ ca să-i fie balta ce se numește domnească ce este partea domniei, din vama de pește trei părți cum a fost mai nainte. „Pentru că am văzut domnia mea și cartea fratelui domniei mele, răpos. „Radu Voevod și ale altor domni cum au avut osărdie către mai sus zisul dumne- „zeesc hram. Așa am poftit și domnia mea cu toată osărdia ca să miluesc și să în- „tăresc acea mănăstire ca să fie de trebuință fraților ce viețuesc într'acest sf. locaș „iar domniei mele și fraților domniei mele spre pomenire în veșnica împărăție. Apoi „după moartea domniei mele, pe cine va alege Domnul Dumnezeu să fie domn Țării

despre mama acestuia. Gherghina căsătorit cu Neaga, a avut fiu pe Drăghici pah. și o fiică, Go- goșoia, soția lui Drăghici pretendentul, fiul lui Danciu Gogoșă. Gherghina este fondatorul mănăstirei Nucet și strămoș al boerilor Băleni. (Stoica Nicolaescu, Doc. slavo-române, 8—11. cf. doc. 97.

¹ Exact, în Ms. stă „7004, tot Vlăduț Voevod Țepeluș 1496, sin Vlad Voevod“.

² Cf. doc. din 1501 Dec. 15 în care Radu Vodă cel mare vorbind de Nucet zice „pe care a înălțat-o dintr'un început einstitul dregător și unchi al d-mele jupân Gherghina parcălabul“ (Stoica Nicolaescu, l. c., 9. Grecianu, l. c. I. 260) V. p. Nucet, doc. 123, 148.

„Românești, sau din rodul inimei domniei mele, sau din rudeniile domniei mele, de „va cinsti și innoi această făgăduială, pe acela Domnul Dumnezeu să-l cinstească și „să-l păzească , iar de nu va cinsti și întări, ci va strica și va nimici făgă- „duiala noastră, pe acela Domnul Dumnezeu să-l strice și să-l nimicească, și să-l „rușineze întru domnia lui“ Divan: Staico biv vornic, Tatul vel log., Drăghici biv. spătar, Udriște vistier (din Mărgineni)¹, Dragomir spătar, Cracea pah., Albul stolnic, Badea comis, Stanciu al Bengăi² vel post., ispravnic Pădure log. Scrie Stroe în scaunul cetății ce se zice București. Pergament slavon. Pecete hârtie. Fără semnătura domnului. Trad. veche de Lupu dascălul slovenesc de la școala domnească de la Sf. Sava în 1741. (No. 3 cond.).

98. — 7078 (1570) Aug. 12. — Alexandru Voevod fiul Mircii Voevod fiul Mihniei Voevod, slugii Negrea portarul și jupănesii lui Caplea și fiului său Tatul, să le fie lor satul Rușii ai lui Chirtop tot, cu tot hotarul Țigăneștilor³ pentru că le-a fost moșie bătrână și dreaptă de mult. Negrea portarul a pârât la domnie de față cu Balea și cu feciorii lui din Răsvad, zicând că nu Balea a cumpărat această ocină Rușii ci el Negrea dela Stan și de la Oprea și de la Dan feciorii lui Chirtop, toată partea lor drept aspri 15000. Domnul a dat lui Negrea 12 boeri să jure dacă el a cumpărat sau Balea. Boerii au jurat în favoarea lui Negrea. Atunci Balea a luat 24 boeri cari au jurat cum că el a cumpărat ocina. Apoi Negrea a luat alți 24 boeri și a jurat Negrea în divan a doua oară de față cu Balea, și a rămas Balea de lege. Domnul poruncește lui Negrea să întoarcă lui Balea 15000 aspri cum și cheltuiala acelor 24 boeri. Divan: Neagoe vel vornic, vel log., Stan spătar, Bratu vistier, Mitrea comis, Badea stolnic, Gonțea pah., Stoica post. Scrie Ștefan log. în București. Copie veche sub No. 97 în cond.

99. — 7085 (1577) Mai 5. — Alexandru Voevod fiul Mircii fiul Mihniei, slugii Badii log. și fiilor lui căți D-zeu îi va dărui ca să le fie moșie în Lindecești⁴ din partea Stanciului Papuca 10 st. de peste tot hotarul, pentru că a plătit Badea log. birurile Stanciului pe doi ani, dând la mâna birarilor încredințare că va plăti până când va putea să-l scoată de la bir, ceilalți săteni și rudele Stanciului lepădându-se. Martori au fost buni și bătrâni megiași și Coresi vtori log.⁵ Și iar a cumpărat Badea log. și frate-său Bădilă moșie în Sintești din funia de sus din partea lui Stoica 3 st. 1/2, drept aspri turcești 360 gata, de s'a plătit Stoica de datoria de 150

¹ Fiul lui Drăghici I, vornicul din Mărgineni. Tot din Drăghici s'au tras boerii de la Cornățeni. (Vezi nota de sub doc. 1). Udriște vistierul, a fost moșul despre mamă al postelniceii Elena Cantacuzino.

² Căsătorit cu Stanca fiica lui Hamza vel ban din Obislav. Tatăl său Benga moare în lupta de la Clejani la 1522. Stanciu însuși împreună cu trei fii ai săi, Hamza, Vlad și Drăghici cad în lupta de la Boiani la 1560. Ei sunt începătorii neamului boerilor Bengești (Grecianu, II. 412).

³ Pentru o înrudire a boerilor Băleni cu boerii din Țigănești v. doc. 104.

⁴ În Ialomița? cf. doc. 215.

⁵ Vezi Stoica Nicolaescu, Diaconul Coresi și familia sa, în Rev. de ist. arh. și fil. X (1909) 265.

aspri ce avea la un grec anume Parușin, iar cu rămășița de aspri s'a scăpat de mare foamete. Divan: Ivașco vel vornic (Golescu) ¹ Miroslav vel. log., Stan spătar, Mitrea vistier, Bratul comis, Harvat stolnic, Gonțea pah., Stoica post. Scrie Stan log. in București. Pergament slavon. Pecetea hârtie. Fără semnătura domnească. Trad Pessiacov 1873 (No. 4 cond.)

100. — 7095 (1587) Februarie 21. — Mihnea Voevod fiullui Alexandru Voevod, cinstitului dregător jupân Pătru fost vel log. ² și filor lui căți D-zeu îi va da, ca să-i fie moșie in Bădeni ³, partea lui Grigore fiul lui Bolog Ianiș nepotul de fată al lui Mihnea din Bădeni, și patru mori din susul târgului de Buzău și din Smedeni partea ce a ținut-o Grigore, pentru că aceste moșii și mori au fost cumpărate de Ivașco vornicul ⁴ de mai nainte vreme de la Grigore Bolog Ianiș, iar după aceea Pătru log. le a cumpărat de la Ivașco vornic drept 26000 aspri. Și iar a cumpărat Pătru log. moșie in Băcani ⁵ toată partea lui Ivan drept 5000 aspri, însă să aibă Ivan loc de casă in sat și la câmp delnițele ce sunt partea sa. Și iar a cumpărat Pătru log. moșie in Băcani toată partea lui Cârstea drept 2000 aspri, însă să aibă Cârstea in sat loc de casă și la câmp delnițele ce sunt partea lui. Și iar a cumpărat Pătru log. moșie in Băcani toată partea Vladului nepotul lui Badea drept 500 aspri; și iar a cumpărat de la Frățilă drept 800 aspri tot, și de la Albul fiul lui popa Drăgan și de la Dulău și de la Dragomir fiul lui Bucșa un vad de moară in Brățulești ⁶ drept 2500 aspri. Divan: Chisar vel vornic, Ștefan vel log., Miroslav vel vistier, Petru vel spătar, Radu vel comis., Vintilă vel stolnic, Vlad vel pah., Paraschiva vel post. Scrie Neagul in București. Pergament slavon. Pecete hârtie. Fără semnătura domnească (No. 6 cond.)

101. — 7114 (1606) Aprilie 26. — Radu Voevod, nepotul răpos. bătrânului Băsarab Voevod «cinstiților dregători și întâilor sfetnici ai d-mele și mai cu seamă «din casa domniei mele, jupânului Radu Buzescu clucer și jupânului Preda ma-«relui ban al Craiovei» să le fie satul Voinigești ⁷ tot, cu toți vecinii și cu tot ve-

¹ Frate cu Albu vel clucer cel mort in bătălia de la Jiliștea la 1574 in vârstă de 23 ani și îngropat la Vieros. — Ivașco a fost căsătorit de două ori: 1) cu Elina fiica lui Radu Vodă de la Afumați, 2) cu Elina fiica lui Dragomir vel vornic din Mărgineni. E îngropat la Bistrița in Moldova (Iorga, Inscriptii, I. 39).

² Petru II nepot de fiu al lui Petru, cel d'intăi care s'a intitulat din Băleni și a fost frate cu Voica din Băleni soția lui Pătrașcu Vodă cel bun, (Grecianu, Genealogii II. 384). Din doc. ce preced s'ar părea că moșia Băleni a fost o parte din moșia Ruși și s'a numit ast-fel după unul din boerii ot Ruși, poate Bălea pah.

³ P. moșia Bădeni vezi și doc. 110.111.—121.122. Acest doc. completează știrile date de Grecianu, l. c. I. 67, despre boerii Bădeni.

⁴ Golescu v. doc. 140.

⁵ Langă Băleni, cf. doc. 124.

⁶ Brățulești in testamentul lui Udrea Băleanu (Grecianu, l. c. I. 264).

⁷ Vezi și doc. 673, 737

nitul cât se va alege, pentru că a fost de moștenire jupăniței Caplea ¹ mătușa cinstiților dregători mai sus ziși și a fiului jupăniței Caplea anume Petrașco. In zilele răpos. Petrașcu Voevod acest domn a luat satul Voinigești de la jupănița Caplea fără voia ei și i-a aruncat 25000 aspri câte 2 bani un aspru. Apoi după moartea lui Petrașco Voevod, jupănița Caplea a întors acești bani în mâna doamnei Voica ² soția lui Petrașco Voevod și în mâna ficei lui Petrașco Voevod, anume Maria. Apoi în zilele răpos. Alexandru Voevod, Radu Bidiviu post. fiul Mariei ³ fica lui Petrașco Voevod, a scos cărți de moștenire a moșului său Petrașco Voevod de cumpărătoreea satului Voinigești, iar cinstitul dregător jupân Radu clucer și cu fratele său au avut prigonire cu Radul Bidiviu înaintea răpos. Alexandru Voevod, cum că jupâneasa Caplea a răscumpărat acel sat. Răposatul Alexandru Voevod a zis că a fost cu cale a se răscumpăra (moșia) cât a fost Petrașco Voevod încă în viață, sau de la Radu Bidiviu post. Ținându-se de această judecată, cinstiții dregători ziși mai sus au răscumpărat satul Voinigești a doua oară, (acum) dela Radu post. Bidiviu cu 25000 aspri. Și a rămas satul Voinigești iarăș pe seama cinstiților dregători ce scrie mai sus. Divan: (loc rupt) vel vornic. Stoica vel. log. (Rioșanu), (loc rupt) vel vist., Mărzea spătar, Grigore vel comis., Bărcă vel stolnic (Bucșanu), Stanciu pah., Leca vel post. Scrie în Târgoviște Paraschiva log. Original slavon hârtie. Pecete hârtie. Semnătura domnească Trad. Pesiacov 1873 (No. 8 cond.)

102. — 7125 (1617) Ian. 16. — Alexandru Voevod fiul lui Iliăș Voevod, boerului Ivașco ce a fost vel armaș, (Băleanu) ca să aibă ocină în Mihăești, însă din sat a șasea parte din hotarul Simcăi până în hotarul Călugărenilor și cu rumânii anume Dumitru dorobanțu și Ștefu, pentru că această ocină și cu rumânii au fost de moșie din moși strămoși a boerului Ivașco încă de la părinții lui. De aci le-au fost ținut Paraschiva post. și frații lui, Tudoran și Radu ⁴, feciorii lui Iano post. din Boleasca, pentru o nevoe a unui moș al lui Ivașcu. Iar după aceia când a fost Ivasco vel armaș în pribegie în țara Moldovei, în zilele Radului ⁵ Voevod, oamenii cari au fost megiași

¹ Pare a fi vorba de Caplea soția lui Ghiorma postelnicul și banul dela 1565, prietenul doamnei Chiajna, originar din Dipaliți, fondatorul Hanului Greci și al mănăstirii Sf. Nicolai al vornicesei, mai apoi Mihai Vodă, din București. Prenumele lui Ghiorma ar fi fost Ion. Cu Caplea a avut un fiu Petrașcu, îngropat la Bolintin. A avut și o nepoată, Despa, soția la 1631 a vornicului Mihalcea dela Pătârlage (Cândescu), și care avea, după această dată, rude în Alexeni. Acest Ghiorma a fost bunicul marelui ban Constantin Ghiorma din sec. al XVII, începătorul neamului, azi stins, al boerilor Alexeni. (Lampridi, Epirotice, p. 23 și VI. 31. — Arh. St. Bradu, pach. 1 doc. 1. — Bănescu, Un poème grec relatif à Pierre le Boiteux. — Ionescu-Gion, Ist. Bucureștilor). Observ că Ghiorma banul închină la Căldărușani, la 1649 mănăstirea Cărnău ctitoria doamnei Mirceoaia (Acad. Rom. Ms. 2078. f. 120). Nu știu dacă familia poate fi identificată cu familia de eupatrizi ianinoți din sec. XVII, Ghiolma sau Ghiuma Leon G. și Manuil sau Manu G. — Lampridi, l. c. I. 21—2 și 64).

² Din Băleni, vezi nota de la doc. 100.

³ Maria a fost căsătorită cu Dragomir vel vistier (Hurmuz. XI. 797). Dragomir vel vistier din Tărbăceni, a avut fii pe Barbu și Stroe din Mănești (Acad. Rom. cond. Golgota Ms 2071 f. 67—68).

⁴ Radu lipsește din Grecianu, Genealogii, III, 41: boerii ot Boleasca.

⁵ Radu Mihnea 1611—1616 Cf. doc. 104.

de Mihăești și împreună cu acei doi rumâni mai sus ziși s'au sculat de au răscumpărat moșia și pe acei doi rumâni de către Paraschiva post. și cu frații săi, cu 12000 bani și cu 80 vedre vin și i-a slobozit ca să fie judeci megiași pe acea ocină din Mihăești. „Iar după aceea când s'a milostivit Domnul Dumnezeu și cinstitul împărat pe Domnia mea de m'au dăruit cu domnia și cu steagul a domni Țara Ro „mânească“, Ivașco nu s'a îndurat să lase să intre alții în moșia lui și s'a pârât de față cu megiașii din Mihăești și cu cei doi rumâni. Acești oameni pârau că au răscumpărat acea ocină ca să fie a lor. Domnul poruncește lui Ivașco să le leapede toți banii înapoi, 12000 bani gata și 80 vedre vin a 20 bani vadra. Rumânii rămân de lege. Domnul întărește lui Ivașco moșia. Divan: Dumitru vel ban Craiovei, Cârstea vel vornic,¹ Nica² vel log., Sterie vel vist., Păruș vel spătar, Gorgan vel stolnic, Grigorie vel comis, Mărzea vel spătar, Iano vel post. Scrie Stanciu Olănescu în Târgoviște. Copie veche (No. 9 cond.).

103. — 7126 (1617) Dec. 14. — Diată. — Eu Paraschiva armaș din Băleni scris-am aceasta a mea carte cum să se știe că am tocmit cu al meu suflet și cu a mea limbă la vremea de apoi, cu a mea bună voe, de am dat via de la Coasta cu tot pometul și cu ocină din Puțcov până în Crivăț, de am înfrățit pe văru-meu Ivașco armașul³ cu fiul meu Anghel, să fie amândoi frați pe acea ocină ce este mai sus scrisă, să fie de în două. Iar după moartea coconului, de i se va prinde moarte fiului meu Anghel, să ție Stanca jupâneasa mea anume partea fiului meu lui Anghel, iar cu partea văru-meu lui Ivașco să n'aibă treabă, iar după moartea jupănesii mele Stancăi să ție amândouă părțile văru-meu Ivașco. Iar din Puțcov până în hotarul Cornățenilor să fie fii-meii Stancăi, însă după moartea fiu-meu lui Anghel, și de nu se va alege nimeni din fiu-meu Anghel. Eu am ales fii-meii Stancăi zestre partea mea și a mătușă-meii Dragnei ocină de la Oraști și de la Ghimpați. Așa am lăsat de bună voia mea cu al meu suflet și cu a mea limbă. Iar care se va ispiti după moartea mea a spargere această a mea tocmeală, ori de veri primari, ori din nepoți, ori din strănepoți, sau ori-cine din rudeniile mele, acela să fie blestemat.... Martori, Vintilă clucer și Socol pah. din Cornățeni și Barbul vătăful din Țătarlige și popa Ratea din Băleni și Stanciul de Băleni. — Diată nesemnată. Pecete în tuș. (No. 10 cond.).

104. — 7127 (1618) Oct. 10. — Gavriil Moghilă Voevod, fiul răpos. Simeon Moghilă Voevod, cinstitului dregător jupân Ivașco vel vornic, să-i fie moșie în Băcani toată partea lui Ivan, pentru că a cumpărat-o Petru log., tatăl lui Ivașco, însă de peste tot satul a patra parte. Și iar a cumpărat Petru log. moșie în Băcani toată partea lui Cârstea și partea lui Bordea și fraților lui, și delnița Pismei toată de la Neagoe încă din zilele răpos. Petru Vodă Cercel. Apoi Petru log. încă din viață a

¹ Grec din Rumelia. Ia parte totuși la conjurația pah. Lupu împotriva Grecilor și a lui Alexandru Vodă în a doua domnie, care îi taie capul (Matei al Mirelor, în *Papiu*, Tesaur, 1862 pag. 343-5.

² Iarăș grec, *ibid.*

³ Acest doc. completează științele din Grecian, u l. c., I: Băleni. Cf. doc. 662.

dat toată această moșie din Băcani feciorilor săi Pătru cel mic post. și lui Ivașco vornic, iar ceilalți fii mai mari Dumitru clucer și Radu post. n'au avut amestec în moșie. După moartea lui Pătru log., Radu post., care n'a fost fiu din trupul lui¹, a căzut asupra fratelui său Ivașco ca să-l lase să facă case în satul Băcani spre odihna sa, și Ivașco vornicul l-a îngăduit. Apoi în zilele lui Radu Voevod, fiul lui Mihnea Voevod,² Ivașco a fugit în țara Moldovei și pe când era fugar s'a întâmplat moarte aici în țară fratelui său Radu post. și soția acestuia, Drăgana, a făcut carte minci-noasă ca din partea Radului post. cum că i-ar fi dat moșia Băcani de moștenire. Când Ivașco s'a întors din fugărie a venit la domnie cu cumnată-sa jupânița Drăgana care a rămas de lege. Divan: Ianache (Catargi) vel ban Craiovei, Teodosie vel log. (Rudeanu), Michea vel vist.³, Lupul spătar, Mihalache stolnic, Gheorghe comis, Vlad pah., Nicula vel post. Scrie Stoica log. Tăriceanu în Târgoviște. Original slav. hârtie. Pecete hârtie. Semnătură autografă. Trad. Pesiacov 1873. (No. 14 cond.).

105. — 7127 (1619) Aprilie 19. — Gavriil Moghilă Voevod, fiul răpos. Simeon Moghilă Voevod, cinstitului dregător jupân Ivașco vel vornic, să-i fie moșie în Băleni, însă din partea Vlădulească 140 st., pentru că a fost cumpărat-o Pătru log. cu frate-său Radu clucer. Acum Ivașco vel vornic a cumpărat toată partea Vlăduleasca a Radului clucer de la Badea fiul Radului clucer, acești 140 st. de mai sus pe 30 aspri, cari fac aspri 4200. Apoi iar a cumpărat Ivașco vel vornic și vad de meară ce a fost al unchiului său Radu clucer de la întâiul văr al său Badea, fiul Radului clucer, drept 4000 aspri. Au fost martori la tocmeală Pătru iuzbașa și soția lui Stanca și fiii lor Ivașco și Pădure, și Lazăr și Ilie și Mihail armașu și popa Ratea și vecini, din sat. Divan: Enache (Catargi) vel ban Craiovei, Vintilă biv vel vornic (Corbeanu), Papa vel log. (Grecianu), Misermeca vist.,⁴ Miho spătar (Racotă),⁵ Mihalache stolnic, Grigorie comis, Vlad pah., Nicolae vel post. Scrie bătrânul Stan din Săvești în Târgoviște. — Original slavon hârtie. Pecete hârtie. Semnătura autografă. Trad. Pesiacov 1873. (No. 11 cond.).

106. — 7127 (1619) Aprilie 20. — Scris-am eu Badea post. fratele Udrei banul din Băleni acest zapis al meu la mână vărul meu lui Ivașco mare vornic cum că i-am vândut ocină în Băleni, însă din cumpărătoreea Vlăduleasca ce o au cumpărat tată-meu Radu clucer împreună cu frate-său Pătru log., însă 140 st. Și iar am vândut un vad de moară ce a fost al tătână-meu Radu clucer, drept 4000 aspri. Martori au fost din sat (cei de la No. 105). și Lazăr pah. și din rumâni unchiașul Ciamca și Dabița și Vlad al Mancei și Cârstea și din Băcani Mușat. Scrie Stan log. din Săvești. — Original român. (No. 12 cond.)

¹ Deci fiu vitreg, căci rudenie există. Cf. doc. 367.

² Cf. doc. 102.

³ Alte-ori miser Meca, vezi doc. 105. originar probabil din vre-o posesiune venetiană. Meca Michea, desigur = Michele.

⁴ Vezi doc. 104.

⁵ Vezi doc. 184, 674. Strămoșul familiei Racotă.

107. — 7127 (1619). Iulie 23. — Gavril Moghilă Voevod, cinstitului dregător jupân Ivașco vel vornic, ca să-i fie un țigan anume Cernat, fiul lui Stan, pentru că acest țigan a fost de moștenire lui Pătru și Părvului și lui Crăciun și lui Tudor din Vălcănești. Acum ei au vândut pe acest țigan de bună voie lui Ivașco. Au fost martori la tocmeală Iscrul vtori vornic, Stanciul post. din Pade, Drosul post. din Băscoveni (?), Iane post. din Câmpulung, Oancea post. din Lerești, Matei din Mihăești. Divan: Enache (Catargi) vel ban Craiovei, Ivașco vel vornic (Băleanu), Papa (Grecianu) vel log., Stoica vel vist., Miho (Racotă) vel spătar, Mihalache vel stolnic, Grigorie vel comis, Vlad vel pah., Nicolae vel post. Scrie Stan în Târgoviște. Original slavon hârtie. Pecete căzută. Semnătură autografă. Trad. Pesiakov 1873. (No. 13 cond.).

108. — 7128 (1620) Iunie 27. — Gavriil Moghila Voevod lui jupân Ivașco vel vornic, să-i fie jumătate din vie de la Coasta cu toți pomii și cu moșia, dela Puțcov până în Crivăț, pentru că a fost mai înainte vreme de moștenire a lui Paraschiva armașu din Băleni. Domnul întărește dispozițiile din diata lui Paraschiva armașu (vezi No. 103) Divan: Enache (Catargi) vel ban Craiovei, Papa vel log., Fiera vel vist. (Leurdeanu), Miho (Racotă) spătar, Mihalache stolnic, Buzinca comis, ¹ Vlad pah. Scrie Doxi în Târgoviște. Original slav. hârtie. Pecete hârtie. Semnătură autografă. Trad. Pesiakov 1873. (No. 15 cond.).

109. — 7133 (1625) Martie 6. — Eu Ivașco scris-am al meu acest zapis la mâna vornicului Ivașco să se știe că-i sunt dator 36 galbeni (și) mi-am pus partea mea de ocină din Băleni și cu rumânii zălog până voi plăti banii. Și zioa am pus la Sf. Florii Martori Pădure, Dragomir, Milea, Popa Ratea și popa Radu de Băleni și mărturie Grăjdana spătăreasa ² și Preda spătar și rumâni anume Ion și Petru din Băleni.

¹ V. doc. 2, nota.

² Grăjdana, fica Radului clucer din Băleni (Grecianu, I. 267) care era moartă la 2 Mai 1641, a fost căsătorită 1) cu Bădea comis ot Sărata și ot Greci (Rev. de ist., arh., fil. XII². 312). Acest Bădea sau Bădican spătar ot Albești, ot Greci, ot Sărata, a fost tatăl lui Preda spătar ot Albești (rudă cu Preda pah, ot Greci, nepotul Răducanului ot Greci, v. Grecianu, I: Albești), căsătorit cu Stanca sin Părvu log. Rudeanu. — Preda ot Albești a avut fiu pe Constantin (Grecianu I. 304) care era mort la 2 Mai 1641 și care a fost căs. cu Ancuța sin Nicolae Pătrascu Voevod Când Constantin moare și se îngroapă la Argeș (Arh. St. Ep. Argeș. doc. 26; Tocilescu, Curtea de Argeș, 63 n.) toată averea lui trece la neamul Bălenilor, al strămoașei sale Grăjdanei (Grecianu I. 279 — 280) ceia ce însemnează că descendența Grăjdanei s'a stins cu acest Constantin. — 2) Al doilea soț al Grăjdanei Băleanu a fost Leca spătar Rudeanu, 1603, 1604, care moare tăiat în prima domnie a lui Radu Mihnea, la 1615, (Rev. ist. arh. fil. XII². 312. Grecianu, I. 287 — 8) Cu Leca spătar, Grăjdana n'a avut copii (Vezi diata lui, în Grecianu I. 265). Leca spătar are frate pe Toma comis, 1620 (Grecianu II. 283) și nepoți pe fiii acestuia, Mihai post. 1632 și Tudosié spătar Rudeni. (Acad. Rom. doc. 204 pach. 33 — Grecianu, I. 275). — Grăjdana Băleanu nu trebuie confundată cu Grăjdana Racotă, pentru care vezi nota de la doc. 184. — Cf. doc. din 7140 în Iorga, Studii și doc. IV pag. CLXIII.

Am scris eu Ivașco¹ feciorul Fierei log. — Preda vtori spătar „și eu încă sunt mărturie“. (No. 17 cond.)

110. — 7134 (1626) Martie 30. — Eu Mihail armașu scris-am acest al meu zăpis la mâna verilor mei anume Gherghe și Pătru feciorii unchiu-meu lui Ivașco vornic de Băleni, ca să se știe că m'am înfrățit cu ei. Deci, la frăția noastră, eu i-am dăruit cu parte de ocină din Bădeni,² însă partea ce au cumpărat-o moșu meu Pătru log. din Băleni de la Ivașco vornicul, ce s'au chemat funia lui Grigore post. ot Boldești³. Iar unchiu-meu Ivașco și verii mei Gherghe și Pătru ei m'au dăruit cu un cal bun și cu 5 coți de postav bun. La tocmeală fost-au boeri mărturie: Stoica log. Tărăceanu și Badea post. din Bucșani și Filareta egumentul de la Nucet și Pătrasco post. din Bucșani și Badea post. din Băleni și popa Ratea și popa Radul din Băleni. Scris de Stoica Tărăceanu log. Seminătura mare și pecete in tuș (No. 18 cond.)

111. — 7134 (1626) Iunie 8. — Alexandru Voevod, fiul răpos. Radu Voevod, slugei Gherghe și lui Pătru fiii lui Ivașco biv vel vornic din Băleni, să le fie moșie in Bădeni, însă partea lui Pătru log. moșul lui Mihail armașu din Băleni,⁴ ce a fost cumpărată de la Ivașco vornicul, funia ce-i zice a lui Grigore post. din Boldești. Se recapitulează actul de sub No. 110 Divan: Papa vel vornic (Grecianu), Fiera biv vel log. (Leurdeanu) ispravnicul Craiovei, Hriza vel log⁵, Trufanda vel vist⁶, Miho (Racota) vel spătar, Bartolomeu (Mineti) vel stolnic, Bratu vel comis, Apostol vel pah. Constantin (Cantacuzino) vel post. Scrie Lepădat log. in București. Original slavon hârtie. Pecete hârtie. Semnătură autografă. Trad. Pesiakov 1873. (No. 19 cond.)

112. — 7140 (1631) Nov. 10. — Zăpisul lui Badea post. feciorul Radului ce a fost clucer mare de Băleni, prin care vinde vărului său Ivașco vel vornic toată partea de ocină din Băleni ce o avea de la tatăl său Radu clucer de moșie, a opta parte, însă ocină fără rumâni. Mai vinde lui Ivașco ocină in Băleni din partea unchiului lor Ivan slugerul două părți, partea vară-si Stanei și a vară-si Erini fetele unchiului lor Ivan sluger⁷, și cu partea Vlăsănească. Această a opta parte fusese

¹ Ivașco e frate cu Pădure și amândoi fii ai Fierei log. din Oraști. v. doc. 114 și Grecianu-Genealogii, I. 291 n. 2

² De aceia i se mai zice și ot Bădeni. Un Mihai din Văleni, post. 1634 nepot lui Dumitru vornic Filișanu și lui Dragomir vornic (1649) care erau veri între ei și nepoți lui Dobromir banul soțul Tomănei, cumnat prin aceasta cu Gheorghe de la Corbi. (Aca I. Ms 1673 f. 19. — Stefulescu, Gorjiul istoric, 203. — Bulet. com. monum. ist. V. 184. Cf. doc. 673). — Mihai din Văleni a fost căs. cu Anca din Văleni (Rev. de ist. arh. și fil. XI; 295) a avut un fiu și mai multe fete (ibid. și Grecianu, Genealogii I 303). — Cf. doc. 100. 273. 279. 667. 714.

³ Cumnat cu Fierea log. ot Greci, soțiile lor fiind surori, ficele Tatului log. din Bușcani și ale Caplei fiica Barbului vornic. (Grecianu, Genealogii, III. 20 și 34.)

⁴ Ot Văleni in Grecianu, I. 69. — Cf. doc. 110 nota. și 667.

⁵ Vezi nota de sub doc. 2.

⁶ Incepătorul neamului boerilor Pârșoveni. Năsturel, Neamul boerilor Pârșoveni.

⁷ Se completează știrile din Grecianu, I: Băleni.

impărțită în trei părți la trei surori; două părți, cumpărate de Badea, acesta le vinde lui Ivașco vel vornic, iar a treia parte, a verei Ancăi, a rămas nevândută. Martori au fost la tocmeală boerii divanului: Hriza vel ban, Grigore vel log., Dumitru vistier (Dudescu), Mihai (Coțofeanu) vel spătar, Vasile (Paindur) vel stolnic, Buzinca vel comis, Vucina vel pah.¹, Constantin (Cantacuzino) vel post., Radu vtori vistier, Stroe log. (Leurdeanu), Bunea log. (Grădișteanu) Scrie Lepădat log. în București. Semnături autografe și peceți. (No. 21 cond.)

113. — 7140 (1632) Aprilie 20, — Zapisul lui Vasile post. ot Brătești, feciorul Savei ot Târgoviște, cu feciorii lui, Udrea, Sava² și Vladul, că a dat de zestre ginerelui său Gherghe post. feciorul lui Ivașco biv vel vornic, și fiicei sale Chiajna, din partea lui de ocină cu rumâni din sat din Băleni, jumătate. Și i-a mai dat niște țigani. Iar acum, în zilele lui Matei Basarab Voevod, Vasile post. cu fiii lui vând Chiajnei și lui Gherghe cealaltă jumătate. Au fost martori la tocmeală Hriza biv vel ban, Teodosie vel ban Craiovei³, Grigore vel log., Radu vel vist., Preda vel spătar (Brâncoveanu), Buzinca vel clucer, Vasile Painduru vel stolnic, Radu Mihalcea (Căndescu) vel comis, Constantin (Cantacuzino) vel post., Stroe biv vtori vist. (Leurdeanu, Sima vtori vist., Bunea log. (Grădișteanu), Radu Staicuța log., Marco log., Radu Dudescu log., Serban log., Petru clucer sin Aslan⁴, Constantin vtori post.⁵, ot Cepari Ivașco post⁶, Ivan Boteanu vtori post., Sava log. (ot Ștefoiani), Albul clucer, Drăghici spătar (ot Greci)⁷, Tatul sluger, ot Farcaș Radu căpitan de roșii, ot Bucșani Staico post. i Badea post. i Pêtrasco post. sin Bărcan, i Bărcan post., și alți boeri mulți. Scrie Lepădat log. în București. (No. 20 cond.)

114. — 7143 (1634). Sept. 12. — Hriza vel ban Craiovei dă zapis la mâna cononilor „fratelui“⁸ jupân Ivașco vel vornic, Gheorghe spătar și Petru post., ca să se știe cum că a cumpărat ocină în sat la Băleni de la Ivașco și de la Pădure feciorii Fierii log. de Oerești⁹ și ai jupănesei lui Stanca fata lui Isar banul de Mușceleni, de peste tot satul Băleni a opta parte drept 120 galbeni, încă din zilele lui Alexandru Voevod feciorul Radului Voevod, însă ocină fără de rumâni, iar acum a dăruit cu această ocină pe Gheorghe spătar și Petru post. Urmează mărturiile: al Ungro Vlahiei Grigorie¹⁰, „Hriza vel ban mărturisesc și am dat eu cu a mea bună

¹ Căsătorit cu Neaga, are nepot pe Alexandru vtori stolnic 1693. Rev. Nouă III. 306.

² Același probabil cu Sava ot Ștefoiani (Grecianu, I. 294) Cf. doc. 118 și 122.

³ Fiul lui Vintilă de la Corbi. Semnează și Buzescu, soția lui fiind Maria fiica lui Preda Buzescu.

⁴ Ginerile Predii sluger Floricoiu ot Greci și al Floricăi fiica lui Mihai Viteazu, Grecianu I. 61.

⁵ Altul de cât Cantacuzino. V. doc. 109 n. 2.

⁶ Boerii din Cepari, Argeș, înrădiți apoi cu familia Balotă. O. G. Lecca, Familiile boerești. Buc. 1899 pag. 30. — Cf. doc. 513. 685. 704. 713.

⁷ Vezi doc. 115.

⁸ Vezi doc. 115.

⁹ Orăști, vezi nota de la doc. 109.

¹⁰ Eră grec. (Hurmuz. XIV. 727).

„voe și am pus însu-mi pecetea mea și am scris cu mâna mea“, Grigorie vel. log. Mihai (Coțofeanu) vel spătar, Dumitru (Filișanu) vel pitar, Constantin Cantacuzino, Socol clucer (de la Răzvad)¹ Dragomir vel armaș, Radu log. Dudescu, Dumitru vornic ot Cojești, Mihai vel vist., Nedelco vel clucer (Boteanu), Buzinca vel clucer, Vasile post. (ot Brătești), Zaharia vel sluger, Șerban log., Dumitru log. (de la Mogoșoaia). Scrie Lepădat log. in București (No. 24 cond.).²

115. — 7143 (1635) Ian. 3. — Matei Voevod nepotul bătrânului răposat Basarab Voevod, boerilor Gheorghe spătar și fratelui său Petru post., fiii cinstitului dregător jupân Ivașco vel vornic, să le fie moșie in sat in Băleni, însă partea jupâniței Stanca fiica lui Isar banu din Musceleni, de peste tot satul a opta parte. Această moșie a fost de moștenire a Fierii log. din Orăști și a soției sale. Urmează mențiunea donației din actul de sub No. 114 cu adăogire că Hriza a dăruit moșia „pentru dragostea și frăția ce a avut-o cu jupân Ivașco vel vornic încă de mai nainte vreme din tinerețele lor și până acum la vreme de bătrânețe. Apoi văzându-se și jupân „Hriza vel ban slăbit de bătrânețe, a răvnit și s'a gândit in sine ca să facă pomană „cu fiii lui Ivașco vel vornic“. In enumerarea mărturiilor la tocmeala lui Hriza se adaogă următorii cari lipsesc din actul de sub No. 114: Dumitru Dudescu vel vist., Dumitrașco clucer ot Filipești³, Drăghici spătar de la Greci, Bunea log. (Grădișteanu), din Mănești Nenciu vornic, Mavrodin vornic (din Mănești)⁴, Vasile stolnic, Andrei slujitor. Se mai arată și satele de baștină ale unora din boerii din actul de sub No. 114, sate pe care le-am arătat acolo in paranteze. Divan: Hriza vel ban Craiovei, Ivașco vel vornic (Băleanu), Grigore vel. log., Dumitru vel spătar, Vasile (Painduru) vel stolnic, Buzinca vel comis, Vucina vel pah., Constantin (Cantacuzino) vel post. Scrie Lepădat in București. Pergament slav. Pecete hârtie. Semn. autogr. Trad. Pesiakov 1873 (No. 22 cond.).

116. — 7143, (1635) Martie 10. — Matei Voevod cinstitului dregător jupân Ivașco vel vornic ca să-i fie satul Tămșanii (Ialomița) cu toți vecinii, însă toată partea Albului fiul lui Pisică din Nenișori⁵, de la malul Dunărei in lung până in hotarul Ialomiței, pentru că l-a cumpărat drept ughi 10.000 aspri gata. Și iar să fie lui Ivașco moșia și vecinii (din Tămșani) partea lui Mușat vist. și partea fiului său Vasile spătar, de moștenire și de cumpărătoare, pentru că au fost de moștenire jupâniței Zamfirei, soția lui Mușat vistier, muma lui Vasile spătar, și pentru că a cumpărat Mușat

¹ Cornățeanu. V. n. 1 de sub doc. 1.

² V. doc. 115.

³ Acelaș cu Dumitrașco comis, 1620, fiul lui Stoica spătar din Cepturi și nepot Mariei fata lui Saico post. din Bucov. (Rev. de ist. arh. și fil. XI', 213). Intr'adevăr Pană Filipescu, fiul lui Dumitrașco se știe că este nepot Ilincăi fiica Mariei din Bucov și soție 1) lui Iane spătarul 2) lui Antonie Vodă din Popești. (Ac. Rom. Creșterea colecțiilor, XVII pag. 273, doc. din 1556. — Iorga, Constantin căpitanul, pag. X, doc. din 26. Nov. 1650).

⁴ Soțul Mariei din Bucov (v. nota precedentă).

⁵ La 1778 Ioniță căp. Nenișor reface de zid biserica din Armășești sau Nenișorii de jos, Ialomița (Biserici cu averi proprii, Seria III, pag. 81). V. și doc. 139, 338, 340, 344.

vistier de la Radu post. și de la fratele său Datco pah. și de la fiii lui Miclăuși post., fiii lui Datco clucer de la Potoceni. Mai nainte vreme vecinii din Tămșani, din partea lui Mușat vist. și a lui Vasile spătar fiul lui Mușat vist, câți a avut de la mama sa jupânița Zamfira, s'au răscumpărat din vecinie ca să fie iarăși cu moșiile lor, iar acum n'au voit să șazi pe părțile lor și să plătească birul cinstitului împărat și să dea mierea împărătească și dăjdiile domniei, ci au fugit și au trecut peste Dunăre și și-au lăsat moștenirile lor. Intr'aceasta Matei Voevod a apucat pe Ivașco vel vornic de a plătit toate birurile sătenilor din Tămșani, toate din casa lui, până când s'au făcut ughi 350 când a fost cursul anilor 7142., pentru că Ivașco vornicul a ținut de bir județul Ialomița. Apoi la 7142 in luna August s'au întâmplat și trei dușugubine¹ pe moșia satului Tămșani, un gelep s'a omiorat cu doi ciobani, și a plătit Ivașco vornicul acele trei dușugubine deplin, și a făcut cheltuială cu potrivnicii acelu gelep până s'au implinit aspri 80.000. Drept aceia Matei Voevod dă lui Ivașco satul Tămșani cu tot venitul și cu toți vecinii, Divan: Hriza vel ban Craiovei, Grigore vel log., Dumitru Dudescu vel vist., Mihai (Coțofeanu) vel spătar Vasilie (Paindur) vel stolnic, Buzinca vel comis, Vucina vel pah., Constantin (Cantacuzino) vel post. Scrie Lepădat log. in București. Orig. slav, hârtie. Pecete hârtie, Semn. autogr. Trad. Pesiacov 1873 (No. 23 cond.).

117. — 7145 (1636) Sept. 20. — Matei Voevod cinstitului boer Ivașco vel vornic ca să-i fie moșie in sat la Băleni însă partea văru-său Badea post., feciorul Radului clucer, toată de peste tot satul a opta parte, însă moșie fără de rumâni. Și iar să-i fie moșie in Băleni, însă din partea lui Ivan slugerul unchiu Badei post., din a opta parte ce a avut Ivan slugerul două părți, însă parte Stanei și partea Irinei fetele lui Ivan sluger, și partea Vălsănească a Badei post., pentru că aceasta a opta parte a fost împărțită la trei surori, două părți le-a cumpărat Badea post. iar a treia parte a Ancăi, vara Badei post., a rămas nevândută². In zilele lui Alexandru Voevod Ivașco vel vornic a cumpărat aceste părți din Băleni de la văru-său Badea post. drept 24000 aspri gata și in zăpisul de vânzare au fost boeri mărturie: Hriza vel ban, Grigore vel log., Dumitru vel vist. (Dudescu), Mihai vel spătar (Coțofeanul) Vasile (Paindur) vel stolnic, Radu banu Buzescu, Buzinca vel comis, Dumitrasco biv vel vist., Vucina vel pah., Constantin vel post. (Cantacuzino), Dragomir vel armaș Tudosie (Corbeanu) biv vel log., Radu vtori vist., Tatul log. și frate-său Marco log nepoți lui Dan biv vel Vornic³. Divan: Hriza vel ban Craiovei, Grigore vel log. Dumitru Dudescu vel vist., Preda Brâncoveanu vel spătar, Nedelco Boteanu vel clucer Vasile Paindur vel stolnic, Buzinca vel comis, Vucina vel pah., Constantin (Cantacuzino) vel post. Scrie Lepădat log. in București. Original slav pergament. Pecete căzută. Semnătură autografă. Trad. Pesiacov 1873. (No. 27 cond.).

¹ Omoruri. Plată pentru suflet, despăgubire, gloabă.

² V. doc. 112 și 120.

³ Fiica sa Mărula este întâia soție a lui Hrizan post. din Bărbătești, (Greccianu, Genealogii, II: Bărbătești).

118. — 7145 (1637) Iunie 26 — Matei Voevod slugii Sava log. ot Ștefoiani și jupânei lui Maria fiica lui Mihăilă armașul din Băleni, ca să le fie ocină în Băleni, însă partea lui Mihăilă armașul jumătate de ocină. Și iar să le fie partea de ocină din Mihăești, partea lui Mihail armașul toată cu doi rumâni anume Vișan și Trifu și cu feciorii lor, și două pogoane de vie în dealu Bădenilor. Și iar să le fie un sălaș de țigani și 25 de ace de argint și un ghiordan¹ de argint și o pereche brățări de argint și două inele de aur și 2 chintese unul de costirie² altul de granah³ și o nimtea⁴ de grana cu vulpi și o pereche de gure cu fir (?) cu 28 nasturi de argint și un brâu de argint cu 25 grăunțe de mărgăritar cât mazărea de mare. Pentru că toate acestea fost-au date de Mihai armașu zestre Savei log. și fie-si Mariei cu zăpis cu boieri mărturie încă din zilele lui Alexandru Voevod sin Radu Veovod leat 7135 (1627). Apoi au socotit Mihail armașu pentru Stan țiganul ce l-a pus în zăpis și ce a fost fugit în Moldova și a dat alt țigan anume Bumbi cu sălașul lui, și martori au fost la a doua tocmeală boerii Albul comis, și Ivan și ot Gemenile Oncea i Albuță armașul. În zilele lui Alexandru Voevod sin Radu Voevod, Mihail armașu a vrut să se lepede de tocmeală și din cuvântul ce a grăit. Deci a mers Sava log. de s'a părât la divan cu socru-său Mihai armaș și a rămas acesta de lege. Apoi a vândut Mihai armașu ocina din Băleni și din Mihăești cinstitului dregător Ivașco vel vornic, fără știrea fii-si Marii, și a mai vândut și cele 2 pogoane de vie de la Bădeni Radului post. de Doicești. Iar acum au venit la divan Sava log. cu jupâneasa lui Maria de s'au părât cu jupân Ivașco vel vornic și cu Rada jupâneasa Radului post. Domnul hotărăște că Sava și soția sa Maria își vor ține zestrea cu bună pace, iar jupân Ivașco și jupânița Rada își vor lua banii de unde i-au dat. Divan: Hriza vel ban, Ivașco vel vornic, Grigore vel log., Radu vel vist. (Cocorăscu), Preda vel spătar (Brâncoveanu), Vasile vel stolnic (Paindur), Buzinca vel comis, Vucina vel pah., Constantin vel post. (Cantacuzino). Scrie Stan grămăticu în București. Original român hârtie. Pecete hârtie. Semnătură autografă (No. 26 cond.).

119. — 7146, (1637). Nov. 30. — Matei Basarab Voevod, boerilor Gheorghe post. și Pătru pah. feciorii lui Ivașco biv. vel vornic ca să fie de acum înainte în pace de către toți ginerii lui Gheorghe vornicul⁵ anume Gheorghe ot Ungurei, i Vlad ot Dranovăț, i Turturea pah., i Badea ot Bucșani, pentru că au avut pără la domnie pentru zestrile jupânesii Sofii fata lui Gheorghe vornic. Ginerii lui Gheorghe vornic așa părau cum au rămas multe scule de aur și de argint și haine ale cumnatei lor pe mâna lui Ivașco vornic tatăl lui Gheorghe post. și lui Pătru pah. și nimic din acele scule lor nu le-a dat. Într'aceia Gheorghe post. și Pătru pah. au scos zăpisul fraților jupânesii Soficăi anume Radu vornic și Simeon post. și al cumnaților, de

¹ Colier.

² Stofă prețioasă din care se făceau dulămile și cingătorile.

³ Stofă de culoare roșie ?

⁴ Scurteică cu mâneci.

⁵ Din Măgureni, fiul Lupului log. (Grecianu, Genealogii, III, 41).

tocmeală cum s'a tocmit Ivașco vornicul cu ei încă din zilele răpos. Alexandru Voevod sin Radu Voevod ot leat 7134 (1626) și cu mulți boeri mărturie anume: Grigore vel log., Radu vel vist., Buzinca vel clucer, Pētru vtori clucer sin Aslan vornic, cum încă de atunci s'au împăcat și le-a dat lor Ivașco vornic 40.000 aspri. Domnul le-a dat lege 12 boeri să jure că n'au luat ei nimic de la Ivașco nici s'au împăcat. Ei nici într'un chip nu s'au putut apuca de lege, ci mai pe urmă au mărturisit cum au luat de la Ivașco vornic 40.000 aspri, însă nu bani ci atlas și au rămas de lege, numai ce a zis Gheorghe ot Ungurei că lui nu i-a dat atunci nimic, iar ceilalți au luat tot atlasul. Intr'aceia Gheorghe post. și Pētru pah. feciorii lui Ivașco vornic, au scos o scrisoare a lui Dobrin log. tatăl lui Gheorghe ot Ungurei, cum a avut Dobrin o tocmeală cu Ivașco vornic, și la această tocmeală au fost socotit și acele atlaze, și a fost chiar slova lui Dobrin log., și au rămas Gheorghe ot Ungurei și cumnații lui de lege. Divan: Teodosie vel ban (Corbeanu), Hriza vel vornic, Grigore vel log., Radu vel vist. (Cocorăscu), Preda vel spătar (Brâncoveanu), Radu vel comis, Vasile (Paindūr) vel stolnic, Vucina vel pah., Constantin (Cantacuzino) vel post. Scrie Stoica log. Șerbanovici în București. Original român hârtie. Pecete hârtie. Semnătură autografă (No. 25 cond.).

120. — 7146 (1638) Fevr. 18. — Matei Voevod boerului jupan Gherghe post. și Pētru pah. fiii răpos. Ivașco vel vornic, să le fie moșie în Băleni, însă partea lui Mihai armașul toată și cu un vecin din satul Mihăești din podgorie sud Saac, anume Vișan cu fiul lui, pentru că Mihai armașu a vândut lui Ivașco biv vel vornic partea sa din Mihăești și din Tohani¹ cu 70 st. de moșie și cu acel vecin drept un cal bun, încă din zilele lui Alexandru Voevod fiul Radului Voevod în anul 7135 (1627). După moartea lui Ivașco vornic, Maria fiica lui Mihai armașu, a scos un zapis al tatălui ei mai vechi cu un an de cât vânzarea moșiei, zicând ea că acea moșie din Mihăești și cu vecinul i-a fost dat ei de zestre. Domnul hotărăște că Maria va ține zestrea dată de tatăl ei, iar fiii lui Ivașco vornic vor căuta alte moșii ale lui Mihai armașu și le vor lua pentru cumpărăturile lor în afară de zestrea Mariei. Și așa au găsit fiii lui Ivașco vornic niște țigani ce nu au fost dați de zestre Mariei, iar Maria nu s'a îndurat de țigani ci s'a învoit înaintea domniei de a dat toată partea ei de moșie din Băleni cât a ținut tatăl ei. Divan: Tudosie (Corbeanu) vel ban Craiovei, Grigorie vel log., Radu vel vist., Preda vel spătar (Brâncoveanu), Vasilie (Paindūr) vel stolnic, Buzinca vel clucer, Vucina vel pah., Radu vel comis, Constantin (Cantacuzino) vel post. Scrie *Stan grămăticu* în Bucurăști. Original slav. hârtie. Pecete hârtie. Semnătură autografă. Trad. Pesiakov 1873 (No. 28 cond.).

121. — 7147 (1639) Aug. 20. — Matei Voevod lui Gherghe post. și fratelui său Pētru Pah. fiii răpos. Ivașco biv vel vornic, să le fie niște vecini din satul Băleni, anume Stanciu, Radu și Stan fiii lui Călin, și Manea și Stan și Măican fiii lui Dargomir pentru că aceștia au fost de moștenire ai Badei post. din Băleni, unchiu lui

¹ V. doc. 147.

Gheorghe post. și Pătru pah. Fii lui Călin au umblat cu înșelăciune și pe ascuns ca să se răscumpere de vecinie de către Badea post. fără știrea nepoților lui, Gherghe post. și Pătru pah. Aceștia prinzând de veste au venit înaintea domniei cu Badea post. și cu vecinii. A hotărât legea și judecata să fie volnici Gherghe și Pătru să arunce bani vecinilor cu voia unchiului lor Badea post. și au aruncat banii în divan, aspri 15000. Gherghe post. a dat fiilor lui Călin ughi 35, iar Pătru pah. fiilor lui Dragomir 40 ughi, și au rămas de lege fiind că li se cuvine după sânge să fie vecini. Divan: Hriza vel vornic, Grigore vel log., Radu vel vist., Preda vel spătar, (Brâncoveanu), Buzinca vel clucer, Socol vel stolnic, Radu vel comis, Vucina vel pah., Constantin (Cantacuzino) vel post. Scrie Lepădat în București. Original slav. hârtie. Pecete hârtie. Semnătură autografă. Trad. Pesiakov 1873. (No. 29 cond.).

122. — 7148 (1640) Eevr. 16. — Matei Voevod, slugii Sava log.¹ și soției sale Maria fica lui Mihai armaș din Băleni, să le fie de moștenire patru pogoane de vie în dealu Bădenilor sud Saac, însă via de la Mociorița și cu un vecin anume Șerban cu fii, pentru că i-au fost rămas de moștenire lui Mihai armaș de la tatăl său Dumitru clucer². În zilele lui Alexandru Voevod fiul lui Radu Voevod, Mihai armașu a vândut, cu știrea unchiului său Ivașco biv vel vornic, aceste 4 pogoane cu vecinii și încă 2 pogoane de vie ce au fost date zestre fiicei sale Maria, lui Radu post. Doicescu³ drept ughi 26 bani gata. Acum a venit Sava log. cu soția lui Maria de s'a părât cu jupânița Rădana soția Radului post. Doicescu cum că socrul său (al lui Sava) Mihai armașu i-a dat de zestre 2 pogoane de vie pe care apoi le-a vândut (Mihai) împreună cu acele 4 pogoane lui Radu post. Doicescu. Domnul a dat lui Sava log. să ție zestrea și acele 2 pogoane de vie. După aceia pentru celelalte 4 pog. de vie s'a sculat răpos. Ivașco vornicul pârându-se cu jupâneasa Rădana, zicând că au fost ale lui iar nu de moștenire ale lui Mihai armașu și a rămas jupâneasa Rădana de lege. După aceia s'a apucat jup. Rădana de Sava log. și de soția lui Maria zicând să-i dea banii, de vreme ce Mihai armașu a vândut moșia ce nu era a lui, și au venit în divan cu Ivașco vornicul care a zis că sunt moșiile lui de cum-părătoare. Maria s'a plâns că acele vie nu erau ale lui Ivașco vornic, ci ale tatălui ei Mihai armaș de moștenire încă de la moșul ei Dumitru clucer tatăl lui Mihai armaș, încă de când a avut împărțeală cu frații săi Ivașco vornicul și Radu post. Ivașco vornicul rămase de judecată. Apoi s'a sculat Maria fata lui Mihai armaș ca să arunce banii Rădanei pentru cele 4 pog. de vie și pentru Șerban vecinul, dar Rădana n'a voit să ia banii și au venit în divan. Domnul le-a dat 2 boeri, din Doicești Danciul clucer și din Cornești Ilie vornicul, ca să le judece. Din 6 pogoane, boerii au scos acele 2 pog. prețuite în bani ughi 9, și au rămas acele 4 pog. de vie și cu Șerban vecinul în preț drept 17 ughi, și au hotărât să se dea acești

¹ Ot Ștefoiani. Cf. doc. 113 și 118.

² Ot Slătioare, Băleanu, Cf. doc. 320, 325.

³ Grecianu, I. 69.

bani Savei log. pentru că se cuvine lui să ție acea moșie. Divan: Teodosie (Corbeanu) vel ban Craiovei, Hriza vel vornic, Miho (Racotă) vel log., Radu vel vist. (Cocorăscu), Preda (Brancoveanu) vel spătar, Dragomir vel clucer,¹ Socol vel stolnic, Radu vel comis, Vucina vel pah., Constantin (Cantacuzino) vel post. Scrie Lepădat log. in Târgoviște. Original slav. hârtie. Pecete hârtie. Semnătură autografă. Trad. Pesiacov 1873. (No. 30 cond.).

123. — 7148 (1640) Mai 17², Matei Voevod mănăstirei ce se numește Dușca, unde este hramul schimbării la față a Domnului nostru Isus Hristos, ca să-i fie metoh mănăstirea Nucet unde este hramul marelui mucenic Gheorghe, cu toate satele, țigani, morile și cu toate agoniselele și moșiile și veniturile câte se vor mai afla, mici și mari, mișcătoare și nemișcătoare, pentru că această mănăstire este zidită de cel ce cu fericire a adormit Gherghina pârcaľab. Deci când a fost în zilele Radului Vodă feciorul Mihniei Vodă întru curgerea anilor 7100,³ acest domn a dat și a închinat „însă cu voia ctitorilor ce au fost atunci dintr'acel sânge al Gherghinei pârcaľab ale căror nume sunt acestea Ivașco vornicul i Buzinca clucer cu fiul său „Preda⁴, sfintei mănăstiri ce s'au zis mai sus (Nucet) ca să fie împărțită sau metoh. Și așa au rânduit ca să trimită egumenul și cu tot soborul de la Dușca egumen și frați adică călugări, preoți și diaconi și bătrâni la mănăstirea Nucet, însă bărbați înțelepți cu fapte bune, purtători de folos și vrednici a purta grija și trebile și să chivernisească lucrurile mănăstirii Nucet după cum se cuvine, adică urmarea biserice și poslușeniile cele de trebuință. Mănăstirea să trimită în toți anii din venitul și agoniseala ei mănăstirii Dușca 20 000 bani. Se amintește apoi de hrisovul privitor la mănăstirile închinat⁵. Domnul a chemat înaintea sa pe fii ctitorilor mai sus numiți, anume Gherghe post. și frate-său Pătru pah. feciorii lui Ivașco și Preda sluger feciorul Buzincăi, pe care întrebându-i „de a fost cu vrerea și cu știrea lor închirată metoh mănăstirea aceasta“, au mărturisit în divan cum că cu voința și cu știrea lor s'a făcut închinarea. Domnul întărește condițiile închinării și leagă prin jurământ și pe urmașii lui să le respecte. Divan ca la No. 122. Singur am zis domnia mea. Scrie Soare log. in Târgoviște (Transcris în cond. sub No. 103, cu adevărarea arhivei Statului, de pe o copie veche, care lipsește, și pe care se găsea mențiunea: „Copie scoasă la 1844 Mai 23 de Iordache Zossima, șeful cancelariei „Mitropoliei de pe niște condici vechi ce s'au găsit în arhiva sf. mitropolii, de la „pag. 217 până la 236.“)⁶.

124. — 7154 (1646) Mai 2. — Cartea lui Matei Voevod către boerii hotarnici:

¹ Mai târziu vornic, vezi nota la doc. 110.

² Cf. Bolleac, Mănăstirile închinat⁵, pag. 461 sq.

³ Data a rămas probabil necompletată din ignoranța logofătului. Radu Mihnea domnește după 1611. — cf. p. Nucet și doc. 97.

⁴ Vezi notele de sub doc. 2.

⁵ Din 1639 în Bolleac, I. c. și în Ion Brezoianu, Mănăstirile zise închinat⁵, Buc. 1861, pag. 135.

⁶ cf. doc. 192. 696.

ot Bilciurești Șerban vistier, ot Greci Drăghici spătar, ot Izvor Tudor clucer, ot Cornești Ilie vornicul, ot Cozlegi Iorgache vornicul, ot Boteni Ivan post., ot Berilești Șteful post., ot Tătulești Vintilă iuz., ot Mănești Barbul post., ot (loc alb) Leca pitar, ot Bucșani Petrașco post., i ot Titu Stoica post., luați de Gherghe clucer și frate-său Petru sluger ot Băleni ca să le aleagă moșia de la Băleni și s'o hotărăscă și s'o împietrească, unul de către altul, fie căruia pe cât va avea moșie. De va ajunge cu hotarul Gherghe clucerul în casele lui Pătru sluger, să măsoare boerii loc atât cât vor ținea casele și cu curtea cum merge în sus spre plopi, până unde merge în hotarul lui Petru, și atâta loc să-i dea boerii lui Gherghe clucer din moșia lui Petru sluger, unde-i va plăcea, loc pentru loc. Așîzderea să aleagă boerii și moșia de la Băcani a Bălenilor de către megiașii ot Băcani și s'o lipească lângă ocina Bălenilor. Original român. Pecete și titulatura domnească în chinovar. (No. 32 cond.).

125. — 7154 (1646) Mai 7. -- Matei Basarab către boerii hotarnici de la No. 124. Să socotească zestrele ce are Gheorghe clucerul, să le aleagă deosebit, iar ce este moșia lui Ivașco vornicul s'o dea în două că sunt doi frați. „Și cine va hotără celălalt, să picnească cum este legea țării». (No. 34 cond. Original).

126. — 7154 (1646) Mai 9. — Matei Basarab către Șerban vist., Drăghici spătar., Ilie vornic, Vintilă iuz., Șteful post. i Iordache vornic, să caute să împartă livezile și curăturile de la Băleni ale lui Gherghe clucer și ale frate-său lui Petru sluger, însă trei moși cari sunt ai lui Ivașco vornicul să-i codrească, iar un moș al lui Gherghe clucerul ce-i este de zestre și de cumpărătoare să nu-l amestece. Original (No. 35 cond.) cf. doc. 143.

127. — 7164 (1655) Dec. 11. — Zapisul unchiașului Balotă ot Dol-Gârbovi prin care vinde lui jupân Gherghe vel vornic ot Băleni 80 st. ocină din siliștea Schimbăteilor, însă stânenul 6 constande, fac ughi 24³, pentru că s'au căzut s'o cumpere d-lui căci a fost mai volnic, că această moșie mai dinainte vreme o au mai ținut și moșii d-lui. (No. 36 cond.).

128. — 7165 (1657) Mai 12. — Zapisul lui Balotă spătărel ot Dol-Gârbovi, Ialomița, prin care vinde lui Gherghe vel vornic, peste niște moșie ce i-a vândut dinainte vreme la Schimbăți, încă alți 20 st. tot acolo drept bani gata ughi 4. Martori Nedelco post. de Hurezi, Simion al lui Furnică ot Gârbovi, Savul roșul ot Gârbovi, Constantin vornicul, Șteful vornicul din Tămășești, Cărlan vornicul. (No. 37 cond.)

129. — 7171 (1663) Fevr. 11. — Zapisul lui Micul ot Leurești la mâna d-lui Gheorghe vel ban că atunci când a fost în zilele lui Grigore Ghica Vodă, fiind Micul lipsit și având altă nevoie, s'a tocmit cu Gheorghe de i-a vândut partea de moșie ce avea în Schimbăți, drept bani gata 600, moșie cumpărată de la Udrea ne-

¹ Cf. doc. 100

² V. doc. 124

³ Cf. doc. 135

⁴ Lerești.

potul lui Stoian st. 10, de la Dragul și Stroe nepoții lui Staico st. 10, și de la Balotă fiul Căndei st. 10. Mărturii: Panait Grecul din Leurești, Balotă din Gârbovi, Vladul ot Togozeni (No. 39 cond.)

130. — 7172 (1664) Mai 10. — Zapisul lui Țalapia sin Ivașco de la Băcani¹, prin care vinde lui Gherghe vel ban 100 st. moșie în Băcani, stânjenu costand 3, peste tot ughi 13. (No. 40 cond.)

131. — 7172 (1664) Iunie 7. — Cartea de hotărnicie a 12 boeri hotarnici aleși de Gherghe vel ban și de nepoții lui, Matei, Ivașcu și Socol pentru alegerea moșiei Băleni. Partea banului sunt 2 părți și jumătate, iar a nepoților o parte. Boerii: Carstea ot Săteni, Vintilă vornic ot Bucșani, Radul ot Șerbănești, Nedelco pah. ot Blagodești, Badea clucer ot Bucșani, Constantin ot Conțești, Pătrașco pah. ot Costești, Vasile iuz. ot Răzvad, Anghel log. ot Blagodești, Stoichița iuz. ot Lazuri, Nica ot Săteni, Ivan ot Mușceleni (No. 41 cond.)

132. — 7173 (1665) Iunie 17. — Radu Voevod fiul bătrânului răpos. Leon Ștefan Voevod, boerului Ivașco post. sin Gherghe vel ban ot Băleni și jupănesei lui Maria fata lui Ivașco medelnicer din Cepari², ca să le fie lor toată partea de ocină a lui Ivașco med., din Oltenița, Ilfov, cu toți rumânii, care parte i-a fost și lui (Ivașco med.) de zestre de la jupâneasa Slamna³. Și iar să le fie viile de la Pitești jumătate, cu delnița, cât a ținut Ivașco med. în coasta Câmpului, în ocina Izvoranilor. Și iar să le fie rumânii anume și o țigancă Ioana Neaneasa cu 2 copii pentru că Ivașco med. când a măritat pe fie-sa Maria cu Ivașco post. sin Gherghe banul i-a dat zestre satul Uda⁴ partea lui cu toți rumânii. Și le-au ținut în bună pace din zilele lui Constantin Voevod până la Grigore Voevod. Iar în zilele lui Grigore Voevod, Ivașco med. a răscumpărat satul Uda (deși) neavând nici o treabă cu satul, pe care-l dăduse fie-si Maria de zestre. Acum, după moartea lui Ivașco med., ginerele său Ivașco post. a venit cu pară în divan împreună cu cumnații lui, Neculae, Rađul i Părvul feciorii lui Ivașco med., și a arătat catastihul de zestre în care s'a aflat scris și satul Uda. Domnul dă satul Uda și cu rumânii lui Ivașco post. și jupănesei lui Maria, iar rumânii să-și întoarcă banii de la fiu lui Ivașco med. Apoi Neculae cu frații lui au căzut cu rugăciune la cumnatul lor Ivașco post. și la sora lor jupâneasa Maria și s'au tocmit de le-au dat pentru satul Uda partea lor de la Oltenița cu toți rumânii. Fiind Oltenița mai proastă și rumâni mai puțini de cât la Uda, le-au mai dat și viile de la Pitești jumătate cu delnița, cât a ținut tatăl lor Ivașco med. Divan: Ghiorghie vel. ban (Băleanu), Stroe vel vornic, Radu vel log. (Crețulescu), Mareș (Băjescu) vel vist., Drăghici vel spătar (Cantacuzino), Neagoe vel clucer (Săcuianu), Șerban vel post. (Cantacuzino), Badea vel pah. (Bălăcianu), Iordache vel stolnic (Pârșcoveanu), Papa vel comis, Ivașco vel sluger, Stoian vel pitar.

¹ Tatăl lui Țalapie, necunoscut lui Grecianu, I, Băleni.

² V. doc. 113.

³ Fiica lui Dumitrașco stolnicul Filipescu. Arh. St., Banu, pach, XIX doc. 1. copie veche

⁴ Cf. doc. 704

Scrie Stan în București. Original rom. hârtie. Pecete căzută. Șemnătură autografă (No. 42 cond.).

133. — 7174 (1666) Mai 25. — Carte domnească dată boerilor hotarnici ai lui Gheorghe banul și ai nepoților lui, Matei, Socol și Ivașco, anume Cârstea clucer ot Săteni, Vintilă clucer ot Bucșani, Badea clucer ot tam, Radu log. ot Bilciurești, Nica căpitan ot Săteni, Stoica iuz. ot Lazuri, Vasile iuz. ot Răzvad, Cârstea iuz. ot Conțești, Nedelco pah. ot Târgoviște, Anghel sin Ghinea ot tam, Ivan sin Tatul ot Mușceleni, Petrașco pah. ot Cristești, ca să hotărască satul Băleni. (No. 44 cond.)

134. — 7176 (1668) Mai 13. Cartea lui Radu Leon Voevod către 12 boeri hotarnici luați de Gheorghe vel ban (Băleanu) și de părtașii lui de moșie ca să hotărască moșia Bădeni ¹ și să-i aleagă partea lui. Original rom. hârtie. Șemnătură autografă. Pecete mică chinovar (No. 45 cond.).

135. — 7176 (1668) Mai 25 — Zapisul lui Balotă spătar din Gârbovi cu feciorii lui, Tudosie și Balotă prin care vând lui jupan Gheorghe vel ban în afară de moșia ce i-au mai vândut-o la Schimbați la anul 7166², încă alți 60 st., stânjenul câte costande două, fac aspri 1200. Marturii: Stan iuz. ot Gârbovi, Drăghici vătaf, Nica vătaf ot Bucșani, Stan Mărzacul ot Gârbovi, Stan portar ot Jilava, Socol căpitan, Lepădat din Nenișor, Radu din Jilava, Lazar portar ot Băleni, Toader portar ot Urziceni, Lazar ot Măelești, Grozav fiul Ağa niței ³. Scrie Manea log. (No. 46 cond.)

136. — 7176 (1668) Iunie 16. — Zapisul lui Matei post., Socol post. și Ivașco post., feciorii lui Pătru căpitan ot Băleni, la mâna unchiului lor Gheorghe vel ban, prin care-i vând toată partea lor de moșie din Bădeni, sud Săcueni, însă stânjeni 50 $\frac{1}{2}$ drept bani gata ughi 47. Șemnează Nica vătav Bucșanu, Badea clucer Bucșanul, Vintilă Bucșanul, Ghidul comis, Drăghici vătaf, Stoica Vălcăneanu, Radu pitar. Scrie Gavril ot Hurezi. (No. 47 cond.).

137. — 7178 (1669) Sept. 5. — Zapisul lui Radu cu frate-său Stoica, feciorii lui Crăciun vornic ot Bădeni, la mâna lui Gheorghe vel ban (Băleanu) pentru niște vie ce au avut ei în dealu Bădenilor și care acum sunt pe locul d-lui. — Gheorghe a luat via și a lucrat-o o vară pentru niște bani ce dăduse lui Crăciun vornicul, ughi 24, încă din zilele lui Constantin Voevod, ca să-i facă opt pogoane de vie în dealu Bădenilor și nu i le-a făcut. Acum Radu cu fratele-său s'au tocmit cu Gheorghe banul ca pentru acei ughi 24 să-și facă ei opt pogoane de vie în deal pe pământul lor în trei ani, iar celelalte opt pogoane ce sunt pe locul lui Gheorghe banul, acesta li le lasă lor pe trei ani să le ție și să le lucreze și să ia ei apa iar el vinăriciul. După ce se vor împlini cei 3 ani, Gheorghe va lua și vița pentru că pământul este al lui, iar din vinul cât se va face le va da a treia parte. Iar în cei trei ani cât vor ține ei via, dacă n'o vor lucra, Gheorghe va fi volnic a-i opri, pentru că așa s'au

¹ V. doc. 707.

² V. Zapisile din 7164 și 7165, doc. 127 și 128 Cf. doc. 214 a.

³ Ağa Niță, fondatorul bisericii Sf. Vineri din București (Șapte biserici cu averi proprii, Buc. 1904 pag. 39) a mai avut fii pe Călin și Nicula, v. doc. 139.

tocmit. Semnează și Mareș (Băjescu) vel vornic, Radu vel log. Crețulescu, Hrizea vel vist. (Caridi-Popescu), Ilie vel armaș. (No. 48 cond.).

138. — 7180 (1672) Mai 26. — Carte domnească la mâna boerilor tocmelnici luați de Gheorghe banul și de satul Bădeni, anume: din Fintești Andrei căpitanul, ot Bozieni¹. Preda căp., ot Călugăreni Lupu iuz., ot Carlomănești Mihul roșul, ot Lipia Neagul iuz., și ot Tohani Drăgulin spătar, ca să măsoare câte pogoane de vie a dat satul Bădeni lui Gheorghe banul, și să le dea inapoi pogoane pentru pogoane. Pecete mare în chinovar. (No. 49 cond.).

139. — 7181 (1673) Aprilie 28. — Stan roșul din Nenișor² Ialomița, dă zapis lui Gheorghe banul Băleanu cum că-i vinde partea lui de moșie ce o are în Schimbați de cumpărătoare de la verii lui, Dragul, Paraschiva și Coman, însă st. 33 și dintr'un stângen a treia parte, câte bani 30 stângenul, fac ughi 5. — Semnează Necula fiul Agăniței, Gavriil vătaf din Hurezi, Călin log. fiul Agăniței ot București, Nica vătaf Bucșanul și Borcan Băneanul. (No. 52 cond.).

140. — 7181 (1673) Iunie 11. — Grigore Ghica Voevod, fiul răpos. Gheorghe Ghica Voevod, boerului Gheorghe biv vel ban Băleanul, ca să-i fie ocină în sat în Bădeni, sud Saac, însă toată partea cât a ținut-o tatăl său, Ivașco vornicul Băleanu și moșu său Petru log., pentru că această ocină este a lui dreaptă moșie mai dinainte vreme, încă cumpărată de moșu-său Petru log. de la Ivașco vornicu Goleșcu³. În zilele Radului Leon Voevod, satul Bădeni s'a ridicat cu pără pentru niște vie ce și-a făcut Gheorghe banul acolo, zicând că au și ei părți în acele vie. Gheorghe banul s'a jăluit cum că acele vie, când le-a făcut, a fost tot satul Bădeni de față. După 6 ani, după ce au stat viele pe rod făcute cu atâta cheltuială, atunci Bădenii au căutat să-și ia părți din acele vie deagata. Radu Voevod le-a dat 12 boeri ca să măsoare partea lui Gheorghe banul, iar satul Bădeni au zis că le-a mai călcat acele moșii cu 12 boeri și nu se cade a călca 12 boeri pe alți 12 și au oprit pe Gheorghe banul și pe cei 12 boeri și au zis că singuri vor alege partea lui Gheorghe banul precum știu ei că este și au mers singuri tot satul deplin de au măsurat și au ales unde le-a fost voia lor, și au pus pietre cu portarul domnesc, iar cei 12 boeri nimic nu s'au amestecat ci numai au privit. Gheorghe banul a primit precum au lucrat ei pentru pace și ca să nu mai fie gâlceavă. Apoi Gheorghe banul iar s'a apucat cu

¹ Calotă banul ot Bozieni, căs. 1) cu Calea din Brâncoveni (f. c.) 2) cu fosta soție a lui Borcea log. Bucșanu, a avut o fică măritată cu Colțea clucerul Doicescu (v. pag. XXXI n. 1) și doi fii, pe Calotă (care are un fiu Vintilă) și pe Preda, paharnic, căpitan. Preda are fii pe Dragomir și Stanciu (acesta are ficei pe Voica și Rada), Stroe și Calotă dovediți la 1685. Calotă sluger, căs. cu Neaga ot Vlădești și Popești are fii pe Radu pe Badea și pe Matei. Fiu al lui Radu a fost Niculae Bozianu, șetrar la 1721, căsătorit cu Anastasia. Fiica lor Maria a fost soția lui Ioan Cantacuzino, străbunicul lui G. Gr. C. (După doc. din Grecianu, Genealogii, III. 55. — Acad. Rom. pachet 44 doc. 78 și 113; pachet 29 doc. 213. — Cf. notă la doc. 146 și arborele Popești-Negoști-Strâmbeni la sfârșitul volumului).

² V. doc. 116. P. roșii și căpitan za roșii, v. Iorga, Răscoala Seimenilor împotriva lui Matei Basarab, în An. Ac. Rom. Secț. ist. Seria 2-a, T. 33, pag. 9, 13—14.

³ V. doc. 100.

munca și cu cheltuiala de a făcut alte vii pe acel loc, unele din țelină, altele părăsite le-a destupat. Acum, trecând de atunci cinci ani, și văzând Bădenii viile¹ lui Gheorghe banul ajunse precum se vede și stând pe rod, iar s'au ridicat cu pară zicând că nici aceia ce au făcut ei nu le este pe drept și au venit la divan. Domnul alege pe Cărlan vtori vornic și-l trimite la Bădeni ca să strângă dinprejur 24 bătrâni să adevereze ce este vina. Cărlan cu bătrânii umblă trei zile de calcă tot acel deal și găsește că locul cât a fost bun de hrană l-a cuprins satul Bădeni de a făcut vii, și au rămas pietrile cele seci fără de vii care n'au fost nici de o hrană care gândeau ei Bădenii să arunce pe Gheorghe banul în ele și să-l scoată din munca lui de șase ani precum l'au scos în zilele Radului Voevod. Satul Bădeni rămâne de lege. Divan: Stroe biv vel vornic (Leurdeanu), Vintilă vel ban (Bucșanu), Neagoe vel vornic (Săcuianu), Chirca biv vel log. (Rudeanu), Ivașco vel log. (Băleanu), Toader Sturdza vel spătar, Hrizea (Caridi-Popescu), vel vist., Badea vel clucer (Bucșanu), Stoian vel post., Matei vel comis, Radu vel serdar, Stroe vel parcălab, Vlăduț vel sluger, Staico vel pitar, Dumitrașco vel medelnicer, Alixandru vel jicnicer, Ilie vel șetrar, Radu vtori log. Scrie Dumitrașco log. în Buc. Pergament rom. Pecete hârtie. Semn. autografă. (No. 53 cond.).

141. — 7184 (1676) Martie 4. — Zapisul lui Țalapia² cu nepotul său Hamza, feciorul fraține-său Hamza, prin care vând lui Gheorghe banul Băleanu 100 st. din moșia lor din Băcani ce o au moștenire de la părinți, drept bani gata 3000. Semnează Socol pah. din Băleni, Călin log. fiul agăi Agăniței (*sic*), Necula fratele lui Călin (No. 54 cond.).

142. — 7184 (1676) Aprilie 2. — Zapisul prin care Ivana, fiica Stoicăi feciorul lui Ivașco Dobroescul ot Băcani Dâmbovița, vinde lui Gheorghe banul Băleanu toată partea ei de moșie din Băcani, moștenire de la tatăl ei Stoica „stânjenul câte bani „30 și mi-a dat bani gata ughi 15 pe st. 100, iar când se va măsură moșia, ce va „mai face să-mi dea d-lui, iar ce ar lipsi să întorc eu“. Semnează Gherghi vătaf, Neagoe Bangara, Gheorghe căp., Dumitru și Mușat ot Băcani. (No. 55 cond.).

143. — 7154 (1646) Mai 10. — Cartea a 12 boeri hotarnici anume Șerban vistier, Drăghici spătar, Tudor clucer o Isvorani, Ilie vornic ot Cornești, Ivan post., Șteful post., Vintilă vătaf ot Bucșani, Barbu post., Pătrașco post., și Stoica ot tam. și alți doi, prin care adevereșc că au împăcat pe Gheorghe clucer cu Petru sluger pentru moșia Băleni. „Să fie Gheorghe clucer ocina cu rumâni ce are despre zestre, el singur, „iar ce o au despre părinți să o împartă din două ca niște frați, iar cine nu se va „ține de tocmeală ci va mai scorni gâlceavă, acela să fie de gloabă ughi 200 și să „aibă și balac 300 de toiage“. (No. 56 cond.).

144. — 7184 (1676) Mai 23. — Sintion din Nenișor dă zapis lui Gheorghe ban Băleanu că având la Schimbați moșie de cumpărătoare de la Paraschiv ot Schimbați,

¹ V. și doc. 145.

² V. doc. 130.

³ Acest doc. s'a așezat aici din eroare. Locul său este după doc. 126.

Ialomița, lângă moșia banului, și fiindu-i nevoie de bani, și trebuindu-i ca să-și plătească haraciul împăratului, îi vinde toată partea de moșie st. 33 po. bani 30, cari fac ughi 4 ¹/₂, bani 90. Semnează Gavril log. din Hurezi, Pătru log. Milescu, Stan părcălab ot Jilava. (No. 57 cond.).

145. — 7196 (1687) Dec. 13. — Cartea a 6 boeri luați cu carte domnească pentru gâlceava ce a avut Grigore post. Băleanu și vară-sa Stanca cu Radu căp. și cu frate-său Stoica sin Crăciun vornic ot Bădeni. Grigore post. zice că moșu său Gheorghe Băleanu a dat niște bani ca să-i facă niște vii¹ în dealu Bădenilor încă din zilele răpos. Constantin Voevod și au avut pără la Radu Voevod și la Antonie Voevod și boeri hotarnici au ales atunci moșia banului Gheorghe și au călcat cu hotare multe vii lucrate megieșești. Deci banul Gheorghe a apucat pe Radu căp. și pe frate său Stoica să-i dea seamă de acei bani și cei 6 boeri strănși de Gheorghe au adevărit că într'adevăr Radu căp. a luat bani de la Gheorghe pentru 15 pog. Radu a dat 13 pog. cu plătnicie, iar 2 pog. din viile lui lucrate. (No. 59 cond.).

146. — 7197 (1689) Iunie 8. — Constantin Basarab Voevod lui Grigore post. feciorul lui Ivașco biv. vel log. nepotul lui Gheorghe banul Băleanu, ca să-i fie niște vii în Valea Bădenilor, Saac, care vii au fost ale moșnenilor de acolo și ajunse cu hotarul de moșu-său Gheorghe banul, încă din zilele răpos. Radu Vodă Leon, care după obiceiul țării, le-a plătit vița pogonul po ughi 3. Moșnenii au mai avut pără cu moșu-său Gheorghe și a rămas ca Gheorghe să ție viile. Acum s'au sculat cu pără Radu și Stoica feciorul lui Crăciun vorn. din Bădeni, zicând că Gheorghe altor moșneni le-a plătit vița, iar lor 12 pog. de vie nu le-a plătit. Grigore post. arată zapisul lor făcut deosebit de al moșnenilor, și ei rămân de lege. Divan: Vintilă Corbeanu vel ban Craiovei, Ghinea Rustea vel vornic, Alexandru vel log. (Alexeanu), Iordache Cantacuzino vel spătar, Cârstea (Popescu) vel vist. ², Diicu (Rudeanu) vel

¹ V. doc. 140

² Ctitor al bisericei din Popești, Vlașca (Bulet. com. monum. ist. IV. 115). Are 14 copii. — Alt neam de Popești pornește de la Gheorghe Caridi ucis 1655 (Notele la doc. 2). — Alt neam, de la Radu vel log. 1662, vel ban 1664. Are înu pe Șerban log. iar acesta o fiică Dumitrana căs. cu un Nedelco paharnic 1696. Aceștia au 2 fii ziși Popești, pe Constantin și pe Matei (Macarie). Matei are și el pe Nica, Mihai și Constantin 1742 (Giurescu, Contribuții, 37.46 Arh. Stat. Cond. Mitrop. Buc. V. 128). Mihai clucer, e proprietar la Oltenița (Ilfov) 1764. (Iorga, St. și doc. V. 503). Constantin dăruște la 1742 bisericei Olteni din București mai mulți stâneni din moșia Mănești rămasă lui de la părinți. (Acad. Rom. Ms 614, f. 117). — Nu știu căruia din aceste neamuri de Popești aparține Cosma, băștinaș din eparhia Buzăului, arhimandrit 1757, egumen la Dealu 1761, protosinghel al mitropoliei 1762 (Acad. Rom. doc. 158/CXVII), episcop Buzăului 1764—1787, Impodobitorul cu mult gust artistic al vechiului schit Cislău la 1786. (Iorgulescu în Lit. și arta rom. III, 1893—9, 241), mitropolit al Ungro-Vlahiei 1787—1792. Cosma a avut 2 frați, pe Teodosie monahul și pe Badea polcovnic. Teodosie e ctitor la Ursoaia (Buzău). Fusese căsătorit cu Elena de la care a avut trei copii, pe Sandu, mort înainte de unchiul său Cosma, pe Zoîța soția clucerului Dumitrache Mora, și pe Maria soția clucerului Ionița Brătășanu (Acad. Rom. Ms 611 f. 112. — Arh. Stat. Cond. domn No. 35 f. 89—112 și No. 70 f. 128 verso). Badea polcovnicul a fost căsătorit cu Stanca Măneasca fiica lui Constantin Mănescu (doc. 911 nota) fiul lui Barbu comisul, Mănescu, (Greceanu, Genealogii II

clucer, Dumitrașcu Caramanlăul vel post., Matei Filipescu vel stolnic, Barbu Urdăreanu vel pah., Șerban (Cantacuzino) vel comis, Constantin Știrbei vel sluger, Preda Brățășanu vel pitar, ispravnic Bunea (Grădișteanu) vtori log. Scrie Radu sin Gheorghe log. Târgovișteanu, in Buc. Original rom, hârtie. Pecete hârtie. Semn. autografă (No. 60 cond.).

147. — 7200 (1692) Mai 6. — Cartea a 6 boeri luați de Ivașco vornic Băleanu și de Grigore post. Băleanu ca să le aleagă moșia ce au avut la Tohani¹ împreună cu Togozeanu. S'a înfățișat un zapiș al lui Mihai armașu la mâna boerilor din Băleni de cumpărătoare a 70 st., fără să se poată adevveri dacă s'a făcut cumpărătoarea din partea boerilor Băleni sau a Togozenilor. Semnează Cârstea vătaf ot Tohani, Stanciu pârçalab ot tam., Dușman ot tam., Calvin ieromonah ot tam, Cârstea pârçalab ot Schei, Ivan ieromonah Țițeica (No. 61 cond.).

148. — 7200 (1692) Mai 21. — Contantin Basarab Voevod dă hrisov sf. mănăstiri ce se chiamă Nucet unde se prăznuște hramul sf. marelui mucenic Gheorghe, și părintelui Ignatie egumenul și tuturor fraților, ca să fie sub ascultarea sfintei mănăstiri Nucet mănăstirea ce se chiamă Panaghia unde se cinstește hramul adormirea prea curatei fecioare Maria. Să fie Panaghia metoh la Nucet cu toate bucatele și moșiile, pentru că acea mănăstirioară a fost înălțată din temelie de răpos. Udrea banul² care a fost strămoș boerilor Grigore post. feciorul răpos. Ivașco biv vel log., și Ivașco vornic feciorul lui Petru clucer, nepoții lui Gherghe banul Băleanu și pentru că, fiind Panaghia sub ascultarea moșilor și părinților acestor boeri, și a lor, până acum și fiind ei și ctitori ai sf. mănăstiri Nucet, au văzut că a venit Panaghia la scădere și la lipsuri prin necăutarea călugărilor și cu întâmplarea păgânilor ce au căzut pe pământul acesta. Domnul vede zăpisul boerilor Grigore post. și al unchiu-său Ivașco vel vornic de închinăciune, cu pecețile și iscăliturile lor; cartea strămoșului lor Udrii banul, ctitorul cel bătrân de la leat 7106 (1598); cartea răpos. Alexandru Iliăș Voevod

225-7. Arh. Stat. Cond. logof. lui Brâncoveanu, f. 342 și 443-4. — C. Sărățeanu. Din trecutul teatrului național, in Rev. de ist. arh. și fil. XII¹ (1911). Barbul comisul era și el fiul lui Pătrașcu căp, Bucșanu, (Vezi doc. 342 nota și 358 și arborele Bucșanu la sfârșitul acestui volum). — Cosma are nepot și pe stolnicul Nicolache (Arh. St Cond. 35 f. 91). — Un al cincilea neam de boeri Popești e al lui State sau Stan (Popescu) biv. treti vistier 1747, fiul Ilinei Boteanu; are trei fii: Părvu, Ilie și Constantin postelnicel care era † 1763 (Arhiva Stat. Mitrop. Buc. pachet 165, doc. 3 și Cond. domn. No. 17 f. 108), cf doc. 435, 559. Acest State sau Stan aparține însă în linie bărbătească familiei Bozianu. Tatăl său, tot State, pah 1710, era fiul lui Badea pah., unul din fii lui Calotă sluger Bozianu 1685, a căruia soție era Neaga ot Popești. Această Neaga era ea însăși fiica lui Radu clucer ot Vlădești și a Stancăi fiica lui Andrei pitar ot Strâmba, 1671, fiul agăi Neagu din Negoești (fratele lui Antonie Vodă ot Popești. Vezi Grecianu, Genealogii, I: Aniuoasa. — Acad. Rom. Ms 1062 f. 358. — Rev. de ist. arh. și fil. XI¹ 52. — Doc. citate in nota de sub doc. 138 din acest volum). P. al șaselea neam de Popești, acel al lui Antonia Vodă, v. St. D. Grecianu, Viața și domnia lui Const. Vodă Brâncoveanu. — Cf. arborele Popești-Negoești-Strâmbeni, la sfârșitul acestui volum.

¹ V. doc. 120.

² Băleanu, cf. doc. 97. 123.

de la leat 7125 (1617). Domnul pune martori pe cinstiții dregători ai divanului: Vintilă vel ban Craiovei (Corbeanu), Alexandru vel log. (Alexeanu), Mihai Cantacuzino vel spătar, Matei Ciorogârleanu vel vist., Diicu Rudeanu vel clucer, Dumitrache Caramanlăul vel post., Cornea Brăiloiu vel pah., Parvu Cantacuzino vel stolnic, Constantin Știrbei vel comis, Const. Ciorogârleanu vel sluger, Mihai vel pitar, Șerban vtori log. (Grecianu). Scrie Stan log. in Buc. (Copiat de Iordache Zossima, No. 105 cond. Vezi observația de la doc. 123.)

149. — 7202 (1694) Iunie 2. — Cartea lui Constantin Voevod către 6 megiași anume: Molitvei tale popa Radu ot Tohani, Stanciu portar ot tam, Dușman ot tam, Ivan călugărul Țițeica, Cârstea pârcălab ot Schei și Cârstea pârcălab ot Tohani, să aleagă moșia lui Grigorie post. Băleanu ce o are in Tohani de baștină de la strămoși și de cumpărătoare: „cea de cumpărătoare având scrisori este, iar cea de baștină neavând scrisori o au impresurat unii și alții“. Orig. rom. Pecete chinovar (No. 63 cond.)

150. — 7205 (1697) Aprilie 27. — Cartea lui Constantin Voevod către 12 boeri hotarnici anume: Șerbu ot Gornești, Stan al lui Baico de la Broșteni, Gheorghe sin Condrii, Malcea din Uluiți, Ranite de la Urezi, Radul spătar, Barbu căpitan, Danciu paharnic, Draghici iuzbașa, Manasia din Gârlovi, Leca căpitan și încă unul, luați de Grigorie post. Băleanu și de moșnenii din Lungu-lalomița care se chiamă Balacii de sus și Balacii de jos, să le aleagă acea moșie. — Orig. român Pecete mare chinovar (No. 64 cond.)

151. — 7214 (1705) Octombrie 16. „Cinstit Dumneata cumnate Șerbane vel vistier „(Bujoreanu), cu sănătate mă închin Dumitale; alta de voești să întrebi de noi să „știi Dumneata că m'au lovit un rău Sâmbătă spre Duminică așa de greu cât nu „am murit până in ziuă; încă s'au întâmplat și postelnicul Udrea aici mergând la „Pătran; ci de aceia nu am putut să viu până aici la dumneata că mi s'a umflat „capu și ochii și tot; de acum mai m'am îndreptat câte ceva mulțumesc lui Dumnezeu; „și copilu de țigan care lu am dăruit nepotu meu Răducanului coconului Dumitale, „iată că lu am trimis, numai Dumneata învață-i să le fie milă de el că este micu „până să vază de vorbe, de va crește pe lângă coconu; și când vei merge Dum- „neata spre casă mă rog Dumitale, vino Dumneata deseară să odihnești la noi, că „noi suntem ai Dumitale; nu ne ocoli Dumneata că fân avem și lemne de vom încălzi „casa, și de toate vei găsi pe voia Dumitale numai să ai răspuns, să fi Dumneata „sănătos.

Al dumitale de bine pohtitor
Ivașco Băleanu

„Înțelesei pentru imprumutare că pui pe boierii mari și mici, ci mă rog „Dumitale să mă ocolești că n'am nici o putere de bani și pentru ceste case ia-le „Dumneata de le fă aci, că foarte sunt niște case bune iar Dumneata de te vei „îndura, mi-i da un postavu subțire de-mi voiu face un conteșu¹ ce n'amu cu ce „mai umbla, 15 coți. Să fi Dumneata sănătos. (No. 67 bis cond.)

¹ Haină lungă, manta de obicei imblănită.

152. — 7224 (1716) Ian. 29. — Zapisul prin care megiașii moșneni din Ciorăști¹, sud Valcea, vând lui Ioan Băleanu vel portar, moșia ce au de moștenire în Ciorăști, stânjenu pe bani 50, peste tot st. 160 fac lei 63 și jumătate și 7. (No. 73 cond.)

153. — 7224 (1716) Martie 17. — Zapisul lui Matei log. feciorul lui Dragomir diacon, nepotul Lupului vornic Gălășescul, sud Vlașca, la mâna lui Grigore Băleanu vel log. — Lupu vornicul a avut moșie în Titești, Teleorman, dimpreună cu banu Radu Năsturel Fierăscul și au stăpănit-o până ce banu a măritat pe jupănița Marica² fiică-sa, căreia i-a dat acel sat de zestre. În zilele lui Constantin Voevod, unchiul lui Matei log, frații tatălui său, au mers la Grigore Băleanu vel log. de i-au vândut părțile lor de moșie, trei părți, a lui Radu Diaconu, a lui Silvestru călugăru și ai lui Hriza, iar partea lui Dragomir diaconu, tatăl lui Matei ce-i este de moștenire acestuia și partea lui Damaschin călugăru unchiu lui Matei, pe care acesta o are de cumpărătoare, le vinde Matei lui Grigore Băleanu vel log. (No. 70 cond.)

154. — 7231 (1723) Fevr. 17. — Niculae Alexandru-Voevod (Mavrocordat) lui Constantin Băleanu biv vel comis, feciorul lui Grigore Băleanu, ca să ție satul Băleni, Dâmbovița, cu casele, nemestiile³ și heleștăiele și viile dela Târgoviște, care au fost al tatălui său. „Căci tatăl său Grigore Băleanu, ce a fost mare log. la domnia „noastră d'intâi, și fiind în voe și cinstit, n'a ținut credința ce i se cădea să aibă „către noi i către împărăție ci s'a arătat chiar hain și împotrivic atâta nouă cât și „impărăției otomănești, și lipsindu-se de toate ale lui ce a avut aici în țară s'a dus „la Nemți, pentru care vicleșug al lui, din poruncă împărătească, cele ce a avut „aici în țară s'au luat toate pe seama domnească. Deci domnia mea văzând pe fiul „său Constantin Băleanu biv vel comis depărtat de acele vicleșuguri și fapte rele „ale tată-său și așezându-se aici în țară, și aflându-se către domnia mea cu supunere „și cu slujbă, m'am milostivit de l'am miluit cu acest sat și cu aceste vii ca să-i fie „lui stătătoare și să le stăpânească cum le-au stăpănit moșii și strămoșii lui“. Divan Radu Popescu⁴ vel vornic, Iordache Crețulescu vel log., Dumitrașco Ramadan vel spătar, Done Damian vel vist.⁵, Niculae Roset vel clucer, Ianache Stama vel post., Manolache (Lambrinò) vel pah., Tudorache Iulianò vel stolnic, Ion De dulescu vel comis, Panaiotache⁶ vel sluger, ispravnic Constantin Costin vtor

¹ V. și doc. 156.

² A fost măritată de 2 ori: cu Const. Cantacuzino fiul lui Drăghici și cu Grigore Băleanu

³ Dependințele.

⁴ Cronicarul.

⁵ Fiul lui Necula Damian (*v. doc.* 350), vătaf și căpitan za margine în vremea lui Brâncoveanu, zidește biserica Donie din Focșani (Biserici cu averi proprii, II 207). Căsătorit cu Sanda, sora marelui vornic Ion Neculce din Moldova, are copii pe Const. Done, biv vel șetrar 1761, și pe Catinca Ștefan Văcărescu (genealogia Cantacuzinilor, ed. Iorga, 366 nota).

⁶ Tatăl doamnei Smarandei, a treia soție a lui Nicolae Vodă Mavrocordat. Pentru el, vezi Filitti, Un grec românizat: stolnicul Ștefanache Cremidi, în Rev. istorică I (1915) 107. Aparține, poate, familiei Mamonă. Vezi excursul despre familiile grecești, la sfârșitul volumului. Pe lângă Smaranda și Ianache cămăraș ginerile lui Barbu Grecianu, Panaiotache a mai avut o fiică pe care

log.¹ Scrie Mihai Cernătescul ot Mehedinți in Buc. Pergament român. Pecete de hârtie Semn. autogr. (No. 71 cond.)

155. — 7233 (1725) Iulie 16. — Zapisul prin care Constantin cu femeia lui, Tudora și cu feciorii lui, Mihalcea și Preda dela Nemoi, vând lui Grigore Băleanu consilieru o vie cumpăiată dela Ivan vătaf in dealul Crețenilor drept taleri 50. Semnează Ilie Otetelișanu biv vornic, Ivan vătaf ot Sutești, Dumitrașco Gărdescu (No. 72 cond.).

156. — 7235 (1727) Iunie 30. — Zapisul prin care Ilinca preoteasa, fata popii Stan ot Ciorăști și cu feciorii ei, Vasile și Pătru, și nepoții ei Staico și Mihai, vând lui Ion Băleanu vel portar moșie in Ciorăști² ce o au dela părinții lor și dela moșii lor; fiind moșneni de acolo, st. 99 câte bani 60 cari fac talere 44 jumătate și 16. Boerii hotarnici au fost Udrea pah. Zătreanu și Nicodim egumen Mănăilescu (No. 74 cond.).

157. — 7243 (1735) Martie 1. — Cartea lui Grigore Ghica Voevod către Matei ftori portar Băleanu ca să ție 500 st. moșie la Crăsani³ Ialomîța, opt suflete de țigani și locul din București și a treia parte din satul Băleni, cu alte hotare ce cuprinde in Băleni tot a treia parte, și din 87 suflete țigani a treia parte și moșia Leurdeni, Ilfov, toată și moșia Pupezeni sud Ialomîța, cari au fost dela părinții lui „și fiind el instrăinat prin alte părți străine⁴ și acum năzuindu-i și viind la mila „domniei mele și la patria lui, domnia mea m'am milostivit de i-am dat toate aceste „moșii și țigani“. Original rom. hârtie. Pecete mică chinovar. Semn. autogr. (No. 75 cond.).

158. — 7252 (1744) Mai 3. — Carte de judecată a mitropolitului Neofit și a marilor boeri Grigorașcu Grecianu biv vel log., Antonache Caliarh⁵ biv vel ban,

Nicolae Vodă o căsătorește cu Constantin vel agă. V doc. 201. Acest Constantin e diferit de Constantin Xypolytos, prim gramătic al lui Nicolae Mavrocordat, vtori log. 1737, apoi agă, vel comis la 1739, fiul lui Gheorghe Sotiri, din Sotira (Zagori), capichehaia muntean la 1717, sluger, care eră † 1739. (Daponte, Ephémérides, II. 17. 33. 283. 290. 363.— Acelaș, Catalog, in Erbiccanu, Cronicarii greci, 196. — Hurmuz. S. I. 440). Constantin e diferit și de Const. Ipsilanti, care e vel post. încă dela 1716.

¹ V. Introducerea pag. XXIX.

² V. doc. 152.

³ Cf. doc. 21.

⁴ P. asemenea instrăinări, v. in acest volum doc. 216, 397, 732. De asemenea inscripția deasupra portretului lui Preda Drugănescu in biserica de la Drugănești: „s'au instrăinat... anul 1703 pentru învățură, călătorind in mai multe țări ale Europei și toată (lumea?) adică răsărit... și la (apus?)“.

⁵ Antonachi (nu Andronachi) avea casă și parc frumos la Floreasca, lângă București (Daponte, Ephémérides daces, ed. Legrand II. 248). La 1738 era vel clucer și proprietar la Colentina (ibid. 88). Avea socru pe Istratie Florescu (arh. St. Radu-Vodă, pach. 12 doc. 17). Genealogia Cantacuzinilor (ed. Iorga, 375) spune că era din Hios și că i se zicea Florescu după numele soției sale. O fiică a lui, Smaranda a ținut pe Const. Crețulescu (ibid. și genealogia Crețuleștilor in Șapte biserici cu averi proprii). Altă fiică, Eudoxia a fost căsătorită cu un Sturdza. (Hrisovul lui Mihai Vodă Sturdza din 1 Mai 1842 in A. A. C. Sturdza, Règne de Michel Sturdza pag. 181). In fine un fiu, Constantin Florescu a fost căsătorit cu Arghira Merișanu-Bucșanu. Din el scoboară Floreștii de azi. Cf. doc. 572: La 1743 Antonache era vel ban (Iorga, Studii și doc. V. 320).

Fiera Brezoianu vel vist. și Const. Năsturel biv vel vist., in pricina dintre Ștefan Pârșcoveanu și vâru-său Grigorașcu Băleanu (nepoți de fete ai răpos. Radu Golescu biv vel spătar ce au fost făcute cu jupâneasa d'intăi)¹ cu Anița (Știrbei) mătușa lor, fiica răpos. Radu spătar Golescu ce este făcută cu jupâneasa Maria, cea de a doua. * Grigorașco și Ștefan au cerut de la Anița zestrele moașei lor și clironomia din casa moșului lor Golescu, fiindcă toată casa acestuia rămăsese în mâna jupânesei lui celei de a doua Maria, și după moartea ei, neapucând ea să-și facă diată, a rămas casa sub stăpânirea fiicei ei Anița. Neofit și boerii cer diata răpos. Radu spăt. Golescu ca să vadă ce orânduială și-a făcut pentru zestrele jupâneselor și ficelor lui, și citind-o văd că Radu spăt. orânduiește pentru zestrele amândurora jupâneselor și pentru ficele lui după pravilă. Apoi cer și foile amândurora zestrelor ca să vadă câtă sumă cuprind. Pentru zestrea jupânesei d'intăi se găsește o copie pe care Ancuța o primește drept bună și după prețuiala neguțătorilor cuprinde sumă talere 10534. Pentru zestrea jupânesei a doua, nu se găsește foaie, nici nu se poate dovedi câtă sumă a fost, Anița arătând numai o foaie neiscălită și de nimeni adevărită în

¹ Despina, a avut cu Golescu două fete: pe Ancuța Băleanu și pe Zoița Pârșcoveanu (Năsturel Neamul boerilor Pârșcoveni).

² Fiica lui Stoian comisul (doc. din 1636 la Ac. Rom. pach. 29 doc. 253). Fiica lui Tomara, neguțătorul zice Genealogia Cantacuzinilor (ed. Iorga, 113). Deci Stoian comisul ar fi aceeași persoană cu Tomara. — Doc. ce publicăm exclude ca Radu Golescu să fi fost căs. de trei ori și să fi ținut două Mării cum credea Nerva Hodoș (Insemnarea călătoriei mele de Const. Golescu p. XII). Stoian comisul nu este fiul lui Radu Florescu (fiul Mariei cea bătrână de la Mărgineni și Florești) care era mort la 1623 și n'a avut copii (doc. in Grecianu, II. 395). Stoian a fost căs. cu Anca sau Ancuța vară primară cu Ilinca fiica domniței Ancuța și a lui Nicolae Pătrașcu Voevod (Iorga, Doc. Cantacuzinilor, 9. Ac. Rom. pach. 23 doc. 51) Ancuța lui Stoian a fost într'adevăr fiica post. Const. Cantacuzino a căruia soție, doamna Elina, era soră cu domnița Ancuța (Năsturel, Neamul boerilor Cantacuzini din ramura lui Șerban Vodă). Stoian comis cu Ancuța Cantacuzino au fiu pe Istratie care semnează de obicei Istratie Ztatovici și numai incidental Florescu (Ilie Nicolescu in Noua Revistă română, vol. IV No. 43, p. 331) Stoian însuși semnează grecește (doc. 431) dar nu semnează nici odată Florescu. Acest nume îl va fi luat fiul său Istratie de la moșia Florești. Această moșie au avut-o doamna Elina Cantacuzino și sora ei doamna Ancuța de la moașa lor băneasa Anca din Coiani (Hrisovul lui Radu Leon Voevod, 7 Fevr. 1668 in Iorga, Doc. Cantacuz. 72). In diata doamnei Elina (Ibid. 104) in care nu se pomeneste de cât de împărțeala averii între *băeți*, satul Florești nu figurează, de unde rezultă că fusese dat de zestre uneia din ficele doamnei Elina, probabil Ancuței a lui Stoian comis. Prin urmare moșia Florești nu scobora la Istratie de la Radu Florescu fiul Mariei cea bătrână. Istratie Florescu este dar „vărul nostru Istratie feciorul lui Stoian comis“ de care vorbește Constantin Vodă Brâncoveanu in scrisorile sale către Brașoveni (Iorga, Studii și doc. X 255). Mama lui Const. Vodă, Stanca Cantacuzino era soră cu mama lui Istratie. Cu Maria fiica lui Stoian, Radu spătarul Golescu a avut pe Anița soția lui Nic. Știrbei din care s'au tras boerii Golești din sec. XVIII. Anița își zicea scoborătoare din Apostol (negustorul) ctitor la Sf. Nicolae Șelari din București, o rudă dar a lui Stoian. Maria a avut „multă zestre“ zice doc. ce publicăm. Stoian comis este dintre boerii cari la 1672 stăruesc pentru numirea ca domn a lui Antonie din Popești (Mag. ist. V. 6-7). Istratie a fost căs. cu Voichița Poenaru și a avut fiică pe Ancuța soția lui Antonache Caliarh zis Florescu. (Arh. Stat. Radu Vodă pachet 12 act. 17).

care se cuprinde multă sumă de bani. Anița zice că acea sumă de bani ar fi adus-o maica ei zestre în casa Golescului. Neofit și boerii nu țin seamă de această foaie, dar au auzit de la multe obraze de cinstă că jupâneasa Maria de a doua, a avut multă zestre, iar suma adevărată nu s'a putut dovedi. Au cerut Aniței să arate în scris câtă sumă cuprinde casa răpos. spătar Golescu și ea a arătat o foaie de toate moșiile, viile, sculele, țigani, dobitoacele și altele care, prețuindu-se de neguțători, fac talere 46216 (afară din ce au fost cu pricini și le-au luat alții). Ștefan și Grigorașcu au mai avut bănueli cum că Anița nu ar fi dovedit toată casa moșului lor Golescu, nici zestrea maicii ei. Neofit și boerii dau infricoșat blestem Aniței și soacrăi ei jupănesei Despei vistieresei Știrboaicăi și lui Nicolae Știrbei (soțul Aniței), ca să mărturisească adevărul de mai sunt lucruri nedovedite în afară de cele arătate în scris, și după primirea blestemului, Ștefan și Grigorașcu s'au incredințat. De vreme ce numai pentru zestrea jupănesei Despei s'a găsit copie ce s'a primit de bună în loc de foaie, iar la zestrea a doua nu s'a găsit foaie iscălită ca să se poată incredința câtă sumă a fost dat, jupâneasa Despina pităreasa Strâmbeanca ¹, cu blestem înaintea fratelui episcop Climent Râmniceanul și înaintea lui Antonache Caliarh biv vel ban, a mărturisit și s'a dovedit, după mărturisania înscris, pecetluită cu pecetea lui Neofit, a unui Necula logofețel, vechil al casei Golescului, și după alte dovezi, ca să fi fost suma pețului zestrelor jupănesei Maria a doua, până la talere 35.000 în care se cuprind și acele talere 10.000 mărturisite de jupâneasa Despina Strâmbeanca pităreasa și argintăria arătată în foaia răpos. fratelui chir Inochentie episcop Râmniceanul. Casa răpos. Radu spătar Golescu, cât se află acum, nu ajunge ca să implinească amândouă zestrele jupăneselor de întâi și de a doua, să înzestreze și pe Anița cum s'au înzestrat și celelalte surori ale ei ce au fost făcute cu jupâneasa d'întâi, și să se facă patru părți precum scrie în diată. Dacă ar fi trăit jupâneasa Maria i s'ar fi dat blestem să mărturisească câtă zestre a avut, însă netrăind, nu e cu cale a se da blestem fiicei ei Aniței, fiind că nici dânsa nu știe. Văzând cum poruncește pravila la tomul al patrulea al cărților împărătești, list. 449, că se protimisește zestrea cea d'întâi de cea de a doua, Neofit și boerii judecă dar că mai întâi să-și ia Ștefan și Grigorașcu ce-și vor cunoaște din zestrele moașei lor și le vor dovedi cu mărturii credincioase. Așijderea și Anița ce-și va cunoaște din zestrele maicii ei și le va dovedi, să și le ia. Ce va rămâne din casa Golescului, să se implinească mai întâi toată lipsa zestrei d'întâi. După aceasta, se cădea să se implinească și zestrea a doua, după pravilă. Dar, deși diata răpos. Radu Golescu scrie că are avuție îndeajuns ca să implinească amândouă zestrele și să facă și părți, totuși acum nu este nici cu ce implini zestrea de a doua. Maria, văzând cum casa boerului ei se imputinează și nu are ea de unde să-și implinească zestrele, putea încă de atunci să dea jalbă la judecătorie și să-și ia zestrele fiind sumă mare, pentru că pravila la tomul al patrulea list 539, îi dădea

¹ Descendentă și ea din Apostol ctitorul de la Sf. Nicolae Șelari, deci rudă cu Maria a doua soție a lui Radu Golescu spătar. (Vezi arborele Bucșanu la sfârșitul volumului).

voie să ceară aceasta măcar trăind bărbatul. Pentru că jupâneasa Maria nu a făcut așa, pentru aceia nici Neofit și boerii nu i-au scos zestrea de a doua, fiind și suma cât cerea nedovedită. Au judecat însă ca și Anița să-și ia parte din casă precum au luat și celelalte surori ale ei, iar în urmă ce va mai prisosi să ia tot Anița pentru zestrea maicii ei. Cât pentru zestrele mamelor lui Ștefan și lui Grigorașco, care au fost înzestrate înainte de a doua căsătorie a lui Golescu, acelea nu îngăduie pravila a le pune la mijloc. Pravila zice, într'adevăr, la tomul al patrulea list. 412: după ce-și va mărita cineva fata, nu poate să-i mai micșoreze zestrea; iar la list 538: lucrul ce a dat tatăl fetei ginerelui său nu poate să-l mai ia; iar așezământul 25 al lui Leru¹ împărat: cele ce s'au dat de părinți feciorilor lor, îndată ce ies de sub stăpânirea lor, acestea poruncește pravila să rămâe la cei ce le-au luat, neinturnate înapoi. Așijderea și spătărul Radu Golescu, ce va fi dat din zestrele jupânesei d'intâi în zestrele fetelor lui, să se îplinească, iar din casa lui (nu), pentru că pravila nu dă voie bărbatului să înzestreze pe fie-sa cu zestrele femeii lui fără știrea ei, cum zice pravila tot la acest tom list 514, ci acele lucruri le iau înapoi moștenitorii ei. Neofit și boerii hotărâsc: zestrele fetelor să și le stăpânească ele, fiind încă mai dinainte înzestrate până a nu lua (Golescu) pe jupâneasa Maria a doua, și la mijloc să nu intre; iar fiind că nici zestrea a doua n'a avut de unde să se îplinească fiind sumă mare, va putea Anița, oricând va mai dovedi ceva de al părinților ei, atât la nepoții ei Ștefan și Grigorașco cât și la alții, (afară din zestrele moașei lor și ale mumelor lor și afară din cele ce au fost cu pricini și le-au luat alții, pentru care are voie să și le caute cu judecată) să și le ia toate sub stăpânirea ei, iar nepoții ei să n'aibă treabă. (No. 76 cond.).

159. — 7256 (1748) Iunie 14. — Bălașa Băleanu comisoaia dă zapis lui Radu Văcărescu biv vel log. că rămâind fiului ei Răducan moșie în Băleni a treia parte și rămâind și datorii pe urma lui, ea a făcut acea moșie vânzătoare și dinaintea lui Grigore Vodă Ghica s'a făcut prețul moșiei. A vândut lui Văcărescu st. 700 pe taleri 350. Semnează și Grigore Grecianu vel vornic, Const. Văcărescu vel log., Barbu Văcărescu vel vistier.

160. — 7259 (1751) Aprilie 20. — Radu Văcărescu dă scrisoare fratelui său mai mare nenii Barbu Văcărescu vel ban, că de bună voia sa i-a vândut moșia ce are la Băleni, Dâmbovița, cumpărătoare de la Bălașa Băleanca fosta soție a răpos. Const. Băleanu biv. vel comis, însă din toată partea ce a avut d-lui, jumătate, pe bani gata 310 și Barbu a dat lui Radu 100 st. din Bozieni alături cu moșia de la Fântânele a lui Radu. Semnează și Radu Filipescu vel medelnicer, C. Crețulescu vel vornic, St. Văcărescu vel vistier, Toma Crețulescu vel stolnic, Ianache biv vel serdar.

161. — 7268 (1760) Aprilie 30. — Zapisul lui Asan Băleanu la mâna fratelui său Iordache Băleanu că având moșie în Băleni rămasă de la tatăl său, st. 200, din,

¹ Probabil Leu împărat, Leon filosoful.

² Probabil Rosetti. La 1764 Ianache Rosetti e vel comis. Una din soțiile lui Radu Văcărescu așa zisa Venețiana, era Rosetti despre mamă. (Geneal. Cant. p. 369.)

dumbrava despré Nucet până în matca Ialomiței, i-o vinde ca să se înjuge cu cealaltă moșie cum a fost mai nainte, fiind că partea de peste Ialomița o vânduse mai nainte tatăl lui Asan și se scurtase moșia. Când moșia era în lung, se vindea stânjenul câte $\frac{1}{2}$ taler, iar acum scurtându-se moșia, Asan vinde stânjenul câte bani 50, peste tot taleri 50 „și moșia am luat-o masă“¹ (No. 80 cond.)

162. — 7276 (1767) Nov. 10. — Zapisul prin care Anița Brătășanu, fiica răpos. Matei Băleanu biv log. za vistierie, vinde lui Grigore Băleanu biv vel pah. moșie în Băleni st. 425 dați de zestre și pentru lipsă de zestre de frații ei Iordache și (loc alb)². Venind ea cu răpos. ei soț aici peste Olt la moșia lui, Brătășani, și neputând a mai căuta venitul acelei moșii Băleni, mult puțin ce se agonisea pe dansa mâncau frații ei și ei ce vreau îi dau, une-ori nimica. Acum impresurând-o datoria și neavând nici un fel de chiverniseală și ajutor de la nimeni, a venit cu cheltuială la frații ei, ca să le vândă lor acea moșie, dar ei, pe de o parte socotind ca să aibă moșia tot sub zapt și ei să nu-i dea nimic, au zis că n'au bani ca să cumpere. Ea a stat cinci săptămâni cu destulă cheltuială, că doar vor găsi ei bani să cumpere, și ei n'au găsit. Atunci ea a mers la nenea Grigore Băleanu pah. vărul ei, și i-a vândut moșia, st. 425 masă, stânjenul pe câte $\frac{1}{2}$ taler, care fac talere 212 $\frac{1}{2}$, deși stânjenul face peste $\frac{1}{2}$ taler, fiindcă ea de la frații ei, după răposarea părinților ei, n'a avut nici un ajutor, iar pah. Grigore a luat-o în casa lui, a chivernisit-o cu cele trebuincioase și cu din casa lui a măritat-o cu numitul boer, cu toată cheltuiala nunții, și a ajutat-o la zestre, și i-a dat scule, boi, vaci, și altele, afară din cele ce i-a câștigat cu silintă de la alți boeri. Semnează și Ștefan Brătășanu biv vel pah., Toma vameș, Asan Băleanu, (No. 82 cond.)

163. — 7276 (1768) Martie 5. — Ianache Hrisoscoleo vel ban al Craiovei. Înaintea mea la divan a venit Iordache Băleanu cu soru-sa Anița ce a ținut-o Dinu Brătășanu, zicând numitul Băleanu că a fost dat surori-si Aniței de zestre 350 st. moșie din hotarul Bălenii și deosebit 28 st. pentru o rămășiță de zestre, și cum că încapând la datorie ea a vândut acei st. de moșie de trei luni trecute, d-lui pah. Grigorașcu Băleanu, și cum că ar mai fi vândut încă st. 47 cu cari n'a avut nici o o treabă, peste tot drept talere 250. Și a apucat (Băleanu) pe soră-sa ca să dea seamă pentru ce a vândut și acei 47 st. cu care n'a avut nici o treabă, și pentru ce a vândut acea parte de moșie masă, fiindcă în foaia de zestre nu i s'a dat masă, și deosebit să dea seamă drept câți bani a vândut acei st. de moșie, ca (Băleanu) să-i poată răscumpăra de la pah. Băleanu. Ea a răspuns că nici de cum n'a vândut acei 47 st. nici că a luat talere 250, ci numai talere 190 bani gata, și un șal de talere 10. Semnează Ioan banul. (No. 79 cond.)

164. — 7278 (1768) Mai 2. — Zapisul lui Asan Băleanu prin care vinde fratelui său Iordache Băleanu încă 183 st. ce-i mai rămăsese din moșia lui din Băleni, stânjenul câte bani 30, peste tot talere 45 $\frac{1}{2}$ și 30 bani. (No. 81 cond.)

¹ Adică hotărnicită, aleasă, la un loc.

² Asan, v. doc. 161

165. — 7282 (1774) Martie 17. — Cartea de alegere a 6 boeri, din porunca lui Matei Cocorăscu vel vornic de Târgoviște, pentru pricina de judecată dintre Grigore Băleanu vel clucer și Despa fata răpos. Manole log., pentru via lui Băleanu din Gura Văii Sasului. Semnează Teodor vtori vornic, Constantin Berindei, Ștefan portar, Ion cupeț, Constantin Bogz (?), Radu județ. (No. 83 cond.)

166. — 1779 Dec. 1. — Cartea lui Alexandru Vodă Ipsilanti către Ioniță Bălăcianu biv vel șetrar și Cârstea Voinescu biv trei log. să se ducă la Băleni să aleagă o parte și jumătate din trei părți ale moșiei vel logofătului Grigore Băleanu ca să știe acesta câți bani să dea pe acea parte și jumătate cumpărată de la Despina Băleanca. Cealaltă jumătate de parte o stăpânește vel banul Ghica ¹, iar cealaltă parte o are Băleanu de la părinți. (No. 84 cond.)

167. — (1780) Mai 5. — Alegerea moșiei Băleni, făcută de Cârstea Voinescu, fiind de față polcovnicu Matei Lupoianu ², vechil al lui Băleanu, Despina Băleanu, Dumitrache căp. ispravnicu moșiei Bucșani și vel banul Ghica, fiind răzeși (No. 100 cond.)

168. — 1780 Mai 5. — Cartea de alegere făcută de Bălăcianu și Cârstea Voinescu, în urma poruncii domnești dată prin Dumitrache pah., pentru moșia Băleni (No. 85 cond.)

169. — 1780 Aug. 21. — Zapisu prin care Despina fata căp. Constantin Lăzureanu ³, vinde lui Grigore Băleanu vel log. moșie în Băleni st. 1208, lângă moșia Băleni ce o are d-lui de baștină rămasă de la părinți, moși și strămoși. Ea avea moșia parte dată de zestre de cumnatul ei ⁴ Barbu Văcărescu, socrul banului Ghica răscumpărată de el de la răpos. Răducanu (?) Băleanu vărul vel log. Băleanu și al soțului ei Iordache Băleanu, și parte dată din clironomia răpos. soțului ei pentru lipsa zestrelor ei ce s'au prăpădit. După moartea soțului ei, îi rămâne un fecior și o fată. Feciorul a murit iar fata s'a măritat cu Dumitrașco Bujoreanu post. și au avut o fată, care au murit toți, și după judecată rămânând totul sub stăpânirea Despinei și fiind moșia Băleni de vânzare, s'a căzut mai mult lui Grigore Băleanu vel log. s'o cumpere. Prețul vânzării e de un taler ¹/₂ stânjenul. Semnează și Dim(itrie) (Ghica) vel ban, B. Șt(irbei) vel vornic, Ianache Muruz, Scarlat Grecianu biv vel log., Const. Cocorăscu (No. 86 cond.)

170. — 1803 Aug. 23. — Constantin Alex. Ipsilanti Voevod. Fiind că cinstit credincios boerul Grigore Băleanu biv vel clucer, după credincioase slujbe cu care s'a arătat săvârșindu-le cu osârdie și credință, a avut milă prin cărți domnești a ținea

¹ Dumitrache bătrânul, v. doc. 169.

² Are fiu pe Ștefan, nasc. 1756, sluger 1830. — Contimporani cu Matei sunt: Șerban L. căs. cu Maria I. Urdăreanu la 1757 și Costache L., stolnic 1740, căs. cu Bălașa Rudeanu. Acesta are fii pe Costache, Alexandru, Maria Gr. Bujoreanu, Scarlat căs. cu Maria Slătineanu și Bălașa căs. 1) Andronie Lipoveanu, 2) Alecu Bengescu. — Familia trebuie deosebită de familia Lipoveanu, din care eră Constantin, biv vel căp. za lefegii 1762, cu fii săi Nicolae polcovnic 1764, Mihai și Radu. care eră Constantin, biv vel căp. za lefegii 1762, cu fii săi Nicolae polcovnic 1764, Mihai și Radu.

³ P. boerii de la Lazuri v. doc. 668, 671, 726. Și boerii Cornățeni au moșie în Lazuri Doc. 699.

⁴ Nu știu în ce chip erau cumnați.

liude 20 din liudele birnicii scutiți cu pecetea gospod, domnul se milostivește de-i întărește această milă pentru poslușania casei lui (No. 87 cond.).

171. — 1809 Nov. 17. — Întâiul divan și comitet al Printipatului Valahiei. Se acordă marelui log. Grigore Băleanu, peste cei 20 liude ce are din oameni fără de pricină, încă liude 20 scutelnici dintre dajnicii vistieriei, pentru că are casă grea. Semnează D (ositei) (Filitti) Ungro-Vlahiei, Constantin (Variaam)¹ vistiier, Radu Golescu, Știrbei vistiier (No. 88 cond.).

172. — 1813. — Jalbă grecească a marelui log. Grigore Băleanu prin care se jeluște domnului că are greutăți de familie și că nevoile se întetesc. Solicită protecția domnului și menținerea pe viitor a celor 20 scutelnici dobândiți până atunci pentru serviciile aduse (Trad. D. Georgescu, No. 89 cond.).

173. — 1813 Febr. 9. — Cartea lui Ion Gheorghe Caragea Voevod prin care hărăzește marelui log. Grigore Băleanu, pentru slujbele aduse, alți 20 liude peste cei ce are, peste tot 40, cu scăzământ din birnicii, scutiții și apărații cu pecetluiri domnești de rândul dajdiilor vistieriei și de alte podvezi și angarii. (No. 90 cond.).

174. — 1814. — Jalba marelui log. Grigore Băleanu către domn, arătând că la moșia lui Bălenii, Dambovița, din vechime este obicei a se face târg pe săptămână odată, Duminica, cum și un bălci la 24 Iunie, în zioa sărbătorii Sf. Ion, de la care puțin folos au vameșii cămării domnești, și cerând să i se hărăzească vama aceluia târg și bălcu, cum și altor mărfuri și bucate ce se vor vinde pe moșie, mai adăogându-i un bălcu la praznicul Sf. Troițe, cu oborul său, pentru că este moșie de unde și are siclitatea familiei. (No. 91 cond.).

175. — 1814 Aprilie 18. — Cartea lui Ion Gheorghe Caragea Voevod prin care încuviințează cererea lui Băleanu (vezi No. 174), privind atât la familia d-lui ce este una din cele vechi de frunte ale acestui pământ, cât și la vrednicele și credincioasele slujbe nu numai ale părinților și moșilor d-lui ci și ale d-sale ce a arătat atât mai nainte cât și în vremea acestei domnii cu trudă și osteneală în trebile țării și la împlinirea poruncilor domnului, mai vârtos la treaba și nizamul² de năprasnica boală din anul trecut cu multă osârdie și vrednicie și cu primejdia vieței d-lui precum este știut. Căzându-i-se a se împărtași cu osebit har domnesc, după pilda altor luminați

¹ Fiul lui Dumitrache pitar 1769, postelnic 1770 (General Cant. 171 și Iorga, doc Cant 256) paharnic 1777 (Urechia, Ist. Rom. I. 57). Acesta e deosebit de Dimitrie Varlam, originar din Salonic. ruda lui Vodă Mavrogheni (Blancard, Les Maurojeny, p. 172, 435). De asemenea trebuie deosebit de Dumitrache stolnic 1779—1783, cronicar, fiul lui Iordache Zaraful (Grecianu, Genealogii, I. 84. Urechia I. c. I. 252). În fine, profesorul Fotie de la școala Fanarului a avut 2 fii: 1) pe Dimitrie zis Fotache doțtor, fost agent al Valahiei la Varșovia 1756, amestecat în intrigile lui Iordache Stavrache la 1763, vel pah. în Muntenia 1764, 1769, logofăt 1770. biv vel clucer 1783. 1794 (Acad. Rom. doc. 2/LV; Filitti, Lettres et extraits, 426; Geneal Cant. 131. 174. Urechia, I. c. I. 262. II. 148. IV. 413.—Hurmuz. XIII trad. 73, 172. Iorga, St și doc. VI, 185, 189). 2) pe Alexandru zis Fotiade, în Mold. 1777, vel post. (Hurmuz. XIII 78. Rev. grecească Eccles. Al. 1885 p. 398 n. 2, cf. doc. 230.— Vezi și Dumitrache Panaiotache, tabla la sfârșitul volumului.

² Regulament, ordine.

domni că asemenea haruri au făcut la obraze, unora după treapta neamului și altora după vrednicele și credincioasele slujbe, domnul primește rugăciunea, încuviințează bălcii și dă ordin să nu se atingă nimeni de nimic din bălci, rămânând tot caștigul pe seama casei vel logofătului Grigore Băleanu. Pecete de chinovar. Semnătură autografă (No. 92 cond.).

176. — 1819 Martie 1. — Cartea lui Alex. Suțu Voevod către Grigore Băleanu biv vel vornic întărindu-i 40 liude, pentru răsplătirea slujbelor ce a cheltuit la domnie și patria aceasta (No. 93 cond.).

177. — 1819 Mai 24. — Cartea lui Alex. Suțu Voevod prin care reînnoște lui Grigore Băleanu biv vel vornic, îngăduirea de a ține un al doilea bălci pe an la moșia Băleni „cu osebiră, adică sborul ce este orânduie de a se face la Rusalii în ziua Sf. „Troiți, să se mute a se face la Blagoveștenie adică la 25 Martie, fiindcă la ziua Sf. „Troite s'a întâmplat a fi și la alte târguri de prinprejur sboruri¹, și sborul acesta „al lui s'a batalisit²“ Pecete chinovar. Semn. autografă (No. 94 cond.).

178. — 1845 Aprilie 30. — Inscrisul lui Dimitrie Gheoca, arendașul moșiilor Mărcești și Racovița, prin care arată că le-a ținut în tovărășie cu mănăstirea Nucet, timp de 18 ani până la 1839, și că de la moșia Mărcești n'a luat alt nimic de cât numai dijmele și venitul cârciumelor, pe când arendașul moșiei Băleni lua de la Mărcești toate celelalte drepturi proprietaricești precum clacă, iobagie, plugul, carul de lemne și încă și prisosul pogoanelor și prisosul vitelor de erbărit și pasările ce după obicei sunt datorii a da locuitorii, cum și livezile de fâneață ce prisoseau (No. 96 cond.).

179. — 1857 Sept. 30. — Judecătoria Dâmbovița. Reclamația marelui log. Neculai Ghica³ cerând a se numi hotarnic la moșia Băleni ce-i zice și Racovița spre a se deosebi de marele log. Nicolae Băleanu. S'a înfățișat și arhimandritul dela Nucet, iar din partea principesei Trubețcoi⁴ nu s'a arătat nimeni. Maiorul Ghica fiul logofătului a înfățișat:

Hrisov din 7256 (1748) Iunie 16, copie de pe hotărnicia lui Barbu Văcărescu și Fierea Brezoianu ca să aleagă satul Băleni care a fost temei vechi al log. Grigore Băleanu dela moși strămoși și să împartă moșia în 3 părți: una a fiului său cel mare Ioniță biv vel vist. care a murit peste Olt; alta a fiului Constantin biv vel comis care a ținut pe jupâneasa Bălașa; alta a lui Matei Băleanu biv vel comis. Și au hotărât moșia Racovița a mănăstirii Nucet ce este din susul Bălenilor precum și moșia Mărceștilor tot a Nucetului. Au ales ca să fie jupănesei Bălașa cu fiul ei Radu al comisului Constantin Băleanu, partea din sus pe care i-a hărăzit-o tatăl său Grigore încă în viață fiind, iar partea din jos s'o stăpânească feciorii lui Ioniță Băleanu după ce vor veni la patria lor, iar partea dela mijloc s'a dat lui Matei

¹ Adunare, iarmaroc.

² S'a depreciat, s'a desființat.

³ Nepot de fiu al banului Dumitrache.

⁴ Cleopatra, nasc. Ghica, nepoată de fiu a banului Dumitrache.

Băleanu vel comis fiind frate mai mic și mai scăpat din ajutorul părintelui de vreme ce ceilalți frați s'au indulcit și de ajutorul părintesc.

Zapis din 7227 ¹ Iunie 14 al jupănesei Bălași Băleanca prin care vinde logofătului Radu Văcărescu st. 700 drept taleri 350.

Zapis din 7259 Aug. 20 ² al lui Radu Văcărescu prin care vinde moșia sa din Băleni fratelui său mare Barbu Văcărescu vel ban, care-i dă 100 st. la Bozieni.

Ėgumenul dela Nucet a înfățișat:

Hotărnicia din 7244 (1735) Iunie 25 de către moșia jupănesii Bălașii a lui Const. Băleanu biv vel comis și de către cumnatul ei Matei Băleanu. Au hotărât și moșia Mărcești care este închinată de jupăneasa Grăjdana spătăreasa ³, sora Udrii banul, la mănăstirea Panaghia de jos, și se mărginește cu Gheboiaia a lui Barbu vel sluger.

7244 Iunie 17, Foaie arătătoare de semnele hotare, ale moșiilor Racovița și Mărcești, de către zece locuitori.

Moșia Racovița se învecinește și cu moșia Bucșani a luminătei prințese Cleopatra (Trubețcoi) ⁴.

¹ Greșală în loc de 7256. V. *doc.* 159.

² V. *doc.* 160: Aprilie.

³ V. *doc.* 184 nota.

⁴ Cum a ajuns moșia Bucșani în stăpânirea principesei Cleopatra se vede în Grecianu, Genealogii II 226—9.

FAMILIA CANTACUZINO

180. — 7103 (1595) Mai 19. — Mihai Voevod sin Petrașcu Voevod către mănăstirea din jos de târgu Buzău cu hramu blagovoșteniei fecioarei Maria², ca să-i fie satul Rotunda ce se chiamă Groșeneasca dela Meteleul. Moșia a fost de baștină a Mândescului, iar in zilele lui Alexandru Voevod cel bătrân niște oameni ce au fost rumâni în acel sat, anume..., au cumpărat-o dela Cârștian Mândescu. Apoi acei oameni au ajuns la vreme de nevoe și sărăcie și i-au împresurat dăjdiile și biruri mari, îngreindu-se cu multe năpăstii. Acum au venit la domnie de au vândut și închinat acei 250 st. cinstitului boerului jupân Andronic vistier³, însă 125 st. i-a cumpărat Andronic pe 6875 aspri, iar ceilalți 125 st. au fost dați și închinați lui Andronic de acei oameni de bună voia lor. Domnul întreabă pe vânzători ca nu cumva să fi închinat moșia de vre-o frică sau silă, așa că după câtăva vreme să se întoarcă și să zică că au închinat de nevoe, dar toți mărturisesc că nu au altă silă de cât dăjdiile și că au avut șapte biruri în satu lor de le-a căzut în spinare năpaste. Deci, nepuțând să poarte dările și birurile ca alți megiași, au voit să fie rumâni după cum au fost și mai nainte vreme. Domnul, pentru multa, dreaptă și credincioasă slujbă ce a slujit domniei jupân Andronic vistierul, le scade câte biruri mari au fost asupra-le și-i pune să le plătească cu străinii ce au fost la Beznești, iar cele șapte năpăsti le scoate din catastihul domniei. Domnul socotește câte biruri și năpăsti le-a scăzut într'un an și câte le-a veniț ușurință într'acel an, mai mult de 10.000 aspri. Intr'acel chip le-a ridicat toți acești bani și i-a scăzut pentru voia și rugăciunea boerului Andronic vistierul care, după aceia, a miluit sfânta mănăstire cu această moșie. Divan: Mitrea vel vörnîc, Andrei vel log., Pângratie vel vist., Dumitru vel spătar, Pană vel comis, Manta vel pah., Sârbu vel stolnic, Cocea vel post. Scrie Voico log. snă Fierea log. in Buc. (Arhiva Stat. Mănăstirea Banu, pachet 9 doc. 5.

181. — 7141 (1633) Iulie 12. — Matei Basarab către mănăstirea Vai-de-ei⁴, cu hramul arhanghelii Mihail și Gavril, făcută de Enache (Caragea) post. metoh la Sfetagora mănăstirei Dochiariu, ca să-i fie satul Cetățelile sud Ialomița jumătate, care a fost al lui Ienache post. și la moartea lui a rămas mănăstirei de pomană. Matei Voevod a luat moșia și a dat-o lui Constantin (Cantacuzino) vel post. dar acesta n'a vrut s-o luată și a sărăci mănăstirea ci și-a adus aminte pentru păcat și a dat-o, cu rumâni, mănăstirei. (Arh. Stat. Dosar No. 23/1844 al mănăstirii Mărgineni, fila II.

¹ Doc. privitoare la familia Cantacuzino, în afară de cele ce privesc diferitele moșii și care sunt publicate la locurile respective și afară de cele publicate de Iorga, Doc. Cantacuzinilor.

² Mănăstirea Banu în Buzău.

³ Poate Cantacuzino. V. Introducerea, p. XXV.

⁴ Vechiul nume al mănăstirii din Slobozia, Ialomița. V. doc. 50.

182. — 7143 (1634) Oct. 3. — Matei Basarab lui Constantin (Cantacuzino) vel post., să fie în pace și slobod de către Oancea log. care a scornit pără cum că l-a miluit pe el răpos. Șerban Vodă cu 6 sate din satele d-sale și cu 25 șalase țigani din ai d sale, încă de când a fost d-sa în pribegie. (Hrisovul nu spune cum și când au intrat satele în stăpânirea lui Const. post.) Oancea a scos un zapis mincinos de miluire al lui Șerban Vodă cu satele Gurguiții, Căscioarele, Cetățelele, Prundu, Izvoarele și Radovanu și cu țiganii. Dintre aceste 6 sate, trei au fost ale lui Șerban Vodă și 3 ale doamnei Elina ¹. Cât a trăit doamna Elina a lui Șerban Vodă, Oancea n'a ridicat pără, ci numai după moartea ei. Matei Vodă zice că a văzut cartea doamnei Maria (?) a lui Șerban Vodă ² și zapisul lui Șerban Vodă cum că nu a dat moșiile. Boerii mărturisesc că nu știu nimic de acea milă. Ci încă după aceasta i se cădea să i se taie mâinile, însă boerii s'au rugat de domn aducându-i aminte că este boer bătrân și să-l ierte de acea vină. Și a eșit Oancea log. cu rea rușine și cu mare scârbă dela judecată. Domnul sparge în divan zapisul lui Oancea și-l dă lui Constantin post. Divan: Hriza vel ban, Ivașco vel vornic (Băleanu), Grigore vel log., Dumitru Dudescu vel vist., Mihai Coțofeanu vel spătar, Nedelco Boteanu vel clucer, Vasile Paindur vel stolnic, Buzinca vel comis, Vucina vel pah. Scris în Buc. — (Trad. rom. fără original la Acad. Rom.).

183. — 7143 (1634) Dec. — Matei Basarab lui Constantin vel post. (Cantacuzino), să-i fie satul Sărata, Buzău, partea jupânesei Maria fata lui Staico post. ot Bucov și a fi-si Elena jupâneasa lui Iane spătar ³, din câmp, din pădure... și rumâni... și alți rumâni cari se vor alege risipiți dintr'această parte de moșie, pentru că moșia și rumânii au fost ai jupânesei Maria și ai fi-si Elenei de moștenire. În zilele lui Matei Vodă, acestea au pus zălog la boerul Const. post. două sate Comarnic și Căscioarele drept ughi 150 bani gata. Apoi, Const. post. le-a dat înapoi acele două moșii iar ele i-au dat Sărata. Când s'a vândut moșia s'au întrebat rudele... Domnul vede zapisul Mariei și Elenei la mâna lui Const. post. cu mulți boeri mărturie: Radu vel vist., din Filipești Dumitrașco clucer, Nedelco (Boteanu) pah., Socol pah. (ot Cornățeni), Bunea log. (Gradișteanu), Gheorghe log. — Divan: Hriza vel ban, Ivașco vel vornic (Băleanu), Grigore vel log., Dumitru vel vist. (Dudescu), Mihail vel spăt. (Coțofeanu), Vasile (Paindur) vel stolnic, Vucina vel pah., Buzinca vel comis, Drăgușin (Deleanu) vel sluger, Constantin vel post. (Cantacuzino) (Perg. slav. Pecete hârtie. Arhiva G. Gr. Cantacuzino).

184. — 7149 (1640) Nov. 28. — Miho biv vel log. (Racotă) cu coconii lui, Dima comis și Leca spătar ⁴, dau zapis lui Constantin vel post. (Cantacuzino) cum că i-au

¹ Toate întărite Elinei de Radu Leon Vodă la 1668 (Iorga, Doc. Cant. 72). — Doc. e publicat în Grecianu, II.

² Soția lui Radu Vodă Șerban a fost *Elena* fiica lui Udriște din Mărgineni.

³ V. nota de sub doc. 115.

⁴ Copiii lui Miho, vel spătar și vel log. (doc. 105, 184 și 674) între anii 1619 — 1640 au fost: *Leca spătar Racotă* 1629 (Iorga, Doc. Cant. 227) *Dima comis* (Ac. Rom. pach. 39, doc. 2) *Ghinea Racotă* biv vel armaș 1619 (Iorga, I. c.) și *Grăjdana*. — Ghinea are *unchi* pe *Leca aga* lui Mihai Viteazu,

vândut satul Cioara din Teleorman, cu toți rumânii, drept aspri 60.000 cin ughi 300. Marturii: Mihos logothetis (grecește, pecete), Dima comis, Leca spătar., Hriza vel vornic (*pecete*), Grigore log., Radu vel vist., Preda vel spăt. (Brâncoveanu), Radu vel comis, Mitrea vel pitar, Sima vist., Dumitru vistier, Vucina vel pah., Drăgușin vel sluger (Deleanu) (*pecete*), Bunea vtori vist. (Grădișteanu), Necula vtori clucer Gheorghe vist. (Caridi), Dumitru vel armaș (*pecete*). Scrie Stoica log. in Târgoviște (Acad. Rom. 42/XLIII.)

185. — 7161 (1652) Nov. 5. — Dumitru Vărgatul ot București dă zapis lui Constantin vel post. (Cantacuzino) cum că-i vinde niște loc din Buc. in mahalaoa Tabacilor alături cu locul d-lui, cum merge până in apa Dâmboviței și până in casa lui Bucșă tabacul, drept aspri 2000. Martori vecini din mahala: Popa Grigore, Petrașcu ceauș, Neacșu stegar, Bădică călăraș, Petrașcu Pătură-scurtă, Crivăț, Dima Gaspar, Elie stolnic. (Acad. Rom. 1/XLIV.)

186 — 7162 (1654) Mai 25. — Pătrașco ceauș cu frații lui, Iancu și Dumitrașco, dau zapis lui Constantin biv vel post. Cantacuzino că i-au vândut loc de casă in Buc. cât au avut de la tatăl lor, Vasile ceauș, din locul bisericii până in casa lui Nedelco ceaușu și până in casa Florii călărașu. Și acest loc este la biserica Tabacilor lângă alt loc al d-lui. Martori: Ghioca vel șetrar (grecește) Leca pitar și mahalagii. Scrie Isar ot Dolgopol. (Acad. Rom. 12/XLIV.)

187. — 7164 (1656). Aprilie 1. — Jupâneasa Dragomira, care a fost a lui Martin vătahul de călărașii Țarigradului, cu coconii ei Răducan, Dumitrașco și Hrizea, dau zapis lui Constantin Cantacuzino biv vel post., că i-au vândut o vie aici in dealu

care era mort la 17 Sept. 1619 și a căruia posteritate nu ne e cunoscută (Doc. cu această dată la Ac. Rom. pach. 39 doc. 2) Leca aga era deci frate sau cumnat cu Miho. Ca și Miho, semna grecește. — Leca, Luchi, este prenume (= Alexandru). Așa avem un Lecca Barbat, stratiot, Lecca Logotheti, Lecca Tacci, Lecca Ducaginus in Albania, sec. XV etc. Francezul Lucas, senior de Gritzena, își zice Lecca (Sathas, Monumenta, VIII. 356, 389, IX, 98. Buchon, Eclaircissements Tableau X *in fine*. Sathas, ἑλληνικά ἀνέκδοτα I (conține și interesante blazoane). Familia franceză de Brienne poartă titlu de conte di Lecce sec. XIV (in regatul de Neapole) Buchon, *ibid.*, tablou V. — Leca, feciorul Cărstii post. de la Brătulești (v. doc. 2) 1635, Leca din Bănești frate cu Marco din Bănești, 1662, fiu al Lecăi din Bănești stolnic. Leca pah. din Mălureni, 1681, fiu al lui Dumitrache clucer din Stănești și Mălureni, etc. Cf. doc. 675 — *Leca spătar Racotă* are fiu pe Fierea Racotă post. 1659 (Iorga, l. c. 227).

Grăjdana Racotă a fost căs. 1) cu Buzinca comis care era mort la 1654 și cu care n'a avut copii (v. doc. 2), 2) cu Bunea vist. ot Grădiște sin Valcu log. ot Fiancă (v. doc. 1) cu care deasemenea n'a avut copii. (v. doc. 710 și 712. Ea moare la Golești in 1668, pe moșia lui Stroie Leurdeanu și neavând copii își lasă averea lui Matei Leurdeanu, fiul lui Stroie, și lui Papa fiul lui Diicu Buicescu cari fi erau „nepoți despre jupăneșele lor“ (doc. 708). — Reiese de aici că Matei Leurdeanu a avut două soții. Despre una, Ana, se știe că a murit in vârstă de 17 ani, la 14 Febr. 1676 in Golești (Biserici cu averi proprii, seria III, 204). Aceasta nu poate fi nepoata Grăjdanei pentru că la data morții acesteia nu avea de cât 10 ani, și nu putea fi încă soția lui Matei. Nepoata Grăjdanei a fost deci o primă soție a lui Matei Leurdeanu și ea este muma lui Radu spătar Golescu fiul lui Matei Leurdeanu. — Grăjdana Racotă nu trebuc confundată cu Grăjdana Băleanu pentru care v. doc. 109 și care a fost căsătorită 1) cu Badea spătar ot Greci, ot Albești, ot Sărata, și 2) cu *Leca spătar Rudeanu*, 1603, 1604. — Acest Leca este deosebit de Leca post. între 1603–1610 de care nu știu cărui neam apartinea.

Târgoviștei, alături cu viile d-lui cumpărate de la feciorul Nicăi iuz. Păicul, până în drumu mănăstirii Dealului, și cu toată livada și cu toți pomii până în puț, care vie a fost și lor de cumpărătoare de la Vasiu Neaicul. Scrie Stoica log. Șerbanovici din Târgoviște (Acad. Rom. 28/XLIV.)

188. — 7164 (1656) Aprilie 29. — Liia cu fratele ei Radu vând lui Constantin biv post. (Cantacuzino) loc de casă cu grădină și curțișoară până în ceauș Petrașco și până în locul bisericei și până în locul lui Mihai Doboș. (Acad. Rom. 29/XLIV.)

189. — 7168 (1660) Martie 8. — Florescu post. sin Socol clucer ot Cornăteni¹, vinde lui Drăghici vel pah. Cantacuzino partea lui de moșie din sat din Vladimirești² însă din jumătate de sat a patra parte și cu rumâni anume. . . ., fiind d-lui mai volnic, ca părtaș de moșie. Semnează Radu biv vel log. (Cocorășcu), Șerban vtorj log. (Cantacuzino), Mareș log. (Băjescu), Radu log. Crețulescu, Papa vel sluger, Colțea Doicescu vel comis, Petrașco biv cupar Bălăcianu (Arh. Stat. Sf. Ioan din Buc., pachet 1 No. 5.

190. — 7171 (1662) Sept. 30. — Grigore Ghica Voevod lui Șerban Cantacuzino vtori log.³ să-i fie satul Betejani, Romanăți, care a fost al lui Ghețea biv vel clucer, ⁴ pentru că acesta după ce a vrut Dumnezeu de și-a căsătorit o cucoană ce a avut, după Șerban log. i-a dat de zestre acest sat Betejanii. Divan Preda vel ban⁵, Stroe vel vornic (Leurdeanu), Radu Crețulescu vel log., Mareș (Băjescu) vel vist., Toader Sturza vel spătar, Badea vel clucer (Bălăcianu), Preda vel stolnic (Poenaru), Constantin vel comis, Drăghici Cantacuzino vel pah., Costea (Caragea) vel post. (Acad. Rom. 90/XIIV.)

191. — 7174 (1666) Martie 13. — Radu Leon Voevod cinstitei luminatei cetăți a Ierusalimului și p. sf. chir Nectarie patriarh, ca să le fie satul Stoicești, ce-i zice și Călinești⁶ de pe valea Colceacului sud Ilfov, moșie stearpă fără rumâni, pentru că acest sat a fost al cinstitului boer jupân Drăghici Mărgineanu (Cantacuzino) vel spătar de cumpărătoare de la Dumitrașco căp. sin Ghiorma banul Alexeanu⁷ încă

¹ V. nota de la doc. 1.

² V. și doc. 192.

³ Viitor domn.

⁴ Gheorghe, Ghinea sau Ghencea Ghețea, zis Rustea (abagiu din Nicopole; rutiste în bulg. = postav) și Văleanul după moșia Vălenii din Olt, iscălește grecește la 1648. Vel portar sub Antonie Vodă, vel clucer 1669, vel post. 1681, vel vornic 1688 (Mag. ist II. 136. Iorga, Doc. Car. 82. 104. 111. 245) a avut fii pe Stoian (Iorga, St. și Doc. VII. 184. Letop. III. 152), pe Matei vistier, pe Velisarie (Geneal. Cant. 24. 116—117) și pe Maria doamna lui Șerban Vodă Cantacuzino, moartă la 1725 în vârstă de 78 de ani, îngropată la mănăstirea dintr'un lemn (Stoică Nicolaescu, în Rev. Nouă I (1907) 171 nota). Un neam nou de Văleni pornește dela Stere, cămăraș za ocnă 1781, care a avut fii pe Gheorghe sluger 1817 și pe Dimitrie sluger 1826 căs. cu Bica Gigărtu (Arh. St. dosar 42 din 1838. Conдика moșiilor Scrioște și Mlădăeni, Teleorman, în posesiunea d-lui C. G. Mano).

⁵ Probabil Bucșanu, vel log. 1659, vel vornic 1660.

⁶ Cf. doc. 194, 195, 310, 408, 646, 649. Acte ale moșiei Stăncești, fostă a Cantacuzinilor, la Arh. St. Ep. Buzău, pach. 31

⁷ V. nota de sub doc. 9

mai dinainte vreme. In zilele lui Const. Serban Voevod leat 7165 (1657), jupâneasa Neacşa ce a fost jupâneasa lui Gheorghe log. din Măgureni¹, Prahova, a dat și închinat la sf. mormânt toată partea ei de moșie ce a avut în sat în Măgureni. După aceea în zilele lui Gheorghe Ghica Voevod, leat 7168 (1660), fiind atunci patriarh răpos. părintele nostru chir Paisie și înțelegând cum stă această moșie în mijlocul altor sate și moșii ale boerului Drăghici (Cantacuzino) vel spătar și cum mai ține un codru de loc din acel hotar al Măgurenilor ce este despre apa Cricovului, patriarhul a poruncit numitului boer postindu-l și îndemnându-l în câte-va rânduri să facă tomeală și schimb cu sfântul mormânt. Drăghici spătar a dat satul Călinești. Divan: Gheorghe Băleanu vel ban, Mareș (Băjescu) vel vornic, Radu Crețulescu vel log., Ianache vel vist., Neagoe vel clucer (Săcuianu), Dumitrașco vel stolnic, Gheorghe vel comis, Nicolae Sofialăul² vel pah., Șerban (Cantacuzino) vel post., Radu Năsturel vtori log. Scrie Stoica Ludescu log. în Buc. (Copie din 19 Martie 1817 în Arhiva G. Gr. C.)

192. — 7177 (1669) Aprilie 3. — Radu Leon Voevod cinstitului boer jupân Drăghici Mărgineanu (Cantacuzino) spătar, ca să-i fie ocină și rumâni în sat în Dragomirești pe apa Dâmboviței, Ilfov, toată partea lui Aron feciorul Stoicăi pah. ot Dragomirești st. 500 și cu rumânii anume pentru că a cumpărat Drăghici de la Aron drept 40000 aspri cin ughi 200. Și iar să-i fie un rumân din Fântânele, Ilfov, anume Ivan cu feciorii lui, pentru că s'au vândut de bună voia lor, ca să șază pe moșia Dragomireștilor, drept bani gata 7000 cin ughi 35, cu zăpis de vânzare leat 7165 (1657). Și iar să-i fie un rumân, Lazăr cu feciorii lui, cari s'au vândut drept bani gata 5200. Și iar să-i fie ocină în Petrești în sus de Dragomirești, însă st. 100 partea lui Dumitru log. și a nepotu-său Radului log. cât a avut de la tată-său (al lui Dumitru) Mihai log. Gănescul, pentru că a cumpărat Drăghici drept bani 4000 cin ughi 20. Și iar să-i fie ocină în sat în Cocani de cindea³ de Dâmbovița, aleasă și împietrită, 200 st. până în lunca Dragomireștilor și cu un vad de moară în apa Dâmboviței, care este înjugat cu morile lui Drăghici spătarul din Dragomirești, pentru că a cumpărat de la Aron snă Stoica pah. pe bani gata 8000 cin ughi 40. Și iar să-i fie ocină și rumâni în Vladimirești Ilfov⁴, însă partea Florescului post. snă Socol clucer ot Cornăteni dintr'o jumătate de sat a patra parte și rumânii anume pentru

¹ Cf. Iorga, Doc. Cant. 32—5. Neacşa, fiica lui Iano log. din Boleasca, a fost căs. 1) cu Gheorghe vel log. din Măgureni fiul lui Lupu log. — 2) cu Ghiorma banul Alexeanu. V. Grecianu, III, 42 și doc. 662 din această colecție.

² Tălmăcire greșită a numelui Grecesc Sofianò. Familia Sofianò era încă de la 1250 frunțașă în Monembasia (Cronica Moreei în Buchon, Recherches I, 92. — Nicolae Sofianò din Corfu învață la Roma în școala grecească a lui Lascari la sfârșitul sec. XV (Ellinomnimon, 236). în sec. XV și al XVI se întâlnesc mai mulți membrii ai acestei familii (Omont, Inventaire, I 44, II 135). Un Sofianò trăește pe vremea lui Chiril Lucari, 1607—1615 (Papadopol-Keramevs, 1220201. 322).
IV, 239). — Sofianò e iscălit pe un act patriarcal la 1646 (Acelaș, Catalogul Mss silogului, 102-4) P. pah. Nicolae cf. Iorga, doc. Cant. 69 și cronica zisă a lui Const. căp. ed. Iorga, 160. 162.

³ De dincolo.

⁴ V. doc. 189.

că a cumpărat drept ughi 80 cin aspri 16000. Și iar să-i fie ocină și rumâni în sat în Rădulești, Ilfov, însă st. 1050 și rumânii anume pentru că a cumpărat Drăghici împreună cu cumnatu-său Pană spătar Filipescu ocină fără rumâni în acel sat st. 2100 de la Stanciu post. ot Bozieni și de la frații lui și de la toată ceata lor rudele Predei sluger snă Buzincăi comis ¹, pe bani gata 840, iar megiașii câți erau în acest sat ei singuri s'au vândut rumâni lui Drăghici și cumnatului său Pană când cu foametea cea mare din zilele lui Grigore Ghica Voevod, leat 7160 (1661). Din această moșie s'au căzut lui Drăghici să ție singur jumătate, iar rumânii i-a împărțit cu nepoții lui, Matei și Constantin feciorii lui Pană (Filipescu) spătar. Și iar să-i fie ocină în satul Glodeanu, sud Saac, însă st. 216 cumpărați de la Sava și de la frate-său Lupu Vălsănescu, și de la Vălsan feciorul lui Dan ot Gheorghiuța drept aspri 5400. Și iar să-i fie ocină în Glodeanul ce se chiamă Oați st. 80, cumpărați de la Fierea sin Anghel armaș ot Mocești și de la Neacșu ot Bălișoara drept aspri 2000. Și iar să-i fie ocină în Oați st. 70 din partea ce se chiamă Băleasca cumpărați de la Neacșu brat Constantin Vană ot Bălișoara drept aspri 1750. Și iar să-i fie ocină în siliștea Cărligului, Saac st. 80 cumpărați de la Radu lui Drajan ot Bălișoara drept aspri 3200 și st. 60 cumpărați de la Dobre Cioroiu ot Cărligu drept aspri 2400 și st. 20 cumpărați de la Radul snă Vlad ot Cărligul drept aspri 800 și st. 12 cumpărați de la Maria muerea lui Teodor și de la fiul ei Ion, drept aspri 480. (Toată partea de hrisov de la moșia Glodeanul în jos este ștearsă cu creionul și în dreptul ei, de partea stângă a hrisovului, stă scris: „Dintr'acest hrisov, aceasta moșie ce s'au șters să se știe că „s'au dat schimb pe moșia Bănești la sf. mănăstire Văcărești ce este închinată la „Ierusalim, și eșind de sub stăpânirea noastră această moșie, s'au dat și zapisele cele „vechi și s'au scos și dintr'acest domnesc hrisov, înaintea prea fericitului patriarh „al Ierusalimului chir. Partenie, de mâna mea cel ce stăpâneam această moșie, Părvu „strănepot al lui Drăghici spătar (Cantacuzino)“. Divan: Gheorghe vel ban (Băleanu Mareș vel vornic (Băjescu), Radu vel log. (Crețulescu), Ianache vel vistier, Neagoe vel clucer (Săcuianu), Gheorghe vel comis., Nicola vel pah. (Sofialăul), Șerban vel post. (Cantacuzino), Scrie Stoica Ludescu log. în Buc. (Pergament. Acad. Rom. 137) XLV. Publicat prescurtat în lorga, Documente privitoare la familia Cantacuzino, Buc. 1902, pag. 63).

193. — 7187 (1679) Mai 17. — Zapisul lui Radu biv vel ban feciorul lui Udriște log. Năsturel din Fierăști la mâna lui Șerban Voevod (Cantacuzino) pentru satul Pietrile din Vlașca, însă partea doamnei Elina a răpos. Matei Basărab mătușa lui Radu biv vel ban, care moșie a fost doamnei Elinei de cumpărătoare încă din domnie și tot a fost pe seama domnească, iar după moartea Elinei și a lui Matei Vodă toate satele și moșiile Elinei au căzut a fi pe seama domnească. În zilele lui Ghica Voevod, Radu vel ban a mers la răpos. Constantin Cantacuzino biv vel post., părintele lui Șerban Vodă, și a căzut la el cu multă rugăciune „de au stătut d-lui

¹ Vezi doc. 2 nota.

„pentru mine și au grăit domnului Ghicăi Vodă de au scos toate moșiile mătuși-mi „de s'au dat a fi pe seama mea“. Apoi Radu vel ban a făcut satul Pietrile vânzător și s'a tocmit cu Constantin biv vel post. Cantacuzino de i-a vândut Pietrile drept taleri 400 și a ținut Cantacuzino satul până la a doua domnie a lui Grigore Vodă, la 7180 (1672)¹. „Deci atunci întâmplându-se de au căzut casa d-ilor la nevoe și frații „măriei sale, fără de nici o vină“, făcut-au acest sat vânzător și l-a răscumpărat Radu vel ban de la trații măriei sale. „Atunci într'acea vreme, măria sa fiind pribeag „într'alte țări, iar după ce au venit din pribegie de la Crit aici în țară, în domnia „Ducăi Vodă, nu s'a îndurat de acest sat ci mi-au lepădat banii înapoi și eu încă „am fost bucuros și am primit ca să-mi iau banii. Iar apoi neprietenii și pizmuitorii „cari nu pohtesc binele și dragostea nimănu, au stătut împotriva și m'au făcut de „am ținut fără voia mea (satul) și nu m'au lăsat să iau banii; iar acum, după ce l-au „dăruit Dumnezeu cu domnia, cunoscând eu că nu mi se cade a ținere satul fără „dreptate... am venit la măria-sa de mi-am cerut banii câți am fost dat eu taleri 400“. Martori: Neagoe Săcuianu² vel ban, Badea vel vornic (Bălăcianu), Vălcu (Mogoșescu Grădișteanu)³ biv vornic, Radu vel log. Crețulescu, Hrizea vel vist. (Caridi-Popescu), Vintilă vel pitar, Chirca log., Curuia vel clucer, Stroe vel post., Barbu vel pah. (Părăianu-Milescu), Nica vel sluger (Grădișteanu), Mihail clucer Brătășanu, Vladul Cocorăscu biv vel comis. Radu biv vel comis Știrbei, Ilie vel medelnicer, Tudor vel șetrar. (Arh. St. Măn. Cotroceni, pach. 3, No. 10. Prescurtat în Iorga Doc. Cantac. pag. 247).

194. — 7195 (1686) Oct. 11. — Șerban căpitan Cantacuzino feciorul răpos. Drăghici spătar Cantacuzino mărturisește cu zapis la mâna patriarhului de Ierusalim Dositei (Notară) pentru satul Călinești³ pe apa Mostiștei, Ilfov, cum dăruindu-i răpos. frate-său Constantin Cantacuzino pah. acest sat, patriarhul neingăduind ca să-l ție, i-a dat talere 420 și i-a luat satul. Acest sat fusese dat de răpos. părintele lor Drăghici spătar Cantacuzino drept schimb la sf. mormânt pentru moșia de la Măgureni ot Prahova. Apoi patriarhul, fiind Cantacuzinii pribegi în zilele lui Grigore Ghică Vodă, vânduse satul iar cumpărătorii îl revânduse lui Const. pah. Cantacuzino când s'a întors din pribegie. Acum patriarhul răscumpără iarăș satul, zicând că e mai volnic să-l cumpere, în zilele unchiului lor Șerban Vodă. Semnează și Parvu Cantacuzino log. fratele lui Șerban căpitan, Constantin Brâncoveanu vel log. Adeverează Teodosie mitropolit. (Copie din 22 Martie 1817 în arhiva G. Gr. C.).

194 a. — 1680 Martie 15. Neagul din Costieni (R. Sărat) vinde lui Mihai spătarul Cantacuzino moșie în Costieni. (În colecția mea).

194 b. — 1691. Neagoe căp. Topliceanu, ginerile răpos. Gheorghită sluger sin Dediul post. (Dedulescu) vinde moșie în Costieni lui Mihai spătarul Cantacuzino (În colecția mea).

¹ Cf. Iorga, Doc. Cant. 247.

² Fiul lui Ștefan log. (Doc. din 1665 în C. G. Mano, l. c. 29).

³ Tatăl lui Vasile Mogoșescu zis Bărcănescu. V. Grecianu, II. 231.

⁴ Cf. doc. 191, 195 și 408.

195. — 7197 (1688) Nov. 25. — Constantin Basarab Voevod la mâna cinstiților și de bun neam credincioși boeri „dumnealor unchilor d-mele“ Constantin Cantacuzino biv vel stolnic și fraților lui, Mihail vel spătar și Iordache biv vel spătar și nepoților lor Părvul vel stolnic și Șerban biv vel căpitan feciorii lui Drăghici spătarul și Tomei feciorul lui Matei biv vel agă, ca să le fie toate satele și moșiile și țigani și câți au rămas după moartea maicii lor, moașa d-mele, doamnei Elincăi fata răpos. bătrânului Șerban Voevod, soția răpos. moșului d-mele Const. Cantacuzino biv vel post. Aceste sate, moșii și țigani au fost ai Elinei de moșie, de strămoșie și de cumpărătoare. Să se împartă pe cinci frați, însă osebit din scaunul caselor Mărginenesc împreună cu Filipești și cu moșia și viile de la Bălțați și de la Călinești și Cucleşul. Acestea să le fie numai patru frați Constantin stolnicul, Mihai spătar, Iordache spătar și Toma feciorul agăi Matei, precum au tocmit încă din viață răpos. Constantin post. și doamna Elina, iar Părvul stolnic cu frate-său Șerban căp. feciorii lui Drăghici spătar și cu feciorii lui Șerban Vodă, nepoții d-lor, în acestea să n'aibă amestec. După moartea lui Const. post. toate acestea le-a stăpânit doamna Elina. În zilele lui Radu Vodă Leon, fiind răposată unchiu dumnealui, Drăghici spătar și Șerban Vodă, frații mai mari, cu case și însurați de multă vreme și eșiți din casa părinților, și fiind Drăghici spătar mare iar Șerban Vodă postelnic mare, iar ceilalți patru frați fiind coconi mici, mai vartos Constantin stolnicu era dus la Veneția pentru învățatura cărții, iar frații lui, Mihai aga și Iordache spătar ca niște coconi mai mici șezând tot în casa părinților la un loc cu maica lor, Drăghici spătar și Șerban Vodă au împărțit satele și moșiile și țigani, și de moșie și de cumpărătoare, afară de cele lăsate numai fraților mai mici și s'au făcut catastișe trecându-se toate la un loc care s'au dat la mâna doamnei Elincăi să le stăpânească până la moarte. Deci fiind toate pe seama d-ei, după ce a venit Grigore Vodă (Ghica) cu a doua domnie domn, fiind el cu mare vrăjmășie și asupra casei d-ei ca să o sărăcească, și încăpând feciorii d-ei la închisoare și la mare nevoie, și prădându-i casa cu multă sumă de bani, și fiind doamna Elinca stăpână a toată casa, a vândut din sate, din moșii și din țigani și a răscumpărat mulți rumâni de a dat la acea pradă. Deci împărțeau fraților făcută întâi, a rămas „să nu fie întru nimica“, rămânând toată casa asupra doamnei Elincăi să plătească datoriile și ce ar rămâne să stăpânească până la moarte și precum va socoti să așeze împărțeau fraților. Apoi în zilele răpos. fiul d-ei „unchiul d-mele“ Șerban Vodă, având ea de la D-zeu bun gând, gătindu-se a merge la sf. Ierusalim și fiind slabă și bătrână, temându-se de moarte, fiind o călătorie departe și cu multe primejdii, a tocmit toate lucrurile casei făcând diata¹ dinaintea mitropolitului chir Teodosie și a duhovnicului ei popa Ștefan egumenu de la Arhimandritu², fiind de față și Const. Brâncoveanu și ginerele ei Vintilă vel ban (Corbeanu), și alegând pe învățatul și înțeleptul Const. stolnicul fratele cel

¹ Iorga, Doc. Cant. 104.

² Biserica Sf. Apostoli din București.

mai mare ca să caute de casa ei și să poruncească tuturor și să asculte toți de el până ce se va învâртеji ca din calea ce s'a gătit să purceadă. Și mergând d-ei la sf. Ierusalim, umblând bine și cu pace, au adus-o D-zeu cu sănătate iarăș în țară la casa și feciorii d-ei. Fiind atunci Șerban Vodă, fiul ei, domn, a cerut de la maică-sa doamna Elinca să-i dea partea și catastihul de împărțeală făcut în zilele lui Radu Vodă Leon. Elinca a răspuns că acea împărțeală intru nimic n'a fost nici este, mai vartos că ajungând Șerban la domnie nu-i este să se amestece a fi părtaş în toate ale casei, și a zis că va socoti a face cum va fi cu dreptul din cele rămase și cui va vrea aceia va da, fiind ale d-ei satele și moșiile câte au rămas de la părinți. Văzând aceasta Șerban Vodă și fiind pe atunci la București părintele Dionisie fost patriarh la Țarigrad și părintele Dositei patriarhul de la Ierusalim, i-a pus să stăruiască la maica-sa doamna Elina¹, dar ea a spus patriarhilor că satele și moșiile sunt ale d-ei de baștină și e volnică să facă ce va vrea, „știind d-ei și toți că și mare pricină „a fost fiul ei Șerban Vodă prăzii și sărăciei casei d-ei ce s'a făcut în zilele lui Gri-gore Vodă, că mai mult pentru pizma lui s'a făcut acea pradă mare, iar încă și ca „o maică cu milă și îndurătoare, ce va cunoaște că ar fi bine aceia va face, iar de „se va amesteca veri unde să intre în sila lui fără de voia d-ei, mare blestem va „să-i pue asupra-i“. După aceea întâmplându-se doamnei Elincăi boala cea grea de moarte, a chemat pe chir Teodosie mitropolitul, fiind de față popa Ștefan duhovnicul, Constantin Brâncoveanu, Vintilă vel ban ginerele ei, fetele ei cele mari: „mătușă- „mea Maria logofeteasa², maica domniei mele Stanca, mătușă-mea Elinca băneasa³ „și alți mulți din rodul d-ei“ cu mărturiseala ei și-a întemeiat diata făcută la mâna feciorilor ei când a fost purcegătoare la Ierusalim. Inșă ca o maică cu milă a făcut parte și fiu-său lui Șerban Vodă, mai mult ca să fie pentru zestrea fetelor lui, nepoatele d-ei, făcând altă scrisoare osebit pentru această parte, alegând-o po-trivită ca și celorlalți feciori, inșă osebindu-i cu partea ca să nu aibă amestecătură prin toate satele și ocinele cu alalți frați, lăsându-i sate întregi anume (loc alb). Numai țigani se împart între toți frații. După moartea doamnei Elincăi, Șerban Vodă s'a sculat asupra fraților cu mare pizmă și rea mânie cerându-le catastihul de împăr-țeală din zilele Radului Vodă și diatele maicii sale. Apucatu-i-a cu strânsoare și cu multe laude că le va face mare rău de nu le vor da. Văzând frații cum nu au a face într'alt chip și că vrea să le ia scrisorile în silă și fără dreptate, fiind puternic și silnic, de mare nevoie, socotind să nu vie și la mare ocară, le-au dat toate, și die-tele și toate catastișele. Inșă au apucat de au luat izvod de pe diata răpos. doamnei Elincăi, pe care l-a iscălit și pecetluit părintele Dositei patriarhul de la Ierusalim ca să nu se poată ascunde diata ce avea pecetea d-ei și era scrisă cu mâna Stoicăi Lu-descu log., sluga cea bătrână și credincioasă a casei d-lor din copilărie. Și au luat

¹ P. pretențiile lui Șerban Vodă, cf. Iorga. Despre Cantacuzini, pag. CXXXVI sq.

² A Radului log. Crețulescu. Mag. ist. V. 8-9. Căsătorită întâi cu Pană spătar Filipescu.

³ A lui Vintilă banul Corbeanu.

ei mărturisire de la patriarhul Dositei și de la fostul patriarh al Țarigradului Dionisie de cele ce au auzit mai dinainte vreme din gura doamnei Elincăi. Iar Șerban Vodă a apucat a stăpâni satele și moșiile, amestecându-se unde n'a avut treabă, făcând și la Dobreni pivnițe de piatră și case, vrând să facă și heleșteu, socotind că de vreme ce n'are parte acolo și neîngăduind frați, să nu-l mai poate scoate nimeni nici odată de acolo. Iar apoi întâmplându-se moarte lui Șerban Vodă, fiind voia și orânduiala lui D-zeu „în urma d-sale alesu-m'au boerii țării și toată țara domn și „stăpân țării, miluindu-ne și cinstitul împărat cu steagul de domnie a fi domn și biruitoare Țării Românești, la scaunul moșilor și al strămoșilor d-mele“. „Deci știind „d-mea aceste strămbătăți și nedreptăți toate ce au făcut unchiu meu Șerban Vodă „de către ceilalți frați“, dă Domnul hrisov la mâna unchilor săi Cantacuzinești ca să ție cele ce li s'au lăsat de către „moșu-meu și moașa mea, D-zeu să-i pomenească“. Drăghici spătaru și Șerban Vodă frați mai mari, ajungând la vremi bune și norocite cu vrednicia răpos. „moșului d-niei mele Const. postelnicu Cantacuzino“, le-a făcut câștig bun cu care și-au făcut sate, moșii, țigani, și case de piatră, unul la Măgureni altul la Drăgănești și altele multe, tocmai ca și casa părinților d-lor, iar ceilalți patru frați fiind mici și ajungând la vremi grele și nenorocite, sub multe patime și nevoi și rele prăzi, cu atâta i-au ales „răpoșatii moșii mei“ să ție osebit de către cei doi frați mai mari. Dobrenii să-i ție unchii domnului. Domnul mărturisește „cu cunoștința sufletului înaintea lui D-zeu și înaintea oamenilor lumii acesteia că adevărate și drepte sunt toate acestea“. Divan: Vintilă (Corbeanu) vel ban Craiovei, Ghinea Rustea vel vornic, (loc șters) vel log., (loc alb) vel spătar, Cârstea Popescu vel vist¹ Alexandru (Alexeanu) vel clucer, Dumitrașco Caramanlău vel post., Barbu Urdăreanu vel pah., Diicul (Rudeanu) vel stolnic, Șerban (Cantacuzino) vel comis, (loc șters) vel sluger, Dumitrașco Poenar vel pitar, ispravnic Bunea (Grădișteanu) vtori log. Scrie Constantin Mihalovici log. Coțescu, Buc. (Original Arh. Stat. Măn. Radu Vodă pach. 25 doc. 14).

196. — 7197 (1689) Ian. 4. — Scrisoarea lui Pârveu Cantacuzino la mâna mării sale doamnei Marii mătușă-sa, a răpos. unchiu-său Șerban Vodă, pentru niște scule ce au fost luat Șerban Vodă dela Pârveu pentru care banii nu i-au fost dați, nici nu i-a fost plătit. Acum doamna i-a înapoiat un inel și cerceii, iar leftul² al cărui preț este de taleri 750 nu i-l-a înapoiat, nefiind mării sale la prilej (Acad. Rom. 71/XLV).

197. — 1700 Fevr. 23. — Mihai Cantacuzino³ către „cinstite și al nostru vechiu

¹ V. Bulet. comisiei monum. istorice, IV, pag. 115: biserica din Popești (Vlașca). A lăsat o posteritate numeroasă după cum arată chipurile ctitoricești. Familia sa e deosebită atât de a lui Antonie Vodă din Popești (Prahova) cât și de a cronicarului Radu Popescu, fiul Hrizii, nepot lui Gheorghe Caridi vistier. V. nota la doc. 146. - Cf. doc. 333, 366, 556.

² Monedă de aur sau argint, în genere în valoare de 5 galbeni (grec. *lepton*) din care se fac salbe.

³ La 1696 lane neguțătorul, nepotul lui Andrei, vinde lui Mihai Cantacuzino vel spătar parte din Bucoveni. Semnează grecește (Iorga, St. și doc. V. 309).

„prieten de bine voitor și de aproape vecin d-ta jupâne Gheorghe“. Il felicită că l-a invrednicit D-zeu cu judecia (mare județ al cinstitei cetăți a Brașovului) Știrea a aflat-o Cantacuzino prin ceauș David (Acad. Rom. Comunicat de d. Iuliu Tuducescu).

198. — 7208 (1700) Aug. 10. — Dumitru sin Negoită din Davidești dă zapis Elincăi stolnicesei a răpos. Părvul Cantacuzino biv vel stolnic, că i-a vândut ei toată partea lui ce s'ar alege din Valea-caselor. Vinde de bună voie și cu știrea fraților lui de moșie. (Arh. St. Mitrop. Buc. pach. 283/102 netrebnic, No. 19).

199. — 7217 (1709) Iunie 18. — Șerban Cantacuzino vel vornic, cu nepoții lui, Constantin post., Matei și Părvu feciorii Părvului Cantacuzino stolnic, dau zapis sf. sale Paisie dela măn. Govora, că având mănăstirea un țigan Sandul, și fiind țiganul fugar, a luat o țigancă a nepoților pe care a dat-o cumnata Ilinca, jupâneasa fratelui său Părvu stolnic, zestre fii-si Păunii nepoata lui Șerban. Deci având și ei o țigancă Neaga cu 2 fete Rada și Stana măritată după un țigan al sf. măn., s'au invoit cu Paisie de au făcut schimb și au dat pe Neaga țigancă pentru Sandul țiganul și pe fie-sa Stana au dat-o sf. măn. pentru sufletele lor, iar pe Rada să aibă a o lua. Semnează și Damaschin episcop Râmnicului și Matei Fărcășanu pah., martor (arhiva G. Gr. C.).

200. — 7223 (1715) Iulie 2. — Carte de hotărnicie a lui Neagoe Topliceanu biv vel clucer, împreună cu Necula vtori portar și cu 12 boeri rânduiți din porunca lui Ștefan Vodă Cantacuzino de către Matei vel șetrar și fratele său Părvul post. Măgureni, feciorii lui Părvu vel stolnic, nepoții lui Drăghici Cantacuzino vel spătar, ca să hotărăscă moșiile lor din Călugăreni, Câmpineni, Slavomireasca, Stroiasca și Băicoi, și moșia dela Miriță, Florești ¹ și Voivodești. Printre semnatari Ianache Răfoveanu (Arhiva G. Gr. C.).

201. — 7232 (1724) Aug. 1. — Nicolae Alexandru Voevod (Mavrocordat) către Constantin vel agă, căruia „pe sora preă iubitei doamnei noastre intru căsătorie i-am dat“ ² și care a fost prădat de toate ale lui pe vremea maziliei lui Const. Vodă Brâncoveanu, ca să ție, din vânzările Cantacuzineștilor ³, Dobrenii foști ai lui Toma spătar, cu Colibașii, Vladomireștii, Berceni, apoi Putineiu și Izvoarele ale Radului spătar Gulescu. Divan: Radu Popescu vel vornic ⁴, Matei Fălcoianu vel log., Dimitrie Ramadan ⁵ vel spătar, Done Damian vel vist., Neculae Roset vel clucer, Ianache Stama vel post., Manolache (Lambrinò ⁶) vel pah., Panaiotache vel sluger, Ioan Dedulescul vel stolnic. Antonie (Cremidi ⁷) vel comis, Const. Ramadan vel serdar, Drăghici Bălăcianu vel

¹ E vorba de Floreștii din Prahova cf. doc. 315. — P. Comarnic, Breaza și muntele Floreiu în Prahova, acte privitoare la Cantacuzini și Filipești, în Iorga, St. și doc. XXI, 61. 80.

² E vorba de a treia soție a lui Nicolae Vodă Mavrocordat, Smaranda, fica lui Panaiotache vel sluger, vel pah. v. nota la doc. 154.

³ Cf. doc. 203 a, 286, 309 și geneal. Cant., ed. Iorga, 319.

⁴ Cronicarul, fiul Hrizii, nepot lui Gheorghe Caridi.

⁵ V. Anexă despre familiile grecești.

⁶ Idem.

⁷ Idem.

pitar; ispravnic Const. Costin vtori log., în al cincilea an din a doua domnie (Acad. Rom. Pach. 134. doc. 60).

202. — 7239 (1731) Fevr. 8. — Stanca spătăreasa ce a fost jupâneasa răpos. Radu Cantacuzino vel spătar fiul lui Const. Cantacuzino biv vel stolnic, împreună cu fie-sa Safta Cantacuzineasca, dau carte lui Nedelco sluga lor, feciorul lui Vasile din satul lor Filipești, Prahova, ca să fie iertat de rumânie el și câți copii se vor trage din el. „Pentru că întâmplându-se de l-am luat noi în casă de mic dela tată său, „dându-l la învățătură de au învățat carte și cântări, și procopsindu-se el cu învățătură, l-am iertat, de vreme ce pentru multe păcatele noastre întâmplându-se de „săvârșit stingere casei noastre cu moartea prea iubitului meu fiu Const. Cantacuzino „vtori log. și rămâind numai cu fie-mea Safta, care și dela dansa până acum din „voia lui D-zeu și din nenorocirea noastră neavând nici un copilăș; și de s'ar întâmpla ca să ne miluiască D-zeu cu nescari-va copilași, nepoți ai mei, din fi-meă „Safta, să fie Nedelco în pace și de către ei. Iar care s'ar ispiti din neamul nostru „a-l supăra, anatemia să fie și afurisit; fierul, piatra să putrezească, iar trupul lui în „veci să nu putrezească“. Semnează și Const. Dudescu vel spătar și Const. Ramadan biv vel stolnic. (Arh. St. Dosar 47 al mănăstirii Stavropoleos, sect. ist.).

202 a. — 7239 (= 1731) Martie 1. — Const. Dudescu vel spătar, Ancuța Cantacuzino, Parvu Cantacuzino post., Grigore Filipescu vel spătar, Ioan Rosetti, Const. Ramadan stolnic, Matei Cantacuzino aga, Stanca spătăreasa, Pantazi Primichiriu (v. doc. 78), Const. Brezoianu stolnic, închină mănăstirea Mărgineni la muntele Sinai. (Gr. Bengesco, Memorânduin sur les monastères dédiés de Valachie, Buc. 1858; pag. 42). cf. Introducerea, p. XXXII.

203. — 1734 August 21. — Es haben allerhöchst besagt Ihre Kays. Maj-t auf deren Herren Rudolph und Constantin beeder fürsten von Cantacuzeno, gehorsambst beschehenes anlangen untern 23 Martij inlebenden lahrs, gnädigst verordnet dass denen selben bey allen Stellen dei gebührend fürstliche Titul gegeben werden solle.

Als man Ihne Rectorem et Consistorium dessen hiemit zur Nachricht erinderen wollen. Actum Wienn den 21 August, anno 1734.

Ioh. Iacob Oberpauer m. p.
Expedito

Certificat conform cu originalul, din Arhiva Universității din Viena „mit der Signatur fasc. III (Parteisachen) Lit. C. No. 54“, de către K. K. Haus-Hof und Staats Archiv, Vienna 23 Dec. 1880. (ss) Arneth.

Certificat de Consulatul Austro-Ungar din București 2 Iulie 1883.
(Arhiva G. Gr. C.).

203 a. — 7224 (= 1736) Const. Mavrocordat Voevod dăruiește lui Andronache vel pitar (Paladă)¹ 12 pog. vie în dealu Târgoviștei care au fost ale răpos. Ștefan Vodă Cantacuzino și din poruncă împărătească s'au luat toate ale acelui domn pe

¹ V. Anexa despre familiile grecești.

seama domnească. (La 7251=1743, Mihai Vodă Racoviță întărește lui Andronache Paladă vel clucer acele 12 pogoane. (Acad. Rom. Ms, 1447 — condică Dealului — f. 222—4).

204. — 1736 Sept. 26. — Nos Ioannes Rodulphus Princeps Cantacuzenus Sa-
crique Rom. Imp. nec non Vallachiae et Bessarabiae, Comes Regni Hungariae,
Baro in Zennoaghoe, Affoumatz et utriusque Filipescht, ceterorumque territoriarum,
Possessionum et Bonorum Serenissimae Domus Cantacuzenae Haeres ac Dominus
Sacrae Angelicae aureatae Constantinianae Militiae Augusti Ordinis S. S. Sepulchri
de Spè dicti sub Titulo Sancti Magni Martyris Georgii¹ supremus Prior, et Magni
Magisterij Gubernator et administrator perpetuus etc. etc. etc.

Tenore Praesentium notum facimus et attestamur, qualiter, et postquam Nobilis
Vir, et Praeclarus D-nus Ioannes de Mosco² oriundus ex secunda Thessalia in Du-
catu et Civitate Thessalonicensi, ad nos pervenerit, et Praeclara tum antenatorum
suorum, tum, et propria sua acta, Genealogia descensione semper Nobili Prosapia
clarus, virtute, et attestazione productorum duorum Diplomatum, uno per Imperatorem
Romanorum quondam Emmanuelem secundum Paleologum gloriosae memoriae, altero
autem Sigillo et subscriptione per Constantinum et Andronicum Cantacuzenis³ Prin-
cipum et Peloponensi Despotes Fratrum nobis autenticè demonstraverit, quod praed-
dicti D-ni Ioannis de Mosco antecessores ab avi, attavi, et avi ab utraque, et mas-
culina, et feminina linea usque ad tempus praedicti Imperatoris Emmanuelis secundi
Paleologo plusquam quatuor saeculis ante praerogativam Nobilitatis gavisì fuerint;
quod ipsum suo de super Diplomate concesso Augustissimus Emmanuel secundus
proprio sigillo suo, et manu gratiosissime contestatus est, et siquidem pro maiori
fide rei sic se habitae et veritate nobis ante dictus Nobilis Vir Ioannes de Mosco,
secundum suum diploma ab Imperatore Paleologo confirmatum demonstraverit, et
autenticè legimus et vidimus in illo Nobilem, et Virtuosam suam Prosapiam suorum
antenatorum, tum et Patris, et Matris inclusorum suorumque successorum utriusque
sexus in annos perpetuos ob specialia sua suorumque antecessorum specimina et
Virtuosa Praeclara acta per Constantinum, et Andronicum Cantacuzenis Principum et
Peloponensi Despotes fratrum, esse confirmata plena et absoluta ipsorum Potestate
cum omni Iurisdictione gratisque beneficijs, et privilegijs, quibus, et in quot succeditis
Regnis et Provincijs ac in toto Romano Orientali Imperio inclyta Nobilitas gaudere
potest, aut hactenus gaudere potuit, voluit, aut gavisì est, et non immeriti hanc
dictum Moscicam familiam Nobilem tali praerogativa antementionati Principes (pro
ut vidimus) condecoraverint, et hanc suam Nobilitatem, et Prosapiam a quatuor Avis
legitimè descendente, iterum novo Privilegio, et Diplomate ad quatuor avos mas-
culinum foemininumque genus ad dies perpetuos adauxerint. Hac proinde a nobis

¹ V. Introducere, p. XXXIV.

² V. Anexa.

³ Erau Paleologi, vezi Introducere, p. XIV și XVI.

viso enixa submissione et debita veneratione humaniter requisivit, ut intuita meritorum suorum et in consideratione antiquitatis et incontaminatè (pro ut vidimus) familiae suae ipsum ingremium Sacrae Angelicae aureatae Constantinianae Militiae Augusti Ordinis S. S. Sepulchri Christi de Spè dicti sub titulo Sancti Magni Martyris Georgij, benignè reciperemus, et quia in illo nullam vel minimam invenimus causam et insufficientiam cur eius enixè nobis factae petitioni repulsam dare potuimus; qui nimo ex toto benè informati ob praeclara eius gesta merita, et probata specimina incontaminatae suae vitae (uti verum Christianum decet) se demonstrantem in praedictum nostrum ordinem virtute praesentis nostri Diplomatis benignissime cum gratia nostra suscipimus, et quia iuxta leges sese nostri ordinis novitiatus uno integro anno. et uno die ipsi peragenda est hac in parte autoritate plena nobis concessa cum ipso dispensamus reliqua autem, quae iuxta ritum et institutionem observanda sunt sanctè observabit: specialiter autem quae circa prescriptas solemnes festivitates concernunt et quoties regula omnia, quae in sacri ordinis legibus contenta sunt. Cumque supra iam infacta professione se cuncta observaturum solemniter iuramento obligaverit, proinde nos te Ioannem de Mosco autoritate et potestate nobis concessa professum Nobilem Equitem megaloschimum hodie declaravimus et solemniter creamus teque habitu et magna Cruce condecoramus concedendo tibi omnes praerogativas, et iuxtam antianitatem gratijs, et beneficijs, uti gaudere poteris. In cuius fidem praesens Diploma propria nostra manu subscripsimus sigilloque nostro Ducali pendente in cera rubra munivi iussimus.

Rodulphus Princeps Cantacuzenus

Joseph de Chabert y Castelvi Equ(es)

Proff. S. S. Sepulchri Pro. Cancell.

Ad mandatum Serenissimae Celsitudinis
proprium

Petrus Carriglio Secretarius

(Original in posesiunea d-lui Emanoil N. Hagi-Mosco. Un al doilea exemplar in Arhiva G. Gr. C.)

205. — 7253. (1745) Iunie 11. — Șerban sin Dumitrașco Cernăianu ot sud Dolj cerând de la casa doamnei Bălașii ce a ținut-o răpos. Grigore Vlasto¹, 170 florinți nemțești, arătând și un zapis al Bălașii de imprumut leat 1731, și fiind Maria fata Bălașii măritată de ceia parte la Moldova², s'a întrebat vărul său Matei Cantacuzino vtori post. despre această datorie și el a zis că zapisul e bun. Deci s'a dat lui Cernăianu moșia Stănești, Valcea, care a fost a doamnei Bălașii, s'o ție până ce cliromii acesteia vor plăti datoria. Semnează: G. Grecianu vel ban, B. Văcărescu vel log., Șerban C(ăndescu) biv vel pah. (Acad. Rom. Doc. Ghenadie Râmnic.)

¹ Geneologia Cant. ed. Iorga 258—9.

² Ibid. și, în acest volum, doc. 208 și 474 c.

206. — 1748 Iulie 4. — Grigore Ghica Voevod. De vreme ce răpos. domnița Elina ce a ținut-o Const. Cantacuzino biv vel post. a fost dăruit cu cartea ei moșia de la Afumați cât a avut-o de moștenire fiului ei Const stolnic, și în urmă acesta a făcut case, heleștaie și alte multe, și a mai cumpărat și moșie de la alți împreju-rași, și a stăpănit atât el cât și fiul său Radu spătar și până acum jupâneasa acestuia Stanca spătăreasa, iar acum îngreuind pe Stanca datorile și lipsa chiverniselei, a făcut moșia vânzătoare și găsindu-se mușteriu, s'a ridicat Mihai Cantacuzino biv vel armaș¹ zicând că în moșia cea de moșie Rediul Afumați are și el cu frații ceilalți parte de moșie; deci jupâneasa, cu toată vechimea stăpânirei, a arătat și cartea răpos. domniței Elinei din 7190 (1681) în care adeverează că fiul ei Const. stolnicu ne-dându-i-se la împărțeală nici o moșie aproape de București ca tuturor celorlalți fii ai ei, i-a dat partea ce a avut în Afumați, cu hotărâre că de va bănuî vre-un frate că i s'au venit și lui parte în Afumați, să i se dea câtă parte i s'ar cădea într'alt loc, iar de va cere acel schimb cu judecată, îl lipsește și de acel schimb. Domnul, văzând că într'atâta sumă de ani a fost tot cu tăcere moșul armașului Mihai și tatăl său și el până acum, hotărăște ca Stanca spătăreasa ca o stăpână ce este să fie volnică să vândă moșia însă să aibă a da lui Mihai și fraților dintr'altă moșie partea ce li s'ar cădea. — Original hârtie. Pecete chinovar. Arhiva G. Gr. C.

207. — 7258 (1750) Iunie 10. — Așezământ între Mihai Măgureanu² și spătă-reasa Stanca. Pentru moșia Afumați i ot Roteni care s'au venit lui Mihai Măgureanu parte, st. 60, stângenul pe bani 60, s'au făcut taleri 30, iar pentru partea stolnicului Părvul și a nepotului său Șerban, să aibă a se invoi spătăreasa ori cu bani ori cu moșie de potriva moșiei, după cum scrie cartea răpos. doamnei Ilincăi strămoașa lor.

Taleri 500 ce este datoare spătăreasa armașului Mihai și cu taleri 30 de pe acești st. 60 fac talere 530.

Cele ce s'au invoit spătăreasa să dea armașului Mihai peste acești bani: 80 taleri venitul moșiilor ot Slam Râmnic ce a luat armașu Mihai de pe partea spătă-resei în doi ani, 7257 (1749) și 7258 (1750) din care 20 taleri a mai lăsat Mihai spătă-resei; 300 taleri partea spătăresei în moșiile de la Râmnic: Hotarele, Gurgueți, Căscioarele, Scrofenii, Zăvoale, Cheeleni, Săpățenii, Dălbanul, Pecineaga, Nișcotenii; pentru 130 talere ce mai rămâne spătăreasa să dea, s'a invoit să dea 5 suflete țigani.

Semnează C. vel spătar, Constantin vel log., (Acad. Rom. 12/XII).

208. — 7259 (1750) Sept. 29. — Grigore Ghica Voevod imputernicește pe tri-misul lui Constantin Cantacuzino biv vel pah. din Moldova să strângă dijma și să ia venitul de pe moșiile lui Cantacuzino din Valahia, anume: Boldul, Râmnic; Pe-troșita³, Prahova; Grozăvești, Dâmbovița; Betejani și Doljești, Olt, toate de zestre ale Mariei nepoata răpos. Șerban Vodă⁴. (Acad. Rom. 10/XII.)

¹ Viitor mare ban. E genealogistul. cf. doc. 207.

² Cantacuzino, vezi doc. 200, 206, 211, 312.

³ Petroșani, acte în acest volum.

⁴ V. doc. 190. 205.

209. — 1751 Fevr. 7. — Grigore Ghica Voevod către credincioșii boeri Ianache biv vel serdar și Iane Dâmboviceanu biv vel clucer za arie, făcându-le în știre că a dat jalbă Stanca spătăreasa zicând că în zilele răpos. Nicolae Voevod în domnia dîntăi, aflându-se în țară patriarhul Alexandriei, a cerut de la ea milă moșia Lipoveți, Ilfov, a răpos. Ștefan Vodă și ea a dat-o mănăstirei Zlătari fiind metoh Alexandriei. Acum egumenul de la Zlătari a cuprins și din moșia ce este cumpărată de răpos. stolnic Constantin tot în hotarul Lipoveților alături cu Afumații. Domnul poruncește celor 2 boeri ca împreună cu vtori portar să meargă la fața locului să deosibească moșiile și să pue pietre. (Ac. Rom. 95/XIII.)

210. — 7260 (1752) Iunie 25. — Constantin Razul hatman „cinstitei și a noastră „ca o soră d-sale spătăresei Stancăi a răpos. Răducăn spătar (Cantacuzino), cu cinste și „fericită sănătate să se dea“. Citind scrisoarea ei din 5 Aprilie și după pofta ei, și luând și porunca lui Constantin Vodă (Racovița), a cercat pentru țigani ei, dar strângându-se giuzii de țigani străini cu toate cetele lor, din porunca lui Vodă și aducându-se aici la Iași cu Deadiul Codreanu vel armaș, și luându-li-se seama, și întrebându-se pe rând toți, toți s'au apărat că nu sunt nici unii ai ei, și lipsind dovadă înpotriva ziselor lor, nefiind scrisori la Matei sluga spătăresei „am luat izvod „de toți giuzii, de fiește-care pe ceata lui, și l'am iscălit din porunca stăpânului meu „și l'am trimis d-tale, cu care izvod prea lesne vei putea afla dreptatea d-tale, luând „scrisori dela acei ce se numesc că sunt țigani a lor și pe câți se vor numi că sunt „a d-tale, măria sa Vodă fără nici o zăticneală va porunci și se vor da toți pe mână „oamenilor d-tale... și tot nu se vor putea odihni cioarele cu minciunile lor“. (Ac. Rom. 151/XIII.)

211. — 1757 Fevr. 25. — Constantin vtori comis feciorul răpos. Părvului Căplescu, cu jupâneasa lui Rada, dau zapis lui Ianache Alexiu dela Campina cum că-i vinde moșia ce o are în Florești ¹, Prahova, din susul moșiei coconului Bănică ² Măgureanu și alături se hotărăște cu copiii hași Paraschivei, însă st. 261 pe taleri 81 rămași dela răpos. tatăl lui Constantin. Semnează și Șerban Cantacuzino. Pe verso zapisului cumpărătorul Alexiu, la data de 1 Aprilie 1766, zice că Mihai Măgureanu vel vist. i-a inopoiat banii și a păstrat el moșia (Arhiva G. Gr. C.).

212. — 7267 (1758) Sept. 15. — Foiță semnată de Stanca spătăreasa (Cantacuzino), de banii ce este datoare: banului Brâncoveanu ³ taleri 250, — banul i-a făgăduit că-i va ierta dobânda—; la Stanca sora log. Radu de la Râmnic, o parte din datorie taleri

¹ Cf. doc. 316. — Un Neagoe căp. Căplescu la 1656. — La 1792 Luxandra soția lui Chivu Căplescu șetrar, fiica lui Const. Caramanlău iscălește și Cocorăscu și Căplescu din cauza înrudirii între aceste două familii. — Paraschiva Căplescu la 1728 are nepot pe Matei Cocorăscu. — Chivu Căplescu șetrar are o soră măritată cu Constantin Bucșanu-Mănescu pe la 1750. Erau proprietari în Râfov și Bucov. (Acad. Rom. Ms. 611 f. 7 verso. — Arh. Stat. Cond. domn. No. 27-f. 10-II. — Cf. doc. 146 nota.

² Șerban Cantacuzino, văr primar cu genealogistul.

³ Constantin, soțul Mariei Coslegianu, ctitorii bisericii din Baia de fer. V. Ștefulescu Gorjul pitoresc.

200; la cumnata Ilinca a fratelui Radu,¹ o parte din datorie taleri 150; la medelnicerul Nicolache taleri 100, iar pentru dobândă va mai aștepta; un leștișor² pus zălog la un neguțător drept taleri 130; la nepotul Ștefanache³ taleri 60. (Ac. Rom. 99/XIII

213. — 7268 (1760) Mai 22. — Scarlat Ghica Voevod lui Gheorghe biv vel serdar, să ție moșia Ciupelnița, Prahova, cumpărată de la Iordache Cantacuzino biv vel pah., care și acesta o avea de la răpos. moșu-său Șerban Vodă Cantacuzino, care o cumpăraseră și el de la Dumitrașco căp. moșnean din Ciupelnița, în zilele lui Antonie Vodă pe când era Șerban Vodă spătar mare. Urmează trăsurile moșiei. S'au ales st. 1039 fiind față și Rafail egumen ot Snagov. Stânjenul s'a vândut pe taleri 3 parale 15. Zapisul de vânzare s'a iscălit și de frații lui Iordache Cantacuzino Matei biv vel pah. și Toma vel medelnicer și de rudele: Părvul Cantacuzino biv vel log., Mihai C. vel vistier, Radu C. biv vel stolnic. Divan: beizadelele Alexandru, Mihai, Nicolae, Grigore, Gheorghe; Constantin Dudescu vel vornic, Ștefan Văcărescu vel ban, Const. Brâncoveanu vel log., Dumitrașco Sturza vel spătar, Mihai Cantacuzino vel vist., Manolache (Gianet) vel post., Niculae Dudescu vel clucer, Nicolae vel pah. (Cernovodeanu-Damari), Sandu Bucșenescu vel stolnic, Ianache Văcărescu vel comis, Ianache vel sluger, Grigorașco Cioran vel pitar, scrie popa Florea dascălul slovenesc de la școala domnească ot sf. Gheorghe vechi. (Ac. Rom. 132/XX).

214. — 1760 Sept. 11. — Sacrée I-le et R-le Majesté A-que. Les glorieux sentiments de V. M. qui font l'admiration et la joye de tant des peuples et la bénignité qui l'a engagée à prendre soin de ma personne destituée de tout autre subside humain, me fond prendre l'hardiesse de me jeter à ses pieds pour la supplier avec le plus grand respect de faire une très gracieuse réflexion sur moy. Il y a dix ans, très auguste impératrice, que j'ai l'honneur de servir dans ses troupes victorieuses avec ce zèle que mon dévouement infini pour les mêmes m'a toujours inspiré. Comme cependant je me trouve encor capitaine dans un tems surtout où je vois que bien d'autres sont avancés dans l'état-major qui ne servent pas aussi longtemps que moy, ne sont pas même si âgés et n'auroient jamais osé espérer les actes de cette bénignité paternelle que V. M. m'a témoignée. Je fais mes plus humbles suppliques à sa clémence naturelle de ne vouloir par m'oublier pendant qu'Elle fait la consolation de tant d'autres, mais de me vouloir placer dans l'état major près de quelque autre régiment, celui-ci se trouvant chargé pour surcroît d'infortune, de plusieurs étrangers qui y ont été destinés depuis peu d'années. J'espère que V. M. daignera par un effet de ses généreux et maternelles sentimens pour moy, regarder favorablement ce très soumis recours et m'en accorder l'accomplissement qui fait un objet des mes plus pressants desirs. Et dans cette espérance, priant le tout Puissant de vouloir toujours bénir

¹ Brezoianu, fratele Stancăi spătăresei.

² V. nota la doc. 196.

³ Ștefanache Cremidi, vel medelnicer, vel stolnic. Soția sa Maria Slătineanu era nepoată de fiică a Elenei Leurdeanu sora Radului spătar Cantacuzino (Filitti); Un grec românizat, în Revista istorică I (1915) p. 105. Cf. doc. 221.

ses armes glorieuses, j'ai l'honneur d'être, avec la plus profonde vénération et un dévouement très inviolable, jusqu'à la dernière goutte de mon sang, de votre sacrée I-le et R-le Majesté Ap-que, Prince Cantacuzeno, capitaine de Pallavicini. Au camp de Strehla, 11 sept. 1760¹ (Collationné le 20 Avril 1881 par la direction des Archives du Ministère de la guerre à Vienne. — Arhiva G. Gr. C.).

214 a. — 1760 Dec. 1. — Anastasia monahia, stărița sf. mân. Dintr'un lemn² împreună cu toate maicele . . . scriem . . . la mâna d-sale Părvul Cantacuzino biv vel log . . . că având sf. mân. o moșie ce se chiamă Schimbați din sud. Ialomîța, și valea Glodeanu . . . am dat-o d-lui și ne-au dat schimb . . . o moșie ce se numește Găneasa ot sud Românați. (Col. mea de acte).

215. — 1765 Ian. 20. — Jupâneasa Ilinca a răpos. Ion Bogasieru, cu fiul ei Ioniță, vând lui Radu Cantacuzino biv vel clucer³ st. de moșie în hotarul Nenișor și Lidi-ceasca și Negrușasca, Ialomîța, unde Cantacuzino mai avea moșie, stânjenu po taleri 45. Semnează și Alexandri biv vel serdar. (Ac. Rom. 103/LXXIX).

215 a. — 1767 Dec. — Toma și soția sa Maria dau zapis lui Părvu Cantacuzino vel log. fratele lui Radu biv vel clucer, că având ei o moșie la Glodeanu ce se chiamă Negrușca, i-au vândut-o (col. mea de acte).

215 b. — 1775 Martie 20. — Adică eu Tudorache Balș biv vel agă adeverez cu scrisoarea mea . . . cum să se știe că după încheierea păcii de această trecută răsmeriță după legăturile tractaturilor⁴ ce s'au dat voe cui va vrea a se muta din Țara Rumânească unde va pofti, hotărându-se și mutarea mea la Rusia cu știrea luminatei curți a Rusiei și cu știrea luminatei Porți otomancești, dându-se vreme ca să-mi vânz ale mele lucruri . . . și . . . tocmitu-m'am cu (loc alb) și am vândut moșia Glodeanu ot sud Ialomîța . . . și moșia Măgureni din baltă ot sud Ialomîța . . . i viile de la Lipia, sud Buzău . . . și eu le-am avut zestre de la ră os. socru meu Părvu spătar Cantacuzino . . . (col. mea de acte)⁵.

216. — 1776 Ian. 10. — Alexandru Ipsilanti Voevod excelenței sale gheeneral maior Mihăilă Cantacuzino, ca să stăpânească în hotarul moșiei Oltenița, Ilfov, partea de cumpărătoare de la Constantin Cocorăscu, care parte împreună cu alte trei părți ale Alexenilor⁶, le-a cumpărat gheeneralu în tovărășie frățește cu răpos. fratele său biv vel spătar Părvu Cantacuzino, însă părțile Alexenilor cu bani gata taleri 600 și cu o moșie Rătunda din Buzău, schimb drept taleri 400, iar partea Cocorăscului cu taleri 400. Apoi frații au stăpănit până la 1775 când viind Grigore Alexeanu din străinătate⁷ și pornind jalbă cum că frații lui, Constantin și Ștefan Alexeni, fără

¹ Trebuie să fie fiul lui Radu beizadea.

² Cf. Iorga, Inscriptiile, II, și, în acest volum, doc. 135.

³ V. doc. 215 a.

⁴ De la Cuciuc Cainargi.

⁵ Cf. Iorga, Doc. Cantac. 253—5.

⁶ P. boerii Alexeni, doc. 9 și urm.

⁷ P. asemenea pribegiri în străinătate fie pe urma răsmerițelor, fie pentru învățătură, cf. doc

știrea și voia lui au vândut acele părți și făcând cerere de protimisii i s'a incuviințat (Arh. St. Condica domnească No. 1 fila 50 roșu).

217. — 1776 Ian. 15. — Manolachis Vatatzis¹ dă scrisoare lui Iordache Neculescu biv vel șetrar că având el zestre de la socru său ghegeneral Mihai Cantacuzino moșia Lapoșul și Fundeni, Saac, care moșie o avusese și generalul zestre de la răpos. socru-său Const. Văcărescu vel log., iar acesta de la părinții săi, și a stăpănit-o frățeste în doi cu fratele său Radu Văcărescu vel vornic, iar ghegeneralul a stăpănit-o tot în doi cu vornicu Văcărescu, i-o vinde (Manolache lui Neculescu) st. 1500 po bani 90 stânjenul. Semnează și Maria Cantacuzino² (grecește, pecete cu vultur bicefal) Mihai Cantacuzino, Radu Văcărescu vornic, Ianache Văcărescu vel vist. (Originalul la Creditul rural).

218. — 1776 Feb. 27. — Ștefan Cantacuzino și Const. Cantacuzino dau scrisoare la mâna nepotului lor Iordache Cantacuzino, ca să se știe că rămăindu-le de la strămoșii lor un loc de case în Târgoviște și o părajiște de vie iarăș în dealul Târgoviștei, pe valea Sasului, care fiind de multă vreme părăsite, părțile ce li s'ar cădea dintr'această o dau lui Iordache ca să și le destupe și să le stăpânească de către ei în pace. Trecut în condica județului, Chivu post. condicar. (Original în Arhiva G. Gr. C.). V. și doc. 235.

219. — 1778 Sept. 1. — Alecu (Alexe) Neculescu și Iordache Neculescu biv vel medelnicer, dau zapis stolnicesei Vitoriei și nepoților ei Const. Cantacuzino biv vel șetrar și fratelui său Iordache Cantacuzino biv vel șetrar, pentru un schimb de țigani. (Copie legalizată în Arhiva G. Gr. C.).

220. — 1782 Sept. 6. — Judecata veliților boeri într'o pricină de țigani între Const. Cantacuzino biv vel șetrar și Nicolae biv ceauș spătăresc, generile lui Arion. (Copie legalizată în Arhiva G. Gr. C.)³.

221. — 1785 Iulie. — Boerii orânduți de Mihai Const. Suțu Voevod să meargă la moșia Crângu, pe Călmățui, sud Saac, să o aleagă, s'au adunat cu vtori post. și au citit anaforalele ce au vel clucer Radu Slătineanu și chir Dumitru Polizu ginerele răposatei Maria Micșuneasca⁴. Crângul cuprinde trei hotare: Bărsăneasca, Leiasca și Odolul. Moșia merge până în iazul heleșteului în hotarul moșiei păhărnicesei Maria Cantacuzino a pah. Zamfirache⁵, ce se numește Cioceni de heleșteu. Alt hotar e în moșia serdăresei Ilinca Catacal⁶ unde era o piatră veche a răpos. stolnic Const.

¹ V. Genealogia Cantac. ed. Iorga, 379—386.

² Soția lui Vatați.

³ Cf. Șapte biserici cu averi proprii. pag. 31.

⁴ V. Grecianu. Genealogii, I: Asan. — P. Înrudirea lui Radu Slătineanu cu Cantacuzinii Iorga, Inscriptiții, II. 263 sq.: Filipeștii de târg. Cf. doc 313 a. — Un. Stanciu log. Slătineanu 1677 (Arh. St. Cond. Sf. Apostoli, p. 165).

⁵ Zamfirache Damari, fiul pah. Nicolae Cernovodeanu.

⁶ Flicca stolnicului Mihai Fălcoianu și a Saftei și soră cu Maria a lui Costache Conduratu clucer 1753. (Arh. St. Mitrop. Buc. pach. 227 netrebnic). Un Iani Conduratu negustor în Mold. 1680 (Hurmuz. S. II³, 210). Iordache stolnic în divan 1755 (Arh. St. Tismana pach. 9. netrebnic, doc. 76).

Cantacuzino. Se întârșează cartea de hotărnicie ce este la Chiriță Caplescu, cartea de hotărnicie a stolnicului Const. Cantacuzino și actele privitoare la cumpăraturile pah. (State) Leurdeanu¹. Crângu se învecinește și cu moșia mănăstirii Mărgineni. (Acad. Rom. Ms. 1156 f. 1).

222. — 1792. — Foaia de zestre ce Constantin Hrisoscoleo medelnicer dă ficei sale Ilincuții²:

- 1 ghiordan³ sau talere 1000.
- 10 șiruri de mărğăritar mare.
- 1 inel cu diamant de logodnă sau talere 300.
- 1 inel de zmarand dală.
- 1 inel balaș⁴ cu diamanturi.
- 1 inel cu zamfir.
- 1 pereche cercei cu zmaragduri.
- 1 pereche cercei cu diamanturi sau talere 500.
- 12 perechi cuțite de argint cu lingurile lor.
- 1 lingură mare de argint.
- 1 tavă de argint.
- 12 zarfuri⁵ de argint cu feligelile⁶ lor.
- 1 cărșe⁷ } de argint.
- 1 burdar⁸ }
- 2 solnițe de argint.
- 1 farfurie cu lingurița ei de argint.
- 1 rochie de chesmeriu⁹ cu pandispanii¹⁰.
- 1 giubea de chesmeriu cu pandispanii, blănită cu samur.
- 1 rochie cu antireu de chismiriu.
- 1 giubea asemenea blănită cu cacom.
- 1 rochie de ghermesut¹¹ cu antiriu.
- 1 giubea de ghermesut blănit cu sangeap.
- 2 perechi cintieni¹².

¹ Bunicul despre mamă al lui Radu Slătineanu și ginere al stolnicului Const. Cantacuzino. V. Iorga, l. c.

² Soția lui Alexandru medelnicer. V. doc. 230 n. 3.

³ Colan, colier.

⁴ Ital. balascio, fr. balais, varietate de rubin, bătând în vânt.

⁵ Farfurioare.

⁶ Cești.

⁷ Cărșie, cassolette, réchaud.

⁸ Buhurdar, cădelniță.

⁹ Turc: cheșmir, casemir, cașmir.

¹⁰ Point d'Espagne.

¹¹ Atlas, cu ape, din Alep.

¹² Pantofi.

1 suia¹ de matostat² cu colan de sarmă.

Apoi rânduiala mesei, așternut. Moșie în Măgureni cumpărătoare două părți (o parte e a boerilor Măgureni). — 15 pog. vie tot în Măgureni. — 10 pog. vie la Sărata, Buzău. — 10 suflete țigani. — 15 epe cu armăsarul lor. — 10 boi de jug. — 10 vaci cu viței. — 35 măci de stupi. — 30 rămători. — 6 telegari cu hamurile lor. — Moșia Valea lungă cumpărată de la Măgureni. — Caretă i cal de ginere cu tacâmul lui.

De la noi puțin, iar de la milostivul D-zeu mult cu spor. (Original în arhiva G. Gr. C.).

223. — 1794 Aug. 5. — Adeverința lui Răducan Fărcășan către „d. lui neni Dinu Cantacuzino biv vel serdar“ pentru un țigan al lui Panait sin Matei Fărcășanu cei zice și Linceanu ot Căracal, Romanai. Tot Răducan Fărcășan numește „cumnat“ pe biv vel medelnicer Dinu Hrisoscoleu³. (Copie legalizată în Arh. G. Gr. C.).

224. — 1794 Oct. 4. — Grigore al Ungro-Vlahiei adeverez. — Impărțeală între noi surorile, de cele rămase de la tatăl nostru vornic Ștefan Pârscoveanu⁴.
Partea surorii noastre Maricuții (Cantacuzino): casele din București cu locul lor și grădina și căscioare mai mici la poarta din sus lângă curtea cea veche, cu locul lor. Șase prăvălii în Buc. Moșia Bobeștii st. 600. — 62 suflete țigani.

Semnează Dumitrana Pârscoveanu (a lui Farfara), Zoîța Pârscoveanu (a lui Iianu), Maria Pârscoveanu (a lui Iordache Cantacuzino) (Copie legalizată în arhiva G. Gr. C.).

225. — 1802 Martie 16. — Adeverez cu zapisul meu la mâna d-ei cumnatei Zmarandii Cantacuzino⁵ că după moartea răposatului frate-meu clucer Const. Cantacuzino, întâmplându-se oareș-care prigonire între noi asupra dietei răposatului, prin mijlocirea mai multor prieteni dinaintea mitropolitului și a biv vel banului Scarlat Ghica ne-am împăcat: să-mi dea d-ei din acele câștigate și agonisite de răposat, bani gata taleri 6000 i vedre vin 1800 cu toate cârciumile casei, când va eși vinul cel nou, drept taleri 1575 care vine vadra po bani 105, i oi fătătoare 150 drept taleri 600, i măci de stupi 100 drept taleri 400, i capete de vaci mari 12 drept taleri 215, i un tacâm de cal, de argint drept taleri 600, i o tabachere de aur drept taleri 260, i o congea⁶ de zamfir cu diamanturi drept taleri 200, și două inele unul zamfir și altul diamant drept taleri 150, care toate acestea se adună o sumă de taleri 10.000, și după moartea d-ei, toată casa răposatului ce a pogorât la d-lui

¹ Briceag

² Jasp, piatră scumpă.

³ Cf. doc. 390, 604.

⁴ Năsturel, Neamul boerilor Pârscoveni.

⁵ Cf. doc. 226 399 400 401 404 405 din care se vede că și acest act emană de la Iordache clucerul Cantacuzino soțul Maricuții Pârscovenicii și fratele lui Constantin. Soția acestuia era Smaranda Topliceanu.

⁶ paftă.

de la părinții noștrii, adică partea d-lui în moșia Măgureni cu muntele, cu viile, cu moară, cu casele și cu toate sădirile, i moșia Valea lungă, i Edera, i Branciog, i Buda, i Linești, i două vătășii de țigani lăeți și vatră, toți, iar încă de pe acum să-mi dea toate sineturile acelor moșii (Copie nesemnată în arhiva G. Gr. C.)

226. — 1802 Iunie 16. — Izvod de cheltueli la pogrebania d-ei cucoanei Zmaragda Măgureanu¹ ce la 24 de Mai anul 1802 s'au îngropat la Cernat în biserica hramul Sf. Nicolae, în totul 1142 taleri. Asemenea mi s'au dat și mie de către d-lui clucer Grigore Hrisoscoleo, clironomul răposatei. Semnează protopop Nicolae Popovici al Haromsecului. (Arh. G. Gr. C.)

227. — 1802 Iunie 29. — Din răvna d-zeiască ne-am îndemnat de am făcut dar sf. biserici a Cernatului ce se prăznuște hramul sf. Nicolae, unde s'au îngropat cumnată-mea și soru-mea Zmaranda Cantacuzino, carele dăruire de taleri 500 și un rând de odăjdii de mătase s'au făcut pentru sufletele noastre și a răposaiților ce din jos se însemnează, care acești bani se luară în mâna d-lui chir Stan Țarcă Gormanul și la trei jurați ai sf. bisericii.

Ctitorii cei vii

Grigore Hrisoscoleu

Maria, Dimitrie

Safta

Ctitorii cei morți

Constantin, Smaranda ce

s'au îngropat, Scarlat Hrisoscoleo, Rada, Mihai

Topliceanu, Bălașa, Ioan

Cantacuzino, Maria, Radu,

Maria

Aici sub această piatră s'a îngropat Smaranda soția d-lui Constantin Cantacuzino clucer, fata stolnicului Topliceanu. Au răposat aici, la 1802 Mai 23. (Arh. G. Gr. C.)

227 a. — 1802 Iunie 8. — Răposată cumnată-mea și soră-mea, Smaragda ce au ținut întru căsătorie pe D-lui răposatul Clucerul Constantin Cantacuzino, prin diată lasă pe D-lui biv vel ban Scarlat Ghica, epitrop de a se urma întocmai diata, și pentru căutarea sufletului, și pentru osteneală ce va pune de a priveghia și a difenderisi cele orânduite după dreptate îi lasă viile dela Sărata atât cele de zestre ale răposatei cât și alte vii ce au cumpărat răposatul cumnatul nostru și le lasă prin diată tot răposati.... Dăm și noi aceasta carte D-lui împreună cu alte sineturi adică un zapis al stolnicului Caterini Bălăcencii de vânzare, și de danie.... iar celelalte vii ce sunt de zestre ale răposatei ce răposatul cumnatul Dinu Cantacuzino i-au fost vândut viile răposate ce le avea de zestre în sud Slam Râmnic și în locul aceluia i-au dat pe cele dela Sărata.... are și d-lui a da pentru sufletele acestor doi răposaiți dintr'aceste vii pe tot anul câte o sută vedre vin la Poiana Mărului după legătura ce o au acești doi răposaiți cu schitul.

Maria Clucereasă, Barbu Arion, Grigore Hrisoscoleu.

(Actele D-nei Smaranda G-ral Corlătescu, născ. Cocorăscu).

¹ Smaranda Cantacuzino cf. doc. 404. 405. Era soră cu Maria a lui Grigore Hrisoscoleu amândouă născute Topliceanu. V. doc. 227.

ce sunt în păr cât și cele ce lipsesc, s'au primit de slăvitul divan și nici de pravilă i de pravilniceasca condică nu este oprită, — am ales din foaia de zestre cele ce lipsesc și lucrurile ce au moștenit d-ei după moartea răpos. taică-său vornicul Ștefan Pârscoveanu, din care acestea câte au fost le-am pus cu prețul lor, iar câte au fost neprețuite le-am prețuit noi acum cu tahmin¹ însă cu scădere spre folosul copiilor și s'au adunat acestea ce lipsesc în sumă de taleri 36.000 după cum se vede la însemnarea ce arătăm mai jos, însă cu taleri 25.000 prețul caselor celor vechi cu trei prăvălii i grădină pe loc moștenesc, ce le-a avut d-ei clironomie, pe care stricându le răposatul au făcut alte case noi și le-a vândut în urmă d ei drept taleri 58.000. La care facere a caselor noi, măcar că am văzut în condica răposatului scriind cu slova lui că a cheltuit taleri 11.000 la cărămidă i șindrilă i lucrul zidarilor și a lemnarilor afară din cheresteaoa cea mărunță, i var și altele care s'au socotit a fi și acestea alți taleri 11.000, fac peste tot taleri 22.000 și până la taleri 58.000 suma vânzării rămân taleri 36.000 ai binalelor vechi și ai locului, dar noi am înduplecat pe clucereasa de a primit a fi prețul acestora taleri 25 000 și pentru această lipsă de taleri 36.000 am găsit cu cale să se dea cluceresei 70 pog. vie la Sărata socotind pogonul pe taleri 400, și moșia Pietroșani, Teleorman, st. 500 câte 16 taleri stânjenu, măcar că egumenul Comăneanu ce este vecin ne dăte pliroforie că în vreme de pace moșia avea venit pe an cel mult taleri 60, iar de când cu rezmirița nu s'a putut lua nimic de pe dansa. Iar pentru moșia Bogații st. 2.000 ce a dat-o soțul d-ei zestre, să i se dea moșia Valea lungă a casei răposatului, fiind amândouă într'un județ și de o potrivă la venit. Iar pentru 82 suflete țigani ce lipsesc din zestre, am înduplecat pe clucereasa să și i ia din casa răposatului fără prăsilă. Mai cere clucereasa să i se dea din casa răposatului parte de un copil. După pravilă s'ar fi convenit să i se dea un lucru nemișcător, dar negăsindu-se un asemenea lucru potrivit, am chibzuit că după ce va eși casa răposatului de sub arendă, fiind vândut venitul pe trei ani dela trecutul sf. Gheorghe, din cât venit se va strânge pe tot anul a treia parte să fie a ei până ce copii vor veni în vârstă, iar atunci fie că copii vor urma tot așa, fie că i se va da un acaret, să-l stăpânească catahrisis² cât va trăi. Am cercetat și urmarea d-ei dela moartea soțului ei și am văzut că a făcut catagrafie de toată starea casei și a scos prin judecăți și osteneală 102 suflete de țigani și 3 acareturi ce erau perdute anume moșia Grozăvoaia, Saac, și 25 pog. vie la Sărata și o cărciumă ot muntele Zamora, Prahova. Iar din veniturile ce au intrat în mâna ei de peste tot taleri 106.450, a plătit taleri 35.015 datorii ale răposatului i taleri 13.502 la pogrăbanie i sârindare i pomeniri, i răscumpărătorea a 9 pog. vie, i hotărnicii și judecăți; și taleri 21.300 cheltuiala lui Costache copilul³ ce este trimis la Viena și la Paris spre învățatură pe 4 ani, după polițele neguțătorilor ce ne-a arătat și taleri 36.000 chel-

¹ Cu aproximație, prin evaluare.

² Uzufruct.

³ Caimacamul dela 1849.

tuiăla casei pe trei ani, fiind veniturile moșiilor vândute, cuprinzând chiria casei, simbria la doi dascăli ai copilului de aici¹, îmbrăcăminte, slugi, cheltuiala cuhniei pe lună peste taleri 1.000, și după scumpetea ce s'a urmat în acest an am socotit și noi că nu este multă cheltuială 1.000 taleri pe lună. După sorocul de trei ani când se isprăvește arenda moșiilor, de ei va da pe tot anul socoteală de întrebuintărea celor două părți de venit cuvenite copiilor la obrazul ce se va găsi cu cale a fi împreună epitrop.

Zestreă cluceresii a fost: taleri 3000 ce s'au luat de pe 2 moșii și o vie de zestre; taleri 5000 scule, argintării și caretă cu 6 telegari; taleri 25.000 casele cele vechi cu trei prăvălii; taleri 1.800 ce i s'au dat de surori când s'au împărțit; taleri 500 un inel de diamant dat de soțul ei zestre. — Apoi restul până la taleri 36000 sunt: 30 capete vite mari câte taleri 10; — 11 capete cai po taleri 10; — 40 oi po taleri 2; — 41 măci stupi po taleri 2; — 2 vaci po taleri 7 $\frac{1}{2}$; — 2 bivolițe po taleri 25; — 27 capete rămători i împreună 63 taleri.

Periusia clucерului Iordache ce rămâne pe seama copiilor: moșiile Măgurenii Edera, Florești, Buda, Grozăvoaia, petec de moșie la Călmățui, Buzău, moșioară la Sărata, Muscel, muntele Zamora, vie de 25 pog. la Măgureni, 500 țigani de lae, 72 țigani de vatră.

Intăiul divan și comitet întărește la 18 Nov. 1811. Sămnează Radu Goleșcu, Isaac Ralet, Mihalache Manu (Arh. St. Cond. domnească No. 69 f. 152.)

232a. — 1810. — Către Slăvitul intăiul divan și comitet dela depart. de opt.

S'au înfățișat la judecată clucereasă Marica Cantacuzini cu jalbă ce au dat pentru casa răposatului Scarlat Ghica zicând că răposata cumnată sa Smaragda clucereasa ce au fost soție răposatului Constantin Cantacuzino fratele răposatului Iordache Cantacuzino soțul dumnea-ei, având poprite 12 pogoane din viile ot Sărata ale acelu răposat Constantin Cantacuzino drept lipsă de zestre din 42 pogoane ce sunt într'acea vie, care vie îi era prin simfonie lăsată de soțul ei să o stăpânească Smaranda și să ia rodul dela toată via și după moarte să-și orânduiască acele 12 pogoane unde va voi ca o stăpână iar cealaltă vie să rămâie la casa răposatului soțului ei, dar răposatul Grigore Hrisoscoliu că un epitrop și clironom acelei răposati cumnatăsii Smarandi s'a pus de le-a hărăzit cu totul prin carte de danie răposatului banului Scarlat Ghica și o stăpânește acum casa acestuia și fiindcă acum și-au adus și scrisorile dinăuntru de unde le-au avut în păstrare, cere dreptate. Marica arată zapisul dat de Smaranda lui Iordache Cantacuzino pentru împărțeala periusiei lui Dinu Cantacuzino cu leat 1802 Martie 23 adeverit de mitropolitul Dositei (Filiti) de Banul Manolache Brâncoveanu, de Scarlat Ghica și întărit de Mihai Vodă Sutzu prin care Smaranda dă lui Iordache din cele agonisite de soțul ei 10.000 taleri iar după moartea ei Iordache va moșteni toată casa lui Dinu pogorătă de la părinți².

¹ Grigore, tatăl lui G. Gr. Cantacuzino.

² v. doc. 225.

S'a arătat actul de la 8 Iunie 1802¹. Se arată și zapisul prin care Caterina Bălăceanca dăruiește nepotului ei Dinu Cantacuzino niște pogoane de vie și altă carte a aceleeaș din 1783. Decemvrie 14.

Judecată hotărăște, că tot ce trece peste 12 pogoane și peste agonisitele lui Dinu Cantacuzino trebuie să se dea la casa lui Iordache. (Actele D-nei Smaranda G-al Corlătescu născ. Cocorăscu.

233. — 1812 Aug, 12. — Tomița post. și Chivu post. către isprăvnicatul de Dâmbovița: Am mers la fața locului în mahalaua bisericei Staicului de aici din Târgoviște ca să descoperim locul de case al cluceresei Maricăi Cantacuzini a răpos. clucer Iordache Cantacuzino, loc rămas moștenire din neam în neam de la boerii Cantacuzinești. Mărturisește bătrânul Negoită Beznea de 80 ani, care șade mai la vale în mahalaoa bisericii Roșii ce se numește a lui Coadă vornicul²; acesta a arătat unde au fost casele lui Const. stolnicul Cantacuzino și locul răpos. Ștefan Vodă Cantacuzino mai din sus de locul de case al răpos. spătar Mihai Cantacuzino ce se răzește cu locul cluceresei. Locul spătarului Mihai era acum al clironomilor lui, copiii medelnicerului Șcarlat Hiotu³. Locul este între apa Ialomitei, iazul morilor și ulița mare. (Arh. G. Gr. C.)

234. — 1817 Iulie 4. — Marița Pârscoveanca hătămăneasa jeluște lui Vodă că un loc de casă ce are în Târgoviște e cotropit de orășani (Arh. G. Gr. C.)

235. — 1817 Nov. 30. — Ispravnicii de Dâmbovița Manolache pah. și Petrache Arion arată că vechilul jeluitoarei Marița Pârscoveanu (vezi No. 234) a înfățișat un sinet al răpos. Ștefan Cantacuzino i răposatului Const. Cantacuzino cu leat 1779 Fevr. 23 (de sunt ani 41) prin care aceștia (v. doc. 218) având de la strămoși un loc în Târgoviște și o vie părăsită în deal acolo, o hărăzesc nepotului lor Iordache Cantacuzino. De față la cercetare au fost și pitarul Ion Brătescu, Pană logofetelu fiu și vechil al șetrăresi Biții Matraca⁴ (Arh. G. Gr. C.) cf. doc. 237.

236. — 1820 Aprilie 27. — Catagrafie de toate sineturile moșiilor i de alte lucruri care s'au găsit în lăzile d-ei răposatei Maricuții Pârscovencii pe care a chemat-o milostivul D-zeu la 17 ale luni lui Oct. leat 1819. Asemenea și câtă cheltuială s'au făcut la îngropare și până la 40 de zile i câți bani a fost datoare.

Zapise privitoare la moșiile Edera, Prahova; Grozăvoaia, Saac; Sărata, Buzău; Pietroșani, Teleorman; Negrăși, Vlașca; Răceni, Teleorman; Valea lungă, Dâmbovița (și un plic de zapise cele mincinoase ale sătenilor Lungeni); munții Zamora Prahova; Măgureni, Prahova; Cătunu, Prahova; țigani lăeți și ungureni; locul din Târgoviște.

¹ v. doc. 227 a.

² Cf. Iorga, Inscriptii, II. 354.

³ Soția lui Șcarlat Hiotu, Zoita, era fiica lui Mihai Rudeanu care era și el nepot de fiică spătarului Mihai.

⁴ Bălașa, soția lui Panait Matraca, era fiica lui Radu Bărbătescu și a Zoitei Cantacuzino din ramura Șerban Vodă.

Sineturi pentru diafora¹ cu pah. Nicolae Bălăcianu, și cu boerii Slatineni²

Așezământul făcut de răposata cu celelalte surori ale d-ei, cu d-lui Dincă Grădișteanu pentru perusia răpos. Vornic Barbu Știrbei³. Foaia de zestre a răposatei 1777. Hărțile moșiilor Grozăvoaia și Negrași. Hrisovul lui Mihai Vodă Suțu pentru toate moșiile.

Bani:

5000 taleri de luat, cu zapis din 8 Fevr. 1819, de la chir Ianache Mimi, cu taleri 5 la pungă pe lună.

5000 „ cu zapis din 4 Ian. 1819, de la vornic Grigore Ralea, cu dobândă taleri 3 la pungă pe lună.

2000 taleri cu zapis din 14 Iunie 1818 de la căminarul Iancu Cocorăscu ginerele d-ei, cu dobânda 3 talere la pungă pe lună.

S'au găsit naht⁴ într'o pungă:

600 taleri în 24 mahmudele po taleri 25

75 „ în 5 galbeni împărătești po taleri 15

75 „ în 28 rubiele po taleri 2 și 90

245 „ în 35 diriclii po taleri 7

997 „

Lucruri prin lăzi:

17 mosoare cu tort; 23 sculuri bumbac; 1 burdar⁵ de argint; 1 toc de 5 pahare de clistar⁶; 10 perechi cuțite cu furculițele lor, de os negru; 7 linguri de coșitor; 11 feligele⁷; 1 covor; 1 bucată pânză de olandă; 1 farfurie de argint pentru dulceață; 2 linguri mari de argint din care una este poleită; 9 linguri de argint pentru dulceață; 20 pereche cuțite de argint cu furculițele lor; 20 linguri de argint pentru masă; 2 pahare mici de argint pentru răchiu; 2 feligele mari pentru ceai; 1 iconiță de sf. apostoli Petru și Pavel; niște sf. moaște pecetluite într'o hârtie; 1 cruce cu sf. lemn; 1 ceasornic mic cu lanț de aur într'o pungă; 1 gear⁸ negru

¹ Pricina

² Dimitrie, Iancu, Gheorghe, Mariuța și Luxandra (soția lui N. Bălăcianu) frați Slatineni erau fii lui Ioan Slatineanu și ai Smarandei Cantacuzino din ramura lui Părvu fiul lui Drăghici cf. doc. 314. 411.

³ Pah. Constantin și Grigore frați Grădișteni, serdarul Alecu Bengescu, biv vel log. Const. Bălăcianu, hătămănea Maricuța Cantacuzino născ. Pârșcoveanu, aga Const. Golescu, clucerul Const. Otetelișanu, serdarul Const. Lazarul (soț și vechil al Zoiții Pârșcoveanu (fostă Jianu) fac proces la 10 Iulie 1811 pentru anularea diatei răpos. vornic Barbu Știrbei și pentru desființarea adopțiunei de către acesta a lui Barbu (viitorul Barbu Vodă Știrbei) fiul lui Dimitrie Bibescu (Arh. St. Cond. veliților boeri No. 5 f. 29. caet 2) cf. doc. 559, 565.

⁴ Numerar.

⁵ Buhurdar, cădelniță.

⁶ Cristal.

⁷ Cești.

⁸ Șal de India.

sadea; cu căpătăe; un șal vechi ghiuvez¹ cu floricele mici peste tot; niște mărgăritar mic al sf. icoane; o malotea² de ghermesut³ fistichiu cu samur de trei ani vechi și înlăuntru cu silviu⁴; o scurteică de malteh⁵ noriu⁶ cu samur; 7 lingiri cu capacele lor; 1 capac singur; 1 tingire de dulceață; 2 perechi de dramuri; un teas⁷ de bae; o pereche piulițe fără pisălog; 4 linguri de dulceață; 6 farfurii de argint; 6 suniele (?); 4 talere; 4 farfurii albastre mari; 2 farfurii albe.

Lucruri ce s'au împărțit din haine pentru sufletul răposatei: O scurteică de pambriu⁸ verde cu samur; o scurteică de pambriu casău⁹ cu cacom; o scurteică de pambriu purtată, cășău, cu samur; o scurteică de pambriu verde cu samur; o rochie de floranț¹⁰ liliachiu; o rochie de pambriu verde cu floricele mici; o mamalucă¹¹ de postăv negru; 2 rochi de batistă; 3 rochi de bazele¹²; 1 rochie percal; 1 rochie tulpan cusută pe poale; 1 pereche pantofi; 12 cămăși batistă; 1 simizet cu horbote¹³; 12 perechi ciorapi; 1 boccea verde de pambriu cu chenar galben; un șal negru cu căpătăie și cu flori peste tot, nou; un șal negru cu floricele, vechi.

Lucrurile ce s'au oprit, a se vinde: o caleașcă veche; o caretă veche; o pereche telegari negrii.

Datoriile ce s'au găsit că avea răposata pe la neguțători: 800 taleri la chir Petrovici; 241 la Aghic armeanul; 183 la chir Becar; 98 la Marin cojocarul; 128 la Dumitru croitorul; 59 lui Maisel spițer ce șade în dreptul Caramanlăului; 700 lui Gioanache spițer; 50 lui Xiner spițer; 800 plata a 8 doftori.

Cați bani are să ia cuconu Costache fiul răposatei: 1091 taleri din cari 450 sunt pentru inginerul tocmit de răposata pentru harta moșiei Buda, iar 36 la odicolane.

Cați bani a cheltuit d-lui vornic Grigore Rale; 3637 taleri, din cari 1000 o poliță a coconului Grigore, Oct. 8 de la Florența, iar 384 tot așa altă poliță de la Paris.

În cheltuelile de îngropare de 11.396 taleri se cuprind 300 taleri lui Ianache Caribol pentru îmbrăcămintele cu cari s'a făcut îngroparea; 600 taleri cucoanei Marghioalei fiica răposatei; 500 pentru mănăstirile de la sf. Agora; 300 la mân. Sinaia;

¹ Roșiu ca purpura.

² Haina femeiască lungă.

³ Atlas din Alep.

⁴ Un fel de samur.

⁵ Mătase de Malta.

⁶ Albastru.

⁷ Tas, lighean, vas.

⁸ Stofă de lână.

⁹ Castaniu.

¹⁰ Atlas de Florența.

¹¹ Haină.

¹² Francez, urzeală de ață și bătătură de bumbac, subțire, cu deseneuri.

¹³ Guler cu dantele.

1200 pentru văduve sărace și fete de măritat. Urmează alte sume pentru parastase Semnează: Iordache Slătineanu vel vornic¹, Mihail Ghica vel vornic, Grigore Ralea biv vel vornic, Ion Cocorăscu biv vel post.

Copie scoasă din cuvânt în cuvânt după cea adevărată catagrafie ce s'a făcut după moartea răposatei maicei noastre de d-lui vornicu Iordache Slătineanu și de P. S. S. părintele vlădica Pogonianis. — 1824 Dec. 19. Urmează declarația fraților Cantacuzino că și-au împărțit această avere și că nu mai au pretenții unul împotriva celuilalt, 1824. Dec. 19. (Arh. G. Gr. C.)

237. — 1825 Ian. 3. — Ion Brătescu pitar scrie lui Grigore Cantacuzino cu privire la un loc din Târgoviște de care actualul stăpân sau cotropitor chir Bănică zice că tată-său l-a cumpărat de la un Răducan județu, acesta de la un hagi Dumitru și acesta de la boerii Cantacuzinești, având chiar, zice, hrisov de la Ștefan Vodă Cantacuzino (Arh. G. Gr. C.) cf. doc. 235.

238. — 1834 Nov. 25. — Alexandru Vodă Ghica înalță la rangul de vel clucer pe biv vel comis Grigore Cantacuzino „după slujbele ce cu osârdie ai arătat în „curgerea vremii de când te afli mădular la divanul de comerț“. (Arh. G. Gr. C.)

239. — 1835 Iulie 7. Subt această piatră se odihnește oasele răposatului duminiciale marele ban Matei Cantacuzino. Acest nobil strălucit din neamul prea puternicilor făcători de roduri s'au sfârșit la anul 1835 Iulie 7. (Inscripție tombală de la Sf. Ion cel mare din Buc² (Copie în Arh. G. Gr. C.)

240. — 1837 Aug. 19. — Alexandru Dimitrie Ghica Voevod. Se adeverează precum cer numiții, în acest atestat, însă d-lor Costache Cantacuzino vel log. și secretar al statului și Grigore Cantacuzino vel clucer, așezați cu familia d-lor în capitala București și clironomi adevărați (ai) familiei Cantacuzino, imputerniciți de drepturile acestei familii; se adaogă după a d-lor cerere, spre întemeiată încredințare precum că știut este că la anul 1788 și în vremea războiului în domnia domnului Nicolae Mavrogheni, având asigurate la măn. Poiana³ toată mișcătoarea casei d-lor stare, și toate documenturile cele vechi ale familiei și proprietăților d-lor, s'au călcat această măn. de către oștire turcească și jefuindu-se de toate lucrurile ce această măn. avea, cât și alți particulari asiguraseră acolo spre păstrare, apoi s'au și ars de tot, și ca un lucru știut de obște și mărturisit și prin acturi judecătorești ce după vremi s'au dat în prigonirile ce au avut la proprietățile d-lor, s'a dat această adevăriniță cu iscălitura și pecetea noastră. (Semnătură autografă a domnului. Contra-semnat marele log. al dreptății Barbu Știrbei. Original în Arh. G. Gr. C.)

241. — 1838 Iunie 5. — Grigore Cantacuzino și Luxița Cantacuzino fiu și fiică, scriu de la băile din Mehadia, Mândicăi Crețulescu⁴ la București în casa Grigore

¹ Traducătorul lui *Ahilevs la Skiros* (Iorga, Ist. lit. rom. în sec. XVIII, II 35—6. 434). Gînerile banului Dumitrașco Racoviță (Arh. St. Cond. domnească 102, f. 179).

² Pe locul actualei Case de depuneri

³ Cf. doc. 308. 616

⁴ Smaranda Crețulescu născ. Conduratu, mama Luxiței Cantacuzino născ. Crețulescu și buinică despre mama a lui G. Gr. C. V. doc. 292.

Cantacuzino. Au consultat pe medici pentru Luxița. Vor pleca la Viena zioa următoare. Așteaptă știri despre starea copiilor. (Arh. G. Gr. C.)

242. — 1838 Iunie 14. — Aceiași c. aceiaș. Pleacă prin Viena la Carlsbad. Pe drum au făcut cunoștință cu două doamne moldovence din familia beizadelor Suțu care se duc tot la Carlsbad. Luxița cere să i se trimeată la Viena „cadifeaua“ sa (ibid.)

243. — 1838 Iunie 21 Viena. — Aceiași c. aceiaș. Luxița e încântată de Viena unde face multe cumpărături de toaletă (ibid.)

244. — 1838 Iulie 11 st. n. Grégoire Cantacuzène către Lepetit architecte et entrepreneur de bâtimens à Bukarest. Fiindcă nu începe lucrările de reparație ale casei inspiră neîncredere soacrei lui Gr. C. Lepetit a avut o altercație cu un vătaf al lui Gr. C. fiind că Lepetit nu înțelege bine românește. Are o „vivacité naturelle“ și s'a lăsat „emporté au delà des limites permises à un homme de bonne société“. Casa să fie gata până la întoarcerea lui Gr. C. prin Sept. „Il faut, mon cher Lepetit, que „vous commenciez par laisser de côté tous les enfantillages et, en véritable français „aller chez M-me ma belle-mère lui demander pardon“. Să întrebuințeze ghipsul de pe moșia lui Gr. C. Semnează „dévoué ami“ Gr. C. (Arh. G. Gr. C.)

245. — 1838 Aug. 16. Marienbad. — Gr. și Luxița C. către Mândica Crețulescu. Cu ei se află și sora Marghioala¹ care va veni cu ei la Buc. Vorbește de efectul binefăcător al curei. (ibid.)

246. — 1838 Sept. 1. Marienbad. Aceiași c. aceiaș. Grigore C. a stat 6 săptămâni la Carlsbad, 4 la Marienbad și acum pleacă spre Viena. Luxița s'a însănătoșit Cere din nou fratelui său să-i trimită „copia domnească“ la Viena prin scrisoare recomandată. Se miră că amicul Manolache Băleanu nu i-a răspuns la trei scrisori. Luxița e mulțumită că a scăpat de tirania curei. Abia peste 14 zile vor fi la Viena, 10 zile drum și 4 zile oprire la Praga. (ibid.)

247. — 1838 Sept. 9. Viena. — Aceiași. Anunță inapoierea lor la Buc. peste câte-va zile. Au făcut multe cheltueli și multe cumpărături. (ibid)

248. — 1839. — Două spițe genealogice scrise de clucer Grigore Obedeanu. Una din ele, în formă de copac, are la rădăcină desinat în peniță un cap reprezentând pe Părvul I stolnic Cantacuzino, care a ținut întâi în căsătorie pe Tigveanca (Arh. G. Gr. C.)²

249. — 1839 Mai 16. — Sub această piatră se odihnește roaba lui D-zeu logofeteasa Zoita Cantacuzin³ soția d-lui marelui log. Constantin Cantacuzino, incetată din viață 1839 Mai 16. Tot aici se află odihnindu-se întru fericire socrii răposatei, G. Cantacuzino și Maria Cantacuzino. (Inscripție tombală de la măn. Sf. Ion cel mare din Buc.)⁴

¹ Sora lui Grigore C., măritată 1) cu marele log. Const. Dudescu 2) cu maiorul austriac Kellery.

² O schiță la fel în actele mele, scrisă de bunica mea Maria Slătineanu.

³ Fiica marelui log. Scarlat Slătineanu și a Catinchi Filipescu zisă Petaluda (fluturile) pentru ușurința ei la joc (cf. doc. 314).

⁴ La dărâmarea bisericii Sf. Ion, osemintele au fost transportate la cimitirul Belu în ca vult Luxiței Gr. C.

250. — 1840 Mai 1. — Marie Kellerie din Raab c. „cher frère Grégoire“ la Buc. — Grigore C. era atunci vel clucer. Scrisoarea e privitoare la subvenția trimestrială ce se trimetea Mariei prin mijlocirea lui Hillel B. Manoah. (Arh. G. Gr. C.)

251. — 1840 Iulie 24. — Carlsbad. Grigore C. arată că a sosit de 2 zile și a găsit bine pe Luțica și pe Iorgu¹.

252. — 1840 Aug. 18. — Grigore C., Luxița și fiul Gheorghe din Franzensbad. Luțica urmează cura. Copilul Iorgu¹ e foarte neastâmpărat. Întrăbă dacă s'a arendat Valea-lungă. Nădăjduște că la casa de la Florești zidăria s'a terminat și s'a început învelitoarea. (ibid.)

253. — 1840 Aug. 25. — Grigore C. dă informații în afacerea contractului cu Neculescu² și se arată mulțumit că Mandica a procedat cu Neculescu tocmai după dorința lui Grigore C. Dă instrucții privitor la construcția casei de la Florești. Guvernanta copiilor din București, deși are fumuri, Luxița sfătuște să fie păstrată. (ibid.)

254. — 1840 Sept. 5. — Aceiași. Iar despre casa de la Florești (ibid.)

255. — 1840 Sept. 12. — Aceiași. Anunță proiectata lor călătorie la Paris (ibid.)

256. — 1840 Sept. 21. — Frankfurt pe Rin. Aceiași. (ibid.)

257. — 1840 Sept. 22. Aceiași din Paris. Anunță sosirea lor și încearcă a arăta frumusețile orașului. (ibid.)

258. — 1840 Nov. 2. — Aceiași tot din Paris.

259. — 1840 Nov. 10. — Paris. Scrisorile se pierd pe drum și nu se primesc recomandate. Această scrisoare se trimete prin Iancu Ghica. Acesta va mărturisi de sănătatea Luxiței și va liniști pe mama ei, Mândica Crețulescu.

260. — 1840 Nov. 24. — Paris. Aceiași. Au făcut multe cunoștințe în înalta aristocrație. Se vor prezenta și la curtea regală, având scrisori de recomandatie de la o marchiză³ care spune că se înrudește cu familia Cantacuzino. Iorgu e la pension la Paris. (ibid.)

261. — 1840 Dec. 21. — Aceiași. Adresa lor este Boulevard des Capucines 11, (ibid.)

262. — 1841 Aprilie 18/30. — Aceiași din Carlsbad. Luxița a reînceput cura. Va pleca la Franzensbad. Grigore C. arată cheltuelile vieții la Paris, (ibid.)

263. — 1841 Aprilie — Aceiași. Se interesează de ferestrele de la palatul din Florești, zicând să se facă bine fiind că sunt pentru totdeauna. Au scris la Viena pentru înlocuirea guvernantei de la Buc. care e bolnavă. (ibid.)

264. — 1841 Iulie 6. — Grigore Cantacuzino, din Carlsbad, către baroneasa de Bellecotte la Paris, rue Blanche 39. „Aimable baronne, Une petite excursion dans la „Saxe et une légère indisposition“ l-au împiedicat de a răspunde mai curând. Un domn de Brouquens a trimis în Țara Românească pe agentul său, d-l d'Herbenville⁴

¹ G. Gr. Cantacuzino.

² V. doc. 290—293.

³ Marchiza Du Blaizel. O fată a beizadelei Radu Cantacuzino a fost căs. cu un Du Blaizel Marchiza a dăruit portretele lui Const. post. și Șerban Vodă, care se află azi în casele G. Gr. C.

⁴ Cf. Filitti, Domniile române sub Regulamentul organic, p. 211.—V. și doc. 265.

pentru a cerceta moșiile lui Gr. C. Acesta a scris soacrăi sale la Buc. să primească pe agent, în așteptare ca Gr. C. să se înapoieze el însuși în țară peste o lună. Este vorba ca Brouquens să meargă el însuși în țară peste a căuta și mine de argint viu. Dacă se vor găsi „nous les entreprendrons en société d'après la parole d'honneur que „nous nous sommes donnée mutuellement de ne rien entreprendre sans ma participation“.

265. — 1841 Sept. 8 — Grigore Cantacuzino, din Buc. către baroneasa de Bellecotte. Doamnel Pêcheux d'Herbenville a plecat. Cantacuzino l-a condus cu trăsura până la Giurgiu. Impresiile lui Pêcheux sunt că nicăeri n'a văzut copaci așa frumoși și așa mari ca pe o moșie¹ a lui Cantacuzino. Intinderea moșiilor e mai mare decât credea. În afaceri de mine nu se pricepe. A găsit numai cusurul că râurile nu sunt canalizate și fiind fost secetă mare anul acesta a găsit că nu-i umezeală destulă. „Il est très „possible que la fièvre qu'il a gagnée de son compagnon de voyage, de M. Bouquet² „ait contribué à irriter son aimable caractère au point de voir tout sous des couleurs „noires et avec degoût, car rien comme la maladie ne détériore l'humeur de l'homme“ (Acad. Rom.)

266.—1845 Aug. 11/23. Certificat extrem de lăudăros dat lui Gronlier³ de „prince Grégoire C. grand boyard de Valachie“ (Arh. G. Gr. C.).

267.—1845 Dec. 14/26.—Grigore Cantacuzino, din Buc. către „mon cher monsieur Gronlier“ în Franța.—Gr. C. primise scrisoare de la Gronlier prin Stavropulo secretarul consulului grec. Încotro va călători Gronlier? Oare spre Roma „siège du S-t „Pontife vicaire de Dieu et plus que lui encore à ce qu'assurent les vrais croyants „apostoliques romains“? Va găsi oare Gronlier la Montauban, unde se află, timpul să se gândească la ceva articole de gazetă „pour ce pauvre pays Romain qui gémit „depuis si longtemps, quoiqu'il conserve encore la langue, les usages et le génie „de ses ancêtres et pour lequel aucun homme intelligent et philanthrope ne s'est „trouvé pour lui tendre une main secourable et le présenter à ses compatriotes „civilisés qui ne se doutent même pas de l'existence de ses frères“. Profesia lui Gr. C. este că credința și caritatea ne scapă. „Si tout le monde la suivait les hommes „seraient tous comme des bons frères“. Soacra lui Gr. C. s'a mutat în casa nouă și frumoasă, așa că Gr. C. are mai mult loc acum. Pe lângă fiul său Gheorghe sunt dascăli Cornelides și de Perboyve. Gheorghe sfârșise Eclogele lui Vergiliu și scanda versuri latine. A început algebra.—Gr. C. caută o institutrice franceză pentru fete, care să cunoască muzica, pictura și lucru manual. Vorbind de o scrisoare a abatelui Marcelin, Gr. C. zice că convingerile aceluia preot ar trebui proclamate sus și tare pentru ca religia să fie „épurée, et toutes les superstitions disparaîtraient devant la vérité évangélique“. Și Jean Mano⁴ regretă pe Gronlier. Semnează „dévoué ami“ (Arh. G. Gr. C.)

¹ Singureni.

² Cf. Filitti, Domniile române sub Reg. organic, p. 442 n. 1.

³ Fost patru ani preceptor al lui G. Gr. C.

⁴ Zis „le grec“, om de casă al Cantacuzinilor.

268.—1846 Martie 1. — Prin două acte de invoieală scrise de astăzi ce într-o unire cu soru-mea Smaragda log. Cocorasca și cumnată-mea d-ei vorniceasa Luxița Cantacuzini am făcut cu cumnatul nostru François Keleri pentru rămasurile de clironomie ale răposatei soră-mi Maria Keleri născută Cantacuzini, asigurând d-lui o dare pe viață de 400 galbeni împărătești pe fie care an a-i răspunde pe tot anul în două semestre. Ca să nu se întâmple întârziere la trimiterea acestor bani și să plătim alte osebite cheltueli pentru întârziere după cum prin acele inscristuri ne-am legat către cumnatul nostru, m'au însărcinat pe mine d-ei cumnată-mea vorniceasa Luxița Cantacuzini a plăti eu cumnatului Keleri regulat și partea ce-i este datoare d-ei a răspunde pe tot anul după acele inscristuri, și spre a mea siguranțe mi-au depus d-ei 1.750 galbeni împărătești ca să stea la mine cu dobândă de câte 8% pe an și dintr'aceștia să se plătească cumnatului Keleri galbeni 133 analogonul cuvenit din partea d-ei la acei galbeni 400 pe an. Prisosul de 7 galbeni să-l întrebuițez pentru curs, polițe și cheltuelile comisionurilor bangherului (*sic*) prin care se vor trimite banii, în câtă vreme se va afla în viață cumnată-meu. Iar (ferească D-zeu) încetând din viață cumnatu-meu, atunci îi voi întoarce d-ei acești galbeni. (ss) Constantin Cantacuzino (Arh. G. Gr. C.).

269.—1849 Mai 7. — Cantacouzinka près de Voznesensk. — P(rince) Rodolphe Cantacuzène ¹ général, către S. E. Monsieur Constantin Cantacuzène, caimacam de la Principauté.—Cher cousin, Au moment où tout en restant aux gardes, je devais être attaché aux troupes qui occupent la Valachie, une chute malheureuse a changée ma carrière et mes souhaits les plus ardents d'apporter aussi mon obole pour le bonheur de la Principauté ont été déçues pour le moment. J'espérais pouvoir appuyer les efforts de tous les véritables patriotes dans leur ferme conviction que la tranquillité et la prospérité du pays dépendent de leur unanime volonté secondée par le gouv-^t russe comme coréligionnaire et protecteur depuis Pierre le grand des deux P-tés.

Vous n'ignorez pas, cher cousin, les sacrifices de tout genre et les preuves d'attachement que notre famille a donné à la P-té et à la Russie, l'histoire peut témoigner les hauts faits de Sherban, Michel, Thomas, Etienne, les services rendus plus tard par Pirvul, Michel, mon grand père Radou, mon oncle Jean ² et enfin par mon père ³, aussi vous ne saurez croire combien j'ai été fier que c'est encore un Cantacuzène qui guidé par l'amour de son pays lui apporte le tribut de son dévouement. Je suis charmé de vous dire qu'à Pétersbourg on vous rend pleine justice ce qui me fait d'autant plus de plaisir que des liens de parenté et d'amitié nous unissent. Vous connaissant intimement je me faisais un devoir de vous mettre toujours au premier rang parmi les boyards dignent de soutenir les intérêts du pays.

Votre nomination au poste de Kaimakam suivis de près la note que j'ai eu le

¹ Scoborător din colonelul Radu Cantacuzino, fratele genealogistului Mihai. — Am respectat ortografia originalului.

² Vel spătarul de la 1789.

³ Generalul rus Nicolae Cantacuzino.

bonheur de présenter à S. M. l'Empereur par l'entremise de S. A. I-le le grand duc Michel et dans laquelle j'ai exposé ce que la P-té peut espérer de tout Boyard dévoué à la belle cause mais soutenu uniquement par le gouv't russe; en indiquant les faits historiques du passé, j'ai parlé des services rendus par notre famille et surtout par les personnages plus haut mentionnés.

En vous exprimant tout le regret que j'ai de ne pouvoir me rendre auprès de vous pour le moment à cause de ma santé, nous nous recommandons ma femme et moi à votre bonne amitié, j'en fais autant pour tous les vôtres. Au revoir, cher cousin, tout à vous de cœur.

(P. S.) Soyez si aimable de prendre sous votre protection Proorotschi qui ne doit pas être dans un état très florissant.

(Arh. G. Gr. C.).

270. — 1884 Ian. 13. — Cernik, via Sissek, Esclavonie. Contele Henri O'Donell către S. E. Georges Gr. Cantacuzène la Nice, France, arătând că originalul diplomei imperiale date lui Radu Cantacuzino pentru conferirea ordinului Sf. Gheorghe, se află în familia O'Donell de la anul 1760 când s'a făcut căsătoria Leopoldinei Cantacuzino cu gheeneralul conte Henri O'Donell.

(Arh. G. Gr. C.)¹.

¹ Azi originalul se află în arhiva G. Gr. C. — O reproducere fotografică în *Albumul familiei Cantacuzino*, Buc, Minerva 1902. Textul publicat în Iorga, Doc. Cant. p. 195-8.

MOȘIA CĂTUNU

(Vezi Valea-Lungă)

MOȘIA CĂZĂNEȘTI (Ialomița)

271. — 7122 (1614) Iunie 30. — Radu Voevod, dă poruncă lui Dan și fratelui său Voicilă fii lui Stan Voicilov, să le fie moșie în Căzăneștii de sus, Ialomița, partea lui Badea din Fefelei 50 st. cumpărați de Stan dela Badea cu 5000 aspri. Să le fie tot în Căzănești de sus partea lui Stan din Dobroței 25 st, din moșia ce se numește Hădărasca, cumpărați pe 25 taleri ferecați de argint încă din zilele Mihni Vodă. Și iar să le fie moșie la Milești partea ce se chiamă Băștulească st. 90. Domnul întărește și reînnoește hrisoavele pe cari Dan și Voicilă le perduseră fiind pribegi. Divan. Enache vel ban (Catargi), Cârstea vel vornic¹, Vintilă (Corbeanu), vel log., Dediul vel vistier, Leca spătar (Rudeanu)², Mihalache stolnic, Bratu comis, Lupu pah., Bernard vel post. Scrie lepădat log. în Târgoviște. — Pergam. slav. Pecete hârtie. Trad. Doicescu.

272. — 7123 (1615) Aprilie. — Radul Voevod fiul lui Mihnea Voevod către Dan și frate-său Voicilă fii lui Stan din Căzănești ca să le fie moșie în Căzănești din partea Badei tatăl lui Frosin st. 50, cumpărați de Stan dela Badea cu 5.000 aspri încă din zilele Mihni Vodă. După aceia Badea el s'au fost iertat de către Stan de vecinie, iar după moartea Badei asemenea au iertat și fiul lui Badea pe unchiul său Stan și pe fii lui de vecinie în zilele Mihni Vodă. Iar acum Frosin fiul Badei a făcut înfrățire cu Dan fiul lui Stan în biserică și s'au legat înaintea fecioarei Maria și a dăruit Frosin lui Dan 10 st. de moșie din partea lui, iar Dan lui Frosin un cal bun. Apoi Dan cu fratele său Voicilă au cumpărat dela înfrățitul lor Frosin din Fefelei toată partea lui de moșie din Căzănești st. 90 cu 5000 aspri gata. Divan: Enache (Catargi) vel ban Craiovei, Ghiurghi vel vornic, Vintilă (Corbeanu) vel log., Dediul vel vist., Leca (Rudeanu) vel spătar, Mihalache vel stolnic, Bratu vel comis, Lupu

¹ V. nota dela doc. 102.

² V. nota la doc. 109.

vel pah., Bernad vel post. Scrie Stan log. nepotul lui Stan log. cel bătrân in Târgoviște (Pergament slav. Pecete hârtie. Trad. Doicescu. Arh. G. Gr. C.).

273. — 1835 Fevr. 1. — Foaiă de zestre a Irinii fîcă căminarului Iorgu Văcărescu, la căsătoria ei cu Nicolae Băleanul biv vel clucer. Moșiile Căzănești (Ialomița) și Scăeni¹ (Buzău). Moșia Căzănești se mărginește cu Măneasca a măn. Gruiu și Măneasca a fraților Ghica, cu Mileasca și Cocora ale Statului². (Actele moșiei Căzănești la Creditul rural).

¹ Actele moșiei Scăeni, în această publicație.

² Foste pendinte de măn. Mărgineni și de St. Gheorghe.

SMARANDA KRETZULESCU

născ. Conduratu

Bunica despre mamă a lui G. Gr. Cantacuzino
(Portret în ulei, de Dan, în palatul Cantacuzino)

FAMILIA CREȚULESCU ¹

374. — 7164 (1656) Iulie 14. — Cartea lui Const. Șerban Voevod către Radul log. Crețulescu ² ca să fie volnic să lepede banii lui Dumitrașco ce a fost comișel, pentru moșia dela Luciani ³ partea lui Dumitrașco comis snă Stanciu comis, pentru că această ocină se trage de moșie dela moșia Radului log și se hotărăște cu satul Crețulești și este mai moștean Radu log. de toți pe acea moșie, cum citesc și cărțile cele bătrâne. Și pe Stanciu comisu cu multă rugăciune l-a lăsat Stan log. ⁴ de a cumpărat acolea, iar când a fost acum un an s'a sculat feciorul lui Dumitrașco anume Preda de a vândut această ocină lui Crăciun roșiu fără știrea Radului log. Deci Radu log. a dat banii toți înapoi lui Crăciun și a rămas ocina pe seama lui. Apoi Ispas fratele lui Dumitrașco comis veni la Radu log. cu multă rugăciune ca să dea el banii și să ție ocina frăține-său. Deci Radu log. i-a dat voie însă banii să fie ai lui nu ai altora. Ispas așa s'a prins că sunt banii ai lui, iar acum se află că ocina este cumpărată în taină pe ascuns de Dumitrașco. (Original. Semn. autogr. Pecete mică chinovar. (Arh. G. Gr. C.).

275. — 1657 Martie. — Zapisul lui Costea log. brat Ghinei vist. ⁵ prin care vinde lui Radu log. Crețulescu st. 62 din satul Găliganul, Vlașca, cumpărați dela Tatul și Badea cu frații. (Arh. G. Gr. C.).

276. 7169 (1661) Martie 8. — Mardare călugărul ot Lucieni, Ilfov, ce s'au chemat mirenește Manolache, dă zapis Radului vel log. Crețulescu că-i vinde partea lui de moșie din sat din Lucieni pe Colentina st. 35 po bani 40 stânenul (Arh. G. Gr. C.).

277. — 7169 (1661) Martie 30. — Florea sin Drăgănel ot Racovița sud Vlașca, dă zapis lui Radu vel log. Crețulescu că i-a vândut partea lui din sat din Racovița cât se va alege, moșie fără de rumâni, drept ughi 10 ⁶.

277 bis — 7169 (1661) Martie 31. — Staico, Voico, Micul și Ion feciorii lui Baicol ot Poiana lui Bran ot sud Dâmb(ovița) dau zapis la mâna lui Radu log. Crețulescu că i s'au vândut lui rumâni cu o jumătate de funie de ocină din Piscul Deduleștilor drept bani gata ughi 36. (Arh. G. Gr. C.).

¹ Din care s'a tras Luxița Gr. Cantacuzino, mama lui G. Gr. C.

² Cf. doc. 686: Radu Stanovici.

³ V. și doc. 276, 279, 691.

⁴ Tatăl lui Radu log. Crețulescu. Stan log. a fost căs. cu Stanca Grecianu fiica Fierii log.

⁵ Vezi Const. Căp. ed. Iorga, 128 n. 3.

⁶ Alte vânzări către Radu Crețulescu în moșia Racovița: 1658 dec. 18 de către Ion din Luceni sin Dumitrașco comis vnuc Stanciu comis; 1660 Iunie 16 de către Stanciu lui Finat și alții.

278. — 7169 (1661) Iulie 15. — Arvat fratele lui Manolache călugăru, nepotu banului Dragomir ¹ dă zapis lui sin Toader spătăreleu că-i vinde 8 st. din Lucieni. (Arh. G. Gr. C.).

279. — 7170 (1662) Iunie 8. — Sin Toader spătăreleu dă zapis lui Radu vel log. Crețulescu că a cumpărat 30 st. din Luceni dela Oprișa fata lui Manolache, și 8 st. dela Harvat fratele lui Manolache nepot banului Dragomir, dar fiind Radu log. mai volnic a cumpăra căci este moștean acolo, a inapoiat banii (Arh. G. Gr. C.).

280. — 7171 (1662) Dec. 7. — Stan sin Vasile dă zapis lui Radu vel log. Crețulescu că a cumpărat 20 st. ocină în Luceni, Ilfov, dela Stancea fata popii Manea ot Brătulești, iar apoi prinzând de veste Radu log. și fiind volnic căci este moștean acoloa într'această ocină, a dat lui Stan banii inapoi și a luat ocina. Semnează Pătrașco cuparul Bălăcianu, Stroe vistier, căp. ot Breaza, ... ot Vizurești. (Arh. G. Gr. C.).

281. — 7171 (1663) Martie 8. — Alixandru fiul lui Ivan ot Gemenile ², Dâmbovița, dă zapis lui Radu Crețulescu vel log. că i-a vândut ocina lui din sat din Gemenile însă să se știe și delnițele anume: delnița Turlei a lui Gorun, a lui Pădurici, apoi și ocina ce se chiamă boerească pe care o împarte in două cu unchiu-său Oancea însă ocină fără de rumâni. Semnează Radu vel clucer Cocorăscu, Vladul log. Cocorăscu. (Arh. G. Gr. C.).

282. — 7174 (1666) Fevr. 26. — Radu Leon Voevod lui Radu Crețulescu vel log. și fratelui său Pădure post. sin Stan log. ot Crețulești ca să le fie satul Dârza, Ilfov, partea Rudenilor toată, pentru că au cumpărat dela Tudosie pah. nepotul jupănesei Despinei Rudeanca ³ drept ughi 415; și iar să le fie moșia Buciumeni pe Colentina cumpărată dela Colțea clucer Doicescu. Și iar să le fie jumătate din satul Periș, toată partea Rudenilor și cu rumânii anume.... cumpărată dela Radul post. Rudeanu și dela fratele lui, Vladul pah. ⁴ și dela vărul lui, Dumitrașco clucer ⁵. Și iar să le fie niște rumâni anume... care șed pe moșia Perișului precum s'au vândut ei a fi rumâni, cu zapisele lor. Divan. Gheorghe vel ban (Băleanu), Mareș (Băjescu) vel

¹ Poate acelaș cu Dragomir vel vornic la 1648 văr cu Dumitru Filișanu și nepot banului Dobromir (Hrisovul Buzeștilor din 1656, în Rev. Tinerimea română, anul 1898 pag. 119. — Bulet. com. monum. ist. V. 184) Dobromir are fiu pe Mihai post. care are moș despre mamă pe Manea fiul lui Mogoș din neamul cărora era și mama vestiților frați Buzești. (Ștefulescu, Gorjiul istoric, 203. — Stoica Nicolaescu, Slavo-române 278-9). — Dobromir e cumnat prin soție cu Gheorghe din Corbi (căsătorit cu sora Tomanei, v. doc. 673) având nepot pe Oprea fiul lui Gheorghe. Alți trei fii ai lui Gheorghe, Chirca ot Corbi, Ivan din Ruda și (?) Teodosie vel log. încep șirul boerilor ziși Rudeni, prin incusere cu boerii dela Ruda (Rev. de ist. arh. și fil. X², 228—9, 230—2). V. și doc. 282, 691.

² Cf. doc. 658, 695.

³ Tudosie Rudeanu era fiul mitropolitului Teofil al Ungro Vlahiei (Rev. de ist. arh. și fil. XI¹, 298) care era frate (?) cu Ivan ot Ruda soțul Despinei fiica lui Vintilă pah. din Balotești.—

⁴ Fii lui Vlad Rudeanu, log. soț și el al unei Despinei.

⁵ Spineanu și Tănțăreanu, frate cu Mihai spătar Coțofeanu.

vornic, Ianache Hartofilachie¹ vel vist., Drăghici Cantacuzino vel spătar, Neagoe vel clucer (Săcuianu), Dumitrașco vel stolnic, Gheorghe vel comis, Neculă vel pah., Șerban Cantacuzino vel post. Ispravnic Radu Năsturel vtori log. Scrie Dumitrașco log. la București. Copie veche de Chiriță dascălul slovenesc. (Arh. G. Gr. C.)

283. — 7175 (1667) Ian. 10. — Oancea portărel ot Gemenile dă zapis Radului vel log. Crețulescu „că mi-au făcut d-lui bine de mi-au dat lei 45 cin ughi 30 și eu „am pus zălog la d-lui pe Oprea rumănul din Gemenile cu doi feciori și cu delnița „lui de acolo și am pus zi până la paște, iar de nu voi da banii la paște să fie ru- „mănul cu feciorii lui și cu delnița stătătoare“ (Arh. G. Gr. C.)

284. — 7176 (1668) Martie 3. — Stoian feciorul Voinii vinde lui Radu Crețulescu vel log. 8 st. din Luceni despre Colentina (Arh. G. Gr. C.)

285. — (1672) Mai 23. — Radu vel log. Crețulescu și frate-său Pădure post. dau zapis lui Raico și feciorului lui anume Nedelco din Brătulești că le-au vândut ocină în Luceni st. 20 drept ughi 4¹/₂ cumpărați de la rudeniile popii Manii ot Brătulești (Arh. G. Gr. C.)

286. — 7228 (1720) Ian. 24. — Nicolae Alexandru (Mavrocordat) Voevod lui Iordache Crețulescu vel log. să ție toată partea de moșie din Breaza, Prahova, câtă ar fi a lui Gheorghe Cantacuzino beizadea². Moșia se dă lui Crețulescu pentru dreaptă și cre- dincioasă slujbă ce slujește domniei și țarei. Divan: Radu Popescu vel vornic, Ior- dache Crețulescu vel log., Dumitrache Ramadan vel spătar, Grigore Halepinski vel vist., Manolache vel clucer, Ianachi Stama vel post., Nicolae Ruset vel pah., Matei Crețulescu vel stolnic, Constantin Băleanu vel comis, Panaioti³ vel sluger, Grigore Grecianu vel serdar, Barbu Merișanu vel pitar, ispravnic Constantin Văcărescu vtori log. Scrie Grigore log. Coțescu biv. treti vist. (Original hârtie. Pecete hârtie. Arh. G. Gr. C.)

287. — 7251 (1743) Martie 20. — Copie de pe foaia de împărțeala moșiilor ce am⁴ de la cumnatu Radu Bujoreanu cum arată în jos anume. Foița de împărțeala mo- șiilor ce s'au venit în partea cumnatului Matei Crețulescu biv treti post. cum arată în jos anume, însă după moartea d-lui neni Șerban (Bujoreanu): Moșia Călcești cu toate hotarele ei: Bălăria, Singureni⁵, Gorgani, Gulbavi; Copăceni, Vlașca pe Argeș. Porumbreni cu hotarele: Dudești i limba de loc, Broșteni, Murgi, Puținței și Futești; Roata, Vlașca; Bărsanu, Vlașca; Flămânda, Comănești Buciumeni cu hotarele: Nicu- lești, Hlăpeasca, Dudeasca, Fărăineasca, Căneasca; Orbeasca cu hotarele: Balomirești Brătășani și Cocoșani, Teleorman; 40 pogoane vie la Sărata. Nucșoara cu toate ho- tarele ei și cu rumânii și cu cei munți. Semnează Radu Bujoreanu (Arh. G. Gr. C.)

288. — 7259 (1751) Iulie 4. — Grigore Ghica Voevod lui Matei Crețulescu biv

¹ Hartofilax al Marelui Biserici.

² cf. doc. 201 și Iorga, Doc. Cant. 251.

³ Socrul Domnului. V. doc. 201.

⁴ Adică ce are Matei Șetraru Crețulescu. V. doc. 288.

⁵ Actele moșiei Singureni în această colecție.

vel șetrar, ca să ție toate cele ce i s'au dat în stăpânire de ale răpos. Șerban Grădișteanu feciorul Bunei vornic fiind unchiul Smaragdei jupânesei lui Matei, cu bună pace de către Radu i frate-său Dumitrașco Bujoreni, după așezământurile ce și-au făcut prin zapis cu Radul Buj(oreanu) tatăl lor, la leat 7251¹ și 7256, pentru că vornicul Bunea Grădișteanu² având fecior numai pe numitul Șerban a avut 2 fete anume Maria i Bălașa, și pe Maria luând-o soție Matei Brăiloiul au făcut pe Anița ce a ținut-o Radu Bujoreanu cu care au făcut pe Radu și Dumitrașco, iar pe Bălașa a ținut-o Dumitru doftoru Notara și au făcut pe Smaragda jupâneasa șetrarului Matei³. Deci dar Șerban Grădișteanu murind aici în țară când stăpânea Nemții partea țării de peste Olt, pe mult puțin ce i-a rămas economie a clironomisit Bălașa fiindu-i soră, și după moartea Bălasii, Zmaragda fie-sa, jupâneasa șetrarului Matei, pentru că sora Maria cu fie-sa Anița ce a ținut-o Radu Bujoreanu fiind cu șederea peste Olt nu avea moșie să treacă dincoace de Olt să stăpânească cevaș. Iar după ce s'a luat și partea țării de peste Olt tot sub stăpânirea domniei⁴ și viind Radul Bujoreanul aici, a căutat și el clironomie de la Șerban Grădișteanu la Matei șetrar, și a făcut împărțeală prin foi iscălite dând Bujoreanu și zapis de așezământ la mâna șetrarului Matei, întărit și de mitropolitul Neofit, și veliții boeri, și a fost Bujoreanul odihnit cinci ani și mai mult, iar apoi la leat 7256 (1748) Radu Bujoreanu ca un om fără de socoteală și nestatornic a dat jalbă la domnie⁵ zicând cum că l-a înșelat Matei șetraru și domnul a orânduit pe Constantin Brâncoveanu vel log. ca să cerceteze așezământul și să facă de iznoavă împărțeala de toată casa vornicului Bunei. Bujoreanu n'a primit altă împărțeală ci a căzut cu rugăciune la Matei șetrar ca să-i mai dea cevaș și să rămăe odihnit tot pe acel așezământ și Matei a primit de s'a mai încărcat cu taleri 750 cari bani era dator Bujoreanu pe la unii alții și i-a plătit Matei șetrar. Și a întărit (Bujoreanu) așezământul cu a doua scrisoare cum că este mulțumit și de se va mai scula să fie de rușine și s'a întărit de mitropolitul Neofit și de boeri, și a avut Matei odihnă trei ani în care vreme a murit Radu Bujoreanu. Acum s'au sculat feciorii lui, Radu și Dumitrașco, zicând că tatăl lor n'a avut nici o treabă să facă împărțeala la cele ce au fost ale mumei lor și au cerut nouă împărțeală, numai pe iconomică ce a rămas de la Șerban Grădișteanu. Dar de vreme ce domnul vede scrisorile tatălui lor în care el însuși mărturisește cum că

¹ V. doc. 287.

² E vorba de Bunea II, vel armaș 1696, vel comis 1701 vel vornic 1714 nepot de fiu lui Bunea I (v. doc. 1 nota). — Bunea II a fost frate cu (Constantin) Climent ieromonah. (cf. doc. 732.)

³ Matei II Crețulescu a fost fiul lui Matei I Crețulescu vel stolnic a cărui frumoasă diată din 1717 s'a publicat în Iorga, Doc. Cant. 500. — Acest Matei stolnicul a fost căsătorit 1) cu Zamfira fiica banului Vintilă Corbeanu cu care a avut o fiică Ancuța căs. cu Pătrașco post. Bălăcianu; 2) cu Zoița fiica beizadelei Iordache Rosetti fiul lui Antonie Vodă; din această căsătorie s'a născut între alții, și Matei 11 șetrarul soțul Smarandei Notara, zisă de pe mamă Grădișteanu, și străbunică a Luxiții Gr. Cantacuzino.

⁴ Prin tratatul de la Belgrad, 1739.

⁵ Era domn tot Grigore Ghica, cel ce dă acum hrisovul.

scotocind foaia de zestre a soacră-si Maria, cu foaia de zestre a Bălașii soacra lui Matei șetrar, a căzut mult mai mare foaia soacră-si Maria, și mai vede domnul că alți moștenitori n'au rămas vornicului Bunei Grădișteanu afară de cele 2 fete Maria și Bălașa, socotește domnul că nu este cu cale a lua o soră mai mult de cât alta, nefiind alt frate clironom la mijloc, și hotărăște ca toată casa vornicului Bunei împreună cu amândouă foile de zestre să se pue toate la mijloc și să se împartă frățeste, orânduindu-i la mitropolit și la vel log. să le facă sinisfora¹. Dar fiindcă numiții Bujoreni ca niște oameni răi și îndărătnici n'au vrut să scoată foaia de zestre a moașei lor, puind pricină că n'o găesc deși li s'au dat două soroace și cu tâmpizlăcuri tot prelungesc vremea, domnul întărește vechiul așezământ. Divan Barbu Văcărescu vel ban, Constantin Năsturel vel vornic, Constantin Brâncoveanu vel log. Nicolae Roset vel spătar, Ștefan Văcărescu vel vist., Dumitrașco Racoviță vel clucer, Dumitrașco Sturza vel post., (loc alb²) Hrisoscoleu vel comis, Const. Obedeanu vel pah., Toma Crețulescu vel stolnic, Manolache vel sluger, Stavro vel pitar, Scrie popa Florea dascălul de la școală domnească cea slovenească. (Original hârtie. Pecete hârtie. Semn autogr. Arh. G. Gr. C.)

289. — 1775 Dec. 18. — Porunca lui Alex. Ipsilanti Voevod la jalba biv vel pah.³ Matei Crețulescu cum că pe moșia lui, Crețulești, Ilfov, are pădure poprită care din întâmplarea trecutei vremi foarte s'au stricat, cum și acum o taie unii și alții, cerând Crețulescu a o avea și de acum poprită. Deci, după vechiul obicei Domnul dă această carte la mâna omului ce-l va avea orânduit Crețulescu, cu care să aibă a apăra acea pădure neingăduind pe nimeni să tae fără voia stăpânului moșiei (Arh. G. Gr. C.).

290. — 1793 Aug. 24. — Ion Crețulescu biv vel medelnicer jeluește domnului că cumnatu-său Const. Brezoianu⁴, pe care Crețulescu l-a inzeștrăat cu 2000 st. moșie în Vlașca, necrezând că va fi această sumă de stânjeni, s'a plâns la Mihai Vodă (Suțu) și întâmplându-se boala ciumei nu s'a cercetat atunci pricina. Acum Brezoianu supărând iar pe Crețulescu, acesta cere domnului (Moruzi) să orânduiască hotarnic. S'a orânduit sluger Barbu Ciorogârleanu și a eșit prisos st. 1.233 pe care Crețulescu îi cere înapoi (Arh. G. Gr. C.).

291. — 1801 Iulie 20. — Moșnenii Poenari dau zăpis biv vel căminarului Ioniță Crețulescu că având el parte în moșia lor Poenari 19 delnițe, partea unui Coman și a fratelui său Drăghici, s'au hotărnicit și au deosebit lui Crețulescu din moșie masă st. 38 cari s'au lipit de moșia lui (Arh. G. Gr. C.).

292. — 1811 Mai 15. — Împărțea periusiei⁵ părintești a fraților Crețulești,

¹ Raportarea zestreii.

² Nicolae, v. Galeșescu, Eforia Spitalelor, 236.

³ Șetrarul de la 1751. Doc. 288.

⁴ Soțul Anastasiei sora lui Ioniță Crețulescu. Ioniță a fost căs. de două ori: cu Smaranda Neculescu și cu Smaranda Mano. Copii a avut din întâia căsătorie.

⁵ Moștenire.

Costache și Iordache ¹ cu știrea epitropilor lor biv vel vornic Costache Crețulescu și biv vel pah. Grigore Romaniti epistatul vorniciei obștirilor.

Moșia Singureni, Vlașca, cu 3 mori.

25 pog. vie la Sărata, Buzău, cu cramă i o căsuță cu o odaie mare și o cămară.

Casele din Buc. de pe podul Mogoșoaei din mahalaua popii Cosmii ², cam stricate de răzmiriță, pentru al cărora meremet este trebuință de talere 1500.

Cel ce va lua această parte să fie dator a întoarce fratelui celuilalt talere 10.000 sa să-și poată și acela cumpăra case de odihnă aici în Politia Bucureștilor.

D-lui fratele Iordache Crețulescu cerând a se face împărțeala periusiei părintești (de vreme ce fratele cel mai mare Costache s'a căsătorit) ³ Costache s'a îndatorat de către epitropi a paradosi ⁴ mai întâi socoteala casei de câți bani a primit de la răposarea părintelui lor până acum, din lucrurile ce s'au vândut, i mișcătoare i nemışcătoare i de sineși mișcătoare, i din veniturile casei, cât și de cheltuelile la plata datoriilor părintești și la împlinirea lipselor zestrei Smarandei Mani maștera lor. Boerii epitropi au dat lui Costache foaia cu Singureni, Saac, viile de la Sărata și casele din Buc., rămâind ca Costache să mai întoarcă lui Iordache talere 5.960 bani 51.

Foaia lui Iordache :

23 oca — cazan mare cu 2 țevi.

— 200 dramuri o căldărușe mică.

6 oca 300 „ patru tingiri cu 3 capace i o tupsie ⁵ i o tingire mare de dulceață.

1 oca 100 dr. o căldărușe.

un toc ⁶ de tinichea cu 7 talere i cu 4 farfurii și 2 castroane.

9 talere de farfurii.

3 farfurii de bucate.

6 farfurii de rasol.

3 perechi cuțite de os.

1 carafă de vin.

1 sticlă de apă.

1 pereche solnițe de sticlă.

8 securi.

4 coase.

3 sape.

3 topoare.

1 târnăcop.

¹ Fii lui Ioniță Crețulescu.

² Casele principesei Smaranda Moruzi, nasc. Cantacuzino, in dreptul stradei Cosma.

³ Cu Smaranda fiica lui Ștefan Iordache Conduratu. Fiica lor, Luxița a fost mama lui G. G. Cantacuzino.

⁴ A predă.

⁵ Tavă.

⁶ Etui (francez).

- 1 pereche piulițe.
1 pereche fiare de plug.
1 lanț mare.
1 tigae de cafea.
2 ibrice de cafea.
1 scatolcă ¹.
1 plocat ².
1 scoarță.
1 pernă mare de puf.
1 cearceaf mare.
1 plapumă de cit ³ cu cearceaful ei.
2 perne de cit ale iatacului, de la Crețulești.
1 pereche cuțite de argint, rămând numai 2 perechi din 4 ce au fost din pricina unor slugi cari au spart cămara și au fugit.
2 marămi de lână.
3 mese de pânză.
6 șervete, atâtea rămând din câte au fost.
11 taleri preț just după un covor.
16 „ bani 60 preț just după un geamantan.
4 „ „ 30 „ „ „ alt geamantan.
80 taleri preț just o pereche telegari.
10 „ „ „ 2 cântăre.
200 „ „ „ o butcă.
15 „ „ „ un haraiban ⁴.
Un bou trăgător din 8 ce se arată în catagrafie, fiind patru vânduți.
2 piei de bou.
1 piele de bivol; din bivoliile ce se arată în catagrafie numai o bivoliță a rămas.
1 sfeșnic de alamă.
1 linguriță de argint în 4 dramuri.

Urmează țigani de vatră, 15 suflete la număr, iar țiganii de lae, fiind spre pagubă cu pricina de furțișaguri ce le fac, frații s'au învoit să-i vândă.

293. — 1812 Fevr. 28. — Anastasia Crețulescu c. slăvitul comitet pentru pricina moșiei ei, Bălăria, Vlașca, ce s'a vândut de către soțul ei și se află în stăpânirea lui Ștefan Bujoreanu. Anastasia jeluise celui de mai înainte comitet în fața căruia se înfățișase prin vechil nepotul ei Costache Crețulescu, și-și aflase dreptatea însă

¹ Cutie pentru drum, necesar.

² Invelitoare ordinară.

³ Cretonne, stambă lustruită și înflorată.

⁴ Haraba, trăsură, căruț

⁵ Costache Brezoianu. V. doc. 294.

carte de judecată de stăpânirea zestrei ei nu i se dase. Ștefan Bujoreanu pricinuia că zapisele de cumpărătoare nu le are la dânsul. (Arh. G. Gr. C.).

294. — 1813 Ian. 20. — Anastasia Crețulescu dă zapis lui (loc alb) că-i vinde drept taleri 1.000 casele ei din mahalaoa Brezoianului ce s'au cumpărat cu bani din zestrea ei, adică din banii moșiei Bălăriilor ce s'a vândut de răpos. soțul ei Costache Brezoianu, la trebuința ce ea a avut atât pentru hrana vieței ei cât și pentru împlinirea rămășițurilor de orândueli sufletești ce prin diată o îndatorează răpos. soțul ei să-i facă. Semnează Costache Crețulescu, Scarlat Mihălescu. (Arh. G. Gr. C.).

295. — 1815 Sept. 5. — Copie de pe un înscris nesemnăt (al Anastasiei Crețulescu). „Pentru o moșie ce se numește Bălăria din jud. Vlașca ce am avut-o de „zestre și răpos. bărbatu-meu a vândut-o fără de a-mi pune alt lucru în loc, care „trăind nepotu-meu Costache i-am dat danie dându-i în scris încă din al 2-lea leat „ca să se judece și luând-o cu judecată, cu cheltuiala și osteneala d-lui, să fie a d-lui, „pentru supunerea, ascultarea, dragostea și osteneala care a făcut pentru mine. Dar „fiindcă după moartea nepotului Costache, scriindu-mi și d-lui clucer Scarlat Mihă- „lescu¹, nepotu meu, cum că Mândica² soția răpos. nepotu-meu Costache nu poate „a se judeca din neputință, să fac d-lui vechilet și i-am și scris că de o va scoate „să fie a d-lui. Acum dar viind la București și văzând pe Roxandra³ copila răpos. „nepotu-meu Costache, socotind dreapta supunere și slujba ce mi-au făcut răpos. „tată-său, m'am milostivit asupra-i și-i întăresc cea d'intăi danie ce am făcut-o lui „Costache, să aibă Mândica a se judeca cu cheltuiala d-nei și scoțând această moșie „Bălăria să fie a Ruxandrei copila nepotu-meu Costache“. (Arh. G. Gr. C.).

296. — 1818 Aprilie 20. — Catagrafia țiganilor lăeți ce au frații Crețulești cu cumnata lor Mândica, neîmpărțiți.

297. — 1819 Aprilie 27. — Foae semnată de Gheorghe (Iordache) Crețulescu, de birul țiganilor lăeți cât dă fie-care pe an:

75 taleri Stan Pârveu cu 2 feciori.

60 „ Oprea fiu său

20 „ Manea, ipac fecior al lui.

52 „ Tănase cu feciorii lui.

(urmează alții).

„Vouă strașnic vă poruncim ca pe Paraschiva ce-l avem orânduit vătav peste „voi să-i dați toată ascultarea și supunerea la câte din partea noastră vă va porunci, „căci care din voi nu va urma, greu răspuns va avea să dea. Asemenea și birul

¹ Scarlat Mihălescu, unul din boerii trimiși la Poartă la 1822, era fiul serdarului Costin, zis Mihălescu de pe numele moșiei Mihălești, și al Zoitei sora marelui vornic Radu Slătineanu. — Scarlat Mihălescu a fost însurat de trei ori: 1) Ecaterina, 2) cu sora lui Costache și Iordache Crețulești; 3) cu Ruxandra fiica lui Ioniță Caramanlău și a Mariei Băleanu. Din a treia căsătorie a avut fiu pe Ion Mihălescu. — A avut soră pe Zoia Pală (Urechia, Ist. Rom. VI. 489. — Acad. Rom. doc. 88/85.)

² Smaranda născută Conduratu.

³ Luxandra sau Luxița, căs. cu Gr. Cantacuzino.

„vostru să-l răspundeți la dânsul în două căștiuri, la Drăgaica și la sf. Dumitru iar care nu va plăti, cu armășel cu treapăd se va aduce aici în fiare și se va pe-
„depsi, și pentru osteneala vătafului cu strângerea birului să aveți a-i da fiecare
„taleri 1. Asemenea poruncim ție vătașe, mai mult să nu superi pe ticăloșii țiganj
„și să le fii mână de ajutor la asuprașirile ce li se vor întâmpla să cerce de către
„alți țigani sau de către oricine“. (Arh. G. Gr. C.).

298. — (Probabil 1825)¹. Concept fără dată privitor la împărțea a verei răpos.
Iordache Crețulescu între clucer Alecu Neculescu și stolniceasa Smaranda Crețulescu.
„Fireștii moștenitori aflându-ne ai avuturilor răpos. comis Iordache Crețulescu, după
„spița rudeni ce am avut cu numitul, adică eu clucer Alecu Neculescu unchiul de
„soră al răpos.², iar moștenitor după căderea maicii sale și eu stolniceasa Smaranda
„Crețuleasca cumnată de frate numitului, iar moștenitoare după căderea fiicei mele
„Roxandra nepoată de frate bun a răposatului, cu toate că ni s'a întâmplat oarecari
„prigoniri și sub cuvânt de cui s'ar cuveni mai întâi protimisis sau de chipul im-
„părțelei sale, ne mai întâmplându-se altă odinioară vre-o asemenea pricină ca să
„luăm pildă după aceia, și fiind mai vartos și diata răpos. la mijloc care, de și nu
„este întocmai după glăsuirea pravilelor pentru lipsa orânduelilor ce ar, dar măr-
„turisește cu sufletul numitului și chiar în zioa sfârșitului vieții sale, drept aceia ca
„să (nu) călcăm nici hotărârile firei depărtându-ne cu totul de voința mortului, nici
„să intrăm în judecări, rude aflându-ne și între noi și ale răposatului, am părăsit
„orice prigoniri și am hotărât mai întâi din toate orânduelile dietei, chiar spre mul-
„țumirea voinței răpos. să cunoaștem bun epitrop pe d-lui biv vel log. Scarlat Mi-
„hălescu ca pe cel mai de aproape rudă a numitului și hotărât de epitrop chiar prin
„glasul voinței sale. Iar după aceasta, dinpreună cu d-lui, rugând și pe d-lui biv
„vel ban Barbu Văcărescu să bine voiască a ne cunoaște pricina ca un boer mare al
„țării...“ (ne-am înțeles): toate cheltuelile făcute și de făcut să se plătească în bani, jumă-
„tate fie-care parte. „Din tot trupul moșiei răpos. ce este în jud. Ilfov, bez căminul Crețu-
„lești ce se zice moșie de frați și care are să rămâie pe seama copilei Roxandrii după
„chiar voința răposatului, toată cealaltă moșie, ori câți stânjeni va eși să se facă două
„părți, o parte să se dea mie clucer Alecu Neculescu și cealaltă mie stolniceasa Smaranda
„Crețuleasca, însă partea ce se va da mie clucer Alecu Neculescu să fie cu adaos de 150
„st. în locul altor atâția ce s'ar fi cuvenit din cămin și după chibzuirea d-lor numiților
„boeri...“ Fiind că răpos. prin diată, pentru ispășirea sufletului, a cerut să se vândă
„moșia și din banii luați să se împartă la văduve și fete sărace, moștenitorii se în-
„țeleg să ție moșia și să dea epitropilor în acest scop fie-care o sumă de bani. Ți-
„ganii de lae și de vatră să rămâie iertați, dându-li-se carte de iertare în mâna fie-
„căruia iscălită de epitropi și de moștenitori. Vitele de pe moșia Crețulești rămân

¹ Vezi sfârșitul actului.

² Sora lui Alecu Neculescu, Smaranda, era mama lui Iordache Crețulescu.

Părvului, ispravnic de acolo; caleașca i alte avandanlicuri¹ ce se vor mai găsi să fie ale copilei Ruxandrii.

Cu data de 1825 Ian. 30, copie de pe actul original de împărțeală citit la divan și scris de pe conceptul de mai sus. Semnează Alecu Neculescu, Smaranda Crețulescu, Barbu Văcărescu martor, Alexandru Nenciulescu biv vel vornic, Grigore Filipescu, Mihai Ghica, Ioan Facă²

La 5 Fevr. acelaș an, marea logofeție a Țării de sus întărește. Semnează Mihai Racoviță.

299. — Fără dată. — Foaia de împărțeala și prețuirea lucrurilor ce au rămas de la răpos. Iordache Crețulescu, care o să se împartă pe din două, 825 aspri.

Taleri

- 82 un cazan de rachiu de oca 18, fiind că taleri 8 s'au dat la dresul lui.
- 30 un lighean galben vechi ce curge
- 25 o tingire mare veche; 6 tingiri vechi din cari se va lua 3 de o parte și 3 de alta
- 8 o tigae.
- 200 un iatac de fer; 4 scaune, 2 și 2.
- * 30 o masă.
- 5 o scuiptoare.
- 12 un scaun de lumânări cu lustru.
- 200 un ceasornic de masă.
- 6 lemne de ferestre poleite, 3 și 3.
- 55 pentru 55 oca de lână ce au fost la un mindir³.
- 48 un macat⁴ de 24 coți, de cit.
- 10 trei perne de cit; 6 perdele, 3 și 3.
- 10 o umbrelă de mătase.
- 4 feligene, 2 și 2.
- 6 lingurițe de argint, 3 și 3.
- 6 linguri de masă, 3 și 3.
- 2 saltele de cit.
- 3 o pereche căpuși.
- 12 talere de farfurie, 6 și 6.
- 5 farfurii să se împartă.

¹ Lucruri de-ale casei.

² Clucer 1784, căsătorit cu Maria fiica lui Manolache Hrisoscoleu și a Sandei N. Obedeanu, a avut copii pe Costache, autorul Franțuzitelor, Manolache, Catinca măritată după 1823 cu banul Mihail Ghica, Zinca măritată *) la 1814 cu Costache Filipescu *) înainte de 1823 cu vornicul Manolache Florescu. Testamentul din 11 Sept. 1823 al pah. Manolache Hrisoscoleu, la Acad. Rom. Ms 614 f. 183. De Costache și Manolache Facă speră că „s'au astâmpărat din nebuniile tinerețelor, s'au părăsit de năravurile cele rele ce dobândiseră și s'au statornicit, viindu-și în minți“ (cf. arh. St. Cond. veliților boeri No. 5, caet 4 f. 43. 71. 77).

³ Saltea.

⁴ Acoperământ de pat.

5 un castron.

10 un lighean cu ibric.

2 perechi hamuri, 1 și 1.

3 paturi proaste.

300 o butcă veche

200 o pereche telegari

10 un fier de călcat

20 o tavă de Lipsca

50 un dric¹ de căruță fără roate

200 un dric de caleașcă

100 două oglinzi

1613

Deosebi sunt și 26 suflețe țigani de lae să se dea cucoanii Elenchi.

Stan Pârnoi 4 suflețe, Barbu lăutaru 9 suflețe.

1200 6 suflețe de țigani de vatră, însă fiind o familie s'au împărțit ca să nu se despartă.

Sunt și vitele ca să se facă pe din două.

200 o beșactea². (Arh. G. Gr. C.)

3013

300. — 1829 Ian. 9. — Jalba Smarandei Crețulescu stolniceasa că în periușia părintească a soțului ei fiind și un loc în Târgoviște în mahalaoa bisericii stolnicului (Cantacuzino), s'a cotropit de orașani. Sineturile le dăduse cumnatului ei comis Iordache Crețulescu care a murit (Arh. G. Gr. C.)

¹ Acoperiș în formă de gratie.

² Cutie conținând obiecte necesare toaletei.

MOȘIA EDERA (Prahova)¹.

301. — 7176 (1668) Aug. 26. — Radu Voevod fiul lui Leon Ștefan Voevod dă poruncă jupânesei Ancuței fata Mihalci clucer, nepoata Paraschivi log. (Cocorescu) care a fost jupâneasa Jipii vel agă², ca să-i fie moșie și rumâni la satul Edera, Prahova, însă din toată partea moșului ei Paraschiva trei părți, iar unchiul ei Eremia slugerul a patra parte. Eremia a vândut partea sa lui Necula post. Cocorăscu, iar Necula a dat-o lui Paraschiva, fiindu-i dator niște bani. Eremia era frate cu Mihalcea clucer. Divan: Gheorghe vel ban (Băleanu), Mareș (Băjescu) vel vornic, Radu Crețulescu vel log., Ianache (Hartofilax) vel vist., Șerban (Cantacuzino) vel spătar, Neagoe (Săcuianu) vel clucer, Mihai (Cantacuzino) vel post., Balasache vel pah., Gheorghe vel stolnic, Papa vel comis, Costache vel sluger, Stoica vel pitar, ispravnic Toma Radu Năsturel log.

302. — 7183 (1675) Mai 26. — Zapisul lui Eremia sluger fiul Paraschivii log. către nepotul său, spătarul Mihai (Cantacuzino) și nepoata sa, Marga spătăreasa „cum „că văzând vremea de slăbiciune a mea, le-am dăruit partea mea dela Edera, din „Ruda până'n Predeal și până în apa Cricovului, și în sus până în Sgheboasa“. Semnează și Sorica a Neculei post., Vlaicu vist.

303. — 7254 (1745) Dec. — Părvul Cantacuzino biv vel stolnic adeverez cu acest zapis al meu acestor oameni dela Edera anume..., precum să se știe că fiind ei rumâni ohavnici dela moși dela strămoși atât ei cât și copiii lor și stăpânindu-i până acum cu bună pace, când a fost acum au venit ei la mine de au căzut cu rugăciune ca să se răscumpere, și eu de a mea bună voe, nesilit de nimeni le-am dat voe de s'au răscumpărat dându-mi talere 1.000. Ei dar de acum înainte să fie oameni slobozi și nesupărați de rumânie, însă răscumpăratu-s'au numai ei, iar nu și moșia Edera. Semnează: Părvu Cantacuzino biv vel stolnic, Părvu Cantacuzino vel clucer za arie, Ioan Cantacuzino, Radu Cantacuzino post., Const. Dudescu biv vel log., Const. Brâncoveanu vel clucer, Andronache Pa(ladà) biv vel clucer, Ștefan Dudescu biv vel pah., Ștefan Văcărescu vel serdar, Const.... vel pitar.

Notă. — Din întărirea la 31 Dec. a acestui act de către Constantin Vodă, rezultă că Părvu Cantacuzino biv vel clucer za arie era nepot de frate lui Părvu C. biv vel stolnic. Contrasemnați: (Radu) Văcărescu vel log., Const. Cândescu log.

¹ V. și doc. 639. — Documentele sunt rezumate din condica moșiei Edera, în arhiva G. Gr. C.

² P. o fiică a Jipii aga, soția lui Matei Comăneanu, moartă la 1691 și îngropată la Radu Vodă, Iorga. Inscricții I, 252.

304. — 7257 (1748) Dec. 25. — Drăghicean Grecianu biv vel pitar și Antonache biv vel căp. za lefegii, ispravnici de Prahova, dau carte de hotărnicie lui Const. Lupoianu biv log. za vistierie pentru moșia Edera care a fost a răpos. spătar Mihai și a fost dată de zestre (lui Lupoianu) ¹ de cumnatul său Mihai post. Rudeanu și a impresurat-o stolnicul Părvu Măgureanu. Grigore Vodă Ghica a dat 12 boeri hotarnici. Stolnicul Părvu a înfățișat un zapis dela 1675 (vezi No. 302), altul dela 1687 al lui Preda feciorul jupănesii Ancuții ² prin care vinde lui Mihai spătar trei părți din Edera. A mai înfățișat hrisovul din 1668 (vezi No. 301) al lui Radu Leon Voevod, apoi catastihul Doamnei Ilincăi de împărțeala Cantacuzinilor, ce este la București la jupâneasa Sanda Cantacuzino. Zicea stolnicul și aceasta că rumânii Tăbărgești pe care i-a răscumpărat măriasa Constantin Vodă, ar fi fost moșneni din Edera și s'ar fi vândut ei rumâni cu moșiile lor, și cu catastihul acela i-au dat de rumâni Constantin Vodă lui Const. Lupoianu. Și au dovedit nu numai cu alte mărturii (de) megiași bătrâni, ci încă și rumânii singuri au mărturisit că nu au fost moșneni din Edera ci oameni străini din țara ungurească veniți, și cum că catastihul stolnicului este mai vechi, după spusa d-lui, de o sută de ani, iar hrisovul lui Radu Vodă este mai nou de 80 de ani. Mai răspuns-a stolnicul Părvu că după semnele ce scrie în zapis din Ruda în sus până în Sgheboasa să stăpânească Const. Lupoianu, iar în jos nu, zicând că vânzătorul cu cel ce a dat danie fiind frați pe moșie, trebuie să le fie moșia alătura înjugată. A mai zis Lupoianu să găsească stolnicul Părvu Măgureanu trei martori oameni bătrâni să jure sau să primească carte de blestem cum că în vremea spătarului Mihai stăpâna și vornicul Buna ³ unchiul d-sale, și n'a găsit. Deci se dă dreptate lui Lupoianu (No. 3 cond.).

305. — 1777 Fevr. 15. — Anaforaoa veliților boeri la plângerea lui Dinu Cantacuzino împotriva pitarului Scarlat Hiotu pentru moșia Edera. Cantacuzino a arătat catastihul domniței Elinii din 1667 Sept. 1. Pitarul Scarlat arată hrisovul lui Radu Leon din 1668 (v. doc. 301). Se orânduiește Radu Bărcănescu biv vel pah. și Dumitrache Colceag biv vel agă să hotărniciească moșia. (No. 4 cond.).

306. — 1795 Sept. 1. — Cartea boerilor hotarnici orânduiește la moșia Edera cum-părată la mezat de Nicolae Filipescu biv vel log. După hotărnicia dela 1748, Const. Lupoianu a trăit puțin și moșia a rămas la doi copii Rudeni cari murind fără de vârstă (?), moștenirea a rămas la răposata Zoita sora lor, soția medelnicerului Scarlat Hiotu, cu care n'a avut copii (?), și de aceia au avut vreme boerii Cantacuzini de au stăpănit ⁴ (No. 5 cond.).

307. — 1795 Oct. 15. — Anaforaoa veliților boeri în pricina hotărniciei moșiei Edera. Din spătarul Mihai Cantacuzino s'a tras răposata medelnicereasa Zoita Ru-

¹ Cf. doc. 385.

² Pentru Ancuța, doc. 301.

³ Cred că e vorba de Bunea Grădișteanu-Mogoșescu, bunicul Margăi soția lui Mihai spătarul Cantacuzino. Bunea era ginerele Paraschivei log. Cocorăscu ceea ce explică scoborârea moșiei Edera la Mihai spătarul (v. doc. 301). — În doc. 307, greșit, Buga. — Cf. doc. 661, un boer Buta (?) la 1616.

⁴ Arătările acestui doc. par inexacte. V. doc. 303.

deanca soția medeln. Scarlat Hiotu, dar Cantacuzini zic că vor putea încredința că jumătatea moșiei Edera s'a stăpânit de răpos. moșul lor, stolnicul Părvu Cantacuzino, iar o parte s'a stăpânit de Const. Lupoianu având-o zestre dela cumnatul său Mihai Rudeanu nepotul răpos. Mihai spătar. Cer Cantacuzineștii să nu li se ia acea jumătate din moșie în puterea sineturilor ce le arată log. Filipescu care cuprinde tot hotarul Edera pe seama spătarului Mihai și a celor din urmă moștenitori ai lui. Mihai Cantacuzino a fost nepot al vornicului Buga ¹.

Se dovedește din hrisoavele înfățișate, că moșia a fost a spăt. Mihai dela care s'a coborât la Zoîța Hiotu, iar neamul jeluitoilor Cantacuzini este din vornicul Buga, și neavând moșul lor nici un amestec cu moștenirea spătarului Mihai nu putea să intre în stăpânirea lucrurilor acestora. Constantin și Iordache Cantacuzinești răspund că nu știu în ce chip a intrat această jumătate din Edera la stolnicul Părvu. Catastihul doamnei Elincăi moașa lor, ce se află la stolniceasa Elena Guliani, este cuprinzător numai pentru partea spătarului Iordache — unul din fiii doamnei Elincăi — și nu pomenește nimic pentru această moșie Edera. Cantacuzineștii se referă dar la un zapis din 1745 (v. doc. 303) privitor la rumâni din Edera, și zic că de n'ar fi avut moșul lor moșie în Edera cum putea să aibă rumâni acolo și să-i sloboază din rumânie, dar la aceasta se întâmpină că acei oameni s'au răscumpărat numai ei, iar nu și moșia Edera și puteau să fie acei oameni vânduți rumâni numai cu capetele lor fără să aibă moșie, așa că se dovedește că stolnicul Părvu a fost impresurător, iar cuvântul stăpânirii cu adevărat este vrednic temei după pravili, dar însă când este cu bună credință. Se citează în act cartea 50 titlu 10 și titlu 5 din pravilele împărătești cu privire la stăpânirile de rea credință cari nu se pot prescrie. Semnează: Niculae Brâncoveanu vel ban, Scarlat Ghica vel vist, Iordache vel log., Ion Damari vel vornic, Barbu Văcărescu vel log. (No. 6 cond.).

308. — 1799 Mai 15. — Anafora a veliților boeri. S'au înfățișat Constantin vtorii log. și Nicolae ² frate-său, unchi și epitropii copiilor răpos. medeln. Scarlat Hiotu, cu d-lui biv vel pah. Iordache Cantacuzino, vechil și al fratelui său Const. Cantacuzino. Hioții zic că impresurându-se moșia Edera a tatălui lor de către numiții boeri Cantacuzinești în cea d'întâi luminată domnie a lui Alexandru Moruzi, răpos. vornicul Nicolae Filipescu care cumpărase moșia s'a judecat cu boerii Cantacuzinești la veliții boeri și s'a făcut anafora arătând curat și pe larg dreptatea Hioților, dar nu s'a întărit cu divan din întâmplările vremii cu boala ciumei, iar în domnia lui Alex. Ipsilanti orânduindu-se pricina în cercetare la vornicu Filipescu, a făcut anafora împotriva celei d'întâi și a iscăliturii d-sale dând dreptate boerilor Cantacuzinești. Veliții boeri arată că la leat 95 răpos. medeln. Scarlat Hiotu scoțând la mezat moșia Edera, a cumpărat-o Nicolae Filipescu, și s'au orânduit hotarnici șetraru Ioniță Bălăcianu și Petrache clucer za arie, și s'a găsit jumătate moșia stăpânindu-se

¹ V. doc. 304: Bunea.

² Rudeni.

de boerii Cantacuzinești fără vre-un sinet, iar la răpos. vornicu Filipescu s'a văzut un hrisov vechi și o carte de hotărnicie din leat 7257 Dec. 25 (v. doc. 304), cuprinzătoare că toată moșia Edera a fost a boerilor Rudeni. Veliții boeri văzând că numiții epitropi ai copiilor se reazămă la scrisorile vechi ce au, iar boerii Cantacuzinești stăpănesc jumătate moșia neclintit din vechime până acum, au citit sineturile și au văzut cum răpos. domn Radu Vodă la leat 7176 Aug. 26, au judecat pe jupâneasa Ancuța a Jipii biv, vel. agă (doc. 301); au văzut zapisul lui Eremia, sluger din 7183 Mai 26 (doc. 302). Așijderea un Preda feciorul jupânesei Ancuța prin zapis din 7195 Fevr. 8, vinde spătarului Mihai Cantacuzino toată partea lui de moșie din Edera însă partea strămoșului său Paraschiva log. trei părți. Veliții văd și hotărnicia din 7257 Dec. 25 (doc. 304). Cantacuzineștii zic că toate sineturile lor au fost în păstrare la mănăstirea Poiana¹ și din văpaia resmiriții trecute peste dănsule, s'au răpus, fără de numai arată un izvod cu leat 7176 Dec. 1 după catastihul ce se găsește la casa răpos. spătar Nicolae Cantacuzino, al răpos. domniței Elinii ce a fost soție răpos. biv vel post. Cantacuzino, prin care arată partea ce a dat din casa părintească la fiul ei spătarul Drăghici strămoșul numiților boeri Cantacuzini, și între altele se vede pusă și jumătate moșia Edera care la vremea ce se vede scris acest catastih încă nu intrase spătarul Mihai cu stăpânire în cealaltă jumătate din Edera, care catastih măcar de nu este iscălit dar cu asemenea catastihe că acesta, tot ale domniței Elenii, se stăpănesc moșii întregi și alte multe acărete. Drept aceia copiii Hiotului nu au cuvânt a stăpâni mai multă moșie de cât din Ruda în sus după cuprinderea zapisului Eremiei, iar din Ruda în jos rău au purtat pe boerii Cantacuzini prin judecăți. Semnează Dimitrie (Ghica) ban, Const. Filipescu vel vornic, Const. Știrbei vel vornic, Scarlat Cămpineanu vel. log.

¹ Cl. doc. 210.

MOȘIILE FILIPEȘTI DE PĂDURE ȘI CĂLINEȘTI (Prahova)¹

309. — 1755 Martie 13. — Dat'am scrisoarea noastră la mâna d-lui Mihail Cantacuzino vel vistier precum să se știe că între moșiile Măriei Sale răposatei Domniței Bălașei care au rămas sub stăpânirea sfintei mănăstiri ce au făcut'o Măria Sa în curtea caselor Măriei Sale aici în București² sunt (loc alb) st. de moșie în sud Prahova ce se numește Filipeștii de pădure, unde sunt și case de piatră, care moșie fiindcă a fost a d-lui răposatului Tomi Cantacuzino vel spătar și d-lui instrăinându-se de aici din țară într'alte părți străine sub altă stăpânire, toate ale d-sale ce i-au rămas aici în țară, case, vii, moșii și țigani s'au fost luat pe seama domnească, care unele le-au dăruit Domnii pe la mănăstiri, altele pe la boeri³, precum și această moșie Filipeștii de pădure cu casele de piatră împreună și cu alte moșii și țigani ale răposatului Tomi Spătar le-au fost dăruit mării sa răposatul Nicolae Vodă (Mavrocordat) d-lui răposatului Manolache Lambrino biv vel Ban boerul mării sale răposatei domniței Bălașii. Dar fiindcă dela această moșie mai nici un venit nu cunoaște sf. monăstire și casele de piatră ce sunt pe moșia aceasta ajungând la multă învechitură de au putrezit și s'au desvălit până încât acu au început și pereții caselor a fărăma și a se dărăpăna, și fiindcă hotărăște această moșie și cu altă moșie a d-lui vel vistier ce se numește Măgureni, și mai vârtos că este moșia aceasta Filipești de pădure și de baștină de la neamul D-sale, ne am învoit cu d-lui vel vistier de am făcut schimb, dându-i d-sale acești st. de moșie Filipeștii de pădure împreună și cu casele de piatră de pe cum scrie mai sus, însă numai moșia și casele, iar țiganii sfintei monăstiri ce sunt șezători acolo pe moșie să și-i aridice mănăstirea și să-i ducă pe alte moșii unde va vrea. Așisderea și viile monăstirei ce sunt pe moșia aceasta Filipeștii să aibă a le ținea sf. monăstire întru stăpânire și să le lucreze luându-le rodul însă vie infundată; și d-lui vel vistier au dat sfintei monăstiri (loc alb) stânjeni de moșie sud Saac ce se numește Răsturnați de lângă Boldești⁴ care se hotărăște cu moșia d-lui răposatul Iordache Crețulescu vel vornic. Și încă au mai adaos d-lui vel vistier și au dat la această sf. mănăstire și (loc alb) st. de moșie în

¹ Actele reproduse aci privitoare la Filipeștii de pădure și Călinești sunt din colecția mea. Moșia Filipeștii de pădure a fost câtva timp în neamul boerilor Slătineni, al mamei mele V. doc. 313-a și 314. — Pentru Călinești ce-i zice și Stoicești, doc. 141.

² Azi biserica Domnița Bălașa.

³ Cf. doc. 201, 203-a, 286, 309.

⁴ V. actele moșiei Jilavele, în acest volum.

sud Ialomița ce se numește Mățișești ca să fie pentru pomenirea sufletelor răposaiților părinților d-sale și pentru pomenirea sufletului d-sale și vecinica pomenire în veci. Drept aceea pentru învoiala și așezământul ce s'au făcut între noi fost'au față și d-lor veliții boeri cari mai jos s'au iscălit mărturii, dând și noi scrisoare unul la mâna altuia ca să se păzească acest așezământ pururea neștrămutat și pentru mai adevărata credință am întărit scrisoarea aceasta și cu iscăliturile noastre ca să se crează. Semnează Constantin Brâncoveanu vel logofăt, Constantin Dudescu vel vornic, Barbu Văcărescu vel ban, Ștefan Văcărescu vel spătar, Iordache Cantacuzino biv vel pah., Toma Cantacuzino vel logofăt(?) și încă 3 semnături.

310. — 1762 Noemvrie 16. — Adică eu Constantin Lipoveanu biv vel căpitan za lefegii dimpreună cu copiii mei cari mai jos se vor iscăli dat'am acest adevărat zapis ca să fie de bună credință în cinstita mână dum. Mihai Cantacuzino vel vistier cum să se știe că având și noi parte la moșia Călineștilor sud Prahova st. 156 am mers noi de bună voia noastră la dumnealui și i-am dăruit'o, Să se știe semnele: din matca Prahovei alătura cu moșia Filipeștilor de pădure, peste iazul Prahova, peste Provița, până în drumul ce vine pe sub deal de la Măgureni și afară din deal cu viile, i din vadurile de mori, după cum arată și cartea de hotărîre, iar cealaltă moșie să o stăpânească d-lui, toată, însă să se știe partea mumămei st. 46, partea mătușămi Maricăi st. 46, partea lui Mihail Arvănaș¹ care s'au luat pentru datoria cu zapis st. 46; stânjeni 18 din partea lui Matei i a Nenului care s'au vândut lui Dumitrașco parcălabul și de la fusuau Savel iam luat eu pentru mulți bani cu zapis. De acum înainte să o stăpânească dum. și cocônii dum. neclintit în veci și pentru mai adevărată credință am pus pecetea și iscăliturile mai jos ca să se crează, iscăcind și alți boeri de cinste mărturie. Semnează: Constantin Lipoveanu, Nicolae Lipoveanu, Mihai Lipoveanu, Radu Lipoveanu².

311. — 1764 Mai 14. Adecă cu Vasile Dedulescu dat'am credincios zapisul meu la cinstită mână d-lui Mihai Cantacuzino vel vistier precum să se știe că având eu o moșie la Călinești în sud Prahova st. 45 care moșie este alătura cu moșia răposatului Constantin Lipoveanu biv vel căpitan za lefegii i-am vândut-o d-lui nesilit de nimenea însă st. câte bani 3 cari fac tal. 30 și am luat toți banii în mâna mea Semnează și: Nicolae Lipoveanu polcovnic, Mihai Lipoveanu, Radu Lipoveanu.

312. — 1764 Iunie 2. Adecă noi care mai jos ne vom iscăli dat'am credincios zapisul nostru la cinstită mână d-lui Mihai Măgureanu Cantacuzino vel vistier precum să se știe că apropiindu-se sfârșitul vieței răposatului nostru părinte, au lăsat ca să dăm d-lui Mihai Măgureanu Cantacuzino vel vistier, din moșia ce o avem la Călinești sud Prahova st. 100 despre partea moșii d-lui, care noi păzind acel cuvânt al răposatului nostru părinte am dat acei 100 st. ce s'au zis mai sus făcând zapis al nostru la mâna d-lui ca să-i fie d-lui acei 100 st. de stăpânire în veci însă d-lui și

¹ V. doc. 313

² Nicolae, Mihai și Radu sunt fii lui Constantin. V. doc. 312.

tot cinstului neam al d-lui, iară de către noi, de către tot neamul nostru să o stăpânească cu pace și pentru mai adevărata credință ne-am iscălit. Semnează: Nicolae Lipoveanu, Mihai Lipoveanu, Radu Lipoveanu.

313. — 1766 Februarie 25. — Adeverez cu scrisoarea mea la cinstita mâna d-lui Mihai Cantacuzino vel vistier precum să se știe că având eu de cumpărătoare moșie în Călinești partea lui Anghelache feciorul lui Istratie Arbănașul și fiindu-mi peste mână a o stăpâni și d-lui vel vistier având moșie și pe de o parte și pe de alta Măgurenii și Filipeștii de pădure și eu cunoscând multă milă și ajutor de la d-lui i-am dăruit această moșie. Semnează: Tănase biv logofăt za vistierie.

313 a. — 1766 Martie 1. Radu Slătineanu vel comis dă moșia Filipești din Prahova pe care o avea de la strămoșul său Constantin Cantacuzino vel stolnic¹, vărului său „nenii” Părvu Cantacuzino vel vornic, luând în schimb de la acesta moșia Dragomirești, Ilfov (Ac. Rom. cumpărat de la Zwiebel, 1908).

313 b. — 1776 Ian. 20. — Cartea lui Iorga starostea pentru vinderea la mezat din poruncă domnească a moșiei Filipești cei mari din Prahova, cu viile de la Bălțați și cu parte de moșie din Călinești, ce au fost ale răposatului spătar Părvu Cantacuzino. Rămân asupra vel comisului Radu Slătineanu. (Acad. Rom. 2/CIX.)

314. — 1785 Sept. 2. Al Ungro-Vlahiei Grigorie adeverez.

Adeverez eu cel mai jos iscălitul cu acest credincios zăpis al meu la mâna verilor mei Iordache, Ioan și Dimitrie Slătineni fii răposatului d-lui biv vel serdar Slătineanu² precum să se știe că la ridicarea Ex. S. Gheneralului Mihai Cantacuzino unchiul meu de aci din țară și-au făcut vânzătoare toate atât cele mișcătoare cât și cele nemișcătoare, la care vânzare ce au făcut au rugat și răposatul serdar Ioniță pe Ex. Sa (rudă fiind) de i-au vândut una din moșiile Ex. sale adevăz Filipești de pădure cu casele lor i cu via cea de casă din sud. Prahova i cu 15 suflete țigani de vatră i 40 pogoane de vie lucrătoare din Buesani cu pământul lor din sud. Dambovița cu tocmeală în taleri 10.000, care bani s'au vândut cu soroace de a se da, și cu tocmeală când la aceste soroace nu se vor da banii și la soroacele cele după urmă să aibă a-și lua moșia și celelalte de sub stăpânirea răposatului serdar Ioniță și să le vândă cui va vrea ca un stăpân. Deci venind orînduit soroc și mai trecând încă doi ani și neputând d-lor a răspunde bani s'au pornit Ex. sa cu feluri de mijloace scriind pe la consuli³ ca să apuce pe d-lor să plătească suma după simfonia⁴ răposatului tatălui d-lor și neavând d-lor nici un mijloc de a plăti bani mai sus arătata sumă și în cea de pe urmă făcând Ex. sa desăvârșit epîtrop pe d-lui Gheneral consul Ivan Severin⁵ ca să apuce pe verii mei cu judecată, sau să dea banii, sau să

¹ V. Iorga, Inscriptii, II. 263. cf. doc. 211. 581. La 1769, fiind ispravnic de Dambovița, comisul Radu Slătineanu strânse un steag de ostași pe care-l trimise la București sub comanda a doi căpitani. „De drag să stai să-i privești”, zice un contimporan (Rev. de ist. arh. și fil. XI. 29).

² Ion Slătineanu ginerele Părvului II Cantacuzino. Genealogia Cantacuzinilor, ed. Iorga 116.

³ Cf. Filitti, România față de capitulațiile Turciei. Extras din An. Ac. Rom. Secția Ist., 1915. *passim*.

⁴ Înțelegerea

⁵ Filitti, Lettres et extraits, p. 527.

le ia moșia din mână d-lor și să le scoată la mezat, și neavând d-lor a răspunde suma banilor s'au luat cu porunca mării sale luminatului Domn Mihai Sutzü voevod și strigându-se după obicei la mezat, dând și unii și alții, și în cea mai după urmă au stănut mezatul asupra mea, adică moșia Filipești cu via de casă, cu casele, cu 15 suflete de țigani, și cu 40 pogoane vie de la Bucșani cu pământul lor drept taleri 6.325, și fiindcă după săvârșirea mezatului am rămas eu bun stăpân pe dănsle cu întărire domnească, deci neavând d-lor alt cuvânt de protimisis căci se lepădase singuri și se luase de la d-lor și se vânduse la mine cu mezat, și rămâind toate bune ale mele, au căzut d-lor cu mare rugăciune punând și pe alți boeri ca să le fac pomană să le las iarăși la d-lor, nemi strămutându-se din loc în loc, fiindu le toată agoniseala strânsă la sus numita moșie, mai vartos neavând unde ședeă, și văzând eu rugăciunea d-lor le-am dat iarăși d-lor cu prețul ce le-am luat și eu fără a nu le lua cu un ban mai mult, însă cu acest așezământ și tocmeală că ori când voi dovedi eu că nu sunt luate pentru d-lor ca să le stăpânească și va fi vre-o iconomie la niijloc, atunci în ce ceas voi dovedi eu, să am voe a le lua inapoi de la oricine cu suma ce au eșit la mezat și să rămăe și rușinați pentru vicleșugul ce vor face, și afară dintr'aceasta vrând d-lor vre o dată să vânză sau moșia sau via de casă sau țigani să nu fie volnici a o vinde la alții fără numai la mine cu prețul ce le-am luat și eu de la mezat și de se vor înșela a le vinde cui-va prin taină mai cu bun preț, să aib eu iarăși voe să le iau numai cu prețul ce l-au dat d-lor pentru care mi-au dat și d-lor asemenea zapis la mâna mea. Iar pentru 40 pogoane vie lucrătoare de la Bucșani de nu le vor putea ținea, volnici și neopriți să fie de către mine a le vinde ori la cine vor găsi preț bun. Spre a se păzi toate acestea nestrămutate am dat acest zapis rugând atât pe prea Sf. Sa Părintele Mitropolit cum și pe iubitorii de d-zeu părinți episcopi și pe d-lor veliții boeri ca să întărească acest zapis cu iscăliturile lor spre intemeere. Semnează: Ion Cantacuzino, Cosma Buzău, Filaret Râmnic

314-a. — 1835 Iunie 26. Așezământ. Moșia Filipești de târg a dumnealui Vel Agăi Iancul Filipescul nu numai că se hotărăște în toată lungimea ei pe latura de din sus cu moșia Filipești de pădure a sorămiei portăresii Uți¹ care are numai hrisis² a acestei moșii pe vremea cât va trăi iar pe urmă ne rămăne nouă clironomie după lege, dar avem și locuri înfundate, amândouă părțile, adecă și eu aga Filipescul în moșia Filipeștii de pădure și eu clucerul Dumitrache Slătineanu și nepotul meu Scarlat Lupoianu în Filipeștii de târg care locuri înfundate și a unuia și a altuia se vor arăta prin osebită listă, drept aceia aceste locuri înfundate, pe temeiu vechiletului ce am eu clucerul Dumitrache, de la sorumea, și nepotul meu Scarlat de la nepoată-mea, ne am invoit între noi după următoarul chip că eu clucerul Du-

¹ Mariuța Slătineanu, ctitora la 1816 a bisericii Sf. Nicolae vechi din Ploești (Grecianu, Genealogii I: Bălăcenii).

² Folosință.

mitrache dimpreună cu nepotul meu Scarlat Lupoianu să dăm dumnealui vel Agăi Iancu Filipescu schimb cinci locuri infundate ce avem în moșia dumnealui Filipeștii de târg, și pe lângă aceștia îi mai dau încă 80.144 st. quadrăți din moșia noastră Filipeștii de pădure la Roșioară cu 13 clăcași cu livezi de pruni și cu o cârciumă, asemenea și eu aga Filipescu îi dau în schimb alți atâția st. quadrăți în 18 locuri infundate ce am în moșia dumnealor Filipești de pădure și în locul infundat de la valea Ulmului și în locul de peste Provița ce s'au tăiat de la moșia mea Filipeștii de târg unde se numește Aninișul. Deosebit de aceasta fiindcă mai am eu clucerul Dumitrache Slătineanu și nepotul meu încă 2 locuri infundate și altul mai mic tot în trupul Filipeștilor de târg în plaiul unde se numește Cervenia i plaiul Fifreșului, ne am învoit și pentru aceștia. Iar st. quadrăți 10.523 ce rămâne a ne mai da d-lui vel agă, noi ne am învoit cu dumnealui ca să-i dea d-lui paharnicului Iancu Slătineanu ¹ pentru 5 locuri infundate ce are și d-lui paharnicul în moșia noastră Filipeștii de pădure. În aceeași zi urmează invoială prin schimb între paharnicu Iancu Slătineanu de oparte și clucerul Dumitrache Slătineanu ² și Scarlat Lupoianu de altă parte.

¹ Mai târziu, în vremea lui Vodă Știrbei mare log. al dreptății. Unul din cei 12 candidați la scaunul Țării Românești, în dec. 1858. Era. fiu al marelui log. Scarlat Slătineanu († 1803) și al Catinăii Filipescu zisă Petaluda, și nepot de fiu vornicului Radu (v. doc. 249, 313-a). La 1862 președinte la curtea de casație. (Doc. relative la renașterea României, vol. VIII și IX).

² La 1821 iscălise adresa boierilor din Brașov către împăratul Francisc al Austriei. (Acad. Rom. rapoartele consulilor austriaci din București, Vol. XII.

MOȘIA FLOREȘTI (Prahova).

315. — 1827 Aug. 10. — Vel logofăt către Domn. — Cinstitul consulat al Rosiei face arătare logofeției străinilor pricini că E. S. ghegeneral maior Nicolae și cneaz polcovnic Cantacuzinești¹ au moșie aici în pământul țării în Olt și Romanai moșia Prooroci, și în Prahova Florești, pentru care vrând a și le pune în bună orânduială au orânduit cu depline puteri pe polcovnicul Bărzov care a găsit moșia Prooroci încălcată de mănăstirea Brâncoveni, de serdarul Polihronie, de episcopia Râmnicului, de Milcoveni și Brebeșteni. Pentru moșia Florești care e deavarma cu comisul Gri-gore Cantacuzino, cer să se hotărnicească.

316. — 1837 Aprilie 9. — Hotărârea trib. Prahova în pricina dintre ghegeneral cneaz Nicolae Cantacuzino și clucer Grigore Cantacuzino pentru moșiile Valea Lungă și Florești. S'au înfățișat următoarele acte: 1757 Fevr. 25, zăpis semnat de Const. Căplescu comis și de Rada Căpleasca vânzători și de martorii Șerban Cantacuzino, Const. Caramanlău, Nița Rudeanca și Mihai log. sin Oprea log. nepot Hagi Paras-chivii Căplescu, la mâna lui Enache Alexiu dela Câmpină că i-au vândut moșie la Florești². — 1776 Ian. 20 carte grecească iscălită de răpos. cneaz Mihail Cantacuzino moșul E. S. ghegeneral Nicolae Cantacuzino cu privire la lucrurile ce a dăruit copiilor răpos. frate-său Răducan tatăl E. S. ghegeneral Nicolae. Semnează N. Pardalos stolnic, Const. Cuțarida, Costache Lipănescu.

317. — 1853 Aprilie 30. — Hotărnicia moșiei Florești de Ion Zotov. Vecinii sunt: Prințesa Cleopatra Trubețkoi cu Moșia Băicoi;
Clucer Costache și pah. Alexandru frații Filipești și d-lor titularnoi-sovetnic Alex., parucic Mihail și rotmistru Nicolae frați, Laptov, moștenitorii răpos. log. Mi-haiță Filipescu, cu moșia Nedelea ce i s'a zis din vechime și Chesarul i Paleologa;
Vel log. Nicolae Băleanu cu moșia Călinești;
Vornic Iancu Filipescu cu moșia Călinești;
E. S. ghegeneral Nicolae Mavros, cu Călinești și Cătina;
Pitar Dumitrache Racotă cu Călinești;
Clucer Ion Mihălescu cu moșia Cătina;

¹ Generalul Nicolae Cantacuzino și fiul său Radu sau Rodion. La 1838, vechil al lui N. Can-tacuzino era Iacovenco, coleskii sovetnic. V. doc. 638.

² Cf. doc. 200. 211. 228. 231. 638.

E. S. vel vornic Const Cantacuzino cu moșia Măgureni;
Parucic Ion Racoviceanu cu moșia Florești;
Păhărniceasa Zamfira Cariboglu cu Cocorăști Capli;
Mănăstirea Mislea, cu Mislea și Scorțeni;
Schitul Predeal cu moșia Predeal sau Cocorăști.

Printre actele prezintate este și o hotărnicie din 7223 (1715) Iulie 2¹, iscălită de Neagoe Topliceanu biv vel stolnic și 12 boeri luați cu porunca lui Ștefan Vodă Cantacuzino de Matei vel șetrar și de frate-său Părvu post. Măgureni, feciorii Părvului vel stolnic, nepoți lui Drăghici vel spătar, ca să le aleagă moșiile din Călugăreni, Câmpineni, Slavomireasca, Stroiasca, Lilești, Băicoi, Florești și Voivodești. Alt act prezintat e din 7249 (1741) Iunie 7. — Hotărnicie iscălită de Iosif egumen de Târgșor, Alexe vel clucer și 24 boeri luați pe răvașele lui Const. Niculae Vodă (Mavrocordat) de către moșnenii din satul Țintea ca să aleagă moșia Slavomireasca și Stroiasca de către biv vel ban (Matei) și frate-său Părvu biv vel serdar Cantacuzini.

MOȘIA GHIGHIUL-GĂGENI (Prahova).

318. — 1840 Iunie 26. — Hotărnicia moșiei Ghighiu-Găgeni, Prahova, de pitaru Andronic Podeanu. Moșia Găgenii a lui Niculae fiul lui Vasile Petrescu se scobora la acesta dela jupâneasa Ilinca (trăia la 7252—1743 Oct. 25) a lui Drăghici spătar Campineanu¹. Se citează o hotărnicie din 7220—1712 Iunie 8, pentru alegerea moșilor mănăstirii Mislea despre feciorii logofătului Părvu Măgureanu nepoții lui Drăghici Cantacuzino vel spătar. Nae Petrescu, pitar, e căsătorit cu Eufrosina.

¹ Nepot de fiică al lui Drăghici Cantacuzino.

MOȘIA JILAVELE ȘI SLĂTIOARELE (Ialomița).

cu trupurile Amărați (Amărăști, Mărăcineni, Mărați), Boldești (moșia Tătarului), Lipărești, Ojogeni (Giogeni), Orboești (Adâncata, Orboiasca; Rășani), Togozeni¹.

319. — 7051 (1543) Iunie 30. — Radu Voevod feciorul Radului Voevod cinstiților boeri jupân Dragul stolnic și jupân Stroe spătar și Tudor vistier și Dragomir vel spătar, ca să le fie lor ocină satul Orbuești însă ocina de către Slătioara, ce a fost impresurată de părinții Borcii și de frații lui. Divan: Staico biv vornic, Coadă vel vornic, Tatul vel log., Udriște² vistier, Cracea pah., Badea comis, Albu stolnic, Stanciu post. Scrie Oprea în mănăstirea Mislea (No. 1 cond. Jilave).

320. — Fără dată, probabil 1634³. Cartea lui Matei Voevod boerului Ivașco vel vornic (Băleanu) cu feciorii lui ca să-i fie ocină și rumâni în sat în Ojogeni și în Slătioarele de jos și în satul Umărații, însă din partea jupănesei Stancăi fata Borcii post. din Slătioare (Băleanu), jumătate din câmp, din apă, din pădure și din rumâni, pentru că-i sunt ocine bătrâne și de moșie jupănesei Stancăi dela părinții ei. Acum, jupâneasa Stanca fiind fără coconi și neavând alte rudenii fără numai văr primare pe Ivașco vornic, și pe nepotu ei Pătrașco feciorul soru-săii jupănesii Neacșăi, a venit în divan și de voia ei a dăruit pe Ivașco vornic cu aceste ocine, iar altă jumătate de ocină din partea Stancăi a lăsat-o nepotului ei Petrașco post.⁴ ca s'o caute (pe Stanca), s'o hrănească până la moarte, iar după moarte s'o grijească cum se cade.

321. — 7148 (1640) Mai 15. — Zapisul lui Stoica ot Lipărești la mâna Radului log. ot Țigănești⁵ cum că-i vinde în Mărăcineni st. 100 câte bani 60 stânenul, moșie de baștină de la părinți. Semnează Stoica log. ot Lipărești, Paraschiva vornic ot Togozeni⁶, Stoica din Sintești, Drăghici log. din Lipărești. Scrie popa Stan ot Berilești (No. 2. cond. Jilave.)

322. — F. dată⁷ — Zapisul lui Stoica din Lipărești și al nepotului său Drăghici

¹ Condica Jilave, în Arhiva G. Gr. C. poartă numerotații deosebite pentru diferitele trupuri. Orboești e în hotar cu Andrașești. V. doc. 330.

² Dela Mărgineni, fiul lui Drăghici I vornicul, din care scoboră Elina a lui Radu Șerban voevod.

³ Cf. Grecianu, Genealogii, II, 218.

⁴ Bucșanu. V. doc. 326.

⁵ V. doc. 104.

⁶ V. doc. 325.

⁷ Pe la 1640, V. doc. 321 și 331.

la mâna Udrii post. cum că-i vinde ocină ot Lipărești st. aleși din partea Radului Lalei, st. 50, pentru că această ocina a fost cumpărată mai dinainte vreme de la Drăghici feciorul Lalei (No. 2 cond. Jilave — Lipărești).

323. — F. dată¹. — Cartea lui Matei Basarab Voevod către jupân Radu vel log, (Cocorăscu) ca să-i fie o ocină pustie fără bir care se chiamă Mărăcineni, Ialomița, care ocină este între Ojogeni și între Lipărești, pentru că a fost moșie pustie fără dajdie încă mai dinainte vreme, din zilele altor domni, nescrisă în catastih la vistieria domnească. Deci având și boerul jupân Radu vel log. ocină de cumpărătoare acolo la Mărăcineni, domnul i-a dat și l-a miluit și cu această ocină pustie câtă se va alege partea megieșească, ca să-i fie moșie ohavnică în veci pentru dreapta și credincioasa slujbă ce a slujit domniei și țării. Iar când s'ar scula cine-va de ar zice că a cumpărat acea ocină pustie, să aibă a-și căuta banii de unde i-a dat, iar moșia să fie tot pe seama cinstitului boer Radu vel log. pentru că n'are nimeni treabă să cumperă moșii pustii și nebirnice, fără știrea domniei și a divanului. Urmează formula blestemului.

324. — 7150. — (1642) Mai 1. — Matei Basarab lui Radu vel log. (Cocorăscu) să fie volnic să ție ocina și niște mori ce le-a făcut în apa Ialomiței pe partea de ocină a lui Ceaprazi Grecul de la Orboești, pentru că acesta a ținut pe o mătușă a Radului vel log., anume Neaga, soră cu muma jupânului Radu. Când au robit Tătarii țara la Simeon Vodă², au robit și pe mătușa sa Neaga, jupâneasa lui Ceaprazi grecul și pe acesta l'au tăiat Tătarii și n'a rămas din el nimeni. Iar acum jupâneasa — cu fiul ei Dragul iuzbașa ot Cislău s'au sculat cu pără cum că Ceaprazi grecul n'a avut ocină cumpărată în acel hotar. Boerii divanului afirmă însă contrariul. Domnul hotărăște că jupâneasa va jura cu șase boeri dați de boerul Radu vel log.

325. — 7151 (1643) Iunie 28. — Matei Basarab lui Stanciu post. de la Dâlga și nepotului său Gheorghe clucer și fratelui său Petru vtori vistier fii lui Ivașco vornicul³, (Băleanu) să le fie moșie la Mărăți, Prahova⁴, jumătate adică partea jupâniții Stanca de la Slătioare. Pentru că această jumătate din Mărăți au dăruit-o jupânița Stanca de la Slătioare⁵ jupâniței Maria fata răpos. Petrașco Voevod la nunta ei, iară Pătrașco Voevod a dat Stancăi 15.000 asprii de argint iar jupâniței Mariei satul de zestre și l'a stăpânit ea și fiul ei Radul post. Bidiviu. După moartea lui Bidiviu, cneghina Maria a dat moșia în mâinile lui Stanciu post. și ale lui Ivașco vornicul tatăl lui Gheorghe clucer și al lui Petru sluger. La leat 7143 (1635) s'au infățșat la divan acești boeri sus ziși cu nepoții jupânesei Stanchi de la Slătioare, anume: Pa-

¹ Pe la 1640, V. loc. 324 și 328.

² Cf. Iorga, Studii și doc. IV p. X și urm. Filitti, Din arhivele Vaticanului, II, 79 și urm.

³ S'ar părea că Stanciu din Dâlga a fost frate ori cumnat cu Ivașco.

⁴ Doc. 326 zice că moșia este în jud. Saac. Moșia se întindea de altfel până în Sărata. V. doc. 328. — cf. doc. 352.

⁵ Nu poate fi vorba de Stanca vara lui Ivașco Băleanul (doc. 320) care nu e contemporană cu Pătrașco cel bun. De altfel pentru valoarea afirmațiunilor din acest doc. vezi doc. următor 326. cf. doc. 101.

răschiva vornicul și cu fratele său, și neavând numiții boeri alte dovezi de cât hrisovul lui Pătrașco Voevod, au rămas de lege: Divan: Dumitru Dudescu vel vornic, Radu vel log. (Cocorăscu), Stroe vel vist (Leurdeanu), Preda vel spătar (ot Cepturoae, Corbeanu), Socol vel clucer (Cornățeanu), Dumitrașco vel stolnic (Filipescu), Radu vel comis, Marco vel pah. — Orig. slav. Pecete hârtie. Trad. A. Doicescu.

326. — 7152 (1644) Aug. 1. — Matei Basarab Voevod dă poruncă slugilor Paraschiv vtori vornic și fraților lui, Const. comis, Dragul vtori armaș și Neagoe feciorii Dragului post. nepoții lui Iane portar din Togozeni, că să le fie satul Mărați sud Saac jumătate cu rumânii, pentru că a fost al lor de moșie din zilele altor domni bătrâni de la moșul lor Iane portarul. Iar în zilele lui Matei Basarab, Gheorghe, clucer și cu frate-său Petru sluger, feciorii lui Ivașco vornic din Băleni, împreună cu Petrașco post. din Bucșani s'au ridicat cu pără zicând cum că este a lor această jumătate și au scos un hrisov al lui Petrașco Voevod veleat 6992(?). Domnul n'a crezut nici pe unii nici pe alții, nici hrisovul nu l'a socotit să fie drept, ci le-a dat 6 boeri pe răvașe domnești, anume: Danciu clucer din Doicești, Iordache vornic din Coslegi Borcea vornic din Topoloveni, Șteful post. din Berilești, Iancu căpitan din Gherghița Baico ot tam, cari au aflat că moșia a fost a lui Iane portarul și după moartea lui au ținut-o fiul lui, Dragul post, și a ținut-o și Paraschiva vornic cu frații lui. — Gheorghe clucer cu frate-său Petru sluger și cu Petrașco post. n'au treabă și au rămas de lege. Divan: Dragomir vel vornic, Radu vel log (Cocorăscu), Stroe vel vist. (Leurdeanu), Preda vel spătar (ot Cepturoae, Corbeanu), Socol vel clucer (Cornățeanu), Dumitrașco vel stolnic (Filipescu), Radu vel comis, Dragușin vel pah. (Deleanu), Const. vel post. (Cantacuzino) Scrie Părvul log. în Buc. (No 36 cond. Jilave).

327. — F. dată². — Radu vel log. (Cocorăscu) scris-am la al nostru fecior Apostolache comis și nepoatei Voicăi³ scrisu-mi-ai cum că au venit boerii să hotărască ocina la Geogeni⁴, și la Slătioare și mi scrii să-ți trimit zapisele de cumpărătoare; ci știi că ți-am arătat zapisul Dragului post. că am cumpărat de la el 140 st. câte 100 bani și nu i-am dat (acești bani) pentru alt(a) că mărăcini ca aceea aș fi găsit eu de aș fi cumpărat stânjenul câte o costandă, ci apucasem de-mi făcusem sat și case și mori acoloa; iar frate-meu Iano, dacă m'am mutat eu încoace la Mănești, el au cumpărat de la feciorii Dragului Au venit și vornicul Iordache pe la mine și au venit și Barbul post (Mănescu) și Petrașco post. (Bucșanu) și le am spus și lor că eu și Pătrașco la Togozeni moșie n'am, iar d-ta ai la Togozeni cumpărătoare de la megiași, iar feciorii lui Ivașco vornic (Băleanu) au cumpărătoare de la feciorii Dragului post., iar la Ojogeni au feciorii vornicului Ivașco din partea lui Petrașco (Bucșanu) a patra

¹ Din Togozeni (v. doc. 326-327). Pare a fi existat o înrudire cu Bălenii de la Slătioare.

² Probabil 1650. Înainte de Iunie, V. doc. 328.

³ Soția lui Apostolache Caragea, v. doc. 335, e nepoata de frate lui Radu (Actele d-nei General Corlătescu, născ. Cocorăscu).

⁴ Ojogeni

parte cât le a dat Ghiormeasca¹. Deci d-ta vei socoti cât va face partea lui Gheorghe post. din Ojogeni și o vei da la Togozenii din sus iar Petrașco cu ocina lui de la Ojogeni n'are treabă să o treacă la Togozeni, că n'are în Togozeni cum n'am nici eu, ci va rămânea la Ojogeni cu mine și cu ceilalți frați . . . , iar d-ta cu feciorii vornicului Ivașco cu cumpărăturile voastre de la Togozeni vă veți tocmi cum veți vrea, iar pentru pizmele voastre să nu ne faceți nouă vre-o zmințeală că apoi nu vom lăsa, ci veți băga apoi și pe alți boeri în val Iar Drăghici, ai zis să-l trimit, ci el au fost bolnav. Mihalcea acum sâmbătă pomenește pe frate său ci nu poate. (Cond. Jilave No. 5r.)

328. — 7158 (1650) Iunie 12. — Cartea de hotărnicie a 12 boeri hotarnici luați pe răvașe domnești dinaintea lui Matei Basarab Vodă, anume din Tătulești Vintilă vătaf, din Mănești Barbul post., din Viezurești Leca vtori pitar², din Popești Măinea sluger, din Conțești Enciul vătaf, din Buciumeni Neagoe clucer, din Bucșani Preda comis, din Țigănești Radu log., din Sintești Stoica vtori vornic, din Musceleni Dragomir post. și Tatul, din Bărcănești Radu log., de către Gheorghe clucer și fratele său Pătru sluger (Băleni) și de Petrașco post. din Bucșani ca să le hotărască moșiile dela Amărăști despre Paraschiva vornic (ot Togozeni) și despre frații lui, și de la Slătioara despre jupân Radu vel log. (Cocorăscu) și despre nepoții lui, ginerii lui Iano sluger (Cocorăscu). Deci la Amărăști a avut Paraschiva vornic cu frații lui jumătate de moșie, iar Gherghe clucer cu frate-său Pătru sluger și cu Pătrașco post. au avut altă jumătate. Paraschiva a luat pe din sus, alături de Sărata iar Gherghe, Pătru și Pătrașco pe din jos pe lângă Rădulești ce se zice Căcați. La Slătioara a avut jupân Radu vel log. și cu nepoții lui, ginerii lui Iano, a treia parte, însă cu voia lui Apostolache comis³ și a cumnatului său Ianache post. pe din sus, alături cu Slătioara de sus (No. 35 Cond.).

329. — F. dată⁴. — Scris-am eu Paraschiva vornic (ot Togozeni) acest al meu zapis la mână pârcalabului Pătrașco ot Bucșani că i-am vândut partea mea de ocină dela Mărați, st. 200 câte 30 bani stânjenul, și mărturie Gherghe clucer, Petre ceauș (Băleni) și Pană comis. Semnează și Luțe căpitan, Pană comis ot Mănești. (No. 37 Cond. Jilave).

330. — 7169 (1661) Februarie 8. — Zapisul Udrei post., cu nepotul său Dragul ot Crângu, prin care vând jupănesei Marulei logofetesei (Cocorasca) 100 st. din Orboești lângă Andrășești⁵ pe ughi 19 „însă de nu vor fi stânjienii deplini, să aib

¹ Neacșa fiica lui Iane post. din Bolesca a fost căs. 1) cu Gheorghe vornicul din Măgureni cu care a avut mai mulți copii printre cari Sofia a lui Ivașco vornicul Băleanu. (v. doc. 119). 2) cu Ghiorma Alexeanul mare ban. cf. doc. 342.

² La 1632 au moșie în Bucul, Stanca fata Lecăi pitar din Viezurești și Danciu căpitan fiul Coței clucer Doicescu din Viezurești (Rev. de ist. arh. și fil. XIII 79). Cf. Introducerea p. XXXI n. 1)

³ V. doc. 327.

⁴ După 1650.

⁵ P. Andrășești. doc. 1—25.

„a-i mai înturna precât stânjeni vor lipsi, iar de va fi mai mult să-mi mai dea bani „dumneaei“. (No. 2 din cond. Andrășești).

331. — 7169 (1661) Aprilie 13. — Badea împreună cu frații lui, Apostolache și Iane, feciorii lui Drăghici, nepoții lui Matei vătaf ot Lipărești ot sud Ialomița, dau zapis la mâna jupănesei Marulei logofetesei și a coconilor ei, prin care îi vând ocină în Lipărești st. 20) câte bani 80 stânjenul (Cond. Jilave, No. 1 Lipărești).

332. — 7170 (1661) Nov. 18. — Grigore Ghica Voevod jupănesei Marica ce a fost jupâneasa Simei cămăraș din Bărbătești, Dâmbovița, și cu feciorii ei, ca să-i fie moșia din Bărbătești și din Lipărești care sunt dela soțul ei Sima. Acum s'au sculat cu pără rudeniile Simei, Iorga și Nica, zicând să aibă și ei parte din ce a rămas dela Sima cămărașul, fiind și ei sângele lui. Deci domnul i-a dat pe seama boerilor Preda vel ban (Bucșanu) și Stroe vel vornic (Leordeanu) ca să ia seama pe dreptate. Maria a scos zapisul soțului ei Sima care-i lasă ei toată averea pentru că amândoi au făcut-o și pentru că l'a căutat și la bine și la rău până la sfârșitul vieții, iar rudele lui treabă să nu aibă. Divan: Preda vel ban (Bucșanu), Stroe vel vornic (Leurdeanu) Chirca vel log. (Rudeanu), Pană Filipescu vel spătar, Mareș (Băjescu) vel vistier, Badea vel clucer (Bălăcianu), Mihai vel stolnic, Constantin vel comis, Drăghici Cantacuzino vel pah., Papa vel sluger, Stoian vel pitar, ispravnic Șerban Cantacuzino vtori log. Scrie Pavlache log. Popescul în Buc. Orig. rom.

333. — 7170 (1662) Ian. 6. — Zapisul lui Mihalcea pah., feciorul Dragului iuzbașa ot Cislău¹, prin care vinde Radului clucer și fratelui său Vlad spătar, feciorii Radului log. Cocorăscu, toată partea lui de ocină din Orboești ce o are de la părinți pentru că s'a căzut lor a o cumpăra fiind pe lângă moșia lor Andrășeștii, și fiind că au cumpărat și mai nainte vreme dela unchiul lui Mihalcea tot într'această moșie Martori: ... ot Gormănești, Paraschiva ceauș sin agăi Neagul (ot Popești și Ne-goești), Ianache ceauș ot Stănțești, Radu spătar Cărstescu, Antonie vornic ot Ne-goești², Stroe clucer, ieromonah Nicolae egumen ot Aluniș (No. 3 din cond. Andrășești).

334. — 7175 (1667) Martie 10. — Udrea dă zapis la mâna fratelui său Barbul³ cum să se știe că s'au înfrățit de buna voie a lor. Pentru frăție, Udrea dăruște lui Barbu moșie în Lipărești st. 20 ca să-i fie moșie lui și feciorilor lui anume Istrate și Lepădatu și Gherghie, iar Barbu dăruște lui Udrea o vacă cu lapte drept ughi 2. (Cond. Jilave, No. 3 Lipărești).

335. — 7185 (1677) Maiu 12. — Zapisul lui Radu aprodul din București, împreună cu femeia lui Maria, la mâna jupânului Gheorghe biv vel ban (Băleanu), că-i vând ocină în sat în Lipărești, sud Ialomița, însă st. 30. Această ocină le-a fost dată și lor de pomană dela Apostolache comis⁴ și dela jupâneasa lui, Voica ot

¹ V. hriseoul din 1655 în Stoica Nicolaescu, Documente slavo-române, 244.

² Viitorul Antonie Vodă, fiul lui Mihai zis Grecul din Târgșor. Grecianu, Genealogii II, 198 și urm. Aga Neagul e frate cu Antonie și a fost pretendent la domnia Țării Românești la 1633 Grecianu, viața lui Const. Vodă Brâncoveanu, de Radu vel log. Grecianu, pag. 335.

³ V. doc. 357: Udrea și Barbu erau înfrățiți.

⁴ V. doc. 327.

Ojogeni, care moșie le-a fost și acestora de cumpărătoare dela Drăghici fiul lui Matei vătaf ot Lipărești. Acum în zilele lui Duca Voevod, căzând Radu aprodul la lipsă și neputând ținea moșie, a întreat întâi pe feciorii lui Drăghici și pe jupân Vladul Cocorăscul vel comis și pe frații lui, și lor nu le-a trebuit. Deci a mers la jupân Gherghe banul și s'a tocmît de i-a vândut acei 30 stânjani drept bani gata 1.500. Semnează și Negoită vornic Tătăranu, Dumitrașco log., Radu log. Țigănescu, Sintionu vistier din Nănișor¹. (Cond. Jilave, No. 4 Lipărești).

336. — 7192 (1683) Sept. 29. — Stoica cu frate-său Sibiu, feciorii Radului log. din Țigănești, dau zapis Drosului pârcaľab din Zănoaga și feciorilor lui, Drosul log. și Tudor log., că le-au vândut partea lor de moșie dela Mărați, Țsud Saac, cu știrea fratelui lor Vintilă (Țigănescu). Semnează Vintilă log. din Țigănești, Petru ot Bucium, Gherghe Meiotescul, Șerban ot Căzăneștii de jos, Gheorma. (No. 38 cond.),

337. — 7192 (1684) Mai 24 — Zapisul prin care Nedelea jupâneasa Papei pah.² cu feciorii ei Dumitru și Tănase, vând lui Drosul pârcaľab din Zănoaga și coconilor lui, Drosul log. și Tudor log, st. 200 în Mărați, care moșie le este și lor cumpărătoare dela Neagoe sin Dragul ot Togozeni (No. 40 cond.).

338. — 7194 (1686) Aug. 3. — Badea Bălăcianu vel vornic și Cârstea vel vist (Popescu), ispravnici scaunului București, dau carte de judecată la mâna Drosului pârcaľab de la Zănoaga, pentru pãra și gâlceava ce are cu Pană³ pârcaľabul și cu nepoții lui, pentru o moșie ce a cumpărat-o de la jupâneasa Nedelea și de la feciorii Radului log. Țigănescul⁴. Nedelea când a vândut a întreat și pe Pană pârcaľabul „că i s'a mai căzut lui să o cumpere, că au fost (moșia de la Amărați) de la părinții „lui Pană“, și n'a putut s'o cumpere. Acum vrea Pană să întoarcă banii lui Drosul „De ar fi trecut până la un an de când s'a vândut acea moșie, fi-s-ar căzut să-i „lepede banii înapoi, ci trecând atãta vreme, al treilea an, nu s'au căzut, că nu-l „ingădueste judecata și Pană n'au fost robit, sau fugit, ci tot aici în țară au fost“.

Șerban Vodă întărește această judecată la 7195 (1687) Aprilie 17. (No. 41 cond).

339. — 7195 (1687) Iulie 21. — Cartea a 12 boeri mărturie cum că Ilie iuz. are de cumpărătoare „în Lipărești, cu zapis st. 40, și ai vărului său Albu st. 50, care s'au „găsit și hrisovu lui Vintilă⁵ scriși fără de lucru, și s'au găsit această moșie vândută „Radului Țigănescul, iar acum s'au găsit nevândută, numai ce au fost asupriți de „Radul log., ci să nu mai aibă Vintilă treabă de acum înainte cu acea moșie. Aceasta „am scris“. Semnează Mihul portar, Mircea pârcaľab, Voico iuzbașa, Stan log. care am scris ot Săvești, Ispas ot Uluiți, Popa Lazăr ot Lipărești, Dragomir, Matei Rudeanul, Lazăr pârcaľab, Albul ot Ojogeni, Socol Rudeanul, Șerbu ceauș ot Borănești, Pavel vtori portar. (Cond. Jilave, No. 5 Lipărești).

¹ V. doc. 341.

² V. doc. 338.

³ Fiul lui Paraschiva vornic din Togozeni, doc. 340.

⁴ Doc. 336 și 337.

⁵ Țigănescu, fiul lui Radu. Doc. 336.

340. — 7197 (1689) Ian. 6. — Vladul ¹ fiul Paraschivii vornic din Togozeni, dă zapis lui Tudor log. sin Drosu părcălab din Zănoaga, că trebuindu-i bani a vândut lui Tudor partea sa din Amărați care i a fost de moșie de la părinți și de la moși. Semnează și Pană sin Paraschiva vornic, Stan Drugănescu, Radul, VasIU căpitan, Vasile căpitan Buz., Costin părcălab, popa Toader ot Gherghița, (Cond. Jilave No. 43).

341. — 7197 (1689) Martie 16. — Zapisul prin care Mihai sin Vlad din Nănișor ² vinde lui Ilie iuzbașa ot Nănișor moșie ot Lipărești, st. 22 câte bani 20 stânjenul. (Cond. Jilave No. 6 Lipărești).

342. — 7198 (1690) Martie 31. — Bădică clucer Bucșanul dă zapis la mâna nepoților săi Ianache vătaf i Ivan pah. Văcărești că le-a vândut toată moșia ce se chiamă Jilave ot sud Prahova, partea sa și partea nepotului său Barbului armaș ³; pentru că din această moșie au ținut Bădică și nepotu său Barbu trei părți, și Gheorghe banul Băleanu o parte. Pentru partea nepotului Barbu s'a tocmit Bădică cu dânsul de i-a dat partea sa din Adâncata pe care o ținuseră amândoi împreună, moșie pentru moșie, pentru ca Barbu să ție singur moșia din Adâncata, iar Bădică să ție singur moșia de la Jilava. Acum, când i-a fost lui Bădică trebuință de bani la nevoile lui, de a lui bună voe se tocmește cu nepoții lui, Ianache vătaf și Ivan pah. Văcăreștii de le vinde Jilava. Semnează Badea (Bucșanu) clucer, Barbu (Bucșanu-Mănescu) armaș, Constantin vel comis, Grigore post. Bălăcianu, Matei Detco vel căp. za seimeni, Radu Golescu vel agă, Iane log. Cocorăscu, Cernica Știrbei vel armaș, Barbu post. (No. 5 cond.).

343. — 7200 (1691) Sept. 29. — Ianache cu frate-său Mirea feciorii Dragului nepoții ⁴ Paraschivii vornicul Togozeanu, dau zapis lui Ianache vel căp. za lefegii și lui Ivan vătaf za copii, Văcărești, că le-au vândut partea lor din Mărați, Saac, st. 240 po bani 33 stânjenul, care moșie fusese zălogită de ei la Petrașco căpitan Bucșanu mai dinainte și este alături cu moșia Văcăreștilor de la Mărații de jos. Semnează Cornea Brăiloiul vel pah., Cernica Știrbei vel armaș, Petrașco căpitan Brezoianu, Gheorghe vel șufar ⁵, Șerban (Grecianu) vtori log., Luca vtori vist., Barbu vist., Matei Comăneanu vel căp. za seimeni. (No. 44 cond.).

¹ Necunoscut lui Grecianu, Genealogii, I, Balenii.

² P. boernașii din Nenișor, Ialomița, v. Biserici cu averii proprii, Seria III, 81. V. și doc 335. 350. 353. 373.

³ Mănescu, fiul lui Pătrașco Bucșanu. Mama Văcăreștilor, Necșuța, era soră cu Bădică și cu Patrașco. V. doc. 358. Ea a fost maritată a doua oară cu Neagoe post. fiul lui Antonie Vodă din Popești, și a fost mama doamnei Maria soția lui Const. Vodă Brâncoveanu.

⁴ Necunoscuți lui Grecianu, Genealogii, I, Balenii. V. și doc, 116, 139, 338, 340, 344, 352.

⁵ Un Gheorghe Șufariu, are fiu pe Radu Șufariu, pe la 1700, căs. cu Vlădaia fiica lui Ivan sluger Milcoveanu (Iorga. Doc. Cantac. III și St. și doc. VI. 603). Titlul de Șufar devine poreclă la boerii din Vălsănești. Marele șufar Spahiul, fiul lui Drăghici din V. Inchină mănăstirea Butoiul la Sf. Ștefan de la Meteore, pe la 1650 (Iorga, Fundațiuni religioase ale Domnilor români in Orient. Extras din An. Ac. Rom. 1914 p. 8). Alexandru Șufariul Vălsănescu e ispravnic de Dâmbovița 1711 (Iorga, St. și doc. VII. 37 și Inscricții II. 104). Din neamul acestuia va fi fost soțul Mariei „vel șufăreasa“, fiica lui Gavril Drugănescu (Portretele ctitoricești din biserica de la Drugănești, Dâmbovița).

344. — 7200 (1691) Nov. 10. — Zapisul lui Pană părcălab cu frate-său Vladul prin care vând lui Ianache Văcărescu vel căp. za lefegii partea lor din Mărași alături cu moșia lui cumpărată mai dinainte dela nepotul lor Mirea și alături cu Rădulești și alte moșii ale lui Văcărescu (No. 45 cond.).

345. — 7203 (1695) Martie 12. — Pană log. sin Vintilă pah. Țigănescu, dă zapis lui Ianache Văcărescu vel agă și lui Ivan vătaf fratele lui, că le-a vândut drept taleri 60 toată partea sa de moșie dela Jilava, care moșie a ținut-o împreună cu vărul său Grigore post. Băleanu în două, mai căzându-li-se Văcăreștilor a o lua fiind cu ei părtași de moșie în acel hotăr. Moșia o aveau de cumpărătoare dela unchiul lor Ivașco vornic Băleanu. Semnează și Radu Isvoranu vel stolnic, Toma Cantacuzinovtori log., Iane log. Cocorăscu, Const. Corbeanu vel pitar, Barbu comis (Mănescu), Bunea Grădișteanu vel armaș, Luca vtori vistier, Pârvan trei vistier (No. 6 cond.).

346. — 7203 (1695) Mai 6. — Grigore post. Băleanu dat-am scrisoarea mea la mâna d-lui Enache Văcărescu vel agă, precum să se știe că din bună voia mea, postîndu-mi d-lui pentru partea noastră de moșie dela Slătioare unde se chiamă Jilava ce avem cu d-lui dimpreună, m'am tocmît de o i-am vândut d-sale câtă s'ar alege toată, stânjenul câte bani 88. Semnează și Mihai vtori portar. (No. 7 cond.).

347. — 7203 (1695) Aug. 6. — Iane log. Cocorăscu ¹ dă zapis cumnatului Ianache Văcărescu vel agă că-i vinde moșie în Ojogeni jumătate, iar altă jumătate să ție Partenie egumenu ot Radu Vodă unde este hramu sf. Troiță. Mai vinde cumnatului Ianache moșie la Mărăcineni (Ialomița) și la Lipărești. Semnează Constantin clucer, Barbul comis (Mănescu), Șerban Năsturel post., Nan căpitan, Galaction egumenul Cotrocenilor, Alexandru ceauș (No. 53 cond.).

348. — 7204 (1695) Sept. 21. — Constantin Voevod către megiașii dela Tohani, făcându-le cunoscut că a venit la divan boerul Mihai vel spătar (Cantacuzino) spunând că acolo în deal fiind două hotare, unul al lor, altul al Togozenilor, a avut și Grigore log. (Băleanu) vie și moșie în hotarul Togozenilor. Deci murind Grigore și rămăind multă datorie, s'au scos satele și moșiile lui la curamă. Acele vie și moșii au căzut asupra Mihului negustor ², creditor, dar Mihai spătar n'a îngăduit, fiind jupâneasa d-lui nepoată de frate lui Grigore log. ³, ci i-a înapoiat banii. Acum megiașii s'au sculat pe furiș, fără de știrea lui Mihai spătar, și au mers la Grigore post. ⁴ nepotul Băleanului, având și el moșie în hotarul Togozenilor, de i-au dat peste prețul moșiei ca să poată ei intra în acel hotăr, dar Mihai spătar n'a suferit și vrea să le înapoeze banii. Deci megiașii să ia banii pe prețul obișnuit cu care se vând moșiile pe acolo „iar de ați dat mai mult să vi-i luați dela cine i-ați dat, că n'ați avut treabă „nici nu vi s'a căzut să intrați voi în acel hotăr“ (No. 55 cond.).

¹ Are fii pe Iordache, Matei și Mihai (Act din 18 Aug. 1699 în Arh. G. Gr. C.).

² Miho cupeț are fică pe Vișa căs. cu Gavril Drugănescu căpitan za Slatina 1721 (Picturi murale în biserica dela Drugănești. — Greșit Drăgănescu în Iorga, studii și doc. V, 195).

³ Deci fiica lui Hriza singurul frate al lui Grigore Băleanu.

⁴ Băleanu, ginerele lui Șerban Vodă Cantacuzino.

349. — 7204 (1695) Nov. 18. — Zapisul lui Grigore post. Băleanu la mâna lui Enache Văcărescu vel agă, că având el niște moșii la Slătioarele cele vechi ce se chiamă Jilava, ot sud Prahova, dela moși, dela părinții lui, i-a vândut toată partea lui de moșie de acolo st. 172 $\frac{1}{2}$, stânjenul câte bani 88 cari fac împreună taleri 115. Cu acești bani Grigore post. a cumpărat altă moșie dela Barbu și dela Dragnea Bălăcenii moșia dela Leurdeni ot sud Elhov partea unchiului său Socol Băleanu. Semnează și Cornea (Brăiloiu) vel ban, Șerban Cantacuzino vel comis, Cernica Știrbei biv vel armaș, Șerban vel vistier, Constantin Corbeanu, Radu Isvoranu, Șerban sluger (No. 8 cond.).

350. — 7205 (1696) Nov. 3. — Ilinca care a fost a lui Ilie iuzbașa din Nănișor¹, împreună cu fetele ei Anghelina i Voica dau zapis lui Enache Văcărescu vel agă prin care-i vând moșie in Lipărești ot sud Ialomița, însă st. 90 câte bani 50. Semnează și Stroe vel vornic, Bunea Grădișteanu vel armaș, Barbu post. Bălăcianu, Done vâtaf sin Nicula Damian², Const. Corbeanu vel pitar, Șerban (Cantacuzino) biv vel comis, Petrașco căp. Brezoianu (Cond. Jilave, No. 7 Lipărești).

351. — 7205 (1696) Nov. 6. — Popa Neacșul împreună cu feciorii lui, Gheorghe i Ilie și cu nepoții lui, Drăghici i Matei i Stan, dau zapis lui Ianache Văcărescu vel agă prin care-i vând moșie in Lipărești însă st. 50, stânjenul câte bani 44, pe care moșie o au „incă din zilele lui Matei Vodă dela părinții noștri și de danie dela niște „nași ai mei care m'au botezat și m'au cununat și mi-au botezat copiii“ (Cond. Jilave, No. 8 Lipărești.)

352. — 7205 (1696) Nov. 12. — Bogdana, cu fică-sa Neaga, dau zapis lui Ianache Văcărescu vel agă că i-au vândut st. 50 in Lipărești pe câte 44 bani, cari fac taleri 16,88, care moșie i-a rămas și ei dela soțul ei Albul. Lungul acestei moșii merge din matca Ialomiței până in Sărata precum merg și alte moșii pe cari le-a cumpărat Văcărescu dela Iane log. Cocorăscu. Semnează și Const. Corbeanu vel pitar, Hrizea strejar din Nenișori, Partenie egumenul Radului Vodă (Cond. Jilave No, 10 Lipărești).

353. — 7205 (1696) Nov. 14. — Ilinca fostă femeie a lui Ilie iuz. din Nenișor, împreună cu fetele ei, Anghelina și Voica, dau zapis lui Ianache Văcărescu vel agă, că i-au vândut moșie la Lipărești. Semnează: Hriza cu soția mea Anghelina, Ion iuzbașa de fustași, Radu Isvoranu vel stolnic, Const. Corbeanu vel pitar, Șerban Cantacuzino vel comis (Cond. Jilave No. 11, Lipărești).

354. — F. dată. — Părvu vâtaf cu vărul său Matei, Crețulești, dau zapis lui Ianache (Văcărescu) vel agă că i-au vândut moșia lor dela Lipărești, Ialomița, pe care o aveau și ei de cumpărătoare. Semnează și Stroe vel vornic, Șerban vel vistier, Gheorghe biv staroste (Cond. Jilave No. 9, Lipărești).

355. — 7205 (1697) Fevr. 12. — Cartea lui Constantin Vodă către 12 boeri anume Radu vornic, Radu căp. Fărămiță, Preda căp. ot Gherghița, Stoichița ot

¹ V. și doc. 353.

² V. nota la doc. 154.

Ghimpați, Iane părcălab ot Slătioara, Drăghici iuz. ot Speteni, Oancea ot Gherghița, Dumitru Fărămiță, Dumitru părcălab ot Ruși, Miroslav ot Gherghița, Ianache ot Râfov, Tatu căpitan, ca împreună cu Marcu vtori portar să hotărăscă pe Ianache Văcărescu vel agă despre Tudor sin Drosul la Mărați (No. 64 cond.).

356. — 7205 (1697) Fevr. 18. — Neagu sin Toader din Lipărești, strănepotul lui Apostol, nepotul Tatului de acolo, dă zapis lui Ianache Văcărescu vel agă, că acum in zilele lui Constantin Basarab Voevod, trebuindu-i bani la trebile lui, cu de a lui bună voe mers'a la Văcărescu și i-a vândut partea lui de moșie st. 18 câte bani 44, cari fac împreună taleri 6. Semnează Stroe vornic, Radu (Izvoranu) vel stolnic, Șerban (Grecianu) vel vistier, Radu Golescu vel comis, Vergu vel pah. (Cond. Jilave No. 12, Lipărești).

357. — 7205 (1697) Fevr. 19. — Marcu cu frații lui, feciorii lui Lepădat din Lipărești, nepoții popii Neacșului și ai lui Istrati de acolo, dau zapis lui Ianache Văcărescu vel agă că având ei moșii in Lipărești, care li se trag și lor dela moșul lor Barbul pentru că in viața lui s'a fost prins frate de cruce cu un Udrea din Lipărești, și atunci la această frăție i-a fost dăruit acel Udrea moșului lor Barbului acești st. de moșie încă dela 7175 (1667)¹, iar acum in zilele lui Constantin Basarab Voevod trebuindu-le bani, vând moșia lui Văcărescu. Semnează Stroe vel vornic, Radu (Izvoranu) vel stolnic, Șerban vel vistier, Radu Golescu vel comis, Vergu vel pah. (Cond. Jilave No. 13, Lipărești).

358. — 7206 (1697) Oct. 20. — Constantin Basarab Voevod către boerul Barbul vtori comis fiul lui Petrașco căp. Bucșanu², ca să-i fie ocină la Boldești și Orboești ce se chiamă Adâncata ot sud Prahova, pentru că este a lui bătrână și dreaptă ocină de moșie dela moșu-său Barbu spătar Mănescul unchiul tătână-său lui Pătrașco căpitan și dela moașă-sa jupâneasa Neacșa Măneasca mătușa tătână-său vara Barbului spătar Mănescu³, și fiindu-le lor amânduror această moșie din două și neavând ei feciori din trupul lor, când au fost la petrecania lor au socotit intru inimile lor fiindu-le Petrașco căpitan, tatăl Barbului comis, nepot de sânge mai de aproape, de au lăsat din ce au avut moșie, țigani, scule, nepotului Petrașco căpitan și i-au lăsat și această moșie fiind tot la un loc una lângă alta, hotărâte, alese și impietrite, cu diata de danie făcută de mâinile lor. Această moșie se împreună in capete și se hotărăște, Boldeștii pe din sus cu moșia Părvului vătaf Crețulescu⁴ care se chiamă

¹ V. doc. 334.

² Cf. Arh. St. Cond. Iog. lui Brâncoveanu, 342, și 443-4.

³ Prin testament din 1658 lasă soției sale Preda dealurile Ursoaia din Prahova. Avea nepoți pe feciorii lui Pătrașco ot Bucșani și pe Gheorghe Mihalcescu (Căndescu). Cere să fie îngropat la Sf. Troiță (Radu Vodă) din București. (Actele moșiei Mănești din Prahova). Printre portretele citoricești de la Radu Vodă se află un grup compus din Barbu „vornicul”, jupâneasa Preda și un copil al cărui nume nu se arată. Picturile și inscripțiile sunt refăcute. Este vorba de Barbu Spătaru Mănescu, jupâneasa Preda, și micul Barbu Bucșanu-Mănescu.

⁴ V. doc. 354.

ar Boldeștii, și din jos cu moșia Radului căpitan Fărămiță ot Gherghița; iar Orboiasca, din sus cu moșia lui Panait pah. fiul Neagului post. ot Popești¹ și din jos cu moșia boerului Mihai Cantacuzino vel spătar, și merg aceste moșii în lung din matca Prahovei de ies la câmp peste Călmățui până unde se lovesc cu moșia mănăstirii Căldărușani. Așa le-a ținut Petrașco căp. și fiul său Barbu până acum, iar acum după întâmplarea Nemților ce au venit aici în țară de au făcut multe jafuri² pe la casele boerilor și pe la alții, au mers și la casa Barbului comis de au jefuit ce au găsit, și pe lângă altele i-au luat și cărțile de moșie, numai ce i-au rămas diatele. Divan: Vintilă vel ban (Corbeanu), (loc alb) vel vornic, Alexandru vel log. (Alexeanu), Mihai Cantacuzino vel spătar, Matei (Ciorogârleanu) vel vist, Diicul vel clucer (Rudeanu), Dumitrasco Caramânlașu vel. post., Cornea Brăiloiu vel pah., Părvu Cantacuzino vel stolnic, Const. Știrbei vel comis, Const. Ciorogârleanu vel sluger, Radu Isvoranu vel pitar, Șerban (Grecianu) vtori log. Scrie Mihai log. în Buc. (No. 67 cond., de pe o copie adevărită de inginerul T. Paladi.)

359. — 7206 (1698) Mai 6. — Poruncă domnească către 12 boeri ca să hotărască moșia lui Ianache vel agă (Văcărescu) dela Lipărești de către moșia lui Pană log. fiul lui Vintilă Țigănescul și să dea lui Ianache partea de către moșia lui dela Mărăcineni și Ojogeni și să-i lipească moșie lângă moșie după obicei (Cond. Jilave No. 14, Lipărești).

360. — 7210 (1701) Oct. 22. — Carte domnească boerilor hotarnici ai lui Ianache vel agă Văcărescu, anume Vintilă pah. sin Socol medelnicer³, Neculai sin Oprea șetrar, Preda căpitan ot Gherghița, Radu căp. Fărămiță, Dumitru Fărămiță, Miroslov ceauș, Dumitru Bălțeanu, Manasia ot Gârbov, Drăghici iuzbașa ot Speteni, Măinea șetrar, Vasile slujitor Potâncă, Gavril sin Ivașco ot Schei, să aleagă Lipăreștii de către Pană călugăru și frate-său Gherghe sin Vintilă pah. Țigănescu. (Cond. Jilave No. 15, Lipărești).

361. — 7210 (1702) Iunie 3. — Cartea celor 12 boeri hotarnici pentru Lipăreștii lui Ianache Văcărescu (vezi No. 359) care s'au alăturat de moșia Mărăcineni. Văcărescu avea 728 st. cumpărătoare. Pană Țigănescu n'a putut fi de față „fiind dela „Dumnezeu în grea boală de nebunie“. (Cond. Jilave No. 18, Lipărești).

362. — 7210 (1702) Iunie 20. — Constantin Voevod lui Ianache Văcărescu vel agă să ție moșia Orboiasca, Prahova, rămasă lui dela unchii lui Petrașco și Bădică clucer, Bucșani, hotărâtă și impietrită încă din zilele lui Matei Vodă, de către Marin care s'a sculat cu pără zicând că acea moșie ține de moșia Tătarului ce se chiamă Boldești și merge din movila Duvalmului până în apa Prahovei. Văcărescu zice că moșia pe care o cere Marin e vândută de moșnenii de acolo încă de acum 30 de

¹ Pană pah. fratele doamnei Maria a lui Const. Vodă Brâncoveann (V. Grecianu, Viața lui Const. Vodă Brâncoveanu, de Radu vel log. Grecianu, 345—6).

² Viața lui Constandin Vodă Brâncoveanu, de Radu vel log. Grecianu, ed. St. Grecianu, pag. 20.

³ În actele moșiei mele Alexeni (Ialomîța) se află o notiță cu data de 18 Sept. 1853 privitoare la desgruparea osemintelor lui Socol medelnicer ale soției sale Chiajna și ale urmașilor lor Anuța Bucșanu cu soțul ei Gavrițașco și fii lor Niculae, Ioniță, Zmaranda. — Cf. Iorga, St. și doc. V, 529.

ani la Radul căp. Fărămiță și la frații lui cari au stăpănit din movila Duvalmului până în valea Adâncata, iar mai mult n'au trecut: Radu căp. și frații lui au venit în divan și au arătat cărți dela Radul Vodă leat 1622 și dela Constantin Vodă leat 1652 și 1655, și a eșit dreptatea lui Văcărescu. Divan: Cornea (Brăiloiu) vel ban, Stroe vel vornic, Diicu (Rudeanu) vel log., Mihai Cantacuzino vel spătar, Șerban Grecianu vel vist., Vergo vel clucer, Șerban Cantacuzino vel pah., Dumitrașco Caramanlău vel post., Bunea (Grădișteanu) vel comis, Sandu vel stolnic, Toma Cantacuzino vel sluger, Const. Corbeanu vel pitar, Ștefan Cantacuzino log. (Cond. Jilave No. 68).

363. — 7211 (1703) Iulie 24. — Barbu vist. Brătășanu cu jupâneasa lui, Păuna dau zapis lui Enache Văcărescu vel agă prin care-i vând moșia ce se chiamă Slătioarele cele vechi ot sud Prahova st. 500, dată de zestre de socrul lui Barbu, Iane log. Cocorăscu, moșie în hotar cu moșia lui Ianache vel agă ce se numește iar Slătioarele și acum Jilava hotărâtă și împietrită de 12 boeri în zilele răpos. Matei Voevod, de către Radul log. Cocorăscu ce a fost moș jupănesei Păunei, precum dovedesc și răvașele domnești de hotărnicie și cartea celor 12 boeri, de către Petrașco pitar și de către Badica clucer (Bucșani) unchiul lui Enache vel agă și de către Gheorghe banul Băleanu. Cei 500 st. Barbu îi vinde pe preț de 700 taleri. Mărturii: Const. Știrbei vel clucer, Bunea Grădișteanu vel comis, Grăjdana Cocorasca, Iordache Cocorăscu, Șerban Năsturel post., Radu Golescu biv vel comis, Cernica (Știrbei) vel armaș, Grigore Băleanu vel vornic za Târgoviște, Mihai Corbeanu post., Matei Comăneanu vel căpitan (cond. Jilave No. 9).

364. — 7213 (1704) Nov. 11. — Moise sin Drosul log. ot Zănoaga vinde partea lui din Amărați lui Ianache Văcărescu vel agă, fiind că este tot într'un hotar cu moșia ce au cumpărat moșii și unchiul lui Văcărescu mai înainte vreme. Semnează și Barbu (Mănescu) comis, Radu cupariul. (cond. Jilave No. 49).

365. — 7213 (1705) Martie 12. — Grăjdana ce a fost jupâneasa răposat. Iane Cocorăscul, cu feciorii ei anume Iordache, Matei i Mihai, dă zapis la mâna vărului ei Ianache Văcărescu vel agă, prin care-i vinde moșia ce se chiamă Slătioarele cele bătrâne ot sud Prahova, alături cu moșia unchilor d-lui care a fost hotărâtă de socrul Grăjdanei, Radul biv vel log. Cocorăscu, restul de st. 200 din totalul de 700 st. (vezi No. 363) Semnează și Mihai Corbeanu post., Gheorghe vel căpitan, za dorobanți, Barbu Brăiloiu spătar (Cond. Jilave No. 10).

366. — 7213 (1705) Aprilie 25. — Tudor log. sin Drosul vinde lui Ianache Văcărescu moșie în Mărați care i-a fost și lui cumpărătoare de la feciorul Radului log. Țigănescu. Semnează și Mihai Cantacuzino vel spătar, Drăghici vataf za aprozi (Cond. Jilave No. 50).

¹ Drăghici „Striban“ adică Strâmbeanu, în cronica lui Afenduli (Hurmuz. XIII trad. 67), fost și ceauș e fiul Radului clucer 1668 fiu și acesta al Badei pah. din Vlădești, Hulubești și Căptărești 1669 fiul lui Tudoran pitar. — Despre mama, Stanca, Drăghici e nepot de soră lui Răducanu pah. 1692 fiul lui Andrei din Strâmbea 1671, fiul agăi Neagu (fratele lui Antonie Vodă din Popești). Din acești Vlădești — Strâmbeni și-a trăs neamu Dumitrana Strâmbeanu soția lui C. Știrbei din a doua jumătate a sec. XVIII. (Acad. Rom. pachet 44, doc. 78 și 113; pachet 29, doc. 213. — Cf. doc. 333, 556, 568.

367. — 7213 (1705) Aug. 22. — Adică eu Gheorghe, fiul lui Vintilă log. din Țigănești, dat-am scrisoarea mea la vreme de petrecania mea, lăsat am cu sufletul meu unchiu-meu lui Sibiu ca să vânză moșia de la Lipărești toată partea mea câtă se va afla, ca să mă pomenească până la anul cum se cade și să-mi facă trei sărindare, și un rând de haine și un cal să le dea de pomană, pentru că din alte moșii nu am lăsat nimic care au fost despre partea mâne-mea, nici dobitoace, din cai, din boi, din vaci, nu mi-au rămas ca să las, fără de moșia de la Lipărești și de la Țigănești, cum scrie mai sus, ca să mă grijească de toate ce trebuiesc până la anul iar câte moșii dintr'acestea vor rămânea să fie ale d-lui unchiu-meu Sibiu. Și i-am lăsat pe Calotă țiganul cu 2 copii, să facă ce-i va fi voia cu dâșii, iar moșia dela Petrești care este de zestre de la maica, să fie a frăține-meu lui Partenie călugăru de se va tămădui de boala lui ce o are ¹, să-și stăpânească moșia, iar de nu se va tămădui să fie volnic unchiu-meu ² Ivașco Băleanu să o vânză, să-l pomenească și pe dânsul și (pe) părinții noștri, pentru că aceste moșii ce scriu mai sus ce am lăsat unchi-meu (lui) Sibiu, le-am lăsat ca să mă grijească. Iar câte vor rămânea nevândute să fie ale d-lui, pentru că la vreme de boala mea m'au primit la casa d-lui și m'au căutat până la vreme de petrecania mea. Iar cine va strica această diată să fie blestemat de Vlădica Hristos și de 318 părinți de la Nichea. Și am scris eu popa Nedelco cu învățătura lui Gheorghe. Semnează Gheorghe sin Vintilă log. din Țigănești, popa Nedelco ot Zănoaga, Mihnea din Zănoaga, Oprea vătaf, popa Zărna din Zănoaga, Radu din Zănoaga, Paraschiva sin Ghiorma post. din Cocorăști. (Cond. Jilave No. 19. Lipărești).

368. — 7214 (1706) Ian. 9. — Sibiu sin Radu log. din Țigănești dă zapis lui Ianache Văcărescu vel agă, că având un nepot de frate Gheorghe sin Vintilă ot Țigănești, acesta i-a lăsat moșie la Lipărești, și trebuindu-i bani, Sibiu o vinde lui Văcărescu pentru că moșia se întâlnește cu satul lui Văcărescu Jilavele ce se chiamă Slătioarele cele vechi. Semnează și Toma vel post. Cantacuzino, Grigore Băleanu vel vornic za Târgoviște, Ivașco Băleanu, Șerban (Grecianu) vel stolnic, Matei Falc(oianu) biv vel căpitan, Lefter căpitan (cond. Jilave No. 20. Lipărești).

369. — 7214 (1706) Martie 4. — Cuprins ca la No. 368. Rectificare de numărul stânenilor. Semnează și Șerban vel log. (Grecianu), Vladul vtori log., Grigore Băleanu vel vornic za Târgoviște, Const. Șirbei vel clucer, Toma Cantacuzino vel post. (Cond. Jilave, No. 21. Lipărești)

370. — 7216 (1708) Aug. 25, — Tudor sin Drosul dă zapis lui Ianache vel pah. (Văcărescu) «că mi-au făcut d-lui bine cu taleri 100 până la Crăciun pusu-«i-am zălog moșia Gureanca care merge prin capul moșiei d-lui Mărați». (Cond. Jilave, No. 1 Gureni.)

371. — 7217 (1709) Martie 3. -- Tudor vinde lui Ianache Văcărescu moșia Gu-

¹ V. doc. 361.

² V. doc. 104.

renii, Saac, ce o are și el cumpărată de la Radu căp. Fărămiță socrul său, pe taleri 100, stânjenu bani 88. Semnează și Ștefan Cantacuzino vel post., Iordache Crețulescu vel agă, Radu Golescu vel clucer, Moisi sin Drosul log., Radu Hrizea¹ biv clucer (Cond. Jilave, No. 58.).

372. — 7225 (1717) Aprilie 9. — Zapisul lui Ilie sin Radu Fărămiță din Gherghița, cu frate-său popa Radu, la mâna lui Const. Văcărescu vtori log, cum că părintele lui Văcărescu, Ianache biv vel clucer, făcând bine lui Ilie cu taleri 75 încă de sunt 4 ani, fără de nici o dobândă, pentru acești bani au zălogit la Const. Văcărescu moșia lor ce se chiamă Boldești, st. 50, lângă moșia lui, și neputând plăti la soroc, i-o vând. Semnează și Șerban Grecianu vel spătar, Matei Mogoșescu vel serdar, Grigore Filipescu vel căp. za dorobanți, Șerban Grecianu vel stolnic, Grigore Grecianu biv vel agă. (Cond. No. 11.).

373. — 7226 (1718) Mai 6. — Ispravnicii scaunului Bucureștilor, Șerban Năsturel vel ban, Pană Negoescu vel vornic, Grigore (Halepliu)² vel vist., Nicolae Roset pa h Ianache Stama³ biv vel agă, scriu carte la 6 boeri anume: Preda căp. ot Gherghița Ion căp. ot Nănișor, Dediul ceauș ot tam, Gavrilă iuz. din Schei, Gheorghe sutaș din Ghimpați și Drăghici căp. de la Speteni, ca împreună cu vtori portar să hotărânicească Lipăreștii din jos, cumpărați de Const. Văcărescu vtori log, de la un Sibiu, partea nepotului acestuia, Pană călugăru. (Cond. Jilave, No. 23 Lipărești).

374. — 7228 (1720) Mai 1. — Matei Cocorăscu dă zapis „vărului“ Const. Văcărescu⁴ vtori log. cum că-i vinde partea de moșie ce are la Togozeni. Semnează și Matei Crețulescu vel stolnic, Mihai vel șetrar, Const. log. Obedeauu (No. 56 cond.

375. — 7228 (1720) Mai-10. -- Matei sin Iane log. Cocorăscu dă zapis „vărului“, Const. Văcărescu vtori log. că rămâindu-i multă datorie de la frate-său Iordache vistier Cocorăscu și având moșie de la părinți în Togozeni, Prahova, care se hotărâște pe din jos cu moșia lui Văcărescu «ce este iar de la noi», și pe din sus cu moșia jupănesii Ancuții fata lui Mihai spătar (Cantacuzino) pe care a ținut-o Chirca sluger (Rudeanu), a mers la Văcărescu de i-a vândut acea moșie. Semnează și Matei Fălcoianu biv vel vornic, Panaiot vel sluger, Barbu Merișanu vel pitar, Ianache (Stama) vel post., Matei Crețulescu vel stolnic, Const. Dudescu biv vel comis, Anton căpitan (No. 57 cond.).

376. — 1757 Martie 1. — Preda Fărămițescu sin Ghioca Fărămițescu, dă zapis Predii log. za vistierie că luând de a doua soție pe Stanca fata Badii log. și având aceasta o copilă Ilinca ce s'a căsătorit cu Preda log. za vistierie și fiind fost pus Stanca în foaia de zestre a Predii log. 200 st. moșie la Costieni, Vlașca, care moșie o avusese și Stanca zestre de la părinți, dă Preda Fărămițescu Predii log. 50 st. din moșia ce are la Boldeștii Tătarului în locul celor 200 st. de la Costieni. Boldeștii

¹ Popescu, cronicarul.

² Vezi anexa despre familiile grecești.

³ V. în anexă, familia Muselim-Balasache.

⁴ V. doc. 365.

se invecinesc de o parte cu moșia banului Barbu Văcărescu, iar de altă parte cu Chirculeasa. (No. 69 cond.)

377. — 1776 Ian. 20. — Manolache Vatați mutându-se în Rusia, vinde lui Nicolae Filipescu sin Pană vel log. moșiile Jilave jumătate, și Cocorasca întreagă, pe care le are zestre de la ghegeneral maior Mihai Cantacuzino care le avea și el zestre de la răpos. Const. Văcărescu vel log. Cealaltă jumătate din Jilave era a lui Radu vel vornic Văcărescu fratele lui Constantin. Semnează și Mihai Cantacuzino, Dimitrie Ghica ban, Ianache Văcărescu vel vist., Maria Cantacuzino, Cozma (Popescu) Buzău¹, Chesarie Râmnic², Nicolae Dudescu vel vornic, Ioan Iuliano³, Ștefan Pârscoveanu vel log.

La 1 Fevr. acelaș an Nicolae Filipescu revinde Jilavele lui Radu Văcărescu după cererea acestuia, cu îndatorire pentru el, dacă ar vinde iar moșia, s'o vânză la neamul lui Filipescu. (No. 60 cond.)

378. — 1781 Iunie 15. — Alexandru Voevod dă voie vornicesei Venețianei Văcărescu⁴ să facă în fiecare Vineri târg la Jilave, care este în drumul mare al Focșanilor. „Unde să aducă toți cei dinprejur cele trebuincioase a se vinde... orice „marfă... fără numai vinul și rachiul... numai d-ei să vânză“.

La 25 Aprilie 1782, întărește Nicolae Const. Caragea Voevod. „Vameșii dom- „nești să aibă a-și lua vama și dela acest târg, după obicei și după catalog, ca și „dela celelalte târguri, însă peste 3—4 luni de zile după ce se va începe facerea „târgului și se va întemeia...“.

La 1784 Iunie 15 altă întărire.

La 1797 Aug. 19 domnul, luând seamă că pe moșie e biserică de piatră, și vorniceasa „și școală are a întocmi pentru învățătura copiilor sârmani fără de plată... „vama ce se va aduna să se strângă pe seama bisericei și a școalei, la care intru „nimic vameșii să nu se amestece“. (No. 63 cond.)

379. — 1813. — Ștefan Văcărescu dă zapis nepotului Alexandru Filipescu⁵ biv vel clucer, că i-a vândut partea sa din Jilave, Ialomița. Ștefan Văcărescu stăpânise de-avalma cu frate-său Barbu vornic Văcărescu. Semnează și Luxandra Văcăreasca⁶ (grecește) Princesa Zoe Bagration (franzuzește). (No. 71 cond.)

280. — 1835 Aug. 2. — Băneasa Zoîța Văcăreasca⁷ cere inginerului Teodor Paladi să facă hôtărnicia moșiei Jilave, Ialomița, pe care o dă de zestre lui Alecu Belu, moșie stăpânită de-avalma cu vornicul Alexandru Filipescu (No. 72 cond.)

¹ Vezi nota la doc. 146.

² Mort 1780. Frate cu State clucerul Halepliu. Doc. 590 sq.

³ Anexă. Familia Guliano.

⁴ V. doc. 160 nota.

⁵ Poreclit Vulpe.

⁶ Soția lui Ștefan, născ. Prejbeanu.

⁷ A doua soție a lui Barbu Văcărescu, născ. Guliano-Paleologu. Cea d'întâi soție a lui Barbu V. fusese Stanca Slătineanu, cu care avusese pe Tița, mama lui Barbu Catargi.

381. — 1835 Aug. 10. — Hotărnicia moșiei Jilave, făcută de Teodor Paladi. Jilavele se mărginesc cu: moșia Slătioarele ce se stăpânește acum de sovetic Petrov care o are de zestre dela soția sa Anica ¹ ce a ținut pe răpos. căminar Alecu Văcărescu; cu moșia Rădulești a Elenchi Dudeasca.

Moșia Lipărești Mărăcineni ce este între Ojogeni și Togozeni, merge din apa Cricovului, unde se întâlnește cu moșia Jilave în matca râului.

Slătioarele până la 1815 se stăpâneau de răpos. Răducan Hrisoscolev, iar atunci prin schimb au trecut la Alecu Văcărescu.

Printre actele arătate: zapis din 7252 (1744) Iunie 25, prin care Bălașa Băleanu ² vinde lui Barbu Văcărescu biv vel vist. moșia Leotești (spre Sărata); zapis din 7253 (1745) Mai 25 prin care Barbu Văcărescu face schimb moșia Leotești cu mănăstirea Căldărușani. (Cond. Jilave fila 115).

382. — 1840 Oct. 25. — Hotărârea înaltului divan în pricina moșiei Jilave. Se menționează zapisul din 1798 Nov. 12 prin care vornicul Ștefan Văcărescu și fratele său banul Văcărescu își împart periusia părintească după moartea mamei lor ³. Jilava se va stăpâni de amândoi. Casele cele vechi părintești le ia Barbu, iar pe cele noi cumpărate dela Vatați le ia Ștefan. Soția lui Ștefan era Ruxandra ⁴.

Semnează Gheorghe Filipescu, Mihai Racoviță, Scarlat Grădișteanu, Ștefan Bălăcianu (Cond. Jilave fila 135).

383. — 1843 Iunie 21. — Hotărârea înaltei curți de revizie în pricina moșiei Jilava. Semnează Dumitru Ralet, Manolache Băleanu, Alexandru Nenciulescu, Gheorghe Dedulescu, Atanasie Hristopol, Constantin Cornescu, Filip Lenș ⁵, Ștefan Goleșcu (Cond. Jilavo fila 157).

384. — 1844 Martie 15. — Hătărârea divanului civil din Buc. secția 2-a în pricina călcării moșiei Slătioarele a Anicăi Băbeanca de către proprietarul moșiei Jilava

Printre acte s'au înfățișat și următoarele:

1762 Mai 2, cartea Părvului (Cantacuzino) vel vornic de judecata dintre serdăreasa Stanca Călineasca ⁶ și post. Const. Olănescu pentru Slătioarele.

1763 Iunie 3, zapisul post. Const. Olănescu și al soției sale Saftei prin care arată că având de zestre moșia Slătioarele, Prahova, au vândut-o serdăresei Stanca Călineasca ⁷.

1815 Mai 27, schimb între Răducan Hrisoscolev biv treti vistier cu soția sa

¹ Născută Băbeanu, V. doc. 386.

² Cf. doc. 159, 160.

³ Venețiana. Doc. 160 nota și doc. 378. A murit asasinată la moșie.

⁴ Doc. 379.

⁵ Era fiul lui Ioan-Baptist Linchou, preceptor de franceză în București, și nepot de frate al lui François Linchou care a jucat un rol politic în Moldova la mijlocul sec. XVIII. Amândoi erau fii unui negustor din Marsilia, Maurice. V. Filitti, Lettres et extraits, tabla.

⁶ Născ. Rudeanu, soția lui Matei Călinescu. (Iorga, St. și doc. VII. 353) Fiica lor. Stanca a fost soția lui Ianache Siliviano, serdar, zis și Cămpulungeanu.

⁷ V. doc. 387.

că mai rămăindu-i Adâncata ce-i zice și Rășanu și satul Sălciile, le dă nepoată-si Elenchi ce ține pe vornicul Enache Moruzi.

Semnează Ștefan Bălăcianu, Const. Cornescu, Grigore Grădișteanu, Iancu Ralet, Ion K. Ruset. (Cond. Jilave fila 220).

386. — 1851 Mai 4. — Sentința judecătorei Ialomița pentru hotarul dintre Jilava și Chirculeasa a eforiei spitalelor civile. Din act reiese că aga Pană Băbeanu are fiică pe Anastasia soția lui Govorov polcovnic rus, și soră pe Anica ce a ținut întâi pe Alecu Văcărescu¹. Pană are și un frate pe Matache Băbeanu care are o fiică Tinca. (Cond. Jilave fila 233).

387. — 1854 Ian. 13. — Hotărârea inaltei curți, în pricina moșiilor Slătioarele și Jilava. Aga Pană Băbeanu a spus că Slătioarele din vechime au fost a trei fete ale lui Chirca Rudeanu, anume Bălașa Lupoianu, Ilinca Topliceanu și Stanca Călinescu

Semnează Const. Grigore Ghica, Ion Câmpineanu, Grigore Obedeanu, Dimitrie Fălcoianu, Nicu Manu, Barbu Catargi, C. Văcărescu, Dimitrie Mănescu². (Cond. Jilave fila 249).

¹ Cf. doc. 381.

² Fiul lui Silivestru Filitti și al Smarandei ultima din ramura dela Mănești (Prahova) a boerilor Bucșani. Cf. doc. 146 nota, 342 nota, 358.

MĂGURENI (Prahova) ¹

388. -- 7203 (1695) Martie 9. — Constantin Vodă către Șerban Cantacuzino vel comis și nepoților lui, Constantin, Matei și Părvu, feciorii răpos. Părvu stolnic, să le fie ocină în Măgureni, Prahova, partea lui Drăghici șchiopul și a fraților lui cu viile și cu livezile, din dealu Măgurenilor, cumpărături ale lui Drăghici șchiopul dela Tărăți. Drăghici le-a vândut Radului log. Cocorăscu, tatăl Vladului log. Apoi Vlad log. le-a dat aceste vii și moșii, la moartea lui, mănăstirii Sărindaru din București, dar părintele Ioasaf egumenul, văzând că n'are sf. mănăstire nici un venit dela acea moșie, s'a tocmit cu Șerban Cantacuzino (vornicul) ² și a făcut schimb, de i-a dat pentru vie taleri 100, ca mănăstirea să-și răscumpere via pe care o vânduseră alți părinți mai nainte, iar pentru moșie Cantacuzino a dat opt iepe fiind mănăstirea lipsită, și a mai dat un țigan pentru pomană. Schimbul s'a făcut cu voia ctitorilor după cum dovedește zapisul lui Ioasaf egumenul cu boeri mărturie și cărți coajnice și scrisori ce au fost făcute pe aceste moșii și vii la mâna lui Cantacuzino. Divan: Cornea (Brăiloiu) vel ban, Alexandru (Alexeanu) vel vornic, Diicu (Rudeanu) vel log., Mihai Cantacuzino vel spătar, Șerban (Grecianu) vel vist., Constantin vel clucer, Dumitrașco (Caramanlău) vel post., Vergo ³ vel pah., Radu (Izvoranu) vel stolnic, Constantin Corbeanu vel pitar, ispravnic Toma Cantacuzino vtori log. Scrie Stanciu log. (Arhiva Stat Cond. 1 a lui Const. Brâncoveanu.

389. — 1783 Aug. 23. — Radu dela malul lui Bot dă zapis părintelui Ioanichie egumenul dela schitul din Predeal că având un peticel de vie și cu puțintei prunișori in dealul Măgurenilor pe moșia boerească, alătura cu a sf. sale, o pusese zălog la Ioanichie pe un an drept taleri 10, să o stăpânească, să-și ia toate roadele până la anul, iar la anul Radul să aibă a-i da banii și Ioanichie să-i întoarcă moșia, iar nedând la soroc să fie via stăpânitoare. Radul a plătit banii fiind de față și boerii Constantin și conu Iordache ⁴ (Cond. Măgureni No. 12).

¹ Moșie de cumpărătoare a Cantacuzinilor. Nu figurează în lista moșiilor postelnicesei Elena (Hrisovul din 1668 în Iorga, doc. Cantacuzinilor, 72). Pentru porecla de Măgureni dată Cantacuzinilor din ramura lui Drăghici spătarul v. doc. 191. — Vezi și actele moșiei Valea-Lungă, în acest volum, doc. 602 și urm.

² Doc. 393.

³ Un Nicolae Vergu în vremea lui Mavrogheni (Urechia, Ist. Rom. III. 536).

⁴ Cantacuzinești, V. doc. 390.

390. — 1793. — Biv vel medelnicer Const. Hrisoscoleo cere domnului să se hōtărnicească partea lui din Măgureni ce o are cumpărătoare dela răpos. ghegeneral Mihai Cantacuzino, fiindu-i acestuia răposata soția lui Hrisoscoleu nepoată de soră¹, iar boerii frați Dinu și Iordache Cantacuzino nepoți de văr primar². Hrisoscoleu își dăduse partea de zestre ficei sale³. In 19 Mai acelaș an domnul incuviințează (Cond. No. 13).

391. — 1793 Iunie 16. — Toma Topliceanu șetrar dă zăpis la mâna cumnatului Dinu Cantacuzino biv vel serdar, ca să se știe că după ce a răposat frate-său Nicolae Topliceanu biv vel pitar, neodihnidu-se Cantacuzino pe o jumătate de moșie din moșia Răzoaei ce i-o lăsase răposatul, pentru ca să nu mai fie vorbe și pricini între niște frați ca ei, a făcut Topliceanu mare rugăciune lui Cantacuzino de a primit toată moșia st. 1900. Tot Cantacuzino să stăpânească și 7 suflete de țigani dați din foaia de zestre a răposatei soacrăi lui Cantacuzino, însă 4 suflete cumnatu Dinu și 3 suflete cumnatu Grigore. Topliceanu era vechil și din partea fratelui său Dumitrașcu Topliceanu. S'a rugat de Cantacuzino de i-a iertat celelalte merazuri⁴ ce au mai rămas dela răposatul Nicolae Topliceanu. Moșiile ce sunt în județul Prahova ce au Toplicenii a lua dela casa verei lor Zoții⁵ fiica unchiului lor Rudeanu, fratele mumei lor, să aibă a le da schimb lui Cantacuzino, luând ei moșia Răzoaia. (Arhiva G. Gr. C. Acte Măgureni).

392. — 1793 Nov. 20. — Medelniceru Const. Filipescu ispravnic și șetrar Ioniță Bălăcianu hotărâsc moșia Măgureni, Prahova, între biv vel medelnicer Const. Hrisoscoleu (prin vechil ginerele lui, biv vtorii log. Alexandru)⁶ de o parte, și biv vel serdar Constantin și biv vel serdar Iordache Cantacuzinești, de altă parte. Urmează cu data de 1794 Martie 9 apostila lui Alexandru Vodă Moruzi. (Arh. G. Gr. C.).

393. — 1794. — Adeverez eu Const. Călinescu cu acest zăpis al meu⁷ către Constantin Cantacuzino biv vel serdar că din partea mea de moșie a Măgurenilor ce mi s'a fost impresurat de neamul d-lui, după cum cartea neamului d-lui, anume Const. Cantacuzino post. i Matei Cantacuzino i Părvul Cantacuzino, cu leat 7220 (1712) Martie 20 ce este dată la mâna Vladului log. neamului meu⁸, adeverează de impresurarea ce au făcut la partea neamului meu din această moșie și acum cu judecată domnească mi s'au dat iarăși întru stăpânire, după acea carte a neamului

¹ Născută Fărcășanu cf. doc. 604.

² Veri ai doilea.

³ V. doc. 230 și 392.

⁴ Moșteniri.

⁵ Soția lui Scarlat Hiotu.

⁶ Cf. doc. 230 și 406.

⁷ Cf. doc. 384, 393, 397. — Un Ion Călinescu iscălește grecește la 1684 (Iorga, St. și doc. V. 307). — Toma și Mincu (Mihai) Călinescu, fii Mariei Călinescu, trăesc la 1782 (Urechia, Ist. Rom. I. 246). P. alt neam de Călinești în sec. XIX-lea, Filitti, Domniile române sub reg. organic, 14.

⁸ Vladul log moș al Călinescului. V. doc. doc. 398. E Cocorăscu v. doc. 388, 398, așa în cât Const. Călinescu pare a fi descendent din Părvan, trei vistier, ginerele lui Cocorăscu.

d-lui și după vechile hrisoave domnești ce am la mână, ori câtă parte de stânjeni mi se vor alege la hotărnicie într'această moșie a Măgurenilor, dintr'această toată partea mea i-am dăruit d-lui a treia parte ce se cădea a o lua eu de la d-lui . . . fiind-că osebit că sunt vecin de aproape de d-lui, dar am cunoscut de la d-lui multe faceri de bine și ajutor ori-când a fost în treabă cum și fără treabă.

Pe verso: adevierirea de către isprăvnicatul de Prahova la 3 Nov. 1795. S'au ales de către biv vel pah. Ioniță Comăneanu st. 1572 partea lui Călinescu, din care acesta dăruiește a 3-a parte, st. 522 lui Cantacuzino. Semnează și Constantin Filipescu, Ion Grecianu clucer. (Arh. G. Gr. C.).

394. — 1795 Aug. 8. — Erei Drăghici cu soția sa Rada vinde polcovnicului Iordache Grecul din Măgureni moșie în dealu Măgurenilor (Arh. G. Gr. C.).

395. — 1797 Aug. 27. — Ioniță Racotă dă în scris isprăvniciei de Prahova că după jalba ce a dat lui Vodă Ipsilanti biv vel serdarul Iordache Cantacuzino că prin cărciuma ce Racotă și-a făcut pe locurile infundate ce are la Măgureni, dinaintea cărciumei lui Cantacuzino, face pagubă acestuia, și venind vtori vistierul Ianache Răfoveanu judecătorul județului și adevărind că din vechime cărciuma de pe moșia lui Racotă a fost din jos de căminul acestuia și nu acolo unde și-a făcut-o acum, Racotă renunță la cărciumă.

Adeverit la 28 August. de pah. Hrisoscoleu ¹, ispravnicul județului (Arh. G. Gr. C.).

396. — 1797 Ian. 19. — Adeverința mea la mâna feciorului meu popi Drăghici ca să se știe că rămânându-ne de la părinții noștri o fărâma de moșie în dealul Măgurenilor, însă moșie ohavnică, ne-am învoit împreună de ne-am împărțit care pe unde să stăpânească. Semnează iereul Mihail (cond. No. 19).

397. — 1800 Martie 9. — Anaforaoa divanului cătră domn. Vătaful de divan a înfățișat pe Const. Călinescu de la Prahova cu biv vel pah. Iordache Cantacuzino vechil și din partea fratelui său biv vel pah. Iordache Cantacuzino și pe biv vel medelnicer Const. Hrisoscoleu pentru partea de moșie ce are Călinescu în Măgureni. Călinescu zice că în întâia domnie a lui Alex. Moruzi și-a aflat dreptatea, rămânând ca d-lor Cantacuzinii să jure, iar pah. Const. chemând pe Călinescu i-a zis că de-i va dăruia a treia parte din moșie, jurământul să rămăe jos. Călinescu s'a increzut și a dăruit (v. doc. 393), dar în domnia lui Alex. Ipsilanti medelnicerul Hrisoscoleu a spus că nu recunoaște acea învoială. Divanul a văzut la Călinescu anaforaoa velișilor boeri din 19 Fevr. 1794 din care iese dreptatea Călinescului al cărui strămoș ² a fost nedreptățit de vornicul Șerban (Cantacuzino). — Tatăl Călinescului ³ s'a judecat cu serdarul Parvu Cantacuzino care a mărturisit dreptatea lui Călinescu. Și măcar că de la această judecată sunt trecuți 48 de ani dar jeluitorul a fost instrăinat în țara leșească de mic, și tocmai în vremea

¹ Grigore. V. doc. 401 și 505.

² Vlad log. V. doc. 393 și 398.

³ Drăghicean, v. doc. 398.

răsmiriții Rușilor a venit, șezând aci numai un an și jumătate și apoi iarăș s'a dus la numita țară. Anii instrăinării Călinescului și anii a două resmirițe neintrând după pravilă în rândul anilor de paragrafie, rezultă că tăcerea Călinescului a durat numai 9 ani. Dintr'o anafora a veliților boeri de la 15 Dec. 1796 se vede că Hrisoscoleu s'a simțit păgubaș din aranjamentul Călinescului cu Cantacuzineștii, bănuind oarecare vicleșug la mijloc, iar anafora o zice că pretențiile lui Hrisoscoleu trebuie îndreptate numai împotriva Cantacuzinilor, iar nu în potriva Călinescului a căruia dreptate nu trebuie să se vateme. Semnează Const. Filipescu vel vornic, Isaac Ralet vel vornic Const. Știrbei vel vornic, Scarlat Cămpineanu vel log. (Arh. G. Gr. C.).

398. — 1802 Fevr. 16. — Anafora o veliților boeri către domn în pricina medelnicerului Const. Hrisoscoleu cu Const. Călinescu pentru a treia parte de 500 st. din moșia Măgureni ce a dat-o fraților Cantacuzinești.

Călinescu a arătat o carte cu leat 7228 Martie 20¹ prin care Const. post., Matei și Părvu Cantacuzinești recunosc față de Vladul log.² strămoșul Călinescului că unchiul lor Șerban vornicul l-a împresurat și că ei ne putând suferi aceasta recunosc stăpânirea Vladului log.

A mai arătat hrisovul lui Const. Vodă Brâncoveanu din 7220 Martie 26 și al lui Ștefan Vodă Cantacuzino din 7223 în care se arată părțile lui Vladul log. și se pomenește de silnicia lui Șerban vornicul.

A mai arătat o carte de judecată de la 7254 (1746) Mai 22 semnată de răpos., stolnic Părvu și cuprinzătoare că s'a judecat Drăghicean log. tatăl lui Călinescu cu serdarul Părvu Cantacuzino și că acesta a recunoscut dreptatea lui Drăghiceanu.

Cantacuziniștii întâmpină că scrisorile lor au fost răpuse în vremea răsmiriții, iar Călinescu replică cum că n'a putut să-și caute dreptatea împotriva lor fiind instrăinat de mic în țara leșească.

Hrisoscoleu a arătat cartea lui Vodă Ipsilanti din 9 Fevr. 1797³ în care se spune că medelnicerul s'a plâns că în vremea când generalul Mihai s'a deosebit de pământul acesta și s'a dus la Rusia după împărăteștile trataturi ce au fost date, vânzându-se cele 2 părți de moșii ce le avea în Măgureni le-a cumpărat Hrisoscoleu⁴ cu zăpisi cu știrea și a vecinilor și a răzașilor dimprejur, și nimeni nu s'a arătat cu nici un fel de pără nici într'un an de zile ce a avut generalul Mihai soroc a-și desface lucrurile sale de aici, nici în alți zece ani după cumpărătoare, ce a avut în urmă medelnicerul soroc pus de către generalul Mihai pentru istovul banilor, precum nici mai în urmă până la leat 94, iar atunci după iconomia ce s'a făcut între Călinescu și Cantacuzinești, dându-se hotărârea lui Alex. Moruzi ca să stăpânească Călinescu st. 1500, s'a luat și din cumpărătoreea lui Hrisoscoleu st. 1000, așa că numai

¹ V. doc. 393.

² Cocorăscu. V. doc. 388.

³ În copie în biblioteca Acad. Rom. Ms. 611 f. 122.

⁴ V. Iorga, doc. Cantacuzinilor, 215. Mihai Cantacuzino însuși avea moșie în Măgureni prin cumpărătoare de la vărul său Șerban Cantacuzino la 1760. Ibid. 213. — Cf. doc. 403.

el se vede păgubit cu acești stânjeni, iar Cantacuzinii stăpânesc moșia întreagă sub cuvânt că le-a dăruit-o în urmă Călinescu. Hrisoscoleu zice că el este străin de dăruirea ce s'a făcut pentru înlăturarea jurământului. (Arh. G. Gr. C.).

399. — 1802 Martie 16. ¹—Act de împăciuire, întărit de domn la 23 Martie între Iordache Cantacuzino și cumnata Smaranda soția răpos. frate-său clucer Const. Cantacuzino. — Intâmplându-se oare-care prigonire între noi asupra dietei răposatului, în cea de pe urmă prin mijlocirea multor prieteni și rude, dinaintea mitropolitului (Dositei Filitti), biv vel banului Scarlat Ghica aflându-se vel log, și a biv vel banului Manolache Brâncoveanu, ne-am împăcat și ne-am învoit cu acest așezământ, adică să-mi dea d-ei acum din cele câștigate și agonisite de răposatul bani gata taleri 6000, i vedre vin 1800 cu toate cârciumile casei până la toamnă când va eși vinul cel nou, drept taleri 1575, care vine vadra pe bani 105, i oi fătătoare 150 drept taleri 600, i măci de stup 100 drept taleri 400, i capete de vaci mari 12 drept taleri 215, i un tacâm de cal, de argint, drept taleri 600, i o tabacheră de aur drept taleri 260, i o congea ² de zamfir cu diamanturi drept taleri 200, și 2 inele unul zamfir și altul diamant drept taleri 150; care toate acestea se adună în sumă de taleri 10.000, și după moartea d-ei să mi se dea toată casa răposatului cea pogorâtă la d-lui de la părinții noștri, adică partea d-lui, însă moșia Măgureni cu viile, cu moara, cu casele și cu toate clădirile care vor fi făcute pe dansa, i moșia Valea Lungă, i moșia Edera i moșia Branciogu. i moșia Buda, i moșia Lilești, i două vatășii de țigani lăeți cați se vor afla, și țiganii de vatră toți, bez sufletele opt ce-i las d-ei în locul de zestre a d-ei însă Apostol, bez 12 pogoane de vie de la Sărata ce sunt date de răposat în locul viilor d-ei de zestre ce prin diata răposatului se arată. Din care toate acestea câte mai sus se arată că am a lua după moartea d-ei, bez numitele opt suflete de țigani, i bez numitele pogoane de vie, să nu fie volnică d-ei a instrăina nimic din cele părintești cu cuvântul de vânzare sau de dar, sau cu ori-ce alt mijloc. Încă de acum să mi se dea și toate sineturile acestor moșii câte se vor fi aflând. Și la câte pricini de judecată se vor întâmpla pe chipul răposatului, pentru orice aliș-veriș al d-lui cu ori-cine, să nu fiu eu dator a răspunde ci d-ei. Iar pentru câte judecări se vor întâmpla asupra numitelor moșii i țigani, să am eu a mă judeca cu cheltuiala pe din două de frate. Iar d-ei cât va fi în viață să aibă hrisis ³ pe toate acestea, adică să le ție și să le ia venitul spre hrana și chiverniseala d-ei întocmai după cum și răposatul frate-meu, fără de nici o supărare de către mine sau de către moștenitorii mei. Așijderea să ție cu desăvârșită stăpânire atât d-ei cât și moștenitorii d-ei toate câte s'au câștigat și agonisit de răposatu frate-meu, mișcătoare i ne-mișcătoare, i mai sus numitele opt suflete de țigani, i pogoanele de vie, făcând cu toate ori-ce va vrea și lăsându-le după moarte ori cui va voi, fără de nici o împotrivire de către mine sau de către moștenitorii mei. Intr'acest chip dar așezându-mă

¹ Cf. doc. 225 și 400

² pafă

³ folosință.

cu d-ei de buna mea voie, cugetând vre-odinioară sau eu, sau moștenitorii mei cele împotriva acestui așezământ, măcar cu cât de puțin lucru. atunci să am a întoarce toate câte mi s'au dat acum și să fiu dator a urma întocmai după cuprinderea diatei răpos. frate-meu. Pentru care spre a se păzi nestrămutat, insumi am iscălit, puindu-mi și pecete, rugând și pe p. sf. sa părintele mitropolit i pe mai sus numiții doi boeri ce au fost de față de au întărit, cum și pe alți boeri mari, și spre încredințare i-am dat d-ei, luând și eu de la d-ei (un) cu asemenea cuprindere zăpis, (Arh. G. Gr. C.).

400. — 1802 Mai 1. — Adeverința lui Iordache Cantacuzino pentru 2840 taleri primiți de la d-ei cumnata Smaranda clucereasa Cantacuzino din taleri 10,000 ce are să-i dea în lucruri și în naht, însă 1500 în naht și taleri 200 o congea și taleri 150 două inele și taleri 260 o tabacheră de aur și taleri 575 cu un zăpis al ginereului lui Cantacuzino, Iancu Cocorăscu, și taleri 50 cu un zăpis al surorii lui Cantacuzino, Sultana, și taleri 600 tacămul calului. (Arh. G. Gr. C.).

401. — 1802 Iunie 7. — Din taleri 10.000 ce am avut să iau de la răposata d-ei cumnata Smaranda Cantacuzini clucereasa¹ după așezământul ce am făcut între noi, am primit de la d-ei în viață fiind taleri 4055 $\frac{1}{2}$, și acum de la d-lui Grigore Hrisoscolev² biv vel clucer clironomul răposatei am primit taleri 5944 $\frac{1}{2}$, printr'un zăpis al d-lui serdarul Chiriță Căplescu de taleri 6000 capete i dobânda și rămân mai mult asupra-mi taleri 355 $\frac{1}{2}$, care acești bani sunt într'alți taleri 2500 ce-mi lasă răposata prin diată copiilor, adică taleri 1000 fiului meu Constantin și taleri 500 fiii-mi Marioarii și taleri 500 Elenchi și taleri 500 Smarandichi. Mi a dat d-lui și toate zăpisele de țigani ce au avut răposatu frate-meu și zăpisul Călinescului de st. 522 împreună cu anaforaia veliților întărită de Alex. Vodă Moruzi pentru această moșie Semnează Iordache Cantacuzino (Arh. G. Gr. C.).

402. 1804 Iurie 23³. — Anaforaia veliților către domn în pricina lui Ioniță Racotă cu boerii Cantacuzinești și cu Hrisoscolev. Racotă a înfățișat:

Hrisov din 7128 (1620) al lui Gavril Movilă prin care întărește stăpânirea unuia Ghinea Racotă biv vel armaș⁴ pe niște cumpărături din moșia Măgureni.

Hrisov din 7137 (1629) al lui Alexandru Vodă Iliăș care dă Lecăi spătar fratele Ghinei armaș Racotă să stăpânească jumătate din toată moșia Tatului log.

Hrisov din 1630 al lui Leon Vodă lui Leca spătar să stăpânească moșie la Măgureni. partea lui Ivașco și partea Valcului.

Zăpis din 7167 (1659) al Radei fata Bratului Fertescu prin care vinde Fierei post. sin *Leca Racotă* toată partea Tatului log. din Măgureni.

Zăpis din 7167 (1753) al lui Grigore părcălab prin care vinde postelnicului Toma Racotă, tatăl jeluitorului, trei cesverți de vie.

¹ Născută Topliceanu.

² Cumnatul Smarandei, V. doc. 404.

³ cf. Iorga, Doc. Cant. p 226.

⁴ Nepotul agăi Leca. Acad. Rom. doc. 2/XXXIX.

Paharnicul Cantacuzino spune că din vechime două părți din Măgureni a ținut generalul Cantacuzino și o parte d-lor, iar Racotă a avut numai locurile infundate ce stăpânește până acum.

Semnează: Const. Știrbei, Dimitrie Racoviță vel vornic, Nestor căminar (cond. No. 26, 403. — 1804 Iunie 24. — Const. Alexandru Ipsilanti Voevod. De vreme ce la mutarea răpos. general Mihai Cantacuzino la Rosia, din prea înaltă împărătească poruncă au fost soroc rânduit de un an ca să se desfacă generalul de lucrurile sale ce au avut aci, care soroc s'a făcut cunoscut la toți de obște, și de vreme ce în tr'acea vreme Călinescu se afla în țară și nici în acel soroc de un an și nici în sorocul ce a avut Hrisoscoleanu pentru plata banilor, nici în urmă până ce au trecut 18 ani nu s'a arătat cu nici un fel de dăv¹, așa că după 18 ani de stăpânire cu liniște și cu bună credință a lui Hrisoscoleanu nu se cădea să mai fie ascultată cererea Călinescului, căci vânzarea acareturilor generalului Mihai fiind urmată din poruncă împărătească nu se poate face strămutare, precum de aceasta avem pilde multe la Moldova, căci după încheierea păcii acestei din urmă răsmeriți a Rușilor pentru câți din boeri ai Moldovei au voit de s'au mutat la Rosia fiind asemenea împărătească poruncă cu soroc spre a-și vinde nemișcătorul avut câți s'au arătat cu davale după împlinirea sorocului n'au fost ascultați. Iar de va fi fost vre-o asuprire de către Cantacuzinești, aceia au a da seama la Dumnezeu iar vânzarea făcută după poruncă împărătească nu se poate strămuta.

Caștigă deci Hrisoscoleanu (Arh. G. Gr. C.).

404. — 1804 Dec. 19. — Inscris pe care-l dau cluceresei Maria Hrisoscoleanu — sora și clironoama răposatei Smaranda Cantacuzino — biv treti log. Constantin Grecianu și Marica și Elena Brătășance pentru legatul lăsat lor de răposata prin diată.

Semnează și soțul Mariei, Grigore (Hrisoscoleanu) (Arh. G. Gr. C.).

405. — 1805 Martie 1. — Carte de judecată. Din porunca domnului prin zapciu ceauș de aprozi s'au înfățișat la judecată clucer Iordache Cantacuzino prin vechil frate-său medelnicer Ienache, cu adeverință în scris, cu jalba ce a dat asupra cluceresei Maria Hrisoscoleanu, zicând că dintre țiganii părintești s'au împlinit toți țiganii câți a avut sora Mariei, Smaranda clucereasa pe care a ținut-o răpos. clucer Constantin (Cantacuzino) fratele clucerului Iordache. Din acești țigani de zestre, patru suflete s'au dat schimb la d-ei pentru alte patru suflete, feciori ai unui Pădure țiganul cari însă acum se află tot la d-ei. Schimbul s'a făcut prin zapise ce au dat unul la mâna altuia, răpos. clucer Hrisoscoleanu la răpos. clucer Const. Cantacuzino și acesta la Hrisoscoleanu. După moartea cumnatei lui Hrisoscoleanu, a cluceresei Smarandi, găsindu-se acea adeverință între alte scrisori de pricina țiganilor, răposatul Hrisoscoleanu răpind-o din mâna clucerului Iordache jeluitorul, au spart'o, fiind de față și părata clucereasa.

Vechilul lui Cantacuzino arată o însemnare de curgerea acestui schimb de țigani

¹ Acțiune judecătorească.

gani, însă Bălașa țiganka a fost de zestre a Smarandi cumnata jeluitorului, și a măritat-o cu Ion țiganul al răpos. clucer Const. Cantacuzino, cu care a făcut 2 fete și aceste 4 suflete s'au dat pentru copii lui Pădure țiganul. După înmormântarea lui Const. Cantacuzino și-au luat Smaranda opt suflete de țigani lipsa zestrii pe care i-a implinit-o clucerul Iordache Cantacuzino din casa părintească. Acum Iordache cere să i se împlinescă și lui patru suflete ce i se cuvin din schimb.

Clucereasa Hrisoscoleu răspunde că în ceia ce privește câte a avut de luat clucerul Iordache de la răpos. sora ei Smaranda, s'au răfuit de toate prin ecsflisis¹ iar Pădure țiganu cu neamu lui a fost schimb pe numele Smarandi și nu al răpos. clucer Constantin (Cantacuzino), fiind rămași acești țigani clironomie dela un frate al Hrisoscoloaiei și al Smarandei, mort fără moștenitori. Schimbul s'a făcut între cele două surori. Hrisoscoloaia a luat pe Bălașa, iar Smaranda pe Pădure, ca să nu se împartă copiii lui Pădure ci să fie la un loc. A mai spus Hrisoscoloaia că acel Ion țiganul soțul Bălașei fiind străin, nu l-a primit schimb, după cum arată și adevărul din 14 Oct. 1793 iscălită de Maria Hrisoscoleu la mâna soru-si Smaranda. — Hrisoscoloaia arată și o anafură a departamentului de șapte din 4 Iulie 1803 după care, atunci când Preda Bujoreanu a cerut dela ea pe un Ion țiganul fugit de 20 de ani și găsit în cele din urmă la Hrisoscoloaia căsătorit cu Bălașa țiganka și având 3 copii, s'a hotărât ca Bujoreanu să ia pe Ion și pe Dinu băiatu, pentru Bălașa să dea schimb Hrisoscoloaiei, iar fetele să rămăie la aceasta, căci se osândesc numai cei ce pripășesc țiganii și-i cunună, iar nu și clironomii. A mai arătat clucereasa Hrisoscoleu, acel ecsflisis din 7 Iunie 1802 dat de clucerul Iordache Cantacuzino, pe atunci paharnic, la mâna răpos. clucer Hrisoscoleu, în care se arată că a luat clucerul Iordache banii, moșiile și zapisele ce au avut răposatul frate-său. Judecata dă dreptate Hrisoscoloaiei. Semnează Dimitrie clutzaris (grecește), Const. Caliarh șetrar, Nicolaos Crețianu, Const. Grecianu sluger. (Arh. G. Gr. C).

406. — 1816 Mai 19. — Jalba Maricuții Pârșcovencii hătmănesi. Arată că ginearele lui Hrisoscoleu², răposatul Aleco brat Cănuț³ biv vtori log. sin stolnic Dumitrache, a lăsat două copile sub epitropia lui Cănuț și una s'a măritat cu Ștefan Colfescu⁴. La 27 Mai se înfățișează la judecata boerilor, Gheorghe Dona vechilul hătmănesii, cu Ștefan Colfescu, fiind de față și Răducanu, biv treti log. sin răpos. clucer Dumitrache, unchiul și inzeștrătorul soției Colfescului (Cond. Măgureni No. 28).

407. — 1819 Mai 10. — Anafuraoa vel log. către domn. Biv vel serdar Ștefan Colfescu ginerile răpos. medelnicer Alecu sin clucer Dumitrache, a avut de zestre între altele moșia Măgureni. Soția lui Colfescu și sora ei Uța au mai moștenit și dela unchiul lor Iordache fratele pah. Costache Hrisoscoleu. Tatăl paharnicului Hri-

¹ Lichidare.

² E vorba de Constantin Hr. Cf. doc. 390, 392, 408, 604, 619.

³ Cf. doc. 230.

⁴ Cf. și doc. 629, 631.

soscolev dăduse Măgureni de zestre socrului jăluitorului, adică lui Alecu sin clucer Dumitrache. (Arh. G. Gr. C.).

408. — 1823 Sept. 4. — Anafora la domn. — S'au infățișat la judecată Ion Racotă biv treti log. cu biv vel agă Const. Cantacuzino¹, pârând Racotă că neamul lui a stăpănit a patra parte din moșia Măgureni, iar Cantacuzinii i-au impresurat lăsându-l de stăpânește acum numai câte-va locuri infundate. Cantacuzino răspunde că neamul lui Racotă n'a stăpănit de cât 60 pogoane în locuri infundate, din care 44 pog. le-au dat schimb jăluitorul Racotă răposatului biv vel clucer Iordache Cantacuzino tatăl agăi Constantin, pe alte 44 pog. ce le aveă clucerul în moșia lui Racotă Drăgăneasa, cu zapis din 14 Iunie 1805. Aga arată următoarele acte:

1804 Iunie 23. Anaforaoa veliților boeri întărită de răpos. domn Ipsilanti asupra părei ce pornise acest Ion Racotă cu pah. Iordache Cantacuzino tatăl agăi și cu medelnicer Const. Hrisoscolev, cum că neamul lui Racotă stăpânise de avalma cu Cantacuzinii moșia Măgureni, apoi scăzând neamul lui și adăogându-se neamul Cantacuzinilor au hrăpit câtă-va parte din stăpânirea neamului lui Racotă în cât tatăl acestuia nu mai stăpânea de cât a patra parte, iar restul moșiei împărțindu-se de Cantacuzinești, a luat tatăl pah. Iordache Cantacuzino o parte, iar două părți le-a luat generalul Mihai Cantacuzino², iar în anul întâi al domniei răpos. Alex. Vodă Ipsilanti vânzându-se cu mezat părțile generalului le-a cumpărat medeln. Const. Hrisoscolev și murind tatăl lui Racotă iar el însuși cu alți trei frați rămânând nevârșnici și el înstrăinându-se în Moldova cu clucer Biciul, au cuprins Cantacuzinii partea tatălui său,

Cantacuzinii spun că nestăpânirea a mărturisit-o însuși Toma Racotă tatăl jăluitorului Ion prin jalbă către răpos. domn Grigore Ghica și că nici copiii lui n'au pornit vre-o pără până la 1793 când s'a ridicat Părvu fiul lui Racotă. Din cartea de judecată dela 2 Fevr. 1797 a lui Alex. Ipsilanti ce are medeln. Hrisoscolev asupra prigonirii ce a avut cu un Const. Călinescu³ tot pentru Măgureni, s'a dovedit că generalul Mihai a avut soroc de 1 an de zile a-și desface lucrurile de aici, când atunci Toma Racotă tatăl lui Ion trăia și nu s'a opus la desfacere.

1816 Noev. 15. Anaforaoa veliților boeri la jalba ce pornise atunci Ion Racotă asupra răposatei hătmănesei Marichi Pârscovencii muma agăi Constantin.

Racotă a arătat următoarele sineturi⁴:

7138 (1630) zapis prin căre un Vălcu ot Măgureni vinde Lecăi spătar partea lui de ocină din Măgureni jumătate însă dintr'un moș a patra parte.

7167 (1659) zapis prin care o Rada fata Bratului Fertescul vinde Fierăi post. sin Leca Racotă partea lor de ocină din Măgureni.

7170 (1662) zapis prin care un Vitan sin Dragomir ot Măgureni cu femeia lui Stanca vând Fierăi post. partea lor de moșie din Măgureni cât se va alege însă o ținută de moș.

¹ Caimacamul dela 1849.

² Cf. doc. 398.

³ Cf. doc. 393, 397.

⁴ Cf. doc. 402.

7197 (1689) zăpis al unui Budin sin Carstii grădinarul la mâna Fierii vistier că au cumpărat o vie dela rumâni ai Fieri anume Sinbotin și Coman feciorii lui Roman care au fost dat vinărici la stăpânul lor precum este obicei, apoi cumpărând el via și fiind moșia a Fierei s'a rugat să-i lase via pentru care va da și el vinărici.

1750 Aug. 10, Porunca răpos. Grigore Vodă Ghica prin care volnicește pe un Const. Lipoveanu să meargă la Măgureni și ori cât venit și dijmă va fi pe moșie, atât pe partea stolnicului Părvu cât și pe partea nepoților săi. să strângă tot la un loc și să pue paza pentru că a dat jalbă Toma post. Racotă că are și el parte in acel hotar rămasă dela părinții lui, pe care a cuprins-o stolnicul Părvu.

Aga Cantacuzino se referă la hotărnicia din 20 Nov, 1793¹, iar pentru Dinul Călinescu care avea și el parte de moșie in Măgureni s'a făcut deosebită anafora².

Cantacuzino a mai arătat un hrisov din 31 Martie 7174, in copie dela 19 Martie 1817³, care hrisov zice aga că se află la mănăstirea Sf. Gheorghe nou, dat de răpos. domn Radu Leon patriarhului dela Ierusalim ca să stăpânească tot satul Stănțești ce-i zice și Calinești, de pe apa Colceacului (Ilfov), moșie stearpă fără de rumâni, care sat a fost al lui Drăghici (Cantacuzino) Mărgineanu vel spătar de cumpărătoare dela Dumitrache căpitan sin Ghiorma banul, iar la leat 7165 (1657) Neacșa soția unui Gheorghe log. din Măgureni au închinat la sf. Mormânt toată partea ei din satul Măgureni, apoi la leat 7168 (1660) înțelegând patriarhul sf. Mormânt că această moșie din Măgureni stă in mijlocul satelor și moșiilor lui Drăghici spătarul, s'au învoit cu acesta de au dat el Stănțești și au luat Măgureni. Zăpis din 7195 (1686)⁴ Oct. 11, in copie din 22 Martie 1817, tot de la măn. Sf. Gheorghe nou, al unui Șerban căpitan (in urmă vornic) Cantacuzino feciorul răpos. Drăghici spătarul cu adevărînța mitrop. Teodosie, a lui Părvu Cantacuzino log. fratele lui Șerban căpitanul, a lui Const. Brâncoveanu vel log., la mâna patriarhului Ierusalimului, cuprinzător că satul Călinești pe care tatăl său il dăduse schimb pe când erau ei pribegi, l'a vândut tot la acei de la cari l'a cumpărat tatăl său, iar in zilele unchiului său Șerban Vodă, acei cumpărători l'au vândut la răpos. frate-său Const. pah. Cantacuzino și acesta l'a dăruit lui Șerban; dar patriarhul, căzându-i-se lui mai mult a cumpăra, a întors banii.

Hotărarea divanului din 9 Fevr. 1797⁵ asupra prigonirii dintre medelnicerul Hrisocolcu cu pah. Const. Măgureanu și Const. Călinescu pentru o parte de moșie ce avea și Călinescu in Măgureni, pentru care judecându-se la răpos. domn Moruzi in leat 1794, au fost rezemat acea judecată la o scrisoare ce au scris paharnicul lui Călinescu a nu mai umbla prin judecăți că-i va da moșia, pe care scrisoare tăgăduind-o pah. Măgureanu, l'a îndatorat judecata să jure, iar in urmă s'au învoit⁶. Au zis însă

¹ Doc. 392.

² Doc. 397, 398.

³ Doc. 191.

⁴ Doc. 194.

⁵ Acad. Rom Ms 611 f. 122, cf. doc. 393.

⁶ Doc. 397.

Hrisoscoleu înaintea lui Vodă Ipsilanti că el nu se împacă cu învoiala dintre frații Măgureni și Călinescu, în urma căreia n'au mai jurat și au lăsat lui Călinescu moșia.

Din toate aceste acte, veliții boeri conchid că judecata nu poate pune nici un temei pe hrisoavele lui Racotă fiind foarte vechi și fără urmare cu stăpânirea moșiei. Să rămăe deci stăpânirea Cantacuzinilor; iar sineturile lui Racotă să se spargă de domn în divan ca să nu mai pornească și altă dată prin judecăți pricinuind însuși lui cheltueli zadarnice și pierdere de vreme. Pricina moșiei a fost de altfel judecată în acest sens de doi domni. Să piarză Racotă și înfundăturile ce mai are. Semnează: Istrate Crețulescu, Const. Bălăcianu, Nicolae Golescu, Scarlat Grădișteanu, Ioan Știrbei, Ioan Fălcoianu, Alex. Ghica. (Arh. G. Gr. C.).

409. 1838 Nov. 9.— Hotărârea politiceștii judecătoriai a Ilfovului secția I la jalba lui Grigore Colfescu care a făcut arătare că se află sub epitropia vel vistierului Alex. Nenciulescu și că acum a venit în pravilnică vârstă și se cunoaște în stare a-și ocărui averile și cere a i se da iertare de vârstă. A înfățișat un înscris sub înscălitura agăi Grigore Filipescu că acesta botezase pe Colfescu și știa că a implinit 25 de ani. Mai mărturisește aceasta și păhărniceasa Zoita Caramanlău, fiind fost vară cu mama lui Colfescu, Anica.¹ Slobod e dar jeluitorul să-și ia averea de la epitropul său.

La 1838 Nov. 15 divanul judecătoresc întărește. Semnează: Pană Buescu, Grigore Grădișteanu, Ion Cocorăscu, D. Grecianu, J. Golescu. (Arh. G. Gr. C.).

410. 1841 Ian. 14.— Grigore Colfescu vinde log. Const. Cantacuzino partea de moșie ce are în Măgureni de la părinții săi. Semnează și Ralița Colfeasca. (Arh. G. Gr. C.).

411.— 1844 Aug. 30.— Hotărnicia moșiilor Măgureni și Edera² făcută de Ion Prededici. Sunt proprietatea marelui log C. Cantacuzino. Vecini sunt:

Grigore Cantacuzino cu Florești³ și Valea Lungă⁴;

Căpitan Călinescu cu Călinești;

Parucic Ion Racoviceanu;

Hristodor Furcă;

Păhărniceasa Zamfira Caribolu

Schitul Predeal;

Mănăstirea Sinaia cu moșia Poiana;

„ Poiana „ „ „

Epitropia casei răposatei Asinești Racoteasa cu moșia Drăgăneasa;

Mănăstirea Mărgineni cu moșia Moreni;

„ Dealului

Vel log. Iancu Filipescu cu Filipești;

¹ Doc. 406.

² Doc. 301 sq.

³ Doc. 315.

⁴ Doc. 602.

Vel vornic Nicolae Băleanu cu Călinești;
Comis Costache Slătineanu cu Filipești ¹;
Moșnenii Deleni cu moșia Filipești;
Clucer N. Hiotu cu Edera de jos;
Pitarul Iancu Slătineanu cu moșia Filipești;
Frații sluger Scarlat și pitar Dumitrache Racotă cu locuri infundate în Măgureni ²;

Logofătul Cantacuzino înfățișează pe lângă actele menționate în doc. sub No. 419, și următoarele:

1824 Dec. 19. Inscrisul lui Grigore Cantacuzino la mâna fratelui său C. Cantacuzino cuprinzător de împărțeala moștenirii de la părinții lor; moșiile Măgureni și Edera din Prahova rămân vel log. C. Cantacuzino.

1843 Martie 31. Păhârnică Luxandra Bălăceanca ³ vinde vel log C. Cantacuzino o vie paragină ce o avea ohavnică la Măgureni.

(Arh. G. Gr. C.).

412. — 1844 Iulie 13. — Scarlat Racotă și D. Racotă vând marelui log. Const. Cantacuzino locurile lor infundate din trupul moșiilor Măgureni Banului și ai Stolnicesei rămase moștenire de la răpos. tatăl lor sluger Ion Racotă. (Arh. G. Gr. C.).

413. — 1850 Ian. 24. — Zapis al Luxandri Cantacuzini cum că având ea 70 st. moșie la Cocorăștii-Capli din Prahova cumpărați de răpos. soțul ei vornicul Grigore Cantacuzino de la parucicul Ioan Racoviceanu împreună cu alți st. de moșie de lângă moșia Florești, și se învecinește și cu moșia Măgureni a vornicului Const. Cantacuzino cumnatul ei și cu Cocorăștii-Capli ai parucicului Racoviceanu vându-acum vornicului Const. Cantacuzino, vinde și ea, ca firească epitropă a nevârstnicilor ei fii, ⁴ acei 70 st. cumnatului ei vornicului Const. Cantacuzino. (Arh. G. Gr. C.).

414. — 1881. — Hotărnicia moșiei Drăgăneasca-Racota din Prahova, proprietatea G. Gr. C. Printre alte acte s'a înfățișat: 1879 Aug. 25. act legalizat de trib. Prahova prin care Ion Gr. Călinescu, în calitate de mandatar al fratilor și surorilor, vinde moșia Drăgăneasca Racota rămasă moștenire de la răpos. Dumitru Racotă moștenitorul fratelui său Scarlat Racotă, fără alte doc. mai vechi decât hotărârile judecătorești pronunțate cu frații Racotă cari se pretindeau mai de aproape cu drept de moștenire ai răposatului Dimitrie Racotă decât frații Călinești. (Copie în arh. G. Gr. C.).

¹ Doc. 309.

² Nu se aplicase, deci, sentința de sub. No. 408.

³ Născută Slătineanu V. doc. 236, 314.

⁴ G. Gr. Cantacuzino și surorile lui.

NEGRAȘI (Argeș)

(RACENI, RECEA, ROZEȘTI, PISCUL)

415. — 1628 Mai 15. — Ganea de Negrași dă zăpis să se știe că s'a vândut cu feciorul său Călin și cu ocina sa de la Negrași din apa Dambrovnicului până în vale în matcă unde șade satul, și din plopi 4 locuri și din haștu 4 locuri și din Buciumii pământeni curate 6 și din Brăniști unde șade satul pământuri 2 și din Glăbin pământuri 2 și din poeni 2 funii de ocină late de câte 20 st., jupânului Trufanda ce a fost vistier mare¹, drept 8000 bani gata, și s'au vândut de bună voia lor cu știrea tuturor fraților și tuturor megiașilor; să-i fie rumâni de moșie lui și feciorilor lui. Semnează și Ivașco vornic (Băleanu); Vlad vistier Rudeanu, Gligorie comis, Para log., Iane post. de Blăgudești², Iane post. de Câmpulung, Andronie armașul, Vlad log., Ioani post. (grecește). (Cond. Negrași No. 1).

416. — 1629, Aprilie 20. — Moștenii satului din Negrași și din Reuzești, Vlașca dau zăpis lui Trufanda vel vist. că s'au vândut lui să-i fie rumâni cu feciorii lor și cu frații lor și cu toate părțile lor de ocină câte au avut și de moșie și de cumpărătoare, anume: Ganea din Negrași cu un fecior anume Călin și cu feciorii ce-i va mai da D-zeu, pe 8000 aspri; Mușat, feciorul Radului cu trei feciori anume Mușat, Radu și Ion pe 4700 aspri, etc. Pentru că au fost toți megiași cu ocinile lor de moșie de strămoșie încă mai dinainte vreme, iar în zilele lui Alexandru Vodă fiul lui Iliăș Vodă au venit la divan și s'au vândut rumâni lui Trufanda vel vist. Mărturii: Necula biv vel vist.³, Hriza vel vornic, Vlad vel log., Papa vel vornic (Grecianu), Ivașco vornic (Băleanu), Aslan⁴ vornic, Mișu (Racotă vel spătar, Gligorie biv vel comis, Buzinca vistier, Dumitru vistier, Mușat vistier, Costea sluger, Constantin

¹ Incepătorul neamului boerilor Pârșcoveni (Năsturel, Neamul boerilor P.).

² Grecianu, Genealogii, III. 19 (confuzie) Iane e soțul Mariei din Greci și tatăl lui Hranita post.

³ Grec de la Ianina, ctitor la Golgota pe vremea lui Radu Mihnea (Iorga, Inscricții II. 101). Moare în lupta dela Dadești cu Matei Basarab la 27 Oct. 1632, lăsând un fiu Dumitrașcu post. în Muntenia 1634-8 (Cronica zisă a lui Const. căpitanul, ed. Iorga, p. 115. — Tezaurul lui Papiu, I. 387. — Bulet. com. monum. ist. IV. 55-7. — Iorga, st. și doc. V. 702. — Grecianu, Genealogii, II, 324) Nicola vistierul e frate cu Vasile vistierul socrul lui Trufanda. (cf. doc. 556) și cu Fota pah. v. Năsturel, Neamul boerilor Pârșcoveni p. 19).

⁴ Grec. Fiul său Petre Clucer are de soție pe Ilinca († 1678) fiica lui Preda ot Greci și a Floricăi fiica lui Mihai Viteazu (cf. Iorga, St. și doc. V. 17. 439).

vel pah., Neagu vel agă¹, Calotă biv vel armaș, Ivașcu vornic Balotescul, Stroe log. za vistierie, Andrei Iuzbașa, Nicolae pah. ot. Epurești, ot Izvor Tudor comisul Știrbei și frate-său Harvat spătar, din Rătești Muja și fiul fratelui său Tudor, și Albul și Antonie, din Brătieni Mareș pah.² și Stoica log. și Bunea log. și Paraschiva log., Stroe (Leurdeanu) fiul lui Fierea log., Ivașco fratele lui Muja³. (No. 2 cond.).

417. — 1630 Nov. 5. — Moștenii satului Negrași, Vlașca, dau zapis Mariei a răp. Trufanda vist. și coconilor ei să se știe că au fost toți judeci cu moșiile lor de mai dinainte vreme, iar acum în zilele lui Leon Vodă fiul lui Ștefan Vodă au venit la d-ei și s'au vândut rumâni cu feciorii lor și cu toate moșiile lor, însă Anghel cu fiul său Ganea a luat 6000 aspri gata etc. Pentru credință, în loc de pecete au pus degetele (No. 3 cond.).

418. — 1632 Fevr. 24. — Eftimie cu feciorii lui, Dohotă cu fiul său, din sat din Negrași, Vlașca, dau zapis Marii jupâneasa răpos. Trufanda vistier, să se știe că au fost megiași cu moșiile lor, iar acum în zilele lui Leon Vodă s'au vândut rumâni cu toată partea lor de ocină, fără nici o silă și cu știrea megiașilor. Semnează și Nedelco (Boteanu) vel stolnic, Neagoe vel pah., Para log., Bunea log., Stroe log., Dumitru log., Șerban log., Paraschiva log., Dumitrașco biv vel post., Radu log. Dudescu, Buzinca vel comis, Constantin Cantacuzino (grecește), Gavril log. (No. 4 cond.).

419. — 1652 Ian. 15. — Adecă noi din satul Negrași, anume dau zapis lui Iordache post., fiul lui Trufanda vist., să se știe că au fost judeci mai dinainte vreme iar acum în zilele lui Matei Basarab au venit la d-lui de s'au vândut rumâni cu toate părțile lor de ocină, însă eu Dragul cu 2 feciori ai mei am luat bani ughi 21., (No. 5 cond.).

420. — 7160 (1652) Aprilie 24. — Radu părcălab din Negrași cu fiul său Radu s'au vândut cu moșia lor drept ughi 26 lui Iordache post. sin Trufanda vistier. Mărturii: Mihai căpitan din Petreni, Pană post. și Danciul fiul lui Muja, Radu fiul lui Ivașco din Rătești, Mihai fiul lui Bală iuz. din Petrești, Mincul pitarul din Bănești, Nedelco log. din Prisceni, Gheorghe Baleanu, Pană căpitanul, Petre ceaușul, Radu comis, Grigorie vistier, Pătrașco clucer Bălăcianu, Radu log. Dudescu, Radu log. Crețulescu, Badea părcălab, Mihalașco, log. (No. 6 cond.).

421. — 1652 Mai 12. — Unchiașul Gavrilă cu feciorii lui, din Negrași, s'au

¹ Din Negoști, candidat la domnie, frate cu Antonie Vodă din Popești (St. D. Grecianu Viața și domnia lui Const. Vodă Brâncoveanu).

² Alt. neam de Brătieni, actualii, pornesc de la un Dima de la mijlocul sec. XVII-lea, devenit prin căsătorie proprietar în Șuici. Dima nu poate fi fiul lui Eftimie din Brătieni din sec. XVI-lea.

³ Cf. în Iorga, St. și doc. VII. 352 un curios doc. din sec. XVIII care dă o filiațiune a Știrbeilor, Cărpeneșanilor, Răteștilor, Călineștilor și Furdueștilor, atribuindu-le un autor comun, pe Stan sau Stanciu vornic, ginere al lui Radu cel Frumos (cel Mare?).

vândut rumâni cu partea lor de moșie drept ughi 36, lui jupân Iordache post. sin Trufanda post. (sic). Mărturii: Făsența log., Gheorghe clucer Băleanu, Petre ceaușul. Pană căpitan, Patrașco clucer Bălăcianu, Radu log. Dudescu, Radu comis, Radu log. Crețulescu, Grigorie vistier, Badea pârcălab, Mihalașco log., (No. 7 cond.).

422. — 1652 Iunie 18. — Satul Negrăși și Răceni, Vlașca, anume sătenii ... Albul cu feciorii, Ursu cu feciorii, etc. dau zapis lui Iordache post. sin Trufanda vistier că acum în zilele lui Matei Basarab, Iordache le-a făcut bine la nevoiile lor dându-le ughi 600 cu zapis de la mâinile lor încă până era vornicul Dragomir viu, legând tocmeală și cuvânt cu Iordache post. că dacă nu vor putea înapoia banii la zi, să-i fie rumâni cu moșii cu tot, iar când au fost acum, de bogate nevoi și dăjdii ce au avut pe capetele lor, au căutat să se vândă rumâni unde vor putea afla un boer, iar apoi au socotit că e mai volnic Iordache post., având moșie și rumâni la ei în sat încă de la tatăl său Trufanda vistier, și le-a mai dat ughi 520 (No. 8 cond.).

423. — 1652 Iunie 30. — Satul Negrăși, anume ... se vând rumâni lui Iordache post. sin Trufanda vistier. Mărturii: Preda vel vornic Brâncoveanu, Radu vel log. (Cocorăscu), Ganea vel vist., Diicu vel spătar (Buicescu), Constantin vel comis, Ghiorma vel clucer (Alexeanu), Radul căminar, Hrizea vel pah., Radu vel agă, Stroe vistier, Bunea vel clucer, Nicola vel pitar, Velisarie log. (grecește), Radu vistier, Ivașco vătaf de aprozi za postelnicie, Gheorghe Clucer Băleanu, Vasile vel post., Leca sluger, Ianache sluger, Radu log. Crețulescu, Ivașco sluger din Isvor, Cârstea clucer, Fisența log., Mincu pitar din Bănești (No. 10 cond.).

424. — 1652 Iulie 25. — Matei Vodă Basarab boerului Iordache post. sin Trufanda vistier să fie volnic cu această carte să ție satul Negrăși și Răceni, Vlașca, cu toți rumânii cari au luat bani și sunt acum în sat, pentru că după ce i s'au vândut rumâni lui Iordache de a lor bună voe și au luat bani de la el au ridicat pără ca să-i lepede banii îndărăt. Domnul a cercetat și a văzut cum umblă rumânii cu minciuni și cu înșelăciune, și au rămas de lege și i-a scos domnul cu amară scârbă de la divan ca pe niște oameni răi și vicleni. (Original hârtie. Pecete mică roșie. Semn. autogr. Transcris sub No. 11 cond.).

425. — 1652 Iulie 30. — Satul Negrășanii, Vlașca, dau zapis lui Iordache post. sin Trufanda post. cum că au fost judeci mai nainte vreme cu toate părțile lor de ocină, iar după aceia în zilele lui Matei Vodă Basarab, ei singuri de a lor bună voe s'au vândut rumâni cu toți feciorii lor și cu toate părțile lor de ocină lui Iordache post., însă Albu cu trei feciori au luat ughi 17, Drăgan cu un fecior ughi 15, Filip cu patru feciori ughi 33, etc. (No. 12 cond.).

426. — 1652 Aug. 1. — Matei Basarab Voevod lui Iordache post. sin Trufanda vistier, ca să-i fie satul Negrășani, Vlașca. Domnul enumără pe toți cari s'au vândut rumâni și pe ce preț. Tot astfel pentru satul Răceni. Divan: (loc alb) vel ban Craiovei, Preda Brâncoveanu vel vornic, Radu vel log. (Cocorăscu), Ghinea vel vist. (Brățășanu), Diicu vel spătar (Buicescu), Ghiorma (Alexeanu) vel clucer, Constantin (Cantacuzino) vel post., Barbu vel stolnic, Radu vel comis, Hrizea vel pah., Bunea

vel sluger, Nicola vel pitar, scrie Mihalcea log. sin Paraschiva log. in Târgo-
viște. (Pergament. Pecete pe hârtie. Titulatură înflorită roșu și aur. Transcris No.
13 cond.).

427. — 1654 Mai 22. — Constantin Șerban Voevod lui Iordache post. să fie volnic
să fie rumânii din satul Negrăși cari s'au vândut... iar acum s'au ridicat de au părât
la domnie cum că Iordache le-a aruncat banii cu sila și că nu s'au vândut de voia
lor. Domnul le-a dat 12 megiași să jure iar la soroc n'au jurat și au mărturisit că
s'au vândut de bună voe. Drept aceia și voi Negrășanilor să vă apucați de loc și
de hrană, să ascultați ce vă va da învățatură boerul domniei mele Iordache post.
(Original hârtie. Pecetea pe hârtie în relief. Semn. autogr. Transcris No. 14 cond.).

428. — 1654 Iulie 3. — Constantin Voevod către Iordache post. sin Trufanda
vistier să-i fie Negrășanii din Vlașca. Enumără pe cei ce s'au vândut rumâni și pe
ce preț.

Iar când a fost acum în zilele lui Constantin Vodă după ce l'a dăruit D-zeu și
cinstitul împărat cu domnia, au venit de s'au plâns că nu s'au vândut de bună voia
lor. Domnul le-a dat 12 oameni să jure și n'au putut și domnul însuși i-a dat pe
vecinii dela Negrășani lui Iordache post. din divan de grumaji ca să-i fie vecini stă-
tători. Iar după ce au trecut 2 luni, când era domnul în București, vecinii dela satul
Negrășani iar au adunat lege lor a două oară fără de știrea lui Iordache post. și au
adus ei lege lor deplin înaintea domniei în divanul cel mare 12 megiași ca să jure,
dar n'au cutezat să jure și iar au rămas de lege. Divan: Ghiorma (Alexeanu) vel
ban Craiovei, Preda (Brâncoveanu) vel vornic, Stroe (Leurdeanu) vel log., Bunea
Grădișteanu) vel vist., Hrizea vel spătar, Gheorghe vel clucer, Istrate vel post.
Chirca (Rudeanu) vel stolnic, Radu vel comis, Pană vel pah., Danciu vel sluger, Ne-
cula vel pitar, scrie Mihalcea log. în București. (Pergament. Pecete peste hârtie.
Semnătura domnească. Transcris No. 15 cond.).

429. — 1662 Fevr. 15. — Grigore Ghica Voevod lui Iordache biv. vel clucer
să-i fie ocină în Negrăși, Vlașca, moșie hotărâtă și împietrită de 12 boeri luați de
slujitorii și megiașii din Negrăși pe răvașe domnești ca să aleagă și să hotărască
ocina lor de către Iordache, anume: Ivașco din Isvor, Necula log. Țigănescul, Mușat
pah. Balotescul, Radu pah. Rătescul și Neagoe log. de acolo, Lupu vornic din Gă-
leșești, Nania iuz. din Budișteni, Dragomir post. din Râca, Stoian portar din Broș-
teni, Nenciu iuz. din Mozăceni și Radu pah. de acolo, Badea mazilu, fiind ispravnic
sluga domnească Stanciu vtori portar. Urmează hotărnicia moșiei. Acest sat și cu
rumânii l'a cumpărat întâi Trufanda vistierul tatăl lui Iordache clucer, iar apoi o
seamă de oameni fostu-i-a cumpărat Iordache clucer cu moșia lor, apoi nesuferin-
duse slujitorii și megiașii cu rumânii lui Iordache au luat hotarnici de s'au hotăr-
nicit. Și iar să fie lui Iordache ocină în Gostavăț lângă valul Slăveni st. 300, în
Romanai, și ocină în Huria dincoace de Olt st. 200 lângă hotarul Cioflăneștilor,
pentru că au fost aceste ocine de moșie ale lui Cârstea clucer din Săteni și le-a
vândut lui Iordache clucer cu zapis semnat și de Stroe (Leurdeanu) vel vornic,

Ivașco serdar, Radu log. Crețulescu, Stanciu șufariul din Vărăți, Fisența log., Ivan log. din Huria. Divan: Preda vel ban (Bucșanu), Stroe vel vornic (Leurdeanu), Chircă (Rudeanu) vel log., Mareș (Băjescu) vel vist., Badea (Bucșanu) vel clucer, Mihai, vel stolnic, Constantin vel comis, Drăghici vel pah. (Cantacuzino), Costea (Caragea) vel post., Stoian vel pitar, Petru vel sluger. Scrie Șerban Cantacuzino vtori log. (Original hârtie groasă. Pecete peste hârtie. Transcris No. 16 cond.).

430. — 1669 Mai 22. — Antonie Voevod lui Iordache biv vel stolnic sin Trufanda biv vel vistier ca să-i fie satul Negrași, Vlașca, oricât se va alege, pe care l'au hotărât slujitorii și megiașii din Negrași. Se enumără rumânii cari s'au vândut mai întâi lui Trufanda vistier în zilele lui Alexandru Iliăș și în zilele lui Matei Vodă. Apoi s'au sculat cu pără în zilele lui Constantin Vodă și în zilele lui Grigore Vodă și au tot rămas de lege¹. Rămân de lege și acum. Divan: Mareș (Băjescu) vel ban, Neagoe (Săcuianu) vel vornic, Radu vel log. (Crețulescu), Șerban vel spătar (Cantacuzino), Hrizea vel vist. (Caridi-Popescu), Ghețea (Rustea) vel clucer, Mihai vel post. (Cantacuzino), Gheorghe vel pah., Pană vel stolnic, Papa vel comis, Radu Năsturel vtori log. (Pergament mare. Pecete peste hârtie. În fruntea hrisovului, vultur românesc poleit, într'un cerc poleit. Transcris la No. 17 cond.).

431. — 1674 Fevr. 11. — Satul Negrași din Vlașca anume... scriu și mărturisesc la mâna stăpânilor lor Matei post. și fraților lui, Papa și Preda feciorii răpos. Iordache stolnic sin Trufanda vistier să se știe că au fost judeci până în zilele răpos. Matei Voevod, iar ajungându-i vreme de lipsă și de nevoi, mers-au la Iordache stolnicul de bună voia lor fără de nici o silă de s'au vândut rumâni cu toți feciorii lor și cu toate părțile lor de ocină și au luat toți banii gata intru mâinile lor, cineși pe capul lui și pe toți feciorii lui, precum scrie în zapisele lor de vânzare și în cartea lui Matei Vodă, pentru că a mai avut răpos. Iordache stolnic și alți rumâni cu ocina lor în Negrași cumpărați de tată-său Trufanda vistier din zilele lui Alexandru Iliăș leat 7137 (1629)². Deci mai căzându-se lui Iordache stolnicul, au venit de s'au vândut rumâni și Iordache i-a ținut până în zilele lui Constantin Vodă, iar atunci scoțându-i unii și alții din mințiși gândinduse că vor fi pierit și cărțile, s'au sculat cu pără la divanși le-a dat domnul lege 12 megiași ca să jure și n'au putut jura și au rămas de lege și i-a stăpânit Iordache până în zile lui Antonie Vodă. Atunci unii dintre ei s'au sculat cu pără cercând a scăpa de rumânie dar n'au putut, iar în a 2-a domnie a lui Grigore Vodă, întâmplându-se moarte lui Iordache stolnic și rămâind coconi mici și săraci, au venit rumânii iar la divan dar tot nu li s'a rupt judecata a scăpa de rumânie. Apoi acum în zilele lui Duca Vodă, fiind indemnați de prieteni au neprieteni și fiind oameni fără de lucru și fără de ispravă, tot au cercat a scăpa. Dar văzând că nu vor putea, au căzut la stăpânii lor Matei post. și frații lui cu rugăminte a le ierta greșala și au mers de bună voia lor înaintea boerilor mari în divan de au mărturisit cu gurile lor că s'au vân-

¹ Dec. 415 și urm.

² Dec. 416.

dut rumâni. Martori: Stroe (Leurdeanu) vornic, Vlaicu vel comis, Pârveu vtori vist., Mihai (Cantacuzino) vel spătar, Grigorie vel pitar, Vintilă (Bucșanu) biv ban, Staico vel jicnicer, Curuia pah., Tudoran vel clucer, Alexandru (Alexeanu) vel serdar, Nica vel armaș, Neagoe post. din Popești, Barbu vel comis, Preda vel stolnic, Radu Năsturel vel medelnicer, Barbu vel sluger, Radu sluger Știrbei, Const. Cantacuzino, Negoită vistier, Ignatie vel șetrar, Barbu vel vistier Farcaș, Matei sluger Rudeanu, Matei sin Banul Mareș, Stroe șetrar, Mihail treti vistier Brătășanu, Stoian comis¹ (grecește) Gheorghe Ioan (grecește), Constantin Filipescu, Negoită vel post., Neagoe log., Mûja clucer, Const. log., Constantin sin Badea Brănceanu, Barbu căpitan Bădeanu², Petru log. Milescu, Socol log., Diicu clucer, Mihai Drosul clucer, Barbu Urdăreanu, Mihai sin Mușat clucer din Balotești, Dumitrașco sluger Rătescu, Cernica clucer (No. 18 cond).

432. 1699 Ian. 12. Luca vtori vistier cu Matei post. Drăgoescul, cari au fost cu seama mare din jud. Vlașca, dau zapis lui Preda vel clucer za arie Pârșcoveanu, cum că fiind ei rânduiți cu bani de marea seamă in acel județ și fiind și sutași să-și dea stertul lor de sf. Gheorghe, alăți sutași ce au fost pe loc și-au dat banii toți, iar feciorii Ghinei iuzbașa din Mișei și cu Călin și Vlaicu cu nepotul său Vladul din Rogozești ei n'au vrut să șează să-și dea banii lor, ci ca niște oameni răi și vicleni au fugit și au rămas banii nedați, cari au făcut birul feciorilor Ghinei din Mișei partea lor taleri 27 și partea lui Călin și a nepotului său Vlad taleri 23, cari fac împreună taleri 50. Deci acești bani i-au dat Preda vel clucer za arie toți gata, și s'au istovit la visterie și Vodă a volnicit cu cartea sa pe Luca și Matei să le vândă moșiile și cine le va cumpăra să-i fie cu pace. De aceia s'a dat acest zapis lui Preda clucer să stăpânească aceste moșii (No. 19 cond.)

433.— 1699 Ian. 12. Cartea lui Constantin Vodă către Preda clucer să stăpânească toată partea de moșie a feciorilor Ghinei de la Mișei (Vlașca) și toată partea de la Rogozești a lui Călin și a nepotului său Vladul, pentru că fiind ei la aceasta, sutașii lor n'au vrut să șază și să dea dăjdiile, ci au fugit și au rămas banii lor de seama treia ughi 40 nedați și de marea seamă ughi 33¹/₂ și fiind acești bani la visterie lipsă, i-a dat boerul Preda. (Original. Pecete mică roșie. Transcris No. 20 cond.)

434.— 1706 Sept. 13. Stoica fiul Mircei nepot lui Vișa Puriceanu din Rogozești dă zapis jupănesei Stanca Pârșcoveanca, cum că a venit la d-nei de i-a vândut o funie de moșie din Rogozești, care moșie era de moștenire, și se alesese lui Stoica 95 stânjeni când vtori portar și 12 boeri trăsese ră moșia. Stoica vinde stânjenu pe bani 38, de bună voia lui și cu știrea părtașilor de Moșie. (No. 21 cond.)

435.— 1741 Sept. 23. Stan vistier³ Popescu dă scrisoare lui Ianache zărafu că s'a rugat de el să-i imprumute taleri 150 bani noi până in trei luni și că i-a pus

¹ Vezi doc. 158.

² cf. Filitti. O lămurire despre schitul Barbu (Buzău) in Revista Istorică II (1916) 52.

³ v. doc, 146.

zalog moșie în Mihălești st. 300, și de nu va plăti Stan la zi să facă lui Ianache zapis pe moșie stătător, stânjenul bani 6 (No. 34 bis cond.)

436.— 1779 Iulie 12. Hotărnicia moșiei Rozeasca în urma jâlbii ce a dat la Alex. Vodă Ipsilante Dumitrache Varlam¹ vel pah. pentru moșia sa Rozeasca ce a avut deavarma cu ceilalți moșteni Rozăști, ca să se deosibească partea sa. Semnați Ilie Rătescu biv log. za visterie, Ivașco căpitan, Constantin log., Albu (No. 21 bis Neagraș).

437.— 1779 Dec. 13. Anaforaua departamentului de șapte. S'a înfățișat la judecată Ivașco Diacon și Stan și Radu din Recea, Teleorman, părăș fiind biv vel paharnic Dumitrache Varlam, zicând că rămăind de la moșii lor un hotar de moșie la Recea ce se chiamă Limboaia și acei moși ai lor prăpădindu-se încă din cealaltă răsmiriță cu cărțile ce au avut pentru stăpânirea acelei moșii, ei au rămas mici și strămutându-se cu șederea la alte părți și paharnicul având moșie alături a luat-o și pe a lor sub stăpânire. Înaintea răsmiriții viind ei și apucându-l pe paharnic să arate cu ce stăpânește, le-a zis că are zapis dar n'a vrut să-l arate, apoi dând și răsmirița și strămutându-se iarăși la alte părți nu și-au mai căutat, iar astă vară viind și mai apucând pe paharnic să le arate zapisul n'a vrut, ci dând jalbă la Vodă a luat hotarnici zicând că lor le va arăta. Hotarnicii au tras numai moșia, iar pietre n'au pus neavând zapis. Paharnicul zice că moșia a luat-o de zestre de la vornicul Ștefan Părșcoveanu, acum 14 ani, și că stăpânește după toaia de zestre. Arată hotărnicia din 12 Iulie 1779 (v. No. 436). Răcenii ziseră că părinții lor dăduseră jalbă la domn încă de la 1746 împotriva lui Ștefan Părșcoveanu. Din acea jalbă se cunoscuse însă adevărul că aceia căutau atunci protimisis să răscumpere, iar nu jeluiau că moșia ar fi a lor și nici nu se judecaseră. Câștigă Varlam. Semnează: Ioan Mavr(u)² biv vel pah., Cost. K. serdar. Constantin Cocorăscu sluger, Scarlat Fălcoianu biv vel șetrar, Anghelache clucer, D. Grecianu clucer, Gheorghe Canales³ (grecește) (No. 23. cond.)

438.— 1779 Dec. 18. Anaforaua marilor boeri tot în pricina moșiei Recea. Pah Dumitrache Varlam ținea pe sora lui Ștefan (II) Părșcoveanu. Divanul confirmă judecata departamentului. Semnați: Dimitrie Ghica vel ban, Radu vel vornic, Ianache vel logofăt, (No. 23 cond.)

439.— 1799 Oct. 6. Anaforaua veliților boeri. S'a înfățișat la judecată Gheorghe Rozescu post., vechil și din partea cetașilor lui, mosneni Rozești de la Neagrași, Vlașca, părășii d-lor biv vel pah. Const. Bălăcianu și Iordache Cantacuzino, zicând vechilu că de la moșii lor au cetașii moșie ce se numește Roziștea st. 2806 pe care i-au stăpânit până la domnia dintâi a lui Alex. Ipsilante, iar atunci pah. Dumitrache Varlam ce stăpânea o moșie pe din susul lor având-o de zestre de la soția sa Maria Părșcoveanu, luând hotarnici și ne având ei atunci la mână cartea veche de hotărnicie, zic că li s'a făcut impresurare. Acum fiind că acea moșie ce o ținea Varlam

¹ V. doc. 230 nota.

² Doc. 490.

³ Cf. Urechia, Ist. Rom. I 252.

o stăpânesc numiții boeri, iar cetașii și-au găsit hotărnicia, cer dreptate. Ei înfățișează un zapis din 1686, în copie de la 6 Iulie 1791 prin care un unchiaș Ganea din Rozești cu fiul și nepoții lui vând la un Dragomir log. din Rumânești partea lor de moșie din Bădinești; O carte de hotărnicie din 22 Dec. 1705 a 12 boeri hotarnici luați de popa lanache cu cetașii lui, și de jupâneasa Stanca Pârșcoveanu ca să le hotărască părțile de moșie din Rozești pe apa Drâmbovnicului, Vlașca; O anafora a departamentului de opt din 1798 Mai 30 prin care se orânduiește unul din ispravnicii județului să cerceteze hotărnicia din vremea lui Alex. Ipsilanti precum și hotărnicia țaranilor de sunt 93 ani. Părății boeri au răspuns că hotărnicia s'a făcut la 1779 Iulie 12¹ și că moșnenii Rozești au fost de față atunci și au dat și zapis de mulțumire. Boerii au arătat zapisul din 1706 Sept. 13² al Stoicăi prin care vinde jup. Stanca Pârșcoveanu o funie de moșie în Rozești. Au mai arătat un zapis din 1779 Iulie 11 de la unchiașul Gheorghe Rozescu și Serafim Călugărul cu toți moșnenii lor la mâna pah. Varlam cum că urmarea rânduiților boernași la hotărnicia din acel an este dreaptă și cu mulțumirea lor. Divanul e de părere să se întărească acele semne. Semnează Dimitrie Ghica ban, Nicolae (Brâncoveanu) vel log., Constantin Filipescu vel vornic, (No. 24 Negrași).

440. — 1803 Sept. 13. — Carte de judecată. S'au înfățișat Gheorghe Rozescu cu jalba ce a dat pentru paharnicul Iordache Cantacuzino zicând că având o moșie ce se numește Rozești ce se învecinește cu moșia lui Iordache, Negrași, nu e destul că a impresurat moșia lui Rozescu dar caută a o hrăpi cu totul. Judecându-se la Alex. Vodă Moruzi a rămas a se face hotărnicia la fața locului dar nici o urmare nu s'a dat. Jeluitoarul cere să se facă alegerea, adică să se dea paharnicului moșie în hotarul de jos iar nu din moșia lui Rozescu. Mai cere acesta a-și afla dreptate cu arendașul de pe moșia paharnicului care l'a bătut în șapte rânduri, răpindu-i și taleri 24 bani 90, și 37 care fân, fiind de față paharnicul. Semnează: Văcărescu, Andonie Fotino, Ioan medelnicer (grecește) (No. 24. Cond.).

441. — 1805 Iulie 22. — Gheorghe Rozescu sin Dobre Rozescu din Negrași dă zapis jupanului Dinu și fratelui său Ban fiul Vlaicului din satul Recea, Teleorman, că i-a vândut partea sa de moșie din Negrași în hotarul Rozească st. 140 câte taleri 2. (No. 25 cond.).

442. — 1806 Dec. 10. Moșnenii Rozești din satul Piscul, Vlașca, dau zapis logofătului Dinu și fratelui său Ban din Recea că le-au vândut capul moșiei despre scăpătat, ce se lovește în cap cu moșia cucoanei Maricuții Cantacuzineasca, însă st. 335 pe câte taleri 1 parale 35 (No. 26 cond.).

443. — 1808 Mai 5. — Marica Cantacuzini clucereasa cere dela boerii caimacami să rânduiască pe biv treti log. Nicolae Nica să hotărască moșia Negrași (No. 27 cond.).

444. — 1808 Mai 25. — Hotărnicia lui Nicolae Nica împreună cu Iordache vtori portar. Trebuință a fost ca ei să umble după o însemnare de foae a răpos. Iordache

¹ V. No. 436, 437.

² Doc. 434.

Cantacuzino soțul cluceresei ce și-o făcuse în anii trecuți de tragerea acestei moșii. În partea de sus 1000 st. s'au dat clucerului Iordache Goleșcu ginerile vornicului Const. Bălăcianu, care (Bălăcianu) este cumnatul cluceresei Marica Cantacuzino¹. Tot așa pe celelalte trăsuri s'a făcut împărțea între Goleșcu și clucereasa. S'a tras deosebit moșia Limboia care s'a fost deslipit de pe vremuri din trupul moșiei Stejarul și s'a stăpănit tot de clucereasa cu nume de Negrași. Parte din această moșie revine la moșneni, parte cluceresei. La 1808 Iunie 23 Gheorghe Rozescu se dă mulțumit cu această hotărnicie. (No. 28 Negrași).

445. — 1808 Aug. 20. = Altă hotărnicie a lui Nica în urma cererii clucerului Iordache Goleșcu nepotu cluceresii Marichi Cantacuzini (No. 30 cond.).

446. — 1810 Nov. 2. — Manole cu frate său Gheorghe fiii lui Ilie Jugănar cu verii lor, dau zapis popei Gheorghe și Dinului și fratelui său Banu de la Recea, că le-au vândut un codru de moșie din hotarul Rozeștilor (No. 32 cond.).

447. — 1816 Nov. Jalba Maricuții Pârșcoveanu hătămănea către domn că moșia ei Negrești se calcă la unele părți și cere să se orânduiască un boernaș cu praxis care împreună cu vechilul d-ei prin carte de blestem să-i aleagă moșia și să i-o împietrească. (No. 33 cond.).

448. — 1818 Iunie 29. Velea din Recea cu soția și copii vând lui Dumitru Mămularu o liveadă de pruni și mere despre răsărit de care se află moșia cucoanei Măgurencii², și dijmă să aibă să plătească după obicei (No. 34 cond.).

449. — 1825 Sept. Jalba către domn a lui Grigore Cantacuzino comisul, că în județul Vlașca are o moșie Negrași ce se învecinește cu moșia Rozești a moșnenilor despre care a aflat acum că de vre-o câțiva ani a cumpărat-o un logofăt Ban din Recea și fiindcă acesta nu și-a făcut datoria orânduită de pravilă, cere Cantacuzino să se îndatoreze a-și primi înapoi banii cumpărătoarei (No. 35 cond.).

450. — 1827 Iunie 2. — Vlad Rozescu dă zapis biv vel comisului Grigore Cantacuzino că i-a vândut partea sa de moșie din Rozeasca. (No. 38 cond.).

451. — 1827 Sept. 19. — Unchiașul Buicu din Rozești împarte în trei cei 25 st. ce are în Rozești: 8 st. îi dă fiului său Ion, 8 fiului său Stoica, și 9 îi vinde comisului Grigore Cantacuzino pe taleri 14 stănjenu. (No. 39 cond.).

452. — 1828 Aprilie 10. — Radu pârșcălab dă zapis biv vel comisului Grigore Cantacuzino că-i vinde partea sa de moșie din Rozeasca.

Tot la 10 Aprilie 1828 altă vânzare către același de la Tudor Rozescu, (No. 40 cond.).

453. — 1829 Aprilie 15. — Zapis prin care Dumitru Sârbu din Recea vinde coconului Grigore Cantacuzino liveada de pometuri ce a avut-o cumpărată de la Velea din Recea, neîngăduindu-i-se de omul lui Cantacuzino a stăpăni. A primit banii cumpărătoarei. (No. 42 cond.).

¹ V. doc. 461 vorniceasa Marghioala Goleșca. Era nepoată de soră Maricăi Cantacuzino V. doc. 445.

² Adică Maria Cantacuzino.

454. — 1832 Martie 27. — Zapisul lui Bănică fiul lui Banu din Recea prin care vinde comisului Grigore Cantacuzino o fașie de moșie cumpărată de la vecinii, moșteni și răzași, ai moșiei Negrași a comisului, cu zapis al lui Gheorghe sin Dobre Rozescu din satul Negrași, cu 11 mărturii, leat 1805 Iulie 22¹ st. 140; altă fașie tot vecină cu comisul, cu zapis de cumpărătoare al unchiașului Ion Rozescu cu feciorii lui și unchiaș Rădoi cu feciorii lui, și frate-său Sandu unchiaș, și Tudor cu frații lui și nepotu său Vlad sin Dumitru Rozescu și Buicu sin Serafim călugăru Rozescu, leat 1806 Dec. 10², st. 335; altă fașie cu zapis din leat 1810 Iulie 2³, st. 23. Aceste trei fașii fuseseră cumpărate de răpos. log Banu și de fratele său răpos. Dinu, și aflând comisul de cumpărătoarea aceasta, dela anul 1825 a pornit jalbă la Grigore Vodă Ghica⁴ și până acum necurmat a făcut cerere de a răscumpăra moșia, ca un vecin și răzaș ce este. S'au invoit dar cu vechilul lui Cantacuzino, polcovnicul Antonache, și au vândut 498 st. 2 palme și o șchioapă pe lei 1437 parale 8. Semnează și Dumitru căpitan ot Slăvești martor, și căpitan Alexe Arghiropolu (grecește) (No. 43 cond.)

455. — 1832 Mai 10. — Jalba către divanul judecătoresc a lui Grigore Cantacuzino comis prin care spune că încă dela 1825 a dat jalbă către domn și cere să se înfățișeze la divan împreună cu log. Banu din Recea, Teleorman, care a cumpărat un petec de moșie alături cu moșia lui Cantacuzino. Numitul Banu a dosit totdeauna.

Pe verso, ordinul divanului către boerii ispravnici de a aduce pe log. Banu (No. 44 cond.).

456. — 1835 Sept. 30. — Inscris al lui Gheorghe log. prin care adeverește zapisul pe care Gheorghe Rozescu sin Dobre Rozescu și soția sa Stanca l-au dat la mână logofătului Dinu și fratelui său Banu din satul Recea, cuprinzător de vânzarea a 140 st. din moșia Rozeasca, zapis ce se află la coconul biv vel clucer Grigore Cantacuzino. Martor Andrei Calistrat polcovnic (No. 45 cond.).

457. — 1838 Aug. 20. — Zapis al lui Atanasie Ianache Chendru dat la mână vărului său bun Ștefan Hristodor Chendru, să se știe că maica sa, Elena Atanasiu, având un petec de moșie Recea de jos, Teleorman, moștenire dela răpos. soțul ei Ianache Ștefan Chendru, l-a trimis aici în țară, imputernicindu-l prin epitropicon al ei, sub iscălitură de martori cinstiți din țara „noastră“ și adevărit de arhiereul Ioaninon⁵ și de cinstitul consulat franțuzesc al ținutului Ioaninei, și pe temeiul aceluia epitropicon el a vândut moșia lui Ștefan Hristodor.

Pe verso, judecătoria Argeș adeverește proprietatea pe chipul d-ei vornicesi Luxița Cantacuzino (No. 48 cond.).

458. — 1839 Oct. 9. — Inscrisul moșnenilor Rozești la mână coconului Grigore

¹ Doc. 441.

² Doc. 442.

³ Doc. 446.

⁴ Doc. 449.

⁵ Adică Mitropolitul Ioaninei.

Cantacuzino că ei acum cad la rugăciune la d-lui ca toate câte i-au greșit până acum, pentru mila lui Dumnezeu să le ierte. Pentru capu moșiei Mănăila st. 140, au fost vânduți la Banu de bunăvoia lor, din Glavacioc până în Mănăila despre hotarul Recea. Iar ce este nevândut „cum te vei milostivi așa să ne rămâe” (No. 46 cond.).

459. — 1851 Ian. 24. — George Carabelea, coborându-i-se moștenire dela răpos. văru-său Ștefan Hristodor Bazdeche¹ dela satul Recea 82 st. moșie în hotarul Stejarul și Limboia, precum și având și alți 30 st. de cumpărătoare, vinde totul de bună voe vornicesei Luxița Cantacuzino pe taleri 12600. A socotit cei 82 st. de moștenire câte 142 lei, iar pe ceilalți 30 st. infundați câte 31 lei 35 parale. Semnează și vechil G. Ulescu. La 2 Sept. 1852 judecătoria Argeș adeverează zapisul de vânzare. S'au înfățișat:

Zapis din 1838 Aug. 20 (No. 457) semnat de Atanasie Ioan prin care vinde lui Ștefan Hristodor partea de moșie din hotarul Recea arătată în hotărnicia lui Sandu Depărățeanu din 1819, Iulie 19.

Zapisul diaconului Mihai din leat 1841 Iulie 5 prin care vinde tot lui Ștefan Hristodor partea sa de moșie.

Zapis al lui Ponța sin Ioan din 1843 Fevr. 5 prin care vinde lui Ștefan Hristodor moșie în Stejar.

Zapis din 1842 Aprilie 2 prin care se întorc 9 st. în posesia lui George Carabelea.

Zapis din 1823 Aprilie 12 al diaconului Mihai prin care vine 30 st. lui Hristodor tatăl lui Ștefan pe care-l moștenește Carabelea (No. 47 cond.).

460. = 1852 Sept. 6. — Zapis al lui Preda Dorobanțul prin care arată că a primit bani de cumpărătoare dela Stana soția răposatului Ștefan Bizdache. Ghiță Carabelea eră clironomul lui Bizdache. Soția lui Carabela eră Nastasia (No. 60 bis cond.).

461. — 1853 Iulie 20. — Hotărnicia moșiei Negrași (Argeș) proprietatea marei vornicese Luxița Cantacuzino, făcută de Ioan Zotov.

Vecinătăți:

Pah. Pană Olănescu cu moșia Bârlogu;

Marea vorniceasă Marghioala Goleasca² cu moșia Negrașul de sus sau Goleasca;

Moșnenii Degeni și Cătănești și Coșonești. anume Vlaicu, etc.;

Maior Scarlat Lăzureanu cu moșia Ungheni;

Moșneniii Goeni anume...

„ Ungheni anume

„ Duduești „

„ Rozești;

¹ In doc. 460: Bizdache,

² V. doc. 444, 445.

Serdar Gheorghe Baldovin cu partea cumpărată din Rozești;

Moșnenii Rodocești;

„ Dorobanței;

Mitropolia București cu moșia ce s'a zis din vechime Romanai sau Tincoia;

Cucoana Sultana Băbeanca¹ cu moșia Tincoia;

Vechilul vornicesei este serdarul Nicola Năstor care a înfățișat sineturile. (Con-dica Neagrași pag. 201).

462. — 1856 Oct. 20. — Hrisov al lui Alexandru Ghica, caimacam. S'a scos la mezat moșia Leșile, Argeș, a Catincăi Arion, moștenire dela mama ei Sultana Bă-beanca, și s'a adjudecat asupra pitarului Matei Cioranu. (Arh. G. Gr. C.).

¹ V. doc. 462.

PERȘINARI (Dâmbovița)

(MOVILELE, PODEȚE (com. Cazacu), LAZURI, ULM)

463. — 7154 (1646) Martie 27. — Radu fecioru Vladului ot Luciani și Mușa fata lui Coman fratele Vladului și Marin nepot de văr Vladului, dau zapis jupânului Isar feciorul Forei că i-au pus zălog toată moșia câtă au la Rușii lui Chirtop¹, drept ughi 5 de s'au plătit de nevoi, și cât vor ține ei banii fără dobândă, să ție el moșia, iar de vor voi să vândă moșia, să nu fie volnici a o vinde altuia decât lui, pentru că i se cade având și el moșie acoloa.

464. — 7210 (1702) Iunie 28. — Anastase feciorul jupânului Gheorghe ot Târgoviște nepotul log. Vasile armășelul de vistierie, dă zapis Oprei sin Lutei ot Călugăreni, ginerele jupânesei Anișcăi fata lui Dumitru Șuemariul că i-a vândut o livadă de fân.

465. — 7211 (1703) Martie 21 — Necula vătaf snă Tudor ot Mănești, Dâmbovița, dă zapis lui Enache Văcărescu vel agă că-i vinde o vie paragină de pe valea Doiceștilor, care vie i-a fost lui Necula cumpărătoare dela Stanislav rumânul Cârșteștilor ot Șotânga. Semnează și Mihai sin Constantin vornicul.

466. — 7220 (1712) Iunie 20. — Negoia log. din Târgoviște dă zapis jupânului Oprei cămăraș că cumpărând el niște moșie lângă moșia sa, dela Iane Podeț și dela frații lui, și fiindcă această moșie se hotărăște pe din sus cu moșia jupânului Oprea, i-a întors banii pe jumătate și a rămas să stăpânească jumătate moșia despre moșia Oprei.

„Mi-au întors mie log. Bădica banii să stăpânească el moșia“.

467. — 7235 (1723) Mai 9. — Gheorghe sin Oprea cămărașul din Târgoviște dă zapis jupânului Bădică cum că i-a vândut moșia dela Movila.

468. — 7239 (1731) Sept. 6. — Constantin proin sluger (semnătură grecească) dă zapis jupânului Șerban biv staroste că-i înapoiază niște vii din București pe care voia să le cumpere dar n'are bani să le plătească.

469. — 7250 (1742) Martie 29. — Constantin sin Negoia log. din Târgoviște cu Marica dau zapis nenii Bădicăi că i-au vândut partea din moșia Podeața ce o cumpărase tatăl lui Constantin dela Podeți și s'a împărțit în două cu jupân Oprea Curcă, iar partea acestuia a cumpărat-o fratele Bădică de la Gheorghe fiul lui Oprea.

¹ Vezi actele moșiei Băleni, în acest volum cf. doc. 471.

470. — 7254 (1746) Aug. 2. — Bădică log. sin Negoită log. târgoveştean, dă zapis jupânului Vasilache că i-a vândut moşia de la Movilele ce se chiamă Podeţe.

471. — 7258 (1750) Martie 25. — Neaga ce a fost soţia Bădicăi log. za divan ot Târgovişte dă zapis jupânului Vasilache Frumuşica, cum că având o moşie la Lazurile ce se chiamă moşia Ruşilor şi o prăvălie în târg lângă prăvăliile lui Anghelache log. şi un loc de casă în Târgovişte, fiind toate date de soţul ei pentru o seamă de zestre ce a avut ea de la fraţii ei, pentru că prăpădindu-se toate zestrele din casă, atât moşia şi dobitoacele şi altele şi neavând soţul ei cu ce le implini, i-a lăsat acestea, dar ea neputându-le ţine le-a vândut lui Vasilache.

472. — 1759. — Constantin sin Vasilache Frumuşica de la Târgovişte dă zapis lui vel spătar ¹ cum că făcându-i bine cu taleri 280 de acum până la Vinerea mare, i-a pus zălog zapisele moşiei de la Ulmi fiindcă vrea s-o ia el, şi viind el acolo şi plăcându-i moşia, să se socotească aceşti bani la preţul moşiei, iar neplăcându-i să inapoeze Constantin banii cu dobânda lor 10 la 2.

473. — 1769 Aprilie 8. — Popa Enache sin popa Mitrea dă zapis lui Enache Văcărescu ¹ vel clucer că-i vinde o livadă la Movila, Damboviţa.

474. — 1799 Nov. — Domniţa Caterina Caragea ² cere domnului să orânduiască pe pah. Grigore Hrisoscolev şi pe pah. Vintilă Prejbeanul să hotărnicască moşia Perşinari.

¹ Ştefan Văcărescu.

² Fiul lui Ştefan. Doc. 472.

³ Soţia lui Enache Văcărescu. Doc. 473.

MOȘIA PETROȘANI (Prahova)

474a. — 1678 Mai 15. — Cârstea vistierul dă lui Isac ovreiu și soției sale Soria un loc sterp în ulița hanului Șerban Vodă, ca să facă prăvălii și case pe el plătind chirie pe an taleri 6. Și să stăpânească Isac și urmașii lui, plătind chirie. Martori Barbu pah., Gheorghe log., Constantin bărbier, vecin.

474b. — 7196 (1688) Fevr. 23. — Cartea lui Șerban Vodă Cantacuzino pentru 30 liude ce s'au strâns acum la satul Petroșani, din jud. Teleorman, oameni fără de bir și fără de gâlceavă, ca să fie iertați de bir de țară, de miere cu ceară, de găleata cu fân, de seama doua și a treia, de cai de olac, de podvadă, de mertice, de conace, de cară de oaste, de zaharele, de birul oștii, de biru lefurilor, de birul untului, de birul vacilor și al oilor și de orânduile și sataralele ce se pun pe siliști . . . fără numai să aibă a da la vremea haraciului de nume câte ughi 2 și la a doua seamă de nume câte ughi 1...

474c. — 1753 Nov. 17. — Constantin Mihai Racoviță Voevod către Ioniță Cantacuzino vtori vistier să ție moșia Pietroșani din jud. Prahova. Moșia este a jupănesei Maria fiica răpos. Grigore Vlasto pe care o ține Const. Cantacuzino biv vel pah. și care a făcut vechil în Țara Românească pe cumnatul ei Ioniță. Oameni șezători la Petroșani de peste 36 de ani, știu că 3 părți din moșie sunt ale răpos. Grigore Vlasto, tatăl Mariei, iar a patra parte a lui Ștefan Dudescu biv vel pah. Partea Dudescului o stăpânește acum Mihai Bărcănescu. Dudescu făcuse moară pe partea lui Vlasto.

474d. — 1762 Mai 3. — Constantin Niculae Voevod. Divan compus din Constantin Dudescu vel ban, Dumitrașco Racoviță vel vornic de țara de sus, Părvu Cantacuzino vel vornic de țara de jos, Toma Crețulescu vel log., Radu Cantacuzino biv vel stolnic, Nicolae Brâncoveanu vel clucer, Iordache Balș biv vel comis, Ioniță Racoviță biv vel clucer, Badea Știrbei biv vel clucer, Teofilact vel pitar. S'au înfățișat Constantin fiul lui Anastasie Zlătaru din București cu Constantin Deșliu pentru un loc de prăvălie lângă hanul lui Șerban Vodă. Locul fusese al Saftai sora lui Anastasie și soția lui Ștefan. Safta lăsase locul lui Constantin fiul lui Anastase, dar locul era reclamat de Deșliu pentru că-i fusese zălogit de Ștefan soțul Saftai și pentru că era și el văr al doilea cu Safta. Fiindcă bărbatul nu este volnic a vinde și zălogi zestrea, de aceea locul rămâne lui Constantin fiul lui Anastase.

471e. — 1762 Mai 21. — Șerban Stoenescu și Nicolae preotul dau zapis Saftiei și fratelui ei Constantin, feciorii lui Anastasie Zlătaru. Aceștia au un loc la hanul lui Șerban Vodă, pe care are casă cu chirie Solomon Ovreiu. Locul se hotărăște din sus cu locul mănăstirii Arhimandritu (Sf. Apostoli), iar din jos cu locul Ilinchii serdăresei. Șerban și preotul Nicolae iau locul cu chirie de 60 taleri pe an, ca să facă lipscănie, iar în urma lor să plătească chirie cine va rămânea stăpânul lipscăniei. Și au luat în prăvălie și pe Constantin.

471f. — 1778 Fevr. 5. — Carte de alegerea moșiei Petroșani din Prahova. Bătrânii din sat spun că l'a stăpânit stolnicu Iordache Cantacuzino apoi unchiul acestuia, aga Pășcanu „viind aici în țară“, și-au pus isprăvniceii pentru a lua dijma. Răposatului Ștefan Dudescu, după ce a luat de soție pe Maria sora pah. Radu Bărcănescu, i s'a dat de zestre o sfoară de moșie alături cu Petroșanii, anume Recile. Apoi Dudescu viind în plimbare pe moșie și găsind un vad de moară, a făcut moară pe care a stăpânit-o până a venit în țară aga Pășcanu cu Const. Vodă Racoviță. Pășcanu s'a judecat cu Mihai Bărcănescu și a luat moara. Plecând Pășcanu în Moldova a lăsat vechil pe medelnicerul Ianache Sacazlău¹, căpitan de dorobanți. Apoi în vremea resmiriții a luat banul Dudescu moșia. Semnează Manolache post. Stăncescu și Neagu căpitan.

471g. — 1779 Martie 19. — Constantin D. Moruzi Domnul Moldovei lui Iordache Cantacuzino biv vel stolnic pentru moșia Petroșanii pe care o are de la maică-sa Maria fiica lui Grigore Vlasto. La 1770 moșia a fost luată în stăpânire de Banul Dudescu. S'a propus schimb, Dudescu să dea lui Cantacuzino Grumăzeștii din Mold. ținutul Neamțului, dar Dudescu n'a vrut. Cantacuzino e păgubaș până acum de cel puțin 1350 taleri, venitul moșiei Petroșani de la 1770 la 1779 câte 150 lei pe an, cum putea s'o vândă (arendeze). Vodă Moruzi a intervenit și pe lângă Alex. Vodă Ipsilanti, dar fără folos. Deci Cantacuzino să ție Grumăzeștii, iar pentru venitul perdut, să ia 930 lei ce vornicul Dumitrașco Sturdza datorește lui Dudescu, în calitate de vechil, și anume 240 lei pe 1775, și câte 230 lei cât s'a arendat pe anii 1776—1778. Dudescu revendica Petroșanii ca moștenire de la unchiul său Ștefan Dudescu.

471h. — 1779 Sept. 6. — Anaforana Divanului Moldovei. — Cantacuzino a arătat diata doamnei Maria a lui Șerban Vodă Cantacuzino prin care întărește ficei ei Bălașa soția lui Gr. Vlasto moșia Petroșani, la 16 Ianuarie 1721. — A arătat diata domniței Bălașa prin care lasă Petroșanii ficei ei Maria, mama stolnicului Iordache Cantacuzino Pășcanu. — Cartea lui Grigore Vodă Ghica din 29 Sept. 1750 către pah. Const. Cantacuzino, tatăl stolnicului Iordache, întărindu-i Petroșanii, ce-i zice și Petroșița, din Prahova. — Cartea lui Mihai Vodă Racoviță din 17 Nov. 1753 (No. 474c.). Cartea lui Scarlat Vodă Ghica din 30 Aug. 1758 către pah. Const. Cantacuzino. — Ni-

¹ Un Matei Sakizli (grecește) vel portar 1696 (Iorga, St. și doc. VII. 6. — Un misé George Sacazlăul, sudit chesaro-crăese, în București 1793 (Urechia, Ist. Rom. V. 82).

colae Dudescu a arătat la judecată în Țara Rom. un hrisov al Mihniei Vodă din 7098 (1590) Martie 21 care întărește Petroșanii lui Dragomir post., lui Ioan și lui Vișan. — Cartea lui Alex. Vodă 7078 (1569) Dec. 17 prin care întărește lui Dragomir a treia parte din Petroșani. Judecata a găsit aceste hârtii prea vechi și deci fără tărie. — Cantacuzino spune că a patra parte din Petroșani este a lui Miha^l Bărcănescu care a dat-o de zestre sorei sale soția lui Ștefan Dudescu unchiul bănelului Nicolae. Această parte se numește Recile. Bărcănescu și-a luat partea înapo după moartea sorei sale. Când Ioniță Cantacuzino a plecat din Țara Rom. a lăsat Petroșanii în seama medelnicerului Ianache Hiotis care la 1770 s'a dus la Brașov și atunci Nicolae Dudescu a pus stăpânire pe moșie. Banul Dudescu zice că aga Const. Pășcanu a dobândit cărțile de la Const. Racoviță în vreme când toată boerimea de acolo se află în necazuri și la închisori, și cea mai temeinică carte de stăpânire a stolnicului ar fi făcută la vreme silnică. La aceasta, fiindcă s'a întâmplat de față acum d-lui medelniceru Ianache Kogălniceanu carele fiindcă s'au aflat pe lângă răposatul domn până în sfârșit, însuși nesilit de nime au mărturisit cum că acele nevoi ce au fost pe boerii Țării Rom. au fost la domnia cea de pe urmă, când Ioniță Pășcanu nici nu eră la București ci se afla la Moldova călugăr, iar cartea aceasta i s'a dat la domnia cea d'intii, inaintea acelor turburări. Semnează: Vasile Razu vel log., Ștefăniță Sturdza vel vornic, Ioniță Cantacuzino vel vornic, Nicolae Rosetti vel vornic, Iascarache Rosetti hatman, Iancu Razu vel spătar, Grigore Balș vel ban.

474 i. — 1780 Iunie 16. Porunca lui Alex. Vodă Ipsilanti către ispravnicii de Prahova că banul Iordache Pășcanul de la Moldova a făcut schimb cu biv vel banul Nicolae Dudescu, dând acestuia Petroșanii în schimbul Grumăjeștilor din Moldova

474 k. — 1785 Iunie 24. — Carte de alegere a moșiei Petroșani a biv vel log. Nicolae Dudescu. S'a prezentat clucereasa Ilinca Bărcănescu din partea nepoților soțului ei, Filișanii. Moșia era în hotar și cu Răfovul lui Ianache Răfoveanu, cu Buciumenii medelnicerului Constantin Movilă și ai șetrarului Chivu Căplescu, cu Mirslopeasca a pah. Const. Crețulescu. Semnează Const. Cocorăscu biv vel pah., Barbu Ciorogârleanu biv vel sluger, Alecu Cocorăscu biv vel clucer za arie.

474 l. — 1811 Aprilie 18. — Anaforaoa lui Grigore Romaniti și Atanasie Starostea la domn. Asesorul Grigore Caribolu are a lua de la log. Const. Dudescu 99.900 taleri cu amanet moșia Petroșani din jud. Teleorman și moșia Petroșani din jud. Prahova. S'a strigat la mezat moșia Petroșani și a rămas asupra biv vel serdarului Diamandi Filiti pe câte taleri 40 bani 75 stânjenul. În total 1444 stânjeni, 58662 taleri 60 bani. Divanul întărește mezatul la 21 Aprilie.

474 m. — 1814 Ian. 1. — Diamandi Filiti, șetrar, logodind pe fiul său Toma cu Marioara fiica hatmanului Const. Caridi și nepoată a marelui postelnic Const. Vla. hutzi, îi dă: casele din București și bolta de lângă Șerban Vodă; moșia Petroșanii; moșia Moisica (Buzău); via de la Boboci (Săcueni). — Întărește Costandie (Filiti) episcopul Buzăului.

474 n. — 1824 Febr. 25. — Hristodor Filiti imparte cu fratele său căminarul

Toma moștenirea părintească. Hristodor ia moșia Câmpulungeanca; via de la Mocești; bolta din București, cu veniturile; via de la Vălenii de munte; Toma ia Petroșanii; via de la Boboci. — Semnează și mama lor Elena și doctorul Apostol Arsachi.

474 o. — 1832 Iunie 6. — Cartea judecătorei Prahova în pricina dintre Agripina iconoama schitului Țigănești și căminăreasa Marghioala Filiti pentru moara din satul Pucheni al schitului, ce se înecă din pricina morii făcute de răpos. căminar Tomiță Filiti, la Petroșani. Acesta după zaveră, la eșirea boerilor din Brașov, făcuse șanț pe un loc din moșia schitului. Căminarul făcuse șanțul înainte de zaveră și-l mai lărgise la 1820(?) după ce eșise din Brașov. Căminăreasa câștigă. Semnează Răducanu pah., Const. Lipănescu.

474 p. — 1839 Dec. 19. — Judecată din nou a trib. Prahova în aceiaș pricină. Semnează clucer N. Pardalos. — M. Mitulescu serdar. — G. Golescu serdar.

474 r. — 1850 Aprilie 1. — Judecata trib. Prahova în pricina marelui log. Const. Bălăcianu pentru paguba ce suferă la moșia Buda din inecul pricinuit de zăgazul făcut de căminăreasa Marghioala Filiti la Petroșani în matca vechea Leaotului. Semnează Gr. Colțescu serdar, C. Zefhari pitar, E. Schina pah. prezident.

474 s. — 1873 Noembrie 21. — Costache și Ahil Filiti, fi căminarului Tomavând Petroșanii lui G. Gr. Cantacuzino.

474 t. — 1874 Aprilie 20. — Carte de hotărnicie a moșiei Petroșani. Printre moșiile vecine, Moara Domnească a lui Costache Cantacuzino Răfoveanu. În vechime senumea Buciumeni. — Moșia Mălăești ce din vechime se numea Răfovu și la 1824 era proprietatea doctorului (Constantin) Filiti. Moșia Bărcănești-Romănești a Elenei Bărcănescu. O hotărnicie mai veche fusese făcută la 1819 de Enache Stănescu biv vel stolnic.

SCĂENI (Buzău)

475. — 7164 (1656) Mai 22. — Zapis prin care Nan fiul lui Vișan ot Scăeni vinde lui Moise căpitan za Roși ¹ toată partea sa de moșie din sat din Scăeni și din Bâsca, și Ulmetul drept bani gata ughi 35, de a lui bună voe și cu știrea tuturor fraților de ocină din sus și din jos. Semnează: Lefter ceauș, Nan fiul lui Vișan, Co-man căpitan Popescul ², Neagoé Costescu, Stoica Bâsceanul. (No. 1 cond.).

479. — 7172 (1664) Ian. 9. — Zapis prin care Nan sin Vișan ot Scăeni vinde lui Moise căpitanul ocină în Scăeni partea sa toată din Scăieni și din Bâsca pe bani gata ughi 16, iar partea fraților lui, anume Anton și Ioan, n'o vinde. Mărturii: Diaconul Drăgoi din Scăeni, Dobrin vâtaf din Pârscov. Manea vâtaf din Beceni, Anton comișel din Odobeni, Ion Carabulea din Dimieni sin popa Stoica din Pătârlage. (No. 2 cond.).

477. — 7185 (1677) Iulie 11. — Zapisul popii Pătrașco feciorul popei Mihai, prin care vinde popii Ion o moșie de la Ulmetu, partea lui Stoenel și altor frați, și parte peste izvor la Stupinești în jos până în podișor și în sus până în capul Piscului. Semnează și Dinu Curteanu, Mantu log. de la Piscupie. (No. 3 cond.).

478. — 7192 (1683). Nov. 10. — Zapis al lui Datco cu frate-său Stan ot Scăeni la mâna popii Lupului ot Stâlpu că i-au vândut toată partea lor de moșie din Scăeni și din Zapodii, din câmp, din apă, din pădure, din pomete și din siliștea satului, de peste tot hotarul, din Zapodii partea Lupului Toncescu jumătate, și din Scăeni partea lor toată câtă se va alege, pentru că au fost ale lor de la moșii lor. Au vândut de a lor bună voe, de nime siliți, în vreme de lipsă de pâine, drept bani gata lei 17 ¹/₂. Semnează Datco sin Dumei, Stan sin Dumei, Radu călugăru ot Scăeni, Micle diaconul, Nedelcu ot Zapodia, călugăr Paisie, Stan Calapod, Nițul sin Beleț din Găgeni. (No. 4 cond.).

479. — 7192 (1684) Fevr. 23. — Vasile Bozioreanul împreună cu feciorii săi anume dau zapis Mihalcei ³ sluger feciorul lui Moise log. Mihălcescu din Căndești, că i-au vândut de bună voe toată partea lor de ocină de la Scăeni și cu moara

¹ Fiul Mihalcei vornicul de la Pătârlage, din cari s'au tras boerii Căndești. V. Acad. Rom Ms 1673. — Filitti, O lămurire despre schitu Barbu (Buzău), în Revista istorică, II (1916) 52-3.

² Fiul pretendentului Neagu și nepot de frate al lui Antonie Vodă din Popești.

³ Căndescu, soțul Alexandrei Cantacuzino și cititorul mănăstirii Berca (Buzău). Acad. Rom. Ms 1673 f. 34 și doc. 250/CXLIV.

drept taleri 12. Martori: Vlad diaconul ot Bănulești, Crăstian, Bogoslov log. (No. 5 cond.).

480.— 7193 (1685) Ian. 6.— Rada cu feciorii ei anume. . . , care a fost femeia lui Dănăil feciorul diaconului Drăgoi ot Scăeni, dau zapis Mihalcei sluger Mihălcescu ot Căndești, Buzău, că i-au vândut toată partea socrului Radei și cu toate cumpărăturile ce au avut in Scăeni pe bani gata lei 20, cu știrea tuturor fraților de ocină din sus și din jos. Mărturii: Dragomir iuz. Bivol ot Crivelești, Neagoe părcălab ot Pătârlage, Manea ot Tohani, Stanciu Carabule, Mihalce Godenescul, Leontie ot Pârscov, Stan diaconul. (No. 6 cond.).

481.— 7195 (1686) Oct. 4. — Popa Dragomir ot Scăeni cu numele călugărește Daniil, dă zapis Mihalcei sluger Mihălcescu ot Căndești, că-i vinde partea sa de ocină din Scăeni cu toate cumpărăturile, pe bani gata taleri 16. Semnează și Mihalcea Godenescul. (No. 7 cond.).

482. — 7196 (1687) Oct. 11.— Nastasia fata popii Ion dă zapis Mihalcei căpitan sin Moise log. Mihălcescu din Căndești, că i-a vândut toată partea tatălui ei din sat din Scăeni și din Ulmetu, județul Buzeu, și ocina din Mușcel și schițșorul Biserica¹ toate cumpărăturile tatălui ei și alte cumpărături mai vechi, drept taleri 25, și ocina de la Bănulești cu moara, însă partea mâinii ei toată. Scrie popa Lefter ot Căndești. Martori Calotă log., Ispas căpitan, Stan iuz., popa Vlad ot Pătârlage. (No. 8 cond.)

483. — 7197 (1689) Iulie 20. — Dragomir ot Scăeni cu frații lui, anume Stanciu i Nedelco, feciorii lui Vișan, și Vasile Bozioreanul cu frații săi, Tudor i Voico și cu feciorii săi anume Stanciu i Radu i Frățilă i Nedelco, dau zapis lui Mihalcea sluger că-i vând moșie in sat in Scăeni, tot moșul Boțocănescu, și din moșul Besescu părți cinci, iar o parte rămâne la frații lor de moșie. Mai vând moșia din Tudosia a treia parte, drept lei 30. Martori . . . din Moșești, Zărână din Sibiciu, Badea căpitan din Vernești, Saul ot Pleșcoi, Pătru sin Carabulea, Mihalcea sin Gheorghe log. ot Căndești. (No. 9 cond.)

484. — 7197 (1689) Aug. 21. — Moșnenii din sat din Scăeni dau zapis slugerului Mihalcea că viind d-lui cu Radul vtori portar și cu 12 boeri hotarnici ca să-și hotărască moșia lui din Scăeni și neputându-se ei invoi, i-au dat d-lui ca să-și ție de trei moși moșia jumătate de peste tot hotarul. Iar cine s'ar scula cu alte galcevi să fie închinat domniei ughi 100. Să aibă a ținea d-lui unde vor ține și ei din câmp, din pădure, din apă, de peste tot hotarul și pometul să și-l ție cine pe unde va avea. Printre martori, și monah Filotei Turburinul (?) (No. 10 cond.)

485. — 7205 (1695) Dec. 13. — Popa Lupul ginerile popii Lăudat din Pârscov dă zapis stolnicului Mihalcea Căndescu că având el parte de moșie de cumpărătoare in Scăeni și in Zapodii partea lui Datco și a fratelui său Stan feciorii Dumii din Scăeni, însă in Scăeni partea lor toată și in Zapodii partea lui Lupu Tomescu jumătate, și această moșie fiind in hotarul moșiei stolnicului care a cumpărat și in

¹ V. doc. 494.

hotarul Pârscoy partea Fotii fiul popii Apostol din Pârscoy, s'au in voit de a dat stolnicul moșia de la Pârscoy, fiind în hotarul popii. Lupul, iar acesta a dat stolnicului moșie în Scăeni și Zăpodia fiind în hotarul d-lui. (No. 11 cond.).

486. — 1726¹ (1752) Dec. 20. — Sidor călugăru, pe mirenie Stan sin Radu ot Ulmeni, cu feciorii săi Dumitrașco și Mircea, dau zapis stolnicului Mihalcea Căndescu că i-au vândut moșie în Scăeni din moșul Boțocănescu a patra parte, însă partea lui Dragoie Furduiu, ce i-a fost lui Sidor de cumpărătoare. Semnează Oancea Pineanul, Vlad din Vereși (No. 12 cond.).

487. — 1762 Sept. 3. — Moșnenii Scăeni dau zapis lui Ioniță Căndescu² biv vel medelnicer că au venit înaintea hotarnicilor rânduiți de domn, și scoțând Căndescu zapisul moșilor lor cu care îi dau moșia din 6 moși 3 moși, au primit și ei și i-au dat moșie de 3 moși să stăpânească.

Semnează: Dumitru Torcea din moșul Berescul, Tănase Croială din moșul Croilescu, Neagul Dreptul din moșul Băducu, Nedelco din moșul Bojocan, Anghel brat Nedelco, Vasile biv log. za vistierie, Mihai polcovnic, Ghinea comis. (No. 13 cond.).

488. — 1772 Iunie 21. — Moșnenii Scăeni dau zapis lui Ioniță Căndescu biv vel pah., că având ei moșie în Scăeni parte 3 moși și el trei moși, adică jumătate și jumătate, și luând ei de 6 ani tot venitul, au fost aduși la judecată dinaintea episcopului și a ispravnicilor și au arătat venitul: partea lui Căndescu taleri 39¹/₂ după . . . și taleri 36 bani 30 dijma de pe fân și 50¹/₂ pentru pogoanele de porumb. Căndescu, pentru pomană, le-a iertat porumbul, iar taleri 75¹/₂ bani 30 a rămas să plătească moșnenii și au și plătit 39¹/₂ iar 36, 30 vor plăti în două săptămâni. De aci înainte cine s'o mai atinge, să fie globit de judecător cu taleri 30. Zapisul e adeverit de Neofit episcop Buzău, și de ispravnicii Alexandru sluger și Iordache sluger (No. 14 cond.).

489. — 1777 Nov. 29. — Raportul agăi Dumitrache Colceag către domn că vechilul paharnicului Ioniță Căndescu a adus cartea domnească poruncind să se facă alegerea moșiei Scăeni a paharnicului pe care o impresoară răzașii și mănăncă venitul de sunt ani cinci. Vechilul a înfățișat zapise din 1717, 1762 și 1772. (Nos 483, 484, 487, 488). Numai unii dintre moșneni nu s'au putut odihni, fiind moșia deavalma și au cerut să se orânduiască boeri hotarnici. Moșnenii au cerut pe medelniceru Dinu Scarlat și pe Dimian vătaf de plai, iar Căndescu pe Ioniță post. Carlova și pe Iordache pah. Mărgărit. (No. 15 cond.).

490. — 1779 Mai 14. — Anafora la domn. Au venit la judecată Anghel și Zamfir de la siliștea Scăenilor, Buzău, cu biv vel pah. Ioniță Căndescu, zicând ei că au

¹ Dată evident greșit transcrisă în condică, pentru că Mihalcea Căndescu nu mai trăia atunci

² Nepot de fiu al lui Mihalcea. Fiul al lui Șerban care-și face diata la (1749) 1741 Mai 12. Arhiva Stat. Episc. Buzău, pachet 13 (actele mănăstirii Berca) doc. 28. — Cf. Geneal. Cant. 109.186. Soția lui Ioniță era însă Maria, nu Luxandra, Guliano (Portrete murale în biserica din Căndești). V. doc. 491.

avut 6 moși cari au avut moșie în hotarul Scăenilor și că ei sunt dintr'un moș. Acel moș era 4 frați și stăpânea 4 părți de moșie. Sunt mai bine de 100 de ani de când un frate din aceia și-a vândut partea la neamul paharnicului pe taleri. 30 din cari n'a luat de cât 8 și paharnicul cu acea parte le stăpânește moșia. Paharnicul a arătat zapisele. Răzeșii arată o carte legată a răpos. Constantin Vodă Brâncoveanu, leat 7212 (1704) către răpos. Damaschin episcopul Buzăului și către unii mazăli în care zice că după jalba ce au dat megiașii din Scăeni pentru Mihalcea stolnic că le împresoară moșia jumătate, și dintr'a Buneleștilor a treia parte, prin blestem să le descopere dreptatea. Au mai arătat o adevărîță din 7220 de la un Radu Caraiman și frate-său Stanciu și Macarie ieromonah că au și ei o a șasea parte dintr'un moș în Scăeni. Paharnicul răspunde că nimeni nu le zice că nu sunt moșneni dar să-și caute partea la cetașii lor, căci el nu-i năpăstuește. Câștigă Căndescu. Semnează: Ion Mavru biv vel pah., Teodorache Știrbei, Constantin Cocorăscu, Scarlat Fălcoianu biv vel șetrar, Anghelache clucer (grecește), Dimitrie Grecianu biv vel clucer, Constantin Alcaz vistier, Gheorghe Canali¹ (grecește) (No. 16 cond.)

491. — 1781 Martie 4. — Cosma (Popescu) episcop Buzăului adeverez. De vreme ce din voia milostivului Dumnezeu căsătorindu-se prea iubita mea nepoată Smaranda² și dând-o după prea iubitul meu nepot d-lui Dinu Filipescu și fiindu-mi atât neam și nepoată despre partea soției mele, cât și despre partea neamului meu Căndești, iată bine am voit de o am dăruit cu o moșie a mea Scăeni din județul Buzău, din partea neamului meu, ce o am pe apa Sărățelului. . . însă hotar jumătate moșie de trei moși, partea mea cu vaduri de moară și cu livezi de pomi și cu muntele stâna Lcului. Semnați Ion Căndescu, Maria Căndeasca. (No. 17 cond.)

492. — 1781 Mai 18. — Alex. Vodă Ipsilanti către biv vel medelnicer Dinu Hrisoscoleu și biv vel șetrar Iordache Cantacuzino ispravnici de Buzău, făcându-le știre că la 14 Mai 1779 s'a cercetat la judecata departamentului pricina moșiei Scăeni, iar acum vrând moșnenii și Dinul Filipescu să se deosibească unii de alții, și cerând moșnenii pe medelnicerul și Filipescu pe șetrarul, domnul îi orânduiește ca să aleagă părțile. (No. 18 cond.)

493. — 1782 Iunie 27. — Nicolae Vodă Caragea însărcinează pe medelnicerul Dinu Hrisoscoleu și pe șetrar Iordache Cantacuzino să hotărască moșia Scăeni, pentru că la 1781 când era să se facă hotărnicia³, sătenii au fugit (No. 19 cond.)

494. — 1783 Iunie 10. — Anafora la domn. Biv vel șetrar Constantin Filipescu a jăluit pentru Anghel Minciună și Tănase și Zamfir și Marco cu alți cetași ai lor din Buzău, zicând că are moșia Scăeni ce se împresoară de către ei, deși s'a mai judecat cu ei în vremea lui Alex. Ipsilanti. La 1781, mergând hotărnicii la fața locului, moșnenii n'au vrut să dea șetrarului moșie pe lung după obicei, ci în curmeziș,

¹ V. doc. 437.

² Fiica lui Ioniță Guliano (fratele Mariei Căndescu) și a Mariei Cantacuzino din ramura lui Drăghici din care scobora și Ioniță Căndescu prin bunică-sa.

³ Doc. 492.

și au fugit. Acum pârâții zic că primesc, iar cât pentru venitul ce au luat de pe partea șetrarului, de la judecata departamentului și până acum, n'au tăgăduit. Deci să meargă din nou Hrisoscoleu și Cantacuzino¹ să așeze hotarele. Din înștiințarea acestora către Alexandru Vodă se vede că în hotarul Scăeni au fost și 12 sfinte biserică schitulețe care fiecare stăpânea câte un petec de loc împrejur, dar după vremei dărăpănându-se s'au împresurat de moșneni, rămânând numai schitul Fundătura². Divanul cere să se dea și celelalte ocoale tot la acel schit, pentru care arată și episcopul Cosma că sunt la episcopie hrisoave cari adeverează că acele schitulețe erau metoașe la episcopia Buzăului. Semnează: Cosma (Popescu) Buzău, Nicolae Dudesu vel log., Dimitrie vel ban, Pană Filipescu ban, Ștefan Pârșcoveanu vel vornic. Iordache Crețulescu vel vornic. (No. 20 cond.)

495. — 1784 Iunie 14. — Mihai Vodă Suțu însărcinează pe biv vel medelnicer Const. Hrisoscoleu, și biv vel sluger Iordache Cantacuzino cu hotărnicia, care tot nu se executase, a moșiei Scăeni a biv vel medelnicerului Constantin Filipescu (No. 21 cond.)

496. — 1787 Nov. 6. — Hrisoscoleu și Cantacuzino arată domnului că vrând să hotărnicască moșia Scăeni pe lung după obicei, moșnenii n'au vrut, zicând să se dea lui Filipescu moșie în curmeziș, unde sunt numai pietre și pădure fără nici un venit și au fugit, așa că hotarnicii n'au îndrăsnit a pune pietre fără a înștiința pe domn. (No. 22 cond.)

497. — 1791 Nov. 22. — Al Buzăului Dositei (Filiti) adeverează. Moșnenii din Scăeni, plaiul Pârscov, dau zapis lui Constantin Filipescu biv vel medelnicer că făcând moșii lor vânzări la boerii Căndești: anume un zapis din 7197 (1689) la mâna lui Mihalcea sulgerul (No. 483) moșul paharnicului Ioniță Cădescu și alt zapis din 1762 (No. 487), și pah. Ioniță făcând aceste moșii danie lui Filipescu, s'a deosebit moșia de către moșneni, eșind st. 3849 afară de st. 391 ce au moșnenii pricină cu moșnenii Sibiceni³, și vrând a se deosebi pe lungul moșiei după obiceiul pământului, moșnenii cu socoteală că doar vor putea scăpa de a nu se băga căminurile caselor ce s'ar fi căzut în partea lui Filipescu, n'au primit a se deosebi pe lungul moșiei. Acum pornind ei jalbă la domn, au fost orânduți la biv vel pah. Dumitrașco Racoviță și biv vel serdar Ștefan Cioran, ispravnicii județului, cari au hotărât ca moșia să se deosibească tot pe lung. Dar prin mijlocirea episcopului de Buzău și a altor boeri a consimțit Filipescu de au tăiat moșia de-a curmezișul pe din două. Dar fiindcă Filipescu a primit partea de moșie cea mai proastă, moșnenii i-au mai

¹ Doc. 492.

² V. Doc. 507. Rectific cu acest prilej cele ce am spus despre schitul Găvanele (Buzău) în ședința Academiei de la 28 Mai 1915 (Analele Acad., Desbateri, Seria II, vol. 37 pag. 195). Erau la Fundătura două schituri, unul de călugări și altul de călugărițe. După 1783, schitul de călugări se mută mai jos, la Găvanele. Mihai Vodă Sutză dă un hrisov în favoarea acestui schit la 19 Fevr. 1802. Schitul dărâmandu-se apoi de cutremur, se reface de lemn la 1803 de Costandie Filiti, episcopul Buzăului, al căruia portret se păstrează acolo.

³ Cf. doc. 508. 647.

dat peste 1924 st. ce i se cad, încă 200, iar pentru st. 391 din Bâsca ce n'au intrat în hotar și sunt în pricină cu moșnenii Sibiceni, să se judece și scoțându-i să-i împartă pe din două. Cine nu se va ținea nici de așezământul acesta, să fie închinat la cutia domnească talere 1000. Scrie Răducanu Păunescu log., condicarul județului. (Cond. Scăeni fila 51).

498. — 1792 Mai 28. — Trasul moșiei Scăenilor, partea despre munte ce s'a cuvenit a lua medelnicerul Filipescu. Semnat Const. Hrisoscoleu medelnicer (No. 24 cond.).

499. — 1797 Martie 20. — Ion Aldescu arată că cercetând moșia Scăeni a lui Filipescu, venitul ei este, când se fac roadele cu îmbelșugare:

- taleri 50 muntele Agatonul de stâni;
- „ 20 dijma fânului de la 6 tarcuri(?);
- „ 8 claca la 8 case ce sunt șezătoare în Siliștean;
- „ 30 livezile de pruni când se fac poame;
- „ 30 făget de jir când se face;
- „ 6 pentru 6 pogoane loc de arătură.

Este și un loc de cârciumă, dar fiind în vârf de munte cu mare discolie ¹ se poate urca butie cu vin de 50 sau 60 vedre, iar nu mai mare. Are și loc de un văducean de moară mică după starea locului (No. 25 cond.).

500. — 1797 Martie 28. — Constantin Filipescu dă zapis vel vistierului Ianache Văcărescu că-i vinde moșia Scăeni st. 2120, ca unuia ce este rudă cu răpos. pah. Cândescu ², stânjenu taleri 1 bani 60. Martori Costandie (Filiti) Buzău, Nicolae Filipescu vel log. Pecetea lui Filipescu foarte clară (în tuș): o stea cu opt raze în scut susținut de lei; deasupra scutului vulturul bicefal. (cond. Scăeni fila 56).

501. — 1797 Martie 30. — Mitropolitul Dositei (Filiti) către Enache Văcărescu (grecește). Cu sufletească dragoste și părintească binecuvântare. D-lui boerul medelnicer Constantin Filipescu ne-a înfățișat un zapis de vânzare al moșiei Scăeni scris pe numele d-tale, și fiindcă această moșie este dăruită de răpos. pah. Ioniță Cândescu soții d-sale ³ Smaranda, a căreia stare jalnică este tuturor știută aflându-se acum la mănăstirea Dintr'un lemn fără nici o speranță de îndreptare, d-lui boerul soțul d-sale având drepturi egale de a se despărți, de vreme ce patima era știută și înainte de căsătorie după arătarea d-sale, cu toate acestea el o întreține cu toată cheltuiala sa, și fiind la mijloc și copii, d-sa este stăpân pe zestre și mai cu seamă fără a trage din această moșie vreun folos potrivit cu cheltuiala ce face. . . . De aceia Văcărescu poate cumpăra liniștit moșia de la Filipescu. Dorind ca anii d-tale să fie mulți și fericiți de la D-zeu, al d-tale călduros rugător către D-zeu, al Ungro-Vlahiei Dositei (No. 26 cond.).

502. — 1797 Aprilie 27. — Moșnenii Croilescu și moșul Băduc, afară de moșul Besescu, din Scăeni, dau adevăriniță lui Enache Văcărescu vel vistier că cumpărând

¹ Greutate.

² Mama lui Ioniță Cândescu era Ilinca Văcărescu.

³ adică a lui Filipescu.

d-lui moșia medelnicerului Dinu Filipescu ce este . . . cu bune invoeli și adevărită de arhieriei, și fiindcă în această moșie n'a avut vad de morișcă după puterea apei, le-a cerut Văcărescu să-i dea un vad din rândul moriștelor lor. Deci știind ei un vad vândut la boerii Căndești de un Vasile Bozioreanul la leat 7192¹, au găsit două morisci cu câte o roată care după puterea apei umblă una într'o săptămână și alta într'alta, făcute una de un Agapie Minciulescu și alta de un Neagoe Spoelescu. (No. 27 cond.)

503. — 1797 Mai 1. — Dinu Vernescu către Ianache Văcărescu. Cinstita poruncă a d-tale cu căzută plecăciune o am primit și cele poruncite am înțeles. Eu cu toată sânguința mă îndatorez a sluji d-tale și milostivul D-zeu să invrednicească pe D-ta întru mulți și fericiți ani. După poruncă, întâi am mers la viile de la Sărata și le văz doar că sunt ridicate de lucru ce este de primăvară, iar după starea lor ce fel le-au lucrat pot zice d-tale că în loc de 20 pog. ce ai d-ta sunt toate pline de uscăciune și am apucat pe unchiașul Eftimie chelarul cu strânsoare și-mi zice că din pricina scutelnicilor. . . ; bine ar fi a se face o poruncă către d-lor boerii ispravnici să se dea alți scutelnici. Venind și la moșia Scăeni și văzând că. . . loc de morișcă nu este. . . am apucat pe moșneni și-mi dau această adevărită (No. 502) care se va vedea de d-ta unde sunt 2 morisce făcute de moșul cel vândut; ci și de se va socoti și de înțelepciunea d-tale prin judecată la d-lor boerii ispravnici să le întoarcem banii pe care să rămăe moriscele pe seamăd tale infundate și cu cârciumă și așa vom lăsa numai o casă cu o roată sau și cu 2, și vom face și cârciumă atât acila moară cât și la acele 6 case ce sunt în moșia d-tale și acolo vom face o pivă fiind-că apă este prea puțină și loc de munte. Asemenea și muntele de oi socotesc să lucrăm cași în stână fiind-că muntele se poate da drept 1000 oca de telemea și este mai bun folos decât să se vândă în taleri 50 după cum s'a obișnuit până acum. De a fi ispravnicel am socotit că acest Călin carele de la așezământul din zilele Mării Sale Mihai Vodă au fost lăsat de poslușnic d-sale medelnicerului Filipescu, dor sătenii Scăeni după obicei ce au aici la plai l-au băgat în cislă, ci pentru aceasta bine ar fi să faci d-ta pomană cu satul să sescază un liude ca să nu le mai rămăe cuvânt de a-l supăra, și așa nădăjduesc că se va deschide moșia. (No. 28 cond.)

504. — 1799 Mai 2. — Incredințez cu zapisul meu la prea luminată mâna Măriei Sale Domniței Ecaterinei Caragea² că fiind eu ispravnicel pe moșia Măriei Sale ce o are în Buzău și având și eu moșie acolea, Măria Sa având bănuială de a nu scoate eu hotaru, o a face vre-un vicleșug, incredințez că ori când mă va dovedi că am mișcat hotarele sau am făcut răpire de moșie, să aibă voie să-mi ia moșia mea și să mă și pedepsească după faptă. Semnează: Eu Călin ispravnicelu din moșia Scăeni. (No. 29 cond.)

505. — 1803 Mai 3. — Domnița Ecaterina Caragea c. pah. Grigore Hrisoscoleu,

¹ Doc. 479.

² Soția lui Enache Văcărescu. V. Doc. 474.

spravnic Buzău. După pofta sănătății d-tale arhon paharnice. Nu lipsii a cerceta de întreaga și fericita sănătatea d-tale, ca pe deplin aflându-se să mă bucur, vrând a îți și pentru mine cu mila lui D-zeu mă aflu sănătoasă. După aceasta poftesc pe d-ta pentru pricina de judecată ce am cu moșnenii Scăeni... pentru moara ce este știut d-tale, fiindcă este a se face cercetare la fața locului, precum și anafora ce este întărită de Măria Sa Vodă, vei lua d-ta curată pliroforie, ci eu neavând pe altul a face vechil spre descurcarea acestei pricini, trimisei d-tale scrisorile ce am de această moșie ca să le vezi d-ta, și sunt incredințată că precum la multe trebi și pricini ale casei noastre am cunoscut că ne-ai fost de ajutor, și acum te rog și te poftesc la dreptatea ce vei cunoaște că o am să mă ajuți, și voi rămânea și eu îndatorată a răsplăti cu slujba la ceia ce-mi va trece prin mână ajutorurile d-tale, și sunt a d-tale gata spre slujbă, Caterina Caragea (grecește). (No. 31 cond.).

506. — 1834 Fevr. 24. — Grigore Budișteanu, arendașul moșiei Scăeni, vechil din partea clucerului Nicolae Băleanu, proprietarul moșiei, dă jalbă la judecătoria județului Saac în pricina încălcărilor ce fac moșnenii Sibiceni. Vechil din partea acestora e Costache Sibiceanu sin clucer za arie Ioan Sibiceanu. (Cond. Scăeni fila 60).

507. — 1837 Sept. 23. — De la judecătoria județului Buzău sub No. 95. — Costache Sibiceanu și vechilul schitului Găvanele prin jalbă arată că au pricină cu clucerul Nicolae Băleanu și cu moșnenii Scăeni pentru un codru de pământ. Egu-menul de la Găvanele zice că acel schit cunoaște încă din zilele lui Mihnea Vodă și Const. Basarab Vodă o milostivire ce au arătat către călugării ce au fost adunați pe acea vreme la trei mănăstiri: Mutnău, Agafton și Ioan Bogoslov, că le-au inzes-trat cu pământuri din chiar moșia domnească ce s'au cunoscut slobodă în preajma acelor mănăstiri, iar cu vremea hârtiile mănăstirii și călugării imprăștiindu-se, moș-nenii Scăeni găsind prilej și aflându-se datori la d-lui comisul Iorgu Văcărescu, pe lângă un trup de moșie al lor ce au dat pomenitului boer, au călcat cu hotarul și moșia mănăstirii. Aceste trupuri călcate sunt acum în stăpânirea clucerului N. Băleanu ¹.

Din partea schitului s'au înfățișat: hrisov, în copie, din 7095 (1587) Iulie 18 al lui Mihnea Vodă dat mănăstirilor Mutnău, Agafton și Ioan Bogoslov, dându-le moșie din moșia domnească, și au fost pădure mare și necurățită, ci le-au curățit călugării cu topoare și cu foc și cu multă osteneală și s'au înfățișat frații de la aceste trei mănăstiri dinaintea domniei sale ca să fie frați peste acele locuri și să se hrănească frățește. Alegerea polcovnicului Enache Antonescu 1827 Mai 25 asupra jalbei moș-nenilor Scăeni pentru călugării de la Găvanele că le-ar fi călcând o margine din moșia Scăeni în dreptul hotarului Agaftonului unde se învecinește cu moșnenii Bră-esci (?) ce se numește Chinoviile.

Moșnenii au arătat un hrisov din 7159 (1651) al lui Matei Vodă Basarab pentru

¹ Ginerile lui Iorgu Văcăresca și tatăl doamnei Ecaterina G. Gr. Cantacuzino.

semnele morii, la care economul mănăstirii a răspuns printr'un hrisov din 7205 (1697) al lui Constantin Vodă, cuprinzător de semnele schiturilor acum cuprinse în moșia comisului Iorgu Văcărescu.

Clucerul N. Băleanu a infățișat : Zapisul din 22 Nov. 1791 (mai sus No. 497), zapisul din 1797 Martie 28 (No. 500); foaia de zestre din 1 Fevr. 1835 prin care biv vel aga Iorgu Văcărescu, ce atunci era căminar, dă zestre fiicei sale Irina ce se căsătorește cu Nicolae Băleanu, între altele, și moșia Scăeni ce-i zice și Nuca.

Moșnenii Scăeni au arătat : 7159, copie de ocolnică a lui Matei Basarab la mâna lui Eftimie monah strănepotul lui Vlad și popii Ivan strănepotul Cărstii și lui Lupu strănepotul Stanciului Croială, etc, ca să le fie moșie la satul Nucet pentru că l-au câștigat moșie de la răpos. Radu Voevod.

Semnează : serdar Grigore Tăut, serdar Costache Colceag, Medelnicer Ghiță Mărăcineanu. (Cond. Scăeni, fila 66).

508. — 1837 Dec. 21. — Divanul judecătoresc, secția civilă. — Pricina lui Ion Sibiceanu biv clucer za arie. — Infățișează hrisovul din 7174 (1666) al lui Radu Vodă dat Radului și lui Stroe cu ceata lor și altora din Sibiciul¹ de sus și de jos, sud Saac, să le fie lor ocină în Sibiciu pentru că le-a fost dreaptă și bătrână moșie precum scrie și cartea Mihniei Vodă ce s'a făcut după cartea lui Basarab Vodă. — Hrisov din 16 Iunie 7192 (1684) al lui Șerban Vodă (Cantacuzino) dat Sibicenilor să le fie ocină în Bâsca Rusilii, care a fost impresurată de satul Scăeni și s'au judecat înaintea boerilor ce au fost lăsați de domn ispravnici scaunului Bucureștilor : Stroe biv vel vornic și Dumitrașco (Brădescu-Poenaru) biv vel vistier, și au arătat atunci Sibicienii cartea Mihniei Vodă din 7090 (1582) și cartea Radului Vodă fiul Radului Vodă din 7051 (1583) și au jurat și au rămas Scăenii de lege. — Carte de hotărnicie din 12 Iunie 1797 iscălită de Manolache Tăut și Const. Vernescu în urma jâlbii Sibicenilor că ei n'au fost chemați la hotărnicia dintre Scăeni și medelnicer Const. Filipescu.

Semnați : Pană Costescu, Nicolae Filipescu, Grigore Grădișteanu, Ion Cocorăscu, Scarlat Ghica.

¹Cf. din 497. 647.

SINGURENI (Vlașca)

(STRÂMBA (Hulubești, Captărești), CÂLCEȘTI, GLIPARI, GORGANI, BILA,
STOENEȘTI sau STANEȘTI, CAMINEASCA).

509. — 7037 (1529) Mai 17. — Moise Voevod lui Dobrot și fratelui său Drăghici cu fiii lor și lui Tatu cu frații și fiii lui și lui Bane cu fiii și ficele, ca să le fie în Bălării a treia parte, și iarăși să fie Tatului și fratelui său Dragomir în Dibăcești¹ din partea lui Tatu a patra parte, fiindcă le sunt vechi și drepte moșii de la moși, și iarăși să fie Tatului și lui Dragomir din partea lui Bane 11 livezi fiindcă le-au cumpărat în 550 aspri și pentru 2 vig² de postav încă în zilele lui Basarab Voevod și lui Radu Voevod carele s'a pierdut la Ribnic. Diyan: Drăghici biv vel vornic (din Mărgineni), Neagoe vel vornic³, Teodor vel log., Dragomir vistier, Radu spătar, Staico pah., Drăghici comis, Badea stolnic, Radu vel post, Mălai portar, scrie Radu ot Buari în Târgoviște. — Pergament slav. Pecete pe hârtie. Trad. de Vasilie N. Nenovici 26 Nov. 1828. (Cond. No. 1)⁴.

510. — 7049 (1541) Fevr. 6. — Radu Voevod sin Radu Voevod către fiii lui Neniu anume Tatomir cu frații lui „boerul d-mele“ jupân Radu vel vătaf i Ivan și nepoților de frate ai lui Neniu cu fii lor, să le fie moșie în Câlcești, a treia parte, pentru că le este veche și dreaptă moșie de la moșii lor. Încă au mărturisit înaintea răpos. moșului d-mele Vladul Voevod ce se zice Călugăr, cu 12 boeri, precum li sunt drepte și de la moșii lor. Asemenea au mărturisit și înaintea răpos. Basarab Voevod cu 24 boeri și au dat cu sufletul lor că este veche moșie de la moșii lui Neniu. Diyan: Staico vel vornic, Tatu vel log., Udriște din (Mărgineni) vistier, Stroe spătar, Albul stolnic, Cracea pah., Badea comis, Badea vel post, ispravnic Udre log., scrie Nan. Perg. slav. Pecete pe hârtie. Trad. V. Nenovici 26 Nov. 1828 (cond. 2).

511. — 7070 (1562) Aprilie. — Petru Voevod fiul lui Mircea Voevod către sluga „d-mele“ Dragomir cu fratele său Tatu ca să le fie 11 livezi din partea lui Bane, căci le sunt vechi și drepte moșii, și cumpărate încă din zilele răpos. Basarab Voevod

¹ Cf. doc. 643.

² unguresc, bucată de postav.

³ Fiul lui Socol, nepotul lui Chirca și tatăl lui Teodosie marele ban, din Periș. Neagoe a fost căsătorit cu Caplea, fiica lui Staico log. din Băjești și a Caplei fiica lui Vlad Voevod Călugărul (Acad. Rom. Condica Dealului, Ms 1447 f. 49-50).

⁴ V. și doc. 643.

in 550 aspri și pentru 2 viguri de postav, și apoi a avut împotrivire Dragomir inaintea d-mele cu Manea și ginerele lui Bane, zicând Manea că nu sunt cumpărate aceste livezi de tatăl lui Dragomir și al lui Tatul de la socrul său, ci au fost puse zălog. Domnul vede cartea răpos. Moisi Voevod¹ Divan: Nedelco vel vornic, Iordan vel log. Stan spătar, Ianiu vistier, Crăcean (?) comis, Ivancea stolnic, Manea pah., Ivan vel post., Bogdan vel. log. Scrie Manea la Buc.— Perg. slav. Pecete in ceară. Trad. V. Nenovici. (No. 3 cond.).

512.— 7126 (1616) Fevr. 14.— Alexandru Voevod sin Iliăș Voevod lui Bran cu fiii lui să le fie moșie la Clăcești din partea lui Roman 30 st. cumpărați pe 600 bani gata. Divan: Dumitru vel ban, Vintilă vel vornic, Nica vel log., Stoica vel vist., Păruș vel spătar, Gorgan vel stolnic, Lamba vel comis, Mărzea pah., Iane vel post. Copie. Trad. Nenovici 1828.

513.— 7136 (1628) Nov. 23.— Alexandru Voevod dă poruncă lui Voicu log. și cu frații săi Vlădilă și Mogoș, să le fie moșie la Stoenesti, Vlașca² din partea lui Șerban și a fraților lui jumătate, pentru că au cumpărat de la Șerban și de la frate-său Radu din Singureni drept 7 aspri de argint, însă au dat Voico singur aspri 6 din dobitoacele lui de zestre, deci să aibă a ținea singur 6 părți, iar Vlădilă și frații lui o parte. Și iar a cumpărat singur Voico moșie în Gorgani la vâlceaoa Lipovului până în matca Brebenii, jumătate, de la Șerban și de la frate-său Radu din Singureni. Și iar a cumpărat singur Voico moșie în Gorgani însă din partea unchiu-său Voico jumătate până în matca Brebenii. Și iar a cumpărat Voico un țigan anume Mușat cu feciorii lui de la Stoica și de la Vladul și de la unchiu-său Radu pah. din Cepari drept 2 aspri de argint gata. Și iar a cumpărat un țigan de la Dragomir din Tatărești și alt țigan de la Pătru din Pietroșani, încă din zilele răpos Petru Voevod feciorul lui Pătrașco Voevod. Divan: Hrizea vel vornic, Fierea vel log., Trufanda vel vist., Miho vel spătar (Racotă), Dumitrache vel stolnic, Ramandi³ vel comis, Diamandi vel pah., Pandeles vel post., scrie Lepădat log. în Buc. (copie târzie).

514.— 7149 (1641) Martie 30.— Bogoslov călugărul, feciorul lui Voico ot Călcești dă zapis nepoților săi, anume. . . . și brat ego Bogdan, că le-a dat partea sa de moșie, însă o jumătate de funie, iar o jumătate o ține Bobe.

515.— 7152 (1644) Ianuarie 4.— Gheorghe post. ot Dârza cu fiul său Stroe, și Radul cu feciorul său Martin nepotul popii Oprii ot Glipari dau zapis lui jupân Gheorghe vistier (Caridi) și jupânesei lui Ioanei că i-au vândut partea lor de ocină din Glupari.

¹ Doc. 509.

² Pare deosebit de alt Stoenesti de care vorbesc doc. 672, 714.

³ Anexă. Ramadan.

516. — 7154 (1645) Dec. 6. — Vlăcan feciorul Briei ot Ciolan, dă zăpis lui jupân Gheorghe vistier că i-a vândut moșia sa din sat din Glupari, cumpărată de Bria și de soția sa Vlada; mamă vitregă a lui Vlăcan, de la Drăgușin de Glupari. Fost-au frate pe moșie și Vladul nepotul mamei Vlădei cea vitregă, iar la moartea ei, ea a făcut zăpis la mâna lui Vlăcan ca să ție el toată ocina fără amestec al lui Vlad, pentru că Vlăcan o căutase la nevoile ei.

517. — 7154 (1646) Ianuarie 8. — Zaroski vătaf cu femeia sa Dobra fata Stoicăi din Glipari dau zăpis jupânului Gheorghe vistier ¹ că i-au vândut partea lor de ocină din Glipari a patra parte dintr'o funie de cele mari, ocină stearpă fără ru-mâni, ce le-a fost dată de Stoica. Martori Goran log. ot Olănești, Andrei șetrar, Matei log.

518. — 7154 (1646) Aprilie 30. — Gherghina feciorul lui Dobre ot Stoenesti dă zăpis lui Gheorghe vistier și jupănesei lui Ioana că-i vinde ocina ce a cumpărat mai dinainte vreme de la popa Oprea din ocina lui Darie, a patra parte de moșie din Cornet din matca gârlei din Gâsca până în valea lui Ion, când s'a răscumpărat popa Oprea de la Costea sluger.

519. — 7154 (1646) Aprilie 30. Pătru sin Radu ot Glupari dă zăpis jupânului Gheorghe vistier că i-a vândut partea sa de moșie din Glupari din hotarul Epu-reștilor, și i-a dat și un zăpis ce a avut de la vâru-său popa Oprea pentru moșie.

520. — 7155 (1646) Dec. 7. — Șerbana fata Cârstei din Glupari dă zăpis lui Gheorghe vistier și jupănesei lui Ioana că-i vinde partea sa din sat din Glupari. Martori: Bunea (Grădișteanu) vistier ² Chiriac din Stoenesti, Neagu feciorul lui Vla-sie ot Glupari.

521. — 7155 (1647) Iunie 30. — Sara cu sora ei Grozava fetele lui Albu ot Glupari dau zăpis lui Gheorghe vistier că-i vând partea lor de moșie din Glupari. Martori: jupân Damaschin vornic, Coman comis, Neagul sin Vlasie, Dumitru ot Baba.

522. — 7156 (1647) Nov. 11. — Stoica sin Balea și Radu sin Marin din Glupari dau zăpis lui jupân Gheorghe vistier ot Popești că-i vând părțile lor de moșie din Glupari. Martori: Bunea (Grădișteanu) vistier, Șerban vist., Andrei vel șetrar, Co-man comis, Radu armaș Dărăscul.

523. — 7160 (1652) Iunie 7. — Calcea fata Calciului portar, dă zăpis jupânului Gheorghe și jupănesei Ioana că le vinde o jumătate de funie de ocină, partea ei din Glupari cumpărată de tatăl ei de la Alexandri clucer. Martori: Bunea (Grădișteanu) vistier, Cazan postelnic Năsturel, Radu log. Dudescu, Ghidul comis, popa Bratu, popa Vlaicu, popa Stroe.

524. — 7169 (1661) Martie 8. — Satul Căminești, ³ Vlașca, pe apa Călniștea, toți

¹ Caridi, ot Popești, tatăl Hrizii vistier (Doc. 528, 531). Pentru fii Hrizii, doc. 541. — V. și doc. 2 nota.

² V. doc. 525.

³ Cf. doc. 645.

moștenii, dau zapis lui Radu log. Crețulescu că i s'au vândut rumâni. Stoica cu 4 feciori anume . . . și cu partea sa de moșie etc.

525. — 7169 (1661) Martie 30. — Ghidul comis sin Toader sluger ot Popești dă zapis lui Nica sluger sin Bunea (Grădișteanu) vistier că i-a vândut moșia în Câlcești, cumpărată de la Négul și Lepădat.

526. — 7170 (1662) Mai 30. — Rafailă călugăru, care s'a chemat pe mirenești Raico ot Glupari, dă zapis Radului log. Crețulescu ca i-a dat acesta ughi 4 pe moșia ot Glupari și așa au tocmit stânjenu taleri 15, dacă o va alege despre celelalte părți și căți stânjeni se vor alege.

527. — 7170 (1662) Aug. 17. — Rafail călugăru cu fii săi Drăghici și Datco dau zapis lui Radu log Crețulescu că i-au vândut partea lor din Glupari care le este și lor de moșie, de strămoșie.

528. — 7171 (1663) Martie 11. — Stanciul ginerele lui Neğuț ot Glupari și cu femeia sa Angelina, dau zapis lui Radu Crețulescu vel log. că i-au vândut ocina lor în Glupari, Vlașca, ce trece peste apa Câlniștei lângă ocina ce a cumpărat-o de la Hrizea căpitan sin Gheorghe vistier, (Caridi-Popescu). Martori mai mulți boeri din Cocorăști.

529. — 7179 (1671) Martie 8. — Lepădat sin Radu-mulge-vacă din Câlcești dă zapis lui Nica ceauș za aprozi sin Bunea vistier (Grădișteanu) că-i vinde moșie în Câlcești pe Neajlov.

530. — 7180 (1671) 22. — Mihalcea, Constandin i Vadislav dau zapis la mâna lui Gheorghe vel ban (Băleanu) că i-au vândut partea lor de moșie din Singureni.

531. — 7180 (1672) Mai 8. — Radu Crețulescu biv vel log. dă zapis lui Hriza vel vistier (Caridi-Popescu), că a cumpărat de la el partea lui de moșie din Glupari ce avea de la tatăl său Gheorghe vistier cumpărată de la megiași de acolo.

532. — 7180 (1672) Mai 14. — Radu Crețulescu biv log. dă zapis Hrizii vel vistier că i-a vândut ocină în Glupari ce avea cumpărătoare dela megiași.

533. — 7182 (1674) Iunie 30. — Radu vel vornic, Vălcul vel vist., Badea biv vel clucer, Stoian biv vel post., ispravnici scaunului Bucureștilor, dau carte lui Radul ot Săcărie, Prahova, ca să aibă pace de către Mușat feciorul lui Onufrie călugărul ot Mireu, Vlașca, pentru că au avut pără dinaintea acelor boeri pentru niște bani și unelte ce a furat Mușat dela Mehmed Afinde¹ când a fost în oastea d'intăi la Camenița cu Gligorie Vodă (Ghica)². Mușat furând aceste lucruri, a fugit la Iași. Trecând ceva vreme și întâmplându-se ca Chiriz aga, ce fusese beșli aga să meargă cu trebi domnești, a cunoscut la Mușat uneltele lui Mehmet și a apucat pe Mușat și l'a trimis din Vid aici, și apucându-l Mehmed cu strânsoare, Mușat a năpăstuit pe Radul zicând că acesta a furat, și a încăput acesta la mare nevoe și s'a prădat. După aceia, știindu-se Radul că este om drept a venit inaintea boerilor de s'a părât

¹ Effendi.

² La 1671. Hurmuz. V².

de față cu Mușat, și așa i s'a făcut judecată cum să jure Radul cu niște oameni buni de credință cum nu-i vinovat și, jurând Radul, au să-i plătească Mușat Radului toată paguba, au să piară Mușat ca un om rău. Radul aducând 12 oameni de credință și mărturisind și mulți boeri că Radul este om drept, și văzând Mușat că rămâne de vină, a mărturisit că el a furat.

534. — 7182 (1674) Aug. 8. — Ieromonah Onofrie dela Mirău, Vlașca, dă zapis lui Matei post. Filipescu cum să se știe că pentru stricăciunea ce fiul lui Onofrei, Mușat, a făcut turcului Mehmet Afende și năpăstuirea ce a făcut Radului de Secări, a plătit post. Matei toată paguba turcului și gloaba armașului dând taleri 250. Apoi Filipescu a tras pe Mușat la judecată și a rămas să întoarcă acesta banii. Dar Mușat n'a șazut până își va plăti stricăciunea ci a fugit de inchiisoare și l'a aflat omul domnesc la casa tatălui său Onofrei. Acesta s'a dat platnic pentru fiul său, că va plăti până la Sf. Maria mică, iar nedând banii la zi, să fie Filipescu volnic să aleagă și să ia din părțile de moșii ale lui Onofrei la Mirul, la Bălărie și la Velică, și din stupi.

535. — 7183 (1675) Martie 25. — Cartea Ducăi Vodă, să aibă pace Radul ot Secărie de către Mușat.

536. — 7185 (1676) Sept. 9. — Mihăilă cu frate-său Toader sin popa Radu din Nanov, Teleorman, dau zapis lui Constantin căpitanul¹ și jupănesei lui Ancăi că le-au vândut părțile lor de moșie din Singureni pe Neajlov, Vlașca, cumpărături de la moșul lor Manea.

537. — 7185 (1677) Iunie 12. — Manea sin Petru ot Glupari, Vlașca, dă zapis Nicăi sluger sin Bunea vistier (Grădisteanu) că i-a vândut partea sa de moșie din Glupari.

538. — 7188 (1680) Martie 7. — Ianache ot Nanov dă zapis lui Radul vornicul al mării sale doamnei, ot Izvoare ot sud (loc alb)² că i-a vândut moșie în Singureni pe apa Neajlovului, Vlașca, moșie ce este împreună cu a lui Constantin pitarul și a fraților lui.

539. — 7188 (1680) Martie 10. — Constandin pitarul, cu jupăneasa sa Anca, dau zapis Radului vornic din Izvoare, sud Vlașca, cum că i-au vândut moșie în Singureni, moșie de cumpărătoare dela Mihail și frate-său Tudor feciorii popii Radu din Nanov, Teleorman. Semnează și Panaiotis fost capichehaia (grecește), Tatul Beciarul, Drăghici căp.

540. — 7188 (1680) Iunie 12. — Manea cu frații săi Petru și Vlasie feciorii lui Petru ot Glupari, Vlașca, dau zapis Nicăi biv vel sluger sin Bunea vistier (Grădișteanu) că i-au vândut partea lor din Glupari alături cu moșia Stoenestilor și din Mirul și din câmpul Velicului, Vlașca.

541. — 7188 (1680) Iulie 13. — Radul³ și Gheorghită feciorii Hrizii vornic dau

¹ Nu Filipescu, v. doc. 549. La 1680 e pitar, doc. 538.539.549.

² Vlașca, v. doc. 539.

³ E cronicarul Radu Popescu.

zapis lui Pârveu post. Crețulescu că i-au vândut ocină din Glupari, moșie cumpărată de moșul lor, Gheorghe vistier (Caridi-Popescu) dela megiașii de acolo. Apoi tatăl lor a vândut moșia tatălui lui Crețulescu, care a mai cumpărat și dela megiași. In zilele lui Grigore Vodă, tatăl Crețulescului a vândut ocina dela Glupari Hrizii vornicul. Radul și Gheorghiuță vând acum lui Crețulescu toate părțile lor. Pecetea lui Radu: o lebadă. Martor Pârveu Fărcaș¹.

542. — 7189 (1681) Mai 12. — Mihalcea post. sin Prodan clucer din Purcăreni, Teleorman, dă adeverință de primire de bani lui Ivașco clucer Băleanu pentru moșia Singureni. Mihalcea avea frate pe Constantin.

543. — 7190 (1681) Dec. 16. — Ianache iuzbaș cu fiul său Pară dau zapis Radului vornic ot Isvoarele că i-au vândut moșie in Singureni, Vlașca, într'un hotar cu moșia ce i-au mai vândut, din hotarul Epureștilor in sus. Martori Leontie ot Stoenеști, Radu ot Călcești.

544. — 7195 (1687) Mai 29. — Feciorii lui Furdui, anume Matei i Constantin, i Radu dau scrisoare lui jupân Preda spătar Pârscoveanu că i-au vândut moșie ot Călcești.

545. — 7196 (1688) Fevr. 23. — Scrisoarea Predii Pârscoveanu la mâna vărului Bunea (Grădișteanu) vtori log² că cumpărând niște moșii dela feciorii lui Furdui din Călcești și căzându se mai mult Bunei a le cumpăra, i-a întors acesta banii înapoi ca să ție moșia.

546. — 7196 (1688) Martie 1. — Leontie dela Stoenеști cu frații săi Chiriac și Andrei, dau zapis lui Bunea (Grădișteanu) vtori log. că i-au vândut partea lor de moșie din Singureni, stânjenu po bani 20. Semnează și Cârstea vel vist. (Popescu), Constantin Bălăcianu vel agă, Drăghici Strâmbeanu, Grigore Băleanu).

547. — 7196 (1688) Aprilie 3 — Hriza fata lui Furdui din Călcești, cu fiul ei Negoită, dau zapis Bunii vtori log. (Grădișteanu) că i-au vândut moșie in Călcești, moșie de zestre dela Furdui, stânjenu po bani 22.

548. — 7157 (1688) Sept 15. — Datco cu frate său Mușat, feciorii lui Stănimir din Stoenеști, Vlașca, dau zapis lui Bunea vtori log că i-au vândut moșie in Singureni, Vlașca.

549. — 7197 (1689) Martie 18. — Radul vornic din Isvoare cu frații săi Manea log. și Negoită clucer, dau zapis Bunii vtori log. că i-au vândut moșie in Singureni, pe apa Neajlovului, Vlașca, moșie de cumpărătoare dela Constantin pitar³, feciorul lui Prodan, și dela jupâneasa lui Anca, precum și moșia tot din Singureni cumpărătoare dela Ianache iuzbaș și dela fiul său Para din Nanov⁴, aceste moșii fiind alătura de moșia Singureni a lui Bunea. Semnează Șerban log., Constantin vel sluger,

¹ Cumnatul lui Radu Popescu. v. nota la doc. 2.

² E vorba de al 2-lea Bunea, fiul lui Nica.

³ V. doc. 536.

⁴ Doc. 543.

Cornea biv vel agă, Preda ot Prooroci vel căpitan za dorobanți, Șerban Năsturel, Părvu Fărcășanu, Cernica clucer, Matei Detco (Comăneanu) vel căp. za seimeni, Drăghici ceauș Strâmbeanu, Pătrasco vel căp. za lefegii, Gheorghe post.

550. — 7198 (1690) Fevr. 28. — Scrisoarea lui Grigore post. Băleanul către Bunea log. (Grădișteanu) că având Bunea moșie în Singureni, Vlașca, au venit moșneni de acolo de au zălogit la Băleanu niște moșie de acolo drept ughi 45, dar căzându-se lui Bunea a cumpăra, fiindcă mai are moșie în acel hotar, a înapoiat Bunea lui Băleanu banii, rămânând ca să-și caute Bunea zălogul cu moșnenii, feciorii lui Prodan.

551. 7199 (1691) Martie 4. — Radu cu frate-său Constantin sin Furdui și cu nepoții lor Radu i Hriză, dau zapis Bunii log. că i-au vândut moșie la Călcești, Vlașca, pentru că mai avea moșie acolo.

552. — 7203 (1695) Aprilie 5. Cartea a 12 boeri hotarnici pentru moșia Singureni de jos a Bunii vel armaș (Grădișteanu) cumpărată de la Leontie cu frații lui ot Stoenești. Semnează Matei căpitan, Badea Popescul, Mihai Dărăscul, Valcul căpitan, Tudor căpitan ot Călugăreni, Ivașco post., Marco iuz. ot Daia, Stanciu ot Hodivoe, Negoii Berescul, Radu ot Berbecari, Radul ot Cucuruz.

553. — 7206 (1698) Iunie 6. — Cartea a 12 boeri hotarnici luați de Bunea Grădișteanu vel armaș ca să-i caute moșia Singureni, Vlașca, cumpărată de la Radul vornic și de la Grigore post. Băleanul. Semnează: Matei căpitan Strâmbeanul, Valcul căp., Neagu Berescu, Nicula Liondaru, Mihai Dărăscul, Tudor căp. ot Călug(ăreni). Lionte ot Stoenești, Radul ot Cucul, Radul ot Berbec(ari), Marco ot Daia, Stanciu ot Hodivoi, Dobre ot Căminești¹.

554. — 7209 (1701) Mai 30. — Valcul sin Vălcu căpitan ot Drăgănești dă zapis Bunii Grădișteanu vel comis că-i vinde partea sa de moșie din Costieni, Vlașca.

555. — 7212 (1704) Mai 15. — Fiera sin Mihalcea căp. ot Cartojani cu vărul său Stanislav sin Oani ot tam dau zapis Bunii Grădișteanu biv vel comis că i-au vândut partea lor de moșie din Costiești².

556. — 7218 (1710) Ian. 20. — Gheorghe biv vel post.³ și Pătrașco Brezoianul vel serdar, ispravnic scaunului București, dau carte lui Drăghici ceauș Strâmbeanul ca să ție moșia Căptărești, Vlașca, jumătate, pentru că este de zestre dată de jupâneasa Neaga slugereasa, maica (?) slugerului ot Popești, fiica jupănesei Stanca pe care a ținut-o Radu clucerul tatăl lui Drăghici ceaușul,⁴ iar acum în zilele lui Con-

¹ V. doc. 561.

² Sau Costieni, doc. 553, 561.

³ Probabil Iordache Crețulescu.

⁴ Stanca fiica lui Andrei pitar ot Strâmba, fiul lui Neagu aga din Negoiești și Popești, a fost măritată cu Radu Vlădescu zis și Strâmbeanu și a avut copii pe Drăghici Strâmbeanu și pe Neaga soția lui Calotă sluger Bozianu zis și ot Popești cu care are copii pe Matei, Radu și Badea pah.—Acad. Rom. pachet 29 doc. 213; pachet 44 doc. 78, 113.—Grecianu, III 37.— Cf. doc. 366 nota, 565, 568.—Cred că cetirea exactă a doc. este: de zestre, dată jupănesei Neaga slugereasa, soția slugerului ot Popești...“

stantin Basarab sculatu-s'a Statie pah. feciorul Badii și nepotul jupănesei Neaghi, viind la București de față cu văru-său Drăghici ceaușul. Statie zice că moșia este împietrită din sus și din jos, iar afară de această moșie Căptărești are el altă moșie pe din jos ce se chiamă Rotărești și se întinde Drăghici ceauș de o impresoară. Arată Statie două zapise, unul de cumpărătoare despre moșul său Calotă sluger, de la Dima gealep care au fost și lui zălogit de Dumitrașco feciorul Neculei vistier¹⁾, și al doilea zăpis de cumpărătoare de la un Moga log. — Drăghici ceaușul zice că acel zăpis e mincinos și boerii cercetându-l văzură că unde zicea Căptărești a stricat și a zis Rotărești. Au mers la fața locului 6 boeri și au dovedit că zăpisul este stricat și a rămas Statie pah. de lege. S'a mai dat lui Drăghici ceauș și cumpărătoarea lui moșu său Badea pah. de la jupăneasa Neaga ot Popești.

557. — 7222 (1714 Mai 30.—Drăghici medelnicer vinde lui Bunea Grădișteanu vel vornic stânenii ce cumpărase în Gorgan, Vlașca, de la Chiriac și frate-său Andrei ot Stoenesti². Bunea, fiind încă vel comis, cumpărase de la aceștia moșie în Gorgani.

558. — 7251 (1742) Sept. 29. — Neacșu sin Mușat cu frații săi ot Stoenesti, Vlașca, vând lui Matei Crețulescu log. za vistierie, stânenii ce aveau în moșia lui în Gorgan.

559. — 1766 Martie 25. — Părvu post. Popescu sin Stan Popescu biv treti vistier³, cu soția sa Maria, dau zăpis logofătului Voicu Dioștean că având moșie Căptărești, Vlașca, cu fratele Dinu Popescu, ii vând jumătate. Moșia se hotărăște cu Câlcești a paharnicului Matei Crețulescu și cu Căptăreștii vistierului Strâmbeanu⁴. Zapisele cele vechi au fost la Ștefanache stolnic⁵ când i s'a zălogit moșia și nu s'au luat încă înapoi. Părvu dă lui Voicu anaforoa veliților boeri în care se arată pricina, și se poruncește starostelui de neguțatori să restituie zapisele.

560. — 1766 Aug. 6. — Maria Popeasca soția răpos. Const. Popescu, dă zăpis lui Matei Crețulescu biv vel pah., că-i vinde moșie în Căptărești, Vlașca, de moștenire de la părinții soțului ei. Moșia li-o luase într'o vreme răpos. stolnic Ștefanache cu nedreptăți, asuprindu-i după cum era d-lui obișnuit, iar după moartea d-lui, Scarlat Voevod Ghica cunoscându-le dreptatea le dăduse moșia înapoi.

561. — 1793 Iulie 27. — Hotărnicia făcută de Barbu Ciorogârleanu sluger la moșia Căminești și Costieni, Vlașca, între medelnicer Ion Crețulescu și sora sa Anastasia a lui Const. Brezoianu. Vecinătăți: moșia Crețoiul a mănăstirii Văcărești; moșia Boteni a lui Ioniță Comăneanul clucer; moșia Uda și Bila a mănăstirii Să-rindarul și a post. Const. Nănescu; moșia Căciulatul a medeln. Ion Crețulescu.

¹ Doc. 416 nota.

² Stănești în doc 562.

³ Doc. 146 nota. Fiul lui State pah. de la No. 556 sau chiar acelaș. Cf. doc. 560.

⁴ Constantin Strâmbeanu zis și Corcoveanu, post. 1718, consilier împărătesc în Oltenia 1726, vel stolnic 1752 apoi vel vistier, din neamul lui Drăghici (doc. 536), e tatăl Dumitranei soția lui Const. Știrbei din a doua jumătate a sec. XVIII-lea.—Cf. doc 236. 565.

⁵ Cremidi. V. doc. 212.

562. — 1830 Aprilie 19. — Cartea departamentului de șapte în pricina dintre stolniceasa Smaranda Crețulescu¹, soția răpos. stolnic Const. Crețulescu sin răpos. căminar Ioniță Crețulescu, cu vel log. Scarlat Mihălescu pentru o cărciumă pe care acesta o făcuse pe moșia sa Stănești², Vlașca, în hotar cu Singureni stolnicesei. — Stănești fuseseră mai înainte ai lui Ștefanache și ai vistieresei Luxandra Moviloaia, sora lui Mihălescu. La 13 Fevr. 1803 Moviloaia vânduse Stănești lui Ștefan Bujoreanu biv căp. za dorobanți, dar moșia fusese tot atunci reluată cu protimisii de fratele Moviloaiei, Mihălescu.

563. — 1830 Oct. 17. — Grigore Cantacuzino cere să se orânduiască hotarnic la moșia Singureni ce are de zestre.

564. — 1836 Sept. — Cartea judecătorei Vlașca în procesul dintre vel clucer Grigore Cantacuzino și vel log. Scarlat Mihălescu pentru călcarea moșiei Singureni a lui Cantacuzino despre hotarul de sus ce se chiamă Cămineasca.

565. — 1837 Martie 31. — Hotărârea divanului judecătoresc secția civilă, despărțirea vremelnicească, cu privire la procesul dintre Catinca Știrbei³ și serdarul Gheorghe Opran cu vornicul Scarlat Grădișteanu, clucer Grigore Cantacuzino și obșteasca epitropie, pentru hotarele moșiei Strâmba, Vlașca.

Strâmba se compune din trei trupuri: Căptărești, Hulubești și Iasii.

Vornicul Scarlat Grădișteanu era frate cu răpos. consilier Const. Grădișteanu și cu vistierul Grigore Grădișteanu.

Scarlat Grădișteanu zice că în hotarul Hulubeșitor are parte coborâtă de la Andrei pitarul⁴ și lipită de moșia sa Strâmba printr'o hotărnicie din 7179 (1671) Fevr. 6.

În proces se citează o anafora din 5 Nov. 1795 a veliților boeri asupra pricinei dintre vornicul Manolache (Grădișteanu) și căminar Ion Crețulescu. Se mai înfățișează un hrisov din 7190 (1682) Fevr. 15, al lui Șerban Vodă relativ la un vad de moară în Strâmba al lui Atanasie călugărul sin Badea pah., din care se trăgea soția vornicului Manolache Grădișteanu⁵.

Semnează: Iancu Văcărescu, N. Ghica, G. Dedulescu.

566. — 1843 Aug. 20. — Hotărârea divanului civil din București, secția II-a, în procesul dintre Grigore Cantacuzino și Scarlat Mihălescu pentru călcarea moșiei Singureni.

Scarlat Mihălescu era mort la data aceasta. Se înfățișează fiul său marele clucer Ion Mihălescu, prin vechil Iorgu Manu.

Semnează; Dimitrie Rallet, Const. Herescu, Const. G. Filipescu, Ion Golescu, Ion Bălăcianu.

¹ Născută Conduratu.

² Stoenesti în doc. 557.

³ Născută Crețulescu, văduvă vornicului Barbu Știrbei, fiul Dumitranei Strâmbeanu. Cf. doc. 236, 559.

⁴ Din Strâmba, nepot de frate al lui Antonie Vodă din Popești. Doc. 556 nota.

⁵ Maria, fiica lui Constantin Știrbei și a Dumitranei Strâmbeanu. Cf. doc. 556-559.

567. — 1850 Martie 10. — Hotărnicia moșiilor Singureni și Bila, Vlașca.

S'au înfățișat pentru trupul Gorganul:

7215 (1706) Oct. 6. Zapisul Neacșăi femeia lui Calotă prin care vinde unchiului său Mușat, moșie în Gorgan.

7216 (1708) Fevr 3. Zapisul lui Chiriac și fratelui său Andrei ot Stoenеști prin care vând lui Bunea Grădișteanu comis moșie în Gorgan.

7216 (1708) Iunie 28. Zapisul lui Chiriac și fratele său Andrei, feciorii lui Chiriac ot Stoenеști, și cu feciorii lor Stanimir și Andrei prin care vând Bunii Grădișteanu comis moșie la Gorgan.

7216 (1708) Aug. 17. Zapisul lui Stanciu și fratelui său Vlădilă feciorii lui Mihalcea ot Stoenеști prin care vând Bunii Grădișteanu moșie în Gorgan.

Pentru trupul Epurești al sf. Mitropolii:

7177 (1669) Martie 2. Hrisov al lui Radu Leon Vodă către Gheorghe Băleanu vel ban ca să ție Epureștii cumpărați de la feciorii lui Ivașco medelnicer din Ceparı.

7231 (1723) Martie 28. — Hotărnicia iscălită de Matei Fălcoianu biv vel vornic, Tânase ceauș Ciorogârleanu, Valcu clucer Strâmbeanu, Iancu vtori armaș, Mihai căpitan Prejbeanu, Sava vtori portar, pentru moșia Epurești a lui Iordache vel portar.

Pentru trupul Mirău:

7206 (1698) Mai 11. Hrisovul lui Constantin Vodă dat lui Neagu sin popa Oprea din Mirău ca să ție moșia ce este alătura cu moșia lui Matei biv vel comis Filipescu care au fost dăruit lui Bunea vel armaș Grădișteanu.

568. — 1853 Ianuarie 20. — Carte de hotărnicie a moșiei Singureni și Bila a vornicesei Luxiței Cantacuzino.

Vecini:

Colonel [Alex. Simici } proprietari în Căptărești și Hulubești
Serdar Alecu Grădișteanu } ce se numește acum Strâmba;
Doctoru Warthiadi cu moșia Ioneasca.

Documentele moșiei Strâmba:

7173 (1664) Dec. 18. Stanimir sin Chiriac cu fiul său Datco din Stoenеști vinde lui Badea pah. moșie în Singureni de jos st. 50.

7174 (1666) Mai 1. Apostol, cumnat cu Stanimir ot Stoenеști, în călugărie Anastasie, vinde Badii pah. 100 st. în Singureni.

7176 (1668) Fevr. 1. Vlaicu ot Hulubești vinde lui Radu clucer sin Badea pah.¹ moșie în Hulubești.

7176 (1668) Fevr. 5. Neagu din Hulubești vinde lui Radu clucer sin Badea pah. st. 84.

7176 (1668) Martie 4. Radu căp. ot Boari vinde Radului clucer sin Badea pah. moșia Hulubești partea lui Marcu sin Radu Burdeanu.

7179 (1671) Martie 20. Șerban post. vinde lui Radu clucer sin Badea pah. Vlădescu moșie în Hulubești.

¹ Ot. Vlădești. Cf. doc. 366 nota.

7179 (1671) Ian. 20. Antonie Vodă către 12 boeri hotarnici ai lui Radu clucer și Andrei pitar să-i deosibească la moșia Hulubești partea ce au Radu clucer cu vărul său Tudor Aga și Șerban post. de la moșii lor și ce a cumpărat Badea pah. și fiul său Radu clucer, de către partea lui Andrei pitar ce are de la moșii lui și ce a cumpărat tatăl său aga Neagu.

7197 (1689) Martie 27. Zapisul lui Cazan clucer sin Badea pah. ot Vlădești prin care vinde nepotului său Drăghici toată partea sa din Singureni st. 80.

7200 (1692) Ian. 30. Zapisul lui Teodosie monahul prin care dăruiește nepotului său Drăghici Strâmbeanu toată partea sa de moșie la satul Hulubești.

7201 (1692) Dec. 8. Răducan pah. sin Andrei pitar ot Strâmba vinde nepotului său Drăghici ceauș 185 st. în Hulubești.

7204 (1696) Martie 30. Cazan clucer vinde nepotului său Drăghici partea sa din Hulubești.

7210 (1702) Ian. 20. Matei căp. Strâmbeanu vinde lui Drăghici ceauș moșie în Hulubești.

7214 (1706) Martie 21. Radu pah. sin Andrei pitar vinde nepotului său Drăghici ceauș moșie în Hulubești.

7261 (1752) Dec. 12. Sterian, nepotul lui Cazan Vlădescu vinde vărului său Const. Strâmbeanu biv vel stolnic moșie în Hulubești.

7172 (1663-4) Hrisovul lui Grigore Ghica dat lui Cazan clucer și fraților săi Radu clucer i Calotă pah., i Constantin, feciorii Badei pah., pentru partea de moșie ce au de la moșul lor Tudoran pitar și de la tatăl lor Badea pah.

Stolniceasa Smaranda Crețulescu este mama vornicesei Luxița Cantacuzino.

ȘOIMU (Teleorman)

(IAPA ȘI TÂRNAVA)

569. — 7182 (1674) Mai 2. — Papa vtori vist. (Grecianu) dă zapis Manti log. za vist. feciorul Manti comis că i-a vândut satul Iapa și cu toată partea sa de moșie din Târnavă, Teleorman și cu toți rumânii luați de la cumnată-sa Bălașa. Semnează Radu Năsturel vel log., Vălcul vel vist., Mihai ot Grind, Curuia pah., Gheorghe Lup(?), Barbu vel comis, Radu vel medelnicer Știrbei, Stanco, Negoia vist., Mihul vist. Brătășanu, Istrate șetrar, Papa, Constantin log. (No. 1 cond.).

570. — 7219 (1711) Martie 1. — Calea vistiereașă a răpos. Manti vistier, cu fiu ei Manta vel căp. za lefegii și Părvu și cu nepotul ei Radu al fiului ei Drăghici vătaf, dau zapis lui Șerban log. sin Șerban Grecianu biv vel log. că-i vând două moșii Iapa și Târnavă ce le-au fost și lor de cumpărătoare de la vist. Grecianu moșul lui Șerban log. — Papa a vândut moșiile cu rumânii, iar ei le vând acum fără rumâni, pe banii 66 stânjenul. Semnați și Const. post. Grecianu, Șerban log. Grecianu, Toma Cantacuzino vel pah., Șerban (Bujoreanu) vel vistier, Ștefan Cantacuzino vel post., Iordache Crețulescu vel pah., Pană (Negoescu-Popescu) vel stolnic, Const. post. Grădișteanu, Pătrașco Brezoianu vel serdar, Manolache vel agă, Neagoe Topliceanu vel pitar, C. Grecianu vel căpitan za dorobați, Const. Conțescu vtori log, (No. 2 cond.).

571. — 7240 (1732) Martie. — Șerban Grecianu biv ceauș za aprozi cu frate-său Drăghiceanu biv treti post., dau zapis lui Sima zaraful că-i vând Iapa și Târnavă, iar pentru 500 st. din Iapa având pricină cu Tănase ceauș Ciorogârleanu, dacă acei stânjeni vor rămânea asupra acestuia, să aibă ei a da 500 st. din altă moșie.

Actul se reînnoește în aceeaș lună, după înțelegere cu Ciorogârleanu.

Semnează și Tase Fărcășanu, Grigore Grecaiu biv vel vist., Manolache Lambrino biv vel log., Ciorogârleanu. (No. 3 și 4 cond.).

572 — 7241 (1733) Aprilie 15. — Antonache (Caliarhi) biv vel vist. vinde jupânului Simi partea de moșie ce are în Iapa, Teleorman. Semnează și Ancuța Floreasca, Barbu Merișanu vel vornic, Părvu Cămpineanu vel căp. za lefegii. (No. 5 cond.).

573 — 7241 (1733) Iunie 15. — Vasile cu jupâneasa lui Maria vând Simi zaraf

moșia Iapa ce o au de zestre dela mama Calița Câmpineanu, stânjenul pe bani 50. Semnează și Radu Câmpineanu. (No. 6 cond.).

574 — 1796 Aug. 16. — Partea din moșia Șoimu a răpos. pitar Sandu socrul vameșului Diamandi Deșliu a rămas la mezat asupra vornicului Constantin Șirbei. (No. 9 cond.).

575 — 1797 Iulie 14. Matei Berendei postelnicel și Tudor Dincă s'au dus la hotarul moșiei Șoimul a răpos. pitar Sandu ca din 3000 st. ce sunt în acest hotar să deosibească 1500 zestrea vameșului Diamandi Deșliu iar 1500 se dau în vânzare. Sunt 2 hotare: Unul Șoimu ce se chiamă și Iapa, altul Târnavă. S'a pus sfoara din hotarul Smărdioasa a clucerului Paraschiva (No. 7 cond.).

576 — 1797 Aug. 1. Act grecesc al lui Diamandi Deșliu din care se vede că a avut socru pe răpos. pitar Sandu, și că are frate pe șetrarul Gheorghe Desli. Semnează grecește și Gheorghe Christu și Ion Rahtivan (No. 8 cond.).

577 — 1827 Sept. 11. — Departamentul de șapte către domn. S'au infățîșat Dumitrache Deșliu biv vâtaf za divan inpotriva cluceresei Anica Deșloaica, zicând Dumitrache că o moșie Șoimul de zestre a răpos. mumisi Marii fica răpos. Sandu șetrar, se stăpânește de casa răpos. unchiu-său clucer Iordache Deșliu soțul Anicăi. Aceasta răspunse că răpos. clucer Deșliu cumpăraseră moșia delă frate-său vameș Diamandi și că ea a dat-o zestre fică-si Mariuții căsătorită cu vtori log, Iancu Mihălescu.

Se infățîșează:

1797 Aug. 1. Zapisul lui Diamandi Deșliu că având trebuință de bani ca să răscumpere de la mezat casa ce i-au luat-o creditorii răpos. socru-său Sandu a vândut-o fratelui său clucerului.

Jeluitarul Deșliu arată:

Foaia de zestre a mamă-si de la 1781.

Anaforaoa veliților boeri din 27 Mai 1798 cuprinzătoare de judecata ce a avut Diamandi Deșliu cu creditorii răpos. socru-său pentru zestrea soacră-si ce s'a dat în datoriile răpos. socru-său, cerând Deșliu atunci ca banii ce s'au adunat din vânzarea lucrurilor de zestre la mazilia răpos. Alex. Vodă Ipsilanti. să stea depoziton la stărostie până se va face anateorisis ¹ pentru toate, căci n'ar fi cu dreptate ca din zestrea soacră-si să plătească datoria socrului său. Deosebit, pentru o prăvălie ce s'a fost dat spre vânzare la mezat să nu se haraciladisească ² mezatul până nu se face de iznoavă cercetare pricinii ce a fost zestre a soacrăi lui Deșliu, adică a Marii pităresei soția Sandului.

1794 Aug. 20. — Hotărârea răpos. Alex. Vodă Moruzi asupra anaforalei răpos. vornic Brâncoveanu, că neavând Deșliu apodixis ³ pe acareturile ce se arată într'acea anafora că au căzut trimiron ⁴ pităresii la împărțeala ce a făcut cu frații ei, ca să

¹ Revizuire.

² A adjudecă.

³ Adeverință.

⁴ A treia parte de moștenire, partea sufletului.

se poată numi ale pităresii de la părinți, și nici cu stăpânirea ce a avut Sandu pitarul pe dănsule nu se poate da acea pliroforie pentru că putea să le fi stăpânit Sandu că niște ale lui de la cumnați, și neavând nici creditorii dovadă că au fost aceste acareturi toate sau parte ale Sandului cumpărate de dânsul de la cumnați, pentru aceia rămâne ca atunci când vor putea creditorii să dovedească că în urma împărțelii ce a avut soția Sandului cu frații ei după hrisovul ot leat, 53, au avut frații ei în stăpânire aceste acareturi care atunci se găseau în stăpânirea casei Sandului din care să se facă cunoscut că le-a cumpărat în urmă Sandu de la cumnați și s'au făcut însuși bune lucruri ale lui, atunci își vor putea căuta creditorii dreptatea spre a se vinde la mezat acele lucruri spre împlinirea datoriilor Sandului, iar până atunci să rămâe lucrurile acestea la Deșliu precum s'au aflat. Iar casa fiind fără tăgăduirie zidire a Sandului și fiică-sa, după moartea lui, de sineși le-a adăogat la zestrea ei, aceia s'a primit după pravilă, în vreme ce Sandu încă mai dinainte eră supus și îndatorat cu tot avutul său prin hotărârea vornicească a plăti atâta sumă de bani, mai vartos că și în catagrafia ce s'a făcut la leat 78 averii Sandului, încă trăind el, s'a văzut pusă și acea casă prețuită, și se arată și mișcătoarele lucruri ale Sandului prețuite la taleri 1519. După care arată Domnul că nu este cu cale a luă Deșliu sau cumnatul lui singur și casa Sandului cu celalt avut mișcător drept banii ce este dator Sandu la soția lui și să se isterisească cu totul ceilalți datornici ai Sandului, ci cel mult poate să intre și ei cu acea datorie de bani la curama cu datornicii Sandului și să ia analogonul lor. Domnul hotărăște să se vânză la mezat casa Sandului și banii vânzării să stea trei luni la stărostie ca într'acest soroc să-și dovedească și ceilalți datornici ai Sandului datoriile lor, cum și Deșliu să dovedească câți bani au intrat în mâinile Sandului după foaia împărțelii, fiindcă Sandu nu este iscălit în acea foaie cum că a primit acei bani, și de va vrea Deșliu că cumpere casa, va da oareș-ce peste prețul cel din urmă al mezatului.

1796 Apr. 10. Anaforaoa veliților boeri în pricina lui Deșliu cu creditorii Sandului în divanul lui Alex. Ipsilanti. Datornicii Sandului au cerut să se dea la mezat lucrurile ce le stăpânește Deșliu peste foaia lui de zestre, cum și casa cu locul ei să se facă zapt. Deșliu a cerut toate lucrurile ca zestre a soacră-si și ca cumpărături din banii de zestre ai soacră-si; cum și moșia Șoimul ce se arată prin anaforaoa răpos. mitropolit Grigore că se deosebise drept a treia parte a lui Nicolae cumnatul Deșliului și eră dată spre vânzare pentru plata datoriei lui, o cerea Deșliu sub cuvânt că jumătate este în foaia lui de zestre iar pentru cealaltă jumătate a plătit el datoria cumnatului său. Domnul zice că de vreme ce Deșliu în urma numitei anafora a primit foaie de zestre iscălită de Sandu pe care s'a învoit și s'a mulțumit, nu poate după pravilă a cere și alte lucruri peste foaie, nici cu pronomion ¹ acela de zestre a lui, nici cu cuvânt de zestre a soacră-si; și după arătarea ce a făcut Sandu că sunt cumpărate cu banii soției lui, pentru că bărbatul are a întoarce zestrea

¹ Privilegiu.

tot de acelaș chip și fel și măsură după cum le-au luat, adică bani a luat pitaru Sandu, bani are să întoarcă la clironomi, și cum numai soția Sandului putea să facă acea cerere a se da bani întregi, iar nu și clironomul, hotărăște domnul ca lucrurile câte ține Deșliu peste zestrea lui să le vândă la mezat precum și casa bine s'a vândut, iar pentru banii ce arată Deșliu că a plătit de la dânsul datoria cumnatului său care eră dator la generalul Mihai (Cantacuzino) și pentru cari cerea jumătate Șoimul, fiindcă pentru această datorie eră hotărârea făcută de a se vinde numită moșie și fiindcă Sandu a strămutat acea hotărâre și n'a lăsat să se vândă ci zălogind o prăvălie din cele puse în foaia de zestre a Deșliului s'au plătit în urmă banii acelei zălogiri de către Deșliu iar moșia Șoimul a pus-o jumătate în foaia zestri fii-si iar jumătate a lăsat-o slobodă între lucrurile cele cumpărate de dânsul, pentru aceia jumătatea care este peste foaia Deșliului primește domnul să se dea la mezat, din care să-și ia Deșliu câți bani a plătit pentru datoria cumnatului său, ca un amanetar. Dar după cercetarea ce au făcut veliții boeri în urma acestor hotărâri domnești, ei arată că zestrea pităresii soția Sandului se dovedește din anaforoa mitropolitului Grigore din 1777 Aug. 5 că se deosibește în trei: două să rămâe pentru copila ce o are sub mână de epitrop și una să se băscăluiască¹ pentru Nicolae copilul său din care să se plătească banii ce l'a împrumutat generalul Mihai. Acea zestre cuprindea și o prăvălie din zarafi și 1000 st. moșie în Teleorman și 5358 taleri din rămasurile părintești. Cu acești bani Sandu a cumpărat 2000 st. în Teleorman de la cumnați, și locul pe care a făcut casă, de la străini și aceste lucruri făcându-le zestre a deosebit trei părți. Partea lui Nicolae copilul de st. 3000 să se vândă la mezat pentru plata datoriei către generalul Mihai Cantacuzino. Infățișându-se înainte lui Const. Vodă Hangeri creditorii Sandului pitar cu Diamandi Deșliu, împotrivirea creditorilor se reazămă la un cap al pravilei ce zice că cele cumpărate cu banii nevestei nu pot să se facă ale nevestei, și alt cap ce zice că zestre se socotesc cele cumpărate cu bani din zestre, zicând că la sholie se tâlcuește că ori-ce lucru va fi dat, acele să și ia, la care cuvânt arată domnul că nu au dreptate pentru că aducând pravila în divan s'au găsit acele capete spre ajutorul clironomilor pentru că cel d'intăi cap vorbește pentru o nevastă care în viață deosebindu-și zestrea din perusia bărbatului, nu poate să ceară stăpânirea lucrului ce s'a cumpărat cu bani ai săi din zestre spre a-l face câștig al său, ci numai zestrea intru a sa ființă; iar celalt cap arată că bogat fiind bărbatul se îndatorează a da ce a luat de zestre sau asemenea lucruri, nedându-se voe nevestii de a lua intru stăpânire lucru ce s'a cumpărat cu bani din zestrea ei, iar pentru bărbatul sărac și mofluz cum a fost Sandu, neavând cu ce răspunde zestrea ce i s'a dat în bani, are voe nevasta să ceară chiar lucrurile ce s'au cumpărat cu banii ei, socotindu-se acele lucruri întocmai ca o zestre. Deci să stăpânească copii Deșliului perusia mummii lor ce și la dânsa s'a coborât de la moașa lor Maria a Sandului pitar.

Jăluitorul arată o jalbă iscălită de tatăl său Diamandi Deșliu de la 1804 Aug.

¹ Să se deosibească.

31 ce au dat-o pentru frate-său Iordache, zicând că la 1797 când creditorii socrului său i-au vândut zestrea, neavând cu ce să o răscumpere și nevrând să se instrăineze, a vândut moșia fratelui său, cu cuget că i-o va inapoia ca să rămăe la fiul sau, jăluito- rului. Dar clucerul Iordache n'a mai vrut să dea moșia, deși era a jăluito- rului și a cumnatului său ce se afla în Rusia și o cerea consulul rusesc.

Câștigă clucereasa fiindcă a stăpănit în pace 30 de ani.

Semnați Ianache Stănescu stolnic, Nicolae Nica serdar, Nicolae Catacal, Alecu Andronescu, Const. Nenișor biv vel sluger. (No. 11 cond.).

578. — 1845 Aug. 25. — Divanul civil din București secția II-a. Pricina dintre serdar Dimitrie Deșliu și Marița Deșliu pentru moșia Șoimu.

Dimitrie Deșliu e nepot răposatei clucereze Deșliu de la care moșia s'a coborât la Marița Deșliu (Mihăleasca).

Marița Deșliu are vechil la judecată pe pitarul Ștefan Ferikidis.

Tatăl pităresei Maria (a pitarului Sandu) era Sima zaraful, iar mama ei era Calița.

Diamandi Deșliu era mort la 1807 și fiul său Dimitrie, nevârstnic, a rămas sub epitropia unchiului său Iordache.

Divanul hotărăște că serdarul Dimitrie va lua în stăpânire moșia Șoimu.

Semnează: Dimitrie Rallet, Gheorghe Dedulescu. (No. 12 cond.)

579. — 1845 Nov. 17. — Inaltul divan Secția I-a, în aceiaș pricină. Câștigă Ma- rița Deșliu.

Semnează: C. Cornescu, Grigore Grădișteanu, C. Herăscu, Const. Ștef. Făl- cioianu, Ioan C. Ruset.

Domnul întărește hotărârea inaltului divan la 2 Ianuarie 1846. (No. 13 cond.).

580. — 1848 Fevr. 16. — Marița Deșli vinde Șoimul epitropiei cărmuitoare a averei Mării sale doamnei Zoe Brâncoveanu, pe galbeni 17.000. Semnează și Adal- bert conte de Gramont și Gheorghe de Martirt consilier al Maj. Sale K. K. A.

Adeverit de judecătoria din Viena la 28 Fevr. 1848.

581. — 1849 Dec. 18. — Hotărnicia moșiei Șoimu.

Pentru vecinătatea cu moșia Smârdioasa s'a înfățișat o hotărnicie din 1774 Iunie 6 iscălită de Constantin șetrar și Manoil clucer. Clucerul Manolache Bujoreanu era stăpânul moșiei Bădireasca și Strătoaia.

Moșia Traistea a serdarului Alecu Budișteanu.

Pentru vecinătatea cu moșia Frumoasa s'a înfățișat copie de pe hotărârea din 25 Aug. 1848 în care se amintește sinetul din 7243 (1735) Iunie 14 după un zapis trecut în condica Marii Slătinecii, iscălit de Maria Dudeasca cu fii ei Constantin și Ștefan, cuprinzător că numita Dudeasca vinde nepotului ei Ianache medelnicer (Slă- tineanu) moșia Frumoasa¹.

¹ Maria Dudeasca era fiica stolnicului Const. Cant. Soacra lui Ianache sau Iene medelnicer Slătineanu, Ilinca Leurdeanu, era fiica aceluiaș. Cf. doc. 331-a. La 1737 Ianache e căimacam al Țării Românești. (Dapontes, Ephémérides daces, ed. Legrand II p. 18) Cf. Filitti, Biserica Maica Dom- nului din Slatina (Olt), în Lit. și arta rom. XII (1903), No. 10—12 și Conv. lit. Fevr. 1912 pag. 169.

582. — 1855 Dec. 4/16. Viena. — Foaije de zestre a domniței Zoe Bibescu: moșia Șoimul; moșia Breaza, partea care a fost a beizadelei Scarlat Gr. Ghica. (Credit rural, actele moșiei Șoimul).

583. -- 1858 Oct. 1. — Pau. — Testamentul Zoei Cantacuzino, născută Bibescu ¹.

¹ Intâia soție a lui G. Gr. Cantacuzino.

TUDOREȘTI (Ilfov)

584. — 7065 (1556) Oct. 24. — Pătrașco Voevod fiul lui Radu Voevod către jupân Bocotan ca să-i fie moșie în Tudorești partea Stanciului și a Radului și a lui Dragomir, ori cât se va alege, drept aspri 1050. Comisul Bocotan a avut pără cu aceștia înaintea lui Pătrașco Voevod voind ei să întoarcă lui Bocotan banii dar au rămas «cu rea rușine» înaintea domniei. Domnul mai întărește și alte cumpărături ale lui Bocotan în Tudorești. Divan: Socol vel vornic, Tudor vel log., Stanciu spătar, Dragomir vistier¹, Radu stolnic, Lepădat pah., Vlad comis, Cernica vel post. Scris în București. Original slavon. (No. 1 cond.).

585. — 7067 (1559) Aprilie 23. — Mircea Voevod fiul lui Radu Voevod către jupân Bocotan comis i Leancăi și cu feciorii lor ca să le fie moșie în Tudorești din partea Gonței, din jumătate a patra parte, pentru că le este bătrână și dreaptă moșie și de baștină. Bocotan a avut pără cu Lăudat și a luat lege 12 boeri al doilea rând de au jurat înaintea domniei că Lăudat n'a avut nici un amestec în acea moșie. Lăudat rămâne de lege. Divan: Burtea (?) vel vornic, Bogdan log., Bărcan spătar, Cârstea vistier, Balomir pah., Dobruș² vel post. (No. 2 cond.).

586. — 7067 (1559) Aprilie 24. — Mircea Voevod fiul Radului Voevod, lui jupân Bocotan banul pentru moșie în Tudorești, partea lui Prodan și altora, pentru că este bătrână și de baștină. Prodan și tovarășii lui s'au sculat zicând că Bocotan nu are amestec în acea moșie. Domnul vede cărțile lor, care sunt mincinoase, și ei rămân de lege. Divan: ca cel de la No. 92, cu Ivancea stolnic, iar vel post. Stanciu Dobruș. (No. 3 cond.).

587. — 7077 (1568) Oct. 1. — Alexandru Voevod, fiul Mircii, nepotul Mihniei, către jupân Bocotan să ție Tudoreștii, partea Stanciului, a lui Dragomir și a Radului. Domnul întărește și celelalte cumpărături ale lui Bocotan în Tudorești. Divan: Dobromir vel ban Craiovei³, Dragomir vel vornic, Radu vel log., Badea vist., Stan spătar, Vlad comis, Ivașco stolnic, Gonțea pah., Stoichița vel post. — Scris în București. (No. 4 cond.).

588. — 7078 (1570) Ian. 9. — Alexandru Voevod fiul Mircii, nepotul Mihnei,

¹ Din Tărbăceni, Orboești și Mănești, ginerele lui Pătrașcu Vodă cel Bun. V. documentul lor nota.

² Stanciu Dobruș, doc. 586.

³ V. doc. 278 nota.

dă poruncă Lucăi și popii Bealcii și cu feciorii lor să ție moșie în Tudorești din partea Nedelcului vornic 35 st. cumpărați de la el pe 3300 aspri turcești. Și să fie lui Giurea și lui Vlăcan 17 st. în Tudorești cumpărați de la Nedelco vornic pe 1650 aspri turcești. Și să fie Lupului 17 st. în Tudorești cumpărați de la Nedelco vornic drept 1650 aspri turcești. Divan: Neagoe vel vornic, Ivan vel log., Badea vist., Stan spătar, Mitrea comis, Ivașco stolnic, Gonțea pah., Stoichița vel post. — (No. 5 cond.).

589. — 7251 (1743) Martie 15. — Zapisul lui Ștefan post. sin Velisar căpitan, către cumnatu-său Alexie biv vel clucer za arie și soră-sa Ilinca: având eu să dau de-i rămășiță din zestre și apucându-mă să-i plinesc toate zestrele adică sculele, hainele viile, moșia ce a fost dată zestre, și alte dobitoace și mărunțai ce sunt în foaia de zestre, iar eu neavând de unde le implini, le-am dat 500 st. din Tudorești pe Moștiște, sud Ilfov, rămași mie de la părinți. (No. 6 cond.).

590. — 1780 Aprilie 15. — Manolache Ruset vel clucer za arie și un boernaș hotarnic¹⁾ referă domnului asupra hotărniciei moșiei lui Efstatie clucer²⁾ ce se numește Tudoreștii. Din zapisul de sub No. 589 reiese că Ilinca soția lui Alexie biv vel clucer za arie este muma soacrăi lui Statie clucer. (No. 7 cond.).

591. — 1783 Iunie 12. — Anaforaoa arhierilor c. domn pentru prigonirea între slugerul Scarlat Varipati și clucerul State Halepliu pentru moșia Tudorești (Ilfov). Aceștia s'au judecat întâi la departamentul de opt unde a câștigat slugerul State, iar apoi la veliții boeri unde a câștigat slugerul Varipati. Fiind (acum) orânduți și la noi (arhieriei) ca să cercetăm la această pricină două lucruri: una, de se cade (ca) o lipsă de zestre să aibă putere intocmai ca o zestre și, când această lipsă va fi prețuită, de poate pentru acest preț să pretendeluiască lucru nemișcător, și aldoilea de poate peste 30 ani (de) stăpânire neconținută a se porni pără ori de lipsă de sumă de stânjeni, ori de strămutare de stăpânire cu starea locului din sus sau din jos. Și cât pentru pontul dintăi ce zic d-lor boerii cum că la pravilele împărătești cartea 28 titlul 8 ar fi hotărând cum că la o zestre prețuită totdeauna prețul se cade să se ceară iar nu lucrul, aceste pravile așa hotărâsc și zic cum că zestrea cea prețuită supune la primejdie de pagubă pe bărbat iar cea neprețuită pe femeie. Care va să zică cum că de se va întâmpla la vremea alcătuirii nunții să se primească zestrea cu prețuire mai mare de cât ar face acel lucru — și s'au primit de bărbat — nu mai poate pe urmă a se îndrepta cu cerere de scăzământ; iar cel neprețuit lucru se tâlmăcește că, răpuindu-se vre-un lucru dintr'acelea de zestre, la cererea împlinirii ce va face femeia (a) acelui lucru, fiind silit bărbatul de a plăti, de se va face prețuire și mai jos decât plătea acel lucru se păgubește femeia. Inșă această pravilă se urmează pentru cele mișcătoare, iar nu nemișcătoare (care) ori neprețuite de sunt femeii a și le cere în păr și le ia, ori prețuite de vor fi nu se instrăinează de la dânsa, care aceasta se vede și la acești 500 st. cari i s'au dat

¹⁾ Grigore Fundățeanu biv treti log.

²⁾ Halepliu, doc. 591.

drept lipsă de zestre. Nu se cade a se osândi (ea) ca să se păgubească de moșie, mai vărtos fiind acea moșie dată drept lipsă de zestre cu patru ani mai înainte de cumpărătoarea slugerului, (căci) se vede că are mai multă putere cel mai dintâi stăpân de a-și deosebi lucrul său decât cumpărătorul cel de pe urmă, măcar și de nu ar fi fost cu nume de zestre. Iar pentru stăpânirea de 30 de ani cu bună credință, este respectată de prăvilă afară numai dacă părătorul va incredința de nevărstnicia lui, ori de neaverea luminării de temeinice sineturi pe cari și ar fi putut căuta (drepturile). Inșă aceste soroace sunt puse în prăvilă pentru moșii ce se stăpănesc deosebit cu hotarele lor, iar nu pentru doi stăpâni ce stăpănesc deavalma, și apoi ori inșiși ei ori moștenitorii lor vor să se deosibească. În speță, cel ce se păgubește se cade să se despăgubească de la clironomii post. Ștefan Velisarie. Iar pentru deosebire de starea moșiei din sus i din jos, de va fi după cum jeluește slugerul cum că a avut emfiteosis pe partea de sus, adică namestii, case și heleșteu, nu-l poate clucerul State a-l muta la partea din jos. Semnează Grigore al Ungro-Vlahiei, Cosma Buzău, Filaret Râmnic. (No. 8 cond.).

592. — 1786 Iulie 10. — Anaforaua divanului c. domn în pricina clucerului State Halepli. Cei 500 st. din Tudorești au fost dați pentru lipsă de zestre soacrăi clucerului care, la rândul ei, i-a dat de zestre fiicei ei ce o ține clucerul, încă mai înainte de vânzarea moșiei către slugerul Varipati. Divanul confirmă hotărârea arhierilor și Vodă Mavrogheni întărește la 23 Sept. 1786. (No. 9 cond.).

593. — 1787 Martie 16. — Evstatie clucer vinde Tudoreștii lui Iane Mănciulescu, iar cu banii din vânzare cumpără moșia Luceanca de lângă moșia sa Isvoranii. Martori: Maria clucereasa, Const. Neculescu biv vel pitar, Constantin polcovnic (grecește), Vasilache Chinopsi polcovnic. Urmează întărirea zapisului de către Grecianu, Antonio Fotino și un al treilea judecător. Urmează mențiune că: clucerul Drăghicean Otetelișanu, vecin ce se protimisește, a cerut sorocul legiuit de 30 zile ca să se hotărască dacă răscumpără ori nu. Apoi mențiune pe zapis, din 28 Ian. 1792, că Gheorghe Iane Mănciulescu a primit bani de la serdarul Dinu Varlam și i-a dat zapisul lui Ștefan Velisarie. (No. 10 cond.).

594. — 1791 Nov. 26. — Const. Varlam vel serdar, jeluește domnului că o vară a lui vinde o moșie în sud. Ilfov anume Tudoreasca unui Mănciulescu, care moșie este de la moșul lui, Ștefan Brâncean, dată de zestre răposatei soră-sii, (a lui Ștefan) și acum se înstrăinează moșia de la neamul lor, și se roagă să fie orânduit la veliții boeri ca să se cerceteze neamurile și cui se va cădea mai aproape aceluia să se dea. (No. 11 cond.).

595. — 1791 Dec. 1. — Anaforaia veliților boeri c. mitropolit, trimițându-i pe serdarul Varlam ca să jure câtă vreme este de când a aflat de vânzarea moșiei Tudorești. Puțin mai înainte revendicase prin protimisis și Smaragda Brânceanca, moașa serdarului Varlam. Semnează Pană (Filipescu) vel ban, Ion Florescu vel clucer Scarlat Fălcoianu vel stolnic, Ion Știrbei vel medelnicer. (No. 12 cond.).

596. — 1791 Dec. 10. — Mitropolitul-c. veliții boeri. „Cu părintească dragoste,

„molitvă și blagoslovenie trimitem dv. cinstiți veliți boeri“. Serdarul C. Varlaam a depus sub jurământ că nu a știut nici de vânzarea, nici de existența moșiei Tudoreasca până ce mătușa sa ¹ Smaragda Brânceanca a pornit protimisis. (No. 13 cond.).

597. 1791 Dec. 16. — Anaforaua divanului c. domn. Moșia Tudoreasca a fost a lui Ștefan Brânceanu (moșul serdarului Varlaam) care a dat-o pentru lipsă de zestre sorii-sale Ilincăi cluceresei, de la care a rămas clironomie fiicei sale răposata stolniceasa Mariuța Petreasca, iar răposata Petreasca a dat-o de zestre fiicei sale Mariuței cluceresei soția răposatului clucer State ², și de la clucereasa Mariuța, acum patru ani, s'a vândut lui Ene Mănciulescu tatăl lui Gheorghe. Răposatul Ștefan Brânceanu a născut pe răposata Safta cea d'întâi jupâneasă a paharnicului Dumitrache Varlam ³ cu care a născut pe serdarul Constantin Varlam. După pravilă se chiamă la protimisis 1) i cationdes 2) i amondes 3) frații 4) nepoții de frate 5) unchiu 6) copiii unchilor, iar mai mult nu ⁴. Semnează Pană (Filipescu) vel ban, Nicolae Brâncoveanu ban, Ion Florescu clucer, Ion Știrbei medelnicer. (No. 15 cond.).

598. 1792 Ian. 12. — Mihai Șuțu Voevod incuviințează ca Constantin Varlaam să reia moșia Tudorești restituind banii lui Mănciulescu. (No. 14 cond.).

599. — 1793 Sept. 25. — Anafora la domn. S'a înfățișat la judecată Drăghicean Otetelișanu biv. vel stolnic cu biv vel serdar Const. Varlaam, arătând (Varlaam) că anul trecut răscumpărând moșia Tudorești cu protimisis fiind de la neamul lui, din care moșie având și Otetelișanu zestre st. 500 cumpărați de atâția ani iarăși de la neamul lui Varlaam, și acesta aflându-se ispravnic la sud Ialomița, cu puterea isprăvniceii în silnicie s'a pus și a trimis pluguri de a arat brazde, tăind locurile lui Otetelișanu și călcându-i moșia. Otetelișanu arată zapisele: 7259 (1750) Nov. 11 prin care Ștefan post. dă lui Alexie biv vel clucer za arie, soțul Ilincăi sora lui Ștefan, 1000 st. în Tudorești; 1752 Iulie 1 prin care Alexie clucerul vinde 500 st. din Tudorești lui Nicolache biv vel medelnicer. În dosul acestui zăpis, Nicolae medelnicer adeverează, sub data de 1753 Mai 7, că această moșie mai căzându-se la cumnatul său Ștefan Brânceanu post., acesta a răscumpărat-o. Mai arată Otetelișanu o anafora a veliților boeri ⁵, cu data 1782 Iulie 9, hotărând că fiind bun stăpân clucerul Alexe, făcând copii cu jupâneasa lui, și vânzând partea cea de cumpărătoare cu tocmeala ca cumpărătorul să-și aleagă din sus sau din jos, iar cumpărătorul slugerul Varipate făcând casă și heleșteu de sunt ani 20 trecuți, rămâne bun stăpân pe partea din sus,

¹ Moșsa sa, în doc. 595.

² Halepliu.

³ Cf. doc. 230 nota.

⁴ Cationdes, amondes, grecește, ascendenți, descendenți.

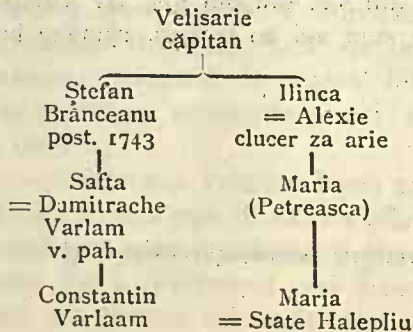
⁵ Doc. 591.

ce a ales. De la Nicolache pah.¹ a răscumpărat Radu Fălcoianu serdar 500 st. și i-a lăsat clironomie stolnicesei Otetelișanu. Semnează : Grigore pitar, Mihai Grecianu, Pascali vtori vistier. (No. 16 cond.).

600. — 1797 Mai I. — Anaforaua veliților boeri. Pricina paharnicului Const. Varlaam vătaf za vistierie cu stolnicul Drăghicean Otetelișanu pentru moșia răscumpărată de serdarul Radu Fălcoianu de la răposatul pah. Nicolache și care s'a coborât prin moștenire la soția lui Otetelișanu. „Zicem că de la începutul acestei țări și până „acum nici de cum această pravilă aici nu s'a obișnuit, nici nu s'a urmat, ci după „vechiul obicei al țării cele nemișcătoare ale zestrei totdeauna s'au păzit a rămănea „pe seama clironomilor zestrei ca să meargă adică iarăși la familia din care au eșit. „Așa dar neavând Alexie (clucerul) putere ca să vânză lucrul ce era al soției lui „luat drept alte lucruri nemișcătoare ale zestrei, se vede că și însuși el s'a ferit de „această dreptate a zestrei soției sale și de aceia și scrie ritos la zapisul său de „vânzare că vinde stânjonii cei cari îi are cumpărați de la cumnatul său Ștefan, iar „nu scrie că vinde stânjonii cei care îi avea luați soția lui drept lipsa zestrei, care „dreptate a zestrei fiind-că s'a coborât la clironomii soției lui Alexe și de la acei „clironomi s'a coborât până a intrat cu răscumpărătoare la pah. Varlaam, are pa- „harnicul dreptate să stăpânească 500 st. deplin. . . . Din care cumpărătoare a lui „Alexe, fiind-că lipsesc st. 200, pentru această lipsă are stolnicul Otetelișanu drep- „tate să-și caute cu clironomii postelnicului Ștefan vânzătorul“. Slugerul Varipati a fost socrul stolnicului Otetelișanu. Semnează Ianache vel vist., Manolache Crețulescu vel vornic, Nicolae Filipescu vornic, Ștefan Văcărescu vel log., Isaac Ralet vel log. (No. 17 cond.).

601. — 1797 Iulie 20. — Drăghicean Otetelișanu vinde vel pah. Varlaam moșia de zestre ce are în Tudorești de la răposatul socru-său Scarlat Varipati. „Și în locul acestei „moșii va rămănea casele din București ce le-am cumpărat de la log. Petrică, care „sunt lângă biserica Tabacului pe podul Mogoșoaei.“ Semnează Matei Fălcoianu biv vel vist., Safta Slăt(ineanu) vorniceasa² (No. 18 cond.).

¹ Probabil Cernovodeanu. V. Anexa: Damari. Avem deci următoarea spiță:

² Sora lui Matei Fălcoianu și a celei de a doua soții a lui Otetelișanu.

VALEA LUNGĂ : ȘI CĂTUNUL (Prahova)

602. — 7079 (1571) Aug. 26. — Alexandru Voevod fiul Mircii Voevod, fiul Mih-nii, dă carte lui Mircea și feciorilor lui ca să le fie de moștenire, cu tot venitul moșiilor, pe hotarul Glodenilor, Valea rea în jos, din piatra Hierului Cărlig și în gura Strâmbului, în Valea Lungă apa în jos, în Gura Văii Aninilor . . . , pentru că este a lor dreaptă moșie.

A văzut domnul cartea lui Petru Voevod din 7067 (1558—9) și zăpisiul lui Efrim din Bezdead din 7039 (1530—1) și de atunci au stăpănit în bună pace. Iar acum în zilele domnului Alexandru Voevod s'a sculat Neagul Pigunescul (?) și Neagu log. din Bezdead cu pără asupra Mircei ca să ia parte din hotarul ce a fost dat Mircei de zestre. Domnul a trimis pe jupân Ivan mare stolnic cu moșnenii din Bezdead anume Manole și Popa Petre și au ocolit moșia de ocină și moșia de zestre, iar Bezdedenii au rămas de judecată. Divan: Dragomir vel vornic, Ivașco vel spătar, Dumitru vel vistier, Vintilă vel post., Stoian vel clucer, Bratul vel comis, scrie Vlad log. în scaunul orașului București (Cond. Valea Lungă pag. 179).

603. — 1761 Martie 25. — 12 boeri hotarnici împreună cu păhărnicele Șerban Zădăriceanu ca mumbașir, orânduși în pricina dintre egumenul Dionisie de la Provița și post. Toma Racotă și egumenul Poenariul, pentru moșia Mirița din Călinești a mănăstirii Provița, anume din Chei în sus până la hotarul Cătunului. Egumenul Dionisie a arătat un hrisov al răpos. Șerban Vodă din 7189 (1681). Moșia Cătunu o stăpânise deja Mihai pah. tatăl lui Toma Racotă. Printre semnatarii hotărniciei: Gheorghe serdar, Constantin Lipoveanu, Vasile căpitan, Drăghicean log., Radu, și doi greci: Ion Alexiu și Gheorghe Mihail (Cond. Cătunu, No. 1).

604. — 1775 Dec. 20. — Mihai Cantacuzino² către nepoată-sa Marica fiica surorii sale Mariuții³ și către boerul ei Constantin Hrisoscoleo, că după încheierea păcii acestei trecute răsmirițe, după legăturile trataturilor care au dat voie a se muta ori-care va vrea dintr'această țară unde va pofți, mutându-se și el la Rusia, venit-a iarăș aici în Țara Românească cu știrea luminatăe curți a Rusiei și a luminatăe Porți otomanicești, ca să-și vânză ale sale. Printre altele are și Mărginenii⁴ din Prahova

¹ Fostă în Dâmbovița. Doc. 607.

² Cf. Iorga, Doc. Cant. 253.

³ Fărcășanu. Cf. doc. 398.

⁴ Cf. doc. 389 sq.

împreună cu mătușă-sa Victoria ¹, iar casele din Măgureni cele de piatră, atât cele de jos cât și cele de deasupra, sunt jumătate ale lui și jumătate ale ei. Are și a treia parte în Puturosul din Dâmbovița. În Valea Lungă are parte cu mătușă-sa Victoria și cu copiii fratelui său Răducanu. Mai are vie în Măgureni. Toate acestea, ca să nu intre alți străini în căminul părintesc, le vinde nepoată-si Marichi. Semnați: Manolache vataf (Vatați ²) (grecește), Maria Cantacuzini ³ (grecește), Teodor medelnicer (grecește), Dimitrie Racoviță, Radu Văcărescu, Pană Filipescu, Ștefan Pârșcoveanu, Nicolae Brâncoveanu. Copie adevărită de departamentul de șapte la 17 Iunie 1819. Semnați: Dimitrie Drugănescu, I. Carp serdar, Iordache Cerkez armaș, (No. 1 Valea Lungă).

605. — 1778 Ian. 2. — Dragomir fiul lui Tudor Flocosul renunță la pretențiile ce avusese față de coconul Dinu Cantacuzino Măgureanu și de frații lui, pentru părțile de moșie de la Poiana Tinciului și Moghinea până în Vâlceaoa Bisericei și în Vâlceaoa cu Lespezile. Semnează Popa Ilie Parăpan, Bucur Paradubă. (No. 2 Valea Lungă).

606. — 1779 Fevr. — Anafora la domn pentru cererea de hotărnicie la Bezdadu între Constantin Cantacuzino fost șetrar și sătenii din Puturosul, Dâmbovița. Semnează: Niculae Dădescu vel ban, Pană (Filipescu) vel vornic, Badea (Știrbei-Drăgănescu) vornic, Ștefan vel vornic, Scarlat vel log., Gri(gore) Bal(eanu) vel clucer, Iordache vel pah, D. Brez(oianu) vel sluger. (No. 3 Valea Lungă).

607. — 1794 Iunie 2. — Hrisov al lui Alexandru Vodă Moruzi. Au venit la divan Banu Lungeanu cu nepoții și părtașii lui, împotriva serdarilor Constantin și Iordache Cantacuzinești și medelnicerului Constantin Hrisoscoleo. Văzând domnul hotărnicia moșiei Edera cât și catagrafia făcută tuturor moșiilor țării de răpos. domn Constantin Mavrocordat, dovedindu-se că Valea Lungă a fost a Părvului Cantacuzino, iar părășii neavând alt sinet de cât cartea a doi boeri răposați pe care probabil-o domnul cu alte două sineturi ale acelorași doi boeri, ce s'au găsit la casa d-lui vel vornic Slătineanu ⁴ tot dintr'un an, precum și mărturia vel vornicului Slătineanu în divan că înainte răsmeriții Rușilor, la anul 1766 și la anul 1767, aflându-se ispravnic județului acelaia ⁵, știe că moșia aceasta se stăpânea de boerii Cantacuzinești, având ispravnicel pe un Bucur fratele acestui Ban, carele pururea venea la d-lui trimes de Măgureanu, ca la un ispravnic, pentru apărarea moșiei; văzând domnul și o deosebită viclenie ce au meșteșugit acum părășii că unde se cuprindea în hotărârea domnească: „martorii ce vor avea numiții boeri,“ au șters și au pus „numiții rumâni“, — domnul dă ordin ispravnicilor să cerceteze pe făptuitori.

Hrisovul este dat în urmă următoarei anaforale din 25 Mai 1794 în pricina

¹ Soția lui Părvu II Cant. născută Rosetti. Doc. 611.

² Ginerel generalului Mihai Cant.

³ Soția lui Vatați.

⁴ Radu, Cf. doc. 313 a.

⁵ Dâmbovița. La 1769 strânge un „steag“ de oștire (Rev. de ist. arheol. și fil. XI. 29).

dintre Măria sa domnița Ecaterina Mavrocordat, soția răpos. Răducanu Cantacuzino, serdarii Constantin și Iordache frați Cantacuzinești și medelnicerul Const. Hrisoscoleo, stăpânitorii moșiei Valea Lungă din Dâmbovița, de o parte, și sătenii Lungeni de altă parte. S'a infățîșat un sinet de la răposatii Matei și Parvu Cantacuzino, din 7240 (1732) Aprilie, privitor la Mușat rumânul cu trei copii cari s'au răscumpărat de la d-lor împreună cu pămîntul. S'a văzut că clucerul Scarlat Cămpineanu, ispravnic de Dâmbovița a orînduit la fața locului pe popa Andonie, vechil în locul eclesiarhului bisericeii domnești din Târgoviște, și pe armașul Costache Vlasto judecătorul județului și pe Nicolae biv vtori vistier, și au eșit 15 oameni martori din partea Lungenilor și s'a citit cartea de blestem, și unii din martori au spus că până la respirița Rușilor Lungenii n'au dat nici dijmă, nici clacă, nici suhat, nici munci. Și sinetul arătat de Lungeni e mincinos căci într'insul se cuprinde că Mușat cu trei feciori s'au răscumpărat drept 60 de lei și nu se putea să se răscumpere pe 60 lei patru suflete și 4000 st. de moșie, și iscăliturile sunt prefăcute. La Aprile 1745 făcându-se catagrafia poruncită de Vodă Mavrocordat, care catagrafie se află acum la biv vel clucer Dumitrache ¹, se vede în ea că Valea Lungă din Dâmbovița este a stolnicului Parvu Măgureanu, între moșia Bezdad a moșnenilor și moșia Fienii a vornicului Iordache Crețulescu. Apoi într'o carte de hotărâre a moșiei Ederea ce se stăpânește de medelnicer Scarlat Hiotu alături de Valea Lungă, cu leat 7257 (1749) iscălită de răpos. stolnic Drăghiceanu Grețianu și de Andronache fost căpitan de lefegii, se vede că Lungeanca este a stolnicului Parvu. Semnează: Constantin Caragea vel hetman, Radu Slătineanu vel vornic. Mihai vel vornic, Iordache vel log. (No. 6 Valea Lungă).

608. — 1794 Iuni 18. — Porunca domnului către ispravnicii de Dâmbovița să cerceteze plângerea serdarului Const. Cantacuzino, a Ecaterinei Mavrocordat, a serdarului Iordache Cantacuzino și a lui Constantin medelnicer Hrisoscoleu că rumânii Lungeni cu cari au avut judecată pentru Valea Lungă, n'au așteptat sentința și au bătut pe ispravnicelul de pe moșia d-lor (No. 4 Valea Lungă).

609. — 1794 Nov. 23. — Radu pîrcălab sin Banu Lungeanu, cu toți verii săi, încredințează cu zapis la condica județului Dâmbovița, că avînd ei judecată cu boerii Cantacuzinești pentru moșia Valea Lungă și rămîind ei de judecată înaintea domnului au dat jalbă la domn pentru venitul moșiei ce luaseră înainte de hotărârea judecătii. — Au dat la ispravnici o parte din banii ce au datorit din pricina aceasta, iar altă parte nevrînd să dea, au fost puși la opreală la gros, și ei tot neplătind, s'a poruncit de la domnie să fie cercați cu câte 50 toege și să implinească banii venitului după socoteala ce au făcut boerii, cum și pentru porumbul ce este asupra lor să-l plătească în bani câte parale 2. — Deci nefiindu-le porumbul trebuincios, s'au legat cu acest zapis ca să implinească porumbul și banii ce se zic mai sus, și s'au tras de pe moșie, și nici vor mai cerca judecată altă dată (No. 5 Valea Lungă).

610. — Fără dată. ² — Jalbă la domn a Ecaterinei Mavrocordat, Iordache Can-

¹ Era vtori log. pe vremea lui Const. Mavrocordat, v. doc. 61r.

² Actul este posterior anului 1794 cînd Iordache Cantacuzino era încă serlar, și este de pe vremea lui Const. Al. Ipsilanti.

tacuzino pah. și Const. Hrisoscolev medelnicer, pentru diafora moșiei Văii Lungi ce au cu locuitorii Lungeni, care moșie au stăpânit o din vechime pe din două cu unchiul lor Mihai Cantacuzino și în urmaării Rușilor la ridicarea d-lui de aici, când din poruncă împărătească și-au vândut toate moșiile ce au avut, a vândut și această parte de moșie din Valea Lungă împreună cu moșia Măgureni medelnicerului Const. Hrisoscolev. În domnia lui Alex. Moruzi, simțind locuitorii Lungeni că s'au răpus în zilele lui Mavrogheni scrisorile ce jeluitorii au avut ¹, au revendicat toată Valea Lungă, dar s'au dovedit plastografi și epiarhi. Aceasta s'a adevărit și în vremea lui Alex. Vodă Ipsilanti, tatăl actualului domn. Totuși Lungeni nu conținesc. S'au trimis hotarnici, dar nu s'au putut găsi mărturii, oamenii fiind uniți cu Lungenii. Jeluitorii cer domnului să meargă din nou hotarnicii la fața locului, să cerceteze sineturile răzeșilor din care să se poată descoperi hotărele moșiei. (Arhiva G. Gr. C.).

611. — 1797 Febr. 20. — Anafora la Domn. Rămânând neodihniți Lungenii, au adus martor la divan pe un Ion nepotul Sitii care zice că este și el unul din moșnenii ce au stăpânit în Valea Lungă până în vremea lui Ștefan Vodă Racoviță, iar atunci de greutatea dăjdiilor s'a dus în județul Buzău. A arătat 1) copie de hrisov al lui Alex. Vodă feciorul Mircii Vodă, din anul 7079 (1571) ² prin care dă unui Mircea din Valea Lungă să stăpânească moșie acolo; 2) zapis 25. Nov. 7255 (1746) iscălit de biv. vel stolnicul Parvu Cartacuzino și jupăneasa lui Victoria Rosefa și Ion Cantacuzino biv. log. ză vistiérie, prin care arată că Neagoe Sitea de la Valea Lungă fiind rumân de cumpărătoare de la spătarul Drăghici Cantacuzino, moșul Cantacuzinilor, cu voia lor s'a răscumpărat de rumânie cu șapte feciori ai lui, câte taleri 10 de cap, cu moșie cu tot. Dar asemăindu-se acest act cu altul de la casa vornicului Radu Slătineanu, ³ nu se potrivesc semnăturile, nici pecețile. (No. 7 Valea Lungă).

612. — 1797 Iulie 22. — Ordin domnesc către Petrache Bughene, biv. clucer za arie, să facă hotărnicia moșiei Valea Lungă (No. 8 Valea Lungă).

613. — 1799 Iulie 12. — Alex. Moruzi, întărește drepturile Cantacuzinilor în moșia Valea Lungă. (No. 10 Valea Lungă).

614. — 1799 Iulie 14. — Porunca domnească lui Ioniță Bălăcianu biv. vel șetrar ales de pah. Iordache Cantacuzino și lui Nicole Vătaf de plai ales de moșnenii Șerbănești, să facă hotărnicia între Șerbănești și Valea Lungă. Șerbănești erau de cumpărătoare de la egumenul Mărgineanu, din anul 7240 (1732).

615. — 1801 Aug. 6. — Anafora la domn a lui Grigore Hrisoscolev sluger și a lui Ghiorghe căminarul (grecește) că Bucur, Radu, Nicolae și cetașii lor de la Valea Lungă au jeluț că moșnenii Dovâncești le stăpânesc un codru de loc ce se numește Fețele Drogurilor ce au fost dat danie de un moș al lor, la mănăstirea Golgota și instreinați fiind de la locurile lor, s'au sculat Dovânceștii la judecată cu egumenul

¹ Cf. doc. 240, 303, 616 și Urechia, Ist. Rom. V. 132.

² Doc. 602.

³ Cf. doc. 607.

și acesta neștiind zăpășul cu care era a se judeca, au scos un zăpăș al Radului clucer Buzescu ce este pe alt codru de loc alături cu acela, de-l desparte numai o gâră, care zăpăș s'a întărit, fiind boer hotarnic Enache Halepliu. ¹ Jeluind Dovânceștii, au fost orânduți la ispravnici și s'au infățișat amândouă părțile înainte lui biv vel vistier Barbu Văcărescu fiind atunci ispravnic, iar Dovânceștii au infățișat numai o copie neadeverită a hotărniciei lui Halepliu și tot le-a dat stăpânire pe acel codru de loc, iar mai mult să nu se întinză, și ei tot se întind. S'a mai infățișat o anafora a răpos. pah. Alecu Cocorescu către Alex. Vodă Ipsilanti, asupra jălbii ce au dat moșnenii Dovâncești pentru Lungeni, zicând că având și ei moșie de la părinții lor alături cu moșia Lungenilor, li s'a impresurat un codru de loc, și găsește cu cale Cocorăscu să se stăpânească tot de Dovâncești până se va alege moșia Lungenilor de către boerii Cantacuzinești. La 1800 au fost orânduți la marele log. Grigore Brâncoveanu și acesta iarăși a găsit cu cale să stăpânească Dovânceștii acel codru de loc. Hotărnicia vel slugerului Halepliu e de la 30 Iunie 7257 (1749). In ea se arată că la judecata ce a avut Irimia egumenul de la Golgota cu Dovânceștii la divan înainte răpos. Grigore Vodă Ghica pentru moșia Aninilor ce este dată mănăstirii de Radu clucer Buzescu prin danie de la 7125 (1617), s'a zis că egumenul trece peste apa Văii Lungi, și neputând pricina lua săvârșire la divan, s'a orânduț Halepliu hotarnic. S'a infățișat și o carte de judecată a răpos. ban Enache Hrisoscolev din 15 Iunie 1779. Judecătorii găsesc acum că este mai bine ca acel codru să se ia de mănăstire ca o danie, ca să nu se stingă pomenirea celui ce a făcut-o. (No. 12 Valea Lungă).

616. — 1803 Aug. 9. — Moșnenii Lungeni dau zăpăș paharnicului Iordache Cantacuzino pentru Moșia Valea Lungă ce din vechime a fost a moșilor lor cari au vândut-o la neamul d-lui care a stăpănit-o cu bună pace până în resmirița Nemiților când, fiind cărțile Cantacuzinilor de moșie puse spre păstrare la mănăstirea Poiana ² unde s'au spart de Turcii ostași, simțind moșnenii că s'au prăpădit cărțile d-lor, s'au sculat și în mai multe rânduri judecându-se au eșit de față viclesugurile lor și au rămas de judecată, dar ei tot nu s'au lăsat și cinci ani de arânduț au luat venitul moșiei și vrând Cantacuzino să-i ducă la ispravnici, ei au căzut cu rugăciune la log. Ilie ispravnicel boeresc ca să stea de boeri ca să nu-i mai ducă și de acum înainte ei se leagă să nu se mai atingă de moșie. Semnează Bucur fiul lui Bucur Lungeanu (No. 14 Valea Lungă).

617. — 1803 Aug. 21. — Anafora a divanului către domn, tot în pricina paharnicului Iordache Cantacuzino și a fratelui său răpos. clucer Constantin cu moșnenii Lungeni pentru Valea lungă. Pentru partea câtă va fi fost cumpărată și stăpănită de Cantacuzinești până la 1775 când s'a mutat în Rusia răpos. general Mihai,

¹ La 1749. sluger. — Un Dumitrache Halepliu frate cu Const. Halepliu și amândoi cumnați cu clucer Iordache Mavrodin (Acad. Rom. doc. 84/CLXIII).

² Cf. doc. 240.

are dreptate paharnicul să o ție, iar pentru acel codru de loc ce zic jeluitorii că este al lor, de se va dovedi că este afară din moșia cât au stăpânit Cantacuzinii până la 1775, să rămână Lungenilor. S'au desemnat pentru această cercetare, din partea Cantacuzinilor șetrarul Ioniță Bălăcianu și Ienache Hafta biv log. za obiceiuri, iar din partea jeluitorilor Niculae biv treti vist. de la Târgoviște. (No. 15 Valea Lungă).

618. — 1805 Iunie 16. — Constantin Vodă Ipsilanti întărește anafora a veliților boeri din 21 Fevr. care dă câștig Cantacuzinilor în pricina cu Lungenii, de oare-ce au mai fost trei hotărâri domnești ce s'au făcut cu divanuri. (No. 20 Valea Lungă).

619. — 1805 Dec. 19. — Hotărâre domnească. S'au înfățișat la divan moșnenii Șerbănești cu boerii părtași ce au stăpânire la Valea Lungă, anume clucerul Iordache Cantacuzino și serdarul Răducanu Fărcășanu vechil din partea domniței Eca-terina Mavrocordat și Răducan biv treti log, epitropul a două copile nevârstnice fiice ale răpos. medelnicer Alexandru¹) generele pah. Constantin Hrisoscolev. De astă dată Cantacuzinii au înfățișat un hrisov al Ducăi Vodă,

Hotărârea e dată asupra anaforalei veliților boeri din 14 Febr. 1805. S'au înfățișat următoarele acte:

Hrisov al răpos. Gavril Movilă 7127 (1619) Mai 26 pentru hotarul Șerbăneștilor.

Zapis din 7240 (1732) Iulie 28 al Cosmei egumenul Mărgineanul la mâna protopopului Voicu sin Paraschivii din Șerbănești, scriind că moșia Șerbănești a fost vândută la spătarul Mihai Cantacuzino și spătarul a dat-o mănăstirii pentru banii ce era dator, iar egumenul a dat-o numitului protopop și altor oameni și a primit de la dâșii banii ce avea să ia de la spătarul Mihai. (No. 19 Valea Lungă).

620. — 1806 Iunie 14. — Hotărnicia moșiei Valea Lungă făcută de Ianache Glava și Radu Grecianu biv vel sluger. Moșia vecină Drăgăneasa era a post. Ioniță Racotă. (No. 27 B Valea Lungă).

621. — 1806 Iulie 22. — Moșnenii Glodeni și Dovănești dau zapis biv vel clucerului Iordache Cantacuzino cum că având deapurarea judecări cu Lungenii, a rămas el stăpânitor pe Lungeanca și căzând apoi și impresurarea lor asupra d-lui, cu toate că zapisele lor arată ca să stăpânească până în apa Cricovului, dar fiind-că părinții lor, cum și ei, până acum stăpânire după zapise n'au avut, ci au stăpânit până la Podișor în dreptul Gurei Văii Aninilor, și de la pod în sus, ca să lipsească prigonirea au căzut la împăcăciune și s'au așezat cu Cantacuzino. (No. 23 Valea Lungă).

622. — 1806 Iulie 27. — Anafora la domn în pricina lui Cantacuzino cu Lungenii, semnată de Radu Golescu biv vel vornic, Isac Ralet, Const. Crețulescu vel vornic, Barbu Știrbei vel vornic, Dumitrașco Racoviță vel log., Ioan Bărcănescu vel log., Nestor căminar. (No. 21 Valea Lungă).

623. — 1807 Oct. 30. — Divanul Prințipatului Țării Românești, în urma cererii biv vel clucerului Iordache Cantacuzino dă ordin să se ridice sătenii cari cu toate repețitele judecări și hotărâri domnești se fac stăpâni la moșia clucerului dela Valea Lungă și iau venitul moșiei. (No. 25 Valea Lungă).

¹ Fiul clucerului Dumitrache. Cf. doc. 406. 408. 409.

624. — 1807 Nov. 8. — Zapis al locuitorilor din Valea Lungă, Dâmbovița, cu privire la jalba ce a dat la divan biv vel clucerul Iordache Cantacuzino arătând că după ce s'au judecat la veliții boeri s'a făcut hotărâre încă de la 27 Iulie 1806 că ei nici o moșie în Valea Lungă nu au fiind-că sineturile ce au scos s'au cunoscut mincinoase după mărturiile locuitorilor cari au arătat cum s'a făcut hrisovul scris de Gheorghe cu învățatura lor și cum acea diată a lui Dumitru sin Tatu ce s'a tras din Nica megiaș era iconomicoasă, și au rămas fără de cuvânt. Acum cerând clucerul să îplinească ei venitul ce în silnicie l'au luat de pe moșie s'a rânduit mumbașir Tănase copilu din casă de divan ce prin marafetul.¹⁾ boerilor ispravnici să facă cercetare cu scumpătate de cât venit s'a luat. Apucați fiind, au căzut cu mare rugăciune ca să fie iertați de clucer și au și mărturisit adevărul la ispravnici că toate sineturile lor erau iconomicoase, făcute de ei. Știind și ei că moșia este bună și dreaptă a clucerului, se leagă prin acest zapis ce de bună voia lor îl dau dinaintea judecării ispravnicatului la mâna boerilor Cantacuzinești, ca de acum înainte să lase pe aceștia să stăpânească toată moșia Valea Lungă pe semnele ce se cuprind în anafora, cu bună pace de către ei și de către tot neamul lor în veci, și ei să n'aibă a mai căuta vre-o judecată nici odată. Iscălește Bucur log., sin Bucur pârçalab pe toți, vechil fiind din partea tuturor locuitorilor tovarăși. Și rămân buni clăcași pe moșia Valea Vungă, având să răspună dijma din toate bucatele ce vor pune pe moșie, cum și claca să o facă după cuprinderea condicei divanului și după obiceiul pământului. Scrie Chivu postelnicel. Ghica Poenaru martor.

625. — 1807 Dec. 25. — Socoteala venitului moșiei Valea Lungă a clucerului Iordache Cantacuzino. (Extras).

273 taleri luați pe	4150 ocale porumb;
28 " "	o vacă;
23 " "	un cal alb;
114 lei 48 bani	208 banițe, dijma porumbului cocoloș;
13 " 90 "	55 care dijma fânului;
54 " 60 "	claca pe 36 case.

(Arh. G. Gr. C.)

626. — 1808 Fevr. 14. — Ispravnicul de Dâmbovița, Costache Rasti, comis, către cinstitul divan. Atanasie copilul din casă de divan orânduit fiind mumbașir ca prin marafetul ispravnicilor, după jalba ce au dat moșnenii Dovâncești și Glodeni pentru locuitorii ot Valea Lungă, să-i apuce să îplinească venitul codrului de moșie ce se numește Fețile Drogurilor pe șapte ani, cum și la egumenul mănăstirii Golgota să îplinească iarăși venitul pe un an la 100 st. ce și Lungenii și egumenul au stăpânit în silă și fără de cuviință, poruncindu-se că precum s'a urmat la împlinirea venitului moșiei boerilor Cantacuzinești de la locuitorii Lungeni, tot așa să se facă urmare și acum, ispravnicii au orânduit pe postelnicul Ilie Bănescu, om cu

¹ mijlocirea.

știință la acest fel de socoteli, cari împreună cu mumbașirul¹⁾ mergând la Valea Lungă au și făcut socoteală de tot venitul pe șapte ani și venitul pe un an la 100 st. ce a stăpănit mănăstirea Golgota, și adunându-se taleri 235 parale 14 s'a și făcut împlinire de mumbașir care a făcut teslim²⁾ jăluitoților. Osebit de aceasta s'a poruncit de divan ca după cererea boerilor Cantacuzinești să se ia de la Lungeni toate sineturile cele mincinoase și să se trimită a sta în păstrare la cancelaria divanului. S'au găsit 6 sineturi și la mănăstirea Golgota zapisul Nicăi megiaș, care s'au trimes la divan. Iar pentru hrisovul cel mincinos și diata cea mincinoasă a Nicăi megiaș, apucați cu strâmtoare, ziseră că n'au de unde să le dea fiind răpuse, și au dat zapis cu legătură că ori când se va dovedi că sunt, să nu se ție în seamă și să rămăe ca niște hârtii albe.

627. — 1810 Iulie 22. — Maricuța Cantacuzino jeluește întâiului divan că a dat în arendă moșia Valea Lungă dar arendașii au avut tot gâlcevuri, nevoinde rumâni să facă 12 zile pe an după obiceiul pământului, zicând că ei au avut obicei să dea câte 2 zloți pe an³⁾. (No. 31 Valea Lungă).

628. — 1814 Iulie 5. — Ion Racotă cu soția și copiii dau zapis Maricuții Pârșcovencii hătmănesei că-i vând moșia părintească Cătunu, Prahova, în hotar cu Valea Lungă, pe taleri 10.000. „Deci d-ei să aibă a stăpâni întocmai după semnele cu care „a stăpănit neamul meu de 200 de ani, și eu până acum“. Racotă a stăpănit în puterea sineturilor moșiei lui Măgureni, în care se cuprinde și stăpânirea moșiei Cătun. Semnează și Părvu Racotă fratele vânzătorului, Nestor clucer, Gheorghe Filipescu vel log., Iancu Filipescu (No. 2 cond. Cătunu).

629. — 1817 Martie 10. — Constantin Hiotu dă zapis serdarului Ștefan Colfescu că-i vinde pe taleri 2200 partea din moșia Valea Lungă ce a avut-o de zestre și după moartea soției și copilului i-a rămas din desfăcerea ce a avut cu serdăreasa Anica Colfeasca soția lui Ștefan, sora și clironoama soției lui Hiotu⁴⁾.

630. — 1819 Aprilie 24. — Radu Fărcășanu, Nicolae sluger și Barbu Bucșanu raportează domnului că s'a infățîșat logofeteasa Marica Pârșcoveanca prin vechil logofăt Gheorghe Dona, cu jalba asupra serdarului Ștefan Colfescu cu care, ca și cu medelnicer Costache Hiotu, stăpânește de valma moșia Valea Lungă, însă dânsa o palmă și jumătate, iar dânsii o palmă din a treia care le-a fost la amândoi dată zestre. Marica protestează contra vânzării ce Hiotu a făcut către Colfescu, zicând că după protimisii al rudeniei ce a avut i se cade a o cumpăra toată, de vreme ce răposând soția medelnicerului Hiotu, precum și copilul ce au avut, s'a desfăcut Hiotu de rudenie și totuși nu primește a se împărți după analoghia ce are fieș-care. Colfescu declară că consimte să împartă pe din două, iar nu cu analoghie. Judecătorii se pronunță pentru Colfescu. (No. 35 Valea Lungă).

¹⁾ sau bumbașir, agent de execuție.

²⁾ a predat.

³⁾ Cf. doc. 632.

⁴⁾ Cf. doc. 406 407.

631. — 1819 Iunie 5. — Ștefan Colfescu și Anica Colfescu dau zapis mătușei lor Maricuții Cantacuzino¹ logofetesii cum că cumpărând răposata mătușa lor Marica Hrisoscoleu de la răpos. general Mihai Cantacuzino a treia parte din moșia Puturosul și Valea Lungă, Dâmbovița, după petrecerea d-ei rămânând două nepoate copile, epitropii le-au dat zestre, din această a treia parte, jumătate cumnatei și surorii Uța care a ținut pe Costache Hiotu și jumătate Anicăi soția serdarului Ștefan Colfescu și aceștia își vând partea lor Maricuții. Semnează și Iordache Bălăcianu biv vel vornic, Ștefan vel hatman, biv vel agă, Răducanu serdar. (No. 36 Valea Lungă).

632. — 1819 Iulie 6. — Jalba lui Const. Crețulescu pah. către domn în pricina Maricuții Pârșcovencii cu clăcașii din Cătun cari nu vor să facă cele 12 zile pe an. Ei zic că din vechime au avut obicei de au făcut numai câte 6 zile pe an². (Arh. G. Gr. C.).

633. — 1820 Mai 20. — Radu Dovâncă din Valea Lungă vinde partea sa de moșie lui Costache Cantacuzino biv vel agă (No. 44 Valea Lungă).

634. — 1820 Sept. 3. — Alexandru N. Suțu Voevod, în pricina moșnenilor Lungeni cu aga Constantin Cantacuzino fiul răpos. clucer Iordache Cantacuzino „spre „răsplătirea lor pentru atâta amărăciune și cheltuială ce au pricinuit mai sus numiților boeri prin judecăți și spre pilda și altora ca dâșii, cu cuviință fiind a li se „face și pedeapsă cu bătae, am poruncit domnia mea și s'au bătut la scara domnească și li s'au luat din mâini orice hârtii au mai avut, puindu-se din porunca „domniei mele în păstrare la cancelaria divanului“.

Hotărârea e dată în urma unei anaforale din 28 Mai semnată de Barbu Văcărescu vel ban, Constantin Samurcaș vel vornic, Gheorghe Filipescu, Const. Filipescu vel vornic, Iordache Goleșcu vel vornic, Dimitrie Hrisoscoleu vel log., Nestor log. (No. 45 Valea Lungă).

635. — 1824. — Iunie 15. — Popa Simeon ot Valea Lungă, Dâmbovița, vinde lui Costache Cantacuzino biv vel agă, partea sa de moșie din Valea Lungă lângă moșia lui Cantacuzino. (Arh. G. Gr. C.).

636. — 1824 Iunie 15. — Popa Ion duhovnicu din Valea Lungă cu fiul său, vând partea lor de moșie agăi Costache Cantacuzino. (No. 48 Valea Lungă).

637. — 1824 Oct. 11. — Locuitorii Lungeni către domn. Jăluim cu plângere fierbinte, jăluim milostivirii Măriei Tale tot pentru pricina de judecată ce avem cu d-lui aga Costache Cantacuzino pentru moșia Lungeanca din sud Dâmbovița, că după altă jalbă ce am mai dat înălțimii tale la trecutul Iunie, prin luminata buirdizma³ am fost orânduți la d-lui vel hatman să ni se cerceteze pricina de către

¹ Născ. Pârșcoveanu, iar mama lui Colfescu era Ancuța Pârșcoveanu soția lui Iordache Colfescu, biv vel pah. 1761 (Io: ga, St. și doc. VII. 39).

² Cf. doc. 627.

³ poruncă.

d-lor boerii veliți și vedem că ni se arată prin grai de către d-lui vel hatman ca să mergem acasă și să venim la iarnă. Noi, luminate doamne, nu putem să ne ducem acasă, că de ne vom duce fără de nici un folos ni s'au luat toate cuprinsurile ce le-am avut de la moșii și strămoșii noștrii. De aceia iarăși re rugăm și supărăm luminatul auz al Măriei Tale ca să ni se cerceteze toate sineturile și dreptățile ce avem și să ne aflăm dreptatea ca să stăpânim cum am stăpânit părțile noastre până în zilele răpos. Mihai Măgureanu.

Domnul, la 20 Mai 1825 întărește anafora divanului din 21 Iulie 1824 recunoscând stăpânirea fraților aga Costache și comis Grigore Cantacuzino, de vreme ce asupra acestei pricini sunt date hotărâri de la trei domnii, unite, și pentru acel cuvânt ne mai fiind slobozi după pravila pământului să intrăm în vre-o altă cercetare. No. 53 Valea Lungă).

638. — 1838 Mai 21. — Adeverință semnată „conseiller de collègue et chevalier I. Iacovenko“ că fiind însărcinat cu deplină putere a vinde moșiile Florești și stânenii de alături sub numire de Moșia mică și Valea Lungă și Puturosul ale Excelenței sale ghegeneral cneaz Nic. Cantacuzino, ce s'au stăpânit deavalma cu d-lui clucer Grigore Cantacuzino, le-a dat la mezat la 9 Martie 1838 și s'au haraciladisit¹ asupra clucerului Grigore Cantacuzino cu preț de galbeni olandezi 3301. S'au predat cumpărătorului următoarele acte: zapisul lui Ianache Alexiu² de vânzarea moșiei Floreștilor, 1766 Aprilie 1; zapisul lui Mihai log. pentru un vad de moară în Prahova 1757 Iunie 5; o însemnare iscălită de Mihai Cantacuzino de câte lucruri a dăruit nepoților săi, 1776 Ianuarie 20.

639. — Alegerea hotarelor moșiei Valea Lungă și Cătunu din Prahova a deii mării vornicese Luxița Cantacuzino.

Vecini:

Mănăstirea Dealului, cu moșia Colibași și Valea Lungă de sus, Dâmbovița;
Mănăstirea Golgota, cu moșia Aniniș, Dâmbovița;
Moșnenii Mucești, Glodeni și Dovâncești;
Moșnenii Gogești, Tătărăști și Sfetești, cari se numesc din vechime Șerbănești, în care are parte și aga Dimitrie Bellu;
Aga Dimitrie Bellu, cu moșia Bezdad și parte din Șerbănești;
Moșnenii Viforeni, Mălureni și Vișinești, cu infundătura ce au în Bezdad;
Moșnenii Petroșani, idem;
Mănăstirea Provița cu moșia Provița de sus și de jos;
Clucereasa Elena Hiotu cu Edera de sus;
Vornicul Const. Cantacuzino cu Edera de jos și Măgureni;
Epitropia casei Asineti³ monași cu moșia Drăgăneasa;

¹ adjudecat. Cf. doc. 316.

² Cf. doc. 211.

³ Racotă, doc. 641.

Dinu fiul lui Radu pârcaľab cu ai săi, ce are devălmăşie un codru de moşie numit Drogurile ce este rupt din trupul moşiei moşnenilor Dovănceşti şi Glodeni şi intrupat în numirile Văii Lungi ;

Maria şi fiul său Mihai ce are zestre loc infundat în numirile Văii Lungi ;

Pitarul Nicolae Nestor a înfăţişat din partea vornicesei Luxiţa următoarele acte (rezumate mai sus).

Moşnenii Viforeşti, Mălureni şi Văforeni au înfăţişat :

7256 (1748) Ian. 9, diata lui Stan feciorul Stoicăi care se trage din Mihăilă şi Lepădat ohavnici moşneni ;

7260 (1752) diata lui Stanciu feciorul lui Neagoe Popincea cuprinzătoare că „el „fiind înstrăinat de la moşia şi de la pământul moşilor strămoşilor lui, ajungându-l „vremea ca să-şi dea sufletul, lăsat-a în ocolniţa moşiei la mâna feciorilor lui să „aibă a stăpâni moşia cu pace, că alţi părtaşi nu mai sunt fără numai nepoţii lui „Banu feciorul fratelui său Radu, dacă o fi trăind“.

Clucereasa Elena Hiotu a înfăţişat prin vechilul ei Iordache Pastia, următoarele acte ale moşiei Edera :

7183 (1675) Mai 26, zapisul lui¹ Eremia sluger fiul lui Paraschiva log. (Cocorăscu) dat la mâna nepotului său spătarul Mihail (Cantacuzino) şi la mâna nepoatei sale Marghioalii spătăresii, că „văzând vremea de slăbiciune, au dăruit partea din „Edera, în sus din Ruda până în Predeal şi până în apa Cricovului şi în sus în Sghe- „boasa şi că au mai vândut, fără această moşie ce le-au hărăzit, şi un rumân anume „Codrea cu patru feciori ai lui drept ughi 23“.

7257 (1748) Dec. 25, hotărnicie² semnată de Drăghici Grecianu fost vel pitar şi Antonie biv vel căpitan za lefegii, ispravnici de Prahova, cari orânduïţi fiind prin porunca domnească să aleagă moşia Edera (Prahova) a lui Const. Lupoianu fost log. za vistierie, au mers la moşie strângând pe toţi oamenii bătrâni şi megiaşi, de faţă cu stolnicul Pârveu Măgureanu şi au citit toate scrisorile lui Lupoianu, şi au văzut zapisul din 7183 (vezi mai sus), iar stolnicul Măgureanu a zis că alte scrisori n'are fără de un catastih al doamnei Elenăi de împărţea Cantacuzineştilor, care şi acela este la Bucureşti la jupâneasa Sanda Cantacuzino, şi că au tras moşia Ruda, găsind cu dreptate ca să stăpânească Lupoianu toată moşia Edera.

1777 Fevr. 15. Anafora³ a logofetiei celei mari, de judecata urmată între Dinu Cantacuzino şi pitar Scarlat Hiotu pentru moşia Edera, prin care găseşte cu cale după cererea părţilor, să se orânduiască Radu Bărcănescu biv. vel pah. şi Dumitrache Colceag biv vel agă, drept 24 boeri hotarnici, să meargă la faţa locului, să dea pitarului Scarlat st. 250, prin semnele ce scrie în cartea de hotărnicie a celor 12 boeri, şi ce va rămâne din cartea de hotărnicie să se dea Dinului Cantacuzino.

1795 Sept. 1. Carte de hotărnicie⁴ semnată de Ioan Balăcianu şi Petrache biv

¹ Doc. 302.

² Doc. 304.

³ Doc. 305.

⁴ Doc. 306.

clucer za arie, orânduți prin poruncă domnească să hotărnicască moșia Edera (Prahova) a lui Nicolae Filipescu biv vel log. ce a cumpărat-o de la mezat, cuprinzătoare că mergând la fața locului, fiind față pah. Const. și serdar Iordache Cantacuzinești ce sunt răzași, au zis că scrisorile d-lor de moșie li s'au prăpădit în vremea trecutei răsmitre de la mănăstirea Poiana, iar log. Filipescu au arătat scrisorile ce au avut.

1795 Oct. 15. Anafora¹ a veliților boeri, în copie incredințată de Neofit Râmnic arătând să aibă stăpânire la moșia Edera Nicolae Filipescu biv vel log.

1804 Iulie 29. Anafora a logofeției celei mari făcută îndosul jalbei pah. Cantacuzino către domn cuprinzătoare că după arătarea paharnicului „boerii hotarnici orânduți „de divan nu pot merge, șetraru Bălăcianu se află în mare slăbiciune a bătrânelor, „cum și log. Hafta se află în Buc. având trebile sale“, și se orânduște Iancu biv clucer za arie de la Târgoviște.

În anafora se vorbește de o copie de hotărnicie a moșiei Văii Lungi din 1806, scrisă de Diamandi Cârpenișanu după condica răpos. clucer Iancu Glava.

1847 Sept. 5. Carte de hotărnicie a lui Ion Prededici a moșiei Edera a cluceresei Hiotina.

1799 Mai 15. Anafora a veliților boeri asupra prigonirii ce a avut Constantin vtori log. și Nicolache frate-său, unchii și epitropii copiilor răposatului medelnicer Scarlat Hiotu cu frații Iordache și pah. Const. Cantacuzino.

1849. Iulie 25. Hotărârea judecătorei Prahova asupra prigonirii cluceresei Eleni Hiot cu vecinii răzași ai moșiei Edera;

1850 Martie 1. Hotărâre a aceleiași judecătorei asupra prigonirii între marele vornic Const. Cantacuzino cu vecinii răzași de la Măgureni și Edera. Edera de sus era a casei răpos. clucer Nicolae Hiotu². (Cond. Valea Lungă, pag. 205—263).

640. — 1855. Sept. 21. Sentința judecătorei Prahova întărind hotărnicia făcută de Ion Zotov moșiei Valea Lungă și Cătunu a Luxiței Cantacuzino³.

641. — 1859 Marie 17. — Sentința tribunalului Prahova asupra opoziției făcute de slugerul Scarlat și pitarul Dimitrie frați Racotă, moștenitorii răpos. sorei lor Asineta monahia și domiciliați cel d'întâi la Pietriși, Vlașca, iar cel de-al doilea la Filipești, Prahova, înpotriva sentinței de la 21 Sept. 1855.

Au înfățișat o hotărnicie de la 1806 Iunie 14 semnată de Enache Topoloveanu clucer și Ion Bucșănescu biv vel sluger. (Cond. Valea Lungă, pag. 294).

¹ Doc. 307.

² Fiul medelnicerului Scarlat.

³ Mama lui G. Gr. Cant.

DIVERSE

642. — 7002 (1494) Februarie 16. — Vlad Voevod fiul lui Vlad Voevod dă poruncă „dregătorului din casa domniei mele“ jupân Vladul spătar și fratelui său Frecea cu fiii lor și unchiului lor Gorga cu fiica sa Stana și cu fii ei, ca să le fie în Bădeni¹ veri câtă va fi partea lui Gorga, pentru că a venit Gorga la domnie de a înfrățit pe nepoții săi Vlad spătar și Frecea și pe fiică-sa Stana peste a sa moșie câtă o are în Bădeni, ca să fie frați nedespărțiți în viața lor. Inșă până va fi Gorga în viață, singur el să stăpânească această moșie, iar după moartea lui Gorga să fie stăpâni Vlad spătar și frate-său Frecea peste jumătate din această moșie, iar Stana fiica lui Gorga să fie stăpână singură pe cealaltă jumătate „și domniei mele au dat un cal“. Divan: Drăghici vel vornic, Cristian biv vornic (Buzescu) Staico log., Teodor vist., Danciu comis, Stroe spătar, Dumitru pah., Albu stolnic, Radu stratornic. Scris în București. Pergament slavon. Pecetea căzută. Fără semnătura domnească. Trad. Pessiacov 1873. (No. 2 cond. Băleni.).

643. — Fără dată (probabil 1529). Moise Voevod lui Dobrotă, lui Tatul și lui Bane, să le fie a treia parte din Bălării și parte în Dibăcești, fiind-că le-au cumpărat în zilele lui Basarab Voevod și lui Radu Voevod care s'a pierdut la Râmnic². Divan: Drăghici biv vornic din Mărgineni, Neagoe vel vornic, Tudor vel log., Dragomir vistier, Radu spătar, Staico pah., Drăghici comis., Badea stolnic, Radu vel post., Mălai portar. Scris în Târgoviște (Trad. de Vasile N. Nenovici, 26 Nov. 1828).

644. — 7056 (1548) Aprilie 2. — Mircea Voevod, fiul lui Radu Voevod dă poruncă slugilor Neagu din Pintești și Șerban cu frate-său Petcan și Neagul cu frate-său Bogdan, să le fie moșie partea Gherghinei, de la Rovina lui Micul până la Colintina, cumpărată cu 1500 aspri. Și iar au mai cumpărat Stroe din Giulești cu frații săi moșie toată partea lui Giulea de la Rovina lui Micul cu 330 aspri. Divan: Stan vel ban, Vintilă vel vornic, Radu vel log., Stoica vel stolnic, Crăciun vel pah., Drăghici vel vist., Oprea vel spătar, Radu vel comis, Drăghici vel post. Scris în București. Pergament slav. Pecetea căzută. Fără semnătură domnească. Trad. Doicescu, 1898.

645. — 7076 (1568) Aug. 13. — Alexandru Voevod, fiul Mircii, nepot Mihniei, lui Albul și Armancăi și lui Boba să le fie moșie la Căminești³, pentru că le-a fost veche

¹ Se completează științele din Grecianu, Genealogii, despre Bădeni. Actele moșiei Bădeni cu trupul Zoreasca, la Arhiva Stat. Episc. Buzău, pachet 16.—Cf. doc. 647, 665.

² Cf. doc. 509.

³ Cf. doc. 524.

și dreaptă. Apoi au avut pără inaintea răpos. Mircea Voevod cu oare-care soră vitregă anume Raina care zicea că a avut și ea moșie de avalma cu ei. Domnul adeverește că Raina e soră vitregă și n'are nici o parte cu ei. Divan: Dobromir vel ban, Dragomir vel vornic, Radu vel log., Badea vist., Stan spătar, Vlad comis, Ivașco stolnic, Gonțea pah., Staico vel post. Pergam. slav. Pecete de hârtie (fără corb). Trad. Doicescu 1898.

646. — 7081 (1573) Iunie 7. — Alexandru Voevod, fiul Mircii, fiul Mihnei, lui Bisorca să-i fie ocină în Stănțeștii ¹ lui Neagoe, în dealul Bobului, pentru că Bisorca o are de la Ioan cu aspri 700. Divan: Dragomir vel vornic, Ivașco vel log., Stan spătar, Mitrea comis, Gonțea pah., Dimitrie vistier, Stoichița post. — Pergament slav. Pecete căzută. Trad. Doicescu.

647. 7084 (1576) Iunie 21. — Alexandru Voevod fiul Mircii Voevod, dă poruncă jupânului Mihnea Vistier să-i fie moșie la Bădeni, Futești, Leontești, Siiciul și Nișcoveni ², pentru că este veche și dreaptă moșie părintească; și iar să-i fie partea fratelui lui, Radu spătar, pentru că s'a înfățișat însuși Radu spătar inaintea răpos. Voevod Radu cel frumos și au înfrățit pe fratele său Mihnea vistier și cu fiii lui, peste tot avutul său, pentru ca dacă după Radu spătar nu va rămânea nici fiu nici fiică, avutul să fie al lui Mihnea vistier, iar fratele său Vlad comis nici un amestec să n'aibă. Si iar să fie jupânului Mihnea vistier ³ satele și cu țiganiii fratelui său Vlad comis pentru că și Vlad a înfrățit inaintea răpos. Radu Voevod pe frate-său Mihnea și pe fiii lui, că dacă Vlad comis ar muri fără urmași tot avutul să fie al lui Mihnea, iar Radu spătar amestec să n'aibă. Iar de nu va rămânea din Mihnea vistier nici fiu nici fiică, avutul să fie al lui Radu spătar și al lui Vlad comis. Iar de nu vor avea copii nici unul din cei trei frați, avutul să fie al surorilor lor, Anca, Hrisana, Voica și Stanca. Divan: Dragomir biv vel vornic, Ivașco vel vornic, Neagoe vel log., Stan spatat, Mitrea vistier, Brat comis, Gonțea pah., Badea stolnic, Stoica vel post. Scrie Stan log. din Scheiu Austriei. — Original slav. hârtie. Pecete fără corb, cu arborele derădăcinat. — Trad. Doicescu.

648. — 7086 (1578) — Mihnea Voevod fiul lui Alexandru, jupănesei Caplea și jupănesei Neașcăi să le fie ocină în Dedulești ⁴ partea Barbului toată pentru că a fost bătrână și dreapta ocină de demult. Apoi ele s'au părât cu Barbu inaintea răpos. Alexandru Voevod că ele au dat Barbului 50500 aspri când au căzut la vreme de nevoe iar Barbu zicând că el nu știe de acei bani. Alexandru Vodă a judecat că înt'adevăr Barbu și-a pus partea din Dedulești pentru acei aspri și neavând cu ce plăti și-a dat acea ocină. Acum domnia dă lui Barbu 12 boeri să jure dacă a luat ori nu acei bani „iar apoi Barbul nu și'a putut găsi 12 boeri ca să jure și a rămas

¹ Cf. doc. 191, 649.

² Acte ale moșiei Nișcoveanca, la Arhiva Stat. Episc. Buzău, pachel 22. — Pentru Sibiciu, doc. 497, 508.

³ Din Bădeni cf. doc. 665.

⁴ Cf. doc. 676, 678. Barbu e din Tărbăceni și Mănești.

„atunci la mare nevoie inaintea divanului“. Divan: Mitrea vel vornic, Miroslav vel log., Dumitru spătar, Constantin vistier, Gonțea pah., Stoichița post. Scrie Nan in București. Copie veche sub No, 98 in cond. Baleni.

649. — 7089 (1593 Ian. 9. — Mihnea Voevod, a toată Țara Ungro-Vlahiei, fiul lui Alexandru Voevod dă poruncă Stoichii și fiului său Mihail, să le fie moșie în Călinești, ¹ din partea Grozei a treia parte, pentru că au cumpărat-o de la Grozea din Călinești pe 1500 aspri gata. Și iar au cumpărat Stoica și fiul său Mihail moșie la Călinești din partea lui Toader a patra parte cu 800 aspri. Și iar au cumpărat în Călinești din partea lui Codrea a patra parte, drept 1400 aspri. Divan: Dumitru vel vornic, Ioan vel log., Dumitru spătar, Constantin vistier, Radu comis, Harvat stolnic, Gonțea pah., Danciu vel post., ispravnic Ioan vel log. Scrie Boldea în minunata cetate ce-i zice București. — Pergam. slav. Pecete de hârtie.

650. — 7089 (1581) Mai 29. — Mihnea Voevod fiul lui Alexandru Voevod, către Voica din Niculești să-i fie moșie în Băraci partea Radului din Băbeni (?), pentru că a fost cumpărată de la acesta drept 1600 aspri gata. Divan: Mitrea vel vornic, Ivan vel log., Dumitru spătar, Constantin vistier, Radu comis, Harvat stolnic, Gonțea pah., Danciu vel post. Scrie Mușat grămăticul in București. Pergament slavon. Pecete căzută. Fără semnătură domnească. Trad. Pessiacov 1873. (No. 5 cond. Baleni).

651. — 7091 (1582) Dec. 16. — Mihnea Voevod sin Alexandru Voevod, dă poruncă lui Tatu post. ot Lazuri să-i fie ocină în Bărbuleți partea lui Danciu și a fratelui său Oprea pentru că a fost de mult dreaptă și bătrână a acestora, și când au vândut ei această ocină lui Tatu post. au dat și un rumân care a fost din Pucheni. Apoi Tatul și fratele său Părvu au stăpânit acele ocine și pe acel rumân, iar apoi Danciu și Oprea s'au sculat și întorcă aspri și să ia moșiile și rumânul înapoi, zicând că au vândut de nevoie și fără de preț. Tatul și Părvan vin în divan la Târgoviște și domnul le dă dreptate. Divan: Ivașco vel vornic, Lăudat vel log., Dumitru spătar, Constantin vistier, Radu comis, Danciu stolnic, Gonțea pah., Manea vel post. Sris în București. — Pergament slav. Pecete de hârtie ca la No. precedent. Trad. Doicescu.

652. — 7099 (1590) Dec. 1. Mihnea Voevod fiul marelui și prea bunului Alexandru Voevod, lui Dan și fratelui său popa Radu ca să le fie moșie la Telești, toată partea lui Stroe câtă se va alege pentru că au cumpărat-o de la Stroe drept aspri gata 500, și au plătit Dan și popa Radul birurile pentru Stroe cu 1000 aspri gata. Și iar au cumpărat partea de moșie a lui Voicu drept 800 aspri gata; și de la Dumitru partea lui de moșie drept 800 aspri și o siliște de casă drept 400 aspri. Divan ca la No. 653. Trad. veche de pe originalul slavon (care lipsește) de Lupu dascălul de la școala domnească din București.

653. — 7099 (159.) Dec. 30. Mihnea Voevod fiul lui Alexandru Voevod, lui Dan și fratelui său popa Radul; să le fie moșie la Telești, partea lui Stroe, și în

¹ Cf. doc. 191.

Fărcășești partea lui Dan din Telești. Divan: Mitrea vel vornic, Pârveu vel log., Pătru spătar, Mihai stolnic, Andrei vistier, Radu comis, Vlad pah., Gheorghe vel post. Scrie Vasile Mladiac în Buc. — Pergam. slav. Pecete hârtie. Trad. Doicescu 1898.

654. — 7109 (1601) Aprilie 25. — Simeon Moghilă Voevod lui Doha și fratelui său Vladul din Bărbulești să le fie moșie în Chichineți toată partea Bratului și a lui Stoian și a fratelui său Radu și jumătate din partea lui Oprea și toată partea lui Gradislav și din partea Dediului jumătate, însă toată parte soției sale Neacșa, și partea Găței și a fratelui său, și toată partea lui Coman, moșii de moștenire de la moșii acestora. Apoi s'a omorât un om pe această moșie, pentru care Mihai Vodă a luat o dușugubină de la Doha și de la Vladul din Bărbulești de vreme ce n'au avut altceva nimic a lua de la stăpânii moșiei, fiind că acești oameni care au avut moșia de moștenire au fost săraci, numai cu capetele lor, și șez în satul Șopoteni. Apoi au dat și dâșii (moșia) dinaintea lui Mihai Vodă, ca să fie lui Doha și Vladului de moștenire, însă hotarul din apa Buzăului până în Gorganul de la Grind. Și iar au cumpărat Doha și Vladul moșie în Bărbulești, partea lui Vlad Negeacul din Licicătiani, drept 300 aspri; jumătate din partea lui Stoica, însă toată partea din sat a soției sale Voica, de la nepoții ei Drăgan și Crăciun drept 200 aspri; jumătate din partea lui Stan din Șăpăteni drept 800 aspri; toată partea lui Gradislav din Grădislăveni și din Șăpăteni drept 1400 aspri; partea lui Drăguși și a lui Radu și a lui Ion din Licicătieni toată partea lor din Băliceasca și din Malcomeasca, ori cât se va alege, drept 2700 aspri și un cal bun. Divan: Dumitru cel vornic, Dan vel log., Pană vel vist., Ianache spătar, Ștefan comis, Preda stolnic, Gherghina pah., Ianache Chiriță vel post. Scris de Marco log. în Târgoviște după spusa lui Dan vtori log. Pergament slavon. Pecete hârtie. Trad. Pesiacov 1873 (No. cond. Băleni).

655. — 7112 (1603) Dec. 20. — Radu Voevod nepotul lui Basarab Voevod, lui Tatu post. de la Lazuri să-i fie moșie la Bărbulești toată partea surorii sale Stanca și a soțului ei Calotă, pentru că a fost această ocină a ei de zestre de la părinți, iar când i-a fost ei această moșie de vânzare jupân Tatu post. a cumpărat-o, dându-i ei doi cai buni și aspri 3000. Și a mai cumpărat Tatu în Bărbulești partea lui Stan Tabranov și a soției lui, Stanca. Și iar a cumpărat Tatu moșie în Bărbulești de la Voicul fiul lui popa Bratul care iarăși s'a stăpânit de fratele lui Tatu post. anume Bădiaca. Și iar a cumpărat Tatu moșie în Bărbulești partea Mirei, iar un Dragotă ginere al Mirei, furându-i lui Tatu o vacă, Tatu l-a iertat de gloabă, iar Dragotă s'a vândut vecin. Și iar a cumpărat Tatu moșie la Răzvad partea Gherghinei, cu trei vecini anume Ioan, Matei și Pârveu și a dat Tatu lui Ioan 6000 aspri, iar când Ioan și-a vândut moșiile, a întrebat pe jupâneasa Borcii log. ¹⁾ și pe Avram fiul Borcei și pe Preda pah. ²⁾ și au zis aceștia că n'au trebuință și deci a cumpărat Tatu post. Și iar a cumpărat Tatu moșie la Sturzeni cu vecinii toți, de la Hrizan și de la fratele

¹⁾ din Bucșani.

²⁾ Fiul lui Calotă banul ot Bozieni. V. pag. 36 n. 1.

lui, Manea. Și iar a cumpărat la Sturzeni de la jupânița lui Sinpopov anume Ana și de la fiul ei Stan. Și a cumpărat aceste moșii din timpul lui Mihai Vodă, după fuga lui Sinan pașa, dar a pierdut sineturile. Divan: Preda (Buzescu) vel ban, Cernica (Știrbei) vel vornic, Stoica (Rioșanu) vel log., Leca (Rudeanu) vel spătar, Giurgiu vel comis, Miroslov biv log., Nica vel vistier, Leca vel post. Scrie Ioan bătrânul, log., în Târgoviște. — Pergam. slav. Pecete hârtie. Trad. Doicescu.

656. — 7116 (1607) Sept. 20. — Radu Voevod nepotul răpos. Basarab Voevod către „sluga domniei mele“ Moțoc log. și jupâneasa lui Ioana și nepotului lor Părvul fiul lui Ștefan log. să le fie moșie în Bărbuțești, părintească și de cumpărătoare, și la Uești de sus și de jos cât a cumpărat Ștefan log., și la Dedilov cumpărată de Ștefan log. de la Petru vel spătar și de la Oprea log. din Rătivoești, și partea jupânesei Vlădăei de zestre și a surorii salea Calea. Și iar a cumpărat Ștefan log. moșie la Pietri, partea lui Petru vel spătar și a Oprii log. Iar după moartea lui Ștefan log., jupâneasa Ioana sora lui Ștefan log. și soție lui Moțoc log., s'a învoit cu Părvul fiul lui Ștefan log. și au înfrățit Părvul pe mătușă-sa Ioana și pe soțul ei Moțoc peste toate acele moșii și sate și țigani părintești și de cumpărătoare și ei la rândul lor au înfrățit pe nepotul lor Părvul peste toată averea lor și Moțoc cu Ioana au mai dăruit pe nepotul lor Părvu cu 2000 aspri gata, cu un caftan de 5000 aspri și cu o dulamă de peste 2000 aspri fiind că l'au luat pe Părvu din mica copilărie în casa lor de l'au hrănit, crescut și miluit. Și așa s'a alcătuit înfrățirea înaintea domniei mele ca cel ce va rămâne cel din urmă în viață să stăpânească toată averea celui răposat. Urmează formula blestemului. Divan: Radu clucer Buzescu, Preda (Buzescu) vel ban, Cernica (Știrbei) vel vornic, Stoica (Rioșanu) vel log., Mărze vel spătar, Nica vel vistier, Grigore comis, Bărcan (Bucșanu) stolnic, Stanciu pah., Leca vel post. Scrie Nestor log. în Târgoviște. — Pergament slav. Pecete hârtie. Trad. Doicescu.

657. — 7118 (1610) Măi 5. — Radu Voevod nepotul răpos. Basarab Voevod, lui Stoica din Milești să-i fie moșie în Milești însă 8 părți cumpărate de la Coicu pe 906 aspri gata și alte 10 părți cumpărate de la Coicu pe 1500 aspri, din apa Ialomiței până la Geamăna, însă din zilele răpos. Alexandru Voevod, însă a pierdut Stoica cartea domnească, cum au mărturisit și oameni buni din Milești. Divan: Cernica (Știrbei) vel vornic, Lupul vel log., Nica vel vistier, Mărzea vel spătar, Bărcan (Bucșanu) vel stolnic, Costea vel comis, Stanciu vel pah., Leca vel post. Scrie Ștefan în Târgoviște. — Perg. slav. Trad. Doicescu 1898 și alta de Stoica Nicolaescu 31 Martie 1902.

658.—7121 (1613) Ian. 15.— Radu Voevod fiul Mihaii Voevod „slugei domniei-mele“ Părvului log. de la Lazuri, ca să-i fie ocină în Tătarul pe apa Dâmboviței partea lui Stan log. cel bătrân, încă și din Gemenile¹, pentru că această ocină fost-

¹ Cf. doc. 281. 695.

au cumpărat de la Stan cel Bătrân din Gemenile, iar mai înainte vreme au fost dat Stan log. această moșie zestre unei fete a lui, Stanca, și altei fete, Mușa, iar apoi Stanca cu bărbatul ei Radu și Mușa cu bărbatul ei Belcea au făcut vânzătoare moșia Tătarul și le-au răscumpărat Părvu log. ot Lazuri, pentru că mai dinainte vreme cumpărase moșie între aceste sate, partea de la Negre post. fratele lui Stan log. Pe urmă Părvu feciorul lui Stan log. și cu Ioan, ei încă fiind tot din acel neam, ei au întors banii pe partea lui Negre post. zicând că sunt mai volnici să ție ei această parte. Iar Părvu log. din Lazuri așa a stăpănit partea de la Stanca și de la Mușa din Tătarul. Și era atunci Ivan cel bătrân judecător în Târgoviște în zilele Radului Voevod Serban leat 7110 (1602) când s'au vândut aceste moșii. Și iar a cumpărat Părvu log. trei țigani cari au fost ai jupănesii Stanca nepoata banului Drăgușin și soția lui Dragomir. Divan: Tudor vel ban, Pană biv vel vistier, Vintilă vel vornic, Nica vel log., Dediu vel vistier, Cârstea vel spătar, Panait vel stolnic, Bratu vel comis, Lupu vel pah., Fota vel post. Scrie Stanov log. cel bătrân ot Săvești.— Original slav. Pecete hârtie. Trad. Doicescu.

659. — 7123 (1615) Fevr. 16. — Radu Voevod fiul Mihniei, dă poruncă lui Tatul post. din Lazuri să-i fie moșie la Ciuceni din partea jupănesii Stancăi și a log. Berivoe a 6-a parte, pentru că la moartea acestora moșia a rămas în mâinele Tatului post. Iar acum în zilele Radului Vodă s'a sculat jupâneasa Neagoslava din Tăbărăști nepoata jupănesii Stancăi și fiică de frate a lui Berivoe log. părănd pe Tatul post., zicând că ea este tot atât rudă cu Berivoe cât și Tatul post., și a rămas Tatul de judecată. După aceia Tatul post., a părăt pe jupănița Negoslava că ea și-ar fi vândut partea de moșie pe care o stăpânește în Ciuceni. Și iar să fie lui Tatul moșie în Rucăr din partea lui Berivoe, fiu de frate al jupănesii Negoslava jumătate. Și iar s'a sculat jupâneasa Negoslava cu pără asupra Tatului și apoi a vândut moșia din Rucăr lui Tatul pe 8000 aspri. Și toate aceste vânzări s'au făcut de bună voe și cu știrea tuturor megiașilor. Divan: Ianache (Catargi) vel ban, Cârstea vel vornic, Vintilă vel log., Dediul vel vistier, Leca vel spătar (Rudeanu), Mihalache vel stolnic, Bratu vel comis, Lupu vel pah., Bernard vel post. Scrie Stan log. nepotul lui Stan log. din Târgoviște. Original slav. Pecete hârtie. Trad. Doicescu.

660. — 7124 (1616) Aprilie 3. — Radul Voevod fiul răpos. Mihnea Voevod, nepotul răpos. Alexandru Voevod dă poruncă acestor oameni din Oprișești anume Nenciul, Bogdan, Opriș, Voicu și Dan cu frații și fii lor, să le fie moșie la Cobia, cumpărată de la Tatul, Vlaicul, Lucaci și Stan din Boureni. Să le fie și moșie la Găești, cumpărată de la Ștefan și de la Tatul cu hotarele din apa Răstoacei de la vadul Popii până în piscul Basarabilor și până la locul cu papură și de acolo pe Strâmba mare în sus. Și iar să le fie moșie la Cobia până în valea Mătăsariilor, cumpărată de la Stanciu din Mătăsari. Divan: Ianache (Catargi) vel ban, Gheorghe vel vornic, Vintilă vel log., Necula vel vist. Mihnea vel spătar, Mihalache vel stolnic, Bratu vel comis, Lupul vel pah., Bernard vel post. Scrie Lepădat log. în Târgoviște. Perg. slav. Pecete hârtie, ruptă. Trad. A. Doicescu 1897.

661. — 7125 (1616) Dec. 8. — Alexandru Voevod sin Iliș Voevod, jupânului Ghinei, să-i fie satul Dedulești de lângă Stăncești, însă jumătate, și rumânii, fiind-că a fost mai înainte al Tatului post. și al fratelui său Pârveu de la Lazuri și al Stoichii vtorî vornic ginerele Dragului de la Barsești și al jupânului Pădure stolnic de la Săcueni. Apoi de a lor bună voe au dat această jumătate din Dedulești jupânului Ghinei pentru 12000 aspri încă din zilele Radului Mihnea Voevod. Iar acum în zilele lui Alexandru Voevod, Ghinea n'a vrut să mai ție, ci a dat Tatului post. acea moșie căci avea totdeauna gâlceavă cu Gheorghe căpitan care zicea că Mihai Voevod l'ar fi miluit pe dânsul cu acea moșie. Cercetând Alexandru Voevod, nu s'a aflat nici zapisul, nici cartea de milă a lui Gheorghe căpitan. S'au aflat numai zapisele Ghinei de cumpărătoare. Și s'a pârât a doua oară Gheorghe căpitan și a dat Alexandru Voevod boeri să meargă să vază ce a fost cu acest sat Dedulești: pe Stoica biv vel log., Cernica vel vornic, Nica vel log., Mogoș vornic de la Căciulați, și le-a mai dat patru boeri mari ca să aleagă și să descopere adevărul: pe Mogoș vornicul, Stoica log. din Tărbăceni, Buta¹ și Stepan. Și a rămas Gheorghe căpitan de judecată. Divan ca în doc No. 662.

662. — 7125 (1617) Ian. 16. — Alexandru Voevod fiul lui Iliș Voevod dă poruncă lui Ivașco biv vel armaș (Băleanu)² să-i fie moșie în Mihăești din tot satul a 6-a parte cu vecinii Dumitru dărăbantul și Șteful, pentru că această moșie a fost din moși, strămoși ai lui Ivașco armaș (Băleanu), încă și de la părintele lui, pe care au fost stăpânit-o Paraschiva post. și fratele său Tudoran și Radul fii lui Radul³ post. din Boleasca, încă de la întâiul moș al lui Ivașco biv vel armaș. După aceasta, când a fost Ivașco în pribegie la Moldova în timpul lui Radu Voevod, oare-cari megiași din Mihăești împreună cu acei doi vecini au răscumpărat acea moșie și cu acei doi vecini de către Paraschiva post. și frații lui cu 12.000 aspri și cu 80 vedre de vin. Acum au venit Ivașco cu pară la domnie nevoind să între alții în averea lui părintească și a hotărât domnul ca Ivașco să întoarcă acelor cumpărători cei 12.000 aspri și cele 80 vedre socotite vadra pe 2 costande. Divan: Dumitru vel ban, Cârstea vel vornic, Nica vel log., Steriano vel vistier, Păruș vel spătar, Gorgan vel stolnic, Grigore vel comis, Mărzea vel pah., Iano vel post. Scrie Stanciu Olănescu în Târgoviște. Original slav hârtie. Pecete hârtie. Trad. Doicescu.

663. — 7125 (1617) Fevr. 20. — Alexandru Voevod fiul lui Iliș Voevod, dă poruncă satului Zvorca mare și moșneniilor de acolo anume Barul și Hamza și Vladul și Manea și Stan și Paia și Dobre și Staicea, să le fie toată moșia lor și hotărul să se știe de către Maritin și Amărăști și Fântănele și Vlădila, pe care acest sat Zvorca mare l'au plătit cu un buhai și 90 vaci, fiind-că este a lor veche și dreaptă moșie încă din zilele vechilor domni de mai înainte. Iar în zilele lui Mihail Voevod, au fost multe năpăști și biruri asupra satului lor ce i-au silit să se facă

¹ Probabil Bunea. Cf. doc. 304.

² Cf. doc. 103.

³ Exact, Iano (Grecianu, Genealogii III 41).

vecini și i-a luat Mihai Vodă și i-a stăpănit. Iar în timpul lui Radu Voevod fiul lui Mihnea Voevod, moșnenii din Zvorca s'au jăluit că Mihai Voevod i-a luat vecini fără să le dea măcar nici un ban pentru năpăstile și birurile ce a aruncat asupra-le, și Radu Vodă i-a slobozit de vecinie. Iar acum au venit înaintea domnului moșnenii cu cartea Radului Voevod de iertare și de slobozenie. Domnul confirmă. Urmează formula blestemului. Divan ca la No. 662. Original slav. hârtie. Pecete hârtie. Trad. Doicescu.

664. — 7126 (1618) Martie 26. — Alexandru Voevod sin Iliăș Voevod, jupănesei Voicăi, să-i fie casă în Târgoviște, care a fost cumpărată de soțul ei Nan log. După moartea acestuia Voica a avut pără cu Vlad și cu Borcea ginerii lui Nan log. Voica fusese a doua soție a lui Nan. Mai întărește domnul lui Stan log. feciorul Voicăi și fecior vitreg al lui Nan, un țigan. Divan: Dumitru vel ban, Vintilă vel vornic, Nica vel log, Stoica vel vistier, Păruș vel spătar, Gorgan vel stolnic, Lamba vel comis, Mărzea pah., Iano vel post. Original slav. Trad. Doicescu.

665. — 7127 (1619) Fevr. 6. — Gavriil Moghilă Voevod jupăniței Mariei fiica lui Badea fiul lui Mihnea pârălab din Bădeni, să-i fie satul și cu țiganii veri cât se va alege din părțile moșului său Mihnea pârălabul și să le stăpânească jumătate. A venit Maria înaintea domnului cu mătușa ei Stana fiica lui Mihnea pârălab. Răpos. Alexandru Voevod a adevărit că Mihnea pârălab a avut trei fii: Udriște, Badea și Preda și două fiice Caplea și Stanca¹, și fi au murit fără copii, numai de la Badea post. a rămas acea fiică Maria. Și așa a judecat domnul că e drept să fie înzestrată Maria de către Caplea și de către Stana fiind că este Maria fiică din fiu și așa este volnică asupra părților moșului ei, iar Caplea și Stana fiind fiice, sunt și ele volnice a stăpâni părțile averii mamei lor. Și așa a întocmit domnul că până ce va fi în viață jupăneasa Neaga a lui Mihnea pârălab, ea și cu fetele ei Caplea și Stana să stăpânească din toată averea două părți, iar nepoata lor Maria o a treia parte, iar după moartea jupănesei Neaga toată averea să se împartă în două, din care Caplea și Stana să stăpânească amândouă o parte pentru că sunt fiice, iar Maria singură să stăpânească cealaltă parte pentru că este fiică din fiu. Și au rămas Stana și Caplea de lege înaintea răpos. Alexandru Voevod bătrânul la leat 7078 (1570). Tot așa judecă domnul și acum. Divan: Enache (Catargi) vel ban Craiovei, Ivașco (Băleanu) vel vornic, Papa vel log., Misermec vel vist., Mihai vel spătar, Mihalache vel stolnic, Grigore vel comis, Vlad vel pah., Nicola vel post., Scrie Stan log. în Târgoviște. Orig. perg. slav. Pecete hârtie. Trad. Doicescu.

666. — 7128 (1619) Nov. 26. — Gavriil Moghilă Voevod către femeia Dieva fiica Radului din Tălăpiești ca să-i fie moșie în Tălăpiești, însă din partea tatălui ei a patra parte; și iar să-i fie moșie în Drângești a patra parte din partea tatălui ei; și din Jigorani iar a patra parte din partea tatălui ei; și din Poiana Strașnei iar a patra parte; pentru că aceste moșii au fost bătrâne și drepte de moștenire ale ta-

¹ Cf. Grecianu, I. Bădeni Cf. doc. 642. 647.

tălui ei Radu care i le-a dat de zestre încă din zilele lui Mihai Voevod. Acum Dieva a avut prigonire cu frații ei Țalapie și Vladul fiul lui Tudor, cari au părât că Radu n'a dat nimic ficiei sale Dieva, dar au rămas de lege „și au eșit dânșii din divanul „meu cu mare rușine ca niște căini“. Divan: Enache (Catargi) vel ban Craiovei, Ivașco (Băleanu) vel vornic, Papa vel log., Stoica vist., Miho (Racotă) spătar, Mihalache stolnic, Vlad pah., Scrie Neagoe log. în Târgoviște. Pergament slav. Pecete hârtie. Fără semnătură. Trad. Pesiakov 1873. (No. 16 cond. Băleni.)

667. — 7128 (1620) Iunie 23. — Gavril Moghilă Voevod, fiul răpos. Simeon Moghilă Voevod, jupânului Ivașco vel vornic (Băleanu), ca să-i fie moșie la Hoșt, partea nepotului său Mihail armașul¹ și a fiului său Preda, cu vecinii anume... Iar acum Mihail armaș și fiul său Preda au venit în divan și au arătat că au vândut moșia cu vecinii lui Ivașco vel vornic pe un cal bun și a citit domnul și zapisul iscălit de martorii Papa vel log., Dumitrașco vel clucer, Vladul vel pah., Grigorie comis, Tudor vel sluger, Paraschiva vtori log., Enache vel portar, Vasile vel armaș, Ghica aga, Sima star., Conda portar, Ghioca clucer, Iané post. ot Dălgopoli, Nica Răul ot Căpreni.

Divan: Enache (Catargi) vel ban, Papa vel log., Fiera vel vist., Miho (Racotă) vel spătar, Mihalache vel stolnic, Buzinca comis, Vlad pah., scrie Idoxie din Târgoviște. Orig. slav. hârtie. Pecete hârtie. Trad. Doicescu.

668. — 7128 (1620) Iulie 15. — Gavril Moghilă Voevod fiul răpos. Simeon Voevod, din mila lui Dumnezeu domnind și stăpânind toată Țara Românească, încă și părților de peste munți Amlaș și Făgăraș herțeg, dă hrisov boerului Paraschiv vtori log., ca să ție satele din Vâlcea: Turcești, Berbești, cumpărate de la răpos. Preda Buzescu biv vel ban, în zilele răpos. Mihail Voevod leat 7104 (1596). Iar după moartea lui Preda Buzescu, în zilele Radului Voevod fiul Mihail Voevod, leat 7120 (1612) jupânița Catalina băneasa și fiica ei Maria jupânița lui Teodosie spătarul (Corbeanu), fiind la strâmtoare și nevoe pentru datoriile lui Preda banul, au vândut aceste sate lui Paraschiv, Turceștii pe 40.000 asprii, Berbeștii pe 36.000. Și iar să fie lui Paraschiv satul Polovragii jumătate, cumpărat de la Hamza banul din Părăiani și de la feciorii lui anume Stanciu și Danciu pe 30.000 aspri. Și iar să fie lui Paraschiv în Vlașca Drăghineștii jumătate, pentru că acest sat ei au fost cneji cu moșiile lor, iar în zilele lui Mihail Voevod acesta i-a silit de le-a luat moșiile cu puterea și i-a făcut vecini fără de voe. Și când a fost în zilele răpos. părintelui actualului domn, satul Drăghinești s'a răscumpărat de vecinie și deci a răscumpărat Paraschiv, log. jumătate. Și iar să-i fie lui Paraschiv Vlășenul jumătate, cumpărătoare de la Badea feciorul lui Darea din Bracea. Și iar să-i fie din Ciungeasca a patra parte. Și iar să-i fie niște țigani anume cumpărați de la Pahomie și frații lui, feciorii log. Botea din Mărăști, și alți țigani cumpărați de la Hamza banul din Părăiani, de la Barbul și fratele său Stan din Comiștani, de la Radu post. din Cepturoaia și de la jupânița lui Calea, de la Mehedinți log. din Franțești, de la Matei pah.

¹ Ot Băleni și Bădeni. Cf. doc. 110 nota.

din Brâncoveni, de la jupânița Mara și de la fiul ei Dumitrașco din Țanțăreni, de la Nan și de la frate-său Hrizan post. din Bărbătești. Urmează formula blestemului. Divan: Enache (Catargi) vel ban, Ivașco (Băleanu) vel vornic, Papa vel log. Fierea vel vist., Miho (Racotă) vel spătar, Mihalache stolnic, Buzinca comis, Vladul pah. Scris în Târgoviște. Orig. slav. fără pecete. Trad. Stoica Nicolaescu, 31 Martie 1902.

669. — 7132 (1623) Sept. 3. — Alexandru Voevod fiul lui Radu Voevod, către Bunea log. (Grădișteanu), sin Vâlcu log. ot Fiancă' să-i fie niște rumâni din sat din Gabrovo partea Oancei log., anume , ce i-a cumpărat Vâlcu log. tatăl Bunei, de la jupâneasa Maria fata lui Dan vornicul și de la bărbatul ei Hrizan post. din Bărbătești încă din zilele părintelui domnului actual, adică ale lui Radu Voevod, leat 7121 (1613) în domnia d'intăi, iar acum, după moartea Vâlcului log., acești rumâni au ridicat părâ la divan cu Bunea log. cum că nu sunt rumâni nici au fost de moșie din Gabrovo, ci au fost niște oameni veniți din altă parte în acel sat. Domnul însă a adevărit că au fost rumâni din Gabrovo și cumpărați de Vâlcu log. Orig. român hârtie. Pecete imprimată în hârtia doc.

670. — 7132 (1623) Dec. 23. — Alexandru Voevod fiul lui Radu Voevod dă poruncă slugei Tatul post. să-i fie moșie în Bărbătești, partea jupânesei Negoslavei și rumâni anume pentru că a fost cumpărată de Tatul încă din zilele lui Mihai Voevod de la Neagoslava, iar în zilele Radului Voevod Șerban, acei rumâni a Tatului post. au început a părâ că nu sunt ei cumpărați de Tatul de la Neagoslava dar au rămas de judecată. Tatul post. are nepoată pe Neacșa. Divan: Papa vel vornic, Aslan vel log., Mihalache vel vistier, Bratu vel comis, Vartolomei (Minetti) vel stolnic, Gheorghe vel pah., Dumitrache vel post. Orig. slav. hârtie. Pecete hârtie Trad. Doicescu 1898.

671. — 7135 (1627) Ian. 15. — Stoica feciorul Parvului log. de Lazuri dă zapis unchiului său Parvului log. ot Juguri că i-a vândut un rumân anume Stroe di Geme-nile cu delnița lui și cu altă parte de ocină cât va fi nevândută, fără rumânul ce au vândut vornicului Hrizei anume Stroe și cu delnița lui. Martori: din Câmpulung popa Baci, din Juguri Manea stolnic, din Lazuri Preda post. fratele Stoicăi post., din Cotenești Vladul.

672. — 7136 (1628) Iunie 5. — Alexandru Voevod fiul lui Iliăș Voevod lui jupân Antonie 2 cămărașul să-i fie satul Căldărești, Buzău, partea lui Voicu log. cu rumâni anume și moșie la Futuți partea Paraschivei toată, care moșie a avut-o Voicu log. de cumpărătoare. Și iar să-i fie lui Antonie satul Stoenesti 3 cu rumâni și un vad de moară la Mănești cumpărate de la Ghedeon fiul lui Voicu log. din Ciorăști înainte răpos. Radu Voevod. În zapisele de cumpărătoare erau semnați Paraschiva fost vtori log., Mușat clucer, Anghel log., Cernat log., și din Potoceni Radul

¹ Cf. doc. 675.

² Viitorul Antonio Vodă din Popești.

³ Diferit, pare, de Stoenesti din doc. 714.

post. sin Detco clucer. Cartea lui Radu Voevod sin Mihnea Voevod pentru aceste sate și rumânii era din anul 7131 (1623) Divan: Papa vel vornic., Hriza vel log., Dumitrașco vel vistier, Gorgan vel spătar, Dumitrache vel stolnic, Ramandi vel comis, Diamandi vel pah., Condilo vel post, Scrie Lepădat log. in București.

673. — 7136 (1628) Iunie 10. — Alexandru Voevod fiul lui Iliăș Voevod dă poruncă jupânesei Simei stolnicesei, nepoata de soră a jupânesei Tomanei ca să-i fie satul Voinigești ¹ din Gorj pentru că a fost de baștină al jupânesei Neacșai călugăriței din Drăgoești. Apoi în zilele răpos. Alexandru Voevod, jupân Dobromir vel ban a cumpărat acest sat de la jupâneasa Neacșa și de la nepotul ei Radu Bidiviu drept 60.000 asprii gata, însă pe banii jupânesei Tomanei ce ia avut zestre de la părinții ei. După aceia Dobromir banul așa a lăsat cu limba sa la moarte încă de când a fost el viu în viața lui, să fie tot satul Voinicești a jupânesei lui, mătușa jupânesei Simei stolnicesei. Și a văzut domnul cartea Mihni Voevod de cumpărătoare pe satul Voinicești de la 7091 (1583). Apoi iar în zilele Mihnei Vodă, după moartea lui Dobromir banul, Buzeștii Radu clucer, Preda banul și Stroe stolnic au ridicat pără înaintea domnului ca să ia acel sat de la jupâneasa Tomana zicând că a fost al lor de baștină, iar domnul a adevărit că n'au avut Buzeștii nici o treaba și au rămas Buzeștii de lege cu cartea din anul 7095 și de atunci tot a stăpănit Sima. Acum în a doua domnie a domnului în Țara Românească, a avut pără Sima stolnicesea, după moartea jupânesei Tomanei cu Radu post, feciorul Radului clucer Buzescu. Radu post. a zis că satul Voinicești este al lui de baștină. Sima scoate cartea răpos. Mihai Voevod și zăpisiul de la mama mătușii ei Tomanei de dăruire din 7094 (1586). Și a mărturisit și Radu post. în divan și a rămas de lege. Iar de va scoate Radu post. vre-odată nișcari-va cărți pe satul Voinicești, să nu se crează ci să rămăe mincinoase căci nici o carte la divan n'au arătat, Divan: Papa vel vornic, Hriza vel log., Dumitrașco vel vistier, Aslan vel spătar, Dumitrache vel stolnic, Ramandi vel comis, Diamandi vel pah., Condilo vel post. — Perg. slav. Pecete pe hârtie. Trad. Doicescu 1897.

674. — 7139 (1630) Sept. 1. — Leon Voevod sin Ștefan Voevod, lui Dumitru Dudescu vtori vistier că să-i fie satul Sulari în Gorj. Aceștia au fost cneji, iar în zilele lui Alex. Voevod snă Iliăș Voevod s'au vândut vecini lui Dudescu cu zapise cu martori: Nicola biv vel vist., Hriza vel vornic, Papa biv vel log., Ivașco (Băleanu) biv vel vornic, Trufanda vist., Vlad vel log., Miho (Racota) vel. log, carele au fost atuncea spătar mare, Dumitrașco vel spătar carele au fost atuncea vel sluger, Stamatî aga, Matei biv vel aga ², Radu vtori comis din Desa, din Pade Stanciu post., din Brădești Barbul pah., din Mănești Radul log., Dumitru log. za vistierie, Bunea (Grădișteanu) log., Paraschiva log., Șerban log., Dumitrașco post., Mihai clucer, din Bărbătești Dumitru log., din Topoloveni Tudor log., Borcea. Leon Vodă întărește.

¹ Cf. doc. 101. 736.

² Din Brâncoveni, viitorul Matei Vodă Basarab.

Divan: Hriza vel vornic, Miho (Racotă) vel log., Enache vel vist., Dumitrașco vel spătar, Mușat vel stolnic, Buzinca vel comis, Vasile vel pah., Alexandru vel post., ispravnic Miho vel log. Scrie Lepădat log. in Buc. (Orig. la Doamna Maria general Berendei. Trad. St. Nicolaescu. Dec. 1905).

675. — 7140 (1632) Aprilie 12. — Arhiepiscop și mitropolit chir Grigorie, Teofil Râmnic, Efrem Buzău, Partenie episcop, Daniil egumen ot Cozia, Vasile ot Bistrița și cu boerii întâi: Ivașco vornic, Grigorie comis, Vasile clucer, Mihalcea vornic, Sima log., Gheorghe..... i. Danciul clucer, i Radu post. Năsturel, i Necula pah, ot Epurești, i Ghionea ot Brânceni, i Leca spătar ot Găvănești, dau carte jupănesei Maria și fiului ei Bunei log., să se știe că văzând jupânul Dumitru vornicul (din Mogoșești) boeritul jupănesei Maria, tatăl Bunei log., că i se apropie vremea de pristavire, fost-a socotit și a venit în divanul cel mare de a mărturisit singur cum atâta căutare și atâta milă ce a avut de către jupâneasa Maria și de către fiul ei Bunea log. în 7 ani după ce i-a luat D-zeu vederea ochilor. El încă le-a dat din bucatele lui care le-a fost câștigat în tinerețea lui: cinci rumâni din sat din Nucșor, Mușcel, și pe Dumitru țiganul cu tot sălașul lui..... și moșia din hotarul Mogoșeștilor și cu via cea boerească ot Grădiște, care scrie și în zapisele Bunei log. cele de Grădiște, și o căruță cu 2 cai, fără 7 telegari cu leagănul ce au fost ai ei, și boi, oi, vaci, iape și stupii câți se vor alege. Iar după aceia început-au frații vornicului și nepoții. împreună și cu jupâneasa Mogăi nepoata jupănesei vornicului cea d'întâi și cu alte nepoate, aruncând cuvinte zicând cum ce a dat Dumitru vornicul jupănesei Mariei și Bunei log. nu le va fi cu pace, alții zicând cum au și datorie la vornicul Dumitru ca pentru să-l părăsească jupâneasa Maria și Bunea log. Iar după aceia auzind Dumitru vornicul acelea n'a vrut să lase ca să aibă jupâneasa Maria și Bunea log. vreme val după moartea lui și tocmeala lui să fie stricată, ci de cum a putut cu neputința lui și venit-a înaintea noastră la mitropolie și a sorocit pe toate rudele lui și pe rudele jupănesei cea d'întâi cum cine ce datorea la el și cine ce are a-și cere să vie până este el cu suflet și dinaintea noastră să le dea. Și a venit Ghiorma frate-său și cu Vasile nepotu-său și i-am întreat noi toți cine are la Dumitru vornicul să-și ceară și ei singuri au mărturisit că n'au nimic a cere de la dânsul aici în urma lui de la jupâneasa Maria și de la Bunea log. Așijderea am întreat pe Dumitru vornicul pentru rudele jupănesei cei d'întâi și a mărturisit el pentru acea jupâneasă că n'a luat nici o zestre nici cu nimic numai cu trupul, și a scos o carte a răpos. vlădică Luca cum că fiind acea jupâneasă vie au făcut tocmeală între ei ca cine va muri întâi să rămăe averea pe mâna celuilalt.

676. — 7142 (1633) Nov. 27. — Matei Voevod lui Chivul iuzbaș i Stan iuzbaș ot sud Prahova de lângă Târgșorul că le-a dăruit siliștea Deduleștilor de lângă Târgșor cu toți rumâni, pentru că acest sat a fost domnesc mai înainte vreme, iar acum domnul s'a milostivit „pentru pomana domniei mele„. Divan: Radu Buzescu

vel ban, Ivașco (Băleanu) vel vornic, Radu Năsturel vel log., Grigorie vel vist, Teodosie (Rudeanu) vel spătar, Mihail vel stolnic, Buzinca vel comis, Vucina vel pah. Constantin (Cantacuzino) vel post. Scrie Dumitru log. în București. — Perg. slav' Pecete hârtie: Trad. veche.

677. — 7143 (1635) Mai 29. — Matei Basarab preotului popa Ștefan fiul lui popa Ștefan și fratelui său Șerbu din Tătulești ca să fie slobozi de către jupânița Călina și de către fii ei Badea pah., Stroe și Giurea și nici o bântuială pentru vecinie să nu aibă, pentru că au fost oameni slobozi umblând din sat în sat ca niște preoți iar acum Călina și fiul ei Badea pah. s'au pus asupra-le cu silnicie ca să le fie vecini. Domnul a dat lui popa Ștefan lege doi megiași cu răvașe domnești să jure că nu sunt vecini Badii pah. și au jurat. Și au rămas Călina cu fiul ei de lege în divan, iar popa Ștefan și Serbul vor lua un cal de la Badea pah. pe care acesta l-a luat cu silnicie. Divan: Hrizea vel ban, Ivașco vel vornic (Băleanu), Grigorie vel log., Dumitru (Dudescu) vel vist., Mihail vel spătar Coțofeanu, Vasile (Paindur) vel stolnic, Buzinca vel comis, Vucina vel pah., Constantin (Cantacuzino) vel post., ispravnic Părvu log. scrie Soare log. din Brâncoveni. — Orig. slav. Pecete hârtie. Trad. Doicescu 1897.

678. — 7144 (1636) Iunie 19 ¹⁾ Matei Voevod slugilor, Pădure pah. fiul lui Tatul post. de la Lazuri și lui Mihai și Stoică și Predei fii lui Părvul fratele lui Tatu, să le fie moșie cu vecini în sat la Dedulești lângă Târgșor, Prahova, o jumătate de sat, pentru că este moșie despărțită și hotărnicită din partea domnească pe care a cumpărat-o Mihai Voevod delă Nastea cel bătrân, pentru că a fost cumpărată de bunică-sa jupâneasa Caplea și de soră-sa Neacșa de la Barbul cu 8500 aspri. Satul Dedulești a fost jumătate al boerului de la Lazuri Tatul și al fratelui său Părvul, iar jumătate al lui Nasta (cel bătrân, tatăl Simei ce l-a chemat Neagul). În zilele lui Mihai Voevod, Nasta a vândut lui Mihai Voevod și s'a hotărnicit această parte de către cealaltă. Apoi în zilele lui Radu Voevod, Necula vistier și fratele său Vasile vistier, ei au cerut acea parte de moșie domnească de la Radu Voevod și el le-a dat-o pentru drepte slujbe ce i-au făcut, iar ei au cotropit și partea boerilor de la Lazuri, zicând că sunt mai volnici a ține ei și această parte, fiind boeri mari cari vor ține mai bine satul și rumâni. Acum, Pădure pah. și nepoții lui de frate ² au venit în divan și au arătat hrisovul Mihaii Voevod din 7087 (1579) pentru moșia Dedulești. A mai văzut domnul hrisevul orașenilor din Târgșor, anume cartea județului cu 12 pargari din orașul Târgșor care incredințează că moșia a fost impresurată de frații. Nicula și Vasile vistieri. Divan: Hrizea vel ban, Ivașco (Băleanu) vel vornic, Grigore vel log., Dumitru Dudescu vel vistier, Preda (Brâncoveanu) vel

¹ Acelaș doc., transcris după o copie veche în condica moșiei Baleni sub No. 99, dă o altă versiune: Caplea nu este nici bunică lui Pădure, nici soră cu Neacșa. Se zice numai că ocina era bătrână și dreaptă de demult și dată de jupâneasa Caplea de zestre jupânesei Neacșa a lui Barbu. Ocina fusese mai de mult a lui Dan cel bătrân. (cf. doc. 618).

² Nepotrivire cu începutul aceluiaș document.

spătar, Nedelcu vel clucer, Vasile Paindur vel stolnic, Buzinca vel comis, Vucina vel pah., Constantin (Cantacuzino) vel post. Scrie Lepădat log. în Buc. — Perg. slav. Trad. N. Doicescu.

679. — 7146 (1637—8) Luna lipsește. — Matei Basarab lui Dragomir vel vornic, să-i fie niște case cu locul lor aici în orașul „domniei-mele“ Târgoviște, în sus la curtea domnească aproape de râu, în dreptul grădinii domnești, pentru că au fost ale banului Ianache Catargi iar acum în zilele domnului actual în cursul anilor 7146 când a stat domnul în scaunul moșilor și strămoșilor săi în orașul București, Cartargieștii au venit împotriva „domniei-mele“¹ cu sabia și cu oștire moldovenească și cu Tătari și cu multă altă răutate aici în țară, încă și cu niște alți oameni răi și răsvrățiți din țară, însă a dat domnul D-zeu ca să cadă sub picioarele „domniei-mele“ și i-a gonit domnul din țară cu rău și cu rușine. Așezatu-s'au ca să fie aceste case în stăpânirea domnească, însă domnul a găsit cu cale, împreună cu toți cinstiții dregători, și a dat și a miluit pe cinstit credincios dregătorul Dragomir vel vornic, pentru dreptele și adevăratele slujbe ce a adus domnului la Țarigrad și peste tot locul și pentru bunele sale lupte până la vârsarea sângelui, pe când Cartargieștii au voit pierderea „domniei-mele“ cu rele viclesuguri. Urmează formula blestemului. Divan: Ghiorma (Alexeanu) vel ban, Radu vel log., Stroe (Leurdeanu) vel

¹ Cf. Iorga, Constantin căpitanul, p. 115 n. 3. — E vorba de urmașii marelui ban Ianache Catargi care se întâlnește în această calitate între 1615--1618 (Iorga, St. și doc. V. 179. 297. 305. VII. 89.) El nu trebuie confundat nici cu Iane banul, ocrotitorul lui Mihai Viteazu, despre care am vorbit în Introducere (p. XXII-III) și care era mort la 1603, nici cu Iane Caloghera mare vistier în Moldova, 1594, îngropat la Sf. Nicolae din Suceava (Iorga, St. și doc. V. 12. 632. — Hurmuz. XII. 383—4) Matei al Mirelor dedicând lui Iane Catargi la 27 Febr. 1618 a sa istorie a Ungro Vlahiei (în Papiu, Tesaur, 1862. p. 327) îl numește *κλάδος ἐκ πίσης ἀγαθῆς εἶσαι ἀπο προγόνων* La 1619 semnează tratatul de alianță a lui Gavriil Movilă domnul Munteniei, cu Gabriel Bethlen, domnul Ardealului (An. Ac. Rom. Seria 2 Secția adm. XXII p. 1 și Secț. ist. XXI. p. 153) E mort la 1624 când văduva lui, Maria Buzescu. și fiul ei Gheorghe închină o vie la mitropolie (Ghibănescu Surete, XXVI, 493 și același în arhiva genealogică, Dec. 1912 p. 179, citând un doc. de la Arh. Stat. mitrop. Buc. pachet LV No. 2). Nu știu pe ce se întemeiază Iorga atribuind lui Ianache o fiică Elena soția lui Alex. Vodă Iliș (St. și doc. IV. p. CXXXI și vol. VII p. CXVIII). Contimporan cu Ianache este un Nicolae Catargi caimacam al lui Gavriil Moghilă și apoi agent muntean la Poartă la 1623 (Matei al Mirelor, l. c. și Iorga, St. și doc. IV. p. CL). Trebuie deosebit de Nicolae vistierul de la Ianina (v. doc. 416) mort în lupta de la Dudești cu Matei Basarab, la 27 Oct. 1632 pe când Nicula Catargi fuge tot atunci în Moldova (Const. căpitanul, ed. Iorga, 115). Nu știu dacă Nicula Catargi e același cu Necula vel spătar la 1621 care a fost căsătorit cu Despa fiica lui Pană vistierul (Năsturel, Neamul boerilor Pârșcoveni, 13. 33. 35. — Iorga, St. și doc. VII. 50.). -- Tot contimporan cu Ianache este și Apostol Catargi, postelnic al lui Gavriil Movilă în Muntenia la 1619 (tratatul citat, și Iorga, St. și doc. IV p. CXXXIX). — Doc. lui Matei Basarab vorbește de Cartargieștii fugiți în Moldova, anume Ioan, vel post. la 1646 (Iorga, Const. căpitanul p. VIII. — Letop. I. 396), Nicola biv vel vistier 1659 (Acad. Rom. 35/XLVI) și Gheorghe (probabil fiul banului Ianache) care s'a așezat la Cobăle pe Nistru și a fost tatăl unui al doilea Apostol, de la care pornesc Cartargiești de azi. (Ghibănescu, l. c.). — Un Simeon Catardzi din Creta neguțătoarește în Moldova la 1595 (Iorga, St. și doc. XXIII. p. 438).

vist., Diicu (Buicescu) vel spătar, Preda (Brâncoveanu) vel clucer, Barbu Brădescu vel stolnic, Drăgușin (Deleanu) vel pah., Radu Mihalcea (Cândescu) vel comis, Constantin (Cantacuzino) vel post. Scrie Dumitru log. la Târgoviște. Orig. slav. Trad. N. Doicescu, 21 Aprilie 1898.

680. — 7149 (1641) Fevr. 10.—Matei Voevod lui Ion și fiului său popii Daicul din orașul Gherghița să le fie un pogon de vie fără dajdie în dealul Dobrotenilor cu locul de sub dânsul și cu locul de casă în capul viei, cumpărat de la Tudor și fiul său Manole din Dobroteni, sud Săcueni, cu 3100 aspri gata, cu zapis din anul 7143. Divan: Hrizea vel vornic, Grigore vel log., Radu vel vist., Preda (Brâncoveanu) vel spătar, Dragomir vel clucer, Socol vel stolnic, Radu (Cândescu) vel comis, Vucina vel pah., Constantin (Cantacuzino) vel post. Scrie Lepădat log. în Târgoviște. — Orig. slav. Pecete căzută. Trad. N. Doicescu.

681. — 7150 (1642) Iulie 13. — Bunea biv vtori vistier (Grădișteanu) dă zapis măriei sale doamnei Elenei și fratelui ei Cazan post. (Năsturel) cum să se știe când a fost acum în zilele lui Matei Voevod iar sătenii din Truțești, Teleorman, ei fiind toți megiași cu ocina lor încă de mai nainte vreme, venit-au la Bunea de bună voie să se vândă rumâni, o seamă cu feciorii lor și cu moșia lor Trucești, alții numai cu capetele și cu feciorii lor, alții numai moșia lor. Măria sa doamna Elena fiind mai volnică, a lepădat lui Bunea banii și acesta a dat zapisul. Urmează enumerarea rușănilor și însemnarea banilor pe cari s'au vândut. Semnează Bunea vistier ¹, Radu (Cândescu) vel comis, Radu vel log. (Cocorăscu)

682. — 7151 (1643) Ian. 14. — Matei Basarab lui Tatomir ot Crăbiști, ce este la roșii aleși, cu feciorii lui, ca să-i fie o vie din sat din Bălești și iar în sat în Costești toată partea lui Dan și a fraților lui, pentru că îi sunt datori încă de la tată-său Danciul ughi 40 și pentru 500 de buciuri ² de viță ai lui Tatomir ce i-au fost furat Dan cu frații lui, de i-au tăiat noaptea din via lui Tatomir și pentru doi boi ce i-au fost furat Dan și pentru hatalmul carele au fost bătut Dan pe Grozea feciorul lui Tatomir, și l'au fost închinat la banul Dragomir din Craiova, cum a văzut domnul și cartea banului la mâna lui Tatomir de pără și de rămas. Apoi Dan n'a voit să se lase pe cartea banului ci a venit în divan și a rămas de lege și a dat domnul pe Dan cu frații lui și cu via și cu toate moșiile lor să fie rumâni lui Tatomir că le plătește tot el birurile lor căci au fugit și i-au făcut atâta pagubă și n'au avut cu ce plăti. — Orig. român. Pecete mare în chinovar.

683.—7151 (1643) Martie 5.—Matei Basarab cinstitului dregător Radu (Cândescu), vel comis ³, să-i fie Măteștii în Buzău, din hotarul Rătescului, partea Vintileștilor cumpărați de la Stan Bosoc parcălabul din Tătărani. Să-i fie moșie la Grind până în matca Buzăului, cumpărătoare; să-i fie moșie în Scărnaveasca, partea Grozavului fiul lui Mihnea din Liești, din hotarul Gorgănașilor până în hotarul Tre-

¹ Pecete: leu ridicat cu crucea în labe.

² butuci.

³ Socrul lui Const. căp. Filipescu.

stienilor, să-i fie trei cezvârți¹ de vie în dealul Scăenilor cumpărați de la Dumitru sin Oprea Florescu din oraș din Ploești, care vie fusese lăsată zalog de orașenii din Gherghița la Florescu; să-i fie moșie în Răspopi, Râmnic, partea lui Buzoian cel bătrân, din apa Siretului până în satul Obilești, cumpărătoare de la nepoții Buzoianului; să-i fie iar în Răspopi partea vândută mai dinainte de părinții lui Stan iuzbașa. Divan: Dragomir vel ban, Dumitru Dudescu vel vornic, Radu (Cocorăscu) vel log., Stroe (Leurdeanu) vel vist., Preda (Brâncoveanu) vel spătar, Socol vel clucer, Dumitrașco Filipescu vel stolnic, Marco vel pah., Constantin (Cantacuzino) vel post. — Copie veche.

684. — 7153 (1645) Aug. 15. — Dumitrașco comis dă zăpis japănesei Parasco că i-a vândut partea de ocină din Leurdeni pe care a ținut-o Mihai socrul lui Dumitrașco.

685. — 7154 (1645) Sept. 7. — Matei Voevod către rumâni lui Dumitrașco post. Cepariul din Cepari, din Tigveni, din Dănești: dau știre că înaintea domniilor mele la divan venit-a stăpânul vostru Dumitrașco post. de v'au vândut boerului d-mele Bunei (Grădișteanu) vistier. Drept aceia, de vreme ce veți vedea această carte și pe omul boerului d-mele, să căutați să aveți ascultare toți de omul lui, de toate ce vă va da învățătură, că sunteți de astăzi înainte pe seama lui. — Orig rom.

686. — 7154 (1646) Aprilie 23. — Matei Basarab Voevod cinstitului și credințiosului boer pan Drăghici spătarul fiului Papei log. din Greci (Ilfov) ca să-i fie patru pog. de vie lucrătoare nedajdice din dealul Dobrotenilor de lângă Ceptura sud Saac și locuri din jos și cu casă bună la capu viei și cu pivniță sub case, pentru că le-a cumpărat Drăghici de la Ion și de la fiul său Daicu din orașul domnesc Gherghița drept 12300 bani gata. Aceștia cumpăraseră via de la Tudor și de la frate-său Stoica și de la alt Tudor frate cu Gialalăul. Și iar să-i fie lui Drăghici spătar 3 pog. jumătate de vie, iar din dealu Dobrotenilor, pentru că le-a cumpărat de la Gavril fiul lui Cracea drept 7600 bani gata. Și iar să-i fie 2 $\frac{1}{2}$ pog. vie tot în Dealu Dobrotenilor cumpărate de la Gavril aprodu din Gherghița drept 6400 bani gata. Și iar să-i fie moșie la Butoiu însă a patra parte cumpărată de la Constantin post. de la Butoi drept 6000 bani gata. Și iar să-i fie o țigancă Neaga cu fiica ei Sora cumpărate de la Petrea clucer fiul lui Aslan vornicul drept 5000 aspri gata. Divan: Ghiorma (Alexeanu) vel ban, Dragomir vel vornic, Radu (Cocorăscu) vel log., Stroe (Leurdeanu) vel vist., Diicu (Buicescu) vel spătar, Mihnea vel stolnic, Radu (Căndescu) vel comis, Drăgușin (Deleanu) vel pah., Constantin (Cantacuzino) vel post. Scrie Radu Stanovici log. din Crețulești² în Târgoviște. Perg. slav. Pecete hârtie. Semnătură autografă. Trad. Pesiakov 1873. (No. 31 cond. Băleni).

687. — 7155 (1647) Aug. 10. — Matei Basarab. Dă domnia mea această poruncă ca să fie domniile mele oare-cari vecini în sat în Isbiceni, Romanăți, cu moșiile lor, anume . . . și cu toate dările lor pentru moșia din Isbiceni³ . . . pentru că

¹ sferti.

² Viitorul mare log. Radu Crețulescu.

³ Cf. doc. 696. 697. 710.

acești oameni au fost toți cnezi cu moșiile lor, iar după aceea în zilele d-mele au venit înaintea d-mele în marele divan de s'au vândut vecini cu feciorii lor și toată moștenirea lor din Isbicieni. Însă să se știe fie-care câți bani a luat de la d-mea pe capul său și pe feciorii lui: Petrișor pe capul său și pe patru feciori anume . . . și pe toate delnițele lui de moșie ughi 45 aspri gata . . . S'au vândut de bună voia lor fără de nici o silă, cu știrea tuturor megiașilor și înaintea tuturor cinstiților dregători ai d-mele și înaintea boerilor divanului mari și mici și cu zapise de mâna-lor de vânzare la mâna d-mele. Divan: Ghiorma (Alexeanu) vel ban, Dragomir vel vornic, Radu (Cocorăscu) vel log., Stroe (Leurdeanu) vel vistier, Diicu (Buicescu) vel spătar, Preda vel clucer, Barbu Brădescu vel stolnic, Radu (Cândescu) vel comis, Drăgușin (Deleanu) vel pah., Constantin (Cantacuzino) vel post. — Orig. slav. Trad. St. Nicolaescu, 31 Martie 1902.

688.—7158 (1650) Aug. 15.—Matei Basarab jupânului Bunea (Grădișteanu) vel sluger ca să-i fie doi rumâni din Comani, pentru că în zilele lui Leon Voevod, Stoica clucer din Comani a vândut Bunei vel sluger câți-va rumâni cu moșie din Comani, iar acum a dat Bunea pe acești rumâni feciorilor lui Staico clucer anume Badea căp., Stroe și Giura, afară de doi rumâni pe care i-a păstrat. Orig. român. Trad. Alex. Dojcescu 1893.

689.—7160 (1651) Ian. 13.—Gavriil i Neagoe feciorul Bustii i alți frați ai lor ot Băicoi dau zapis jupânului Dumitrașco stolnicul ot Filipești și fiului său Pană log. că le-au vândut toată partea lor din munte ce se chiamă Miril, Prahova. Martori Dragomir vel vornic, . . . vel vistier, Radu (Cândescu) vel comis, Stroe vistier, (Radu) Hrizea (Popescu) vel pah., Bunea vel sluger, Ghinea (Brătășanu) vel vistier, Vladul ot Barsești.

690.—7162 (1653) Oct. 15.—Matei Basarab lui Sima căpitan „boerul d-mele“ și fratelui său Ioan log. să le fie moșie la Curteni, Vlașca, de cumpărătoare a lui Marcu biv vel armaș de la Radul log. ot tam. Însă când a fost acum în zilele lui Matei Vodă, după moartea Marcului armașul, fiul său Toader post. a făcut înfrățire cu Sima căpitan și cu Ioan log. dăruindu-le această moșie de la Curteni două sfori, iar ei au dăruit lui Toader o haină cusută cu argint în preț de 15 ughi. Și iar să fie lui Sima căp. și fratelui său Ioan moșie la Curteni o sfoară din deal, cumpărată de la Rada și de la fetele ei, fetele lui Radu nepotul lui Slăvilă din Curteni drept 1500 aspri gata. Și iar să le fie în Curteni o jumătate de sfoară care a fost a lui Miculov și Iane vătaf din Curteni și iarăși s'au înfrățit aceștia cu Sima căp. și cu Ioan log. și a dăruit Micul cu nepotul său Cănda pe Sima căp. și pe fratele său Ioan cu o jumătate sfoară de moșie pentru o mare bunătate ce i-a făcut Sima căp.; asemenea și Iane vătaf cu fiul său Voico au dăruit cealaltă jumătate de sfoară de moșie. Iar Sima căp. și Ioan au dăruit pe bătrânul Iane vătaf cu cinci coturi de postav. Și iar să fie Simei căp. și o altă parte de moșie de la Curteni toată cât este lăsată birnică și cu care „l'am miluit d-mea“ pentru dreapta și credincioasa slujbă cu care m'a slujit chiar cu pericolul vărsării sângelui în războiul cu Cazacii de la

Finta. Pentru că aceste delnițe au fost ale unor oameni răi și au lasat aceste moșteniri ale lor împovărate de dări și pustii și în stăpânirea domniei. Divan: Spahiul¹ vel ban, Preda (Brâncoveanu) vel vornic, Radu (Cocorăscu) log., Bunea (Grădișteanu) vist., Diicu (Buicescu) spătar, Pannos (Filipescu) stolnic, Radul (Căndescu) comis, Radu (Popescu) pah., Constantin (Cantacuzino) postelnic. Scrie Dumitru log. în Târgoviște. — Orig. slav. Trad. Alex. Doicescu.

691. — 7162 (1654) Fevr. 12. — Oprișă fata lui Manolache călugărul ot Luceni² dă zapis lui sin Toader spătar că i-a vândut moșie în Luceni partea tatălui ei, de mare nevoie pentru datoria lăsată de tatăl ei. Semnează și Stan nepotu lui sin Toader spătar.

692. — 7162 (1654) Fevr. 25. — Șase boeri judecători, Spahiul vel ban, Preda (Brâncoveanu) vel vornic, Stroe (Leurdeanu) vistier, Constantin (Cantacuzino) vel post., Radu (Popescu) vel pah., Necula vel pitar, dau carte de judecată la mâna Bunii vistier (Grădișteanu) și fiu-si Anicăi care a fost jupâneasa lui Iordache spătar snă Socol clucer (Cornățeanu)³, ca să se știe că acum în zilele lui Matei Vodă și după petrecania lui Soșol clucer și a fiului său Ianache, vrând Bunea vistier cu fiică-sa Anca să-și caute zestrele și munca dintr'acea casă, au luat pe zișii șase boeri ca să-i tocmească împreună cu cumnații Ancăi, anume Cârstea clucer i Florescu pah. feciorii lui Socol clucer și cu muma lor jupâneasa Varvara⁴. S'au împărțit toate pe dreptate și s'au aruncat sorții. După ce s'au împărțit moșiile, s'au ales zestrele Varvarei și ale Ancăi. Satul Tomșani s'a prețuit drept ughi 600, Dintăștii drept ughi 1000, Clinciu ughi 500, Bordășani ughi 1000, Miclăușanii ughi 1000, viile de la Tohani ughi 1000, morile de la Târgoviște ughi 700, două funii de ocină din Udeni și două roate de moară în Dâmbovița ughi 200, moșia din Costești ughi 300. La Curătești două grădini cu vii și cu 2 rumâni ughi 200, moșia de la Obidiți ughi 700. A patra parte din toate acestea fac zestrele Ancăi, ughi 1800. Cumnații Cârstea și Florescu au dat aceste moșii să le ție Bunea vistier și fiică-sa Anca. Iar Floreștii, Răzvadul, Lazurile, Cornățeni, viile de la Pitești și casele din Târgoviște și țigănia, acestea toate ce i se va cădea coconului Matei al lui Ianache spătarul a patra parte, să fie frate cu dâșii.

693. — 7162 (1654) Fevr. 26. — Cârstea clucer cu frate-său Florescu pah., feciorii răpos. clucer Socol ot Cornățeni, dau zapis cumnatei lor jupânesei Ancăi fata Bunei vel vistier, care a fost jupâneasa fratelui lor Ianache spătar, că acum în zilele lui Matei Vodă, după moartea părintelui lor Socol și a fratelui lor Ianache, au luat

¹ Fiu al lui Drăghici din Vălsănești. Fiind încă mare șufar închinase împreună cu soția sa Vișa, la 1649, mănăstirea Butoiul la Sf. Ștefan de la Meteore (Rev. grecească Vizantis, I 317 și Iorga, Fundațiuni religioase ale Domnilor români în Orient, extras din An. Ac. Rom. 1914 pag. 3).

² Cf. doc. 274. 702.

³ Cf. doc. 1 nota.

⁴ Se știe că soția lui Socol a fost Marula fiica lui Mihai Viteazu. Să fie Varvara numele de călugărie al Marulei sau o a doua soție? A doua ipoteză pare mai probabilă. V. doc. 693. 705.

șase boeri la mijlocul lor judecători și tocmitori, pe răvașe domnești, de s'au împărțit toate moșiile și s'au prețuit dinaintea părintelui vlădica Ignatie la mitropolie. S'au ales zestrele cumnatei Ancăi din partea fratelui Ianache a patra parte, iar pentru munca ce Anca a pus în casă cu Ianache, s'a ales ei și parte din moșii afară din zestre, însă partea lui Ianache din Vladimirești și de la Frumușani, să-i fie moșie stătătoare cât va trăi coconul Matei. Semnează și Vlădica Ignatie, jupăneasa Varvara cu fiul ei Adaam, Preda vornic Brâncoveanu, Radu (Popescu) vel pah., Necula vel pitar ¹.

694. — 7162 (1654) Martie 10. — Matei Basarab întărește împărțirea averei, făcută față de chir Vlădica Ignatie, între Anca a răpos. Ianache spătar și cumnații ei, Cârstea clucer și Florescu pah. Divan: Spahiul vel ban, Preda (Brâncoveanu) vornic, Radu (Cocorăscu) log.. Diicu (Buicescu) spătar, Pană (Filipescu) stolnic, Radu Mihalcea (Cândescu) comis, Radu (Popescu) pah., Constantin (Cantacuzino) post. Scrie Dumitru Boldici în Târgoviște. — Orig. român.

695. — 7162 (1654) Aprilie 10. — Tatul log. ot Piatra (?), Udrea log. ot Găești și Radul Macrea ot Voicești cu sora sa Vișa dau zapis lui Constantin căpitan ² sin Radu armaș (Vârzaru) că i-au vândut partea lor din Gemenile cu rumâni anume...

696. — 7162 (1654) Iunie 25. — Constantin Șerban Voevod lui jupân Bunea (Grădișteanu) vel vistier și jupănesei lui Grăjdanei fiica lui Mihi spătar (Racotă), să le fie satul Isbiceni, Romanai, cu vecinii anume fiind că acel sat au fost cu toți oameni și cnezi pe moștenirea lor, iar apoi în zilele lui Mihai Voevod acesta a fost vândut vecinii domnești pe bani gata și a împărțit vecinii pe locurile domnești, iar în urmă aceștia s'au răscumpărat de la doamna Stanca. Apoi în zilele răpos. Radu Vodă Mihnea în a doua domnie, sătenii din Isbiceni iar s'au vândut vecini cu moștenirea lor și cu feciorii lor jupânului Mihi spătarul și au fost vecini pe moșia lui, cum a văzut domnul cartea răpos. Radu Voevod de cumpărătoare anul 7131 (1623). Apoi în zilele răpos. Matei Voevod a vândut Mihi acest sat Isbicenii ginerelei său Buzinca comisul și fiicei sale Grăjdanei pentru 800 galbeni gata. După moartea Buzincăi, Matei Voevod a luat Isbicenii în puterea domnească de la Preda sluger și de la Pană feciorii comisului Buzinca și de la jupânița Grăjdana vistiereasa. Acum în zilele lui Constantin Șerban vecinii din Isbiceni au venit la domn să dea banii ca să se răscumpere de vecinie de față cu Bunea vistier ³. Domnul a chibzuit că răpos. Matei Vodă i-a luat în silă și le-a aruncat banii fără voia lor ⁴. Ei au adus deci banii înaintea domnului și li s'a lăsat Isbicenii. Divan: Ghiormă (Alexeanu) vel ban al Craiovei, Preda vel vornic (Brâncoveanu), Stroe vel log. (Leur-

¹ Cf. doc. 705.

² Mai apoi pah. are fii pe Constantin comis și Grigorașcu post. 1689 (Iorga, St. și doc. VII, 167).

³ Al doilea soț al Grăjdanei Racotă. Cf. doc. 1 nota. Intăia soție a lui Bunea a fost fiica Pa-raschivii log. Cocorăscu.

⁴ Doc. 687. 697. 710.

deanu), Hirzea vel spătar, Chirca (Rudeanu) vel stolnic, Gheorghe Băleanu vel clucer Radu Mihalcea (Căndescu) vel comis, Pană Filipescu vel pah., Istratie vel post. (Leurdeanu). Scrie Dumitru log. Boldici în Buc. - - Perg. mare slav. Pecete hârtie-Trad. Stoica Nicolaescu 31 Martie 1902.

697. — 7163 (1655) Ian. 3. — Constantin Șerban Voevod, lui Bunea (Grădișteanu) vel vistier pentru satul Isbiceni, Romanai, care a fost al lui Miho spătar (Racotă) și apoi al fiicei sale Grăjdana jupâneasa cinstitului dregător Bunea vel vistier. Apoi răpos. Matei Voevod căzatu-lea în spinare fără dreptate de a luat satul în silă fără voia lor și le-a lepădat banii cu sila. Acum în zilele lui Constantin Șerban Vodă, căutându-și fieș-cine dreptatea lui, cerșut-au și ei dreptate de la domn. Domnul a dat la mâna dregătorului Bunea toate cărțile care au fost făcute de Matei Voevod pe satul Isbiceni, iar un zapis ce a fost făcut de jupâneasa Grăjdana și de Preda sluger și de Papa feciorii Buzincăi comis de vânzare fără de voia lor la mâna lui Matei Voevod, nu s'a aflat și de se va afla vre-odată, să nu se crează pentru că au dat toți banii gata, mai mult de cât au fost dat Matei Vodă fără de voia lor, de s'au dat iar la treaba țării că au fost bani domnești. Orig. rom.

698. — 7166 (1657) Nov. 15. — Cartea lui Macarie patriarh al Antiohiei și al Anatoliei, împreună cu Ștefan mitropolitul și cu 6 boeri judecători adevărind împrejurările de care vorbește hrsovul ce urmează (No. 699).

699. — 7166 (1657) Nov. 20. — Constantin Șerban Voevod jupânesei Anca ce a fost jupâneasa lui Ianache spătarul fiul lui Socol clucer, ca să se știe că acum după moartea fiului ei Matei, fiul lui Ianache spătar, jupâneasa Anca vrând să-și caute partea fiului ei Matei, a venit înaintea domnului cu cumnatul ei Florescu pah, și au luat șase boeri pe răvașe domnești, dinaintea fericitului părintelui Macarie patriarhul de Antiohia și a părintelui vlădica chir Ștefan, anume: Constantin (Cantacuzino) biv vel post., Stroe (Leurdeanu) vel. log., Radu (Fărcășanu) vel stolnic, Efstratie post. Radu vel comis, Danciu post.,¹ ca să caute la sf. pravilă și să-i judece dacă se cade Ancăi să aibă ceva din partea fiului ei Matei, au ba. Au cercetat la pravila și grecească și rumânească și au aflat cum să ție Anca din partea fiului ei Matei, a treia din moșie, din țigani, din haine, din toate. Atunci Florescu pah. a căzut cu multă rugăciune la acei boeri cum din trei sate care sunt scaune de la părinți, anume din Răzvad, din Cornățeni și din Florești să n'aibă amestecătură jupâneasa, ci să i se dea alt ceva pe acele părți. Boerii au prețuit aceste sate precum le prețuise Cristea clucer mai înainte vreme: Răzvadul ughi 1000, Cornățelul ughi 1000, Floreștii ughi 1000 și din acești bani au făcut partea Ancăi 250. Apoi boerii au căzut la Bunea (Grădișteanu) vistier tatăl Ancăi cu bogate cuvinte și rugăciune ca să mai erte din partea fii-si Ancăi și a ertat ughi 150. După aceia socotit-a Florescu pah. din partea de țigani a coconului Matei a treia, și pe Budeanu cu țiganca lui și cu 2 copii mici și cu Vintilă țiganul i-a dat pentru cei 100 ughi. Iar pentru viile

¹ Cf. doc. 705.

din Pitești și casele din Târgoviște cu prăvăliile și cu pimnița și pentru moșia de la Lazuri, socotit-a partea Ancăi ughi 300 și pentru acești bani a dat Florescu pah. țigani, pe Bica cu 5 copii și pe Neaga mama lui Tudor și pe Neața cu un copil și pe soră-sa Dobra. Divan: Gheorghe (Băleanu) vel vornic, Stroe (Leurdeanu) vel log., Părvul vistier, Pană (Filipescu) spătar, Radu (Fărcășanu) stolnic, Radu (Căndescu) comis, Radu (Popescu) pah., Neagoe post. Scrie Dinu log. ot Boldici in Târgoviște.—Orig. român.

700. — 7166 (1658) Iunie 12. Mihail Radu Voevod lui Damaschin vtori portar să fie volnic să ție Clanța ot sud Ilfov, ce se chiamă Iutel, pentru că fostu-l-au miluit cu această moșie Hriza vornicul pentru dreaptă și credincioasă slujbă, care ocina fost-a cumpărată de Hriza vornicul de la Ionașco post. snă Miroslav vel log. pe vremea când a fost cu „răpos. părintele d-mele Radu Voevod“ la Hotin. Și iar să fie lui Damaschin din ocina Tegenilor cu care l'a fost miluit Hriza vornicul și cu fiul său Udrea comisul încă din zilele răpos. Matei Voevod. Orig. rom. hârtie. Pecete de hârtie: legenda Ioannes Michael Radulius D. G. Princeps et Archidux Valachiae Transalpinæ; pe lângă armele Țării Românești, și vulturul bicefal. Semnătură mare.

701. — 7167 (1659) Aug. 30. — Mihai Radu Voevod, Simei cămăraș ot Bărbătești, Dâmbovița, ca să-i fie o casă și cu o prăvălie și cu tot locul ce se va afla in orașul domnesc Târgoviște in târgul de sus lângă popa Gheorghe Scarlet, pentru că le-a cumpărat de la Borze vtori portar și de la frații lui, Petru și Neăgul feciorii Neațăi, drept ughi 70, cu zapis și cu multe mărturii in zapis anume: Udrea post, Stanciu log., Sava log., Iane neguțător, Pană cupeț, Iorga Corbea cupeț, Păun cupeț.

Acum s'a sculat Anca Andruțoia sora lui Borze portar cu pără și a venit in divan cu Sima cămăraș, dar a rămas de lege. Divan Manul vel ban Craiovei, Gheorghe (Băleanu) vel vornic, Radu (Cocorăscu) vel log., Stroe (Leurdeanu) vel vist., Dumitru vel spăt., Mihai (Argetoianu) vel clucer, Gheorghe vel stolnic, Manta vel comis, Iane vel pah., Neagoe vel post., Vladislav (Bengescu din Belcin) vel sluger, ispravnic Mareș vtori log. Scrie Alexandru in Târgoviște. Original român hârtie. Semnătură autografă. Pecete mare de hârtie. (Scut ținut de 2 lei. In scut sf. împărați lângă copac. De asupra, tot in scut, vulturul bicefal cu corbul pe piept (en abime). No. 38 cond. Băleni.

702. — 7168 (1659-1660) Luna și zioa lipsesc. Stanca fata popii Manii ot Brătu-lești dă zapis că a vândut ocina din Luceni, cumpărătoare de la Bogdan, lui Stan. Au fost de față megiașii anume Manolache nepotul banului Dragomir ot Luceni și alții¹.

703. — 7171 (1663) Mai 6. Grigore Ghica Voevod dă poruncă coconilor Barbu și Constantin² nepoții Predei vornicul Brâncoveanu ca să-și ție ai lor rumâni anume . . . din satul Halmajele, Mehedinți, pentru că acești rumâni sunt de

¹ V. doc. 278.

² Viitorul Constantin Vodă Brâncoveanu.

moșie și i-au tot ținut boerii din Brâncoveni cu bună pace, iar întâmplându-se fugă acestor rumâni, locuit-au la satul Carpenul multă vreme până ce le-au murit și părinții lor în sat în Carpen și au fost rămas săraci copii mici acolo. În zilele răpos. Matei Voevod, Preda vornicul moșul acelor coconi, strânsu-și-au pe toți rumânii care au fost fugiți din Halmajele și i-a dus acolo, iar Barbul clucer Poenarul s'a ridicat cu pără zicând că acești rumâni sunt ai lui din Carpen, dar a rămas de lege și judecată. Acum s'a ridicat iar Barbu clucer, dar nepoții lui Preda vornicul au adus mărturii dinprejur că acești rumâni sunt de moșie din Halmajul. Divan: Gherghe (Băleanu) vel ban, Stroe (Leurdeanu) vel vornic, Radu (Crețulescu) vel log., Dumitrașco vel vistier, Toader (Sturdza) vel spătar, Badea (Bucșanu) vel clucer, Preda (Poenaru) vel stolnic, Constantin vel comis, Drăghici (Cantacuzino) vel pah., Costea (Cărașea) vel post., ispravnic Șerban vtori log. (Cantacuzino)¹. Scrie Dumitrașco log. în Buc. Orig. pe hârtie.

704. — 7173 (1665) Mai 5. — Radu Voevod fiul răpos. Leon Ștefan Voevod, boerului Ivașco (Băleanu) post. sin Gheorghe vel ban, și jupânesei lui Maria fata lui Ivașco medelnicer (Cepariu)² și a jupânesei Slamna fata lui Dumitrașco stolnic Filipescu, să fie satul Uda³, Argeș, pentru că l'a cumpărat Ivașco medelnicer cu Slamna și l'au dat de zestre Mariei jupâneasa lui Ivașco post. și l'au ținut cu bună pace din zilele lui Constantin Vodă până la Grigore Vodă. După aceia Ivașco medelnicer s'a sculat fără de nici o socoteală de a răscumpărat acest sat Uda și a cheltuit și a petrecut banii cu jupâneasa Voica pe care a ținut-o mai pe urmă fără cununie. Acum a venit în divan Ivașco post. cu feciorii lui Ivașco medelnicer anume Necula și Radu. Domnul lasă moșia lui Ivașco post. Divan: Stroe (Leurdeanu) vel vornic, Radu Crețulescu vel log., Mareș (Băjescu) vel vistier, Drăghici (Cantacuzino) vel spătar, Neagoe (Săcuianu) vel clucer, Șerban (Cantacuzino) vel post., Badea (Bălăcianu) vel pah., Iordache (Pârscoveanu) vel stolnic, Papa vel comis, Ivașco vel sluger, Stoian vel pitar, ispravnic Radu Toma Năsturel vtori log. Orig. român.

705. — 7173 (1665) Iunie 24. — Radu Voevod fiul răpos. Leon Ștefan Voevod, boerului Valcu log. (Grădișteanu) și fraților lui, Nica sluger și Grigorie, fiii Bunei vist., ca să le fie lor părțile de moșie din satele cu rumânii care au fost ai lui Ianache clucer feciorul lui Socol clucer din Cornățeni, însă satul Tomșanii a patra parte și cu rumânii anume ; din satul Dințești, din partea lui Socol clucer a patra parte și cu rumânii anume ; din satul Clinciu, din partea lui Socol clucer a patra parte și cu rumânii anume ; din satul Bordoșani partea lui Socol clucer a patra parte și cu rumânii; din satul Miclăușenii a patra parte a lui Ianache clucer și cu rumânii ; din viile de la Tohani partea lui Ianache clucer; și din moșiile de la Târgoviște iarăș partea lui Ianache clucer; și din două foi de ocină din Udeni cu 2 roate de moară din Dâmbovița, iar a patra parte a lui

¹ Viitorul Șerban Vodă.

² Cf. doc. 513.685.

³ Cf. doc. 132.

Ianache clucer; și din moșia din Costești cu casele, cu pădurea, cu o roată de moară în Răstoaca, cu un rumân și cu o parte de ocină de la Grama; iarăși a patra parte a lui Ianache clucer; și din moșia de la Obidiți iarăș a patra parte. Pentru că toate acestea au fost mai dinainte vreme ale cumnatului lor Ianache clucer de la tată-său. Când a fost în zilele răpos. Matei Voevod, după moartea lui Socol clucer și a fiului său Ianache clucer, vrând Bunea vist. să-și caute zestrele fică-si Ancăi, a luat 6 boeri din divan, judecători și tocmitori anume: Spahiul vel ban, Preda vornic Brâncoveanu, Stroe vist., Constantin post. Cantacuzino, Radu pah. Popescu, Nicula pitar¹, împreună cu Cârstea clucer și Florescu pah. feciorii lui Socol clucer și jupâneasa Varvara care a fost a lui Socol clucer, și aflându-se toți dinaintea mitropolitului Ignatie la mitropolie, au ales întâi zestrele jupânesei Varvarii, din mijloc, și partea ce i-a căzut din casă, ughi 400. Apoi au socotit și zestrele jupânesei Ancăi precum a fost scris pe catastih iscălit de părintele Vlădica și de 6 boeri, cum să ia din partea lui Ianache clucer, din toate moșiile lui a patra parte, 1800 ughi, iar pentru munca ei ce a pus în casă cu boerul ei Ianache clucer, i s'a ales parte ca și jupânesei Varvarii ughi 400, pentru care i s'a dat din satul Vladimirești, din partea lui Socol clucer a patra parte, partea lui Ianache clucer, și din moșia de la Tomșani partea lui Ianache clucer, și morile de pe Dâmbovța. Și iar să fie lui Valcu log. și fraților lui, niște țigani . . . cari au fost ai soru-si Ancăi, dați ei, din partea fiului ei Matei după moartea lui, de 6 boeri judecători luați din divan de dansa cu cumnatul ei Florescu pah., anume Const. post. Cantacuzino, Stroe log., Radu stolnic Fărcășanu, Estratie post., Radu comis, Danciu post.². Au socotit acești boeri după pravila grecească și cea românească și ajungând legea să i se dea (Ancăi) a treia parte din moșie și din țigani și din haine, s'au prețuit acestea în fața patriarhilor și vlădicilor și Florescu pah. i-a dat (Ancăi) pentru toată partea ce i se cuvenea de la coconii ei, acești țigani, mai iertându-i și ughi 150. Și iar să fie lui Valcu și fraților lui un rumân Stoian cu feciorii lui și delnițele lui din sat din Uești, Argeș, pe care-i cumpăraseră cumnatul lor Ianache clucer de la Stepan din Drăgoești drept ughi 20, și de la Mihnea frațele lui Stepan drept ughi 60. Această moșie a fost dată schimb jupânesei Ancăi pentru satul Costești și pentru o delniță de la Izvoranii de la Pitești și pentru moșia de lângă Câmpulung ce se chiamă Siliștea pe care o cumpăraseră Bunea vistier de la Cârstea clucer și de la Florescu căpitan. Divan: Gheorghe (Băleanu) vel ban, Stroe (Leurdeanu) vel vornic, Radu (Crețulescu) vel log., Mareș (Băjescu) vel vist., Drăghici (Cantacuzino) vel spăt., Neagoe (Săcuianu) vel clucer, Șerban (Cantacuzino) vel post., Badea (Bălăcianu) vel pah., Iordăche (Pârșcoveanu) vel stolnic, Papa vel comis, Ivașco vel sluger, Stroe vel pitar, Ispravnic Toma Radu Năsturel vtorilog. Scrie Radu în Buc. Original român hârtie. Pecete hârtie. Semnătură autografă. (No. 43 cond. Băleni).

¹ Cf. doc. 693.

² Cf. doc. 699.

706.—7176 (1667) Dec. 31. Cartea lui Radu Voєvod. Șase boeri și neguțători, socotitori și judecători ai Vălcului log. (Grădișteanu) cu frații lui și ai lui Panait vameșul, anume Bălan cupeț, Sima clucer, Ghincea slujitor, Manul starostea, Iani clucer, popa Iane, să le ia seama pentru o socoteală ce au între dânșii pentru niște bani ce a fost dat Vălcul log, cu frații lui, lui Panait vameșul de a neguțătorit cu dânșii, precum scrie zăpisiul și scrisoarea lui. De toate pe amăruntul să-i socotească și să-i judece cum vor afla mai drept cu ale lor suflete. Așijderea să aibă a socoti și a lua seama pentru o socoteală ce au iar Vălcul log. și frații lui cu Iorga Papa(?) și cu pan Mavranghel. Orig. Pecete chinovar.

707.—7176 (1668) Mai 15.—Barbu căp. din Bădeni cu părintele egumen Partenie de la Brad, Pătru iuz. din Pătârlage cu toți moșnenii din Bădeni anume dau zăpisi jupânului Gherghe vel ban (Băleanu) că având el moșie împreună cu ei la Bădeni¹, luat-a 12 boeri pe răvașe domnești ca să aleagă partea lui de moșie. Deci când a venit d-lui cu boerii, aflat-a cum au fost umblat mai nainte vreme iar 12 boeri de au ales acele moșii, deci boerii luați acum nu s'au cutezat să hotărască ci au vrut să se ducă la divan să întrebe ce să facă. Barbu căpitan și tovarășii lui au căzut cu mare rugăciune la banul Gherghe și la cei 12 boeri și i-au poftit de au umblat împreună de au ales partea banului din jos, lângă hotarul ce se chiamă Bărbulescul. Iar de se va scula cine-va cu altă pără, să fie volnic Gherghe vel ban să ia din divan 24 de boeri să calce toate hotarele și să-și caute toată partea d-lui.

708.—7176 (1668) Iunie 17.—Radu Leon Voєvod boerilor Nica clucer și Grigore log. frați, feciorii Bunei vistier (Grădișteanu) pentru că au avut întrebăciune de față cu domnul în divan, cu Matei spătarul sin Stroe vornicul (Leurdeanu) și cu Papa post, sin Diicu spătar ot Buicești pentru 2 pungi de bani, taleri 1000, cari bani fost-au dat Bunea vistier la mâna jupănesei lui Grăjdana moașa lui Matei spătar și a Papei post. despre jupănesele lor, ca să-i dea la Nica căpitan din Săteni să-i păstreze. Nu multă vreme trecând, întreat-a Bunea vistier pe jupâneasa Grăjdana de acele 2 pungi și fiind aproape de petrecania Bunei vistier a poruncit să aducă Nica căpitan acești bani. Nica a adus lui Bunea numai o pungă, zicând că numai atât a primit, iar Bunea a căutat la catastihul său unde a găsit scris că a dat 2 pungi. Bunea murind, a lăsat ca Grăjdana să locuiască cu feciorii lui până la sfârșitul vieții ei, lăsându-i și parte din satul Grădiștea, unde a fost temeiul lui Bunea, jumătate din sat cu rumâni și cu tot venitul, fiind și Grăjdana făgăduit a petrece pe mâna lor ce ar avea mult puțin. Feciorii Bunei au găsit însemnarea despre cele 2 pungi, iar în zilele lui Grigore Vodă au zis mumei lor Grăjdanei cu cuvinte bune și cu rugăciune să le dezvoalbe acei taleri 1000 să nu le piardă. Grăjdana a trimes la Nica căpitan din Săteni de a venit la București și au avut multă galceavă cu el, zicând el că nu i s'a dat decât o pungă. Mers-au înaintea lui Constantin Cantacuzino biv vel post. care i-a dat lui Nica să jure. Fiind Nica bucuros să jure, nu l'a lăsat

¹ Cf. doc. 134. 714.

jupâneasa Grăjdana zicând să-și mai aducă aminte și a rămas lucru așa până a murit Grăjdana acum în zilele lui Radu Leon Voevod, în casa vornicului Stroe din Golești iar nu în Grădiște, și ce a avut ea a rămas la nepoții ei Matei spătar și Pană post. Deci Nica clucer și frate său Grigore au cerut acea pungă de la Matei și de la Pană și de la Nica din Săteni și au venit toți înaintea domnului și domnul a dat Nicăi din Săteni legea țării în divan ca să jure el cu sufletul lui și cu casa lui. Deci Nica știindu-se om drept mers-a de a jurat la biserica de jurământ fiind ispravnic Dima post. și a rămas să plătească Matei spătar și Papa post. acea pungă pentru că ei stăpânesc toate ale Grăjdanei. Divan: Gheorghe (Băleanu) vel ban, Mareș (Băjescu) vel vornic, Radu (Crețulescu) vel log., Ianache (Hartofilax) vel vist., Șerban (Cantacuzino) vel spătar, Neagoe (Săcuianu) vel clucer, Mihai (Cantacuzino) vel post., Balasache vel pah., Gheorghe (Ghencea Rustea) vel stolnic, Papa vel comis, Curtache(?) vel sluger, Stoian vel pitar, Radu Năsturel vtori log. Scrie Dumitrașco log. în Buc. Orig. român. Pecete hârtie.

709. — 7177 (1669) Iunie 12. — Antonie Voevod boerului Pătrașco biv vel șetrar Bălăcianu și jupăneșei lui, Cherei din Doicești¹, Dâmbovița, ca să le fie ocina ce se chiamă Calomfireasca lângă Răzmirești, Vlașca, pentru că a fost cumpărată de Ștefan Ciohodarul boerul d'întâi al jupăneșei Cherei în zilele răpos. Matei Vodă de la jupâneasa Stanca a lui Tudosie Calomfirescu. Iar acum s'a sculat Maria cu bărbatul ei Voinea și cu Voica sora Mariei, care sunt surori lui Tudosie pah. Calomfirescu și au părât în divan cum că n'a avut treabă să vază jupâneasa Stanca ocina lui Tudosie. Pătrașco șetrarul a zis că Tudosie pah. fostu-s'a luat june (sic) cu Stanca și locuind amândoi atâta vreme feciori din trupul lor n'au făcut și căzând Tudosie la o boală grea cu care și-a stricat și pe jupâneasa lui, și cheltuind într'acea boală mult și vânzând și scule și zestre ale Stancăi, i a lăsat ei la moartea lui acea ocină pentru multe bucate și scule ce i a mâncat. Deci Stanca rămânând săracă de boer și neavând ce mânca și ce cheltui, a vândut acea ocină lui Ștefan ciohodar. Divan: Mareș (Băjescu) vel ban, Radu (Popescu) vel vornic, Radu Crețulescu vel log., Hrizea vel vist., Șerban (Cantacuzino) vel spătar, Ghețea (Rustea) vel clucer, Mihai (Cantacuzino) vel post., Gheorghe vel pah., Pană vel stolnic, Papa vel comis, Valcu vel sluger (Grădișteanu), Stoian vel pitar, Radu vtori log. Năsturel. Scrie Alexandru din Săteni în Buc. Orig. Pecete căzută.

710. — 7177 (1669) Aug. 30. — Antonie Voevod lui Valcu vel sluger și cu frații lui, Nica ceauș și Grigore log., feciorii Bunei vistier (Grădișteanu), să aibă a-și lua de la jupâneasa Grăjdana vistiereasa care a fost a Bunii vistier, ughi 500 dintr'ale ei moșii, măcar ori-ce s'ar afla, țigani, bucate, pentru satul Isbiceni, Romanați, care a fost mai dinainte vreme tot oameni slobozi megiași, iar în zilele răpos. Mihai Voevod fostu-l-au impresurat Mihai Voevod cu silnicie ca și pe alte sate bo-

¹ Chera era fiica lui Hrizan post. din Bărbătești care a fost căsătorit de 2 ori: cu Frujina fiica Hrizei vornic și cu Maria fiica lui Dan vistierul (Grecianu, II, Bărbătești).

gate. Apoi în zilele răpos. Șerban Vodă fostu-l'au cerșut pe acest sat Isbiceni banul Radu Buzescu de i l'au fost dat pe seama lui până a fost el viu. Apoi în zilele răpos. Radu Voevod, aflându-și și alte sate dreptate pentru impresurătoarea lui Mihai Vodă, aflatu-și-au și Isbicienii dreptate și s'au fost răscumpărat de la domnie cu bani gata și tot au fost oameni slobozi până în al doilea rând de domnie a lui Radu Voevod. Atunci s'au vândut lui Miho spătar (Racotă) pe bani gata luând fieș-care bani pe capu lui și pe copiii lui. În zilele răpos. Matei Voevod, Miho spătar pentru multă lipsă și sărăcie la care a fost ajuns, fost-au vândut ginerului său Buzincăi comis și fică-si jupănesii Grăjdanii care au ținut satul în bună pace până după petrecania Buzincăi comis când au rămas Isbicienii pe seama Grăjdanei și a feciorilor Buzincăi, Preda și Papa. Căzutu-le-a în spinare acestora răpos. Matei Voevod¹ cu mijlocul lui Istratie post. (Leurdeanu) și cu meșteșuguri cu tot felul și le-au luat satul de la mâna lor și l'a ținut Matei Vodă cât a trăit. Domnul a văzut cartea lui Matei Voevod scriind cum a dat toți banii gata din cămara domnească fiind mai volnic din pricina satului Vitejanii care este hotar cu Isbicienii. După petrecania lui Matei Voevod, fiind Constantin Vodă domn și dând voe ca să se răscumpere satele lui Matei Voevod pe care le-a cumpărat cu banii țării, au venit Isbicienii cu bani în divan ca să se răscumpere de către domnie precum a mărturisit boerul Cârstea Șii(ariul?) din Isbiceni pe care l'a pus Constantin Vodă ispravnic și singuri rumânii din Isbiceni au mărturisit în divan înaintea domnului cum i-a adus ispravnicul cu banii. Jupâneasa Grăjdana vistiereasa nesuferind a i se răscumpăra satul, zicând cum este de moșie de la tatăl ei Miho spătar și cum i-a lepădat răpos. Matei Voevod banii cu sila, a indemnât pe boerul ei Bunea vistier de a dat bani gata ughi 1000 pe deplin în divanul lui Constantin Vodă de a răscumpărat Isbicienii. Fiind Istratie postelnic mare și de față atunci în divan, n'a găsit nici un cuvânt precum singur rumânii au mărturisit în divan, și au ținut Bunea vistier și cu Grăjdana Isbicienii, și după moartea Bunei feciorii lui, și a lăsat Bunea parte și Grăjdanei ca să-i fie de hrana ei până ce va fi ea vie, iar după moartea ei să fie a filor Bunei. Apoi în zilele Mihnei Voevod fiind Istratie post. în voe cu sătenii (?), el a fost ținut un zăpis al jupănesei Grăjdanei și cartea răpos. Matei Vodă scriind pe numele lui Istratie post. zicând cum să fie lepădat el banii Grăjdaniei și feciorilor Buzincăi comis pe acest sat Isbiceni. Mihnea Vodă fost-a pus pe cinstitul dregător Radu Popescu vel vornic de le-au luat cărțile fără divan fără nimic și a făcut el tocmeală cu acest sat și i-a slobozit de rumănie. Acum în zilele d-mele, boerul d-mele Vălcul vel sluger cu frații lui, venit-au cu jalbă cerșând judecată cu rumânii din Isbiceni. Grăjdana era maștera lui Preda și lui Papa. — Divan: Mareș (Băjescu) vel ban, Radu Popescu vel vornic, Radu Crețulescu vel log., Șerban Cantacuzino vel spătar, Hrizea vel vistier, Ghețea (Rustea) vel clucer, Mihai (Cantacuzino) vel post., Gheorghe vel pah., Pană vel stolnic, Papa vel comis, Radu Năsturel vtori log. Scrie Dumitrașco log. în Buc. Orig. român.

¹ Doc. 687.

711. — 7179 (1671) Mai 11. — Antonie Vodă lui Constantin și fratelui său Stoian ceauș cu nepoții lor, Avram și Balea feciorii Danciuului din Curtă, să le fie ocină în Ciungeasca, Teleorman, partea Frusei femeia lui Banu din Pitești, pentru că Stoian și Constantin s'au părât în divan cu Andrei feciorul lui Banu și al Frusei zicând că în zilele răpos. Matei Vodă, Banul și cu Frusa au făcut vânzătoare acea ocină și au cumpărat-o ei drept ughi 9, un bou și 35 obroace grâu. Apoi în zilele lui Constantin Vodă¹, pe vremea când au venit craiul cu Ungurii aici în țară, le-a perit zapisul de cumpărătoreea moșiei, dar ei tot au stăpănit până acum când Andrei le turbură stăpânirea. Andrei zice că ei n'au plătit toți banii ci numai ughi 5. Domnul a dat lui Andrei 6 oameni să jure pe sf. Evanghelie. N'a jurat și a rămas de lege. Divan: Mareș (Băjescu) vel ban, Gheorghe (Băleanu) vel vornic, Radu Crețulescu vel log., Șerban Cantacuzino vel spătar, Papa vel vist., Mihai Cantacuzino vel post. Valcu (Grădișteanu) vel pah., Ivașco vel stolnic, Stoian vel comis, Preda vel sluger, Curuia vel pitar, Radu Năsturel vtori log. Scrie Mihai sin Stan log. ot Târgoviște în Buc. Orig. român.

712. — 7180 (1672) Iulie 7. — Grigorie Ghica Voevod, boerului Valcul biv vel pah., și fraților lui, Nica ceaușul și Grigore log., feciorii Bunii biv vel vist. de Grădiște, pentru satul Izbiceni. Sătenii din Izbiceni² mai dinainte vreme s'au vândut rumâni cu toate moșiile lor. Mihului spătar (Racotă) tatăl jupănesii Grăjdanii vistieresii maștera lui Valcu și a fraților lui, încă în zilele răpos. Radu Voevod sin Mihnea Voevod la al doilea rând de domnie a lui. Mihul spătar a ținut satul până ce l-a vândut gineri-său Buzincăi clucer și fii-si jupănesii Grăjdana. După moartea Buzincăi rămânând Grăjdana fără de căpetenie și fiind satul Izbiceni lângă satul Betejani al lui Matei Voevod, acesta s'a silit în multe chipuri cum ar putea face să ia satul Izbiceni pe seama sa și neputând face în alt chip, a pus pe Istratie post. (Leurdeanu), care a ținut pe nepoata lui Mihai Voevod³, de a părât la divan pe Grăjdana, zicând că oare când satul Izbiceni a fost pe seama lui Mihai Voevod. Matei Voevod a dat bani lui Istratie post. de i-a dat Grăjdanei și feciorilor Buzincăi, precum au mărturisit și cinstiții dregători Stroe biv vel vornic (Leurdeanu) și Badea vel clucer Bălăcianu „înaintea domniei mele în divanul cel mare care am ținut de rândul acesta „foarte bine pre amănuntul“. După petrecania lui Matei Voevod, Constantin Voevod dând voie să se răscumpere satele lui Matei Voevod cumpărate cu banii țării, a venit și satul Izbiceni cu banii ca să-i dea la domnie să se răscumpere de rumânie. Grăjdana ne-suferind a i se răscumpăra satul ce i-a fost de la tatăl ei Mihul spătar, a îndemnat pe boerul ei Bunea vist. (Grădișteanu) de a dat el toți banii deplin în divan înaintea lui Constantin Voevod, însă galbeni gata 1000. În zilele Mihaii Voevod, după moartea Bunii vist., fiind Istratie post. în voie la Mihnea Voevod, a luat de la satul Izbiceni

¹ Cărnău. Mag. ist. IV. 336.

² Cf. doc. 696.

³ Pe Ilinca fiica lui Nicolae Pătrașcu Voevod.

ughi 1000 zicând că banii dați de Matei Voevod Grăjdanei ar fi fost ai săi, și le-a făcut zapise și cărți de răscumpărare și i-a scris la slujbă ca să nu-i mai apuce nimeni în urmă de rumânie. În zilele lui Antonie Voevod, Vălcul pah. și frații lui vrând să-și caute dreptatea pentru acei ughi 1000 dați de tatăl lor pentru satul Izbiceni, au pârât în divanul cel mare pe Istratie post. de față cu satul Izbiceni. Au zis Vălcul și frații lui că Istratie a răscumpărat satul fără de ispravă și că banii n'au putut fi ai lui Istratie căci, fiind el de față și postelnic mare la Constantin Voevod n'ar fi îngăduit să se dea bani la domnie fără a pomeni că banii sunt ai lui. Antonie Vodă hotărăște să se împartă paguba de sătenii din Izbiceni și de toți boerii cumpărători. Acum, în al doilea rând de domnie a lui Grigore Ghica, sătenii din Izbiceni au venit în divan de s'au pârât cu Vălcu pah. și frații lui, și cu nepoții lui Istratie post. Domnul judecă cum acei 1000 ughi n'au fost ai lui Istratie post. ci ai lui Matei Voevod. Domnul hotărăște că sătenii din Izbiceni să aibă a căuta ori-ce ar putea afla din ale lui Istratie post. ca să-și ia acei ughi 1000, fie că le vor vinde ca să plătească pe Vălcul pah. și frații lui, fie că le vor da stătătoare pe seama acestora, rămânând slobozi de rumânie precum s'au răscumpărat. Divan: Gherghe (Băleanu) biv vel ban, Stroe (Leurdeanu) biv vel vornic, Vintilă (Bucșanu) vel ban, Neagoe (Săcuianu) vel vornic, Ivașco (Băleanu) vel log., Hrizea vel vist., Sturza vel spătar, Badea (Bucșanu) vel clucer, Stoian vel post., Cornea (Brăiloiu) vel pah., Preda vel stolnic, Matei (Leurdeanu) vel comis, ispravnic Radu vtori log. Scrie Dumitrașco log. în București. Original român hârtie. Pecete mare de hârtie. Semnătură autografă. (No. 51 cond. Băleni).

713.—7181 (1673) Martie 2 — Grigore Voevod fiul Ghicăi Voevod, dă poruncă Savei neguțător feciorul Ghiorcăi din Cernavoda, sa-i fie niște rumâni anume Dumitru, Dobre și Istrati feciorii lui Ion log. nepoții popi Neagoe din Cepari, Argeș, pentru că acești rumâni au fost ai Neculei fratele Radului fiul lui Ivașco armaș din Cepari. Acum lui Necula și fratelui său Radu trebuindu-le bani au vândut pe acești rumâni însă fără de moșie drept taleri 29. Divan: Gheorghe cel bătrân (Băleanu) biv vel ban, Stroe (Leurdeanu) cel bătrân biv vel vornic, Vintilă (Bucșanu) vel ban, Neagoe (Săcuianu) vel vornic, Ivașco (Băleanu) vel log., Toader Sturza vel spătar, Hrizea vel vist., Badea (Bucșanu) vel clucer, Stoian vel post., Curuia vel pah., Preda vel stolnic, Matei (Leurdeanu) vel comis, Papa vel sluger, Radu vel medelnicer, Staico vel pitar, ispravnic Radu vtori log. Scrie Mihai fiul lui Stan log. în Buc.—Orig. român. Pecete căzută.

714.—7181 (1673) Aprilie 22. — Grigore Vodă fiul Ghicăi Voevod dă poruncă Părvului și fraților lui, Manda, Papa, Șerban, Constantin și Tudoran, feciorii lui Tudoran iuzbașa din Lerești, să le fie moșie în Stoenști și în Bădeni, însă toată partea mătușă-si jupănesei Dumitrei, a doua jupăneasă Răpei care a fost ținut întâi pe Neaga Mânzătoaia, și cu muntele ce se chiamă de la lacul Ciorei stâna, și alt munte ce se chiamă Cumpărata și un munte din Ialomîța și cu trei rumâni ce a cumpărat Răpa de la Vlaicul Gogani anume . . . și niște livezi anume Ștejarul și

Vechiul și Aniniș ce au fost puse zălog de Râpa și le-au răscumpărat Tudoran iuzbașa. Pentru că toate acestea au fost de moșie ale Râpei de la femeia lui cea d'intăi Neaga, apoi după moartea ei a luat pe jupâneasa Dumitra mătușa lui Tudoran iuzbașa iar Râpa a lăsat toate acestea jupânesei Dumitra pentru multă căutare la boală și la nevoia lui. Dumitra la moartea ei a lăsat toate vărului ei Preda post tatăl lui Tudoran iuzbașa. În zilele lui Constantin Voevod după moartea Predei post. Lerescu, niște nepoți ai Neagăi Mânzătoaei anume Radu și Rădici din Stoenesti s'au ridicat cu pără. Constantin Vodă a dat lui Radu și lui Rădici lege 12 boeri să jure să spargă cărțile lui Tudoran iuz. ce a avut de la 6 megiași pe răvașe domnești de au ales ocina ce a fost partea Râpei și partea Neagăi Mânzătoaei și partea jupânesei Dumitrei. Și au dat acei 6 megiași cartea lor de judecată lui Tudoran iuz. să-i fie moșie stătătoare, iar Radul și Rădici s'au ridicat a doua oară împreună cu niște veri primari, Maria și Stanca fetele lui Dumitru din Stoenesti. Constantin Vodă le-a dat iar lege 12 boeri și ispravnic om domnesc Gherghe vtori portar, iar la soroc la sf. Ilie prooroc ei nici într'un chip nu și-au putut strânge legea să jure și au rămas și atunci de lege și a rămas Tudoran iuz. în stăpânire. Acum s'a sculat cu pără Maria fata lui Dumitru din Stoenesti împotriva lui Părvu feciorul lui Tudoran iuz. Lerescul. Domnul judecă și el că Maria umblă ca o muere rea și fără de lucru cum a umblat și mai dinainte vreme. Divan: Gheorghe (Băleanu) cel bătrân biv vel ban, Stroe (Leurdeanu) cel bătrân biv vel vornic, Vintilă (Bucșanu) vel ban, Neagoe (Săcuianu) vel vornic, Chirca (Rudeanu) biv vel log., Ivașco (Băleanu) vel log., Toader Sturza vel spătar, Hrizea vel vist, Badea (Bucșanu) vel clucer, Stoian vel post., Curuia vel pah., Preda vel stolnic, Matei (Leurdeanu) vel comis, Stroe vel parcălab, Radu Năsturel vel serdar, Vlăduț (Bengescu) vel sluger, Radu vel medelnicer, Staico vel pitar, Dumitrașco vel jicnicer, Ilie vel șetrar, ispravnic Radu ftori log. Scrie Mihai fiul lui Stan log. în Buc.—Orig. român.

715.—7182 (1674) Iunie 2.—Duca Voevod dă poruncă jupânesei Ancăi¹ care a fost jupâneasa Vlăduțului biv vel sluger Bengescu, să-i fie moșiile, țigani și rumânii cari s'au cumpărat de ea împreună cu boerul ei în viața lor, care se vor scrie mai jos, și zestrele ce a avut de la părinții ei anume boi, 10 vaci, 100 oi, 100 stupi, 60 rămători, 6 telegari, 4 iepe, 2 bivoli, 2 bivolițe și ughi 300. Pentru că Vlăduț cu Anca feciori n'au făcut ci a luat pe nepotu său Matei să le fie fecior de suflet și mergând la oaste în zilele lui Grigore Vodă (Ghica)² făcut-a Vlăduț zapis la mâna jupânesei Ancăi cum să șază în casă și să stăpânească toate ale lor împreună cu fiu său Matei până va fi ea vie. Deci de o va cinsti Matei și o va socoti ca pe o mumă, să rămăe toate pe seama lui, iar necinstind-o să n'aibă treabă cu moșiile lor de cumpărătoare nici cu zestrele ei, ci cui va lăsa ea, aceluia să fie. Și mai scria în acel zapis cum a luat de la ea împrumut taleri 400 când s'au dus la oaste. Acum

¹ Necunoscută lui Grecianu, Genealogii, II: Bengescu.

² Nu se precizează dacă în întâia sau a doua domnie.

ei avură pără în divan pentru nevoia lor și pentru multe ale casei. Domnul i-a dat pe seama a 6 boeri luați pe răvașe domnești, anume: Radu Năsturel vel log., Preda vel stolnic, Curuia biv vel pah., Barbu vel comis, Staico vel jicnicer și Negoită vistier să-i socotească, să-i judece și să le facă așezământ. S'au strâns la mitropolie înaintea părintelui Varlam. Jupâneasa Anca s'a jeluit cum nu o cinstește nici o socotește. Boerii au ales întâi zestrele ei și altă moșie și țigani și rumâni ce au cumpărat amândoi împreună. Pentru cei 400 taleri împrumutați, a zis Matei că i-ar fi dat unchi-său dacă au venit din oaste, iar pentru 335 berbeci a taleri 335 cari i-au dat ea soțului ei în treaba slujitoriei, ajungând la jurământ iertatu-i-au toți și n'au jurat. Iar pentru moșiile și țiganii cumpărați împreună cu soțul ei, care fac ughi 682, i-au dat jumătate sat din Negoesti, două părți afară de partea Danciului și din satul Mogoșani a treia parte, iar de va voi Matei să păstreze moșiile să-i dea bani. Fostu-i-au lăsat și boeritul ei satul Pluscul¹. Iar pentru datorii au judecat boerii să vândă bucate din casă. Divan: Chirca (Rudeanu) vel ban, Radu Năsturel vel log., Vălcu (Grădișteanu-Mogoșescu) vel vist., Mihai (Cantacuzino) vel spătar, Tudoran vel clucer, Lascarache (Rosetti) vel post., Vintilă vel pah., Preda vel stolnic, Barbu vel comis, Pădure vel pitar, Staico vel jicnicer, ispravnic Părvu vtori log. scrie Badea log. în Buc. — Orig. român.

716. — 7189 (1681) Fevr. 4. — Șerban Voevod (Cantacuzino) Basarab, sfintei și dumnezeestei mănăstiri de la Jitianu unde este hramul Sf. Dimitrie, și părintelui ieromonah Teodor egumenul și tuturor călugărilor, să fie sfintei măn. satul ce se chiamă Braloștița cu toată moșia câtă ieste a Braloștiței cu casele și cu viile și cu tot venitul și cu toți românii și țiganii ce ar fi avut Mihai Drosul de moșie și de cumpărătoare. Și iar parte de moșie din Vălcănești cât ar fi avut Mihai Drosul, pentru că aceste moșii au fost ale lui Iane feciorul lui Mihai Drosul iar când a fost la vremea lui de petrecanie, el a chemat pe Părvul ce a fost cămăraș la ocnă și pe Stan județul și pe Stoica de acolo și așa a lăsat singur cu a lui gură zicând că fiind el ctitor la această sf. măn. au dat și au adaos sf. măn. aceste moșii. Într'aceia și părintele Teodor egumenul au mers la Părvul cămărașul și la Stan județul și la popa Stoica de i-au întrebat de acestea de toate și încă i-au dus înaintea sf. sale chir Ștefan episcopul sf. Episcopii Râmnicul de le-au pus asupra lor mare blestem și groaznică afurisanie ca să spuie dreptul cum ar fi lăsat Iane feciorul lui Mihai Drosul. Dâșii au mărturisit de toate cum scrie mai sus. Divan: Radu Năsturel vel ban, Badea Bălăcianu vel vornic, Vlad Cocorăscu vel log., Barbu Milescu vel vist., Mihai Cantacuzino vel spătar, Stoian vel clucer, Ghinea vel post., Barbu Bădeanu vel pah., Alexandru (Alexeanu) vel stolnic, Papa Buicescul vel comis, ispravnic Radu vtori log. Scrie Goran Stanciovici log. Olănescul în Buc. — Orig. Semn. auto-grafă. Pecete pe hârtie.

717. — 7193 (1685) Aug. 5. — Șerban Voevod (Cantacuzino) Neagului post. și (loc alb) făcându-le știre că a jăluit jupâneasa Elina Cioranca cum că având

¹ Piscul?

ea pod umblător pe moșia ei de la Cârză, ei s'au sculat în nebunia lor de l'au slobozit pe apă în jos. Apoi ea a muncit de l'a prins și l'a adus unde a fost, iar acum ei iar l'au luat și l'au dus pe moșia lor. Așa dar să lase podul la locul lui pentru că mama dracului îi va lua. De au vre-o întrebăciune cu dânsa să vie să o facă la judecată, iar fără de judecata domniei să nu se întinză nici să facă ei singuri judecată că vor petrece nevoe. — Orig. român. Pecete mică roșie.

718. — 7194 (1686) Mai 20. — Alexandru vel stolnic (Alexeanu) dă zapis la mâna cumnatului ¹ Dumitrașco Corbeanu că i-a vândut moșiile din Priviți, Cărunți și Băbeni drept taleri 300 mai înainte vreme, și 2 roți de moară drept taleri 60. Apoi a căzut Alexandru cu rugăminte la Dumitrașcu de l-a lăsat de a mai ținut moșia și morile, și când va avea bani îi va da cu dobânda lor. Trecând cinci ani Dumitrașco a cerut banii și Alexandru neputând să-i dea nici capetele nici dobânda, a dat moșia. Pentru dobânda banilor și pentru mori s'au socotit și a rămas ca Alexandru să le plătească, dar neavând cu ce plăti nici aceasta, s'a rugat iarăși de Dumitrașco să-l lase să-i dea taleri 90, și pentru mori taleri 60, și să-l adaste până în toamnă la Sf. Mihai. Semnează și Vintilă C(orbeanu), Tudor căp., Paraschiva căp., Hristo postelnic (grecește), Ștepan pitar. (No. 58 cond. Băleni).

719. — 7194 (1686) Mai 30. — Șerban Voevod (Cantacuzino) lui Cornea sluger Brăiloiul ca să fie volnic să ție două roate de moară făcând din apa Galeșul cumpărate de la popa Radu ot Stolojani și de la Danciul feciorul Paicului de acolo și de la Drăghici diaconul ot tam, însă roate trei drept bani gata 42¹/₂ care mori au fost ale Coicăi și ale fratelui său Gheorghe și ale lui Andraș din Stolojani. Deci scriind numele acestora la sama cea mare acolo în Stolojani și viind acele nume și la sama doua, ei s'au sculat de au fugit, iar sămașii cari au fost cu acea rânduială au fost apucat pe popa Radu și pe Danciul și pe Drăghici diaconul ot Stolojani ca să plătească numele acestor oameni pentru a doua oară. Deci neavând bani au vândut aceste trei roate Cornei sluger, căci au fost și mai dinainte vreme zălogite la el de Gheorghe fratele Coicăi. După vânzarea morilor au mers Coica de au mai luat de la Cornea sluger încă taleri 6 și i-au făcut și zapis stătător ca să ție moșiile. Acum Coica s'a ridicat cu pără în divan zicând că nu s'au vândut aceste moșii numai pentru părțile lor de samă ci și pentru partea unchi-său Dușei și a nepotului său Ianoș. Domnul a judecat de au întors Cornei sluger banii pe o roată de moară și i-a lăsat pe celelalte două. Pecete în chinovar: vultur bicefal.

720. — 7197 (1689) Iunie 15. — Constantin Basarab Voevod boerului Constantin căpitan Filipescu, să-i fie moșie în Zărnești ², moșie de la doi moși și dintr'alt moș a treia parte, cumpărătoare de la megiașii de acolo. Și iar să-i fie moșie în Urlători cumpărătoare de la moșneni, care merge peste apa Buzăului până în gârla Căndeștilor și această moșie s'a lipit pe lângă moșia d-sale de la Băbeni precum este

¹ Nu știu cum erau cumnați.

² Zorești în doc. No. 723. — Printre moșiile episcopiei Buzău au fost și Sorești și Dealu Zoreștilor. (Arh. Stat, Episc. Buzău pachete 22 și 28).

obiceiul. Și iar să-i fie moșie în Mărăcineni, de sus de moșia Măteștilor pe apa Buzăului. Acum venit-a Constantin Filipescu de a luat 12 boeri hotarnici pe răvașe domnești împreună cu sluga domnească vtori portar după obiceiul țării de și-a ales partea de moșie de către ceilalți megiași și au lipit moșie lângă moșie, precum este obiceiul. Iar pentru niște vii cari sunt în dealul Urlătorii ale megiașilor pe moșia lui Filipescu, boerii hotarnici au hotărât pentru cei ce sunt moșteni și nu le sunt viile de cumpărătoare ci de baștină, aceia să le ție fără vinărici și infundate, iar cei cari au vii de cumpărătoare să dea vinărici boeresc după obicei. Divan: Vintilă Corbeanu vel ban, Ghinea Rustea vel vornic, Alixandru (Alexeanu) vel log., Iordache Cantacuzino vel spătar, Cârstea Popescu vel vist., Diicu (Rudeanu) vel clucer, Dimitrașcu Caramanlău vel post., Matei Filipescu vel stolnic, Barbu Urdăreanu vel pah., Șerban (Cantacuzino) vel comis, Constantin Știrbei vel sluger, Preda Brătășanu vel pitar, Bunea (Grădișteanu) vtori log. Scrie log. Conțescu în București. Orig. român.

721. — 7200 (1692) Aug. 25. — Ieromonahul Teodor egumenul mân. Jitianu cu hramul Sf. Dimitrie, cu tot soborul, dă zapis lui Cornea Brăiloiu vel pah., că i-a vândut satul Braloștița¹, Mehedinți, cu toți rumânii câți se vor afla afară de doi anume Danciul și Neagoe cu feciorii lor, pentru că acest sat a fost al lui Mihai Drosul de la părinți, apoi după moartea lui, a rămas la fiul său Iane, iar acesta a lăsat satul la mân. Jitianu fiind ei ctitori mai dinainte vreme, iar apoi s'au aflat multe datorii ale lor și egumenul neindurându-se ca să ia alții acest sat, s'a tocmit cu jupâneasa Mara sora lui Mihail Drosul și cu (loc alb) Tudor Vălcănescu, de au mai dat peste danie taleri 272 ¹/₂ de au mai ajutat la datorii și a rămas moșia pe seama mănăstirei. Acum, întâmplându-se în țară multe răzmiriți de păgâni și de curuți și de hoți cari au venit de peste munte și făcându-se multe jafuri și prăzi țării și mănăstirilor, prădat-au și mân. Jitianu de au luat tot ce au găsit și a rămas mân. la mare lipsă, De aceia Teodor egumenul a vândut moșia lui Brăiloi pe taleri 800 și cu acești bani a cumpărat alte moșii mai aproape: Florănu și Ștuleiul și Intorsătura a treia parte și țigani. Semnează și Alexandru (Alexeanu) vel vornic, Diicu Rudeanu vel log., Șerban Cantacuzino, Const. Știrbei vel clucer, Matei Ciogârleanu vel vist., Șerban (Grecianu) vtori log., (rupt) Grădișteanu, Ianachi... vel căp., Gheorghe vor(nic) Fălcoianu, Necula Glogoveanu, Radu Hrizii vel clucer za arie, Petru ot Bădeni. Orig. rom.

722. — 7202 (1694) Mai 4. — Cartea lui Constantin Voevod către 6 megiași luați de Constantin biv vel cămăraș și Mihai vtori post. Corbenii și de egumenul de la Glavaciog, să aleagă hotarele satului Greci-Mărzi de către hotarele satului Coțofenești al mănăstirei Glavaciog. Aceștia venind cu pără la divan, egumenul a scos „un hrisov vechi al Mihni Voevod de demult, de 180 ani care fiind prea vechi Domnia-Mea nu l'am prins în seamă”. Orig. român, pecetea mare în chinovar. (No. 62 cond. Băleni).

¹ Cf. doc. 716.

723. — 7204 (1696) Martie 10. — Constantin Voevod orânduiește 12 boeri să aleagă moșia lui Const. căpitan Filipescu de la Mătești i Zorești¹ de către moșia lui Șerban (Vlădescu) vel comis și de către moșneni. Acei 12 boeri sunt: Stanciu log. ot Vernești, Mihai log. ot Carlomănești, Ivașco pârcalab, Badea pârcalab ot Putinței, jupân Caloian ot Buzău, Ursu ot Scurtești, Stan iuz. ot Cernătești, Giurgea Lincoiul (?) Mihai vătaf Piscupului, Florea ceauș ot Cernătești, Voicilă pârcalab ot Tătărani, Anghel pârcalab ot Fundeni.

724. — 7210 (1702) Iunie 24. — Chiril călugărul ot Campina cu ginere său Dragomir, dau zapis la mâna jupânului Dumitrașco biv vel spătar, prin care îi vând 4 pogoane de vie in dealul Dobrotenilor, pogonul câte talere 14 cari fac tal. 56. (No. 66 cond. Băleni).

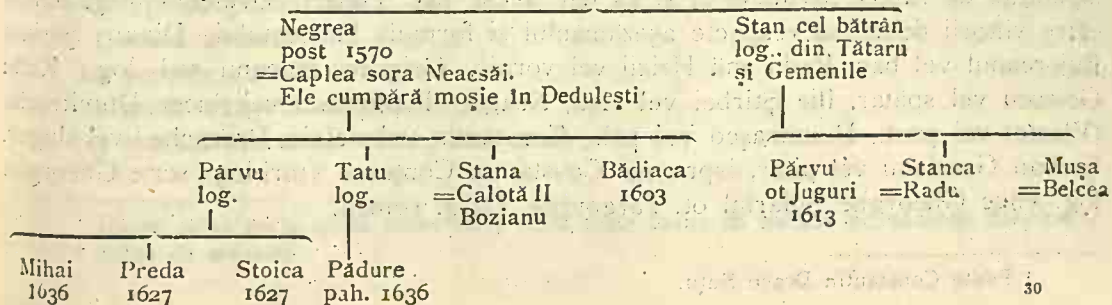
725. — 7211 (1703) Martie 8. — Constantin Voevod credinciosului boer Petrașco vel șetrar Brezoianu ca să ție loc de case în București, mahalaoa popii Stoica, ce este din vale, însă in lung din ulița ce este despre jupân Radu, care merge spre casele lui Mănăilă căpitanu, până in ulița ce scoboară de la Sărindar și merge pe dinaintea bisericii popii Stoichi, pentru că acest loc fiind domnesc și cuprinzându-l unii și alții, făcând case și grădini, și Petrașco neavând loc să-și facă in Buc. case domnul a socotit, pentru dreapta și credincioasa slujbă ce Petrașco slujește domnie și țării, de i-a dăruit acel loc. Iar pentru cei ce s'ar afla cu case făcute pe acel loc, domnul dă voie lui Petrașco să aibă a se tocni cu ei, să le plătească numai lemnele cu prețul lor pe dreptate, iar pământul fiind domnesc îl dăruiește lui Petrașco. Divan: Cornea Brăiloiu vel ban, Stroe Leurdeanu (?) vel vornic, Diicu Rudeanu vel log., Mihai Cantacuzino vel spătar, Șerban (Bujoreanu) vel vist., Constantin Știrbei vel clucer, Dumitrașco Caramanlân vel post., Bunea Grădișteanu vel comis, Toma Cantacuzino vel sluger, Const. Corbeanu vel pitar, ispravnic Ștefan Cantacuzino vtori log.² Orig. in arh. G. Gr. C.

726. — 7212 (1703) Nov. 2. — Cartea lui Constantin Voevod către patru boeri anume Grigorie (Băleanu) vel vornic za Târgoviște, Ivașco vornic Băleanu, Ivan vornic Văcărescu și Constantin post. Bucșanu. Jăluindu-se la domnie Stoica paharnic Lazureanu³, zicând că are multă pricină cu nepoții lui, Barbu, Ștefan și Bădică,

¹ Cf. doc. 720.

² Viitorul Ștefan Vodă Cantacuzino.

³ Cf. doc. 673. — Avem următoarea spiță a boerilor din Lazuri:

feciorii lui Vasile căpitan de la Răzvad, pentru o parte de moșie și locuri de vie ce au în Răzvad să le aleagă părțile, și să mai facă socoteală cu Stoica pah. și cu frate-său Pădure și cu nepoții săi Badea și Neagul pentru niște bani dați de Stoica pah. Orig. român. Pecete mare chinovar. (No. 67 cond.)

727. — 7217 (1708) Decembre 12. — Scrisoarea lui Constantin Știrbei vel ban la mâna „fratelui” Șerban Bujoreanul vel vistier, prin care îi vinde pe taleri 85 un țigan Istratie cu țiganca lui Anca și un copil ce i avea de la ginere-său Ianu (?). Semnează și Grigorie Băleanu vel vistier. (No. 68 cond. Băleni).

728. — 7219 (1711) Iunie 4. — Zapisul lui Mușat, feciorul lui Mușat fratele Amzei ot Poeni, cu vărul său Tudor feciorul popii Oprei și cu Radu feciorul lui Stan log. ot Poeni, sud Vlașca, prin care vând jupânului Șerban vel vist. Bujoreanu partea lor de moșie din Poeni, câtă s'a ales la hotărnicie de cei 12 boeri dintre cari 2 boeri mari de divan: Grigorie vel vornic de Târgoviște Băleanu și Mânăilă vel șetrar. Semnează și Mihai post., Mihul Corbeanu, Danciu din Ungureni. (No. 69 condica moșiei Băleni).

729. — 7222 (1714) Iunie 18. — Ștefan Voda Cantacuzino dă poruncă Radului Șovărăscu să ție moșia Adămești, Teleorman, cumpărată de tatăl său Neagoe spătarul acum 69 de ani. Acum s'a sculat Stan croitorul feciorul lui Stan din Adămești zicând că nu știe el când a vândut tatăl său această moșie, dar domnul a văzut zapisul lui Stan.—Orig. Pecete în chinovar: Vultur bicefal.

730. — 7225 (1717) Oct. 9. — Nicolae Alexandru (Mavrocordat) Voevod, domniții Ancuții fata răpos. Const. Voevod Brâncoveanu, ca să-i fie satul Tunari, Ilfov, cu bună pace de către surorile ei și de către toți feciorii lor, pentru că acest sat a fost al răpos. soru-si domniții Stanca, dat de zestre de tatăl ei și l'a stăpânit cât a trăit, iar după petrecania ei a rămas pe seama tatălui ei. Deci căsătorind răpos. Const. Voevod pe fiu-sa domnița Ancuța, între alte zestre ce i-a dat, fost-a făgăduit să-i dea și un sat zestre, și așa au tot dat zi după zi, zicând că-i va da și nu i-a mai dat până ce i-a venit mazilie de la puternica împărăție, și luându-l de aici din țară, ducându-l acolo, n'a apucat în viața lui ca să dea satul de zestre după cum făgăduise, ci pierind el acolo, ea a rămas fără sat. Deci rămâind toate moșiile și satele și altele ale răpos. Const. Voevod cu firman împărătesc în seama domniei, și viind domnița Ancuța cu mare jalbă la domnie cum că din toate surorile ei ea este mai săracă, domnul a socotit că este cu păcat să fie lipsită de zestrele cele făgăduite de răpos. părintele ei și i-a dat acest sat Tunari. Urmează rugămintea către viitorii domni să respecte așezământul și formula blestemului. Divan: Șerban Bujoreanul vel ban, Radu snă Hrizii vel vornic, Grigore Băleanu vel log., Radu Golescu vel spătar, Ilie Știrbei vel vist., Neagoe Topliceanu vel clucer, Dumitrache (Vlasto) vel post., Dumitrașco vel pah., Constantin vel stolnic, Dracache¹ vel sluger, Șerban Grecianu vel pitar, ispravnic Constantin Conțescu vtori log., scrie Gheorghe log. vnuc Gheorghe Șufariul ot Târgoviște. Orig. român.

¹ Poate Constantin Drăco Suțu.

731. — 7231 (1722) Sept. 4. — Foiță de sculele ce au lăsat nepotul nostru Șerban feciorul Bunei vornic Grădișteanu soru-si Bălașii:

- 1 pereche brățări de aur sadea cu zale
- ” ” cu rubinuri
- 15 nasturi de aur cu smalt
- 3 inele de aur cu zamfir
- 1 inel de aur cu diamant
- 1 inel cu zmaragd
- 1 toartă de aur cu diamanturi și dejur imprejur cu diamantele
- 1 pereche cercei câte cu un picior de smaragd și sus cu diamant
- 1 pereche cercei cu câte un picior de zamfir și sus cu rubin
- 1 pereche cercei cu câte trei picioare cu balaș și sus cu smaragd
- 14 ace de aur, patru mai mari cu smalt, cu mărgăritar și cu robin și 10 mai mici cu smalt și cu robin
- 2 ace cu diamant și 2 mai mici cu robin
- 12 nasturi mari de mărgăritar și cu robin, de dulamă
- 12 nasturi mici de mărgăritar de ghiordie¹
- 6 șiruri de mărgăritar de mijloc
- 15 șiruri de mărgăritar de cel mare
- 6 șiruri de mărgăritar cu 4 smaragduri și cu 3 balașuri
- 1 pereche bani pe cap²
- 1 teacă de argint poleită cu smalt cu 12 robinele și cu 7 smaragduri
- 1 buhurdar cu căția lui de argint
- 1 pereche cercei mici cu picior de smaragd și sus cu diamant mic
- 1 pereche cercei iarăși cu un picior de smaragd și sus cu rubin
- 1 pereche cercei mici cu rubin și câte un picior de mărgăritar
- 1 ie increțită la gât și la mâneci cu mărgăritar mare
- 2 ii cu sarmă
- 5 ii cu fir
- 12 ii cu mătase
- 1 cearceaf cusut cu mătase
- 2 cearceafuri alese
- 3 fețe de pernă alese mari
- 4 fețe de pernă mici
- 1 masă aleasă
- 12 șervete cusute
- 1 masă vărgată cu peschirul
- 3 marămi de mâini alese, una cu fir

¹ Haină ce se purta iarna peste biniș adică peste haina de paradă cu mânicele despicate.

² Salbă de monede.

12 șervete alese
2 tocuri de tipsie de aramă
6 tingiri de aramă cu capac
12 talere de cositor
Careta și cuhnia
8 boi de plug
4 epe cu mânzi
4 vaci cu viței
20 oi cu miei

10 rămătoare cu purcei
30 măci de stupi
40 pogoane vie la Sărata
9 suflete de țigani
2 fete de țigani în casă

6 moșii cu cari a miluit măria sa Vodă, Călcești, Brăniștari, Vlasinul, Porumbreni, Comănești Frăsinet în Vlașca, Orbeasca în Teleorman, Semnează Climent ieromonah, Calița Câmpineanu¹.

732. — 7240 (1732) Iunie 3. — Constantin Nicolae (Mavrocordat) Voevod lui chir Dimitrie doctorul Nottara care a ținut pe Bălașa fata Bunei Grădișteanu biv vel vornic, și fi-si Smaragdei, ca să aibă a ținea cele cuprinse în foaia de zestre făcută de Climent ieromonah Grădișteanu fratele Bunei vornicul, unchiul jupănesei Bălașei și al ficeii Smaranda, și să le stăpânească în bună pace de către Șerban Grădișteanul feciorul Bunei vornicul, pentru că Bălașa fost-a căsătorită cu Dimitrie Notara în zilele răpos. părintelui domnului actual, când Șerban Grădișteanu se afla în străinătate supus la alți stăpânitori străini încă din vremea răsmerișilor, și nu era cine să chivernisească pe Bălașa, de cât unchiul ei și mătușa ei Calița ce a fost soră cu muma Bălașei, care a și crescut-o în casă de copilă mică.

După câtă-va vreme de căsătorie, a murit Bălașa și a rămas o copilă Smaranda ce a avut cu Notara. Apoi venind Șerban feciorul Bunei vornicul din străinătate nu s'a odihnit după foaia de zestre dată la mâna lui Dimitrie doctorul, ci a avut pără în zilele lui Mihai Vodă zicând Șerban Grădișteanu că foaia cuprinde moșiile cele mai temeinice părintești. Mihai Vodă a orânduit pe mitropolitul Daniil și pe boerii cei mari ca să-i așeze și să-i tocmească, dar Șerban Grădișteanu nu s'a mulțumit cu acel așezământ. Atunci mitropolitul Daniil a scos o foae de zestre osebită făcută de Climent ieromonahul, dar scrisă cu mâna lui (Daniil) și făcută cu socoteala lui în taină, cu cale și cu dreptate, întru care coprindea și moșii mai puține care să fie zestre Bălașii, anume Porumbrenii și Comăneștii în Vlașca și Orbeasca din Teleor-

¹ Altă foaie, cu data de 7235 (1726) se deosebete de aceasta pentru că la moșii se enumără numai Porumbrenii, Comăneștii și Orbeasca. Rostul acestei deosebiri se explică prin doc. de la No. 732.

man, care foaie o a fost găsit (zicea) Daniil între alte scrisori ale lui Climent Grădişteanu. Pe temeiul acestei foi a dat Mihai Vodă carte lui Dimitrie doctorul. Acum în zilele lui Const. Vodă s'a sculat iar Şerban Grădişteanu zicând că foaia găsită în urmă a lui Climent nu e bună şi cerând să facă el alta cum îi va fi la îndemână. Mavrocordat confirmă însă judecata lui Mihai Vodă. Divan: Iordache Creţulescu vel spătar, Barbu Merişanu vel vornic, Const. Văcărescu vel log., Antonache (Caliarh-Florescu) vel vist., Ianache Roset vel comis, Mihalache Roset vel post., Const. Ciuchi vel pah., Const. Ramadan vel clucer, Const. Brâncoveanu vel stolnic, Grigore Filipescu vel serdar, Const. Lambrino vel sluger, Barbu Văcărescu vel pitar, scrie Matei sin Iane log. de taină Dâmboviceanu. Orig. român.

733. — 7253 (1745) Oct. 22. — Cartea boerilor Iordache Creţulescu vel vornic, Brâncoveanu vel clucer, Barbu Văcărescu vel log., Ianco vel vist., Şerban C. biv vel pah., An. biv vel clucer, în pricina dintre Const. Obedeanu biv vel stolnic şi Radu Bujoreanu feciorul răpos. Şerban Bujoreanu biv vel vist. Stolnicul Obedeanu cere taleri 850 bani vechi, pe cari zice că i-a dat lui Radu pe moşia Foleşti, Valcea. Moşia fiind străină, a Izvoraniilor, aceştia au luat-o de sub stăpânirea lui Obedeanu. Întrebat, Radu Bujoreanu nu tăgăduşte, dar şi el zice că şi el a luat această moşie zălog, fiind Izvoranii datori tatălui său taleri 600. Boerii găsesc cu cale că de vreme ce moşia era dată de către Izvorani cu zapis de stăpânire, rău o vânduse Radu stolnicului Obedeanu. Radu trebuie să întoarcă toţi banii, iar de are datorii să şi le caute la ei. (No. 77 cond. Băleni.

734. — 7254 (1746) Martie 15. — Foaie cu însemnare de actele înfaşate în pricina dintre Matei Creţulescu biv log. za vistierie, ginerele doftorului Dumitru Notara şi Radu Bujoreanu cu Oana ot Leul pentru că această nu îngăduşte postelnicului Barbu (Ciorogârleanu), ce este iar ginere doftorului Dumitru, să stăpânească moşia Frăsinetul dată de zestre şi pe care o dăduse şi doftorului Dumitru pentru o datorie Serban post. feciorul vornicului Bunea Grădişteanu.

Foaie cu leat 7212 (1704) de împărţeala moşiilor între vornic Bunea şi fraţii săi Const. şi Ianache.

Zapis al lui Şerban Grădişteanu leat 7244 (1736) iscălit de mitropolitul Ştefan şi alţi boeri în care scrie că doftorul Dumitru a dat zestre trei moşii: Gruianii de sus şi de jos şi Frăsinet sud Vlaşca şi Boiani în Teleorman, şi adeverează că arzându-i casele i-au ars şi cele mai multe sineturi ale acelor moşii.

Pentru dovedirea stăpânirii s'au adus şi mărturiile şetrarului Andrei Strămbeanu, vistierului State Popescul şi popei Nedelco.

Oana zice că Frăsinetul este moşie megieşească şi că a stăpânit-o până în zilele răpos. Nicolae Voevod, iar atunci întâmplându-se megiaşilor strămutare, s'au întins boerii Grădişteni cu stăpânirea în acea moşie. Arată hrisovul lui Radu Voevod sin Mihnea Voevod veleat 7122 (1614) în care se aminteşte un popa Balea, care zice Oana că i-a fost ei moş, cum că pentru nişte năpăşti şi biruri fusese luată moşia Frăsinet cu toţi moşnenii rumâni pe seama domniei în zilele lui Mihai Voevod, iar Radu Voevod le-a îngăduit de s'au răscumpărat.

735. — 1754 Aprilie 12. — Constantin Mihai Racovița Voevod. De vreme ce boerinașii mazăli ce sunt cu dajdia lor deosebit de vistierie, au avut vechi obicei ca dându-și dajdia lor la vreme și la soroc să nu plătească dijmărit pe ale lor drepte bucate ce vor avea, așijderea și vinărici pentru cât vin făceau din viile lor; dar de la o vreme încoace domnii stricase acel vechi obicei și orânduise de plătea cu toții dijmărit și vinărici fiind-că se amestecau și alți mulți din cei ce nu sunt neam de mazăl tot în orânduiala mazărilor; acum d-mea din multele lor jălbi ce au dat. vrând ca să se aleagă cei vechi să nu se piarză și aceștia, am orânduit pe d-lui vel vistier ca să cerceteze și să ia seama fiește-căruia din boerinașii mazăli prin hrisoave și cărți ce vor fi având la mână, și prin catastișele cele vechi ale vistieriei și care se va alege că este vechi neam de boerinaș mazăl să-i dea sinet la mână.

În această categorie sunt Tudor Săulescu și Const Rusănescu ot sud Dâmbovița.
Original,

736. — 1759 Sept. 17. — Catinca soția lui Ștefan pah. dă zapis lui Dumitrache Popaz biv vel căpitan za lefegii, cum că dându-i casele ei din București de ședea e într'insele, dar mai trebuindu-i ei taleri roo i-a dat și pe aceștia cu dobândă taleri 2 pe lună de s'a plătit de către Iordache Neculescu vel agă, și pentru acești bani, ea a pus lui Popaz casele ei zalog pe un an.

737. — 7274 (1765) Nov. 2. — Anafora la domn a veliților boeri. În anul trecut 1764 Iulie 25, după jalba dată la Ștefan Vodă (Racovița), au venit la judecată înaintea veliților boeri, Constantin, Matei și Ion frați Voinigești ot sud Gorj, cu Dumitrașco sin Radu Bujoreanu, zicând Voinigeștii că de la neamul lor, de la Radu Voinigescu vel armaș, le-a rămas în acel județ două părți de moșie, Ștejarul și Stroiasca, și părinții lor fiind înstrăinați în țara ungurească, Radu Bujoreanu le-a împresurat moșia de multă sumă de ani/Ei au dovedit că se trag din acel armaș prin două zapise. Întrebându-se Dumitrașco Bujoreanu cu ce temeuri vechi stăpânește, a arătat o foaie de împărțeală din leat 7215 (1707) a lui Dumitrașco post. Brăiloiu de când s'a împărțit cu frate-său Matei spătar moșu Bujoreanului, prin care i s'a dat jumătate din Voinigești. A mai arătat altă foaie din leat 7233 (1725) prin care Maria Brăiloiuca dă de zestre fii-si Aniței cealaltă jumătate din Voinigești. Voinigeștii nu au putut adeveri stăpânire și „se cunoaște că cererea lor este rea“. Scarlat Grigore Ghica Voevod întărește la 25 Nov., anaforaua (No. 78 cond. Băleni).

738. — 1798 Sept. 28. — Constantin Hangeri Voevod mănăstirii din Târgoviște ot mahalaoa (loc alb) care fiind foarte veche și părăsită de multă vreme, de iznoavă înoid o Dumitrache Ghica vel ban, la care se prăznuește hramul sf. Apostoli Petru și Pavel și Sf. muceniții Marini, făcând și trei case de locuință a 2 preoți spre a sluji sfânta liturghie napristan a ședea și un dascăl spre ajutor și a învăța copiii carte. . . . a avut domnul milă de a scutit și apărat de ori-ce dări, vor eși pe preoți i pe ceilalți locuitori ai țării. . . așijderea să aibă a ținea și lude 4 oameni străini și fără pricină de dajdie cu pecetluituri ca să fie de poslușanie numiților preoți i dascăli. . . după cum a văzut domnul cartea lui Alex. Vodă Ipsilanti din

12 Iunie 1781 și cartea lui Nicolae Vodă Caragea din 26 Iunie 1782 și cărțile lui Mihai Vodă Suțu din 1784 Aug. 2 și 1792 Ian. 23, și cartea lui Alex. Vodă Moruzi din 1793 Iunie 17.

739. — 1810 Aug. 25. — De la întâiul divan și comitet al prințipatului Țării Românești. Fiindcă egumenașul și părinții călugărași de la sf. schit ce ce numește Predealu din plaiul Prahovii au dat jalbă divanului arătând că acest schit aflându-se la loc rău adică la munte între pietre unde nici roduri ale pământului de hrană omenească nu se pot face, care schit aflându-se fără de nici un acaret decât numai cu o vișoară ce o are dăruită de P. S. S. proin mitropolit Dositei (Filiti) pentru care plătește vinărici. . . . se scutește vișoara de vinărici. Semnează mitropolitul, Grigore Ghica și alți trei boeri mari. Contra-semnează Răducan Filiti.

740. — 1813 Mai 9 — Referatul starostei Diamandi către domn că s'au scos la mezat casele noi de pe podul Mogoșoaiei cu prăvălie și cărciumă, două grajduri și cu locul ce merge până la zidul lui Grigore Filipescu, case ale serdăresei Maria a răpos. serdar Diamandi, și au rămas asupra vornicului Grigore Filipescu epistatul agiei pe 35.110 taleri.

741. — 1814 Iulie 1. — Ion Gheorghe Caragea Voevod. Domnii și oblăduitorii datorie netăgăduită au, cu cât este de grea sarcină slujbei ce se săvârșește de către boerii dregători și de ceilalți slujbași, cu atâta aceștia să dobândească cuviincioasă răsplătire. Intre alte nepotrivite intocmiri ce le-am găsit trecute cu vederea sunt și câteva din dregătoriile cele mai d'întâi ale țării, cu totul nepotrivite la venituri cu alte asemenea dregătorii mari. Vornicul al 3-lea și vornicul al 4-lea nu au de cât leafa de 500 taleri pe lună deși greutatea slujbei e deopotrivă ca și la alte dregătorii mari ce se indetulează cu venituri. Asemenea log. de țara de sus, de țara de jos și de obiceiuri nu au decât leafă de 350 taleri pe lună și un prea puțin folos la înnoirea hrisoavelor la domnie nouă. Eftinătatea lucrurilor în vremea când s'a rânduit acele lefi nu are intru nimic asemănare cu cumplita scumpete ce curge acum. Deci domnul face vornicilor 3 și 4 leafă de 750 taleri și din toate povernile sau velnițele făcând rachiul de neguțătorie de fiecare cazan taleri 15 din care $\frac{1}{2}$, pentru vornicul 3 și $\frac{1}{2}$ pentru vornicul 4. Iar velnițele și povernile mănăstirești și boerești până la clucer za arie sunt nedajnice afară numai dacă se arendează și atunci arendașul plătește cei 15 taleri. Cazanele cele mici ce au locuitorii țărani pentru folosul și negoțul lor sunt iarăși nedajnice. — Logofeția de sus fiind însărcinată cu toată treaba divanului, protocolind toate hotărârile, având și osebite la greutatea mazlahatului ¹ (loc alb) pricinilor ce se orânduiesc de la domnie în cercetare și având îngrijire de a nu se face cel mai puțin cusur la eftacsia ² divanului domnesc, judecătoriei veliților boeri, divanului Craiovei și departamenturilor, i se ridică leafa la 500 taleri pe lună plus un taler la pungă de la toate huzmeturile ³ peste cei doi

¹ Interese, daraveri.

² Bună cuviință, ordine.

³ Dare, venit slujbă.

aleri ce lua până acum, și de la cutii iarăș un taler la pungă și havaet¹ de la judecățile în divan și anume: la pricinele pentru împliniri de bani sau lucruri mișcătoare 100, 75, sau 35 taleri după stare, însă $\frac{1}{2}$ din havaet să-l ia vel log. de țara de sus iar $\frac{1}{2}$ cel însărcinat cu citirea înaintea domnului fiind treapta sa de log. al 2-lea, iar pentru lucruri nemișcătoare se îndoește havaetul. Pentru log. de țara de jos se ridică leafa la 500 taleri și havaet un taler la pungă de la huzmeturi și de la cutii. Fiindcă din vechime se urma un irat² al logofeților celor mari de la cărțile domnești ce se dădeau judecătorilor Craiovei și judecătorilor și condicarilor de județe și de la cărțile polcovnicilor, căpitanilor, vătășilor de plai, egumenilor, și de la cărțile huzmeturilor boerilor greci, de la hrisoavele isnafurilor, de la cărțile logofeților Craiovei, mitropoliei, episcopiiilor și scaunelor celor scutite, să se ia acest havaet ca mai înainte, luând vel log. de sus cele ce vor cădea în partea județelor țării de sus și log. de jos cele din județele de jos. Log. de obiceiuri va avea leafă 500 taleri și un taler la pungă de la huzmeturi și de la cutii. Să ia pentru foaia meterhanelei, de la vel ban până la vel log. al departamentului străinilor, taleri 50, de la vel clucer și vel căminar taleri 40, de la vel pah. la vel comis taleri 30, de la vel serdar la vel sluger taleri 20, de la vel pitar la vel clucer za arie taleri 15, iar de la ceilalți taleri 10, căci la acea dregătorie se cuvine a se da iar nu la visterie cum s'a urmat până acum. Divan: beizadeléle George și Constantin, Constantin Filipescu vel vist., Radu Goleșcu vel ban, Const. Vlahutzi vel post., Isaac Ralet vornic de țara de sus, Barbu Văcărescu vornic de țara de jos, Dumitrașco Racoviță vornic al 3-lea, Iordache Slătineanu vornic al obștirilor, Dumitrache Racoviță vornic al 4-lea, Grigore Băleanu log. de țara de sus, Const. Filipescu log. de țara de jos, Fotache Știrbei log. de obiceiuri, Const. Suțu vel spătar, Grigore Ralet vel hatman, Atanasă Cristopol log. al străinilor pricini, Alex. Ghica vel clucer, Alex. Mavrocordat vel căminar, Nicolae Suțu vel comis Original-hârtie. Pecete în chinovar.

742. — 1817 Mai 17. — Vasile sin Vasile vtori armaș Melinescu, dă zapis lui Grigore Băleanu vel vornic, că aflându-se slugă în casă la d-lui, copil nevârșnic, și d-lui în multe rânduri povățuindu-l și sfățuindu-l ca un părinte și stăpân spre cele bune și de a se părăsi de faptele necuviincioase, dar el nepărăsindu-se și urmând necuvioșii în multe chipuri, necăjindu-l pe d-lui și perzându-și cinstea cu gâlcevurile și bătăile ce le făcea pe ulițe și în curtea d-lui și prăpădindu-și și altele ce dobandea de la milostivirea d-lui, prin jocul cărților și alte blestemății, l'a izgonit d-lui din curtea d-lui de multe ori și iarăș milostivindu-se l'a primit înapoi dând el făgăduință că se va părăsi. Dar acum în cele de pe urmă mai făcând Vasile un lucru necuviincios după rău naravul său cel copilăresc, aducând defăimare curții lui Băleanu, când era să se pedepsească de către dregătorii stăpânirei, a dosit din curtea

¹ Venit al unei slujbe.

² Venit.

d-lui și d-lui hotărâse ca Vasile să fie în veci cu totul depărtat din curtea d-lui Acum Băleanu il iartă din nou, făgăduind el că se va pocăi.

743. — 1818 Aprilie 10. — Vel log. către domn despre jalba ce a dat domnului, Hristodor Costea Ceacăroglu ce a ținut în arendă moșia Corbii, Vlașca, a vornicesei Adriana Corbeanu¹ în anii 1807—9. Domnul pune la 30 Iulie rezoluția întărind anaforaia vel log. deși Adriana nu se dăduse mulțumită cu cuprinsul ei. Copie veche legalizată.

744. — 1818. Aug. 1. — Vel log. către domn despre jalba lui Hristodor Ceacăroglu că la înfățișarea ce a avut la divanul domnesc cu vorniceasa Adriana Corbeanca, între alte dreptăți ce i s'au dat ca să i le plătească vorniceasa, a fost și zeciuiiala banilor, de care zeciuiială vede că vel hatman nu face împlinire și cere domnului să dea poruncă hatmanului să-i îplinească.

745. — 1818. Nov. 1. — Scrisoare a lui Grigore Monahul, nacialnicul mănăstirei Prodromul către vornicul Grigore Băleanu. Am socotit a vă face datornică înfățișare pentru multa dragoste și râvnă ce am avut spre a putea câștiga și noi un sfânt locaș la acest sfânt munte al Athonului, precum au toate celelalte neamuri, ca să fim rugători pentru a noastră patrie. Care dorință așteptată de mulți ani, tocmai acum ne-au dăruit-o cerescul mângăetor. Nu puțin ne-am bucurat cu duhul că ne-am învrednicit a avea și noi un . . . locaș unde este adunare numai de Moldoveni, care locaș este acum din nou zidit cu hramul Sf. Ion Botezătorul și fiindcă suntem lipsiți de toate cele trebuincioase, mai întâi catapeteasma bisericei că este nezugrăvită, i altă nădejde nu avem decât la îndurările milostivilor noștri boeri patrioți, alergăm, cu umilință rugăm să ne ajutați cu ce bunăvoință vă va înlesni.

746. — 1823. Aug. 17. — Anaforaia veliților boeri către domn. Biv vel log. Mihalache Racovița a arătat că răpos. cumnatul său Iordache Slătineanu biv vel vornic murind la Brașov unde a făcut diata, iar Despa soția sa se află și azi în casa părintească, gonită fiind de răpos. fără nici o pricină cuviincioasă; au avut un copil care a murit în țara nemțească, trecut de vârsta pravilei. Cere Racovița să se cerceteze diata lui Iordache și să se îplinească toate dreptățile Despei. S'a înfățișat biv vel hatman Pană Costescu, lăsat epitrop de Iordache, și a arătat diata acestuia de la 1822 Ian. 15 adevărită de mitrop. Dionisie, de banul Grigore Brâncoveanu, vornic Istrate Crețulescu, spătar Grigore Filipescu, hatman Pană Costescu, log. Alex. Filipescu și vornic Grigore Băleanu. În diată Iordache zice că a hotărât să facă fii de suflet și desăvârșiți moștenitori pe trei copii ce din pruncia lor cea mai fragedă îi avea luați în casa sa : Alexandru, Elena și Nicolae. Diata e întărită cu pecetea neamului lui Iordache. Veliții boeri zic că de oare-ce acești trei copii nu sunt făcuți feciori de suflet nici după rânduiala legii bisericești cei pentru nuntă, nici după pravila cea nouă a pământului, nici judecata nu i poate cunoaște feciori de suflet, căci trebuia sau să se întocmească Iordache cu soția sa la un gând și așa să-i facă copii de suflet

¹ Născută Băleanu.

ai amândurora, sau să se despartă cu diazighion de biserică. și atunci să-i facă copii de suflet numai ai lui. După pravila pământului iarăș nu pot fi copii de suflet căci ar fi trebuit să-i facă prin știrea și adevierirea judecătorilor locurilor și să se înfățișeze însuși cu dânșii și cu rudele lor cele mai de aproape. Când Iordache era la București, fiind logofăt mare, avea toată inlesnirea să urmeze pravilelor. Iordache nefiind despărțit de Despa prin diazighion,¹ divanul atribue Despei moștenirea lui Iordache, iar copiilor le lasă numai dintr'o a treia parte a sufletului, ca pomană drept milă. — Copie.

747. — 1825 Oct. — Păhărnicieasa Luxandra Coridali² către domn, jăluind că după moartea soțului ei pah. Manolache Coridalev, aflându-se în lipsă de zestre, prin știrea cinstitei epitropii a trimis la o vie ce are răposatul sădită pe moșia sa, ca să se aducă vinurile și vânzându-se prin știrea epitropiei să ia dansa banii. Dar Elenca Crețulescu cere jumătate din vinuri pentru partea lui Atanasache Coridalevs, fratele răposatului, care a lăsat datorii.

748. — 1827 Mai 28. — Divanul către domn. Asupra anaforalei biv vel vorniculu Grigore Băleanu care a arătat o foaie din 1798 Sept. iscălită de răpos. vorniceasa Corbeanca și de Nectarie proin mitropolit și de Iosif proin al Argeșului, adevierită și de răposatul proin mitropolit Dositei (Filiti), pentru toată averea casei răpos. vornicese, în care se cuprinde și moșia Pociovaliște din Ilfov cu case și biserică de piatră și moșia Cărunți din Saac și moșia Vitichești din Mușcel. Asemenea a arătat Băleanu și o adevierință ce i-au dat trei surori ale d-lui, clucereasa Ruxandra Hrisoscoleo, pah. Zoe Rosetoaia și căminăreasa Elenca Băleanca,³ cu cuprindere că pentru rămasurile răposatei sorei lor vornicesei Adriana, fiindcă au rămas și datorii multe pe urma ei, așa că e trebuință să se vândă toate acele rămasuri, l'au rugat pe d-lui vornicul Grigore, măcar că dansul s'a lepădat, să se încarce d-lui pentru aceste toate, dându-i înscris că ori-ce va face va fi primit de dânsele, deoarece sunt încredințate că de va prisosi măcar un ban, d-lui nu este om ca să le năpăstuiască. De vreme ce vorniceasa a murit fără diată și vornicul Grigore și surorile sale sunt moștenitori, se incuviințează vinderea averei la mezat. Semnează Iordache Golescu

¹ Boer cult, abonat la *Spectateur* și cerând și *Almanach des dames*, Iordache Slătineanu, fiul marelui vornic Radu, traduce pe Ahilevs la Schiros de Metastasio și face versuri cari nu sunt prea inferioare (Legrand, Bibliothèque grecque vulgaire, VII. 403. — Iorga Ist. lit. rom. în sec. XVIII-lea, II. 35—6 434. — Dări de seamă în *Siebenbürgische Quartalschrift* VI (1798) p. 80). În Mai 1821 când Turcii ocupă Bucureștii, pleacă la Brașov unde moare la 4 Fevr. 1822. (Acad. Rom. Ms. 322 f. 211 verso, 216 verso). De la soția sa Despa Racoviță avusese un fiu mort în vârstă de 23 de ani. Copii de suflet de care vorbește testamentul, erau născuți fără cununie (Iordache nu divorțase de Despa) din Smaranda fata lui Neagu Cojocarul din Ploești. (cf. Rev. de ist. arheol. și fil. XIII. 135).

² Născ Conduratu. Manolache vtorii log, 1803 (Iorga, St. și doc. V. 530) era frate cu Atanasache Coridalevs. Mama lor Ecaterina era fiica lui Anastasie pah. nepotul mitropolitului Filaret cel bătrân și a Elenei (Arh. Stat. Cond. Mitrop. Buc. V. f. 53 verso și Cond. domnească No. 35 f. 91 verso). Poate erau din neamul învățatului grec Teofil Coridalevs.

³ Căs. 1) Toma Calinescu, 2) Iosif Clineanu căminar.

biv vel vornic, Ioan Știrbei biv vel vornic, Dimitric Ralet vel log., Ioan Cocorăscu vel vornic.

749. — 1832 Martie 13. — Foaie de împărțeala lucrurilor părintești nemișcătoare între noi frații Condurați, Alexandru biv vel stolnic și Const. biv vel serdar. Averele se compune din :

Moșia Popești, Ilfov, 1500 st.

„ Dobrești, Muscel, 440 st.

„ Priboeni, „ 113 st.

Via de la Călinești, Muscel, 8 pog. pe moșia mănăstirii Cotroceni cu otaștină.

Vie la Călinești 4 pog. cu pământul ei ohavnic și alte 8 pog. ohavnice tot acolo pe cari sunt pomi roditori.

Vie la Greaca 13 pog. pe moșia mănăstirii Mislea cu otaștină.

Loc în București, mahalaoa biserica Doamnei moștenesc, fața podului 7 st., în fund cu odae în paente, șopron, grajd și o jigniță de stâlpi.

Loc în orașul Câmpulung.

Semnează : Pană Costescu biv vel log., Alex. Vilara, Grigore Cantacuzino, Ștefan serdar.

750. — 1833 Mai 16. — Contractul lui David Popa cu pah. Grigore Hrisoscolev pentru un herăstrău de făcut pe moșia lui Hrisoscolev la Predeal. Din câtă sumă de scânduri va scoate pe an de la herăstrău, Popa va da din zece una lui Hrisoscolev, în natură sau în bani.

E X C U R S

Despre câte-va familii grecești din Principatele române

În legătură cu doc. publicate în volumul de față, cred de folos a da oare-cari lămuriri despre familiile de origine grecească așezate în țările române. Lucrarea răposatului Ștefan D. Grecianu, *Genealogiile documentate ale familiilor boeresti*, este întemeiată exclusiv pe izvoare românești, așa că știrile ce cuprinde despre familiile de origine străină sunt foarte reduse. Cunoașterea însă mai de aproape și a acestora, prezintă un interes nu numai pentru identificarea persoanelor, — arătate adesea în izvoare numai cu prenumele, — pentru fixarea datelor și înțelegerea documentelor, dar și pentru pătrunderea unor împrejurări istorice. Persoanele sunt uneltele prin care se săvârșește desvoltarea istorică și chestiile personale au jucat adeseori în trecut un rol precumpănitor.

Din a 2-a jumătate a sec. al XVI-lea mai ales, o serie întreagă de greci neguțătorești și ocupă totodată dregătorii în principatele române: Arfani¹; Nevridi, din care unul a fost la 1592 orator al lui Aron Vodă la curtea polonă²; Palamida³; Mavrocordat, Sguropol⁴; Siropol⁵; Vorsi din Hios⁶; Veveli din Creta⁷; Catargi⁸;

¹ Iorga, St. și doc. XXIII. 389. 435) 441. 445.

² Ibid. 359. 417. 439.

³ Ibid. 386.

⁴ Ștefan Sguropol este protonotar de Trebizunda în sec. XIV (Krumbacher, *Geschichte der byzant. Literatur*, ed. 2-a, 782). Un Dimitrie S. în corespondență cu Musurus (Omont, *Inventaire sommaire*, III, 75-6) P. Mavrocordați, acest excurs: *Mavrocordat*.

⁵ Iorga, l. c. 385. 396.

⁶ Hector V. curtean al lui Petru Vodă, (Iorga, l. c. 403. — Hurmuz. III¹. 172).

⁷ Batiște Veveli de la 1596 trebuie deosebit de Const. Veveli — cetire greșită, cred, în loc de Veceli — amestecat în afacerile politice ale Poloniei la 1622. Batiște are un fiu Nistor, numit astfel de pe bunicul său despre mamă, Nistor Ureche vel vornic. — Constantin Vecelli, ucis la 1633, cumnat cu Alex. Vodă Coconul, era originar din Rettimo. Un raport francez din 1623 zice despre el: „il fit le traité de Cottin“ (Hurmuz. S. I¹. 204 și IV². 448. — Confuzie de persoane, pare-mi-se, în Iorga, St. și doc. V. 278; VII p. CCXLI; XXIII. 133. 448. 452.

⁸ Vezi în acest volum, doc. 679 nota.

Coresi¹; Perdicari²; Simota din Podgoriana Epirului³; Misuro (Musuri) din Creta⁴; Vrana⁵; Ralli⁶; Catacal⁷; Paleologu⁸; Ghiorma⁹; Hrisoscoleu¹⁰; Hrisoverghi¹¹, etc. Postelnic al lui Petru Vodă, fiul Mircii, (1559—1568), este un grec Manta¹²; ginere și spătar al lui Petre Vodă Șchiopul este ianinotul Zotu Tzigăra¹³; un Cigala trăește la curtea aceluiaș domn la 1574 și se mai întâmpină la 1599¹⁴; banul Mihalcea al lui Mihai Viteazul, este grec, Caragea¹⁵; grec este Nica marele log. al lui Alexandru Vodă la 1617¹⁶; ca și mitropolitul Ungro-Vlahiei Grigore de la 1634—617. La începutul sec. al XVII-lea erau destul de numeroși și de influenți pentru ca unul de ai lor, Matei al Mirelor, să-i poștească să nu abuzeze de situația lor și să nu indispue populația băștinașă¹⁸. Inmulțindu-se mereu, în sec. al XVII-lea și al XVIII-lea, ei n'au ținut totdeauna seamă de recomandația acestui înaintaș. Reac-

¹ Gheorghe și Anton, țărigradeni, negustori 1573-5 (Iorga, St. și doc. XXIII 357. 360). — Ioan, din Hios, neguțătorește în Mold. 1590 (ibid. 439). — Cf. Crusius, Turco-Graecia, 283—5. — Un Dimitrie C. în Hios la 1620 (Papadopol Keramevs), *Ἱεροσόλ β:βλ. II. 567 n.*). Ca și familia Perdicari se întâmpină și în Cefalonia (Hiotis. III. — Miliaraki, *γεωγραφία... κερυδλ. ηγίας* p. 122.

² Anton și? Mihai, din Creta se află în Moldova la 1593 (Iorga, St. și doc. XXIII. 426 8) — Pitarul Dumitrache P. ispravnic de Muscel 1783 (Urechia, Ist. Rom. I. 315).

³ Iorga, I. c. 389. 443-4. — Lampridi, Epirotice, III. 53-4.

⁴ Iorga, I. c. 385. 387.

⁵ Acest excurs, *Vrană*.

⁶ Acest excurs, *Ralli*.

⁷ Doc. 221 și acest excurs, *Paleologu*, note.

⁸ Acest excurs, *Paleologu*.

⁹ V. pag. 21 n. 1.

¹⁰ Acest excurs, *Hrisoscoleu*.

¹¹ Familie bizantină căreia a aparținut patriarhul Luca din sec. XII. — La 1553 trăia în Nauplia Manoil H. împovărat cu familie numeroasă (Sathas, Monumenta, IX. 46). — Gheorghe cămăraș 1591, soțul Mariei fiica lui Alexandru Vodă (1568-1577) are fii pe Aslan și pe Ion. — Contimporan e Nicolae H. stolnic 1594 (Hurmuz. XI, 489-490 XIV-101). La 1602 un H. e în divanul lui Eremia Vodă ca părcălab de Neamț (Iorga, St. și doc. VI. 15). Familia s'a continuat în Moldova.

¹² Arh. ist. I¹. 69. — Un Manta vel post. 1593 (Iorga, St. și doc. VI. 459. VII. 49). Un Manta post. e fiul lui Arghiri grecul și al Neacsăi Năsturel. (Rev. de ist, arheol. și filol. XI¹. 44).

¹³ Acest excurs, *Tzigăra*.

¹⁴ Hurmuz. XII. 426. — P. călugărul grec Azarie Tzigală, Iorga, Ist. lit. rom. în sec. XVIII, I. 37. — Cipriotel Matei Cigală, 1650, crește la Roma trei fii, Dimitrie, Ion și Ieronim. (Iorga. St. și doc. VII p. CXCVIII. — Sathas, Bibliotheca, III p. XVIII). — Despre impostorul Mihai Cigală, un călător contimporan scrie: „l'interprète du résident me dit qu'il faisait bien rire les Turcs et qu'il était de Grèce et non pas de Walachie“ (Brown, Relation de plusieurs voyages faits en Hongrie, citat de Ghedeon, în rev. grecească Ecclesiastiki Alitheia V. 89-90.

¹⁵ Acest excurs: *Caragea*.

¹⁶ Papiu, Tezaur, 1862, p. 343.

¹⁷ Hurmuz. XIV. 727. — Se știe că Matei Basarab avea un „teolog“ grec, pe Pantelimon Ligaridi, cum avea Vasile Lupu pe Meletie Sirigul, originar din Creta. (Iorga, St. și doc. VII p. CLI și CLXIX).

¹⁸ Papiu, Tezaur, 1862, p. 335-6.

jiunea împotriva lor se manifestă în cele din urmă la 1821, în mijlocul avântului spre o renaștere națională. Lipseau atunci și elementele documentare și dispoziția sufletească spre o analiză științifică a rolului pe care acești străini îl avuseseră timp de trei veacuri în istoria principatelor. Ei fură confundați cu toții în disprețul pentru „limonagiii și rahagiii Țarigradului“, cum îi numește Vaillant, răspunzători de toate suferințele neamului. Din partea adversă, s'au croit „limonagiilor“ origini împărătești. Adevărul, ca totdeauna, este tot atât de depărtat de o extremitate ca și de cealaltă.

I

Dacă în principate au fost și familii grecești cu nume bizantine, despre nici una, cu excepția Cantacuzinilor, nu se poate afirma categoric legătura cu vremurile imperiului grecesc de sine stătător.

Numele singur nu face dovada originii. Numele de Asan, Cantacuzino, Paleologu, Lascari, Comnen, Ralli, Hrisoverghi, etc., cele mai ilustre bizantine, au fost întrebuițate mai ales din sec. al XVI-lea încoace ca nume de botez¹. Așa spre pildă, încă dela 1500, trăia în Creta un Dimitrie Duca, fără legătură cu familia imperială². Crusius citează pe *pseudo*-Paleologii cari trăiau în Hio pe la 1570³. Pre-numele de Paleologu îl vom întâlni în acest excurs la familiile Moruzi și Guliano. Numele patronimic de Mamona este purtat ca prenume de un Mamona Frangopol care la 1533 pleacă din Malvasia pentru a se stabili în Creta⁴. Tot astfel numele familiei Sguromali este purtat ca prenume, în sec. al XVIII-lea, de un Caragea⁵. Numele de familie Hrisoscoleu, îl întâlnim ca prenume în familiile Ralli și Vlasto.

Numele de familii grecești s'au format, între altele⁶, și din numele de botez al unui strămoș. Astfel familia Paleologu care trăia în sec. al XIX-lea în Țara Românească, din un Paleolog Guliano⁷; Manos (= Manuil), Rizos, Gavràs (= Gavriil)⁸, etc.

¹ Atanasie H. Butura, *Τὰ νοελλήνων: καὶ ἰωρπί: ονόματα*. Atena 1912. p. 102. 104. 107. 108. — *Δελτίον*, IV. 350.

² Sathas, *Monumenta*, VI. 677.

³ Turco-Graecia, 497.

⁴ Sathas, l. c. VII. 161. Un Frangopol a fost tovarășul lui Despot (Hurmuz. VIII. 95-97). Spre sfârșitul sec. al XVIII-lea Ianache Frangopol, originar din Ianina, era dragoman al ambasadei prusiane la Constantinopol (Hurmuz. X. tabla).

⁵ Un Gheorghe Sguromali e citat în Cronica Moreei la 1296 (Büchon, *Recherches*, I. 347). În sec. al XIV-lea familia e în Laconia (Neos Ellin. IV. 183).

⁶ Revista *Vizantis*, I. 474-5.

⁷ Vezi, în acest excurs, *Guliano*.

⁸ Gavràs, rude de Comneni (Ducange, *Familiae*, 177). Un Mozalòs Gavràs la Cospol la 1563 (Sahas, *Bibliotheca*, III. 547). Crusius (Turco-Graecia, 170) citează pe Mihail Gavràs. — Pe vremea lui Chiril Lucari, un Gavrà e mare schevofilax al Bisericei (Papadopol-Keramevs, *Catal. mss. silogului*. p. 87 și *Ιεροτολ βιβλ.* IV. 239).

Cu toate acestea, este admisibil ca unele din familiile care in sec. XVI-lea purtau nume bizantine să fi fost de o asemenea origină. Mai stranie ar fi, cred, stărpirea tuturor familiilor bizantine. Martin Crusius care scria 130 de ani după căderea Constantinopolei admitea origina bizantină a următoarelor familii ce trăiau acolo pe vremea lui Gerlach, corespondentul lui Crusius (1575-8): Paleologii din Constantinopol (spre deosebire de cei din Hio), Cantacuzinii, Ralli, Notară, Vatați și Diplovatați, Lascari, Muzalon, Evghenico¹, Mamali² și altele, ceia ce înseamnă că enumerația nu este limitativă³. Se vede că în lumea grecească a Țarigradului aceste familii erau privite ca descendente din omonimele lor bizantine, adică aveau de pe atunci posesiunea de stat. Crusius adaugă că aceste familii își agonisesc cu greu existența prin ocupațiuni nepotrivite cu origina lor⁴.

Intr'adevăr, de la desființarea imperiului grecesc, alt mijloc de existență, chiar pentru familiile ilustre, nu era de cât negoțul, de care vorbește Crusius, sau serviciul militar în armatele franceze, italiene sau germane. Luptătorii greci, plătiți dar foarte des eroici, sunt cunoscuți sub numele de stratioti, armatoli sau draci⁵. Cariere publice nu le mai erau deschise în țara lor. Trebuia să le caute în străinătate, mai ales în principatele române. În patria lor puteau fi numai preoți și dascăli ai comunităților, *ἱεροδιδάσκαλος* sau protopopos⁶, cu multă influență locală.

Din sec. al XVII-lea înbrățișară cariera medicală care practică pe lângă înalții demnitari otomani, avea să le deschiză calea onorurilor⁷. Astfel își începe cariera Alexandru Mavrocordat, care intră apoi în viața publică la 1673, recomandat de Panaiot Nicusis Mamonă rezidentului olandez de la Constantinopol. Colyer⁸.

Medici, profesori, clerici învățați, interpreți în l. greacă modernă a autorilor clasici, traducători și cronicari, acești greci au adus în principate un capital cultural care n'a fost fără însemnătate și fără consecințe.

Pe la 1673 trăește cât va timp la Constantinopol, De La Croix care-și publică

¹ La mijlocul sec. XVI familia e în Nauplia (Sathas, Monumenta. IX. 5. 21) Manuil Evghenico, contimporanul lui Crusius, avea o însemnată bibliotecă. — P. Ioan Evghenico, Omont, Inventaire, IV. 112.

² Poate Mammās. Patriarhul Grigore III (1459) Melissino, era numit și Mammās (Neos Ellin IV. 114. — Omont, Inventaire, I. 298).

³ Astfel, pentru familia *Comnen*, vezi acest excurs.

⁴ Crusius, Turco-Graecia, 91: Horum major pars redimunt vectigalia regia, publicanorum que munere fungentes, annua tributa varii generis exigunt, eoque modo quidam ditescunt, alii vero miseris conflictantur. — Crusius este citat și de Du Cange care scrie tocmai la 1630.

⁵ Sathas, Bibliotheca II, prefața, pag. XXX-XXXII.

⁶ Astfel, în Corfu, familia Bulgari (Iacob Spon, Lettres écrites sur une dissertation d'un voyage en Grèce. Paris 1679, pag. 91.

⁷ O serie de diplome de doctori în medicină de la Padova, începând cu a lui Marco Maruli Bulgari din Corfu la 1677 în l. și A. Sakellion, l. c., p. 280.

⁸ Iorga, St. și doc. XXIII. 239. — Tournefort, Relation d'un voyage dans le Levant. Paris și Amsterdam 1718, II. 12.

Memoriile la 1695. In scrierea sa *Etat présent des nations et églises grecque armenienne et maronite en Turquie*, el citează (pag 5) familiile grecești mai bogate din provincii pe care Mahomet II cuceritorul le-ar fi indemnăt să vie să se așeze în capitală: Iulianò (Gulianò), Rosetti, Diplovatași, Maurocordati, Hrisoscoleo, Vlastò, Cariofil, Romaniti, Eupragiotti, Succi¹, Contaradi²; Frangopol, Mamenadi (Mamonà), Muselimi. Veneli (?), Ciuchidi (Ciuchi), Mauradi (?), Ramateni (Ramadan) și Francidi (?).

Vom vedea în acest excurs că prea puține din aceste 19 familii sunt cunoscute, documentar, încă din sec. al XV-lea, iar despre altele se poate spune categoric că așezarea lor la Constantinopol a fost mult posterioară căderii orașului sub Turci. De alt-fel De La Croix însuși nu are pretenția de a emite un adevăr istoric. El a cules probabil vorbele ce circulau prin unele cercuri grecești. Tot el scrie (pag. 3): „L'on ne doute point que les plus illustres familles ne fissent leur résidence dans cette capitale; cependant elles sont toutes éteintes, à la réserve des quatre nommées Cantacuzene, Paléologue, Assanii et Rali, lesquelles auraient même beaucoup de peine à prouver leur généalogie qui s'est si fort abatardie par la communication des Turcs qu'il ne leur est resté de la grandeur de leurs ancêtres que le nom et l'orgueil, lesquels ont passé á quelques malheureux artisans obligés de travailler pour vivre et soutenir leur ancienne noblesse de laquelle ces quatre seulement peuvent se vanter“.

„Il y en a plusieurs autres, établies á Con-ple depuis sa prise, qui veulent aussi se piquer d'ancienne noblesse, quoiqu'elle ne tire son origine que de l'industrie de ses chefs, lesquels ayant amassé de grands biens dans d'autres villes, sont venus habiter cette capitale où ils se sont élevés même au dessus des anciennes familles et ont été les ouvriers de leur noblesse...“

De La Croix sintetizează minunat o situație care s'a repetat și după aceia. În lipsă de titluri nobiliare ereditare, familiile se ridicau și cădeau, la greci ca și în țările române, după priceperea sau norocul membrilor lor. De La Croix se înșală însă în ce privește data la care familiile pe care le enumără s'ar fi așezat la Constantinopol. În ce privește familiile cu nume bizantine, este de asemenea greșit sau incomplet. Citează pe Asani, despre care Crusius spusese că nu rămăsese de cât femei; se indoește de origina Diplovatașilor, pe care Crusius o admisesese; nu citează familia Notară³. În fine cât privește familiile din provincii așezate în capitală și ajunse cu vază pe vremea lui De La Croix, lista este incompletă.

¹ Fără legătură cu familia Suțo din sec. al XVIII-lea. Vezi acest excurs: Suțo.

² Un episcop Iosif Contaratos la 1439 (Neos Ellin IX. 201). Un Alexie Contaris în Nauplia la 1540 (Pseudo Dorothei, ed 1818 pag. 438. — Grigorie Contaratos, ieromonah și profesor în Hio 1725 (Papadopol-Keramevs, 'Ιστορία. 3:31. IV. 202)

³ Familia Evghenico pare că se stinsese, iar familia Lascari nu mai era, cred, reprezentată în Grecia.

II

Asan. La 1455 mai mulți Asani fug de la Constantinopol în Italia¹. La 1504 familia se întâlnește în Creta². Pe vremea lui Crusius³, era stinsă în linie bărbătească, așa că Asanii amintiți de De La Croix nu puteau fi decât descendenți prin femei. Numele s'a întrebuițat și ca prenume. Ast-fel, un Asanis, mare retor, se vedește la Salonic 1651.⁴ Se face și confuzie între Asan și Hasan. Un Hasan, turc laz, negustor e făcut vistier de Mihai Vodă Racoviță la 1716⁵. Dintr'un Asan sau Hasan (prenume) vel sluger în divanul Munteniei la 1717 s'a tras familia boerească Asan-Micșunești din Țara românească⁶.

Argyropol. Familia cu acest nume din principate nu se poate lega de omonimii bizantini, ci mai de grabă de cei din Corfu care se urmăresc de la un Manuil † pe la 1555 până la mijlocul sec. al XVIII-lea⁷. Argyropolii moderni pornesc de la un Manoil, originar din Salonic, așezat la Constantinopol, capichehaia al lui Mavrocordat Firariul și dragoman al flotei la 1785⁸. Acesta a avut șase fii⁹ din care patru au jucat un rol politic. Un al cincilea frate, poate fi Hristofor, din Rusia, al cărui fiu Ioan, praporcic, așezat în Moldova, s'a căsătorit cu Ecaterina Miclescu nepoată, despre tată a mitrop. Sofronie, iar despre mamă a marelui log. Iordache Catargi¹⁰.

La cele arătate de Rangabe¹¹, am de adăugat:

Luca sau Lucache Argyropol a fost vel post. în Valahia la 1794, caimacam al Craiovei la 1818¹².

Iorgache A. biv vel post. și caimacam al Craiovei la 1806¹³.

Iacovache Argyropol, vel cămăraș în Moldova la 1793¹⁴, mare dragoman al Porții 1812 — 1815.

¹ Neos Ellinom. X. 113. — Ducange. Familiac, 325.

² Sathas, Monumenta, VI 690.

³ Turco Graecia, 497.

⁴ Papad. Keramevs. Ἱεροσολ. βιβλ. IV, 501.

⁵ Letop. III. 141.

⁶ St. D. Grecianu, Genealogii, I: Asanii.

⁷ Sp. Lampros, Ἀργυροπολίται Ατένα, 1910, *passim*. — Hiotis, Ἱστορία τῆς Ἑπτανήσου III 956.

⁸ Atanasie Ipsilanti, τὰ μετὰ τὴν ἄλωσιν p. 648. — Blancard. Les Maurojény. p. 31.

⁹ Lampros, l. c. p. CXIII.

¹⁰ Antonovici (Ioan acum arhiereu). Ist. comunei Bogdana, jud. Tutova. Bârlad 1905 și 1906.

Iorga, în Neamul românesc V (1910) 1127. — Copii lui Ion Argyropol au fost: a) Sevastia căs. cu Ioan Kostaki-Boldur-Negel, fiul lui Șerban și nepot de frate al mitrop. Veniamin; b) O limpia căs. cu Epaminonda Samurcaș; c) Gheorghe căs. cu Elena fiica vornicului Iordache Drăgici. Fiul acestora Constantin, a avut un fiu, Cesar (†) căs. cu Marja Alcaz, a căror fiică Adriana este soția maiorului Al. C. Filitti.

¹¹ Livre d'or de la noblesse phanariote. Ατένα 1904 p. 3—4.

¹² Iorga St. și doc VI 516. — Hurmuz. VII și S. I². — Draghici Ist. Moldovei, II. 46.

¹³ Iorga St. și doc. VI 511.

¹⁴ Ibid. VII. 83.

Aristarhi. Familia începe a fi cunoscută de la frații Stavrache și Abraam, originari din Șerifu, fiii bancherului Hagi-Nicolache¹. Stavrache a fost poreclit Aristarhi de dascălul său Logadi². La 1810 era agă și capichehaia al lui Alecu vodă Suțu³. La 1821 devine mare dragoman. Miltiade Aristarhi, principe de Samos, a fost căs. întâia oară cu o româncă, Zoe Drugănescu.

Balasache-Muselim, Ramură de Paleologi. Familia Muselim este calificată în izvoarele grecești de imperială, βασιλική⁴. La 1561 trăește un Paleolog τοῦ Μουσαλίμ⁵, adică fiul lui Musalim, prenume care devine poreclă. La mijlocul sec. al XVII-lea întâlnim pe Ioan Muselim în consiliul patriarhului la 1646⁶; pe Manolache Muselim care primește la 1647 ca exarhie episcopia Platsa Monembasiei⁷; pe Lascarache Muselim care la 1655 primește și el ca exarhie niște mănăstiri⁸.

În a doua jumătate a sec. XVII-lea trăește Dionisie Muselim zis și Seroglani „care-și trage neamul din Cantacuzini și Paleologi”⁹, mitropolit al Larisei la 1664, iar de la 1671 patriarh în diferite rânduri sub numele de Dionisie IV cel nou¹⁰. Acest patriarh ia asupra-și din apa botezului pe nobilul Ianache Vizantiul, fiul boerului Stamos și al Sultanei din neamul „impărătesc al Muselimilor”¹¹. Un Stamos e capichehaia și membru în consiliul patriarhiei la 1646¹², poate identic cu Stama pe care Poarta se gândea să-l facă domn în Țara-Românească la 1684¹³. Fiul, Ianache Stama, a fost vel post. în Valahia în timpul lui Nicolae Vodă Mavrocordat (1719—1730)¹⁴.

Contemporan cu acesta este Gheorghe Muselim pe care Duca Vodă se gândea să-l facă ginere, dându-i pe fiică-sa Ecaterina¹⁵.

Tot contemporan este Balasi sau Balasache (= Pavlache¹⁶) Muselim, paharnic în Țara Românească la 1664 — 9 și la 1682¹⁷. Trebuie deosebit de iereul Balasios

¹ Blancard, I c. 31. 517

² Stamatiade, Biografia marilor dragomani, tr. Erbicianu, p. 106,

³ Hurmuz, XIII trad. 110. 119. 120.

⁴ Papadopol-Keramevs, Γεροσολ. βιβλ. IV. 397.

⁵ Același Biblioteca Mavrocordaților, p. 150. — Acest excurs, *Paleologu*.

⁶ Acelaș, Catalogul mss silogului, 102 — 3.

⁷ Sathas, Bibliotheca, III. 581

⁸ Ibid. 590

⁹ Lampros, Catalogul mss de la Atos, I 320. „Din petnarii împărătești” și rudă cu Cantacuzinii (Mag. ist. V. 93)

¹⁰ La 1682 „ε Valahia veniens, dignitatem patriarchalem iterum recuperavit” (Le Quien, Oriens, 344)

¹¹ Pap.-Keramevs, Γεροσολ. βιβλ. IV. 397.

¹² Același, Catalogul mss Silogului, 102—3

¹³ Filitti, Din Arhivele Vaticanului, II. 147.

¹⁴ Grecianu, Genealogii, II. 158.

¹⁵ Hronograful lui Dapontes, în Sathas, Bibliotheca, III. 24.

¹⁶ Miliaraki, Οικολογία Μαμωνά, p. 70.

¹⁷ Const. Căpitanul, ed. Iorga. 160. — Geneal Cantac. ed. Iorga, 98. 207. — Iorga, St. și doc. III. 97. V 303.

care între 1672 — 1701 este nomofilax, retor, schevofilax și hartofilax al marelui Biserici, prietenul lui Alex. Mavrocordat Exaporitul¹.

Balasache Muselim are fii pe Alexandru Muselimul, ceauș za aprozi la 1695 care moare, tot ceauș, la 1726 și se îngroapă la Radu Vodă², — și pe Șerban, biv vel armaș, capichehaia al lui Grigore Vodă Ghica al Moldovei la 1739³.

Genealogia Cantacuzinilor⁴ menționează pe un Balasache scoborător din Florica fiica post. Const. Cantacuzino, și care a avut fii pe Constantin și Radu. Într'adevăr, la 1752 trăia Radu vel clucer, frate cu Constantin Balasache vel șetrar, a căror mamă era Florica Bengescu. În doc. din 1786 lămurește că Radu Balasache era fiul lui Alexandru Muselimul. Tot Genealogia zice că alți Balasachi scoborau dintr'un frate al lui Alexandru. Pe lângă fratele Șerban, un. ms păstrat la sf. mormânt amintește și de un „Constantin al lui Balasi“, căs. cu o Melissino⁵. Acesta va fi Const. Muselimul, omul lui Ioan Mavrocordat tergimanul, la 1711⁶. Mss de la sf. mormânt vorbesc și de un Lascarache Muselim la 1748⁷.

Din Șerban cred că scoborau următorii.

Iordache Balasache agă 1749, pah. 1751, căminar 1756 — 7, vel post. 1764 în Moldova⁸. Era † 1777. Căsătorit cu Casandra, are fică pe Elena soția vornicului Toader Cantacuzino Deleanu.⁹

Dimitrașco post Balasache, † 1756, se îngroapă la Văcărești¹⁰. Căsătorit cu Sultana Mano, are fică pe Smaranda soția agăi Hrisoscolev, îngropată la Mihai Vodă († 1776)¹¹, — și doi fii, zice Genealogia Cantacuzinilor¹², din care unul a murit în Rusia la 1784. Acesta e poate Radu Balasache, medelnicer la 1775¹³. Celalt e poate Grigorașco Balasache, vtorii log. în Muntenia la 1777, vel comis 1779, vel spătar la 1783 — 4¹⁴, hatman și părcălab Sucevei la 1793¹⁵, ginere al lui Mihai Vodă Suțu

¹ C. G. Mano, Documente, 61. — Lampros. Catal. mss de la Ato, II. 244 — 6. — Eccles. Al. III. 405.

² Rev. istorică I. 59. — Iorga, Inscriptii, I. 247.

³ Dapontes, Ephémérides daces. ed. Legrand, II. 315.

⁴ Ed. Iorga. 81.

⁵ Grecianu, Genealogii, I. 253 — 4.

⁶ Pap. — Keramevs, Ἱεροσόλ. βιβλ. IV. 313.

⁷ Letop. II. 115.

⁸ Pap. Keramevs, I c. IV. 315.

⁹ Letop. III 223. 251. — Iorga, St. și doc. V. 158. VII. 219.

¹⁰ Acad. Rom 32 VII și comunicație a prof. I. Tanoviceanu.

¹¹ Iorga, Inscriptii I. 76.

¹² Ibid. I. 257. — C. G. Mano, I c. 107 — 8.

¹³ Ed. Iorga, 391: Balasache e însă numit Ramadan. Vezi acest nume în excursul de față.

¹⁴ Copie de pe hotărânicia moșiei Scorțeni a mânăst. Mislea, 15 Iunie 1775, în Arhiva G. Gr. C.

¹⁵ Bisericii cu averi proprii, II. 30. — Iorga, Inscriptii, I. 69.

¹⁶ Iorga, St. și doc. VII. 82.

cel bătrân ¹ cu care vine la București la 1800. Grigorașcu a avut un fiu, Miha; comis la 1819².

Poate că un al treilea fiu al lui Dumitrașco a fost Macarie Balasachi, mitropolit de Arta³.

Bellu. Familie din Macedonia, cunoscută din a 2-a jumătate a sec. XVIII-lea. Un Bellu e șef de bandă la Meșovo, 1770. — Din preotul Atanasie, sachelar, și Elena Bellu, s'a născut la 1799 Atanasie Sachellario, cel d'intăi colon grec la Taganrog și căpitan rus. ⁴ In sec. al XIX-lea familia exista încă la Ianina. ⁵

Calerghi. Familie cunoscută în Creta din sec. al XIV-lea, apoi în Corfu și Cefalonia. ⁶ Arhimandritul Mitrofan Calerghi săvârșește la 1734 mănăstirea Miera în Moldova. ⁷

Caliadi. Sotir C. născut în Acarnania la 1796, vel post., † la Viena la 1859 căs. cu Elena Aristarhi, a avut o fiică Maria căs. cu doctorul Spiridon Mavrogheni-pașa, și un fiu Constantin, mare retor al Bisericei, căs. cu Constanța Fălcoianu. ⁸

Caliarhi. Familie din Hios, ai căreia membrii au îmbrăcat des caracterul sacerdotal sau s'au îndeletnicit cu medicina. Anton C. este „pnevmaticos“ și „protec-dicus“ în Hios pe la 1580. ⁹ Pantaleon (=Panteli, Pantelimon¹⁰) Caliarhi, medicul lui Brâncoveanu, ¹¹ are o fiică Mariuța, care trăia la 1712, ¹² și un frate Petre, preot în Hios. Contemporani cu aceștia au fost Ioan C. medic din Hios la 1714 ¹³ și Antonie Caliarhi continuatorul neamului boerilor Florești în Țara Românească. ¹⁴

Familia Caliarhi se mai întâlnește în sec. XVIII-lea în insula Miconos ¹⁵ și în principate ¹⁶.

¹ Rangabe, l. c. 218 nu cunoaște pe această fiică a lui Mihai Vodă.

² Grecianu, l. c. I. 253 — 4.

³ Mano, l. c. 107 — 8.

⁴ Izvoare și lămuriri, în Filitti, Corespondența cu Metternich și cu Gentz, p. 6 și n. 4.

⁵ Anghelichi Bellu la 1840 (Acad. Rom. Creșterea colecțiilor, XXIV. 93 — 4).

⁶ Hiotis, l. c.

⁷ Iorga, Inscriptii I. 23.

⁸ Blancard, l. c. 698.

⁹ Crusius, Turco-Graecia, 233—5.

¹⁰ Butura, l. c. 80.

¹¹ Scrisori ale lui Pantaleon C., *achistor*, c Hrisant Notară. 1707. 1712, citate în Sathas, Bibliotheca, III. 525.

¹² Hurmuz. XIV. 472.

¹³ I. și A. Sakkelion, l. c. 202.

¹⁴ Vezi pag. 42 n. 5 și Hurmuz. VI. 243.

¹⁵ Neos Ellinom. VI. 330. — Caliarh e și mitrop. Dionisie V al Larisei în sec. XVIII (Rev. Vizantis p. 236 λε)

¹⁶ Costache Caliarhi, zis Chiani, portar în Moldova 1777, clucer și caimacam al lui Mavrogheni la Focșani 1783 (Urechia. III. 170) log. și caimacam Craiovei 1806, căs. cu Ralu Moruzi (Hurmuz. XIII trad. 73. — Cronicul lui Naum Râmniceanu, în Erbiceanu, Cronicarii greci, 267. — Rangabe. l. c. 154) Grigoraș C. cămăraș în Moldova 1800, post. 1806 — 7 (Iorga, St și doc. VI. 7 — 8. 203).

Caragea. La cele arătate de Rangabe,¹ adaog următoarele.

Un Nicolae Caragea e dovedit la Arta, 1487².

Fostul agent de negoț și ban al lui Mihai Viteazul, Mihalcea Caragea, a căruia legătură cu ceilalți Caragea n'o cunosc, a avut un frate Iorgu și trei surori, iar copii, de la soția lui Marula, pe Patrașco, și pe Preda soția lui Radu clucer Buzescu³.

Constantin sau Costea Caragea, care se întâmpină și în Valahia la 1591, a avut o fiică, *Cocona*, soția lui Scarlat Beylicciul.⁴ Printre copiii născuți din această căsătorie a fost și faimoasa Roxandra, mama lui Al. Mavroc. Exaporitul, renumită în lumea cultă grecească din a 2-a jumătate a sec. XVII-lea. S'au păstrat scrisori către dânsa de la Ioan Baptist Typaldo din Cefalonia, dela Ioan Bubuli din Creta, de la doctorele Dimitrie Pepanò din Hios.⁵ Ei îi dedică Typaldo la 1680 *Florile Helicomului*⁶. Ea moare la 29 Aug. 1684.

Dumitrașco Caragea⁷, fiul lui Costea, a fost tatăl fraților Caragea care în prima jumătate a sec. XVII-lea au dregătorii în principate:

a) Ioan e acel „nepot al lui Scarlati“ post. în Moldova, 1625 care reface biserică sf. Sava din Iași⁸ și este apoi, înainte de 1633, ctitorul mănăstirei sf. Arhangheli din Vai-de-ei (Slobozia) Ialomița⁹.

b) Pavlache, capichehaia al Moldovei la 1646 — 7, urmărește scaunul prietenului său Vasile Lupu și este ucis prin mijlocirea acestuia la 1650¹⁰. E acelaș cu Pavlache spătar în Valahia la 1631¹¹, apoi ban care a avut 2 fiice, pe Stanca de la Ogreni și pe Elena căs. 1) cu Radu post. fiul lui Stroe vornicul Leurdeanu și al 2) cu Ianache vist. din Pitești, 1666. 1668¹².

¹ L. c. 75 și urm.

² Neos Ellinom. 1910 p. 167. — P. origina din Caramania, Sathas, Bibliotheca, III 547 și Eccles. al. III 157.

³ Tocilescu, în Columna lui Traian, 1872 p. 241. — Harmuz. XII. 500 — 1. — Iorga Fundațiile Domnilor români în Epir, 1914, pag. 13 — 14.

⁴ Filitti, Un grec românizat. Stolnicul Ștefanache Cremidi, în Revista istorică I (1915) 107 n. 5. — P. prenumele de *Cocona*, v. și Butura, l. c. p. 111. — Rangabe o numește greșit Elena, iar Legrand, iarăși greșit, Zoe (Généalogie des Maurocordato de Cple, ed. 2-a)

⁵ *Dellion*, III 279. II 275. — Lampros, Mss de la Atos, II. 441. — În Valahia, Pană (=Panos Banos, Notas. Panaiot, v. Butura p. 95 — 6; Pepanò, frate cu Ghinea cupeț, pe vremea lui Matei Basarab (Iorga, St și doc. VI. 601).

⁶ Legrand, l. c. p. 55.

⁷ Neos Ellinom. X. 399.

⁸ Iorga, St. și doc. VII p. CXIX. — Melhisedez, Notițe istorice și arheol. p. 244.

⁹ Vezi doc. 181.

¹⁰ Harmuz. XIV. 139 191. — Iorga, St. și doc. IV. 240.

¹¹ Iorga, St. și doc. VII 272.

¹² Constantin căpitanul, ed. Iorga, 123. 162 nota. — Genealogia Cantac. ed. Iorga, 64. 75. 111. 153. — Document în posesiunea d-nei General Corlătescu, născ. Cocorăscu: jupânul Toma (Vlastò) post. din Țarigrad cumnatul lui Apostolachi comis, i *Pavlachi banul* și al Costei comis, dă zapis cumnată-si Voicai (Cocorăscu) jupâneasa lui Apostolachi (Caragea) ot Ojigeni, în zilele lui Matei

c) Apostolache, e vel ceășnic in Moldova, 1667, vel comis, vel pah. 1668, vel spătar 1673¹.

d) Costache v. post. în Muntenia 1662, din care a scoborât familia cunoscută în sec. XVIII.

Dumitrașco C. e vel post. și capichehaia al lui Antioh Cantemir 1695-1705 și caimacam în Muntenia Iulie 1737. Moare în Dec. acelaș an².

Costache C., tatăl lui Nicolae Vodă, a fost vel sluger 1735, 1738-9, vel pah. 1739, capichehaia 1740, membru în consiliul patriarhiei 1757. A murit la Cos-pol, 1771³.

Evstratiade Sofroniu, mitropolit de Leontopol, a publicat în Alexandria la 1910, Pandectele lui Nicolae Caragea. E vorba de Nicolae Scarlat Caragea, log. al patriarhiei la 1733, care avea o însemnată bibliotecă⁴.

Nicolae Vodă care a fost și vel cămăraș în Moldova, 1754, vel post. la 1763⁵, a avut un frate Gheorghe, divictar în Moldova la 1777⁶, diferit de Iordache vel pitar 1753-5, apoi vel stolnic în Valahia 1764-8⁷.

Zaharia sau Sguromali Caragea a fost vel portar în Valahia la 1703⁸, apoi doftor al lui Mihai Vodă Racovița la 1716⁹. A fost căsătorit cu fiica lui Teodor capichehaia¹⁰.

Caraiani, Caraianni sau Caragiani, veche familie de eupatrizi ianinoți¹¹. Leon-tari Caraiani de la sfârșitul sec. al XVII-lea a avut fii pe Bălașa, Pană, Mihai și Nicolae, acești doi din urmă agenți de negoț și politici ai lui Constantin Vodă Brâncoveanu¹². Din căsătoria Evloghiei Caraiani cu bancherul Cristodul Marutzi pe la 1736, s'au născut frații Marutzi din care unul ajunsese marchiz și se căsătorii cu

Basarab. Apostolachi fusese la Ierusalim în anul 1653. — E vorba de o pricină a Voicăi cu Drăghici vist., Preda sluger, Udrea clucer Doicescu și fratele acestuia, Colțea vornic. — Semnează Toma Vlastó, ca epitrop al boerului Costea Karațza (Caragea) și al soriei sale Bălașa. — Intr'un doc. de pe timpul lui Brâncoveanu, în aceeași colecție, se arată că Voica a lui Apostolache Caragea era vară primară cu frații Ion și Vlad Cocorăști.

¹ Iorga, St. și doc. VI. 87. VII. 75. 317. 367. — Const. căpit. ed. Iorga, 123.

² Dapontes, Ephémérides, ed. Legrand, II. 1821.

³ Iorga, St. și doc. VI. 273. — Dapontes, l. c. II. 160. 168. 170. 182. 192. 219. — C. G. Mano, l. c. 84-5. 149. — Hurmuz. XIII. trad. 363.

⁴ Vezi επετηρίδιοπαρνασσού 1904, pag. 5.

⁵ Arhiva din Iași, VIII. 362.

⁶ Hurmuz. XIII trad. 69. 80. 82.

⁷ Galeșescu, Eforia spitalelor, 264.

⁸ Foletul novel al lui Brâncoveanu, în Rev. Română I (1861) 677.

⁹ Letop. II. 350. 362. III. 143. — Hurmuz. XIII. 152. — Pap. Keramevs, Ιεροσολ. βιβλ. IV. 397-8. — Iorga, Ist. lit. rom. în sec. XVIII, I. 266.

¹⁰ Hurmuz. XIII. 170.

¹¹ Aravantinó, Hronografia Epirului, II 261. 264. 276. — Eccles. al, 1904 p. 29.

¹² Lampridi, Epirotice, III. 54 — 5 — Hurmuz. IX². 29.

Zoia ficia lui Scarlat Vodă Ghica. Constantin Caraiani a fost medicul lui Grigore Al. Ghica la 1763 și sfătuitorul acestuia în reorganizarea școlilor Moldovei¹.

Caramanlău. Familie originară probabil din Caramania. Dumitrașco C. e vel portar în Valachia pe la 1665 apoi vel post. la 1689, 1698—9². — Iordache C. biv vel clucer 1708 apoi vel post 1726, 1739⁴ a fost căsătorit cu Maria ficia lui Matei Filipescu, stolnic și a Saftעי Chiriac Sturdza⁵. Fiul lor Constantin era vtori postelnic la 1726 și s'a căsătorit cu Maria Cojescu⁶. A avut fiu pe Gheorghe și o fiică Luxandra soția lui Chivu Căplescu, zis și Cocorăscu, 1792. — Biserica din Măgurele (Prahova) a fost zidită la 1781 de stolniceasa Ancuța Caramanlău cu fiul ei Ioan, biv vel căminar⁷. Ioan a fost căsătorit cu Maria Băleanu și a avut două fiice: pe Elena căs. cu Matei Toma Cantacuzino și pe Ruxandra soția marelui log. Scarlat Mihălescu⁸. Un Ioan C. e serdar la 1792⁹, vel pah. la 1794. Un Dumitrache C. polcovnic, ispravnic de Vâlcea, a fost omorât de voluntarii nemți pe vremea lui Mavrogheni¹⁰.

Cariofil. Familie nobilă originară din Creta, de unde a trecut la Corfu¹¹. Un Matei Cariofil din Creta este la începutul sec. al XVII-lea, mitropolit de Icona¹². Tot pe atunci un Matei C. (acelaș?) e în corespondență cu Gheorghe Moschetti cej care a fost și trimis al lui Gaspar Graziani la Florența¹³. Fiu al lui Matei C. din Cydonia a fost celebrul Ioan Cariofil care de tânăr publică la Paris o „Confutatio Nili Thessalonicensis de Primatu Papae“. E logofăt al Bisericeii între 1644—8, apoi după Constantin Gulianò, mare logofăt la 1680 și 1691¹⁴. S'a pastrat o mare parte din corespondența lui, care se întinde între anii 1641—1690. Compromis cu calvinii la 1692. A murit în București și s'a îngropat la Radu Vodă¹⁵.

Contemporani cu Ioan, au fost Andronache (în unele izvoare Anton) Cariofil

¹ Aravantino, l. c. p. 262.

² Erbiceanu, Bărbați culți greci și rom., în An. Ac. 1904—5, 165.

³ Const. căpitanul, ed. Iorga, 161. — Iorga, St. și doc. V. 346. VII. 167.

⁴ Dapontes, Ephémérides, II. 196.

⁵ Iorga, St. și doc. V. 108. 408.

⁶ Iorga, St. și doc. V. 410. — Arh. st. Ep. Buzău, pachet 31.

⁷ Iorga, Inscriptiile.

⁸ Revista Lit. și arta română XII (1908) 340.

⁹ Galeșescu, Eforia spitalelor civile, 115.

¹⁰ Urechia, IV. 573.

¹¹ Hiotis, l. c. 956.

¹² Le Quien, Oriens christianus, p. 107.

¹³ Papadopol — Keramevs, Catalogul mss silogului, 89. — Filici, Din arhivele Vaticanului, II. 120

¹⁴ Lampros, Catal. mss de la Atos I. 264. — Neos Ellin IX (1912) 344 n. 2; IV. 31. — Omont Inventaire, III. 333. — Sathas, Bibliotheca, III pag. XVIII și 516. — Pap. Keramevs, Ιεροσολ. βιβλ. IV. 327. — Mano, l. c. 61. — Iorga, Doc. Cantac. 97. — Acelaș, St. și doc. VIII p. CCXIII.

¹⁵ Pap. Keramevs, Catal. mss silogului 92—3. — Cf. articolul lui Pericle Zerlenti în Deltion. VI. 73.

tot din Cydonia, protovestiar al Bisericei † 1690¹ și Manolache C. în corespondență cu dascălul Eugeniu Ianuli la 1674².

Ioan Cariofil, căruia i se zicea și Rali³, a avut copii pe:

Andronic⁴, poate același cu Andronache de mai sus;

Manolache mare retor al Bisericei, căsătorit cu Zoe Mavrocordat, sora Exaporitului. El † 1688. A avut o fiică Ruxandra † 1680;

Ralache, mare eclesiarh și hartofilax al Bisericei la 1691. Mort 1706. Trebuie deosebit de omonimul său, elevul lui Dimitrie Cantemir, și care aparținea familiei Eupragiotti⁵. Căsătorit cu Smaragda, Ralache Cariofil a avut fii pe Dumitru, Ioan, îngropat la Radu Vodă 1746, Elena, Constantin și Mihalache Ralache, acesta din urmă vtorii post. a lui Mihai Vodă Racoviță în a doua domnie în Moldova⁶; (1707-1709). Mihalache moare la 1756, lăsând o fiică Marioara, † 1777⁷.

Cred că Iordache *Caraonfil* (?) post. în Moldova la 1787⁸ aparținea acestei familii.

Carydi. Gheorghe C., originar din Trikke ținutul Ianinei a fost vistier în Țara Românească, ucis de Seimeni pe vremea lui Matei Basarab⁹. În sec. al XVI-lea familia peregrinase prin Cipru, Cefalonia și Zante¹⁰. — Toma C. trăește la Constantinopol 1728¹¹. Atanasie C. din Cipru, ieromonah la 1773¹², devine episcop de Nicomedia. Fratelui său, marele hatman Const. C. a fost cumnatul marelui post. și ginere domnesc Const. Vlahutzi și socrul căminarului Toma Filitti¹³.

Catargi. V. nota la doc. 679.

Cigara vezi Tzigară.

Ciuchi. Constantin și Toma Tzuchi membrii în sinodul patriarhiei țărigrădene la 1691, erau nepoți de fii ai lui Toma care „fusese trimis de Poartă în misiune în „Rusia să negocieze pacea prin care otomanii au dobândit orașul Tanais, numit

¹ Lampros, Catal. mss de la Atos, I. 139.

² Ibid. II. 416.

³ Hatzi, I. c. 73—4.

⁴ I. și A. Sakellion, *κατάλογος εθνικῆς βιβλιοθήκης*, p. 200.

⁵ P. Zerlenti, Efemeridele lui Ioan Carofil, în *Deltion*, III. 275—290. — Hurmuz. XIII trad. p. XVII. — C. G. Mano, I. c. 61. — Confuzie în Iorga, Ist. lit. rom. În sec. al XVIII-lea, I. 34 n. 1.

⁶ Letop. II. 71.

⁷ Papadopol — Keramevs, Biblioteca Mavrocordatilor, 175. — Neos Ellin. IV. 217.

⁸ Iorga, St. și doc. VII. 132.

⁹ Ibid. IV pag. CCLXII și VII p. CLXIX. — Același Const. cap. 133 n. — Aravantind, I. c. II. 167.

¹⁰ Sathas. Monumenta, IX. 37. — Hiotis, I. c. III. 956. — Miliaraki, *γεωγραφία τοῦ νόμου κεφαλ. γ'ας*, 117.

¹¹ Papad. Keramevs, *Ἱεραπολ. βιβλ.* III. 87.

¹² Ibid. IV. 364.

¹³ Filitti, *Așezământul Dositei F.* p. 150.

„acum Azof sau Azaki și a fost ucis pe drumul întoarcerii de Cazacii de la Don“¹.

Toma a avut fiică pe Pulheria, a doua soție a lui Nicolae Vodă Mavrocordat și fiu pe Constantin, vel comis în divanul Moldovei la 1715 în vremea cumnă-tului său².

La 1758, un Constantin Ciuchi este biv vel pah. în Muntenia³.

Nepoata de soră a unui Ciuchi, Efrosina, ar fi fost, zice Genealogia Cantacuzinilor⁴, a doua soție a lui Scarlat Vodă Ghica, domnul Țării Românești la 1758-61. Se atribuie acestui domn trei soții: fiica lui Mihai Racoviță; fiica lui Gheorghe Cantacuzino Deleanu și fiica banului Gheorghe (banul Costache n'a existat) Moruzi. Mamele acestora sunt însă cunoscute; nici una nu este arătată a fi din familia Ciuchi.

La 1741 Toader Cantacuzino din Moldova are însă de ginere pe un Enache hatmanul zis de cronicari *grecul*, ruda lui Constantin Vodă Mavrocordat.⁵ De oare-ce mama lui Constantin Vodă era Ciuchi, cred că Ianache era din aceeași familie. Dar tot în cronică⁶ se spune, e drept, că Enache hatmanul fusese spătar în Muntenia și că era fratele doamnei Smaranda a lui Nicolae Vodă; cred însă că este o confuzie cu celalt Ianache, fratele într'adevăr al Smarandei, dar care a fost căsătorit cu Smaranda fiica lui Barbu Grecianu Petroianu.⁷ S'ar putea însă ca Ianache să se fi căsătorit a doua oară, iar rudenția de care vorbește cronică cu Constantin Vodă să nu fi fost de sânge, ci numai aceea că Ianache era fratele *mașterii* Domnului.

Un Manolache Ciuchi e post. în Moldova la 1784 — 5, în timpul domniei lui Alexandru Mavrocordat, fiul lui Constantin Vodă.⁸

Comnen. Familie bizantină pe care n'o mai citează nici Crusius, nici De La Croix, dar care nu se stinge, totuși, de cât în sec. al XVIII-lea. Ducange cunoaște pe Comnenii care pe vremea lui trăiau în Savoia.⁹ În Moldova, în sec. al XVI-lea, figurează în rândurile boerimei, un Gheorghe Comnen.¹⁰ În linie bărbatească familia se stinge prin doctorul Joan Molivdos Comnen, protomedic al lui Const. vodă Brân-

¹ Legrand, Généalogie des Maurocordato de C-ple, ed. 1-a pag. 14: Σειρά τοῦ γένους τῶν Μ.—Mano l. c. 61.

² Legrand, l. c. — Genealogia Cantac. ed. Iorga. 338, — Același, St. și doc. VI. 419. — Letopisete, II. 171.

³ Doc. din 12 Martie 1758 Arh. Stat. No 1 roșu din 7 Iulie 1853: actele caselor Meitani cumpărate de Stat.

⁴ Ediția Iorga, 401.

⁵ Iorga St. și doc. VII. 205. — Letop. III. 183.

⁶ Letop. II 416 — 17.

⁷ Geneal. Cantac. 323.

⁸ Iorga St. și doc. VI. 185.

⁹ Familiae augustae byzantinae, p. 200

¹⁰ Hurmuz. XII, tabla.

coveanu, profesor de științele fizice și de matematici la școala grecească din București (1689 — 1700), apoi mitropolit al Dristrei (Silistrei) sub numele de Ierotei.¹

Cortazzi. Familie cunoscută din sec. al XVI-lea în Creta, apoi în Corfu.² Gheorghe C., fratele mitropolitului Meletie, învață la Padova la 1658.³ Un Cortazzi e mare log. al lui Cantemir la 1711.⁴

Cremydi.⁵ Numele se trage de la satul Cremidi în eparhia Navarin.⁶ O notiță de familie⁷ poartă: „Neamul nostru Cremida se trage din Constantin ce a făcut „biserica sf. Ioan Teologul de la Ianina.⁸ De la Anton, ginerele lui Scarlat de la „Țarigrad, s'au tras două ramuri. Din una a fost stolnicul Ștefanache spânzurat la „București. Din cealaltă, Gheorghe Alexiu⁹ de la Ianina, care a avut pe Constantin „cumnatul mitropolitului Dositei. Din acesta ne tragem cele patru ramuri de acum: „A lui Silivestru, care a ținut pe Măneasca; a bunicului meu Diamandi de la Nișcov, „care a ținut pe Elena Vlahutzi; a lui Nicolae de la Rădulești și a lui Dumitrache, „tatăl lui Nastasache. Erau veri cu învățatul Gheorghe¹⁰ din Rusia...

Dacă notița este exactă, trebuie deosebiți trei Antonie: ginerele lui Scarlat Beilicciul; fiul său, care a fost în misiune la Viena la 1688 cu vărul său bun despre mamă Alex. Mavrocordat Exaporitul; și fiul acestuia, Antonie vtori comis 1703, mare comis în divan la 1724, tatăl stolnicului Ștefanache.¹¹

¹ Articol de Papadopol-Keramevs, în *Deltion*, II. 667.

² *Hiotis* I. c. — Flaminio Cornelio, *Creta sacra*, 74.

³ *Istoria gimnaziului din Padova*, de Papadopol Comnen, vol. II.

⁴ *Hurmuz*. IX. 456.

⁵ P. amănunte și izvoare mă refer la lucrarea: *Așezământul cultural al mitropolitului Dositei Filitti*, pag. 111 și urm. cu adăgirile și retificările făcute prin articolul: *Un grec romanizat; stolnicul Ștefanache Cremidi*, în *Revista istorică* I (1915) p. 105.

⁶ *κἀτω χρημύδεια* și *ἀνω χρημύδεια τοῦ δήμου Βουφράζου*. catagrafie din 29 Sept. 1690 în *Deltion*, II. 701.

⁷ Găsită după moartea mamei mele (Febr. 1914) printre hârtii vechi de familie pe verso unui document. Scrisul este al tatălui meu. Aș crede că informațiile sunt date de Anastase D. Filitti, de care aminteste notița, născ. la 1800, care a învățat la Pisa, a practicat advocatura în București încă de la 1837 și a murit în vârstă de peste 80 de ani.

⁸ E vorba de biserica de la Bizdunopulo de lângă Ianina, 1635 care trebuie deosebită de aceia cu același hram de la Pogdoriana, ctitorie a tatălui mitropolitului Dositei F. la 1765 (greșit considerate ca una și aceeași biserică, în *Așezământul*. p. 115 și n. 4).

⁹ Adică Gheorghe fiul lui Alexie. Un Alexie Cremidi este întradevăr, în sec. al XVII-lea ctitoria biserica Sf. Ioan din Castritzi, eparhia Ianina (Neos Ellin. XI. 31). — Gheorghe figurează imediat înaintea părinților în pomelnicul episcopului Constandie al Buzăului (Pomelnicul dela 1805 al schitului Găvanele, dăruit de mine Acad. Rom.)

¹⁰ V. *Așezământul Dositei F.* p. 126.

¹¹ Foletul novel al lui Brâncoveanu, în *Revista română* I (1861) p. 678. Sub anul 1703 Iulie 15: Au venit *Antonie comis* cu veste că au mazilit pe Sultan Mustafă...

Damari. Nicola Cernovodeanu, zis și Damari, vel pah. la 1760, fratele Sandei Toma Guliano, are fii pe: Maria † 1788 soția lui Manolache Ipsilante † 1789; pe Ioan Damari vel. log. 1788 v. vist. 1794, v. vornic. 1795, † 1798, și pe Zamfirache, vel pah. în divan la 1782,² căs. cu Maria fiica lui Matei clucerul Cantacuzino fiul beizadelei Iordache.

(*Slătineanu*)
Un Ion Damari are copii pe Iancu, Mariuța, Dumitru, Luxandra și pe Iordache logodit la 19 Mai 1764 cu Sultana fiica lui Toma Crețulescu, vel log. la 1791, al căruia testament din 1797 scris la Filipeștii de pădure se află în original în colecția mea de acte. Din testament se vede că Iordache și frații lui aveau de mătușă pe Catrina Bălăcianu, năș. Cantacuzino, sora Smarandei măritată cu șetrarul Ioniță Slătineanu. Numele fraților lui Iordache sunt aceleași ca ale fiilor lui Ioniță Slătineanu și ai Smarandei. Iordache are moșie la Filipeștii de pădure unde sunt proprietari și aceia. Testamentul lui Iordache îl găesc printre actele Slătinenilor. Aș deduce că mama lui Iordache era tot Smaranda Slătineanu și că Dumitru, Iancu, Mariuța și Luxandra erau numai frați de mamă ai lui Iordache.³

Un Gheorghe Cernovodeanu vel stolnic 1760 era † 1793 când trăia fiul său Ioan, șetrar.

Depasta. Petrachi Depasta, doctorul și cronicarul lui Const. Vodă Mavrocordat la 1739. 1741⁴ a avut fiu pe Dracache Depasta vel spătar, apoi vel vornic în Moldova între anii 1778 — 1793.⁵

Dimachi., de la prenumele Dimo.⁶ Ștefanache Dimachi a fost doctor al valiului Rumeliei și dragoman la Belgrad, 1739.⁷ — Toma D. e dragoman al flotei la 1763 — 6.⁸ În Moldova în sec. al XVIII-lea, trăesc Manolache D. jicnicer și stolnic care era mort la 1794⁹; Tomazichi, biv vel agă la 1778¹⁰ Nicolae, biv vel spătar a 1814, și poet.¹¹ Poate soră a lor a fost Elena D. soția lui Lascăr Rosetti.¹²

¹ Arh. Stat. Sf. Spiridon, pach. 1 doc. 11. — Nu știu de va fi fost în legătură cu Enache ot Cernavoda, † 1736, îngropat în biserica Antim (Iorga, Inscipții, I. 280), sau cu ctitorii de la Titireci, între anii 1729 — 1747: Damaschin Cernovodeanu egumen, State frate, Calea soră, Iorga Cernovodeanu, Nica log., Mihalache și Ioan Cernovodeanu (Bulet. com. monum. ist. VII. 196).

² Zamfir Nicolache (Galeșescu, Eforia Spitalelor, 92).

³ Iorga, St. și doc. XXII. 91. — Acelaș, Doc. Cantac. 317 nota. — Geneal. Cantac, 173. 361. 421 — 2. — Urechia, Ist. Rom. II. 149. — III. 592. — IV. 193. 484. 497. — cf. Grecianu, Genealogii, I, confuzie despre copiii lui Ioan șetraru Bălăcianu. Acesta n'a avut de cât un singur fiu, pe Mihai.

⁴ Dapontes, Ephémérides, II 372. 392. — Iorga, St. și doc. VI. 219.

⁵ Hurmuz. XIII trad. 93. — Iorga, St. și doc. VII. 82. 238. 240. 252.

⁶ Butura, l. c. 62. cf. revista Vizantis I. 191 — 2 și Νεος Ellin. Un boer. Dimachi fiul lui Hagi-Anagnosti, economul, la 1783.

⁷ Dapontes, Ephémérides, II 359.

⁸ Blancard, Les Maurojeny, p. 36 și 754.

⁹ Iorga St. și doc. V. 418. VII 126. 135.

¹⁰ Ibid. XIX p. 23.

¹¹ Iorga, St și doc. VI. 51. — Același, Iorga. Ist. lit, rom. II. 494 — 5.

¹² Rangabe, l. c. 191.

Diplovatatzi v. Vatatzi.

Duca. Multe familii cu acest nume, fără legătură cu familia bizantină.

Un Duca e capichehaia al Moldovei la 1589¹. Poate acelaș e Duca trimisul patriarhului țarigrădean la Mihai Viteazul². Un Gheorghe Duca, *armean*, se întâmpină în principate la 1603³.

Duca, vtori vistier la 1662⁴, ar putea fi acelaș cu Duca Vodă cel d'intăi, care era „de oameni de jos. de neamul lui de la Rumele“ și avea un frate mai mare Cârstea, vameș⁵. Fiul său, Constantin Vodă, a avut fiu pe Șerban Duca, biv vtori pah. la 1742⁶. Pentru neamul Ducăi Vodă trimit la Arhiva istorică I. 84.

În sec. al XVIII-lea întâmpinăm, fără legătură între ei :

Jupân Duca de la Sinope, cămăraș al ocnelor în Valahia la 1718⁷;

Tănase D. și vărul său Gheorghe la 1733⁸;

Alexandru D. „sârbul, omul de casa lui Grigore Vodă Ghica“ în Moldova, trei log. 1737, secretar al Domnului la 1739⁹;

Petre Duca, părcălab de Soroca la 1739, trimis de Domnul Moldovei în misiune la Ruși¹⁰;

Dumitru D. neguțător în Moldova la 1742¹¹;

Vasile D. ispravnic al târgului Bârlad la 1756-7¹²;

Petrachi Duculeț, vel cămăraș în divanul Moldovei 1753, apoi postelnic al lui Grigore Vodă Calimah la 1762¹³;

Costache D. vel stolnic în divanul Moldovei 1754¹⁴;

Matei Duca, arendaș al lui Petrache Roset¹⁵;

Duca eteristul de la 1821¹⁶;

Ioniță spătar moldovean la 1826¹⁷ și atâți alții.

Eupraghioti. Un Lascar „Pragiota“ din Constantinopol avea la 1601 afaceri

¹ Hurmuz. XIV. 87.

² Hurmuz. III¹. 539.

³ Hurmuz. IV². 337.

⁴ Iorga, St. și doc. IV pag. CCLVIII.

⁵ Iorga, St. și doc. III. 41.

⁶ Ibid. VI. 262-3 și XIV. 332.

⁷ Bulet. com. monum. ist: V p. 134.

⁸ Iorga, St. și doc. IV. 85.

⁹ Letop. II. 395. — Filitti, Lettres et extraits, 257. — Hurmuz., Fragmente V. 85.

¹⁰ Hurmuz. VI. 531. — Supl. I¹. 527-530. — Iorga, Acte și fragmente, II 99 n. 2.

¹¹ Iorga, St. și doc. VI. 234.

¹² Ibid. VII. 220.

¹³ Letop. III. 227. — Filitti, l. c. 86.

¹⁴ Acad. Rom. 35/LXXVIII. — Arhiva din Iași, VIII. 362. — Iorga, St. și doc. VII. 280.

¹⁵ Urechia, Ist. Rom. XB. 430.

¹⁶ Hurmuz. X tabla.

¹⁷ Ibid.

de negoț în Moldova¹. Draco Eupraghioti se află la 1691 în sinodul patriarhiei. El este menționat și la 1695 cu soția sa Casandra².

Ștefan și Dumitrache Eupraghioti se întâmpină la 1698³. Dumitrache e boer în Moldova la 1713⁴. Il cred identic cu „Spraioti Dracomana“, vel post. în Moldova în a doua domnie a lui Dimitrie Cantemir 1710-1711⁵. A tost și mare hartofilax al Bisericei. A murit în Nov. 1739⁶. Fiica sa Elena a fost mama banului Dimitrie Ghica bătrânul, a lui Grigore Vodă al Moldovei, a lui Matei, Șcarlat și Alexandru Ghica⁷.

Poate fiu al său a fost Ralache Eupraghioti elevul lui Dimitrie Cantemir⁸, cu care familia se stinge în linie bărbătească și care trebuie deosebit de omonimul său mai în vârstă, Ralache Cariofil.

Facă. Vezi p. 96 n. 2. — Ion Facă e începătorul neamului. „Om de rea cugetare“ zice un pitac domnesc din 1803⁹.

Filitti. Vezi Cremydi.

Filodor. La sfârșitul sec. al XVIII-lea trăiau trei fii ai unui „Filodor“ (desigur poreclă). Manolache F., cumnat cu Const. Vodă Hangerli, ocupă la 1798 postul de hatman ce fusese creat de Ipsilanti¹⁰. Dumitrașco F. e căpitan de legegii la 1777¹¹. Costache F. e cămăraș pe la 1780¹². E poate același împotriva căruia se ridicau plângeri la 1797¹³. Nu știu care din ei este Filodor pe care Alex. Mavrocordat Firariul îl numește „nemulțumitorul și nerecunoscătorul“¹⁴. Un fiu al hatmanului Manolache, a avut de soție o Scanavi.

Gherachi. Marele log. al Bisericei, Hierax (Ἱέρῶξ) din a 2-a jumătate a sec. al XVI-lea¹⁵, a avut doi fii, ziși Hieracos (ai lui Hierax) sau Hierachis (Gherachis): Constantin, care a fost și el mare log. al Bisericei și Alexandru dovedit la 1593¹⁶

¹ Iorga, St. și doc. XXIII. 453.

² Eccles. al. IV, 581-2. — C. G. Mano, l. c. 61.

³ Neos Ellin. IV. 217. 220.

⁴ Hurmuz. XIV. 531.

⁵ Letop. II. 302.

⁶ Dapontes, Ephémérides, II 302.

⁷ Pomelnicul de la 1806 al schitului Găvanele la Acad. Rom.

⁸ Iorga, Ist. lit. rom. în sec. al XVIII-lea, I. 334. — Hurmuz. XIII trae. 165.

⁹ Urechia, XI. 481.

¹⁰ Urechia, Ist. Rom. VII. 86. 227.

¹¹ Hurmuz. XIII trad. 71.

¹² Iorga, l. c. II. 76. — Urechia II. 424.

¹³ Arh. Stat. Cond. 35 f. 238.

¹⁴ Iorga, St. și doc. VII. 348-9.

¹⁵ Crusius, Turco-Graecia, 170. — Krumbacher, ed. 2-a, p. 311. — Eccles. al. III. 137. — Hurmuz. XIV. 93-4. — Papadopol-Keramevs, Ἱεροσολ. β:βγ. IV. 238.

¹⁶ P. Keramevs, l. c. IV. 319. 336. — Acelaș, Catal. mss silogului, 87. — Lampros, Catal. mss de la Atos, I. 246. — Sathas, Bibliotheca, V. 370.

Poate din Gheorghe G. de la 1698¹ scobora familia din sec. XVIII. — Fii ai unui Anastasie au fost: Costache G. vel comis în Mold. 1783, v. spătar 1784-5, apoi v. post. și caimacam al Craiovei la 1786². La 1795 e în divanul patriarhiei țărigrădene³. Alecu G. vel cămăraș în Mold. 1783⁴. Iancu G. hatman, are fiu pe Grigorașcu, spătar la 1811, căsătorit cu o domniță Ralu (poate Moruzi)⁵. Fiica unuia din precedenți, Elena a fost soția lui Hurmuzaki Plagino hatman la 1800⁶.

Giani, Gianet sau Gianetopol, Tzani, Tzanet sau Tzanetoglu, variante ale aceluiaș nume, derivat de la Ianni, Ioan⁷.

Manolache Giani, șerdar de Chișinau la 1755, vel serdar în divanul Moldovei la 1756, vel spătar și capichehaia al Moldovei la 1757, vel post. în Valahia la 1760, caimacam al Craiovei. a ajuns la 1770 domn al Munteniei sub numele de familie al mamei sale, născute Rosetti și în fine la 1788, pentru foarte scurt timp domn al Moldovei⁸. Tatăl său a fost Iani, Giani, dln Mitilene „corifeu al filozofilor“, acelaș cu Tzani, mare primichiriu al Bisericei la 1740⁹. Manolache a avut de soție pe Ralița Ghica, sora decapitatului¹⁰.

Iorgache Gianet, vel post. în Moldova la 1748-1753, apoi în Muntenia 1753-5, a fost ginerele lui Manolache Gealepul v. spătar în Mold. 1750-7 vel post. în Muntenia a 1760, și cumnat prin soție cu Iorgache Stavrache¹¹.

¹ Neos Ellin. IV. 217.

² Arh. din Iași III. 544 — Iorga, St. și doc. V. 331. VI. 185.

³ Mano, I. c. 294.

⁴ Arh. din Iași, I. c.

⁵ Hurmuz. XIII trad. 129. — Rangabe, I. c. 154 dă domniței de soț pe un Caliarh postelnic.

⁶ Mano, I. c.

⁷ Butura, I. c. 119.

⁸ Letop. III 174 n. (notația contimporanului Enachi Kogălniceanu) 229. 231. — Iorga, St. și doc. V. 453. — Atanasie Ipsilanti, τὴ μετὰ, citat în Urechia, Ist. Rom. II 5, și cronicarul Dumitrache ibid, III. 186. 188.

⁹ Papadopol Keramevs, Biblioteca Mavrocordăților, 175. — Hurmuz. XIII trad. 173.

¹⁰ Genealogia Cantac. 403 — Filitti, Lettres et extraits, 215. 218.

¹¹ Letop. III. 219. — Filitti, I. c. 163. 377. 382. — Geneal. Cantac. 125. — Uricar IX 128. — P. Manolache Gealepul. Arh. Stat. Sf. Spiridon vechi, pach. 1 doc. 11. — Filitti, I. c. 12. 29. 70. 78. 85. 194. 203. 216. 285. Hirurgul Stavrache a avut doi fii, pe Enache Stavrache, ispravnic de Iași 1749 (Letop. III. 222) și pe Iorgache Stavrache. Acesta a fost cămăraș al lui Mihai Racovița. Exilat la Hios de C. Mavrocordat la 1744, reapare că vel post. și capichehaia al Mold. la 1752-3, apoi vel spătar munțean 1754 și prim capichihai 1757. Fire de intrigant, se ceartă la 1759 cu Iacov Rizo și cu Ghiculeștii pentru numirea unui mitropolit. La 1762 e în conflict cu patriarhul Ioanichie Caragea. La 1763 e din nou capichehaia al lui Racovița. Anul următor stoarce bani patriarhului Samuil Hangerli și obține exilarea din Cos-pol a lui Dimitrie Scanavi și a lui Iacov Rizo. Cariera o sfârșește strangulat la 2 Aug. 1765. (Legrand Recueil de poèmes historiques en grec vulgaire, 191-5. — Atanasie Ipsilanti, τὴ μετὰ, p. 399. — Filitti. Un grec românizat, I. c. — Acelaș, Lettres et extraits, 61. 69. 70. 74. 76. 81. 84. 88. 90. 102. 217. 359. 377. — Hurmuz. XIII 171 363. — C. G. Mano, I. c. 149. — Hurmuz. IX². 65. — Un om al său de încredere, Statache, originar din Zagori, devine mare vistier la 1764 și a fost secretar al marelui dragoman N. Sutzu (Atanasie Ipsilanti, I. c. 406-7. 411-415. — Geneal. Cant. 141). — Fratele lui Statache, Iorgache, a fost secretar al lui Grigore Vodă Calimah la 1767 (Ipsilanti, I. c.).

Antioh Gianet, capichehaia și post. al Moldovei, 1752-6¹

Lascarache Gianî sau Gianet, vel comis în Muntenia 1749-1755, vel post. în Moldova 1755-6. Căsătorit cu fiica hatmanului Paladi și a domniței Ana fiica lui Antioh Vodă Cantemir, era nepot de văr prin soție lui Const. Vodă Raçoviță².

Fiul unuia din precedenți, va fi fost Manolache Gianet v. spătar Mold. 1776.

Ion Gianet clucer 1787 tipărește la Viena o „Réfutation du traité d'Ocellus de la nature de l'Univers“ dedicată lui Mavrogheni³.

Gianoglu sau Djanoglu. — Dumitrache, vătaf za copii 1737, plocovnic 1739, biv vel stolnic 1754, vel ban 1772, moare la 1773⁴. Casătorit cu fiica clucerului Obedeanu, a avut fiu pe Constantin Gianoglu v. păh. 1775, v. clucer 1784 căsătorit 1) cu Luxandra fiica banului Toma Crețulescu⁵; 2) cu Luxandra Const. Știrbei.

Gulianó sau Iulianó. Familie nobilă din Creta, de unde a trecut la Corfu⁶. Dumitrache G. e în sinodul patriarhiei țarigrădene la 1641⁷ apoi mare logofăt al Bisericei la 1655⁸. A fost căsătorit cu Sofia, fiica lui Scarlat Beylicciul și a Cocenei Caragea⁹.

Constantin Gulianó e mare log. al Bisericei la 1668—1672¹⁰.

Dumitrache G. capichehaia al Moldovei între 1713—1716, se înrudea cu Nicolae Vodă Mavrocordat¹¹ și scobora deci din omonimul său ginerele lui Scarlat. — Dumitrache a fost și el mare log. al Bisericei între 1714—1721¹². La 1714 era înșurat cu o Zoîța și avea un fiu Antonache¹³. A avut și o fiică Zafira căs. la 1709 cu Ion Vodă Mavrocordat, fiul Exaporitului¹⁴.

Un Paleologu (*prenume*) Gulianó e vel armaș și ispravnic de margine la 1739¹⁵.

¹ Letop. III. 224. — Filitti, l. c. 54. 58. 61. 63. 65. 163. 310. 322. 348-9. 377-9. 38.

² Arh. Stat. Tismana, pach. 9 netrebnic, doc. 76. — Letop. III. 174 n. și 219. — Uricar IX. 128. — Geneal. Cantac. 422. — Filitti, l. c. 147. 159. 166. 170. 373. 379.

³ Urechia, II. 371. — III. 80.

⁴ Dapontes, Ephémérides, II. 57. 196. 197. 291.

⁵ Geneal. Cantacuz. 189, 284 n. 3, 376. — Urechia I 367.

⁶ Hiotis, l. c.

⁷ Papadopol Keramevs, Catal. mss silogului, 103. — Hurmuz. XIV. 146.

⁸ Sathas, Bibliotheca, III. 590.

⁹ Legrand, Généal. des Mauroc. de Cple. ed. 1-a pag. 11. — Filitti, Un grec românizat, în Revista istorică I (1915) 107 și n. 5.

¹⁰ Ghedeon, Χρόνια τῆς πατριάρχικης Ἀκαδημίας, 192. — Dapontes, în Erbiceanu, Cronicarii greci, p. 8.

¹¹ Hurmuz. XIII trad. 167; XIV. 425, 507, 697, 706, 707. — Letop. II. 171.

¹² Ghedeon, l. c. — Sathas, Bibliotheca, III. 254.

¹³ Hurmuz: XIV. 576-7. — Scrisoarea din 22 Iulie 1714 (ibid. 612) a patriarhului din Ierusalim Hrisant Notarà către Draco Sutz, nu se referă la nunta lui Dumitrache Gulianó, ci a lui Sutz însuși cu fiica lui Ianache Rosetti, cum se vede din scrisoarea de la 30 Aug. 1714 (ibid. 623).

¹⁴ Legrand, l. c. p. 3.

¹⁵ Dapontes, Ephémérides, II. 227, 344, 365.

S'a căsătorit în București cu Maria fiica spătarului Iordache Cantacuzino (al 6-lea fiu al post. Constantin) și a avut fiu pe Toma¹.

Toma († 1753) a fost capichehaia al Moldovei pe vremea lui Ioan Vodă Mavrocordat². biv vel stolnic în Muntenia la 1746³. Căsătorit cu Sanda, sora pah. Nicolae Cernovodeanu-Damari⁴, a avut următorii copii:

a) Ioniță, căs. la 1757 cu Maria fiica Parvului III Cantacuzino, moare la 1759.

b) Răducanu, stolnic, căs. cu Elena († 1808) fiica vistierului Iorgache Mavrodin († 1776) și a Mariei⁵. Au avut băieți și fete pe cari Genealogia Cantac. nu-i arată anume.

c) Maria, căs. cu Ioniță Căndescu, paharnic.

d) Luxandra, căs. cu Constantin fiul banului Const. Crețulescu⁶.

La 1758 comis în Moldova era un Enachi, ginerele lui Gulianò⁷.

Contemporan cu Paleologu Gulianò, era Tudorache Gulianò vel stolnic în Valahia la 1723⁸, căs. 1) cu Păuna fiica spătarului Mihai Cantacuzino; 2) cu Zoîța Păianu⁹. La 1737, Tudorache era mort¹⁰. Din a doua căsătorie a avut două fiice, pe Bălașa a lui Nicolae fiul vornicului Iordache Crețulescu, și pe Maria a lui Ioan II Vodă Mavrocordat¹¹ fiul lui Nicolae Vodă¹¹.

După arătările Genealogiei Cantacuzinilor, din Răducanu Guliano, nepotul de fiu al lui Paleolog Gulianò, trebuie să scoboare acei Gulianò din a 2-a jumătate a sec. al XVIII-lea, anume:

Un comis Gulianò se căsătorește la 1786 cu fiica spătarului Iancu Razu din Moldova¹². E poate același cu Tudorache Gulianò, vel pah. în Muntenia la 1780 și 1792, vel clucer la 1797-8¹³.

Ioniță Gulianò, vel pitar 1758-1760, vel pah. 1761, vel stolnic, vel clucer 1764¹⁴,

¹ Geneal. Cantac. 360. — Genealogia greșește însă (ibid, 251) atribuind lui Toma un frate, Dumitrache Ramadan. Erau frați numai despre mamă, pentru că Maria Cantacuzino a fost căs. de două ori, cu Const. Ramadan și cu Paleologu Gulianò.

² Letop. III. 205.

³ Grecianu, Genealogii, II. 316.

⁴ Geneal. Cantac. 173, 361, 421-2. — Iorga, Doc. Cantac. 317 nota.

⁵ Ingropați în biserica Doamnei din București. (Iorga, Inscricții, I. 278.

⁶ Geneal. Cantac. 180, 361-2, cu îndreptarea că pe soția lui Răducanu Gulianò o chema Elena și nu Maria.

⁷ Letop. III. 235.

⁸ Acad. Rom. pach. 95 doc. 4.

⁹ Apoi soția lui Atanasie Silivrianò. Vezi p. 13 n. 4.

¹⁰ Acad. Rom. pach. 175 doc. 135.

¹¹ Geneal. Cantac. 346, 376-7, 391.

¹² Iorga, St. și doc. VI. 195.

¹³ Iorga, l. c. V. 199. — Galeșescu, Eforia spitaleior, 106, 135, 143.

¹⁴ Arh. Stat. Sf. Spiridon vechi, pach. 1 doc. 10 și 11, — Iorga, l. c. V. 483. — Galeșescu, l. c. 278. — Arh. St., Dealu, pach. 7 doc. 4. — Ibid., Plumbuita, pach. 10 doc. 4. — Acad. Rom. pach. 55 doc. 2.

vel log. 1777, a fost căs. cu Elena Moruzi nepoata lui Const. Vodă, care a ținut apoi pe Nicolae Brâncoveanu¹. Fiul lor a fost poate Nicolae G. căs. cu Luxandra Bărcănescu pe la începutul sec. al XIX-lea².

Grigore Guliano vel stolnic la 1797, iscălește și Grigore Paleologu³, după *prenumele* străbunicului său. La 1819 trăia încă și era cumnat cu Barbu Văcărescu⁴ a căruia soție era Zoița Paleologu (*recte* Gulianò). Această Zoița Văcărescu a avut în afară de căsătorie, doi fii, pe Alecu și pe Iancu, ziși Paleologu, după numele mamei lor⁵.

Halepliu. Ianache Porfirita, zis și Halepli, probabil originar din Halepa, în Creta, era încă de la 1674 capichehaia al Țării Românești⁶. Din Decembrie 1678 reprezintă interesele la Poartă ale lui Șerban Vodă Cantacuzino, căruia îi asigurase domnia combătând pe Rusetesți sprijinitori ai Ducăi-Vodă⁷.

Contemporani cu acesta sunt Avram Halepli, post. în divanul Moldovei la 1668⁸ și Hagi Grigore Halepli, învățat în l. arabă și în dogmele creștine, care trăia pe la 1690⁹.

Un Constantin H. e dovedit la 1707¹⁰.

Grigore Halepli sau Halepinski e vel vistier la 1720, mare log. în divan la 1724¹¹. Il cred identic cu Grigore „țarigrădeanul“ fost vel căpitan de Focșani, de care vorbește cronica lui Afenduli¹².

La 1740-1, întâmplându-se moarte lui Gheorghe Ursachi la Cernăuți, epitrop al averii rămâne Enache Halepliu, probabil acel Halepliu care a fost și staroste, adică ispravnic de Cernăuți înainte de 1742¹³.

Un Panaitache Halepli e vel comis în Muntenia la 1752.

Un Ianache H. e vel vameș în Muntenia pe la 1760¹⁴.

Tot Halepli era și faimosul episcop de Râmnic, Chesarie¹⁵ (1773—1780). Din fratele acestuia, clucer State Halepliu scoboară familia fostului primar al Capitalei,

¹ Geneal. Cantac. 349. — Rangabe, l. c. 151. — Urechia, Ist. Rom. I. 61.

² Hurmuz. X. 517.

³ Galeșescu, l. c. 135.

⁴ Grecianu, Genealogii I. 418.

⁵ Iancu Paleologu, căs. cu Alexandrina Grădișteanu, a avut fii pe Grigore și Barbu, decedați. — Dintr'o a doua căs. cu o engleză, a avut fiu pe cunoscutul caricaturist din Paris, Pal.

Alecu Paleologu, căs. cu o franceză, a fost tatăl lui Maurice Paléologue, ambasador al Franței

⁶ Hurmuz. V. 394. — XIV. 211.

⁷ Monumenta comitialia Transylvaniae, XVI. 632, citat în Iorga, St. și doc. III. 98.

⁸ Iorga St. și doc. VI. 87.

⁹ Dapontes, în Erbicianu, Cronicari greci, 40.

¹⁰ Iorga l. c. V 311 nota.

¹¹ Acađ, Rom. doc. 20/LIII.

¹² Hurmuz. XIII trad. 67.

¹³ Iorga, St. și doc. VI. 334-444.

¹⁴ Ibid. XIX. 43.

¹⁵ Iorga, Ist. lit. rom. în sec. al XVIII, I. 524.

Emil Petrescu. Numele de Petrescu vine de la o moșie de zestre, Petreștii. (V. acest volum, doc. 597—599).

Hangerli. Incepătorul familiei este bașa (șef de breaslă) Ianache, căs. în prima jumătate a sec. al XVIII-lea cu Hangerli, fiica lui Hagi Savul Moruzi. Patriarhul Samuel de la 1763 este numit fiul Hangerloaicei (τῆς Χαντζερλοῦς.¹ Fratele său, doctorul Gheorghe, a fost tatăl lui Constantin Vodă Hangerli.² Doctorul Gheorghe a avut și trei surori, din care una a fost soția lui Filodor, alta a unui Vlangali și a treia, poate, a unui Lapiti.³

Hiotu. Vezi arborele Silivriano, la sfârșitul volumului.

Hrisoseoleu. La 2. Oct. 1591, o „doamnă Roxandra a Țării-Românești“, trimete prin scrisoare salutări *mamei* sale Marieta, din partea *Hrisosculinei*, a lui Ivancu, Pătrașcu, a jupânesei Vișa și a lui Lorenzo⁴. Doamna Ruxandra trebuie să fie o soră a lui Mihnea Vodă Turcitul, domn al Țării Românești 1577—1583 și 1585—1591. Intr'adevăr, acest Mihnea, în corespondența ce are, după eșirea sa din scaun, cu aceiași Marieta, o numește și el une-ori *mamă*, deși în realitate era *mătușe*.⁵ Inrudirea era aceasta: mama lui Mihnea, Ecaterina Salvaressi, era soră de mamă cu Lucreția, cu Marioara sau Marieta, și cu Zanetto, născuți din căsătoria Ecaterinei cu Nicolae Vallarga. Marieta a fost soția lui Fabrizio Adorno.⁶ Era mătușa lui Mihnea Turcitul despre mama acestuia. — Jupâneasa Vișa de care amintește scrisoarea Ruxandrei, era a doua soție a lui Mihnea turcitul.⁷ — Hrisosculina se vede să fi fost o rudă apropiată, poate soția lui Sguromali Hrisoscoleu, care trăia la curtea lui Petru Șchiopu în Moldova, în a doua domnie a acestuia, 1582—1591.⁸ Petru Șchiopul era unchiul lui Mihnea Turcitul și deci și al Ruxandrei care scrie la 1591. Hrisosculina poate fi una din cele două surori dovedite ale lui Mihnea Turcitul, sau o fată a acestuia.⁹

Familia pare a fi originară din Lesbos.¹⁰ Un Hrisoscoleu, schevofilax al Bisericii la 1638—1641, apoi mare log. la 1646¹¹, a fost soțul Casandrei fiica lui Alex-

¹ Daponte, în Eribiceanu, Cronicarii greci, 97. — Hurmuz. XIII trad. 151-2. —

² Rangabe, Livre d'or, ed. 1-a. — Blancard, Les Maurojény p. 484.

³ La 1790, un Vlangali e dragoman prusian (Filitti, Lettres et extraits, 528). — Iordache Vlangali, post. 1820, era rudă cu doamna lui Grigore Vodă Ghica, Maria Hangerli (Hurmuz. X. 427. — Filitti, Corespondența cu Metteruich, p. 16). Acest volum, p. 272 (Lapiti).

⁴ Hurmuz. XIV. 89.

⁵ Ibid. 96 și 101 urm.

⁶ Ibid. 57. 61. 74.

⁷ Stoica Nicolaescu, Doc. slavo-române, 280.

⁸ Hurmuz. XI. 497-8. De observat tot atunci un Sguromali Paleologu (Ibid, 439).

⁹ Hurmuz. XIV. 60.

¹⁰ Climent ieromonah Hrisoscol din Lesbos la 1606. (Papadopol Keramevs, Biblioteca Mavrocordașilor, 134).

¹¹ Ghedeon, Chronica, 192. — Hurmuz. XIV. 142. 182.

andru Vodă Iliș al Moldovei, și tatăl Sultanei soția lui Alexandru Mavrocordat Exaporitul.¹

Exaporitul mai era și cumnat, prin *sora* sa Marioara, cu un alt Hrisoscul, fiul lui Gheorghe, care la 1694 vinde niște case soției sale.² Acesta este „cumnatul” care la 1688 insoțește pe Exaporitul la Viena pentru negocierile de pace.³ E poate identic cu Hrisoscul, vătaf în Țara Românească la 1674.⁴ Un Hrisoscul e vel jicnicer în Moldova la 1662, vel stolnic 1673.⁵

Este neîndoios că Hrisoscul a fost nume de botez devenit nume de familie. Ast-fel Hrisoscul Vlastò.⁶ Hrisoscul Ralli.⁷

Un Constantin Hrisoscoleu era în sinodul patriarhiei țărigrădene la 1691.⁸

La începutul sec. al XVIII-lea trăiau în principate fii lui Aristarh Hrisoscoleu, pe care-l cred identic cu Constantin Aristarh de care vorbește condica de socoteli a Brâncoveanului, la 1699,⁹ și cu Const. Hrisoscoleu de la 1691. Acești fii sunt numiți Aristarh, după porecla tatălui lor.

1. Del Chiaro vorbește de Ianache Hrisoscoleu care în vârstă de 13 ani plecă la Roma și intră în colegiul sf. Atanasie spre a studia retorica și filosofia; luă doctoratul în Siena și veni la 1716 în Muntenia unde *fratele său era vel postelnic*, devenind el însuși vel pah. al vărului său Nicolae Vodă Mavrocordat, *văr despre mama acestuia*.¹⁰ Când cu fuga lui Nicolae Vodă în Transilvania, frații Hrisoscolei, în loc de a-l urmări, porniră spre Giurgiu, și fură uciși pe drum.¹¹ Acest Ianache este evident Ioan Hrisoscoleu, studentul sosit la Roma la 1698 în vârstă de 13 ani de care vorbește Legrand, fiul lui Hrisoscul și al Zoitei sora Exaporitului¹², căci Ion Hrisoscoleu era nepot al Exaporitului prin *soția acestuia*, Sultana Hrisoscoleu, sora deci a lui Aristarh Hrisoscoleu.

Aș identifica pe Ianache Hrisoscoleu cu Ianache fiul răpos. Aristarh, care se

¹ Σειρά τοῦ γένους τῶν Μαυροκορδάτων, scrisă la 1742 și publicată în Legrand, Généalogie des Mavrocordato de Cple, ed. 1-a, p. 13. — Daponte (în Erbiceanu, l. c. 18) zice că numele de botez al lui Hrisoscul ar fi fost Ianache.

² Papadopol Keramevs, Ἱεροσολ. βιβλ. I. 443 — 4. — Hurmuz. XIV. 297.

³ Hurmuz. V. 210

⁴ Constantin căpitanul, ed. Iorga.

⁵ Iorga, St. și doc. V. 37. VII. 367.

⁶ Vezi, în acest excurs, Vlastò.

⁷ Idem. Ralli.

⁸ C. G. Mano, l. c. 61.

⁹ Grecianu, Genealogii, I: Aristarh

¹⁰ Del Chiaro, Storia delle moderne rivoluzioni dela Valachia, ed. Iorga, 208 — 211.

¹¹ Ibid.

¹² Généalogie des Mavrocordato, ed. 2-a, Paris 1900 p. 57 și urm.

¹³ Legrand pare a nu fi cunoscut doc. care dovedește că pe sora Exaporitului, căsătorită cu un Hrisoscol, o cheama Maria.

întâlnește în Moldova încă de la 1712, în domnia lui Nicolae Mavrocordat¹, deși Del Chiaro spune că a venit întâia oară în principate fa 1716.

2. Iorga sau Iordache Aristarh, țărigrădean, era vel ușier în Moldova la 1716.²

3. Mihalache Aristarh, trăește în Moldova la 1716³.

4. Dimitrie Aristarh pe a cărui fiică, Ralița, o ia în căsătorie Ioan Calimah domnul Moldovei 1758—1761.— Ralița era intrădevăr rudă cu Alexandru Ghica tergimanul și cu fratele acestuia, Grigore vodă,⁴ a căror mamă se știe că era fiica Exaporitului și a Sultanei Hrisoscoaleu.

Dumitrache a fost căsătorit cu Zoița.⁵ Del Chiaro⁶ spune că la 1716 era vel post. al lui Nicolae Mavrocordat. Observ că la 1717 vel post. în divan era Dumitrache Vlastò.

Fiu al lui Iordache Aristarh socot că a fost Aristarh Hrisoscoaleu, vel comis în Moldova 1730, biv vel stolnic 1737, vel ban de Moldova 1741—2, vel spătar 1747—9, vel vistier 1754, iarăș vel spătar 1756—7. Poartă numele bunicului, iar mama sa era Safta, fiica Ducăi Vodă cel bătrân, așa că nu poate fi fiul lui Dumitrache, a căruia soție a fost Zoe. — Aristarh a fost căsătorit cu Bălașa (năc. 1709, fiica lui Iordache fiul lui Ioniță Cantacuzino Deleanu.—Moare la 1758.⁷

Fiul lui Aristarh și al Bălașei a fost Iordache Aristarh, vel comis în Moldova 1753, 1756, postelnic și capichehaia 1756—7, pah. 1758, agă 1762, iarăș post 1767) vel vistier 1776.⁸ A fost căs. cu sora (probabil Ecaterina) lui Nicolae Draco Sutzu.⁹ Sora sa Smaragda († 1789) a fost căs. cu marele Vistier Nicolae Rosetti Roznovanu († 1806)¹⁰

Un Ianache Hrisoscoaleu este vel post. în Moldova în timpul domniei lui Grigore Matei Ghica (1747—8) pe care-l însoțește apoi în Muntenia unde este, succesiv vel post. 1748, vel ban al Craiovei 1750—4¹¹, 1768, apoi iar vel postelnic și în fine biv vel ban și caimacam al Craiovei la 1783¹². A fost căs. cu fiica agăi Lascaris Ma-

¹ Hurmuz. XIV. 457. 465. — Grecianu, I. c.

² Letop. II. 110.

³ Ibid. 171.

⁴ Hurmuz. XIII. trad. 116.

⁵ Hurmuz. XIV. 551—2.

⁶ Loc. cit.

⁷ Letop. III. 183. 211. 219. 416—417.—Acad. Rom. doc. 35 pach. 78.—Biserici cu averi proprii II. 266.—Iorga St. și doc. VII, 219.—Același, Ist. lit. rom. în sec. al XVIII-lea, I. 245.

⁸ Letop. III. 174 nota, 187. 227. 229. 235. 255.—Acad. Rom. doc. 81 pach. 59.—Iorga St. și doc. VII. 219.

⁹ In Rangabe, I. c., ed. 2-a, p. 214, prin confuzie, se atribue invers lui Suțu de soție o Hrisoscoaleu.—Urechia IV. 682.

¹⁰ Geneal. Cantac. 49—50.—Biserici cu averi proprii, II. 265.—Iorga St. și doc. VI. 236. 262. 436.—VII. 173. 189. 277. 281.

¹¹ Letop. III. 211.—Arh. St. Mitrop. Buc. Cond. V. f. 12.—Iorga, St. și doc. V. 497. VI. 495.—Urechia, Ist. Rom. I. 253.

¹² Iorga, Scrisori de boeri și negustori: scrisoare a lui Stan Jianu, 1786.—La 1790 un ban Ianache cere ca fiul său să fie orânduit ispravnic. (Urechia III. 345).

moșă și a Mariei sora lui Grigore Matei Ghica, așa că era nepot prin alianță al acestui domn¹. Fiica lui trebuie să fi fost Elena Hrisoscolevă căs. 1) cu un Const. Mavrocordat² și al 2) cu Părvu III Cantacuzino († 1769) Măgureanu.³

Fiu al banului Ianache a fost, poate, aga Hrisoscolevă ispravnic de Prahova 1784, a căruia soție, Smaranda fiica lui Dimitrie Balasache, moare la 1776.⁴

Contemporani cu banul Ianache erau:

Gherasim Hrisoscolevă, mitropolit al Cizicului;⁵

Nicolae, vel comis în divanul Valahiei la 1750;⁶

Scarlat, șetrar la 1753 când zugrăvește din nou biserica de la Mătești⁷ ctitorie a lui Constantin căpitanul Filipescu, în satul Mătești din Buzău pe care-l cumpărase. Este începătorul neamului Hrisoscolevilor-Buzoeni. Figurează pe pereții bisericii cu soția sa Rada și cu fii Dinu, Grigore, Alexandru, Șerban, Păuna și Mariuța, nepoții paharnicesei Maria Mănăilescu din Buzău.⁷

a) Constantin (Dinu), unul din semnatarii adresei către Obrescov la 1773,⁸ a fost căsătorit cu Maria fiica lui Șerban Fărcășianu și a sorei genealogistului general Mihai Cantacuzino⁹. O fiică a lui Dinu a fost măritată cu Alexandru medelnicer (era † 1805) fiul lui Dumitrache clucer, cronicar¹⁰.

b) Grigore este unul din deputații trimiși la Petersburg la 1770¹¹. Vel pah., vel clucer în divan la 1792, a fost căsătorit cu Maria Topliceanu.¹²

c) Un Alexandru, șetrar, frate cu un Radu Hrisoscolevă medelnicer (acesta poate născut după zugrăvirea bisericii din Mătești) a fost căsătorit cu fiica lui Nicolae Dedulescu, și a avut o fiică Elena care la 1827 era măritată cu Grigore Tăut.¹³

Poate tot frate cu precedenții, și născut după 1753, va fi fost Manolache Hrisoscolevă dovedit la 1795, pah., mort la 1830 și îngropat în mănăstirea de la Vălenii de Munte.¹⁴ A fost căs. de 2 ori, cu Sanda fiica serdarului Nicolae Obedeanu,

¹ Geneal. Cantac. 398.

² Lezrand, Généalogie des M., ed. 1-a p. 7.

³ Geneal. Cantac. p. 119.

⁴ Iorga, Inscriptii I. 257.—C. G. Mano. I. c. 107—8.—Genealogia Cantac. 391 îi zice Dimitrie Ramadan.—Urechia, I. 316.

⁵ Ghedeon, în revista *Kosmos* I. 31.

⁶ Galeșescu, Eforia spitalelor, 236. și acest volum doc. 227. 401.

⁷ B. Iorgulescu, Constantin căpitanul Filipescu. în Lit. și artă română IV (1899—1900, 511.—Urechia. IV. 711.

⁸ Geneal. Cantac. 512.

⁹ Ibid. 117.

¹⁰ Acest volum, p. 73 n. 3.

¹¹ Geneal. Cantac. 181.

¹² Galeșescu, I, c. 123.

¹³ Grecianu. Genealogii, III. 25—6.

¹⁴ Iorga, Inscriptii II. 235.

și cu Elena. De la întâia soție a avut o fiică Maria, soția clucerului Ioan. Face și mama autorului *Franțuzitelor*.¹

Fiu al lui Grigore a fost marele log. Dimitrie Hrisoscoleu Buzoianu din epoca regulamentară,² fratele Saftei soția lui Nicolae Filipescu vel log.

Ianculeo. Lucache celebrul *Γιγκουλατος* face parte din consiliul patriarhiei Țarigradului la 1757.³ Poartă, nu știu pentru ce, titlul della Rocca.⁴ Căsătorit cu o soră a lui Grigore Vodă Ghica al Moldovei a fost delegat al acestui domn la negociațiunile ce au dus la răpirea Bucovinei, la 1775.⁵ A avut o fiică Elenca, soția lui Lascarache Rosetti spătar la 1777.⁶ Poate fiu al lui, era Alexandru Ianculeu della Rocca, vătaf za aprozi în Moldova în 1778, apoi post. și pârcaľab la Galați.⁷

Ipsilanti. Vezi *Ypsilanti*.

Lahovari. Incepătorul neamului este Petrachi, din Caramania.⁸ Din simplu numărător la monetărie, — i se zice și tarabangiul — a ajuns pe vremea sultanilor Mustafa și Abdul, intendentul monetăriei împărătești „direttore di questa zecca“ și sub protecția suedeză „barattario di Svezia“ zice un raport diplomatic din 1786. Ajunsesse la această dată foarte bogat, ridicase palate și biserici, numea și revoca pașale. Pe la începutul carierei, locuia la socrul său bancherul Lucache, aproape de biserica *της δεσποινής των Μογγολίων*⁹ După sfârșitul tragic, vrând să împiedice numirea lui Mavrogheni la scaunul Țării Românești, Petrachi a fost îngropat la Haskioi.

Frata cu Petrachi cred să fi fost Neofit Lahovari, care din ajutor al patriarhului Samuil Hangerli (1763) ajunge mitropolit de Paros și Naxos, 1780—1810.¹⁰

Tradiția familiei admite că fiu al lui Petrachi a fost Manolache Lahovari, vornic al obștirilor și caimacam al Craiovei la 1811.¹¹ Petrachi a avut 5 copii, un cumnat Gheorghe și un altul care la 1783 fusese armaș al lui Mihai Vodă Sutzu.¹² Cumnatul lui Petrachi, Gheorghe Luchi, căminar în Muntenia,¹³ a fost tatăl stolnicului

¹ Diata din 1815 a lui Manolache, la Acad. Rom. Ms 614 f. 183.—cf. Arh. St. Cond veștilor boeri No 5 caet 4 f. 43. 71. 77.

² Filitti, Domniile române sub Regulamentul organic, 155. 274. 300. 303.

³ C. G. Mano, l. c, 149.—Hurmuz. XIII trad. 363.

⁴ Un Tedeschi de Rocca, a fost secretarul lui Radu beizadea Cantacuzino (Iorga, Doc, Cantac. 192).

⁵ Hurmuz. VII. 204—5

⁶ Hurmuz XIII trad. 69. 80 92.

⁷ Rev. Teologică, III. 403.—Urechia, IV. 453.

⁸ Dapontes, în Erbiceanu, Cronicarii greci, 200.—Acest volum, p. 6. n. 8.

⁹ Hurmuz. IX² 140.—Byzantios, Constantinople, I, 531. II prefața; III 125.

¹⁰ Acolo erau și mormintele lui Radu Vodă, lui Isaac Rallet cel d'întai și al Sutzilor (Ghedeon, *ἑγγραφοὶ λιθοὶ* p. CXXXVIII).

¹¹ Neos Eřlin. II. 501. V. 104.—Ghedeon, *Ironica Acad. Patriarhiei* p. 153.—Pericle Zerlenti. *Ἱστορικαὶ ἐρεῖναι περὶ τῆς ἐκκλησίας τῶν νήσων τῆς ἀνατολικῆς μεσογείου θαλάσσης* 1913 pag. 93.

¹² Urechia, IX. 198. 204. 230. X, A. 60.—Moare în Dec. 1811.

¹³ Blancard, *Les Mavrojeny*, ed. 2-a p. 101 și 759.—Iorga, *Acte și frag.* II. 201.

¹⁴ Un Luchi căminar, ispravnic de Vâlcea 1794 (Urechia IV. 546).

Ioan Lahovari (1789—1854) de la R. Vâlcei, tovarăș de întreprinderi al lui Polizache Dimitriu, al lui Dimitrie Aman și al lui Scarlat Stoenescu, în Oltenia, pe la 1820,¹ căsătorit cu Bica fiica clucerului Const. Socoteanu.

Lambrino. Andronic Rangabe, mare retor al Marelui Biserici la 1687, hartofilax la 1714, căsătorit cu Elena fiica lui Antonie Vodă Rosetti², a avut trei fii ziși Lambrino:

Ianache, era mort la 1711³;

Constantin, trimis caimacam de Ioan Vodă Mavrocordat⁴, biv vel spătar în Muntenia la 1757, a avut fiică pe Casandra⁵.

O Casandra L. era la 1775 văduva lui Nicolae biv vătaf za aprozi și treti log., fiul lui Panaiot, grămăticul lui Const. Vodă Brâncoveanu (Urechia, II. 162 nota). Acest Nicolae, ca și tatăl său, sunt foarte laudați de Alex. Vodă Ipsilanti în hrisovul de scutiri pe care-l dă Casandrei. — E vorba evident de Panaiot sau Panaiotache Vizantiul, boer grămatic, primicer al Marelui Biserici, prietenul la 1714 al lui Radu Dudesco, și care a avut doi fii pe Nicolae și pe Ștefan (Hurmuz. XIV. 650.— Neos Ellinom. II (1905) 495-6.

Manolache, biv vel agă la 1711⁶, ginerele lui Const. Vodă Brâncoveanu, era în Moldova la 1714⁷. La 1723 e vel pah. apoi vel clucer în Muntenia, v. log. la 1731, vel ban la 1735⁸. Cu domnița Bălașa este știut că n'a avut copii. Copiii deci ce i se atribue⁹, trebuie să fi fost din altă căsătorie. O familie Lambrino se întâlnește și după aceea în Moldova¹⁰.

Descendența însă¹¹ din Andronic, a lui Iacovache Rizo socrul lui Grigore Vodă Ghica, este inadmisibilă. Acest Iacovache era fiul unui comerciant din Hios¹².

Lapiti sau Lapati, nume vechi¹³, purtat în a doua jumătate a sec. al XVIII-lea,

¹ Iorga, St. și doc. XXV. 78-9. 97.— Catastih oficial de toți boerii Țării Rom. la 1829, din ordinul lui Kisselef (în copie la I. C. Filitti).

² E. Rangabe. Livre d'or, ed. 2-a, pag. 168.

³ Hurmuz. XIV. 441.

⁴ Comunicat de D. Russo.

⁵ Iorga, St. și doc. XXII. 89.

⁶ Hurmuz. XIV. 441.

⁷ Ibid. 579, 607.

⁸ Iorga, l. c. XII. 32. — Dapontes, Ephémérides daces, II. 44.

⁹ Rangabe, l. c.

¹⁰ Iordache Lambrino, pah. în Moldova 1779 (Iorga, l. c. VI. 48). Un Nicolae Lambrino e mare eclesiarh la 1768. (Papadopol Keramevs, Catalogul mss silogului, p. 103). De altfel numele de Lambrino se întâlnește în Moldova și înainte de Andronic. Un Lambrino e treti post. 1662 (Iorga, St. și doc. IV pag. CCLVIII). Din Lambrino pah. 1680. tatăl unui Toader L. medelnicer 1720 se tragă familia actuală din Moldova. (Ghibănescu, Surete și izvoade, X pag. cxxxiii).

¹¹ Rangabe, l. c.

¹² Vezi, acest excurs, Rizo.

¹³ Carmina ale lui Gheorghe Lapithi, la Bibl. națion. Paris, Ms grec 2877.

de doi frați: Iorgache, nepot al lui Const. Vodă Hangerli, secretar al capichehaialelor la 1780 apoi caimacam al Craiovei¹; și Eustatie sau Statache, vtorii vistier și capichehaia al Moldovei la 1780, vel post. în Val. la 1793, căsătorit cu Roxandra fiica lui Nicolae Schilitzi și a Ecaterinei Scanavi. Eustatie a avut două fiice, pe Maria a marelui dragoman Alex. Sutzu și pe Zoe soția lui Iacov II. Rizo².

Macri. Familie cunoscută din sec. al XIII-lea³. Un Ioan Macri, șef de stratioti, moare la 1546⁴. În sec. al XVII-lea, familia număra printre vechii eupatrizi ai Epirului⁵. În Moldova un Macri e vel armaș pe la 1600⁶ și de atunci boeri cu acest nume se întâlnesc acolo în sec. al XVII-lea și XVIII-lea⁷.

Mamonă. Încă de la 1250, Mamonă, Démonoianni și Sofianò erau principalele familii ale Monembasiei⁸. Familia a avut mai multe ramuri care nu se pot lega între ele⁹. Mamonă a fost și nume de botez și poreclă. Astfel, un Mamonă Frangopol se strămută la 1533 din Malvasia în Creta¹⁰.

Un Alexandru Mamonă trăește la curtea lui Alexandru Vodă al Moldovei la 1633¹¹.

Familiei Mamonă îi aparținea faimosul Panaiot, zis Nicusis — probabil de la Nicosia, în Creta, — interpret al ambasadelor din Constantinopol, apoi prim dragoman și prim secretar al Porții la 1670, mort de apoplexie la 2 Oct. 1673¹². Soția lui era, după unii, din familia Calvocoressi, după alții, o Cantacuzino¹³. Nepotul său, Ianache Cleronomo devine interpret al Porții la 1673¹⁴.

I se cunoaște documentar un fiu, Dimitrie¹⁵, ale căruia 2 fiice s'au măritat, una cu Adamache Moruzi, alta cu un Saratzi¹⁶. La 1705 trăia însă la Cons-pol un Pa-

¹ Hurmuz. XIII. trad. 100. — Cronica lui Naum Râmnicéanu, în Erbiceanu, I. c. 263.

² Rangabe, I. c. 169, 217. — Iorga, în Conv. lit. 35 (1901) p. 1136.

³ Manuil Macri, hartofilax al arhiepiscopiei Ahridei 1217—1220 (Papadopol Keramevs, Συμβολή εις την ιστορίαν της αρχιεπισκοπής Ἀχρίδος. Petersburg, 1905.

⁴ Sathas, Monumenta, VIII. 416.

⁵ Lampridi, Epirotice, I. 21-2. — Sathas, Bibliotheca, III p. cxiii: epitaf de Sergiu Macreu

⁶ Iorga, St. și doc. V. 17 n. 4.

⁷ Ibid. VI. 129, 385. VII. 199, 214, 371. — Letop. II 350, 352. III. 69, 179.

⁸ Cronica Morezi, în Buchon, Recherches, I. 92

⁹ Miliaraki, Οικογένεια Μαμωνά, Atena 1902. — Ghedeon, Γράμματα πατριάρχικα III. — Eccles. al. 1902 p. 48f.

¹⁰ Sathas, Monumenta, VII 161. — Cf. în acest excurs, *Mano*.

¹¹ Hurmuz. IV. 466.

¹² Hammer, Hist. de l'Empire ottoman, trad. Hellert XI. 344, 351-2. Discuția lui Panaiotache cu Vani-effendi, în Deltion, III, 235 sq.

¹³ Ibid. 228 și n. 2.

¹⁴ Un Matei Cleronomo, vel portar al lui Brâncoveanu, † 1701 se îngroapă la mitropolia din București. (Iorga. Inscriptii I, 120).

¹⁵ Avea case de piatră pe marginea mării, la Cospol, numită Gherghiri (Byzantios, Constantinople, I. 581). — Contimporan cu el, un Gheorghe Mamonă, 1693 (Neos Ellin. IV. 220).

¹⁶ Miliaraki. I. c. 64-5.

naiotache Mamonă¹, care ar putea fi acelaș cu Panaiotache, al treilea socru al lui Nicolae Vodă Mavrocordat².

Lascaris Mamonă, originar din Monembasia, paharnic, agă, zis orbul, se căsătorește la 1727 cu Marioara Matei Ghica. Fiica lor Smaranda a fost soția lui Ion Ipsilanti, dragomanul de la 1759, părinții lui Alex. Vodă Ipsilanti³, care era astfel rudă cu Panaiot Nicusis, ceia ce explică drepturile ctitoricești ale familiei Ipsilanti asupra mănăstirii din insula Halchi⁴. Altă fiică a fost soția banului Ianache Hrisoscoleanu⁵.

Mano. Prenume devenit nume de familie. Manos=Manoil.

Astfel:

Nicolae fiul lui *Mannu* log. 1611⁶.

Manos Muzaki, martor într'un act românesc al lui Pătrașco post. (în călugărie Partenie) la 1630⁷.

Manu sau Manea, fiul lui Udriște, în sec. XV (v. doc. 91 n. 3).

Manul vel post. la 1648⁸, vel ban la 1660⁹, cred că era român. Faptul că în pecetea lui se găsește vulturul bicefal, nu este un argument pentru origina străină. Această emblemă se găsește, spre pildă, și în pecetea Neașăi băneșei de la Măgureni, fiica lui Iano post. ot Boleasca¹⁰, sau în pecetea Soficăi Căndescu, fiica lui Neagoe din Popești¹¹. Alt argument se trage dintr'un doc. de la 1668 în care domnul de atunci zice că a fost îndemnat „de *mozaviri*, mai vartos de banul Manul“¹². Cuvântul *mozavir* n'are însă înțelesul de străin. *Mozavir* sau *muzevir*, de la radicalul *zevr*, înseamnă ațâțător, calomniator, și este întrebuințat în acest sens în *Viața lui Nifon*; trebuie deosebit de *musafir*, de la *sefer* = călătorie, expediție, și care înseamnă oaspete, călător, deci străin. Nici inscripția „Manos“ în jurul pecetei nu este hotărâtoare într'o vreme de influență grecească. De altfel este vorba probabil de *prenumele* marelui ban de la 1660.

Sora lui Manul vel ban, Iana. a fost căs. cu Ivașcu sluger ot Izvor cu care a

¹ Ghedeon, *γράμματα πατριαρχικά περί τῶν Ἑλλήνων Σχολείων Κ.πόλεως*, p. 111.

² Vezi p. 41 n. 6.

³ Miliarachi, l. c. 65-7.

⁴ Ibid. 67.

⁵ Acest excurs, *Hrisoscoleanu*.

⁶ Lampros, Catal. Mss de la Atos II. 207. — Pe vremea patriarhului Maxim, 1496-7, un Manuil sau Manos mare retor (I. și A. Sakelion, l. c. 137, 146.

⁷ Hurmuz. XIV. 128-9. — Familia Muzaki cunoscută din sec. XIV-lea. În sec. al XVI-lea Ioan Muzaki și fiul său Const. (Deltion, IV. 280).

⁸ Doc. din 30 Martie 1648 la Acad. Rom. 17/CI.

⁹ Iorga, Doc. Cantac. II, 242.

¹⁰ Ibid. 239.

¹¹ Grecianu, *Viața lui Const. Vodă Brâncoveanu*, 338.

¹² Revista de ist. arheol. și filol. X¹. 86.

avut fiu pe Preda post. Știrbei¹. Dar se știe de altă parte că soția lui, Ivașcu, și mamă a lui Preda era fiica lui Mitrea Rudeanu², de unde rezultă că Manul era frate cu Mitrea, și deci Rudeanu³.

Un Manul mare vornic, cu soția sa Maria, și fiul lor Ioan, sunt îngropați la mitropolie în mormântul Grădiștenilor⁴ la care prenumele de Manoil se repetă.

Un Manul pah. se întâmpină la 1707⁵.

La Arta, pe la 1679, trăia un negustor bogat „le sieur *Manno Mannea*“.

Iacov sau Iacumi Manas, Manos sau τὸς Μάνου = fiul lui Mano, originar din Argos, preceptorul fiilor Exaporitului, era în corespondență la 1713 cu Hrisant Notară⁷.

Manos, fiul starostelui Zafiris este căpitan de catane la 1739⁸.

Apostol Manu, adică Apostol fiul lui Mano, era neguțător în Muntenia la 1699⁹. Fiul său Mano Apostol, adică fiul lui Apostol, a fost soțul Zamfirei fiica Iorgăi starostea¹⁰ îngropat la Sf. Neculai Șelari din București. Zamfira începe biserica din cimitirul „schitul Zamfira“ din Prahova¹¹. Bunica ei despre tată, jupâneasa Preda Bușanu era soră cu Necșuța soția lui Negoită Văcărescu¹². Manu Apostol e martor, la 1715, la testamentul bancherului Nico Papa¹³.

Manul vel cămăraș za ocne, e ispravnic de Valcea la 1746. El moare la 1757 și se îngroapă în biserica Mântuleasa¹⁴.

Familia boerească Mano, se trage din Manolache (Manos), fiul lui Gheorghe din Castoria, după tradiția familiei de origine italiană, ἀρχιγουνάριος al sultanului

¹ Arh. Stat. Mitrop. Buc. pach. 173 doc. 42. — C. G. Mano, l. c., p. 30: doc. din 1671.

² Ilie Nicolescu. Din Genealogia familiei Știrbei, în Lit. și arta română VII (1903).

³ Cf. Arh. St. Episc. Argeș, pachet 19.

⁴ Iorga, Inscricții, I. 241.

⁵ Iorga, St. și doc. VII. 30.

⁶ Spon, Lettres écrites sur une dissertation d'un voyage de Grèce, Paris 1679, p. 106.

⁷ Sathas, Bibliotheca, III 523-4. — Hurmuz. XIV. 535-6, 565, 585-6, 691. — Eccles. al. 1904

p. 172 n. 19.

⁸ Dapontes, Ephémérides daces, ed. Legrand, II. 233-4, 258. — Un Manoli frate cu Zafiris trăiau la începutul sec. al XVIII-lea (Papad. Keramevs, Τερονολ. β:βλ. III. 271.

⁹ Iorga, Inscricții, I. 306.

¹⁰ Arh. Stat. Mitrop. Buc. pachet 30 netrebnic.

¹¹ Iorga, l. c. II. 79.

¹² La 1 dec. 1702 Constantin Vodă Brâncoveanu slobozește de rumânie pe oamenii din Bucșani de către rudel Bădicăi elucer Bușanu, anume Ianache și Ioan frați Văcărești, nepoți ai Bădicăi; Barbu comis Mănescu fiul lui Pătrașco căpitan fratele Bădicăi; Iorga și frate său Zamfir feciorii jupănesei Preda sora Bădicăi. (Arh. St. Cond. log. Brânc. f. 342. Testamentul Bădicăi poartă data 1691. La 1697 era †).

¹³ Iorga, St. și doc. IV, 76, 83. — P. Nico Papa, vezi arborele *Silivrianò* la sfârșitul acestui volum.

¹⁴ Iorga, St. și doc. 329. — Acelaș, Inscricții, III. 325.

Mehmet IV, retor al Marei Biserici la 1691¹. Căsătorit cu Ruxandra, casele sale erau mai sus de actualul Ioachimion².

La 1739 capichehaia a lui Const. Mavrocordat la Vidin este un Manos³.

La 1741 doctorul și socrul lui Grigore Ghica, Mihail Manos, poreclit, nu știu de ce, și Mamonas, fost schevofilax, devine mare log. al Patriarhiei⁴. Din cei trei fii ai săi, care toți erau în divanul patriarhiei la 1757, Manoil v. spătar 1765, log. al patriarhiei 1770; Gheorghe (Iordache) v. agă, v. pah. în Moldova 1749, v. post. în Muntenia 1762, caimacam al Craiovei 1766; și Nicolae, doctor în medicină, hartofilax, apoi la 1777 mare log. al patriarhiei, scoboară familia actuală⁵.

Mavrocordat. La cele știute despre familia Mavrocordat⁶ sunt de adăugat câte va lămuriri.

Familia se poate urmări de la un Nicolae care trăia în Hio în sec. al XVI-lea și a avut 2 fii, pe Laurențiu și pe Pantaleon, ctitori ai bisericii sf. Chiriac din Hio⁷. Familia domnească se trage din Laurențiu, iar prin Pantaleon familia s'a continuat, în Hio unde, la 1714, trăiau frații Constantin și Nicolae⁸. Contemporani cu Laurențiu erau Nicolae, în Hio, din care se trage familia Mavrocordat⁹ și Iacov care neguțătorea în Muntenia pe la 1580 și avea rudă în Hio pe Smaragda Canavutzena răsiată de soțul ei Sguropol¹⁰. Pentru urmașii Exaporitului, avem notițele genealogice

¹ Hurmuz. XIII trad. 474 sq. — C. G. Mano, l. c. 61-2. — Ghedeon, Cronică Patriarhiei, 99 — Cf. Filitti, Așezământul Dositei F. p. 124 și n. 11.

² Ghedeon, l. c. 109, 120, 124-131. — Acelaș, ἑγγραφοὶ λιθοῦ καὶ κεράμια.

³ Dapontes, Ephémérides daces, ed. Legrand, II. 404. — La 1738 un Manolachi vel portar și un Manolachi vel post. de care nu pot ști căror familii aparțineau. *Ibid.* II. 35, 140, 182. — Un Mihalachi vel spătar 1737. *Ibid.* II. 20.

⁴ Hurmuz. XIII. 168: doctorul *Mihail* ce fusese și schevofilax. — Raportul din 1742 al ambasadorului francez Castellane: doctorul *Mihail* Mano (C. G. Mano. l. c. 100). — Neos Ellin. IV. 218: *Mihail* mare log. și doctor 1742. — Atanasie Ipsilanti τὰ μετὰ τὴν ἄλωσιν 690 zice însă că la 1741 devine mare log. doctorul *Manuil* din Castoria, ceea ce este evident un lapsus. — Tot Atanasie Ipsilanti, *ibid.* 367, vorbind de moartea lui Grigore Vodă Ghica la 1752, menționează pe doctorul *Mihail* Manos — Cronică Ghiculeștilor (în copie la D. Russo), în aceiaș împrejurare, zice *Mihail* Mamonas. — Hurmuzaki, XIII 167-8: *Mihail*. — Dapontes, Catalog (în Sathas, Bibliotheca III 174 și în Erbiceanu, Cronicarii greci), zice că la 1741 devine mare log. *Mihail* Mamonas

⁵ Hurmuz. XIII. 79, 363. — Letop. III. 219, 223. — Filitti, Lettres et extraits, 218. — C. G. Mano, l. c. 84-5.

⁶ Legrand, Généalogie des Mavrocordato de Cple. Două ediții. — P. operile Exaporitului Omont, Inventaire Sommaire, IV. 133. — P. operile lui Nicolae Vodă M, vezi A. G. Mavrocordat în Arhiva din Iași X (1899) 185. — Cf. N. C. Hagi-Kosti, Συμροναϊκὰ ἀνάλεκτα (Mélanges smyrnécens, ed. 2-a, partea I, Atena 1900 p. 55.

⁷ Hurmuz. XIV. 600-1.

⁸ *Ibid.* 624.

⁹ Crusius, Turco-Graecia, 283-5, 309-10. — Cartea patriarhului Partenie 1648, în Eccles. al III. 36-8. — P. Mavrocordați în sec. XVIII, Deltion VI. 178.

¹⁰ Crusius, l. c.

ale acestuia¹ precum și o spită din 1742 al căreia ms se află la Biblioteca națională din Paris².

Nu pot ști din ce familie era Gavrilašco, *vărul* lui Nicolae Vodă Mavrocordat, biv vel post. 1739, căsătorit cu Ancuța Bucșanu³.

Mavrogheni. Fanteziile relative la origina bizantină a acestei familii⁴, trebuie lăsate la o parte. În capul plin de vanități al lui Nicolae Vodă, născuse ideea unei descendențe din familia Morosini, în ortografie latinizantă Mauroceni, pretenție de care își răsă cel d'întâi propriul caimacam și cumnat al domnului, Gheorghe Condili: „I-am chemat pe numele tatălui său și pentru crima, aceasta m'a osândit“⁵. Filiațiunea documentară începe cu Dimitrie, bunicul domnului, originar din Laconia, căsătorit și așezat în insula Miconos⁶. Trei din rudele lui Nicolae Vodă, Nicolae, Constantin și Mihail, după moartea lui, din boeri români devin negustori în Ciclade sau la Constantinopol⁷.

Mavros. Familie veche din Morea. Un Ștefan zis Mavros (Negrul) ia de soție în sec. al XIII-lea pe Agnès fîca lui Vilain d'Aunoy, senior de Arcadia. Fiul lor Nicolae trăia la 1311⁸. Un Manuil zis Mavros se întâmpină la Salonic, la 1354⁹. Numele e purtat patru veacuri mai târziu de Iordache Mavros, vel căminar în Moldova la 1793 și de Ianache M. vel pah. în Muntenia la 1784¹⁰. Acesta a fost, probabil, tatăl faimosului director al carantinelor, în epoca regulamentară, arheolog și numismat, om de incredere al lui Kisseleff, Nicolae Mavros¹¹, care pe la 1876 dobândește titlu de comite rusec. Căsătorit întâi cu Profirița Ghica și al doilea cu Sevastia Sutz, are de la această din urmă soție două fiice, pe Maria Ioan Cantacuzino și pe Alexandrina Ion Ghica.

Melissino. Neamului chesarului Alexie Melissino Stratigopol i-a consacrat o carte Gheorghe Școlarios la mijlocul sec. al XV-lea. După căderea Constantinopolei, familia se întâmpină în Peloponez, apoi în Creta, Celalonia și Corfu¹². Patriarhul Grigore III (1446—1451) zis și Mammās, era din acest neam¹³. Un Grigore Melis-

¹ Publicate de Lampros în rev. *Επετηρίς τοῦ Παρνασσού* III (1899) 139 și în *κατάλογοι κωδίκων ἐκείνης ῥοναίς τῆς νῆσου Ἄνδρου*, Atena 1899 p. 52.

² *Συγγράμματα τοῦ γένους τῶν Μαυροκορδάτων* Ms. no. 1005. Supl. grec. Publicat de Legrand, l. c.

³ Mag. ist. IV. 129. — Dapontes, *Ephémérides*, II. 197.

⁴ Rangabe, l. c. 139.

⁵ Blancard, *Les Maurojény*, ed. 2-a p. 174.

⁶ *Ibid.* p. 24, 126.

⁷ *Ibid.* 440, 446.

⁸ Buchon, *Recherches*, I, 287, 428. — Acelaș, *Eclaircissements*, tablou X în fine.

⁹ Papadopol Keramevs, *Ἱεροσολ.* β:βλ. II. 232.

¹⁰ Iorga, *St. și doc.* VII. 85. — Urechia, *Ist. rom.* I. 332.

¹¹ Hurmuz. X, tabla. — Filitti, *corespondența cu Metternich și cu Gentz*, p. 17. — Acelaș,

Domniile române sub Reg. org., tabla.

¹² Krumbacher, *Geschichte der byz.* Lit. ed. 2-a 780 și 1083. — Omont, *Inventaire*, II. 136.

¹³ Hiotis, l. c. — Ellinomnimon, 306.

¹⁴ Sathas, *Monumenta* IV p. LXII. — Papadopol Keramevs, *Ἱεροσολ.* β:βλ. II. 319—320. — Flaminio Cornelio, *Creta sacra*, 74.

sino din Creta era ieromonah pe vremea lui Hrisant Notară¹. Ducange urmărește familia în Spania și la Neapole până în sec. al XVII-lea.² În sec. XVIII, Anastase M. a avut fii pe Andrei, episcop de Cefalonia, Zante și Itaca; pe Bernardo, Gheorghe și pe Ioan, al cărui fiu a fost Petre. Alexie Petre Melissino, general rus, † 1813, a fost soțul Luxandrei, una din ficele generalului mare ban și principe rusesc, Mihai Cantacuzino, genealogistul³.

Missios sau Mișoglu. La începutul sec. al XVIII-lea un Mihail (Mișu) Therianò din vechea familie cu acest nume originară din Monodendria (Zagori), a avut trei fii porecliți Missios (Mișoglu): Ștefan, v. spătar și capichehaia muntean la 1755—1775; în divanul patriarhiei la 1757, capichehaia al Mold. 1785 și ginere al lui Ioan II Vodă Mavrocordat; Alexie, v. post. în Mold. 1783 și ginere al lui Alex. Mavrocordat Delibey (fratele lui Ioan II Vodă); Gheorghe, primat al Zagorei⁴. La 1820 secretar de taină al lui Alex. Vodă Suțu în Muntenia, era Ioan Mișoglu, om luminat care călătorise și prin Franța⁵.

Morona. Panaiotache Morona e vel ușier în Moldova la 1674, apoi vel post. între 1691 și 1707 când e ucis în închisoare la Iași. „Grec de neamul lui, om foarte vestit la Poartă, când era trimis cu trebile țării”.⁶ La 1706 se vorbește de *fiii* lui.⁷ Fusesse căsătorit cu Ecaterina, fiica lui Iordache Cantacuzino mare stolnic în Mold. la 1692, și a Ileanăi Apostol Catargi.⁸ Dintre fiii lui cunoaștem pe Velișco Panaiotache văr cu Ilinca Cantacuzino soția lui Vasile Costachi, pe la 1732—8⁹. Este poate identic cu Panaiotache vel sluger și capichehaia la Constantinopol, 1740,¹⁰ și cu Panaiotache ban din divanul Moldovei la 1757.¹¹ Descendenți din Morona aș crede că erau Iordache Panaiotache vel cămăraș în Moldova 1764¹² și Dimitrie Panaiotache care la 1773 semnează adresa către Obrescov¹³.

Moruzi. „Inrudirea Ipsilanților-Moruzești cu Comnenii din Trebizondă este o învențiune a plastografului arhimandrit al mănăstirii Sumela, Partenie Metaxopulos

¹ Papadopol Keramevs, l. c. IV, 401.

² Ducaage, Familiae, 173. — Buchon, Nouvelles recherches, II in fine. — Deltion IV. 149. — Stema familiei reprodușă în Lampros, Francocratia, I. 216.

³ Geneal Cantac. ed. Iorga, 196. — Mazarachi, Βιογραφίαι τῶν ἐνδόξων κεραλλήνων, Veneția 1843.

⁴ Lampridi, Zagoriace, l. 72, ll. 22—3. — Filitti, Lettres et extraits, 163, 376, 382. — Hurmuz. XIII trad. 363. — C. G. Mano l. c. 149. — Geneal Cantac. 130. — Filitti, așezământul Dositei F. 19. 128

⁵ Filitti, corespondența domnilor și boerilor români cu Metternich și cu Gentz, 17.

⁶ Letop. III. 32. 34. ll. 209. 251. 269.

⁷ Iorga. St. și doc. V. 407.

⁸ Comunicat de I. Tanoviceanu.

⁹ Iorga, St. și doc. VII. 203.

¹⁰ C. G. Mano, l. c. 84—5.

¹¹ Letop. III. 231.

¹² Letop. III. 251.

¹³ Geneal Cantac. 512.

„care a trăit în țările românești pe vremea domniei lui Alexandru Ipsilanti și a avut interes, firește, să atragă favoarea lui A. Ipsilanti asupra zisei mănăstiri. Acest Metaxopulos a tipărit în 1775 la Lipsca (sub formă de supliment la viața cuvioșilor Varnava, Sofronie și Cristofor care au sihăstrit în muntele Milo) un *Istoric al orașului Trebizonda*, în care a introdus multe plăsmuiri ale propriei sale imaginații, în baza unor autori pe care-i și enumeră ca existând în mănăstirea Sumela, în realitate însă absolut neexistenți, absolut necunoscuți. Mănăstirea Sumela și condicele bibliotecii sale le cunosc eu însumi foarte bine, am tipărit chiar și un catalog al lor pe care l'am alcătuit acolo în anul 1884. Ast-fel, acest falsificator Metaxopulos, scrie la pag. 62 că împăratul Manuil al III-lea al Trebizondei avea o fiică Evdochia pe care a măritat-o cu marele domestic Constantin Xifilul Ipsilanti. Însă nici Evdochia, nici C. X. I. n'au existat vre-odată, pentru că Metaxopulos ne trimite la un autor absolut neexistent. Minciuna aceasta a luat-o cel d'întâi dela Metaxopulos, Atanasie Comnenul (I) Ipsilanti (τὰ μετὰ τὴν ἄλωσιν 10—11) și în urmă foarte mulți autori (Filimon, Stamatiade, Bartolomei, Sava Ioanide și alții).

„Așa dar întreg zvonul acesta despre scoborârea Ipsilanților-Moruzești dintr'o familie împărătească, este o plăsmuire a veacului al 18-lea și nu are nici o valoare istorică. Insuși Atanasie Ipsilanti, înainte de a cunoaște cartea lui Metaxopulos, scrisese o istorie genealogică a familiei Ipsilanti (vezi ale mele «Texte grecești» în documentele Hurmuzaki, 1909 (XIII) p. 169 sq.) în care nu se află nimic despre înrudirea împărătească în chestiune.

„Inrudirea însă a Moruzeștilor cu Ipsilanții este absolut certă din veacul al 17-lea, din Trebizonda, unde trăiau amândouă familiile, și în această privință Atanasie Ipsilanti spune adevărul în scrierea sa genealogică. Origina numelui Ipsilanti se găsește neîndoios, în satul Pontul Ipsala (vechiul Ipsilis), iar familia Moruzeștilor își are origina din satul grecesc și astăzi existent în Ponte Moruzanda (pe care l'am vizitat eu în 1884), situat în eparhia bisericească Haldiv și Heriana, districtul „Cromni“².

Familia Moruzi este cunoscută, după arătările lui Atanasie Ipsilanti³ însuși, de la frații Hagi-Savuli, Dimitrie și Ioan, fiii pare-se ai lui Chiriac din Trebizonda care trăia la 1613, dela care pornesc și Ipsilanții. Din Hagi Savuli, prin fiica acestuia Hangerli, se trage familia cu acest nume⁴. Prin femei, Moruzeștii s'au înrudit cu neamul lui Panaiot Nicusis Mamona.⁵

¹ Bartolomeu Cutlumusianos: ὑπόμνημα ἱστορ. περὶ τῆς κατὰ τὴν χάλκην Μονῆς τῆς Θεοτόκου 1846. — Cf. περὶ τῆς οἰκογενείας τοῦ πρίγκηπος Γρηγόριου, în gazeta Πανελληνίος din New-York, anu III (1910) numerile 703 și 712 și darea de seamă de N. A. B. (Nicu A. Vei) în revista Vizantis II, 585.

² A. Papadopol Keramevs, din Petersburg, Fontanka 93, log. 17, ⁵/₁₈, lunie 1908 către Ioan C. Filitti.

³ Hurmuz. XIII. 169 sau XIII trad. 151—2.

⁴ Vezi acest excurs, *Hangerli*.

⁵ Acest excurs, *Mamona*. De aci une-ori confuzii în privința originii acestor 2 familii Ast-fel, I. Sakellion, în De'tion III. 239.

Mosco (Hagi-) Cel d'întâi cunoscut este Ioan, poet în Sparta, născut pe la 1350 al căruia nepot de fiu, Ioan, mort la 1490, este autorul discursului funebru la înmormântarea lui Luca Notara, 1453¹. Familia se poate urmări în sec. al XVI-lea și al XVII-lea în Corfu, unde a fost înscrisă în *libro d'oro*², în Zante și în Cefalonia — unde sunt ctitori la Sf. Dumitru din Lexurion până la 1736 — reprezentată prin poezi și hagiografi³. Scoborârea din aceștia a lui Ion Mosco, staroste de negustori în București la 1737—9⁴, este atestată prin diploma de cavaler al ordinului Constantinian al Sf. Gheorghe pe care i-o dă la 26 Sept. 1736 beizadea Radu Cantacuzino.⁵

Ioan a avut trei fii:

Dimitrie, care scrie din București lui Manicati⁶ la Sibiu pentru o datorie a curții lui Alex. Vodă Moruzi, 1796⁷;

Pantazi, bancher la Viena și reprezentant acolo al lui Nicolae Vodă Mavrogheni⁸.

Ion „tesalonicianul“ dăruiește candelabre bisericeii Sărindar din București la 1778⁹. Avea casă de negoț și de bancă. La 1788 e orânduit episcop la biserica Mavrogheni¹⁰. În Sept. acelaș an, având rangul de căminar e unul din boerii orânduiți să păzească curtea domnească în lipsă lui Mavrogheni¹¹. La 1793-8 e paharnic¹². La 1800, ca biv vel clucer face biserica Sf. Trei Erarhi din Slănicul Prahovei. La 1804 e încă biv vel clucer¹³. La 1803 e vistier și ia în arendă vămile¹⁴. La 1817, biv vel vistier, e unul din boerii strănși de domn pentru întocmirea pravilei Caragea¹⁵. La 1827 e unul din executorii testamentari ai mitropolitului Dositei Filitti¹⁶. Moare la

¹ Deltion II. 413. 424. — Mazaris, publicat de Boissonade. Anecdota graeca, III. 112—186. — Neos Ellin. IV. 347. — Eccles. al III. 86.

² La 1530 (Hiotis III. 956).

³ Ellissen, Neaera, Komoedie von Demetrius Moschus von Lakedämon, Hanovra, Karl Kuempel 1859 — Sathas, Monumenta, IX. 105—6. 297. 326—7. — Ellinomnimon, 385. — Neos Ellinom. IV. 307. 347 X. 123. — Crusius, Turco Graecia, 309—310. — Katramis. φιλολογικά ἀνάλεκτα Ζακύνθου. Ilie A. Tsitseli. κεφαλληνικά σύμμικτα' 493. — Omont, Inventaire sommaire III. 328. IV. 347. — Lampros, Αρχαιοποιεια, p. XXVI.

⁴ Dapontes, Ephémérides daces, ed. Legrand, II. 232.

⁵ Acest volum doc. 204.

⁶ Constantin Manicati, ginerele lui Hagi Const. Pop, frate cu Gheorghe, cu Manuil și cu Iosif, toți fii a lui Gheorghe Safrani Manicati, staroste sau birău al companiei grecești din Sibiu pe la 1777, frate și acesta cu Ioan Manicati, doctor la București 1781 († 1787). — Iorga, St. și doc. XII p. X. 94. 102. 108. 111.

⁷ Iorga, St. și doc. XII. 121.

⁸ Blancard, Les Maurojeny, ed. 2-a, Paris, Flammarion, p. 136. 768.

⁹ Inscricții în colecția St. D. Grecianu.

¹⁰ Urechia, Ist. Rom. III. 52.

¹¹ Ibid.

¹² Iorga, St. și doc. V. 331.

¹³ Urechia, I. c. VIII. 645. — XI. 262.

¹⁴ Cronica lui Naum Râmniceanu, în Erbiceanu I. c.

¹⁵ Urechia, X. 588. — C. G. Mano, I. c. 431.

¹⁶ Filitti, Așezământul Dositei F. 39, 65, 70, 151.

1828 și se îngroapă la Colțea¹, aproape de casele sale (vechea primărie). Se căsătorise la 1779 cu Elena fiica medelnicerului Mihai Ștefănescu și a Sultanei², și soră cu Ioan, Alecu și Costache Ștefănești. Din această căsătorie s'au născut trei copii: Maria soția lui Petre Retoridi vel vornic la 1808, apoi a lui Ioan Rallet vel vornic; Elena soția lui Scarlat Grădișteanu vel log. și Ștefan. Acesta a continuat, fără noroc, casa de bancă și negoț a tatălui său³. Era să fie socrul lui Alex. Vodă Ghica⁴. A avut rang de căminar și a fost soțul Zoitei fiica banului Grigore Băleanu.

Notară. Faimosul Luca Notară, ginerele împăratului Matei Cantacuzino, căzut vitejește la 1453, a avut fiu pe Nicolae⁵ prin care pare să se fi continuat familia. La 1575 familia exista și era privită de Crusius⁶ ca autentică. Refugiată în Peloponez, unii membrii ai ei se așezară la Corfu⁷.

Cunoscutul patriarh de Ierusalim, Dositei Notară era din Peloponez sau Morea și a fost elev al ieromonahului Meletie Macri și al lui Teofil Coridalevs. A avut nepoți pe Hrisant Notară, fost și el patriarh de Ierusalim și pe fratele acestuia Neofit Notară, Peloponezianul, episcop al Sf. Mormânt între 1684—1707⁸. A mai fost și un al treilea frate, Gheorghe, pentru că Hrisant are nepot pe doctorul filosof Dimitrie Gheorguli Notară care face un epitaf pentru mormântul doamnei Pulheria Mavrocordat, moartă în București la 18/29 Mai 1716⁹.

Contemporan cu Hrisant era Grigore Notară, Corintul, care trăia la 1711¹⁰.

Căsătorit cu Bălașa Grădișteanu, doctorul Dimitrie Notară a avut patru fiice: Maria a lui Mihai Călinescu, Marica a lui Barbu Ciorogârleanu clucer, Zoia a lui Toma Arion și Smaranda a lui Matei Crețulescu¹¹.

Doctorul Dimitrie trăia încă la 1764 și era proprietar în Vlașca¹².

Frater cu el a fost Constantin Notară, serdar, care era mort la 1763 și fusese căsătorit cu Maria fiica lui Radu Dudescu¹³.

Tot frate așa crede că era și Toma Notară biv vel spătar la 1741¹⁴.

¹ Iorga, Inscricții.

² Urechia, l. c. IV. 398.

³ Răp. al consulului austriac Timoni, 3 Oct. 1833, la Acad. Rom.

⁴ Bellanger, *Le (sic) Kérountza*, Paris, 1846, II. 93. — Filitti, *Domniile române sub reglementul organic*, tabla.

⁵ Lampros, *Παλαιολογία*, II. 182.

⁶ Turco-Graecia, 91.

⁷ Neos Ellin. I. c.

⁸ Dapontes, Catalog, în Erbiceanu, l. c. 103. — Papadopol Keramevs, *Ἱεροσολ. βιβλ.* I. 200 nota. — Hurmuz XIV. 383. — Iorga, St. și doc. VII p. CLXXII. CCXIII-XIV.

⁹ Catalogul lui Daponte, în Erbiceanu, l. c. 221. — Daponte. *Ephémérides*, ed. Legrand, II p. LXXXV.

¹⁰ Neos Ellinom. XI. 456.

¹¹ Iorga, St. și doc. XVI, 76-7.

¹² Ibid. V. 503.

¹³ Ibid. XVI. 76.

¹⁴ Acad. Rom. doc. 134/CLXXV.

Paladă. În sec. al XVII-lea trăiau frații Ștefan Paladă și Gherasim, patriarh al Alexandriei la 1688, fi ai iereului Teodor dovedit la 1633¹. Familia era originară din Creta, stabilită apoi la Corfu². În Țara Românească, cel d'întâi cunoscut este Andronache Paladă, vel pitar 1736, vornic za Târgoviște, vel comis 1739, prim se cretar, laudat de Flachat pentru cultura lui, al lui Const. Vodă Mavrocordat, 1740, biv vel stolnic 1742, vel clucer 1743, mort la 1753³. L'aș crede identic cu Andronache post. la 1712, care făcuse studii la Veneția, fiu al lui Pascale biv vel vornicitorul bisericei Sf. Nicolae din Târgoviște⁴.

Căsătorit cu Bălașa fiica marelui ban Constantin Știrbei, Andronache a avut copii pe Despa soția banului Dumitrașcu Racoviță, pe Maria a lui Pârveu III Cantacuzino și pe Matei (era † 1779) căsătorit cu Stanca Prejbeanu⁵.

Fiul lui Matei, Iordache, ispravnic de Olt 1785, vel stolnic în divan la 1793 (era † 1806) a fost căsătorit de 2 ori. Cu o Efrosina a avut pe Acachie arhiereul, pe Alexandru și pe Elena († 1834) soția marelui clucer Dumitrache Slătineanu, iar cu Zoîța Bălăcianu pe Zoîța și pe Gheorghe căminar la 1822⁶.

Arhiereul Acachie Laodichias, năstavnîc al mănăstirii Dealul, aparține la 1821 partidei naționale ceia ce i-a adus arestarea la 1823⁷.

Paleologu. Despre numeroșii Paleologi din sec. al XVI-lea și următoare nu se poate afirma categoric descendența din familia imperială. *Manuil* Paleologu († 1425) a avut 6 fi: Toma, despot la 1451, Dimitrie despot † 1471, Teodor despot † 1448, Constantin † 1453, Ioan † 1449 și Andronic. Descendența lui Toma este arătată de Ducange: Andrei, Manuil, Elena soția la 1447 a lui Lazăr Brancovici și Sofia soția țarului Ioan al Moscovei. Manuil a avut 2 fi naturali, Ioan și Andrei. Nu se cunoaște documentar descendența celorlalți⁸.

¹ Sp. Lampros, Catal. mss. de la Atos I. 139. — Deltion III. 505. — Papadopol Keramevs *Μαυρογορδάτσιος βιβλιοθήκη* 122. — Acelaș, *Ιεροσολ.* I. 441. II. 251 (corespondența lui Gherasim, † 1714 cu Brâncoveanu). — P. corespondența lui Gherasim și a lui Ștefan cu Visarion Macri, revista grecească *Pandora*, XIII. 184. — P. Paisie Paladă la 1696, Iorga, *Ist. lit. rom.* în sec. al XVIII, I 38 p. 2.

² Hiotis, l. c. — Arhiva genealogică, II (Oct.—Dec.) 1913.

³ Arh. Stat. Episc. Buzău. Pachet 30, doc. din 7250 (1742) Fevr. 6, cu semnătura și pecetea lui Andronache. — *Ibid.*, Mitrop. Buc. Vol. V fila 9 verso, doc. din 7250 (1742) Martie 4. — Dapontes, *Ephémérides*, II 170, 192, 258, 365, 374 (greșit *Antonache*). — Jean Claude Flachet, *Observations sur le commerce et sur les arts d'une partie de l'Europe*, Lyon 1766, 2 vol. Citații în Le grand, *Ephémérides daces*, II p. LXIV. LXVIII.

⁴ Arh. Stat. Cond. log. Brâncoveanu, f. 521.

⁵ Arh. St. Mitrop. Buc. pach. 141 doc. din 8 Iunie 1766. — Acad. Rom. pach. 39 doc. 12 și pach. 46 (sau 26) doc. 6.

⁶ *Ibid.* și Iorga, *Doc. Cantac.* 222. — Acte de familie.

⁷ Hurmuz.—Iorga: 222. — Paladă nu este deci, cum se spune acolo, nota 3, nume călugăresc sau titlul unui episcopat. Cf. *Biser. ort. rom.* XXVIII. 518.

⁸ Ducange, *Familiae*, 248. — Sathas, *Monumenta*, I. 186, 212, 232. IX. 157, 158, 175.

Pentru istoria românească este interesantă suplica adresată din Cefalonia la 27 Ianuarie 1584 către republica venețiană de către un Dimitrie Paleologu. Petiționarul vorbește de bunicul său Dimitrie Paleologu, de unchiul său Andronic, de tatăl său Ioan Paleologu și de altă rudă, tot *Ioan* care la 1482 veni în ajutorul Veneției contra Ferarei, *văr cu despotul Moreei și cumnat cu Ștefan Vodă al Valahiei*, toți preținși descendenți din familia împărătească și rude ale unui Andronic mai vechi de la 1469¹. Acest Andronic trebuie să fie unul din cei 6 fi ai lui Manuil Paleologu, iar dacă Ioan Paleologu, cumnatul lui Ștefan cel Mare, era fiu al lui Andronic, se explică în ce chip era văr cu despotul Moreei. Se știa până acum că Maria zisă din Mangop, soția lui Ștefan Vodă, avea un frate Alexandru, omorât la 1475 și rudă pe un Teodor „dominus Tartarorum“ prins și decapitat la Constantinopol tot, atunci². Ast-fel s'ar putea face legătura documentară cu Paleologii de la sfârșitul sec. al XV-lea³.

La 1573 trăia un Iacov Paleologu din Hios fiu al unui Teodor Olympidario fiu și acesta al unui Andrei, dar contimporanul Crusius îi califică de pseudo-Paleologi. Poate că este același cu Iacov P. care la 1573 era în slujba domnului Munteniei⁴.

¹ Sathas, Monumenta, V. 211. Iată textul întreg:

Dopo la infelice caduta della famiglia Paleologa, tutta quella discendenza essercitò con tanto ardore la disciplina militare a esaltazione et difesa di questo dominio, che le cose fatte da essa forno giudicate degne del suo senato che fussero con beneficenza d'animo lodate et honorate. Al signor Andronico Paleologo l'anno 1469 per l'opere fatte dal autorità e valor suo a l'impresa di Xamili et di Corinto, fu donato il luogo di Castrin che fu poi a spese sue fortificato et popolato. Ne fu minore la devotione di Zuanne Paleologo il quale per facilitar i disegni del Alvise Lore-dan, al hora general da mare, gli donò liberamente l'isola di Stolimene la qual egli havea havuta del despoto della Morea suo cugino, dopo la consignatione de la quale, applicatosi al servizio di questo dominio, essercitò la destrezza sua col signor Stefano suo cognato al hora voivoda della Valachia. L'anno 1482 essendo grandissimo il bisogno della guerra contra Ferrara, venne con molto seguito de Greci al servitio della vostra serenità. Demetrio Paleologo, mio avo, nel imprese fatte di Mitilene e di Santa Maura e Cefalonia operò cose degne de memoria. Andronico, mio barbo, l'autorità et credito del quale era grandissimo in la Morea*, lasciò finalmente la vita insieme con duoi suoi cugini, in una grossa scaramuccia fatta sotto Argos. Il cavalier Zuanne Paleologo, padre di me Demetrio, havuta in quella ocazione miglior fortuna del fratello.

* Iorga, Chilia și Cetatea Albă 146—Același, Acte și frag. III. 50. 55.—Emil Picot, Chronique de Moldavie par Grégoire Urechî. Paris 1878, p. 112 nota.—Pentru mormântul doamnei Maria, Rev. de ist. arheol. și filol. I. 259: vultur bicefal.

² V. Introducerea p. XIII-XIV.—Neos Ellin. IV. 454 V. 28.—Pe o listă de refugiați greci de la Constantinopol la 1453: Teodor, *Andronic*, Emanoil și *Dimitrie* Paleologi (Ellinom. 298) Tot pe atunci o Paleologhină a fost măritată cu un Spandugino, bunicul lui Teodor Spandugino-Cantacuzino (Sathas, Monumenta, IX. 164).

³ Crusius, l. c. 343-4. 497.—Sathas, l. c. IX. 157.—Neos Ellin. XI. 274-5.—Hurmuz. XI. 809. 813. XIV. 86 nota.—Epistolae Turcicarum variorum, ex recensione Nicolai Reusneri, Frankfurt a/Mein 1598 liber. XI p. 144.

* La Nauplia un Dimitrie P. la 1500; Maria, văduva lui Andronic P. la 1544; Ioan Paleologu la 1545; ar putea fi persoanele de care vorbește suplica (Sathas, l. c. V. 29. VII. 389 401).

În sec. al XVI-lea mai mulți Paleologi au legături cu principatele române.

Ast-fel Maria Paleologu soția lui Iancu Vodă Sasul, trăia încă, văduvă, la 1587. Dintr'o primă căsătorie avusese un fiu, Filip. O soră a ei era căsătorită cu Mihail Pagudi. Cu Sasul, Maria a avut pe Omeliana, pe Ana a lui Albert Panetovski și pe Crisafina a lui Anton Catacal, care neguțătorea în Moldova¹.

Tot pe atunci Drăghici post. la 1587, Pavel Paleologu la curtea lui Eremia Movilă, Nicolae, și Lazăr Paleologi negustori în Iași între 1587—1595².

Proveniența tuturor acestora nu se poate ști. Paleologi erau răspândiți pretutindeni, în Maina, în insule, la Cataro, la Nauplia, mai ales ca stratioti³ și numele se întrebuița ca nume de botez⁴.

Crusius privea însă ca adevărați Paleologi pe acei cari, pe timpul său, trăiau la Constantinopol, nepoți lui Mihail Cantacuzino Șaitanoglu, frații Constantin și Manuil⁵.

Constantin era la Constantinopol la 1563—4⁶, iar apoi fugе la Tătari din cauza persecuțiilor unchiului său Șaitanoglu⁷. Fiul său va fi fost arhiepiscopul Paleologu trimis în misiune de țarul rusesc la Praga, 1603⁸.

Pe Manoil îl cred identic cu Paleolog τοῦ Μουσαλίμ, adică fiul lui Musalim, care trăia la 1561⁹. La 1575 trăiau la Galata fiii lui Manuil. Acești fii cred că au fost Alexandru sol al sultanului și al hanului tătarăsc pe lângă împăratul Rudolf la 1598—9¹⁰, Constantin negustor și boer în Moldova executor testamentar al lui Zotu Tzigara,¹¹ Muselim, o fiică soția lui Ramadan, și Dimitrie.

Dimitrie dovedit la Constantinopol la 1577 este acel Dumitrașcu Paleologu zis și Chiriță Dumitrache, mare postelnic în Moldova 1612, care avea în pecetea sa vulturul bicefal, a fost căsătorit cu o Maria, era cumnat cu Simeon Movilă și era mort la 1620. Copii n'a avut, dar frați și surori. Nepot al său de soră a fost Nicolae Ramadan, comis în Muntenia 1628 post. și vistier în Moldova între 1650—8, zis și Pa-

¹ Iorga, St. și doc. XXIII. 387. 391. 396—7, 405. 408.—Catacal a avut 2 fice: Margareta și Ana (ibid). O familie bizantină Catacal, se înrudea cu Comnenii (Ducange, Familiae, 178). Familia se întâmpină în Moldova la 1742 (Iorga, St. și doc. VI. 281). Un serdar Catacal în Muntenia are de soție la 1763 pe Ilinca Falcoianu.—Catacal pare a fi fost și prenume.

² Iorga St. și doc. XXIII. 391. 443.—Hurmuz. XI. 426. 833.—Un Pavel P. de la Cos-pol. 1543, are o fiică măritată cu Octavian Minio (Iorga, l. c. XX. 51. 2.

³ Neos Ellin. XI. 274—5.—Sathas, Monumenta, I. 281. V. 29 VI. 283. 285. 315. VII. 56—8. 112. 117. 128. 133. 144. 389. 401. VIII. 333. 355. 424.

⁴ Deltion, IV. 350.

⁵ Crusius, l. c. 67. 91.

⁶ Eccles. al III. 157.—Sathas, Bibliotheca III. 547.

⁷ Crusius, l. c.

⁸ Iorga, St. și doc. XX. 337.

⁹ Papadopol Keramevs, Biblioteca Mavrocordăților, 150.

¹⁰ Hurmuz. III². 297 300.—VIII. 201. XI 379. 426. XII. 377. 379. 460. Prins în Polonia la 1612 (Hurmuz. IV². 333.

¹¹ Sathas, Bibliotheca, III p. C.—Hurmuz. XI 426.

¹² Papadopol Keramevs, Catal. mss silogului 86.

leologu ¹. Ast-fel se explică rubedenia lui Nicolae Ramadan cu Antonie Vodă Rosetti, Cantacuzino despre mamă, ² cu Toma Cantacuzino vornicul și cu Iordache Cantacuzino vistierul ³.

Că Dumitrașcu Paleologu a avut și un frate Muselim, al cărui prenume a devenit nume de familie, rezultă din împrejurarea că numai ast-fel se poate explica înrudirea cu Cantacuzinii și cu Roseteștii a patriarhului Dionisie IV Muselimul ⁴, pe care isovoarele contemporane îl zic născut „din petnarii împărătești“, din neamul „împărătesc al Muselimelor“ și „scoborând din Cantacuzini și Paleologi“ ⁵.

Constantin și Manuil Paleologi fiind arătați de Crusius ca nepoți ai lui Șaitanoglu, urmează că tatăl lor a fost Muselim (tatăl lui Paleologu dela 1561), iar mama lor-soră cu Șaitanoglu. Ce legătură va fi avut Muselim cu Paleologii sec XV nu știu, dar Crusius îl privea și el ca descendent din familia imperială.

Ca drepti urmași ai neamului împărătesc al Paleologilor pot fi deci priviți, în linie bărbătească Balasache-Muselimii, iar prin femei Ramadani.

Paleologii din Țara Românească din a 2-a jumătate a sec. XVIII-lea și din sec. următor, erau scoborătorii lui Paleolog (prenume) Gulianò ⁶ și n'aveau deci nimic a face cu familia Paleologu.

Și în familia Ipsilanti se întâlnește odată *prenumele* de Paleologu ⁷.

Plaginò. Scoboară din Hurmuzios sau Hurmuzaki, prenume ⁸, Vizantiul, frate cu Antonie Vizantiul, dascăl la școala fanarului ⁹, logofăt al patriarhiei la 1691 ¹⁰, mare retor la 1700 ¹¹. El sau un fiu al său este Chiriță Hurmuzi mare vameș în Moldova la 1710, mare eclesiarh al patriarhiei la 1712 ¹².

Neamul acestora trebuie deosebit de familia moldovenească Hurmuzaki ¹³.

¹ Iorga, St. și doc. v. 82. 122. 578. 612. — VII. 211. 314. Hurmuz. XI. 426. XII. 379. Acest excurs *Ramadan*. — Nu știu cine e Sguromali Paleologu care la 1594 adeverește o copie a testamentului lui Petru Vodă Schiopu (Hurmuz. XI. 439), nici care din P. citați a fost ofițer al lui Mihaiu Viteazu la 1599. Hurmuz. XII. 426.

² Letop. II. 228—9.

³ Comunicat de prof. I. Tanoviceanu.

⁴ Acest excurs, *Balasache Muselim*.

⁵ Magazin ist. V. 93. — Papadopol Keramevs, *Ἱστορικὴ βιβλιόθ. IV. 397*. — Lampros, Catal. mss dela Atos, I. 302.

⁶ Acest excurs, *Gulianò*.

⁷ Hurmuz, XIII. 169.

⁸ Butura, I. c. 108.

⁹ Omont, Inventaire, III. 333. — Sathas, Bibliotheca III. 491. — Hurmuz. XIII tabla. — Eccles. al 1880 p. 202; 1902 p. 483; 1903 p. 16.

¹⁰ C. G. Mano, I. c. 61.

¹¹ Ghedeon, Cronica patriarhiei, 193. — Poate același cu Hurmuzios Marcu (=al lui Marcu) Vizantiul, 1705 (Papadopol Keramevs, *Ἱστορικὴ βιβλιόθ. IV. 93*). — Un Hurmuz gealep, agent al lui Brâncoveanu (Iorga, Ist. lit. rom. în sec. al XVIII-lea, I. 376).

¹² Hurmuz, XIV. 422 456.

¹³ Archiva Generalogică Dumitrașcu Hurmuzaki 1686 (Iorga St. și doc. V. 404) Manolache, fiul lui Hurmuzaki, comis mare în Moldova (Letop. II. 341. — Hurmuz. XIII trad. 64). — Cf. Iorga, St. și doc. V. 410. 423. VII. 228 335.

Hurmuzaki Plagino pah. la 1782 însotește la Viena pe Enăchiță Văcărescu, trimis să readucă pe fii lui Alex. Vodă Ipsilanti¹. În divanul patriarhiei la 1795 și 1797, mare hetman la 1800, căsătorit cu Elena Gherachi a avut următorii copii: Tarsița D. Mano; Sevastia Gr. Mano, Mihai căs. cu Zoe Abraam Aristarhi; Alexandru căs. cu Maria Ghica (Moldova) și Constantin căs. cu Efrosina fca lui Alex. Vodă Moruzi.

Alexandru a avut 2 fice, pe Aglae P. Moruzi și pe Ecaterina Nicolae Ghica Comănești.

Constantin a avut o fiică măritată cu colonelul austriac Soyka, iar fiu pe Alex. căs. cu Alina fca lui Barbu Vodă Știrbey și apoi cu doamna May.

Polizo, prenume² devenit nume de familie. Familia Polizu Micșunești se trage din Dimitrie Polizu pitar 1783, serdar 1811 când era deja bătrân, apoi pah., mort la 1821. S'a căsătorit a doua oară, în țară cu o descendentă a stolnicului Iordache Asan³ și Micșunești după moșia soției sale Smaragda Asan născută Grecianu⁴.

Dintr'o primă căsătorie, avuzese un fiu, Polizache Dimitriu (= al lui Dimitrie) Polizu născut la Arghirocastron pe la 1770⁵.

La 1798 chir Polizache semna grecește⁶. La 1801 era în corespondență cu Manicati la Sibiu, dându-i știri despre isprăvile lui Pasvanoglu⁷. Pe la 1813 era asociat de întreprinderi de negoț cu Dimitrie Aman⁸. De la 1819 are titlul de căminar pe care-l păstrează până la moarte la 1837. S'a îngropat, în biserica de la Micșuneștii mari, Ilfov unde îngropase și pe tatăl său⁹.

Polizache a avut 3 fii, pe Dimitrie, Vasile și pe Ion, și o fiică Smaranda căs. 1) cu Manolache Lahovari, caimacamul Craiovei¹⁰ și 2) cu Alex. Ghica Barbă-roșie.

Rizo, iarăș prenume, cu ortografii deosebite, devenit nume de familie. Un Rizu era mare vistier al lui Alexandru Vodă fiul Radului Vodă, la 1624¹¹.

Un Diamandi Rysios e dascăl la școala Fanarului la 1702—4¹².

Un Constantin Rizo (Ρολζος) e trimes la 1744 în misiune în Moldova de Constantin Vodă Mavrocordat¹³.

¹ C. G. Mano, l. c. 294.—Eccles. al. 1902 p. 423.—Urechia II. 342.

² Polizos sau Polizoi, aceeaș rădăcină ca Pantazi și Zoe (Bitura, l. c. 167).—P. Polizoi Lampanitziotul, care negustorea în Moldova la 1785, Iorga. St. și doc. VI. 191.—Bis. ort. rom. XXV 325.—P. Polizoi Contu, preot din Ianina, Iorga, Ist. lit. rom. în sec. XVIII, II. 32.—Un Chiriac Polizu negustorește în Valachia 1792 (Hurmuz. X 63).—P. dascălul Dimitrie Hăgi Polyzoi din Agrafa, 1803, Lampros Catal mss de la Atos, II. 42.

³ Acest excurs *Asan*.

⁴ St. D. Grecianu, Genealogii, I: Asan.

⁵ Catagrafia oficială a boerilor Țării Rom. la 1829, în copie la I. C. Filiti.—Urechia, VIII. 112—113. XA, 424. XI. 838.

⁶ Iorga, St. și doc. III. 90.

⁷ Ibid. XII. 132.

⁸ Ibid. XXV. 11. 36.

⁹ Anuarul Comisiei monumentelor istorice, 1914, p. 90—2.

¹⁰ Acest excurs, *Lahovari*.

¹¹ Lampros, l. c. II 279.

¹² Eccles. al 1903 p. 16.—Rev. teologică, III, 25.

¹³ Comunicat de D. Russo.

În principate s'au făcut cunoscute două familii Rizo: una zisă și Rangabe, alta zisă și Nerulô.

Familia Rizo Rangabe nu poate avea legătura ce-și atribuie cu Manolache Rangabe Lambrino soțul domniței Bălașa Brâncoveanu¹. Ea scoboară din Iacovache Rizo mare spătar și capichehaia al Moldovei între 1753—1760, socrul lui Grigore Voda Ghica al Moldovei de la 1777. Dar acest Iacovache Rizo era fiul unui negustor din Hios, ne spun contemporanii². La 1742 Iacov fiul lui „Zorzi“ Rizos dăruiește o icoană la Golia³.

O fiică a lui Iacovache Rizo, Victoria, s'a căsătorit cu cămărașul Gheorghe Nerulô fiul lui Iacov Nerulô și nepot de soră al lui Const. Vodă Hangerli. Copiii lor s'au numit Rizo. Unul dintre ei a fost Iacov Rizo, învățatul mare postelnic a ultimilor domni fanarioți⁴.

Ralli și Rallet. Nume de familie, ajuns să fie întrebuintat ca și cele de Paleologu, Lascari, Rangabe, Duca, Comnen, Foca etc. ca nume de botez.⁵ În epoca bizantină familia Raul, Ral, Ralli, de origine francă, are o situație frunțasă⁶. După căderea Țarigradului, familii cu numele de Ralli se întâlnesc în insule, la Sparta, la Coron, în Morea, pe coasta Dalmației, mai ales ca puternici străioți⁷. Unele aveau neîndoios legătură cu familia bizantină. Ast-fel Gheorghe și Paul Ralli din Morea, la 1474, 1482, erau veri ai fostului despot Paleologu, și de aceia li se zicea și Paleologi⁸.

În sec. XVI-lea sunt în Creta, în Corfu, în Zante, în Hio, la Constantinopol⁹

Pe vremea lui Crusius, pe la 1575, erau la Constantinopol două case Ralli pe

¹ Acest excurs *Lambrino*. — Rangabe, Livre d'or, 168.

² Dapontes, Catalog în Erbiceanu, l. c. 193. — Atanasie Ipsilanti, în Hurmuz. XIII trad. 171. — Un Emanuel Rizo negustor la Salonic 1775 (Hurmuz. VII) Un *Ianache Rizo doctor și mare spătar la 1761* n'a existat. Confuzia (Rangabe, 163) vine dintr'un raport venețian dela 1760 (Hurmuz. IX. 46) care vorbește de *Ianach* Rizo, în loc de *Iacovache* (P. Iacovache, v. C. G. Mano, 149. — Hurmuz IX. 68. 113. — Letop. III. 227. 231) Există însă la Constantinopol, la 1762, un doctor Ioan Rizo (Legrand, Ephémérides daces, II. 385 nota). Poate ca acesta să fi fost din neamul lui Andronic hartofilax Rangabe, dar fiu al lui Manolache Lambrino și al Bălașei Brâncoveanu (Rangabe, l. c.) în tot cazul *nu*.

³ Iorga, Inscripti. II. 163. — Acelaș St. și doc. VI. 579.

⁴ Rangabe, l. c. 169. 177. Rev. grecească Pandora, V. 517. — Un Alex. Neruli, grec în Veneția la 1530 (Legrand, Notice biographique sur Jean et Théodose Zygomalas, p. 85. — Cf. revista Vizantis, II. 414) Familia e nobilă în Zante în sec. XVI (Hioti III. 956).

⁵ Antonie H. Hatzi, O: Παρόλ, 'Pál, 'Pálar, p. 6 nota.

⁶ Ducange, Familiae, 209.

⁷ Sathas, Monumenta, I. 234. 241. 269. V. 35. VI. 5. 29. 233. 315. VII. 2—3. 6—8. 17. 52—31. 59. 64. 86. 112. 127. 160. 168. 332.

⁸ Neos Ellin. VIII (1911) 380.

⁹ Sathas, l. c. VII. 48. 125. IX. 106. — Hiotis. l. c. III. 956. — Crusius, l. c. 91. 313. 497. — Papad. Keramevs. 'Ιεσοκολ. β:βλ. II. 158. 567 nota.

care le considera ca autentice¹. Din acestea era Irina fiica lui Iacov Ralli și soția lui Andronic Cantacuzino, fiul lui Șaitanoglu². Dintr'o altă înrudire a unei Cantacuzine cu un Ralli în Creta, se naște Dionisie arhiepiscopul Târnovei la 1592—1618³.

În principate cel d'întâi venit pare a fi Alexandru Ralli care negustorește în Moldova la 1583⁴.

Și în sec. al XVII-lea numele de Ralli era întrebuintat ca prenume. Ast-fel doi Ralli Cariofil, tatăl și fiul⁵.

La 1646 în divanul patriarhiei erau Teodor și Constantin Ralli⁶.

Mi se pare neîndoios că familia modernă Ralli-Rallet se trage din Isaac Ralli zis și Halepli, fiindcă era din Halepa în Cretă⁷, dragoman al Veneției la Constantinopol 1689, 1701⁸. Un Hrisoscol Ralli e iarăși dragoman al Veneției la 1749 și lasă 4 copii⁹. Nepoți de fii, fără îndoială ai lui Isaac au fost 10:

a) Dimitrie Ralli vel post. 1786¹¹,

b) Constantin Rallet, fratele dragomanului Ralli¹²; cămăraș la 1770 când se căsătorește cu sora lui Constantin Vodă Moruzi¹³, apoi vel post. la 1777. La 1788 ajunge mare dragoman. Sergiu Macreu îi face epitaful¹⁴.

c) Isaac Rallet, agă la 1777¹⁵, v. clucer 1793, v. log. 1796, mare ban, ginerele banului Dumitrache Ghica.

Isaac a avut fii pe:

Dumitrache, hatman, caimacam Craiovei 1824¹⁶.

Ioan, născut pe la 1764, mare clucer la 1830¹⁷.

¹ Crusius, l. c.

² Legrand, Ephémérides daces, III. 172. — Hatzi, l. c. 70—1,

³ V. Introducerea p. XXIV.

⁴ Iorga, St. și doc. XXIII. 398—9.

⁵ Acest excurs, *Cariofil*.

⁶ Papad. Keramevs, Catal. mss silozului, 102—3.

⁷ Hatzi, l. c. 74—5.

⁸ Ibid. și Hurmuz. IX. 380.

⁹ Ibid. IX. 677. — Hatzi l. c. 74 — Sathas, Bibliotheca, III p. CXI: epitaf de Sergiu Macreu.

¹⁰ Isaac cel d'întâi a fost îngropat la Haschioi (Ghedeon. *εγγραφοί λιθολογίας* p. CXXXVIII). Un Rale era post. în Mold. la 1742 (Iorga, St. și doc. VI. 281). Un Ioan Ralli biv vel stolnic 1754 (Iorga Ist. lit. rom. în sec. al XVIII-lea, II. 20) — O familie ralli și Ralea la începutul sec. al XIX-lea, paralel cu familia Rallet (Filitti, Corespondența cu Metternich și cu Gentz, 22. — Hurmuz. S. I². 218: Alex. Ralli la 1802.

¹¹ Hatzi, l. c. 76. — Trifon E. Evangelidou, *Μαυρογορδάτοι και 'Παλληγιδες*, 1910.

¹² Hurmuz. IX². 146.

¹³ Geneal. Cantac. 394. — Rangabe, l. c. 152. — Blancard, l. c. 678—9.

¹⁴ Hatzi, l. c. — Sathas, Bibliotheca, III, p. cxiii. — Un alt Const. Ralli negustor la Odessa este exilat la 1788 la Galipoli (Atanasie Ipsilanti, *τάμειχ*, 703 — Blancard, l. c. 417). — Urechia, l. 57

¹⁵ Hurmuz. XIII. Iorga, St. și doc. VI. 518.

¹⁶ Nu știu dacă este același cu Dimitrie Rallet v. vornic de țara de sus în Moldova la 1800 din care se trage familia Rallet din Moldova. (Iorga l. c. 7—8).

¹⁷ Catagrafia oficială a boerilor Țării Rom. la 1829, în copie la I. C. Filitti.

și, poate, pe Grigore, biv vel vornic la 1824¹, iar fiice pe soția vornicului Alecu Vilara și pe Elena a lui Mihăiță Filipescu.

Ramadan. Un Manuil Ramatâs trăește pe vremea imperiului de la Nicea (1204—1261)².

Aș identifica pe Nicolae Ramadan (Ramantanis) care era în consiliul patriarhiei la 1646³, cu Ramandi sau Ramadan, vel comis în Valahia la 1628, postelnic apoi vistier în Moldova între 1650—1658⁴. Acesta era nepot de soră al lui Chiriță Dumitrache Paleologu, și zis el însuși și Paleologu⁵. A avut fii pe Dumitrașco și pe Alexandru⁶.

Alexandru Ramandi e vel ușer în Moldova la 1668, vel post. la 1677⁷. Era rudă cu Antonie Vodă Rosetti și cu mare trecere la acest domn și la Duca Vodă Cronicarii îi zic și Paleologu⁸. Il cred identic cu Ramadan vornicul lui Const. Vodă Cantemir, 1685—1693⁹. La 1693 era vel post.¹⁰ Ramandi și fratele său sunt menționați și la 1695¹¹. *Vorniceasa* lui *Ramandi* trăia încă la 1709¹².

Contemporan cu Alexandru și cu Dumitrașco era Enache Ramadan, dovedit la Tarigrad, 1678¹³.

Urmași ai precedentilor au fost:

Iordache R. vel post. în Moldova între 1711—1716¹⁴;

Dumitrache R. vel post. în Mold. la 1715 sub Nicolae Vodă Mavrocordat¹⁵, pe care-l însoțește și în Muntenia unde e vel spătar între 1719—1730¹⁶. El e probabil acel Ramadan care la 1732 dăruiește 1800 asprii bisericii din Haskioi¹⁷. Căsătorit cu o Maria, a avut fii pe Constantin și Iordache.

Constantin, vătaf za aprozi în Moldova 1716, vel serdar, vel stolnic, vel clucer în Muntenia între 1724—1737¹⁸, a fost căsătorit 1) cu Maria († 1731) fiica lui Ior-

¹ Iorga, Doc. Cantac. 233.

² Miliaraki, *Ἱστορία τοῦ βασιλείου τῆς Νικαίας*, p. 471.

³ Papad. Keramevs, Catal. mss silogului, p. 102—3.

⁴ Iorga, St. și doc. VII. 272.

⁵ Acest excurs, *Paleologu*.

⁶ Arhiva din Iași, XII (1901) 382.

⁷ Iorga, St. și doc. V. 40. VI. 87, 92. VII. 319.

⁸ Letop. II. 212—213, 228—9.

⁹ Letop. III. 109. — Iorga, St. și doc. V. 46.

¹⁰ Iorga, l. c. VII. 185.

¹¹ Ibid. V. 404.

¹² Ibid. VII. 324—5.

¹³ Iorga, St. și doc. VII. 176.

¹⁴ Hurmuz. XIV. 696. — Letop. II. 167.

¹⁵ Iorga, St. și doc. VI. 419. VII. 114. — Hurmuz. XIV. 687. — Letop. II. 173. — Sathas, *Bibliotheca*, III. 533.

¹⁶ Acad. Rom. pach. 59 doc. 53; pach. 94 doc. 90. — St. D. Grecianu, *Genealogii I. 180*². II. 31, 158.

¹⁷ Ghedeon, *Ἑγγραφοὶ λιθοί*, p. CXXXVI.

¹⁸ Letop. II. 171. — Acad. Rom. pach. 94 doc. 90. — Arh. St. Cond. Radu Vodă f. 90. — Revista Miron Costin, anul III No. 10 p. 148. — Grecianu, l. c.

dache Cantacuzino vel spătar, fosta soție a lui Paleolog Gulianò ; 2) la 1735 cu Maria fiica vornicului Iordache Crețulescu, fosta soție a lui Constantin Văcărescu. Din prima căsătorie, a avut un fiu unic, Dumitrache Ramadan zis și Bibica, mort în Oct. 1737 de ciumă, odată cu tatăl său și cu a doua soție a acestuia ¹.

Iordache a fost vel post. 1730, schevofilax al Bisericei și dragoman al flotei la 1731 în locul lui Constantin Ventura, biv vel spătar 1739, caimacam al Craiovei 1759. A avut urmași ².

Atanasache R. e vel vornic în Moldova la 1783 ³.

Rangabe. V. Lambrino și Rizo.

Romano-Romaniti. Familia Romanò se întâmpină din sec. al XVI-lea în Corfu ⁴ și la Ianina ⁵. Pe vremea lui De La Croix (1673) o ramură trăia la Constantinopol. Manuil Romaniti, originar din Creta, era traducător de cărți la 1742 ⁶. Identitățile de nume nu trebuie însă să inducă în eroare. Un contimporan bine informat ne spune că din o Tarsia Ipsilanti căsătorită în sec. al XVIII-lea cu un Atanasie chiurcibașa s'a născut o nouă familie Romano, *pseudo-Romani* ⁷. Gheorghe Romanò felicită la 1792 pe Filaret II pentru alegerea sa ca mitropolit ⁸. Manolache Romanò sau Romaniti e biv vel pah. și caimacam al Craiovei la 1766 și 1784 ⁹.

Rosetti. Un Ioan Rosetti trimis în misiune de la Constantinopol la Raguza la 1430, avea fiu pe Manuil dovedit la 1444 ¹⁰. Contimporan cu acest Manuil, era Ioan Rosatàs în Peloponez la 1453 ¹¹. Un urmaș al lor, Mihail Rosetti (Ῥωσσοζιτος) din Coron, în Peloponez, moare la Veneția la 1544 ¹². Unul din fiii săi, Ioan (Ῥωσσοζιτος) din Corona, moare la 1574 ¹³. Mi se pare neindeelnic, că urmaș al acestuia a fost Lascar Rosetti, mare schevofilax, apoi vel log. al patriarhiei la 1629 ¹⁴. Cred că tot el este Lascar marele log. al patriarhiei la 1641 ¹⁵. Căsătorit cu Bela Cantacuzino, a avut fii pe Antonie și pe Constantin.

¹ Dapontes, Ephémérides, éd. Legrand, II. 20, 25, 38. — Geneal. Cantac. ed. Iorga, 180, 251 360, cu rectificare că Toma Gulianò era numai frate de mamă cu Dumitrache Bibica Ramadan.

² Hammer, Histoire de l'Empire ottoman, XIV. 263. — Iorga, St. și doc. VI. 496. VII. 157. Iorga, Const. cap. p. XXVI. — Daponte, Ephémérides, II p. XLII. 227, 384. — Un Ramadan e spătar la 1807 (Rosetti, Arhiva senatorilor din Chișinău, II. 62).

³ Urechia, II. 350.

⁴ Hiotis, III. 956.

⁵ Aravantinò, Hronografia Epirului (grecește) II. 261.

⁶ Iorga, Ist. lit. rom. în sec. XVIII, I. 444. — Papad: Keramevs, Ἱεροσολ. βιβλ. IV. 391.

⁷ Hurmuz, XIII. 169 sq.

⁸ Iorga, în *Conv. lit.* 35 (1901) p. 1009.

⁹ Iorga, St. și doc. VI. 499. XIV. 120.

¹⁰ Iorga, Notes et extraits pour servir à l'histoire des croisades, 2-e série, 401.

¹¹ Crusius, I. c. 343-4.

¹² Rangabe, I. c. 183.

¹³ Ellinonmimon, 157 n. 10 și 295.

¹⁴ Papad. Keramevs, Ἱεροσολ. βιβλ. IV, 241. — Hurmuz IV². 429.

¹⁵ Hurmuz. XIV. 141.

Antonie, numit de bailul Morosini într'un raport către dogele Veneției la 1675 „greco negociante“ din Adrianopole ¹, a fost capichehaia al lui Dabija Vodă ² și apoi el însuși domn al Moldovei.

Constantin, cuparul, a fost soțul Asaninei Scarlat ³. Unul din fiii săi a fost chehaia al Moldovei la 1691 ⁴.

Samurcaș. Dionisie S. arhiepiscop de Hios la 1759 ⁵, va fi fost unchiul celor patru frați Samurcași care trăiau în principate la începutul sec. XIX-lea, poate fi lui Gheorghe S. dovedit la 1772 ⁶.

Costache S. sfetnic al lui Alex. Vodă Sutz și al lui Grigore Vodă Ghica, corespondent al lui Gentz, mare vornic la 1821, moare la 1825. ⁷ Fusesse căsătorit cu Zinca Brâncănu, văduvă Gianoglu. Fiica sa Ecaterina a fost soția doctorului Marcello dela Țarigrad ai căreia copii și-au zis Samurcaș: Maria Zamfirache Crețeanu; Iancu și Anghelache căs. cu Ecaterina Crețulescu. ⁸

Iancu S. biv vel post și caimacam al Craiovei la 1821, ⁹ căsătorit cu Ecaterina Rallet, a avut fii pe Dimitrie, care la 1822 era turcit sub numele de Mustafa efendi ¹⁰ și pe Alexandru care la 1825 studia la Brașov ¹¹, și a căruia fiică Elena, căs. cu Toma Tzigara a fost mama d-lui Alex. Tzigară-Samurcaș.

Gheorghe S. căs. cu Maria Bengescu, a avut fiu pe Grigore zis Bengescu, căs. cu Maria Golescu.

În Moldova între 1819—1827, trăia doctorul Dimitrie G. Samurcaș ¹².

Scanavi. Miser Dimitrie Scanavi, originar din Mudania (Asia mică). născut în Hio, negustor, bancher și favorit al surorii sultanului pe la 1780, ucis înainte de 1805, a avut următorii copii ¹³:

¹ Hurmuz. V. 148. Pentru indeletnicirea grecilor cu negoțul, v. p. . .

² Const. căp. ed. Iorga, 155.

³ Acest excurs, *Caragea*. Adaog la sfârșitul volumului un extras din genealogia familiei Rosetti, pentru că tabloul din O. G. Lecca, Genealogia a 100 case, Buc. 1911 p. 77 este complet eronat. Vasile Rosetti, comis în Val. pe la 1783 (Papad. Keramevs, 'Γεροσολ. β:βλ. III 185) este poate din neamul Roseteștilor din Țara Rom., care descind fără îndoială sau din Ioan, sau din Constantin, fiii lui Iordache vornicul († 1719), iar nu, cum se admite de obicei (Rangabe, l. c. 189) din celalt fiu, Nicolae, ginerele lui Const. Vodă Brâncoveanu.

⁴ Hurmuz. S. I. 295. *Le coupuri*, frère du chihai de Moldavie, este unul din fii cuparului.

⁵ Atanasie Ipsilanti, l. c. 379. — Blancard, l. c. 37 — Eccles. al. III. 59.

⁶ Eccles. al. 1902 p. 484.

⁷ Filitti, Corespondența cu Metternich și cu Gentz, 16—20. — Hurmuz. X. 122.

⁸ Aceștia au avut pe Costache; pe Ecat. Const. Rallet și pe Paulina soția generalului Tobias

Gherghel.

⁹ Hurmuz. S. I. 2. 540. — Iorga, St. și doc. VI. 517.

¹⁰ Hurmuz X. 200.

¹¹ Filitti, l. c. 19—20.

¹² Hurmuz X. 58. — Iorga, St. și doc. V. 269.

¹³ Blancard, l. c. 56. 126. 369. — Rangabe, l. c. 78. 114. 140. 169. 178. 214. 216. — Daponte, Catalog, în Erbiceanu, l. c. 200. — Hurmuz. XIII trad. 172. — Hurmuz, S. I. 2. 311. — Urechia II. 462.

Costache, mort de ofiică 1782;

Arghiria soția lui Const. Sutzu, zis Imeros, vel spătar;

Petre; Ralu soția lui Typaldo; Efrosina;

Maria soția lui Nicolae Vodă Mavrogheni;

Elena, soția lui Ioan Vodă Caragea;

Ecaterina, soția lui Nicolae Schyltzi;

Altă fiică soția lui Cozadini (fiica lor Sultana a fost mama lui Alexandru Ioan I Cuza);

Nicolae care însoțește la București pe cumnatul său Mavrogheni ¹. Căsătorit cu Maria Rizó Nerulò, a avut fii și fiice printre cari soția unui Filodor; Smaranda Mihail Mano, Victoria Ioan Sutzú și soția lui Alex. Neculescu, vel clucer la 1822.

Un Ioan Scanavi este chemat din Hio și decapitat la 1810 odată cu fiul său Constantin soțul Sevastei Scarlat Sevastopol. ²

Schyltzi. Teodor Schyltzi în Hios la 1570 ³. În a doua jum. a sec. al XVIII-lea trăesc în Hios ieromonahul Teodosie S. și fratele său, doctor cu renume, Strati, chemat la Cos-pol pentru a-și exercita profesiunea acolo și care poate să fi fost tatăl lui Dumitrache S. căminar în Moldova, 1777 ⁴ și al lui Nicolae S. soțul Ecaterinei Scanavi. Fiica lor Roxandra a fost măritată cu Eugeniu Lapiti, vel post ⁵.

Scordyli. Familie cunoscută din sec. al XIV în Creta și în Corfu ⁶. Nicolae Scordyli din Paros era doctorul lui Const. Mavrocordat la 1739 ⁷. Din neamul acestuia era Maria Scordyli soția lui Dimitrie Mavrogheni din Myconos, fratele lui Nicolae Vodă ⁸. Un Andronache Scordyli este pe la 1780 soțul Aniței Vlădăianu.

Silivriano. v. pag. 13 n. 4°. Numele vine de la Silivria lângă C-pol.

Sofiano v. pag. 55 n. 2.

Sulgearoglu. Slugerul Gheorghe sau Iorgu, originar din Viza, căsătorit cu o Efrosina, a avut următorii copii:

1) Sultana † 1753, îngropată la Golia, soția lui Constantin Vodă Racoviță ¹⁰.

¹ Hurmuz. XIII trad. 105. — Atanasie Ipsilanti în Urechia III 576.

² Hurmuz. XIII trad 108.

³ Crusius, l. c. 283—5.

⁴ Daponte, în Erbiceanu, Cronicarii greci. 133. — Hurmuz. XIII trad. 70. — Un pitar Dumitrache Schilitzi în Muntenia 1794 (Urechia. IV, 526).

⁵ Rangabe, l. c. 169. 217.

⁶ Hiotis, l. c.

⁷ Dapontes, Ephémérides, ed. Legrand, II. 402.

⁸ Rangabe, l. c. 140.

⁹ Arborele *Silivriano* de la sfârșitul volumului, e întocmit pe baza următoarelor izvoare: orga, Doc. Cant. 192. — Acelaș, St. și doc. IV. 76. 83. 85. — Filitti, Lettres et extraits, 177. 264—8 355. 393.

¹⁰ Iorga, Inscriptii II. 163. — Geneal. Cant. 44. — În Iorga, St. și doc. VII. 83 nota, confuzie între slugerul Iorgu din Viza, de la care pornește familia Sulgearoglu, și Gheorghe hatmanul, zis Bașa Mihalopol, fiul lui Bașa Mihali originar din Hios. Acest Gheorghe Bașa Mihalopol e hatman în Moldova la 1747—8, 1753—4, în divanul patriarhiei la 1757, capichehaia al Mold. 1763, tot hatman la 1776 (Hurmuz. XIII trad. 363. — C. G. Mano; 149. — Filitti, Lettres et extraits, 343. 360. — Letop. III. 211. 227. — Geneal. Cantac. 131. — Iorga, St. și doc. VII. 281).

2) Dumitrache, zis Sulgearoglu, Iorgulescu, sau Ghiorghide, hatman, căsătorit cu Ecaterina sora lui Grigore Vodă Ghica al Moldovei¹. Genealogia Cantacuzinilor² le atribuie doi fii, care au fost puși în fiare din ordinul sultanului la 1763, și o fiică măritată cu beizadea Alex. Mavrocordat.

Documentar, copiii lor au fost:

Constantin, zis Ghica, soțul Mariei fiica lui Iordache Cantacuzino Deleanu³;

Iordache, vel post. 1777, căs. cu Anastasia Costachi Negel⁴;

Sultana căs. cu Const. Vodă Moruzi;

Efrosina soția lui Nicolae Mano⁵.

3) Constantin, vel post. și vel spătar, Iorgulescu sau Sulgearoglu, cumnat cu domnița Ecaterina Caragea, soția banului Enăchiță Văcărescu⁶.

4) Alexandru, vel comis în Moldova 1764, hatman, căsătorit cu Elena N. Sutz⁷.

Descendenți din Constantin sau Alexandru, au fost Arghira căs. cu Gheorghe Sutz la 1784; Zoe soția lui I. Rosetti Bibica (1750—1840); Costache Sulgearoglu biv vel spătar în Muntenia la 1800⁸; Nicolae v. post. în Muntenia 1819.

5) Smaranda Sulgearoglu căsătorită cu Alexandru fiul lui Nicolae Vodă Mavrocordat. Aceasta reese din spusa lui Dapontes că Alex. beizadea a luat pe fiica unui sluger, pe când de altă parte Genealogia Cantacuzinilor atribuie aceluiași de soție pe fiica unui Sulgearoglu. Greșește dar genealogia Mavrocordaților care dă de soție lui Alex. pe o Smaranda Cantacuzino despre care nu există altă știință⁹.

¹ Greșit Constantin în Iorga, St. și doc. VII. 83 nota, după indicația greșită din Geneal. Cant. 131. 393—4. — Cuvântările lui Gr. Ghica și Nicolae Critias la căsătoria Ecaterinei cu Dumitrache, în Hurmuz. XIII. 459. 507. — Altă cuvântarea lui Critias, cu acelaș prilej în Legrand, Bibliothéque grecque vulgaire, VII. p. 351—4. — Cf. ibid. IV. p. XIV și Hurmuz. I. c. p. XLV.

² L. c.

³ Aupra acestei descendențe, care a dat naștere la vîi polemici vezi articolul socrului meu colonel M. G. Ghica în Conv. lit. 36 (1902) p. 1122, ca răspuns la articolul lui Rađu Rosetti, ibid. 793 Iorga, St. și doc. VII. 248, doc. din 25 Aug. 1792 în care Constantin e calificat de „bóer străin“. — Geneal. Cant. 49. — Doc. hotărâtor Pam publicat în *Correspondența cu Metternich și cu Gentz*, p. 26. E scrisoarea lui „Demetrie de Ghyka“ agă c. împăratul Austriei la 8 Dec. 1821, însoțită de o declarație din 10 Ianuarie 1812 în care spune că *tatăl său* de origină greacă, *s'a așezat în Moldova de 50 de ani, și s'a căsătorit cu o Cantacuzino*. De partea tatălui, zice că are *legături de aproape* cu Ghica Vodă fost domn al Moldovei. *Sora tatălui său a fost mania lui Alex. Vodă Moruzi* al Moldovei. Tatăl său a obținut de la Ecaterina II titlul de prinț.

⁴ Geneal. Cant. 43. — Hurmuz. XIII. trad. 83.

⁵ C. G. Mano, I. c. 129, cu greșeala însă că Efrosina este arătată a fi soră, — în loc de nepoată. — Sultanei Racoviță. — Hurmuz. XIII. trad. 94—5. 98.

⁶ Iorga, St. și doc. III. 89—90 — Soția lui Const S. era deci sora Ecaterinei Văcărescu și nu Ecaterina chiar, cum crede Rangabe, I. c. 78.

⁷ Letop. III. 251. — Rangabe, I. c. 217.

⁸ Rangabe, 213. 184. — Galeșescu, Eforia spitalelor, 144.

⁹ Legrand, *Généalogie des Mavrocordato*, ed. 1-a p. 5 și ed. 2-a p. 18, arată indoeli asupra neamului căruia aparținea Smaragda, fără a se putea lămuri.

Sutzo. Isvoare din a 2-a jumătate a sec. al XVI-lea vorbesc de biblioteca unui Ioan Suzi sau Succi care trăia pe atunci la Constantinopol ¹. De La Croix menționează și el familia Succi printre familiile de seamă de la Țarigrad pe vremea lui (1673).

Totuși descendența din aceștia a familiei Sutzu din sec. al XVIII-lea este inadmisibilă. Intr'adevăr însuși învățatul beizadea Nicolae Sutzu care trăia în prima jumătate a sec. XIX-lea spune că familia sa era originară din Epir, că se numea Draco și că se așezase la Constantinopol la sfârșitul sec. al XVII-lea, îndeletnicindu-se cu negoțul ². Draco este într'adevăr și nume și prenume foarte răspândit ³.

Atanasie Ipsilanti ⁴ spune că Diamantache Draco, stabilindu-se la Constantinopol la sfârșitul sec. XVII-lea, și îndeletnicindu-se cu negoțul de lapte, a fost poreclit Sud-dji, de la sut = lapte ⁵; porecla, grecizată, s'a transformat în renume. Pentru Turci însă Sutzuleștii au fost totdeauna Draco-zade. Chiar dacă această tradiție este rezultată din vre-o dorință de ponegrire, rămâne neîndoios că o legătură, dacă a existat cu o familie mai veche Sutzo, n'a putut fi de cât prin femei ⁶.

Diamantachi Draco a avut doi fii, pe Constantin și pe Dumitrașcu.

1) Constantin Draco a fost al 2-lea grămatic a lui Brâncoveanu, apoi între 1738—1741 mare log. muntean și prim capichehaia ⁷. Avea o frumoasă bibliotecă ⁸. La 1714 s'a căsătorit cu Maria Ioan Rosetti ⁹.

¹ Du Verdier, *Supplementum epitomes bibliothecae Gesnerianae*, Lyon 1585. — Hartung, prof. la Friburg († 1579), *Bibliotheca sive antiquitates C-politanae*, citat în Richardi Foesteri de antiquitatibus et libris manuscriptis C-politanis commentatio. Rostoc 1877. — De observat că nici Crușius, nici Gerlach nu vorbesc de această familie.

² *Memoires du P-ce Nicolas Sutzo*. Publicate de Panaiot Rizos, 1899, p. 3.

³ Ast-fel Draco Eupraghioti (Acest excurs. *Eupraghioti*). — O familie de armatoli epiroți Draco (Sathas, *τουρκοκρατουμένη Ελλάδα*). — Draco, nobili în Zante în sec. XVII. (Hiotis, I, c. III. 956). — Butura, I, c. 161. — Și în Moldova o familie Dracea, de la un Dracea în sec. XVII (Iorga, St. și doc V. 40. VII. 212. 367—8).

⁴ Hurmuz. XIII. trad. 170.

⁵ Blancard, *Les Maurojeny*. p. 402.

⁶ Iorga, *Inscripții* I. 273. a cetit pe un mormânt la Colțea, în Buc: jupân M. . . . Suțo și cu soția sa Maria. † 1692. — Verificând, cetirea e greșită. Trebuie: „cupețo“, nu Suțo.

⁷ Hurmuz. XIII. trad. 170. — Daponte, *Catalog*, în Erbiceanu, I, c. 192. — Hurmuz. S. I. 1. 566. 577. (Draco, capichehaia 1741) S. I. 1. 483. — C. G. Mano, I, c. 84—5 (Draco Sutzo vel log. 1740. — Dapontes, *Ephémérides*, ed. Legrand, II. 66. 71. 363 e vorba tot de Const. și nu de fiul său Alex. cum crede Legrand. —

⁸ El e Draco Sutzu din a căruia bibliotecă citează Iorga, *Viața noastră culturală și literară* în sec. XVIII. (Extras din An. Ac. Rom. 1916 p. 8) Dar evident că biblioteca e din 1735, nu din 1535 (desigur greșeală de tipar). — Pentru bibliotecile familiilor Ipsilanti, Moruzi, Calimah, Sutzu, Hangerli, Mavrocordat, la Fanar, pe la 1815, Clark, *Travels*, III. 68. — Cf. Neos Ellinom. I (1914) 107.

⁹ Hurmuz. XII. 612 (rău înțeles de Iorga că ar fi vorba de căsătoria lui Dumitrache Guilianò) 623.

Dintre fiii săi, merită oare-cari precizări Alexandru și Nicolae.

Alexandru Draco e impiecat la capichehalac pe lângă tatăl său la 1739¹, v. portar în Muntenia 1752, postelnic în Moldova 1753². Membru al divanului patriarhiei la 1757³. Spânzurat la 1759⁴.

Nicolae Draco, post. în Moldova 1753—4⁵, în divanul patriarhiei la 1757⁶, mare dragoman 1768, decapitat la 1769⁷.

2) Dumitrașco Draco, prim grămatic la 1737, comis și caimacam la 1739⁸, biv vel agă, ispravnic la Putna 1742⁹ a fost tatăl Ruxandrei G. Mano.¹⁰

Typaldo. Ioan Baptist T. publică la 1680 „Florile Heliconului” dedicate Ruxandrei Scarlat¹¹. Un Meletie T. e mitropolit de Filadelfia la 1700¹². Un Typaldo, însărcinat cu afaceri al Turciei la Viena, 1805¹³, are un frate, Alfonsato, doctor la C-pol și amestecat în intrigele politice¹⁴. Fiu al unuia din aceștia va fi fost doctorul Ioan T., biv vel post., spătar și caimacam al Craiovei la 1820¹⁵.

Tzigară sau Cigară. Marele spătar Zotu Tzigară, soțul Mariei fiica lui Petru Vodă Șchiopul, era originar din Ianina¹⁶. La el s'a aflat ms, publicat apoi de fratele său Apostol, al lucrării lui Pseudo-Dorotei¹⁷. Zotu și Apostol erau fiii lui Gheorghe Tzigară, îngropat în biserica sf. Nicolae Filantropinò din Ianina, iar despre mamă erau din familia Apsară, din care cei d'întâi cunoscuți sunt frații Nectarie și Teofan Apsară, fondatori și primi egumeni (1513—1549) ai mănăstirii Varlaam de la Meteore¹⁸.

Dintr'o altă mamă, a fost încă un frate, Ponoson.

Zotu n'a avut de cât patru fiice. Contimporan cu el era Stamate Tzigara¹⁹.

¹ Dapontes, Ephémérides, ed. Legrand, II. 423.

² Letop. III. 227.

³ Hurmuz. XIII. trad. 363.

⁴ Rangabe, I. c. 213.

⁵ Arh. din Iași VIII. 362. — Letop. III. 227.

⁶ Hurmuz. XIII trad. 363. — Hurmuz. IX². 62.

⁷ Rangabe, I. c. 214.

⁸ Dapontes, I. c. II. 24, 363.

⁹ Iorga, St. și doc. VI. 263.

¹⁰ Arhiva d-lui C. G. Mano. — Greșit în Rangabe (I. c. 219). Roxandra arătată ca fiică a lui

Constantin Sutzu.

¹¹ Legrand, Généalogie des M., ed. 2-a p. 55.

¹² Papad. Keramevs, 'Ιεροζολ. β.βλ. I. 444.

¹³ Hurmuz. S. I². 308.

¹⁴ Ibid. 310. 557.

¹⁵ Iorga, St. și doc. VI. 517. — Filitti, Corespondența cu Metternich, 16. — Hurmuz. X, tabla.

¹⁶ Lampridi, Epirotice, I, 21-2.

¹⁷ V. introducerea p. XIX.

¹⁸ Revista Vizantis, I p. LXII, 236 și 308. — Cf. Neos Ellin. II (1905) 94.

¹⁹ Testamentul lui Zotu din 1599 în Sathas, Bibliotheca, III p. XCV.

Printre agenții lui Const. Brâncoveanu, nepotul de fiu al voevodului, era la 1760 și un Teodosie Cigara¹ poate același cu Teodosie Tzigară, vel sluger în divanul Țării Românești la 1777, tatăl lui Gheorghe Tzigară Fiul acestuia, Toma a fost tatăl d-lui Al. Tzigara Samurçaș. Contimporan cu Teodosie, în Muntenia, un Nicolae Tzigara la 1784.

În Moldova, la sfârșitul sec. al XVIII-lea, veni din Ianina Nicolae Tzigară, care găsi acolo pe un Gheorghe Tzigară și pe un unchiu al acestuia, Constantin, care luase o Sturdza². Nicolae ajunse, pentru treburi de negoț, până la Nijni Novgorod și Moscova. Fiul său Costache, născut în Ianina la 1783, a fost căminar în Moldova pe vremea lui Scarlat Vodă Calimah³.

La Ianina familia s'a continuat până în sec. al XIX-lea. Un Const. Tzigară de acolo publică la Veneția, 1806, o traducere a istoriei lui Carol al XII-lea.

Tzucalà. Neam de eupatrizi ianinoți⁴, din care a fost Ghinea, sfetnicul lui Matei Basarab, începătorul neamului boerilor Brătășani.

Tzuchi vezi Ciuchi.

Vatatzi, ziși și Diplovatatzi, pentru că erau Vatatzi și despre tată și despre mamă⁵. Trei fii ai lui Gheorghe Diplovatatzi și ai Mariei Lascari au trecut în Italia la 1454⁶. Memoriile unuia din acești fii, ale lui Toma (Tomaso) au fost publicate la 1781 în Pesaro de Anibale degli abbati Olivieri⁷. Un Gheorghe V. trăia în Cefalonia la 1506⁸. Vatatzi și Diplovatatzi erau la Cospol pe vremea lui Crusius (1580) care-i considera ca descendenți din familia bizantină⁹. Familia exista la Cospol și pe vremea lui De La Croix (1673). Pe la 1690 o Roxana Diplovatatzi se căsătorește cu Iordache Caragea vel post.¹⁰ Din acești V. se trăgea Evanghelinos V. de la începutul sec. XVIII, al căruia fiu Grigore, vel stolnic în Muntenia, † 1756, căs. cu Smaranda Manoil Rosetti, a avut fii pe Costache și Emanoil, vel agă 1768, gine rele genealogistului Mihai Cantacuzino¹¹.

¹ Hurmuz. IX, 46.—Urechia I. 61 II. 488.

² Fiica lor va fi fost Ecaterina Tzigară soția lui Ioan Ghica, nepot de fiu al lui Grigore Vodă al Mold. (Rangabe, 90).

³ Iorga, St. și doc. XIX. 117. 120.

⁴ Lampridi, Epirotice. I. 21—2.

⁵ Aravantinò, l. c. I. 133.

⁶ Ducange, Familiae, 224.—Sathas, Monumenta, IX, prefața.—Papadopol: Comnen, Ist. gimnaziului din Padova II. 43.

⁷ Sathas, l. c. IX p. IV n. 4.

⁸ Ibid. V. 165.

⁹ Turco-Graecia, 91.

¹⁰ Rangabe, l. c. 78.

¹¹ Geneal. Cantac. 285.—Iorga, St. și doc. VII. 275.

Ventura. Constantin V. din Paros e dragoman al flotei de la 1713¹ până la 23 Sept. 1731 când este executat și înlocuit prin Iordache Ramadan, pentru că fusese amestecat în intrigile pentru scoaterea din domnie a lui Mihai Racoviță².

Nicolae V. ispravnic de Bacău la 1754³, în divanul patriarhiei la 1754⁴; post. în Moldova la 1776⁵, vel spătar în Munt. 1784, a fost socrul lui Iordache Cantacuzino⁶.

Un Const. V, e dragoman al lui căpitan pașa la 1777⁷.

Grigore V. e vel comis la 1793, vel post. la 1795⁸.

Vilară. Kutruli Vilară, atenian, moare la 1534⁹. Tot atenian este scriitorul Leonard Vilară sau Philarà de la mijlocul sec. al XVII-lea. Se pierde apoi urma familiei până în a doua jumătate a sec. XVIII, când se cunosc mai mulți cu acest nume.

Toma V. este staroste sau birău al companiei grecești din Sibiu la 1765, 1777, 1804¹¹. Din companie face parte, încă de la 1761 un Enache Vilară¹². Un urmaș al lor, Nicolae V. era în companie la 1838¹³.

Nicolae V. poet, și Ioan V. doctor, originar din Larissa, sunt în Muntenia pe vremea lui Alex. Ipsilanti¹⁴. Contemporani cu ei sunt botanistul Petre V. poet satiric și învățatul Lambru V., amândoi ianinoți¹⁵.

Tot ianinot era Ștefan Vilară, doctor și negustor, al căruia fiu Ioan învăța medicina în Italia la 1796¹⁶. Aș crede că el este Ștefan doctorul care ia de soție — a doua soție, se vede — pe fiica medelnicerului Matei Ciupelnițeanu și a Bălașei Cocorăscu¹⁷.

¹ Hurmuz. XIV. 521.—P. o familie Venturi din insula Kimolo, Deltion, VI, 25.

² Hammer I. c. XIV. 263.—Hurmuz. IX. 648.—Erbiceanu, Cronicarii greci, p. LXVI.—Daponte Catalog, în Erbiceanu, I. c. 199.

³ Iorga, St. și doc. VII. 302.

⁴ C. G. Maho, I. c. 149.—Hurmuz. XIII. trad. 363.

⁵ Iorga, I. c. VII. 281.

⁶ Geneal. Cantac. 48.

⁷ Hurmuz. S. I. 478. 574.

⁸ Iorga, St. și doc. VII. 83. 137.

⁹ Χρόνικον Αθηνών în Sp. Lampros, Ecthesis Chronica, anexă, p. 84.

¹⁰ Omont, Inventaire, III. 183.—Sathas, Monumenta, IX, prefata p. XXVIII.

¹¹ Iorga, St. și doc. XII p. IX. 77. 94.

¹² Ibid. 74. 155.

¹³ Ibid. p. X.

¹⁴ Arhiva din Iași II. 55;—6.—P. Nicolae, v. și Iorga, Ist. lit. rom. în sec. XVIII, II. p. 22 și Erbiceanu, I. c. 166.—Ioan doctorul trăia încă pe la 1820 (Iorga, I. c. 48).

¹⁵ Trăiau între 1800—1820. Iorga, I. c. 40. 48. 50.—P. Aravantinò, Istoria lui Ali pașa, Atena, 1895, p. 471—2.

¹⁶ Neos Ellin, VIII (1911) 318.—Doctorul Ștefan V. trăia la 1812 (Iorga, I. c. 168).

¹⁷ Actele doamnei general Corlătescu, nasc. Cocorăscu,

Un Ștefan V. (acelaș cu doctorul ?) e cămăraș la 1776, apoi medelnicer 1793, văr cu Gheorghe Saul serdar și cu Hristea Saul setrar, și are fiu pe Costache v. căminar la 1830¹

Probabil că Enache Vilara medelnicer 1775, pah. 1778, 1785² a fost tatăl faimosului Alecu Vilară, boer mare și cu trecere deosebită în primă jumătate a sec XIX-lea, ginerele lui Isaac Rallet³.

Vlahutzi. Familie originară din Arta. Un Dimitrie Vlahutzi e dovedit la 1742⁴. Fiul său va fi fost Hristodul V. paharnic, apoi vel post., binefăcător al mănăstirii din insula Prinkipo⁵. ai căruia fii au fost Const. vel post și ginere al lui Ioan Vodă Caragea; Gheorghe vel spătar 1819 ginerele lui Dragomanache Sutzu; Alecu, Ioan, Haido și Elena Const. Carydi.⁶ Un Vlahutzi a fost sfetnic al lui Curt pașa al Ianinei (1758—1785).⁷

Vlasto. Familie cunoscută în Creta din sec. al XIV-lea⁸, figurează și în rândurile nobilimii din Cefalonia și Corfu⁹. La Constantinopol cel d'înăi dovedit este Nicolae V. la 1484¹⁰, apoi Antonache sau Andronache la 1596¹¹. La 1607, Meletie Vlasto e ierodiacon și dascăl în Creta¹². La 1641 Mihail Vlasto trece din ofițiu de protecție al mării Biserici, în cel de mare eclesiarh, iar în locul său devine protecție Toma Vlasto, fost mare retor, și soțul Asaninei Caragea, vară bună cu mama lui Alexandru Mavrocordat Exaporitul¹³.

Ioan Vlasto, sau chiriță Enache, e vel post în Moldova între 1691—1701 și capicheaia la 1695¹⁴.

Contemporan cu acesta a fost Manuil Vlasto, căruia Const. Vodă Brâncoveanu îi face lăcașul de veci, iar epitaful îl scrie dascălul Sevastos Kymenites de la școala grecească din București¹⁵.

¹ Grecianu, Genealogii, II. 162.—Catagrafia boerilor de la 1829, deja citată.

² Iorga, St. și doc. XII. 108.—Urechia I. 385. II 120. 153.—Un pitar Anton V. ispravnic Buzău 1793 (ibid. I. 314).

³ Hurmuz. X tabla.—Filitti, Așezământul Dositei F. p. 148.—Acelaș, Domniile române sub reg. org., tabla.

⁴ Papadopol Keramevs, κατάλογος τῶν χειρογράφων τῆς ἐν Σμύρνῃ βιβλιοθήκης τῆς εὐαγγελικῆς σχολῆς Smirna 1877 p. 20.

⁵ Ghedeon γράμματα πατριαρχικά περὶ τῶν ἐλλήνων σχολείων 58—60.—Iorga, Ist. lit. II. 76.

⁶ Hurmuz. XIII. 147. Acest excurs, *Carydi*.

⁷ Sp. P. Aravantinò, Ist. lui Ali pașa, 530.

⁸ Flaminio Cornelio, Creta sacra, 74.—Papad. Keramevs, Ἱεροσολ. βιβλ. II. 319—320.

⁹ Hiotis, l. c. III 956.

¹⁰ Omont, Inventaire. III. 65.

¹¹ Papadopol Keramevs, Catal. mss silogului. 85.

¹² Ibid. 87—8.

¹³ Sathas, Bibliotheca III 582.—Hurmuz. XIV. 146.—Rangabz, 75.—Acest excurs, *Caragea*.

¹⁴ Letop. II. 255. III. 29.—Iorga, Ist. lit. I. 336 nota.

¹⁵ Hurmuz. XIII. 372.—P. Kymenites. Iorga, St. și doc. VII p. CCXIII.

Dumitrache Vlastò e la 1713 capichehaia al Moldovei, pe vremea lui Nicolae Mavrocordat, iar apoi vel post. al aceluiaș domn în Muntenia între 1716—1717¹. Dacă admitem descendența lui Dumitrache din Toma de la 1641, atunci între domn și sfetnicul său era o legătură de rudenie, anume aceea de veri al treilea². Un Dumitrache Vlastò trăia și la 1784³.

Grigore baron Vlastò a fost soțul Bălașei fiica lui Șerban Vodă Cantacuzino. El ar putea fi acelaș cu Grigorașcu, grec țarigrădean, vel post. în Moldova la 1736⁴. A avut copii pe Șerban, Grigore și pe Maria soția lui Const. Cantacuzino Pașcanu din Moldova⁵. Grigore fiul, a fost căsătorit cu Sevastia Calimah⁶.

Andronache Vlastò, zis și Hrisoscul, a fost vel comis și vel pah. în Moldova la 1737 în timpul domniei cumnatului său Grigore Matei Ghica, pe a căruia soră Marioara, fosta soție a lui Lascaris Mamonà, o luase în căsătorie anul precedent⁷. Între 1739—1741 a fost vel vameș și vel stolnic în Moldova, la 1741 staroste de Cernăuți, la 1759 ban în Moldova⁸.

Un Ioan Vlastò e vtori post. în Moldova la 1738⁹, vel post. la 1741¹⁰, membru al sinodului țarigrădean la 1757¹¹. Il cred identic cu Arapache Vlastò, amintit în unele izvoare tot la 1741¹². A fost căs. cu Smaranda fiica lui Grigore II Vodă Ghica. El va fi tatăl lui Arapache Vlastò, spătar în Moldova la 1777¹³.

Casandra Vlastò s'a căsătorit pe la 1750 cu Nicolae Caragea și a fost mama lui Constantin C. autorul efemeridelor¹⁴.

În sec. al XIX-lea Mihalache Vlastò căminar la 1830 era fiul născut pe la 1793 al unui clucer Andronache Vlastò¹⁵.

Vogoridi. Neamul, grecizat, al bulgarului Sofronie, mitropolit de Vratza¹⁶. Acesta singur scrie: „Am mers și m'am închinat sfințitului mitropolit al Ungro „Vlahiei, care era pe nume Dositei (Filitti), bărbat bătrân de ani, învățat și plin

¹ Hurmuz. XIV, 507.—Arh. Stat. Bradu, pach. 1 doc. 30.—Acad. Rom. 24/XIV și 61/XX.

² Acest excurs, *Caragea*.

³ Papadopol Keramevs, *Ἱεροσόλ. β:βλ.* IV. 315.

⁴ Letop. II. 386. Bălașa era † 1740.—

⁵ Geneal. Cantac. 48, 258—9.—Iorga, *Inscripții II.* 113.—Acest volum. doc. 474 g și h.

⁶ Rangabe, 34.

⁷ Letop. III. 157.

⁸ Dapontes, *Ephémérides*, II. 291.—Miliaraki *οἰκογένεια Μαμωνά*, 67.—Iorga, *St. și doc.* VI.

224—5 VII. 217. 220.

⁹ Dapontes, l. c. II. 169.

¹⁰ Iorga, l. c. V. 412.

¹¹ Hurmuz. XIII trad. 363.—C. G. Mano, l. c. 149.

¹² Hurmuz. S. I. 564. IX²..

¹³ Hurmuz. XIII trad. 86.

¹⁴ Hurmuz. XIII trad. 69. 89.—Rangabe, 75.

¹⁵ *Catagrafia* citată a boerilor.

¹⁶ Conaki-Vogoridi, *Logofătul Costaki Konaki*, ed. 2-a p. 67 nota

„de înțelepciune. El mă primi cu dragoste ...li povestii cum am stat la Vidin trei „ani și cu câtă nevoe și scârbă am petrecut. Și m'a chemat la mitropolie, și mi-a „dat chilie să șed acolo la dansul, și în fie-ce zi să fiu la masa lui“¹. Cu ajutorul mitropolitului Dositei. tipări Sofronie la 1806 cea d'intăi carte în l. bulgară modernă un Chiriacodromion.² Poate nepot al său a fost doctorul Atanasie Ioan Vogoridi din Țara Românească la sfârșitul sec. al XVIII-lea și începutul celui următor.³ Din Sofronie scobora Ștefanache Vogoridi, născut la Constantinopol la 1775 și care vine în Moldova la 1812 cu Scarlat Calimach.⁴ La 1821—2 este mare hetman și caimacam, apoi principe de Samos și socru al lui Mihai Vodă Sturza. Fiul său a fost Nicolae V. zis și Conachi despre soție, caimacamul de la 1857.⁵

Vrană. Din familia ilustră bizantină cu acest nume, era un Ioan Vrană, la curtea regelui Frantei Carol VII.⁶ O ramură se afla la Parga încă din sec. XIV-lea de unde se strămută la Ianina.⁷ Cu principatele intră în legături de negoț din sec. al XVI-lea. De la Ianina era Panaiot V. care se așează în Muntenia spre sfârșitul sec. al XVIII-lea, ca negustor bogat.⁸ Urmașilor lui, Papa Piu IX-lea le-a recunoscut ascendența, prin diplomă contală.

Ypsilanti. P. origina familiei, vezi *Moruzi*: Dintre fiii lui Hagi Ioan Ypsilanti, au jucat rol politic Manolache chiurcibașa, capichehaia al lui Mihai Vodă Racoviță la 1716⁹ și Constantin, vel post. și capichehaia la 1716—1717, vel hatman și mare retor la 1727, vel spătar în Valahia la 1742¹⁰. Un Manolache Ipsilanti vel comis Mold. 1754, vel log. Munt. † 1789 se îngroapă la Sf. Ioan cel mare din București în mormântul în care odihnea și marele vornic Ioan Damari.¹¹

¹ A. Teodoroff-Balan, Sofronie din Vrața (cu prilejul jubileului de 100 de ani a nouăi cărți tipărită în bulgărește). 1906 p. 3—4. Citat în George Capceff, Casa-muzeu Carol I în satul Porodim trad. Stoica Nicolaescu, Buc. 1910. p. 47—8.

² Ibid și G. Ionescu, în Rev. de is. arheol. și filol. X. 350—1.

³ Erbiceanu, Bărbații culji. în An. Ac. Rom. Secț. ist. 1904—5. p. 172—3.

⁴ Konaki-Vogoridi, l c —Blancard, l. c. 567—8.

⁵ Hurmuz. X tabla.—Filitti, Domniile române sub reg. org, tabla.

⁶ Ducange, l. c. 216.

⁷ Aravantinò, Hronografia Epirului, II 206 nota.

⁸ Hurmuz. XI tabla.—X. 185.—Urechia II 420.

⁹ Letop. II. 350. 362.—Hurmuz. S. I.¹ 474.—Geneal. Cantac. 314.

¹⁰ Letop. III. 65. 159. 350. 362 —II. 373 („Lazi de neamul lor“).—Ghedeon, Cronica, 193.—Daponte zice despre Constantin că era din tată ἀγενοῦς (Legrand, Ephémérides dates, I p. XXIX și II p. XLIX).

¹¹ Urechia, III. 592—Aș crede că soția lui Manolache, Maria, era soră cu Damari.

DIVANE

1451 Aug. 1	Doc.	90	1614 Iunie 30	Doc.	271
1405 Oct. 2	"	91	1615 Fevr 16	"	659
1483 Martie 9	"	94	1615 Aprilie	"	272
1492 Iulie 9	"	95	1616 Fevr. 14	"	512
1494 Fevr. 16	"	642	1617 Ian. 16	"	662
1529	"	643	" "	"	102
1529 Mai 17	"	509	" Fevr. 20	"	663
1541 Fevr. 6	"	510	1618 Martie 26	"	664
1543 Martie 7	"	97	" Oct. 10	"	104
1543 Iunie 30	"	319	1619 Fevr. 6	"	655
1548 April 2	"	644	" Aprilie 19	"	105
1556 Oct. 24	"	584	" Iulie 23	"	107
1559 April 23	"	585	" Nov. 26	"	666
1559 April 24	"	586	1620 Iunie 23	"	667
1562 "	"	511	" " 27	"	108
1568 Aug. 13	"	645	" Iulie 15	"	668
1568 Oct. 1	"	587	1623 Dec. 23	"	670
1570 Ian. 9	"	588	1626 Iunie 8	"	111
1570 Aug. 12	"	98	1628 Iunie 5	"	672
1571 " 26	"	602	" " 10	"	673
1573 Ian. 7	"	646	" Nov. 23	"	513
1576 Iunie 21	"	647	1630 Sept. 1	"	674
1577 Mai 5	"	99	1631 Nov. 10	"	112
1578	"	648	1633 Nov. 27	"	676
1581 Ian. 9	"	649	1634 Oct. 3	"	182
1581 Mai 29	"	650	1635 Ian. 3	"	115
1582 Dec. 16	"	651	" Mai 29	"	677
1587 Fevr 21	"	100	" Iunie 12	"	2
1590 Dec. 30	"	653	1636 " 19	"	678
1595 Mai 19	"	180	" Sept. 20	"	117
1601 April 25	"	654	1637 Iunie 26	"	118
1603 Dec. 20	"	655	" Nov. 30	"	119
1606 April 28	"	101	1638 Fevr. 18	"	120
1607 Sept. 20	"	656	1639 Aug. 20	"	121
1610 Mai 5	"	657	1640 Fevr. 16	"	122
1613 Ian 15	"	658	" Mai 17	"	123

1641 Fevr. 10	Doc. 680	" lunie 12	Doc. 709
1643 Martie 5	" 683	" Aug. 30	" 710
1644 Aug. 1	" 326	1671 Mai 11	" 711
1646 Aprilie 24	" 686	1672 Iulie 7	" 712
1647 Aug. 10	" 687	1673 Martie 2	" 713
1652 " 1	" 426	" Aprilie 22	" 714
1653 Oct. 15	" 690	" lunie 11	" 140
1654 Martie 10	" 694	1674 Martie 13	" 408
" lunie 11	" 3	" lunie 2	" 715
" " 25	" 696	1681 Fevr. 4	" 716
" Iulie 3	" 428	1683 Iunie 28	" 325
1657 Nov. 20	" 699	1688 Nov. 25	" 195
1659 Aug. 30	" 701	1689 Iunie 8	" 146
1661 Nov. 18	" 332	" " 15	" 720
1662 Fevr. 15	" 429	1692 Mai 21	" 148
" Sept. 30	" 190	1692 Oct. 20 (data greșită 1697)	" 358
1663 Mai 6	" 703	1695 Martie 9	" 388
1665 " 5	" 704	1702 Iunie 20	" 362
" lunie 17	" 132	1703 Martie 8	" 725
" " 24	" 704	1717 Oct. 9	" 730
1666 Fevr. 26	" 282	1720 Ian. 24	" 286
" Martie 13	" 191	1723 Fevr. 17	" 154
1668 Iunie 17	" 708	1724 Aug. 1	" 201
" Aug. 26	" 301	1732 Iunie 3	" 732
1669 April 3	" 192	1751 Iulie 4	" 288
" Mai 22	" 430	1760 Mai 22	" 213

INDICE

NUME DE PERSOANE, LOCURI ȘI LUCRURI

- Acachie Laodichias, Paladă, arhiereu, năstavnîc la Dealu, 1821 p. 282.
- Adamache sau Adămiță Moruzi 1670, p. 273.
- Adămești (Teleorman) p. 234.
- Adâncata sau Orboești, Ialomița, p. 110, 116, 119, 121, 127.
- adîpricon și antipricon, ceia ce se ia în locul zestreii, p. 7.
- Afumați (Ilfov), satul și biserica, p. XXXII și 65, 66.
- Aghic armeanul, 1820, p. 78.
- Albești, vezi Badea ot —, Preda.
- Albul, comis 1482, p. 18.
- Albul sau Albea, stolnic, 1492, 1494 p. 18, 201.
- Albul, stolnic, 1541, 1543 p. 19, 110, 167.
- Albul vel clucer † 1574 (Golescu) p. 20.
- Albul, sluger, fiul Mitrii pitar, ginerele Bratului comis, p. 1, 26, 28.
- Alcaz, vezi Constantin.
- Alecu, vezi Alexandru și Alexe.
- Alexandru vel post. 1630, p. 212.
- Alexandru vtorî stolnic 1693, nepot lui Vucina pah., p. 26.
- Alexandru (Sandu) vel stolnic 1702 (același?) p. 121.
- Alexandru (Hrisoscolev) sluger, ispravnic Buzău 1772, p. 160.
- Alexandru, fiul clucerului—cronicar Dumitrache, frate cu Cănuț, treti Vistier 1790, medelnicer, era † 1805 p. 73, 129, 135, 194, 270.
- Alexandru (Alexeanu) v. jicnicer, v. serdar, v. căpitan 1662—1674, v. stolnic 1678 v. clucer, v. log. 1688, v. vornic 1692 † 1696 p. 3, 37—8, 40, 60, 120, 128, 145, 230—2.
- Alexandru (Balasache—Muselim), ceașă za a-prozi 1695 † 1726 p. XXIX; 117, 252.
- Alexandru Vodă (Coconul) 1623—7, p. 245.
- Alexandru (Cocorăscu) biv vel clucer za arie 1785, p. 156, 193.
- Alexandru (Draco-Suțu) 1739, v. post. 1753, † 1759 p. 295.
- Alexandru (Fotache sau Fotiade) v. post. Mold. 1780 p. 48.
- Alexandru (Gherachi), cămăraș în Mold. 1783, p. 263.
- Alexandru Vodă Iliăș 1616—1618, 1627—9 p. 214, 268.
- Alexandru Mamonă, în Moldova 1633 p. 273.
- Alexandru (Persian) șetrar 1796, 1802, pah. 1808.
- Alexandru (Ramandi) v. ușer în Mold. 1668, v. post. 1677 p. 289.
- Alexandru, din Săteni, 1669 p. 225.
- Alexandru (Sulgearoglu) v. comis în Moldova 1764, hatman p. 293.
- Alexandru Șufariul (Vălsănescu) isprav. Dămbovița 1711 p. 116.
- Alexe vel clucer za arie, soțul Ilincăi Brăncănu, 1741, 1750 p. 108, 185, 187—8.
- Alexe Mișoglu, v. post. 1783 p. 278.
- Alexe (Neculescu) v. pitar 1778 p. 5, 69.
- Alexeanu vezi Alexandru, Constantin, Despa, Drăghici, Dumitrache, Ghiorma, Grigore, Maria, Ștefan.
- Alexeni, moșia și boerii, 4, 14, 15, 21, 63, 120.
- Alexandri, biv vel serdar 1765 p. 68.
- Alexandri, pah. 1802, p. 7.
- Amara sau Amărăști (Ialomița) p. 16, 110, 116.
- Amurat II, Sultan, p. XV.

- Amurat III, Sultan, 1574—1595, p. XXV.
Anza (Ialomița) p. 17.
 Anastase (Silivriano) vezi Atanasie.
 Anastase pah. nepotul mitropolitului Filaret I Mihaliți dela 1756, poate prin fratele acestuia, Ion, p. 242.
 Anastase, zlătarul din București, 1762 p. 154-5 *anateorisis*, revizuire, p. 179.
 Anca dela Coiani, 1560, p. 43.
 Anca din Văleni, 1634, p. 25.
 Aneuța, fiica lui Radu Vodă Șerban, soția lui Nicolae Vodă Pătrașcu, p. 2.
 Aneuța, fiica lui Nicolae Vodă Pătrașcu, soția lui Const. vtori post. Grecianu, 1640 p. 24, 43.
 Aneuța, fata Mihalcii clucer Cocorăscu, soția lui Jipa aga, 1668 p. 98, 101.
 Aneuța, fiica lui Const. Vodă Brâncoveanu, 1717 p. 234.
Anărășești (Ialomița) p. 1, 8—9, 13—14, 114.
 Andrei, v. vistier 1590, vel log. 1593, p. 51, 204.
 Andrei, șetrar 1646, p. 169.
 Andrei pitar ot Strâmba (Negoescu—Popescu 1671 p. 39, 121, 173, 175, 177.
 Andrei șetrar Strâmbeanu 1746 p. 237.
 Andronache sau Antonache? (Cariofil) proto-vestiar al marelui Biserici † 1690 p. 256.
 Andronache (Paladă) v. pitar 1736, vornic za Târgoviște, vel clucer 1743, p. 62—3, 98, 282.
 Andronache sau Antonache? (Vlastò?) biv căpitan za lefegii 1748 p. 99, 191, 199.
 Andronache (Vlastò, zis Hrisoscul) v. pah. în Mold. 1757 p. 299.
 Andronache Scordyli 1780 p. 292.
 Andronescu, Alecu, judecător la departamentul de șapte, 1827 p. 182.
 Andronic Comnen, 1183—5, p. IX.
 Andronic Paleologu 1282—1328 p. XI.
 Andronic Paleologu, despot al Lesbosului 1398, p. XVI.
 Andronic v. vistier 1592, 1595 (Cantacuzino?) p. XXV, 51.
 Andronic Cantacuzino, fiullui Șaitan oglu (acelaș cu precedentul?) p. XXIII—V, 288.
 Andronic (Rangabu, zis Lambrino) mare retor al Bisericeii 1687 p. 272.
 Andronic armașul 1628 p. 140.
 Anghel, familia imperială, vezi Ioan Andrei Isaac.
 Anghel log. ot Blagodești ot Târgoviște, fiul lui Ghinea, 1664, 1665, p. 34—5.
 Anghelache clucer 1779 p. 146, 153, 161.
Aniniș (Dâmbovița) p. 198.
Aninilor Gura Văei —, p. 193—4
Aninoasa, vezi Tudoran.
 Antim, biserica, din București, p. 260.
 Antioh (Gianet) v. post. al Mold. 1752—6 p. 264.
 Antioh (Moruzi) v. post. 1764.
 Antonache (Caliarh, zis și Florescu) biv vel vist. 173?, vel ban 1743 p. 42—4, 178, 237, 253.
 Antonie, căpitan 1720 p. 123.
 Antonie (Cremidi) vtori comis 1703 v. armaș 1718, vel comis în divan 1724 p. 61, 259.
 Anton Catalac, în Mold. 1590 p. 284.
 Antonie Cantacuzino, zis Monoret. 1566 p. XIX XXI.
 Antonie diu Popești. cămăraș 1628, vornic 1662 domn 1669—1672 p. XXXI, 1, 27, 39, 60, 114, 116, 175, 210.
 Antonie Vodă Rosetti 1675—8 p. XXIV. 272, 285, 289—291.
 Antonie Vizantiul, dascăl la școala Fanarului. log. al Patriarhiei 1691 p. 285.
 Antonescu, Ianache polcovnic 1837, p. 165.
apodixis, adeverință, p. 179.
 Apostol. vel pah. 1626, p. 25.
 Apostol, negustor, ctiitor la Sf. Nicolae șelari din Buc. sec. XVII-lea p. 43—4
 Apostol, fiul lui Manu, negustor în Buc. 1699 (acelaș cu precedentul?) p. 275.
 Apostol sau Apóstolache Caragea, comis 1650, v. ceașnic în Mold. 1666, v. pah. 1668 v. spătar 1673 p. 112—114, 255.
 Apostol Catargi, v. post. 1619 p. 214.
 Apostol Tzigara, 1639, p. XIX.
 Apostoli, biserica Sf. — sau Arhimandritu din Buc. p. XXXIII, 58, 155.
 Apsară, familie ianinotă din sec. XVI-lea, p. 295.
 Aragon, Frederic, de. 1382, p. XV.
 Arapache Vlasto 1741 p. 299.
 Arfani, familia, p. 245.
 Argeș, pomelnicul mănăstirei, p. XV.
 Argetoianu, Maria Const., nasc. Slatineanu, † 1775 p. 14.
 Argetoianu, vezi Mihai.
 Arghiropol, Alexe, căpitan 1832, p. 149.
 Argyropol, familia, p. 250 v. Iacov, Ioan, Ioasaf Iorgache, Lucache.

- Arion, Ecaterina, născ. Băbeanu, 1856, p. 151.
 Arion 1782 socrul lui Nicolae ceauș, p. 69.
 Arion, vezi Petrache, Toma.
- Aristarh Hrisoscoleu, v. comis 1730, biv vel stolnic 1737, v. bande Moldova, 1741-2, v. spătar 1747-9. v. vistier 1754, v. spătar 1756-7, p. 269. Vezi Hrisoscoleu.
- Aristarhi, familia, p. 251, Vezi Stavrache.
- Armășești* (Ialomița) vezi Nenișori.
- Arsachi, Apostol, doctor în medicină, ministru, 1824 p. 157.
- Asan, familie bizantină, p. 247-250, vezi Ioan.
- Asan — Micșunești, familia, p. 5. 250. vezi Iordache.
- Asan sau Hasan, sluger muntean 1717 p. 250.
- Asan Băleanu, 1760, p. 45-6.
- Aslan (Hrisoverghi?) v. log. 1623, v. spătar 1628, v. vornic 1629 p. 140. 210-211. vezi Petru clucer.
- Atanasie fiul lui Radu, șufariu (Boteanu). 1747 p. XXXI.
- Atanasie zăraful (Silivriano) pela 1730 p. 13.
- Atanasie (Silivriano), zis și Anastase, fiul precedentului, șetar 1739, biv vel pah. și cai-macam al Craiovei 1782, p. 13-14.
- Atanasie (Ipsilanti) v. spătar 1764.
- Atanasie, armaș, 1779, p. 14.
- Atanasie, staroste 1801. 1811 p. 4, 156.
- Ateneul român din Buc., biserica depe locul de azi al Ateneului, p. XXXIII.
- Avram Halepliu, v. post. în Mold. 1668 p. 266.
- Băbeanu, Anica, soția 1) căminarului Alecu Văcărescu (eră † 1835) 2) sovetnic Petrov p. 125-7.
- Băbeanu, Matache, 1851, p. 127.
- Băbeanu, Panait, sluger 1802, p. 5.
- Băbeanu, Pană, agă 1851, p. 127.
- Băbeanu, Sultana, 1853, p. 151.
- Băbeni* (Buzău) p. 231.
- Băcani* (Dâmbovița lângă Băleni) p. 20, 22, 33, 37. Vezi Țalapia.
- Badea stolnic 1529 p. 167, 201.
- Badea v. post. 1541 p. 167.
- Badea, comis 1541, 1543, v. vistier 1568. 1570 p. 19, 110, 167, 184-5, 202.
- Badea stolnic, 1570. 1576 p. 19, 202.
- Badea log din Sintești (Ialomița) 1577 p. 19.
- Badea, comis, spătar, din Albești (Grecianu), soțul Grăjdanci Băleanu, 1600 p. 24, 53.
- Badea post. din Băleni, fiul lui Radu clucer, 1616, 1626, 1631, 1636, p. 23, 25-6, 28, 30-1
- Badea Bucșanu, post. 1626. 1632, 1637, v. clucer 1661-6 p. C. G. 25-6, 29, 34-5, 54, 114, 116, 120-1, 144, 222, 275.
- Badea Bălăcianu, v. pah. 1665, v. clucer 1672, v. vornic 1679, 1686, p. 34, 37, 57, 115, 170, 222-3, 227-9, 230.
- Badea pah. din Vlădești 1664 p. XXVIII. 121. 175-6.
- Badea căpitan din Vernești 1689 p. 159.
- Badea Popescu, 1695, p. 173.
- Badea pârcaľab ot Puținei 1696 p. 233.
- Badea post. Cocorăscu, 1747, p. XXXI.
- Badea Știrbei Drăgănescu, vel clucer 1762. v. vornic 1779 p. 47, 154, 190.
- Badea Popescu polcovnic 1780 p. 38.
- Bădeanu, vezi Barbu—
- Bădeni* (Saac) p. 20, 29, 31, 35-7, 201-2, 224, 228. vezi Crăciun, Mihai, Mihnea, Petru Preda, Radu, Vlad.
- Bagration Zoe, principesa, născ. Văcărescu, 1813, p. 124.
- Baia de fer* biserica dela, p. 66.
- Băicoi* (Prahova) p. 61, 108.
- Băilești, vezi Dragomir.
- Bajescu, vezi Mareș, Matei, Staico.
- Balaccioglu, vezi Iordache.
- Bălăcianu, vezi Badea, Barbu, Constantin, Drăghici, Ioan, Luxandra, Pătrașcu.
- Bălăcianu Ecaterina, născ. Cantacuzino 1783 p. 72, 76, 260.
- Bălăcianu, Ioan, membru al divanului civil 1844 p. 126, 175.
- Bălăcianu, Iordache, biv vel vornic 1819 p. 197.
- Bălăcianu, Nicolae pah. 1826, soțul Luxandrei Slatineanu p. 77.
- Bălăcianu Ștefan hatman 1819, 1840. p. 125.
- Balacii* (Ialomița) ziși și Lungu, p. 40.
- Bălan, cupeș 1667 p. 224.
- Bălăria* (Vlașca) p. 89, 93-4, 167: 171, 201.
- balaș* rubin vânăț, p. 70.
- Bălașa, domnița Brâncoveanu, soția lui Manolache Lambrino, p. 102, 287.
- Balasache, vezi Alexandru Mihai.
- Balasache—Muselim, familia, ramură de Paleologi, p. XXI, XXIV, 251, 285. Vezi Constantin, Iordache, Macarie, Dumitru, Gri-gore, Radu, Șerban.

- Balasache (Pavlace) Muselim, v. pah. 1664—9 p. 98, 225, 251.
- Balasiós, iereu, hartofilax 1672—1701, p. 251—2
- Baldovin, Gheorghe, serdar. 1853.
- Balca pah. ot Rusi 1451 p. 16, 20.
- Balea ot Ruși 1482 p. 18.
- Balea din Râzvad 1570 p. 19.
- Băleanu, boerii, vezi Asan, Badea, Constantin, Dumitru, Gheorghe, Gherghina, Grăjdana, Grigore, Hrizea, Ioan, Iordache, Ivan, Ivașcu, Matei, Mihai, Neacșu, Paraschiv, Petru, Preda, Radu, Ruxandra. Socol, Stanca, Udrea, Voica, și p. 16, 18, 20.
- Băleanu, Elena căminăreasa, căs. 1) Toma Călinescu 2) Iosif Clinceanu, căminar, p. 242.
- Băleanu, Manuil 1838 p. V. 80. 125
- Băleanu Nicolae, v. căminar 1835, v. clucer 1837. v. vornic 1844, v. log. 1853, p. 49, 86, 107, 139, 163—5.
- Balomir pah, 1559 p. 184.
- Balotă spătarul ot Garbovii de jos (Ialomita) 1657, 1663, 1668, p. 33—5.
- Balotescu, vezi Ivașcu, Mihai, Mușat, Vintila.
- Balș Grigore, v. ban 1779, p. 156.
- Balș, vezi Iordache, Tudorache.
- Bălțarețul, negustor din București 1818 p. 7—8.
- Bălțati*, viile dela—p. 58. 104.
- Bălteni*, schitu, 1626 p. 2.
- Bălțița*, moșie, trup din Măneștii de sus (Prâhova) p. D.
- Bănești, vezi Leca din—Mincu.
- Banu*, mănăstirea din Buzău, p. XXV, XXXIII, 51.
- Bărbătescu, Radu, pela 1790, p. 76.
- Bărbătești* (Dâmbovița) p. 221.
- Bărbătești, boerii, p. XXXI. 210. Vezi Drăghici, Dumitru, Hrizan, Sima, Nan, Oprea, Pană, Pătrașcu.
- Barbu*, schitu, (Buzău) p. 145, 158.
- Barbu, vornic pela 1560, fiul Tomei, banul și socrul lui Tatu log, din Bucșani, p. B. 25.
- Barbu din Mănești, Tărbăceni. Orboești și Dedulești, 1578, 1590, fiul lui Dragomir vel vistier, p. B. 21, 202.
- Barbu pah. 1630, v. stolnic 1647, 1652, (Brădescu, p. 142, 211, 215, 217. Vezi Barbu Poenaru.
- Barbu din Mănești, post. 1636, 1650, vtori spătar 1658, p. C. 33, 37, 112, 113, 119, 213.
- Barbu v. comis 1674 p. 145, 178, 230.
- Barbu (Brâncoveanu fratele lui Const. Vodă) 1663, p. 221.
- Barbu clucer (Poenaru) 1663, p. 222, biv vel vornic 1665, probabil acelaș cu Barbu Brădescu.
- Barbu v. sluger 1674 p. 145.
- Barbu v. pah. 1679, v. vistier 1681, v. ban 1685 (Păraianu—Milescu) p. 57, 230.
- Barbu v. vistier 1674 (Fărcășanu) p. 145.
- Barbu v. căp. 1668, 1674, v. pah. 1681, v. log. 1684 (Bădeanu) p. 145, 224, 230.
- Barbu (Urdăreanu) 1674, v. pah. 1688, p. 39, 60, 145, 232.
- Barbu (Izvoranu) biv. vel. spătar 1691.
- Barbu (Mănescu) armaș 1690. vtori comis 1691, 1700, p. C. 38—9, 116—121, 126, 275.
- Barbu (Bălăcianu) post. 1695, p. 118.
- Barbu căpitan ot Bogdănei, 1699, 1704, p. 3, 13.
- Barbu Grecianu, Petroianu, 1700, p. 41.
- Barbu Brătășanu, vistier 1701, 1703, p. XXX, 121.
- Barbu Brăiloiu, vtori spătar 1705, vtori log. 1707, p. 121.
- Barbu Merișanu, vel pitar 1717, 1720, v. vornic 1732 p. 89, 123, 178, 237.
- Barbu vel sluger 1736 p. 50.
- Barbu Văcărescu vel pitar 1732, biv vel vistier 1744, vel log. 1745, v. ban 1751, 1755 era și 1786 p. 45, 47, 49, 50, 64, 91, 103, 124—6, 193, 237.
- Barbu Ciorogărléanu post. 1746, biv vel sluger 1785, 1793 p. 91, 156, 174, 237, 281.
- Barbu Știrbei v. sluger 1775, v. vornic 1806, era și 1820 p. 77, 175, 294.
- Bărbulești* sau Bărbulești p. 203—5.
- Bărcan, spătar 1559 p. 184.
- Bărcan (Bucșanu) vel stolnic 1604—1610.
- Bărcan post. 1632, clucer 1667 (Bucșanu—Merișanu) p. 26.
- Bărcănescu, vezi Ilinca, Ioan, Mihai, Rațu.
- Bărcănescu, Scarlat, agă, 1825 p. 126.
- Bartolomei (Minetti) v. stolnic 1622—6 p. 25, 210.
- Bărzov, polcovnic rus 1827 p. 107.
- Băscă* (Buzău) p. 158, 166.
- băscăului*, a —, a deoseb, p. 181.
- batalisi*, a—, a deprecia, p. 49.
- Batiște, vezi Vevelli.
- bazile*, urzeala de ață și bătătură de bumbac, subțire, cu desenuri, p. 78.

- Becar, chir, 1820, p. 78.
 Beilicciul, vezi Scarlat.
 Bellecotte, baroneasa, 1841, p. 81—2.
 Bengescu, Alecu, serdar 1811 p. 77.
 Bengești. boerii. p. 19. Vezi Matei, Stanciu, Vladislav, Vlăduț.
 Belu, familia, p. 253.
 Belu, Alecu, 1835, ginerele Vacărescului, p. 124.
 Belu, Constantin, 1825, p. 126.
 Belu Dimitrie, agă 1850 p. 198.
Berbești (Vâlcea) p. 209
Berca schitu din Buzău, p. 158, 160.
Berilești, vezi Ștefan.
 Berindei, Constantin, 1774, p. 47, vezi Matei.
 Bernard, v. post. 1614—1616, p. 85—6, 206.
beșactea, cutie de toaletă, p. 97.
Bitejani (Olt) p. 65. vezi Vitejani.
Bezdadul (Dâmbovița) p. 190—1, 198. Vezi Efrim din —.
 Bibescu, Dimitrie, v. vornic 1822, p. 77.
 Bidiviu, vezi Radu.
Bila (Vlașca) p. 174, 176.
 Bilciurești, vezi Șerban.
Biserica, schitul, zis și Fundătura sau Găvanele (Buzău) p. 159, 162, 165.
Biserica Stolnicului din Târgoviște, p. XXXIII.
Bistrița, mănăstirea, p. XXXI.
 Bizdache, Ștefan Hristodor 1851, p. 150 vezi Chendri.
 Blagodești, vezi Anghel ot —, Hranita, Iane, Nedelco.
 Blaizel, marchiza Du — fiica lui Radu beizadea Cantacuzino. p. 81.
Boboci (Săcueni) p. 156.
 Bocotan, comis 1559, p. 184.
boernași mazăli. p. 238.
Boiani (Teleorman) p. 237.
 Bogdan, v. log. 1559, 1562 p. 168, 184.
 Bogdanei, vezi Barbu ot —, Dumitru, Hrizea.
Boldești sau moșia Tătarului, parte din Orboești (Ialomîța) p. 110, 119, 120, 123, vezi Grigore.
 Boldici, vezi Dumitru.
 Bolesca, vezi Iane din —, Neața, Paraschiv.
 Bolleac, doctorul, 1810, p. 7.
 Bolog Ianoș, în sec XVI-lea, p. 20.
 Borcea post. ot Slătioare, pe la 1580, p. 110.
 Borcea, log. Bucșanu, pe la 1580, p. 36, 204.
 Borcea vornic din Topoloveni 1614, p. 112.
Bordășani, (Bordușani, Ialomîța?) p. 218, 222.
 Botea logofăt din Mărăști, 1620 p. 209.
 Boteanu, vezi Atanasie, Ilinca, Ioan, Nedelco
 Bouquet, pictor francez 1841, p. VI, 82.
 Bozianu, familia, p. 36. vezi Calotă, Neața.
 Nicolae, Preda, Stanca, Stanciu.
 Brădescu, vezi Barbu, Dumitru.
 Brăiloiu, vezi Barbu, Cornea, Dumitru. Matei.
Brăloștița (Mehedinți) p. 230, 232.
 Brănceanu, vezi Constantin, Ghionea, Ștefan.
 Brâncoveanu, p. 222, vezi Barbu, Constantin, Danciu, Grigore, Manolache, Matei, Nicolae, Preda, Stanca, Ștefan.
 Brancovici, Gheorghe, despot sârbesc 1427 p. XV. vezi Lazăr.
Brănișteni (Vlașca) vezi Dumitru ot —.
 Brătășanu, vezi Barbu, Constantin, Costea, Ghinea, Mihai, Preda, Ștefan, vezi p. 296,
 Brătășanu, Ionită clucer, pe la 1780, p. 38.
Brățulești (Dâmbovița) p. 20.
 Brătescu, Ion pitar 1817, 1825, p. 76, 79.
Brătești, vezi Vasile.
 Brătianu, două neamuri, p. 141. Vezi Mareș.
 Bratu Furduiu spătar 1468 p. 17.
 Bratu, vistier 1570 p. 19.
 Bratu, v. comis 1613—1616, 1623, p. 1, 25, 85, 189, 206, 210.
 Bratu Fertescul 1659 p. 133, 136.
 Brătulești, Leca de la —, vezi Leca.
Breaza (Prahova) p. 89, 183.
 Brezoianu, mahala din București, p. 94, 233.
 Brezoianu, Constantin, stolnic 1731 p. 62.
 Brezoianu Dumitru v. sluger 1779 p. 190.
 Brezoianu Constantin medelnicer și soția sa Anastasia Crețulescu, 1793, 1802 p. 4-5, 91, 93—4.
 Brezoianu, vezi Fierea, Pătrașcu, Radu, Ștefan.
 Brouquens, d., p. 81—2.
Buari, vezi Radu din—.
 Bubuli, Ion, din Creta 1660, p. 254.
Buciumeni pe Colentina, p. 88, 156, vezi Neagoe.
buciumi de viță, p. 215.
Bucov (Prahova) p. 66. Vezi Staico din —.
 Bucșanu vezi Barcan, Borcea, Badea, Constantin. Neața, Nica, Patrașcu, Preda, Socol, Stoica Tatul, Vintilă.
 Bucșanu, Barbu 1819 p. 196.
Bucșani (Dâmbovița) p. 50.
 Bucșenescu Ioan, biv vel sluger 1859.

- Bucşenescu, vezi Sandu.
Buda (Prahova) p. 72, 75, 78, 132, 157.
 Budişteanu, Alecu serdar 1849, p. 182.
 Budişteanu, Grigore, arăndaş 1834, p. 165.
 Budişteni, vezi Nania.
 Buescu, Pană, membru al divanului judecătoresc 1838, p. 138.
 Bueşti, p. 3, 15, vezi Cernica, Danciu, Fota, Mihai, Neagu.
 Buhuş, vezi Lupaşcu.
 Buicescu, vezi Diicu, Papa.
buiurdisma, poruncă, p. 73, 197.
 Bujoreanu, vezi Dumitru, Radu, Şerban.
 Bujoreanu, Manolache, clucer 1849, p. 182.
 Bujoreanu, Preda. 1803, p. 135.
 Bujoreanu, Ştefan, 1803, 1812, p. 93-4, 175.
 Bulgari, familie din Corfu, p. 248. vezi Marco,
 Bunea I Grădişteanu, vtori log. 1631-5, vtori
 vistier 1640-6, v. sluger 1650-1, v. clucer
 1652. v. vistier 1653, 1668. p. 1-2, 26-7
 52-3, 99, 141-3, 169, 170, 210, 212
 215-220, 222-7.
 Bunea II Grădişteanu vtori log. 1688. armaş
 1695, vtori vistier 1696, v. comis 1702,
 v. vornic 1714 p. 3, 39, 60, 90-1, 117-118,
 121, 172-6, 232-7.
 Buna sau Buga vornic, poate Burtea?, p. 99-100.
burdar, buhurdar: cădelniţă, p. 70, 77.
 Burtea, v. vornic 1559 p. 184.
 Butoiul, mănăstirea, p. 116, 218.
 Buzescu, vezi Cârstea, Catalina. Preda, Radu,
 Sima, Stroe, Teodosie Corbeanu, Vlad.
 Buzinca, Dimitrie, vel comis şi vel clucer 1630-9
 p. 1-2, 24, 26-8, 30-2, 52-3, 56, 140-1,
 209-210, 212-214., 219, 226-7. Are fii
 pe Preda şi Papa.
 Buzoianu, vezi Hrisoscolev.
- Căciulaşi.** vezi Mogoş.
Călceşti (Vlaşca) p. 168, 170, 172-3, 236. Vezi
 Radu.
 Calciul, portar 1652, p. 169.
Căldăreşti (Buzău) p. 210.
Căldăruşani, mănăstirea, p. 125.
 Calerghi, familia, p. 253. Vezi Mitrofan.
 Caliadi, familia, p. 233. vezi Sotir.
 Caliarhi, familia, p. 253.
 Caliarhi, vezi Antonache, Constantin, Pantaleon.
 Calimah, Grigore Vodă 1767, p. 263.
 Călinescu, familia, p. 141. Vezi Constantin,
 Drăghici, Mihai, Pârvan, Stanca, Toma.
Călineşti, sau Stănceşti. sau Stoiceşti, pe Col-
 ceag (Ilfov) p. B. 54, 58.
Călineşti (Prahova, cred acelaşi sat ca preceden-
 tul), p. 102, 107, 137-9, 203(?).
Călneşti, vie în Muşcel, p. 243.
 Caliţa, Cantacuzino, soţia lui Manta Câmpi-
 neanu, 1722 p. 3, 236.
 Calogheră, vezi lane.
 Caloianu, Jupan — ot Buzău. 1696 p. 233.
Calonsfreaşca, lângă Răsmireşti (Vlaşca) p. 225.
 Vezi Stanca, Teodosie.
 Calotă II Bozianu, banul, sec. al XVI-lea, p.
 XXXI. 36.
 Calotă II Bozianu, 1603, p. 36, 204, 233.
 Calotă II Bozianu, biv vel armaş, 1629. sluger
 1634. zis şi ot Popeşti, după numele soţiei
 sale Neaga, p. 1, 36, 39, 141, 173-4.
 Calotă (Vlădescu) pah. 1663 p. 177.
Călugăreni, vezi Lupu, Tudor.
 Calvocoressi, familia, p. XVII.
 Camerinos, Policrat, 1593, p. XXIII.
Cămineşti (Vlaşca) p. 169, 174-5, 201.
 Câmpineanu, vezi Caliţa, Drăghici, Luxandra,
 Manta, Pârveu, Radu, Scarlat.
 Câmpineanu, Iancu, 1838, membru la înalta
 curte 1854, p. I. V. 127.
Câmpineni (Prahova) p. 108.
Câmpulungean (R. Sărat) p. 157.
 Canali, vezi Gheorghe.
 Căndescu, vezi Constantin, Gheorghe, Ioan, Lu-
 xandra, Mihalcea, Moise, Petru, Radu,
Căndeşti (Buzău), biserica din — p. 6, 160.
 Cantacuzino, familia, p. VII, şi urm. 190, 247-9.
 Vezi Constantin, Drăghici, Dumitru,
 Gheorghe, Ianache, Ilinca, Ioan, Iordache,
 Lyverus, Luxandra, Manuil, Maria, Matei,
 Mi-hai, Pârveu, Radu, Şerban, Smaranda,
 Stanca, Ştefan, Teodor Spandugino, Toma
 Uţa, Zoc.
 Cantacuzino, vezi *clitoriile*
 Cantacuzino, Adriana născ. Fălcoianu. soţia lui
 Şerban vornicul. 1710, p. XXXI.
 Cantacuzino, Alexie, zis Bianchi, 1490, p. XVII.
 Cantacuzino, Alexie, Spandugino, 1490 p. XVII.
 Cantacuzino Ecaterina, născ. Mavrocordat, soţia
 lui Radu beizadea 1770 p. 73, 191, 194.

- Cantacuzino Elena, soția lui Duchi, 1713 p. XXVII.
- Cantacuzino Ecaterina, născ. Băleanu 1918, p. I-II.
- Cantacuzino, Gheorghe Grigore, p. I-IV. 81-2, 84.
- Cantacuzino, Grigore Iordache 1800-1849, p. I-IV. V-VII, 75. 78-82, 107, 138 9, 148-9, 175, 198, 243.
- Cantacuzino, Ioan, împărat, VIII, X, XII, XIII.
- Cantacuzino, Leopoldina, căs. la 1760 cu generalul conte Henri O'Donell, p. 84.
- Cantacuzino, Nicolae, general rus 1827, p. 73, 83, 107, 198.
- Cantacuzino, căpitan în armata austriacă 1760, fiul lui Radu beizadea, p. 68.
- Cantacuzino, familia — din Moldova, p. XXVI. Vezi Ioan.
- Cănuț, fiul clucerului — cronicar Dumitrache, vtori log. 1810, 1816, p. 73.
- Canuși, Petre Vasiliu, 1802, p. 5-7, 15. -- Procopie 1804, p. 6.
- Caplea, soția lui Ghiorma banul cel d'întâi, 1565, p. 21.
- Caplea, soția lui Tatul log. din Bucșani, 1590 fiica lui Barbu vornicul, p. 25.
- Caplea din Măneștii de sus, pe la 1650 p. 2-3.
- Căplescu, Chiriță, serdar 1802 p. 70, 133, vezi, Chivu, Constantin, Neagoe, Paraschiv, Părvu.
- Căptărești (Vlașca) p. 173-4, 176.
- Carabelea, Gheorghe, 1851, p. 150.
- Caragea, familia, p. 254.
- Caragea, vezi Constantin, Dumitru, Gheorghe, Ianache, Ioanichi, Iordache, Mihalcea, Nicolae, Pavlachi, Sguromali.
- Caragea, domnița Ecaterina, soția lui Enăchită Văcărescu, 1799, p. 153, 164, 293.
- Caragea, Ioan Vodă, 1812-1818, p. 292.
- Caraiani, Caraoanni sau Caragiani, familia, p. 255. Vezi Constantin.
- Caramanlău, familia, p. 256. Vezi Constantin, Dumitru, Ioan, Iordache, Luxandra, Zoe.
- Cariboglu, Grigore, asesor de colegiu, 1811, p. 156.
- Cariboglu. păhărniceasa Zamfira, 1844, 1853 P. 108, 138.
- Cariboglu Ianache 1820. p. 78.
- Caridi, familia, p. 257. Vezi Constantin, Gheorghe Hrizea, Iordache, Radu.
- Cariofil, familia, p. 249, 256.
- Cariofil, vezi Andronache, Ioan, Manolache, Mihalache, Ralache.
- Carlig, grămătic 1482, p. 18.
- Carligul* (Saac) p. 56.
- Carlomănești, vezi Mihai.
- Carlova, vezi Ioan.
- Cârnu*, schitul din Buzău, p. 21.
- Carol I, rege al României, p. I nota.
- Carp Ion, serdar muntean, 1819, p. 190.
- Cărpenișanu, familia, p. 141. Vezi Diamandi.
- Carriglio, Petre, secretar al lui Radu beizadea Cantacuzino, 1736, p. 64.
- Cărstea, stolnic 1452 p. 16
- Cărstea sau Carstian (Buzescu) v. vornic 1482, 1492 p. 18, 201.
- Cărstea, v. vistier 1559 p. 184.
- Cărstea sau Hristea, grec, v. spătar 1613, v. vornic 1614-1617, p. 2, 22. 84, 206-7.
- Cărstea clucer ot Cornățeni (fiul lui Socol) 1652, 1655 p. 1. 4. 142, 218, 219, 223.
- Cărstea clucer ot Săteni 1662, 1666 p. 35, 143
- Cărstea iuzbașa ot Coțești 1666 p. 35.
- Cărstea (Popescu) v. vistier 1686-9 p. 38, 60 115, 172, 232.
- Cărstea Voinescu, biv treti log. 1779 p. 47.
- Cărstești, vezi Pătrașcu, Radu.
- Cărtojani, vezi Mihalcea.
- Cărunți* (Ialomița) p. 231, 242.
- casău*, castaniu. p. 78.
- Căscioarele* (Saac) p. 51, 65.
- Catacal, familia, p. 246, 284.
- Catacal, vezi Anton, Ilinca.
- Catacal, serdar muntean 1763, p. 284.
- Catacal, Nicolae, 1827, p. 182.
- catahrisis*, uzufruct, folosință, p. 74, 105, 132.
- Catalina băneasa, soția lui Preda Buzescu vel ban 1610, p. 209.
- Catargi, familia, 214, 245.—Arborele genealogic publicat de Ghibănescu, Surete și isvoade IX (Iași 1914). Trebuie rectificat în ce privește origina și adăogat Dumitrache Catargi, v. clucer în Muntenia la 1792 (Urechia, Ist. Rom. IV, 495, 505, VI, 131) Vezi Constantin, Ianache, Ioan, Nicula, Nicolae.
- Catargi, Simeon din Creta, 1595 p. 214.
- Catargi, Ianachi vel ban 1615-1618, p. 214.
- Catargi Barbu, 1854, fost prim ministru, p. V. 124, 127.

- Cătunu* (Prahova) p. 76, 189, 197—8, 200.
Cazan Crețu, boer în divan 1451 p. 16.
Cazan Sahacov, boer în divan, 1451, p. 16.
Cazan logofăt 1468 p. 17.
Cazan II Năsturel, post. 1642. 1652, fratele
doamnei Elina a lui Matei Vodă p. 1, 4,
169, 215.
Cazan clucer 1663, 1689 (Vlădescu) p. 178.
Căzânești (Ialomița) p. 85—6. Vezi Stan.
Ceacărăglu, Hristodor Costea 1818 p. 241.
Ceaprazi, grecul, ot Orboești, 1630. p. 111.
Cegani (Ialomița) p. G.
Cepari, vezi Dumitru ot —, Ivașcu.
Cepturi (Prahova), vezi Stoica.
Cepturoaia, Radu post. ot — 1620 p. 209.
Cerchez, *Iordache*, armaș 1819, p. 100.
Cernat logofăt 1620 p. 210.
Cernat în Ardeal, biserica din —, p. 72.
Cernica vel post. 1556 (Știrbei?) p. 184.
Cernica (Știrbei) v. vornic 1603, 1610 p. 205, 207.
Cernica (Știrbei) v. armaș. 1690, 1703 p. 116,
118, 121.
Cernica (Știrbei?) clucer 1674, 1689 p. 145, 173.
Cernica ot Buești 1694 p. 12.
Cernovodeanu, familia, p. XXXIII, vezi Damari,
Gheorghe, Nicolae.
Cetățelele (Ialomița) p. 51—2.
Chendru, Ștefan Hristodor, 1838, p. 149.
Chera din Doicești, fiica lui Hrizan din Băr-
bătești și Mănești, 1669 p. 225.
Chesarie, episcop Râmnic, 1773—1780, Halepliu
p. 266.
Chesarul (Prahova) vezi Nedelea.
chesmeriu, cheșmir, casmir, p. 70.
Chiajna din Mănești 1620 p. C.
Chiajna, doamna lui Mircea Vodă Ciobanul
(sec XVI-lea) p. XX—XXI, 21.
Chiani, vezi Constantin Caliarh.
Chimeniți, vezi Sevastos.
Chinopsi, Ion, biv vel căpitan za Lefegii 1766
Chinopsi, Vasile, polcovnic 1787. p. 186.
Chirca, sec. XV-lea, străbunicul lui Teodosie,
banul din Periș, p. 167.
Chirca (Rudeanu) v. comis 1580, v. log. 1586.
Chirca (Rudeanu ot Curtișoara) v. post. 1641,
v. stolnic 1654, v. log. 1661, 1668 p. XXXII,
2, 114, 143, 144, 220.
Chirca (Rudeanu), biv v. log. 1673, vel ban
1674 p. 37, 229, 230.
Chirca (Rudeanu) vel sluga, 1714 p. 123.
Chirița Dumitrache sau *Dumitrașcu* (Paleologu),
v. post. Mold. 1612 p. 284, 289.
Chirița Hurmuzi (Plagino) v' vameș în Mold.
1710 p. 285.
Chirtop, boer ot Ruși 1468, 1492 p. 17—19 152.
Chisar (Rudeanu) v. vornic 1587 p. 20.
Chivu (Căplescuzis și Cocorăscu) post. și condicar
1776. șetrar 1785, 1792 p. 66, 69, 156, 256.
Cigala, Matei 1650, p. 246
Cilly, Ulric de, 1460 p. XV.
cintieni, pantofi, p. 70.
Cioara (Teleorman) p. 53.
Cioranu, Elina, 1685, p. 230.
Cioranu, vezi Grigore, Matei, Ștefan.
Ciorăști (Valcea) p. 41—2. Vezi Voicu.
Ciocenii de heleşteu p. 69.
Ciorogârleanu, vezi Barbu, Constantin, Matei
Tănase.
Cislău, schitul, (Buzău) p. 38. Vezi Dragul,
Mihalcea, Udrea.
cit, stambă, p. 93.
citarie, fel de alagea din care se făceau ante-
rie, p. F.
Ciuchi, familia, p. 249, 257. Vezi Constantin,
Manolache. Pulheria, Toma.
Ciungeasca (Teleorman) p. 227.
Ciupelnița (Prahova) p. 67.
Clanța zisă Iutel (Ilfov) p. 221.
Cleronomo, vezi Ianache, Matei.
Climent, ieronimoh (Grădișteanu) 1722, 1732.
p. 236—7.
Climent, episcop Râmnic 1744 p. 44.
Clinceanu, vezi Iosif.
Clinciu (Buzău) p. 218, 222.
Coadă Izvorului său Comănacul, trup din Mă-
neștii de sus (Prahova) p. D.
Coadă, vornic 1543, p. 110.
Cocani de dincolo de Dâmbovița, p. 55.
Cocea, vel post. 1595 p. 51.
Cocorăscu, familia, p. XXX.
Cocorăscu vezi Alecu. Badea, Chivu, Constan-
tin, Despa, Eremia, Grăjdana, Iane, Ioan.
Iordache, Matei, Mihalcea, Nicula, Paras-
chiv, Radu, Vlad.
Cocorăscu, Iancu, v. căminar 1818, v. post. 1820,
v. vornic 1827, în divanul judecătoresc
1838. p. 77, 79, 83, 133, 138, 166, 243.
Cocorăști (Prahova) p. 108, 139.

- Codreanu, vezi Dediul.
coftirie, stofă prețioasă din care se făceau dulămile.
- Coiani*, vezi Anca de la —
- Coica, grămatic al divanului 1451, p. 16.
- Cojești, vezi Dumitru.
- Colceag, Matache, proprietar la Dălga 1818, p. 8.
- Colceag, Costache, serdar, 1837, p. 166.
- Colceag, vezi Dumitru.
- Colfescu Grigore serdar 1838, 1850 p. 138, 157.
- Colfescu, Ștefan serdar 1816 p. 135, 195—7.
- Colyer, rezident olandez la Const-pol, 1670, p. 248
- Colțea*, biserica din Buc., p. XXXIII.
- Colțea postelnic 1482, p. 18.
- Colțea v. comis 1659, v. clucer 1661, vornic, Doicescu ot Viezurești p. XXXI, 2—3, 36, 54, 88, 113, 255.
- Coman, comis 1647 p. 169.
- Coman, căpitan 1656 (Popescu) p. 158.
- Comana*, mănăstire. p. XXXI.
- Comăneanu, vezi Ioan Matei.
- Comani*, vezi Stoica din —
- Comarnic* (Prahova), p. 52, 61.
- Comnen, familia, p. 247, 258, vezi Andronic, David, Gheorghe, Ioan Andrei, Ioan, Manuil.
- Conda, portar 1620, p. 209.
- Condili, vezi Gheorghe.
- Condilò, vel post. 1628, p. 211.
- Conduratu, vezi Constantin, Iane, Iordache.
- Conduratu, Alexandru, biv vel stolnic 1832, p. 243.
- Conduratu, Constantin, biv vel serdar 1832, p. 243.
- Conduratu, Ștefan Iordache, pe la 1800, p. 92, *congea*, pasta, p. 71, 132.
- Constandie, Filitti, episcop Buzăului 1793—1819 p. 156, 162—3, 259.
- Constantin, vel vistier 1578, 1582, p. 203
- Constantin, vel pah. 1629, p. 140—1.
- Constantin, vtori comis 1661, p. 2, 3, 98.
- Constantin, vel comis 1661—3 p. 54, 114, 144, 222.
- Constantin (Costache), vel sluger 1668, p. 98.
- Constantin, fiul lui Prodan, căpitan 1676, pitar 1680, 1689 p. 171—2
- Constantin, biv vel cămaraș 1694 p. 232.
- Constantin, vel stolnic 1717, p. 234.
- Constantin, vel agă 1723, cumnat cu Nicolae Vodă Mavrocordat, p. 41, 61.
- Constantin, biv vel comis 1779 p. 4.
- Constantin Alcaz vtori sluger Mold. 1744.
- Constantin Alcaz, vistier 1779 p. 161.
- Constantin I Alexeanu, post. 1733 p. 4, 14.
- Constantin II Alexeanu, 1775, biv treti post. 1802. p. 5, 68.
- Constantin Aristarh (Hrisoscoleu) in sinodul patriarhiei 1691, 1699, p. 268.
- Constantin Bălăcianu, vel agă 1688 p. 172.
- Constantin Bălăcianu, biv vel pah. 1799, vel vornic 1811, vel log. 1818, vel băn 1825 p. 7—8, 77, 138, 146, 148.
- Constantin Bălăcianu, vel log. 1850 p. 157.
- Constantin Balasache, vel șetar 1752, p. 252.
- Constantin Băleanu, vel comis 1720, p. 41, 45, 49, 50, 89.
- Constantin fiul lui Badea Brănceanu, 1674, p. 145.
- Constantin (Dincă) Brățașanu, 1760 p. 46.
- Constantin Brâncoveanu, Domn, p. XXIX, 58—9, 221, 234. Vezi Maria
- Constantin Brâncoveanu, v. stolnic 1732, v. comis 1734, v. clucer 1745, v. log. 1748—1760 p. 4, 66—7, 90—1, 98, 103, 237.
- Constantin Brezoianu, stolnic 1731, p. 62.
- Constantin Bucșanu, post. 1703, 1709, p. D. 233.
- Constantin (Costache) Caliarh, zis Chiani, portar în Moldova 1777, clucer și caimacam 1788, v. log. 1806, p. 253.
- Constantin, Caliarh, șetar 1805, p. 6.
- Constantin Călinescu, biv treti log. 1794, 1808. p. 73, 129—131, 134, 136—7.
- Constantin Căndescu, logofăt 1745, vel log. 1764 p. 6.
- Constantin Cantacuzino, 1578, 1589, fratele lui Șaitanoglu p. XXI.
- Constantin Cantacuzino, v. ceașnic Mold. 1624—5 v. pah. 1627—9, p. XXVIII.
- Constantin Cantacuzino, v. post muntean între 1626—1662 p. XXVII—VIII, XXXI—II, 1—2, 25—32, 43, 51—8, 60, 65, 81, 101, 112, 141, 145, 212—220, 223—4, 257.
- Constantin Cantacuzino, fiul lui Drăghici, v. pah., era † 1686 p. 41, 57.
- Constantin Cantacuzino, vel stolnic 1682, 1696, p. VIII, XXIX, XXX, XXXII—III, 3, 13, 58, p. 62, 65—6, 70, 76, 97, 104.

- Constantin Cantacuzino Pașcanu, din Modova. agă, pah. 1750 p. 66. 154-6.
- Constantin Cantacuzino fiul lui Ștefan Vodă, † 1781, p. 62.
- Constantin (Dinu) Cantacuzino biv vel șetrar 1774, biv vel serdar 1794. v. pah. 1795, v. clucer era† 1802 p. 71-2, 75-6, 99-100, 128-30, 134-37, 182, 190-3, 199, 200.
- Constantin (Costache) Cantacuzino v. log. 1824, v. vornic, caimacam 1849, p. V, 74, 78-9, 80, 83, 108, 133, 136-9, 197-8.
- Constantin (Costache) Cantacuzino Răfoveanu, 1874 p. 157.
- Constantin (Căplescu) vtori comis 1757, p. 66, 106.
- Constantin Caramanlău, vtori post. 1726.—1757 p. 107, 256.
- Constantin Caraiani, medicul lui Gr. Ghica 1763 p. 256.
- Constantin (Costea) Caragea, 1591, p. 254.
- Constantin (Costea) Caragea. v. post. 1662-3 p. 54, 144, 222, 254.
- Constantin (Costache) Caragea, tatăl lui Nicolae Vodă, vel sluger 1735-9, vel pah. 1739 capichehaia 1740, în sinodul patriarhiei 1757, † 1771 p. 255.
- Constantin Caragea, vel hetman 1794 p. 191, 299.
- Constantin Caridi, mare hetman 1814, p. 156 257, 298.
- Constantin Catargi, v. clucer 1763.
- Constantin (Ciorogăreanu) v. sluger 1689, v. clucer 1695, p. 40, 117, 120, 128, 172.
- Constantin Ciuchi, v. comis Mold. 1715, v. pah. Munt. 1732, biv vel pah. 1758 p. 237, 258.
- Constantin Căcorăscu, vel sluger 1776, vel pah. 1780, p. 4, 7, 68, 146, 156, 161.
- Constantin (Costache) Conduratu, clucer 1753, p. 69.
- Constantin Mihalovici Conțescu, vtori log. 1688, 1717, p. 34, 60, 232, 234.
- Constantin Corbeanu, vel pitar 1695. 1704, p. 3-4, 13, 117, 118, 121, 128, 233.
- Constantin Costin, vtori log. 1723-4, v. pah. 1735, p. XXIX, 41, 62.
- Constantin Crețulescu v. spătar 1748, v. vornic 1751, v. ban, p. 42, 45, 156, 265.
- Constantin (Costache sau Dinu) Crețulescu, biv vel vornic 1811, v. ban 1814 p. 92, 194.
- Constantin Iordache Crețulescu, pah. 1819, p. 7, 197.
- Constantin (Costache) Ionița Crețulescu, stolnic 1813, p. 92-4, 175.
- Constantin (Deșliu) fiul lui Anastasie Zlătaru, 1762, p. 154-5.
- Constantin Donie, biv vel șetrar 1761, p. ...
- Constantin Draco Sutz, grămatic al lui Brâncoveanu 1711, v. sluger 1717. v. log. și prim capichehaia 1738-1741 p. 264, 294.
- Constantin Duca, vel stolnic 1754, p. 261.
- Constantin Dudescu, biv vel log. 1720, v. ban 1748, p. 123.
- Constantin Dudescu, vel spătar 1731, biv vel log. 1745, vel vornic 1755, 1760, vel ban 1762 p. 62, 67, 98, 103, 154, 182.
- Constantin Dudescu, vel vornic 1802, p. 80.
- Constantin Filipescu, căpitanul 1669, 1674, 1689, 1596, p. 54, 145, 231-3.
- Constantin C. Filipescu, șetrar 1783, medelnicer 1784, 1793, v. clucer 1813, v. log. 1814, v. vornic 1819, p. 129, 130, 161, 162, 163, 164, 197, 240.
- Constantin (Dinu) P. Filipescu, v. post. 1786, v. vistier 1794, v. log. 1795, v. vornic 1799, v. vist., v. ban 1813, p. 101, 131, 147, 161, 240.
- Constantin Filitti, doctor în medicină, 1824, p. 157.
- Constantin (Costache) Filodor, cămăraș 1780, p. 262.
- Constantin Florescu, vei pah. 1761, p. 42.
- Constantin (Costache) Gherachi, vel comis Mold. 1783, v. spătar 1784-5, v. post. și caimacam Craiovei 1785, p. 263.
- Constantin Gianoglu, v. pah. 1775, v. clucer 1784, p. 264.
- Constantin Grădișteanu, post. 1704, 1711, p. 178, 237.
- Constantin (Grecianu ot Albesti) vtori post. 1632. Era † 1641. Zis Cilibiul, p. XXVIII, 24, 26.
- Constantin Grecianu, post. 1711, v. vornic 1717, p. 178.
- Constantin Grecianu, vel căpitan za dorobași 1711, p. 178.
- Constantin (Dinu) Hrisoscolev, 1773, medelnicer 1779, pah. 1805, era † 1810 p. 14, 70-1, 73, 129, 130, 131, 134, 136, 137, 161, 162, 163, 189, 190, 191, 192, 194.
- Constantin (Costache) Hrisoscolev, pah. 1819 p. 135.

- Constantin Ipsilanti, vel post. și capichehaia
1716, 1717, p. 45, 300.
- Constantin Isvoranu, post. 1712. fiul lui Radu
vel stolnic.
- Constantin Lambrino, v. sluger 1731—2, vel.
spătar caimacam 1735, p. 152, 237, 272.
- Constantin Lăzureanu, căpitan 1770, p. 47.
- Constantin Lipoveanu, 1750; biv vel căp. za-
lefeșii 1762, p. 47, 103, 137, 189.
- Constantin Lipoveanu, 1820, p. D.
- Constantin Lupoianu, biv log. za vistierie 1748
șetar 1754, p. 99, 100, 126—7, 199.
- Constantin Mănescu, 1740, p. D 38, 66.
- Constantin (Costache) Moruzi v. post. 1761.
- Constantin Movilă, medelnicer 1785; p. 156.
- Constantin Muselim, 1711, p. 252.
- Constantin Năsturel, v. vist. 1744, v. vornic
1751, p. 43, 91.
- Constantin Neculescu, biv vel pitar 1787, p. 186.
- Constantin Nenclulescu, biv treti log. 1779, p. 4.
- Constantin Neniul, vezi Constantin Costin,
- Constantin Notara, serdar, era † 1763, p. 281.
- Constantin Obedeanu, log. 1720, biv v. stolnic
1745, v. pah. 1751, p. 91, 123, 237.
- Constantin Olănescu, post. 1762, p. 125.
- Constantin Otetelișanu, clucer 1811, p. 77.
- Constantin Periețeanu, clucer 1752, p. 14.
- Constantin Matei Popescu, 1742, p. D. 38.
- Constantin State Popescu, era † 1766, p. 174.
- Constantin Rallet, cămăraș 1770, v. post. 1777
p. 288.
- Constantin Ramadan, v. serdar 1724, biv vel
stolnic 1731, vel clucer 1732, p. 61-2, 237.
- Constantin Rizo 1744, p. 285.
- Constantin Rosetti cuparul, sec. XVII-lea, p.
XXIV, 290—1.
- Constantin Rudeanu, vtori log. 1799, p. 100, 200.
- Constantin Știrbei, v. sluger 1689, v. comis
1692, v. clucer 1703, v. ban, 1707, 1712,
p. 39, 40. 120—2, 232—4, 282.
- Constantin Știrbei, v. vornic 1796, 1804, p. 101,
121, 131, 134, 175, 179. Soțul Dumitranei
Strâmbeanu.
- Constantin Strâmbeanu (Vlădescu) biv vel stol-
nic 1752, v. vistier 1766, p. 174, 177.
- Constantin (Costache) Sulgearoglu, v. spătar
1800, p. 293.
- Constantin Văcărescu, vtori log. 1717, 1720, vel
log 1732, 1748, p. XXXII' 45, 69, 89, 123—4,
237.
- Constantin Varlaam, serdar 1787, pah., vâtaf
za visterie 1797, v. vistier 1809 p. 48, 73;
186—8.
- Constantin (Vârzaru) fiul Radului armaș, căpitan
1654. apoi pah., are fii pe Constantin
comis și Grigorașcu post., p. 219.
- Constantin (Vârzaru) comis, fiul precedentului.
1689 p. 116, 219.
- Constantin Vecelli, ucis 1633, p. 245.
- Constantin Ventura, dragoman al flotei 1713—
1731, p. 297.
- Constantin (Costache) Vlasto, armaș, 1732, p. 191.
- Constantin ot Vai-de ei, căpitan 1663, p. XXXI.
- Constantin Xipolitos, vtori log. 1737, v. comis
1739, p. 42.
- Contară sau Contaradi, familia, p. 249.
- conteș, haină Imblănită, p. 40.
- Coșescu, vezi Cârstea, Constantin, Erciu,
Grigoraș,
- Copăceni (Vlașca) p. 89
- Corbea, vezi Iorga.
- Corbeanu, vezi Adriana, Constantin, Dobromir,
Dumitru, Gheorghe, Maria, Mihai, Teodo-
sie, Vintilă.
- Corbii (Vlașca) p. 241.
- Coresi, familia, p. 246.
- Coresi, vtori log. 1577, p. 19.
- Coridalevs, Atanasache, era † 1825, p. 242.
- Coridalevs, Manolache, vtori log. 1803, pah. 1825,
p. 242.
- Coridalevs, vezi Teofil.
- Cornățeanu, vezi Cârstea, Drăghici, din Măr-
gineni. Ianache, Iordache, Irina, Matei,
Socol, Varvara, Vintilă.
- Cornățeni (Dâmbovița) p. 1, 22, 218, 220.
- Cornea (Brăiloiu) sluger 1686, biv vel agă 1689,
vel pah. 1691, v. ban 1695, 1704 p. 3, 40,
116, 118, 120—1, 128, 173, 228, 231—3.
- Cornelides, dascăl grec, 1845 p. XXII, 82.
- Cornescu, Constantin, membru al Inaltului divan
1845 p. 125, 127, 182.
- Cornești, vezi Despa, Ilic, Mihalcea, Mihnea,
Preda.
- Cornești (Dâmbovița) p. 1—2.
- Cortazzi, familia, 259.
- Cortazzi, mare log. Mold. 1711, p. 259.
- Coslegianu, vezi Iordache.
- Cosma (Popescu), episcop Buzău, mitropolit,
1764, 1776, 1787, p. 38—9, 105, 124, 161—
2, 186.

- Costache, vezi Constantin.
 Costea, vezi Constantin.
 Costea vel comis 1610, p. 205.
 Costea, sluger 1629, p. 140.
 Costea log. 1657 fratele Ghinei vistier (Brătășanu) p. 87.
 Costescu, vezi Iorga.
 Costescu, Pană v. hatman 1823. v. log. 1832, p. 166, 241, 243)
 Costieni (R. Sărat) p. 57.
 Costieni (Vlașca) p. 123, 173-4.
 Costin, vezi Constantin, Scarlat.
 Costin, serdar, comis (Mihălescu), pe la 1780, p. 94.
 Coțofeanu, vezi Mihai.
 Coțofenești, p. 232.
 Cotroceni. biserica, p. XXXIII.
 Cracea, pah. 1541, 1543 p. 19, 110, 167.
 Crăcean (?) comis 1562, p. 168.
 Crăciun, vel pah. 1548, p. 201.
 Crăciun vornic ot Bădeni, pe la 1650, și fii săi Radu căpi și Stoica la 1687 p. 35, 38.
 Craiovescu, vezi Danciu, Părvu.
 Crângu, pe Călmățui (Saac) p. 69.
 Crăsani (Ialomița) p. 7-8, 42.
 Cremidi, familia, p. 259.
 Cremidi, Alexe din sec. XVII-lea, p. 259.
 Cremidi, vezi Anton, Ștefanache.
 Crețeanu, Nicolae 1805, p. 135.
 Crețulescu, vezi Constantin. Ioan, Iordache. Istrate, Manolache, Matei, Pădure, Părvu, Radu, Smaranda, Stan, Toma.
 Crețulescu, Scarlat 1838, p. V.
 Crețulești, lângă Luceni (Ilfov) p. 87, 91.
 Crețulești, casele din Buc. 1811, p. 92.
 Cristea, vezi Hristea.
 Cristopol, Atanasie, m. log. 1814, membru la înalta curte, 1843, p. 125, 240.
 Cronica Moreei (1205-1333) p. X.
 Clitoriile Cantacuzinilor în Țara Românească, XXXI.
 Cuca, Gheorghe, negustor 1818 p. 7-8.
 Curtache, vel sluger 1668 p. 225.
 Curteni (Vlașca) p. 217.
 Curuia, vel pitar 1671, v. pah 1673-4, v. clucer 1679, p. 57, 145, 178, 227-9, 230.
 Cuza, Alexandru Ioan I, p. 291.
 Daia, vezi Marco din —
 Dâlga (Ialomița) p. 8-9.
 Dâlgopol', vezi Iane ot —. Isar ot —, Stanciu.
 Damari, familia, p. 260. Vezi Cernovodeanu, Ioan, Iordache, Maria, Zamfirache.
 Damaschin. v. rnic 1647 p. 169.
 Damaschin, vtori portar 1658 p. 221.
 Damaschin, episcop 1704, 1709, p. 61, 161.
 Dâmboviceanu, vezi Iane, Matei.
 Damian, vezi Nicula.
 Dan, v. vistier, v. vornic pe la 1610 p. 28, 210, 225. A avut 2 fiice: pe Maria soția lui Hrizan post. din Bărbătești, și pe soția lui Drăgușin fratele Mitrii vornic din Hotărani. Drăgușin a avut fii pe Marcu armaș; pe Tatul log. și pe Preda post. ot Tătărani.
 Danciu, stolnic 1482 p. 18.
 Danciu (Craiovescu) comis 1492, 1494 p. 18, 201.
 Danciu (din Brâncoveni) v. post. 1581, p. 203.
 Danciu post. 1657, 1665 p. 220, 223.
 Danciu (Părăianu) vel sluger 1654, v. post. 1655. p. 143.
 Danciu (Doicescu) clucer 1644 p. 31, 112.
 Danciu Doicescu, căpitan 1682, fiul Colței clucer. p. XXXI, 113.
 Danciu pah. ot Buești 1680, 1697, p. 9, 11-13, 40.
 Danciu din Ungureni 1711, p. 234.
 Daniil mitropolit 1732 p. 236-7.
 Dârza (Ilfov) p. 88.
 dava, acțiune judecătorească, p. 134.
 David Comnen, împărat de Trebizunda 1460 p. XV.
 David, ceaș 1700 p. 61.
 Dediul vel vistier 1613-1615 p. 85-206.
 Dediul Codreanu vel armaș Mold. 1752 p. 66.
 Dedulescu, vezi Gheorghe, Ioan, Nicolae, Vasile.
 Dedulescu Gheorghe, judecător la divanul civil, 1837, 1843 p. 125, 175, 182.
 Dădulești, lângă Stăncești și Târgșor (Dâmbovița-Prahova) p. B. C. 87, 202, 207, 212-213.
 Depasta, familia, p. 260. Vezi Dracache, Pettrache.
 Desa, vezi Radu.
 Deșliu Constantin 1762 p. 154-5.
 Deșliu, Diamandi, vameș 1796 p. 179. sq. 182.
 Deșliu, Dumitrache, vataf 1827, serdar, 1845, p. 179, 182.
 Deșliu Gheorghe șetrar 1797, 1804, clucer 1827 p. 15, 179, 182.

- Despa, nepoata Ghiormăi banul cel bătrân (Alexeanu) și soția lui Mihalcea vornic de la Pătârlage (Căndescu) 1631 p. 21.
- Despa, (Despina) soția lui Ilte vornic ot Cornești 1654 p. 2.
- Despa, fiica lui Vlad vel log: Cocorăscu, 1684 p. 10—12.
- Despa vistierea Știrbei, născ. Bengescu, 1720 p. 44.
- Despina pităreasa Strâmbeanu, fiica Iorgăi starostea și soția) a lui Mantă Câmpineanu²) a lui Const. Strâmbeanu vel pitar 1726, p. 44.
- Despina Strâmbeanu, fiica precedentei, soția lui Radu Golescu v. spătar † 1744 p. 43.
- Despina Doamna, vezi Mihița.
- Detco stolnic 1465 p. 17.
- Detco Dobrița, boer in Divan 1465, p. 17.
- Detco clucer din Potoceni, pe la 1610, p. 28, 211 *diafora* p. 77.
- Diamandache Draco (Sutzu) pe la 1700 p. XXII.
- Diamandi, vel pah. 1628 p. 168, 211.
- Diamandi, staroste 1813, 1818 p. 8, 239.
- Diamandi Carpenișanu 1806, p. 200.
- Diamandi, vezi Deșliu.
- Diamandi Razu, post. in Mold. 1727 p. XXVI.
- Diamandi Rizios, dascăl la școala Fanarului 1702—4, p. XXVI, 236.
- Dibăcești*, p. 167, 201.
- Diicu Buicescu, v. spătar 1646—1654 p. 53 143, 215—219, 224.
- Diicu Rudeanu, v. clucer 1689, v. logofăt 1693, p. 3, 13, 38, 40, 120, 128, 232.
- Diicu Rudeanu, v. stolnic 1638, v. logofăt 1702—3 p. 65, 121, 233.
- Dima comis 1640 (Racotă) p. 52—3.
- Dimachi, familia, p. 260. Vezi Manolachi, Nicolae, Ștefanache, Toma, Tomazichi.
- Dimitrie, vezi Dumitru.
- Dincă, vezi Constantin.
- Dintr'un lemn*, mănăstirea, p. XXXI, 68.
- Dinu, log. ot Boldici 1657, p. 221.
- Dionisie Ralli, mitropolit de Târnova 1592—1618 p. XXIV, 288.
- Dionisie IV Muselim zis și Seroglani, mitropolit al Larisei 1664, patriarh de Constantinopol de la 1671, p. 59, 60, 251, 285.
- Dionisie Samurcaș, arhiepiscop de Hios 1759 p. 291.
- Dionisie Lupu, mitropolit al Ungro-Vlahiei, 1822 p. 241.
- Diplovatatzii, familia, p. 248—9.
- Doamna mahalaoa biserica — din Buc. p. 243.
- Dobreni* (Ilfov) p. 60.
- Dobrești* (Mușcel) p. 243.
- Dobrin cel negru din Tătărăi 1667, p. 9—10.
- Dobrița Detco, boer in divan 1465 p. 17.
- Dobrița (acelaș?) unchiul lui Chirtop din Ruși de la 1492 p. 18.
- Dobromir, vel ban, din Corbi, 1568, p. XXXII 25, 184, 202, 211.
- Dobroteni*, lângă Ceptura (Prahova) p. 216 233.
- Dobruș, vezi Stanciu.
- Dochiaru*, mănăstirea p. 51.
- Doicescu, vezi Colțea, Danciu, Neagoe, Radu, Udrea.
- Dona Gheorghe, log. 1819 p. 196.
- Donie, vezi Constantin.
- Donie, Nicola Damian, vătaf, 1696, v. sluger 1717, v. clucer 1723, v. vistier 1723—4, p. 41, 61, 118.
- Donie, biserica din Focșani, p. 41.
- Dorotei, vezi pseudo Dorotei.
- Dositei (Notara), patriarh de Ierusalim 1686 p. 57, 59, 00, 281.
- Dositei (Filitti) episcop Buzău 1787—1793, mitropolit 1793—1810, p. 48, 71, 75, 132, 162, 163, 239, 242, 259, 280, 299, 300.
- Dovâncești, moșneni p. 193—5, 198—9.
- Dracache v. sluger 1717 (Constantin Draco Sutzo) p. 234. Vezi Sutzo.
- Dracache Depasta, v. spătar, v. vornic Mold. 1778—1793, p. 260.
- Dracea, familia, p. 294.
- Draco Eupraghioti, in sinodul patriarhiei 1691 p. 262.
- Draco-Sutzo, vezi Alexandru, Constantin, Diamandache, Dumitru, Nicolae.
- Drăgănești*, vezi Vălcu.
- Drăghici Stoicov, in divan 1483, 1492, v. vornic 1494 p. 18, 201.
- Drăghici pah., fiul Gherghinei parcălab pe la 1510, p. 18.
- Drăghici, pretendent, fiul lui Danciu Gogoășe, 1540 p. 18.
- Drăghici din Mărgineni, biv vel vornic 1528, 1535, p. 19, 20, 167, 201.
- Drăghici din Mărgineni, v. comis 1528, v. spătar 1530, biv spătar 1543, v. vistier 1548, v. vornic, † 1572 p. 19, 167, 201.
- Drăghici din Mărgineni și Cornățeni v. comis 1569, v. vornic, † 1616, p. 1.

- Drăghici, v. post. 1548, p. 201.
- Drăghici din Mănești și Barbătești spătar 1595
Soția sa Mihnea, p. B. XXXI.
- Drăghici din Greci, fiul Papei log. (Grecianu),
spătar 1632. 1646, p. 26—7, 33, 37, 216.
- Drăghici (Drăghiceanu) Grecianu, biv treti post,
1732, biv vel pitar 1748, v. stolnic, p.
p. 99, 178, 191, 199.
- Drăghici din Vălsănești, 1649, p. 218.
- Drăghici, fiul lui Matei vătaf ot Lipărești, 1650,
p. 114—115.
- Drăghici, fiul Caplei din Măneștii de sus, 1661,
rudă cu Cocorăștii, p. 2, 3, 113, 255 (?).
- Drăghici Cantacuzino, v. pah. 1651, v. spătar
1605, zis și Mărgineanu și Măgureanu,
p. XXIX XXXI—II 35, 54, 56—8, 60—1,
77, 89, 101, 108—9, 114, 137, 144, 192,
222—3.
- Drăghici Alexeanu, post. 1693, 1719, p. 4.
- Drăghici iuzbașa ot Speteni 1697, 1701, căpitan
1718, p. 119, 120, 123.
- Drăghici Strâmbeanu, ceauș, vătaf za aprozi,
1688, 1710, p. 121, 172—4, 177.
- Drăghici Bălăcianu, v. pitar, 1724, p. 61.
- Drăghici Campineanu, spătar 1743, p. 109.
- Drăghici (Drăghiceanu) Calinescu 1746, p.
130—1.
- Drăghici (Drăghiceanu) Otetelișanu biv vel
stolnic 1793, 1797, p. 186—8.
- Drăghinești* (Vlașca) p. 209.
- Drăgoești. Neacșa din—, 1560, mătușa lui Radu
Bidiviu, p. 211. Vezi Matei, Ștefan.
- Dragomir Udriște din Băilești, fiul lui Manea
(Manu), nepot lui Udriște, vornic 1465
1468, 1482, p. 17—18.
- Dragomir, vel vistier 1529, p. 167, 201.
- Dragomir vel spătar 1532, ctitor al schitului
Verbila, (vezi Tocilescu, Despre schitul
Verbila, în Monitorul Oficial dela 5/17
Iulie 1878 p. 3929.
- Dragomir din Mănești, Orboești și Tărbăceni,
vel spătar 1543, vel vistier 1556, 1564,
p. B. 19, 21, 110, 184.
- Dragomir, vel vornic 1568, 1571, 1573, biv vel
vornic 1576, vel ban. 1580 căsătorit cu
Vilaia, are fii pe Calotă sluger și Gheor-
ghe log. proprietari în Valcea și Gorj,
pag. 184, 189, 202.
- Dragomir vel ban 1643 (ot Luceni) p. 88, 216,
221.
- Dragomir (Rudeanu?) vel armaș 1634, 1636,
vel clucer 1640—1, vel vornic 1644—
1651, pag. XXXII. I, 25, 27—8, 32, 112,
214—217.
- Dragomir post. ot Mușceleni, 1650, p. 113.
- Dragomirești*, pe Dâmbovița (Ilfov) p. 55, 104.
Vezi Șerba și Grecianu.
- Dragul ot Orboești, stolnic 1543, p. 110.
- Dragul iuzbașa ot Cislău 1642, 1661, p. 4, 111,
114.
- Drăguliu spătar ot Tohani 1672, p. 36.
- Drăgușin vtori post. 1634 p. 1.
- Drăgușin (Deleanu) vel sluger 1634—1640, v.
pah. 1644—7, p. 52—3, 112, 215—217.
- Drănovăț*, vezi Vlad.
- dric*, acoperiș în formă de gratie.
- Drosul, post. 1619, p. 24.
- Drosul, părcălab ot Zănoaga 1683, p. 115—116,
119—121. Vezi Mihai.
- Drugănescu, Dimitrie 1819, p. 190.
- Drugănescu Gheorghe, căminar 1804, p. 6—7.
- Drugănești, boerii, p. 6. vezi Gavril, Gheorghe,
Preda, Scarlat, Stan, Stanciu, Vlad.
- Drugănești* (Dâmbovița), biserica de la—, p. 42.
- Duca, diferite familii, p. 261.
- Duca ot Greci (Grecianu) boer în divan 1465,
1468, p. 17.
- Duca, Dimitrie 1500, p. 247.
- Duca, fost capichehaia al Moldovei 1589 p. 261.
- Duca Vodă cel bătrân, Gheorghe, domn Mold.
1665, 1668, 1678, p. XXIX, XXX, 261.
269.
- Duca dela Sinope, fost cămăraș al ocnelor în
Munt, 1718, p. 261.
- Duca, Alexandru, sârb, om de casă lui Gr.
Vodă Ghica în Mold., treti log. 1737, p.
261.
- Duca Dumitru, negustor în Moldova, 1742 p.
261.
- Duca Costache, vel stolnic 1754, p. 261.
- Duca Matei, arendaș, sec. XVIII, p. 261.
- Duca, eteristul de la 1821, p. 261.
- Duca Ioniță, spătar Mold. 1826, p. 261.
- Duca, vezi Șerban, Vasile.
- Duchi, familia, p. XXVII. Vezi Manuil.
- Dudescu, vezi Constantin, Dumitru, Nicolae,
Radu, Ștefan.
- Dudescu Elena 1835, văduva lui Alexandru
Văcărescu, v. clucer 1794, p. 125.
dulghet, ștofă de Tibet.

- Dumitrache, vezi Dumitru.
- Dumitrana, vezi Strâmbeanu.
- Dumitrașco, vezi Dumitru.
- Dumitru, spătar 1451, p. 16.
- Dumitru, paharnic, 1492, 1494, p. 18, 201.
- Dumitru, v. vistier, 1571, 1573, v. spătar 1578, 1581—2, p. 189, 202—3.
- Dumitru v. vornic 1581, p. 203.
- Dumitru v. spătar, 1595, p. 51.
- Dumitru v. ban 1616—1618, p. 22, 168, 207—8.
- Dumitru (Dumitrașcu) vel clucer, 1620, p. 209.
- Dumitru (Dumitrache) v. postelnic, 1623, p. 210.
- Dumitru (Dumitrache) v. stolnic 1628, p. 168, 211.
- Dumitru (Dumitrașcu) v. sluger 1628, v. spătar 1630, 1635, p. 27, 211, 212.
- Dumitru (Dumitrașcu) post. 1630, p. 211.
- Dumitru (Dumitrașcu) biv. vel post. 1632, p. 141.
- Dumitru vel armaș, 1640, p. 53.
- Dumitru (Dumitrașco) comis 1645, p. 216.
- Dumitru (Dumitrașcu) fiul lui Nicola vistier, post. 1654—8, p. 146, 174.
- Dumitru, vel spătar 1659, p. 221.
- Dumitru, vtori log. 1653, 1668, p. 218, 225—6.
- Dumitru, (Dumitrașcu) v. stolnic 1666 p. 55. 89.
- Dumitru, (Dumitrașcu) v. medelnicer 1673, (Rătescu?) p. 37.
- Dumitru (Dumitrașco) v. jienicer 1673, p. 229.
- Dumitru (Dumitrașco) biv vel spătar 1702, p. 233.
- Dumitru (Dumitrașco) v. pah. 1717, p. 234.
- Dumitru (Dumitrache) v. clucer 1745, p. 191.
- Dumitru (Dumitrache), fiul lui Iordache zaraful, cronicar, stolnic 1779—1783, clucer 1788, p. 48, 73, 135, 270. vezi Cănuț, Răducanu.
- Dumitru (Dumitrache) Alexeanu, fiul Ghior-măi banul, căpitan 1657, 1666, p. 54, 137.
- Dumitru Aristarh Hrisoscolev, socrul lui Ioan Vodă Calimah 1758—1761 p. 269.
- Dumitru (Dumitrașcu) Balasache post. † 1756, p. 252, 270.
- Dumitru Băleanu, clucer 1618, p. 23, 31.
- Dumitru din Bărbătești, log. za visterie 1630, p. 211.
- Dumitru (Dumitrașcu) din Bogdănei, vel vistier 1628, biv vel vistier 1636, p. 2, 28.
- Dumitru Boldici, log. 1654, p. 2, 219, 220.
- Dumitru (Dumitrașcu) Brăiloiu, post. 1707, p. 238.
- Dumitru din Brănișteni (Vlașca) și Mogoșești, vornic 1628, 1632, log. 1634, p. 1, 27, 212.
- Dumitru (Dumitrașcu) Bujoreanu, fiul lui Radu 1751, 1760, 1765, p. 47, 90, 238.
- Dumitru Cantacuzino, 1453, 1474, p. XVI—XVII.
- Dumitru Cantacuzino, 1536, p. XVIII.
- Dumitru (Dumitrașcu) Cantacuzino, vel vistier 1663, domn Mold. 1673, 1684, p. XXIV, XXVI, 222.
- Dumitru (Dumitrașcu) Caragea, v. post. Mold. 1695—1705, caimacam 1737, p. 255, 256.
- Dumitru (Dumitrașco sau Dumitrache) Caramanlău, v. portar 1665, v. post. 1688—1703, p. 39, 40, 60, 120—1, 128, 232—3.
- Dumitru (Dumitrache) Caramanlău, polcovnic, ispravnic de Valcea 1786, p. 256.
- Dumitru (Dumitrașco) Ceparuiul din Cepar și Tigveni, post. 1645, p. 216.
- Dumitru ot Cojești vornic 1634, p. 27.
- Dumitru (Dumitrașcu) Colceag, biv vel agă, 1777, p. 99, 160, 199.
- Dumitru (Dumitrașco) Corbeanu, 1686, p. 231.
- Dumitru Dudesco, vtori vistier 1629, v. vistier 1634, v. vornic 1643, p. 2, 26—8, 52—3, 112, 140, 211, 213, 216.
- Dumitru (Dumitrache) Eupraghioti, boer în Mold. 1713, p. 202.
- Dumitru (Dumitrașcu) Filipescu, vtori comis 1620, vtori clucer 1634, vel stolnic 1643, 1651, p. XXXIII, 1, 27, 34, 52, 112, 216, 217.
- Dumitru Filișanu, vel pitar 1634, vornic?, p. XXXII, 25, 27.
- Dumitru (Dumitrașcu) Filodor, căpitan de lefc-gii 1777, p. 202.
- Dumitru (Dumitrache) Fotache, sau Fotiade, doctor, v. pah. 1764, 1769, log. 1770, v. clucer 1794, † 1807, p. 48, 73.
- Dumitru (Dumitrache) Ghica, v. spătar 1761, v. ban 1776—1799 p. 47, 101, 124, 126, 146—7, 162, 238, 262, 288.
- Dumitru (Dumitrache) Gianoglu, vataf za copii 1737, polcovnic 1739, biv vel stolnic 1754 v. ban 1772, p. 264.
- Dumitru Grecianu, vel clucer 1779, p. 146, 161.
- Dumitru (Dumitrache) Gulianò, m. log. al Bisericeii 1655, p. 264.

- Dumitru (Dumitrache) Gulianò, capichehaia al Mold. 1713—1716, p. 264.
- Dumitru (Dumitrașcu) Hurmuzaki 1686, p. 285.
- Dumitru (Dumitrașcu) din Luceni, comis 1656, fiul lui Stanciu comis, p. 87.
- Dumitru ot Mogoșoaia (Mogoșescu) vezi. Dumitru din Brânișteni.
- Dumitru Gheorguli Notara, doctor filosof. 1732, p. 90, 230—7, 281.
- Dumitru (Dumitrașcu sau Dumitrache) Paleologu vezi Chiriță Dumitrache.
- Dumitru (Dumitrache) Panaiotache. 1773, v. clucer 1784, p. A, 48, 278.
- Dumitru Pepano, doctor din Hîos. 1680, p. 254.
- Dumitru (Dumitrache) Perdicari. pitar, ispravnic de Muscel 1783, p. 246.
- Dumitru (Dumitrașcu) Brădescu-Poenaru, biv vel vist 1684, p. 166.
- Dumitru (Dumitrașcu) Poenaru, vel pitar 1688, p. 60.
- Dumitru (Dumitrache) Pôpaz, biv vel căp. za lefegii 1759 p. 238.
- Dumitru (Dumitrașcu) Racoviță, hatman † 1728, p. XXXIII.
- Dumitru (Dumitrașcu) Racoviță, v. clucer 1751, v. vornic 1762, v. log. 1776, v. ban 1793 † 1810, p. 79, 91, 154, 190.
- Dumitru (Dumitrașcu) Racoviță, v. sluger 1777, v. clucer 1793, v. vornic 1794, 1804, 1814, v. log. 1818, p. 7—8, 134, 162, 240.
- Dumitru (Dumitrache) Racoviță, v. clucer 1803 v. vornic 1814, v. log. 1824, p. 240.
- Dumitru Ralli, v. post. 1786, p. 288.
- Dumitru (Dumitrache) Ramadan, v. post. Mold. 1715, v. spătar muntean 1720—4, p. 41 61, 89, 265, 289.
- Dumitru (Dumitrașcu) Rătescu, sluger 1674 p. 145.
- Dumitru (Dumitrache) Saul, grămatic 1786, vornic, 1795, p. VIII.
- Dumitru (Dumitrache) Scanavi, 1764, p. 263.
- Dumitru (Dumitrache) Schilizzi, cămișar Mold. 1777, pitar muntean 1794, p. 292.
- Dumitru (Dumitrașcu) Sturdza, v. post. 1751, v. spătar 1760, v. vornic 1779, p. 67, 91, 155.
- Dumitru (Dumitrache) Sulgearoglu Gheorghiadu sau Iorgulescu, hatman, p. 293.
- Dumitru (Dumitrașcu) Draco Sutzu, prim grămatic 1737, comis. caimacam 1739, p. 295.
- Dumitru (Dumitrașcu) Sutzu, zis Kebapis, v. post. 1753.
- Dumitru (Dumitrașcu) Țânțăreanu și Spineanu, 1620, clucer 1639 p. 88, 210.
- Dumitru (Dumitrașcu) Topliceanu, 1793, p. 129.
- Dumitru (Dumitrache) Varlaam, pitar 1769, v. postelnic 1770, pah 1779 clucer 1795 † 1796 p. 14, 48, 73, 146, 187.
- Dumitru (Dumitrache) Vlasto, capichehaia al Mold. 1713, v. post. 1716, p. 234, 299.
- dușugubină*, p. 204.
- ecsofsis*, lichidare, p. 135.
- Edna* (Dâmbovița—Prahova), p. 72, 75—6, 97, 132, 138—9, 190—1, 198—9.
- Efrem, episcop Buzău 1632, p. 212.
- Efrim din Bezdead, 1530, p. 189.
- eftacia*, bună cuviință, ordine, p. 239.
- Eliade Rădulescu, p. 1.
- Elina, doamna lui Matei Vodă Basarab. p. 56.
- Elina, vezi Ilinca.
- Enache, vezi Ianache.
- Enciul vâfat ot Conțești 1650. p. 113.
- Ene, vezi Iane.
- Eprești, vezi Nicolae.
- Eremia I patriarh 1546, p. XIX.
- Eremia II patriarh 1579, p. XX-I, XXIII.
- Eremia Cocorâscu, sluger 1668, 1675, p. 98, 101, 199.
- eschinadem*, metal vechi. p. E.
- Etolianul, vezi Gheorghe.
- Eugeniu Ianuli, dascăl grec 1674, p. 257.
- Eupraghioti, familia, 249, 261.
- Eupraghioti, vezi Draco, Dumitrache, Lascăr, Ralache.
- Evghenico, familia, p. 248.
- Evstratie sau Statache (Lapiti) vtori vist și capichehaia Mold. 1780, vel post. muntean 1793, p. 273.
- exoprică*, avere parafernală, p. 8.
- Facă, familia, p. 262. Vezi Ioan.
- Facă, Manolache 1830, p. 96.
- Facă, Costache † 1845, autorul *Frantuzitelor*, p. 96.
- Falcoianu, boerii, XXXII, vezi Gheorghe, Ilinca, Matei, Mihai, Radu, Scarlat.
- Fălcoianu Ion, In divanul domnesc 1823, p. 138.
- Fălcoianu, Const. St., judecător Inaltul divan 1845, p. 182.
- Fălcoianu, Dimitrie, membru la Inalta curte 1854 p. 127.

- Fântâna Boului*, biserica de la —, în Buc. p. XXXII.
- Fântânele* (Ilfov) p. 55.
- Fărcășanu, vezi Barbu, Maria, Matei, Panait, Părvu, Radu, Tase.
- Farfără, Alex. 1790. p. 71.
- Farnese, vezi Francisc.
- feligele*, cești, p. 70, 77.
- Ferechidi, Ștefan, pitar 1845, p. 182.
- Fianca* sau *Fieni*, p. 1, 191.
- Fierea log. din Orăști, pe la 1600 p. 25—7.
- Fierea log. din Greci 1615, p. 25.
- Fierea Leurdeanu, vel vist. 1620. vel log. 1626, p. 24—5, 141, 168, 209—210.
- Fierea Racotă, post, 1659, vistier 1689, p. 53, 133, 136—7.
- Fierea Brezoianu, v. vist. 1744, 1748 p. 49.
- Fifireți*, viile de la, p. G.
- Filaret I Mihaliți, mitropolit 1756, p. 242.
- Filaret II, episcop Râmnic 1783, mitropolit 1792 p. 105, 186, 242, 290.
- filarmnica*, societatea, 1838, p. V.
- Filipescu, vezi Constantin, Dumitru, Grigore, Nicolae, Pană, Radu, Slamna.
- Filipescu, Alexandru (Vulpe), biv vel clucer 1813, v. vornic 1815, v. log 1817, p. 124, 241.
- Filipescu Alexandru, v. pah. 1853, p. 107.
- Filipescu, Costache G. 1820, judecător la divanul civil 1843, clucer 1853, p. 96, 107, 175.
- Filipescu Ecaterina, zisă Petaluda, soția lui Scarlat Slătineanu (El † 1806) p. 80, 106.
- Filipescu, Gheorghe (Iordache) v. log. 1814, v. ban 1837, p. 196—7.
- Filipescu Grigore (Modrogan) 1825, agă 1838, p. 96, 138.
- Filipescu Grigore vornic 1813, spătar 1823 p. 239, 241.
- Filipescu, Iancu, v. agă 1835, v. log. 1844, v. vornic 1853, p. 105—7, 138, 196.
- Filipescu, Mihăiță, pah. 1805, v. log. 1823, p. 107.
- Filipescu, Nicolae, 1837, p. 166.
- Filipești* (de târg și de pădure. Prahova), p. XXXIII; 58, 62, 102—6, 138—9, 200, 260.
- Filișanu, vezi Dumitru.
- Filișanu, boerii, p. 156.
- Filitti familia, p. 262. Vezi Constandie, Constantin, Dositei, Răducan.
- Filitti, Diamandi, de la Nișcov (Buzău), biv vel șetrar 1811, p. 156, 239, 259.
- Filitti, Hristodor de la Nișcov, clucer 1824, p. 156.
- Filitti Silivestru, doctor în medicină, 1788, v. sluger, p. 127, 259. Vezi Smaranda.
- Filitti, Toma, v. căminar 1824, p. 156—7, 257.
- Filitti, Dimitrie, vezi Mănescu.
- Filodor, familia, p. 262.
- Filodor, vezi Constantin, Dumitru, Manolache.
- Finta*, bătălia de la —. p. 217—218.
- Fisența, log. 1652, 1662, p. 142, 144.
- Floreasca* pe Colentina, p. 42.
- Florescu, fiul lui Socol clucer, pah. 1654, 1657, 1665, p. 1, 54—5, 218—221, 223.
- Florescu, vezi Anton, Constantin, Ioan, Istrate, Radu, Stoian.
- Florescu, Manolache. 1823, p. 96.
- Florești* (Dâmbovița) p. 43, 220. Vezi Maria de la —.
- Florești* (Prahova) p. XXIX, 61, 66, 73, 75, 81, 106—7, 138, 198.
- Florica, fiica lui Mihai Viteazu, 26, 140.
- Folești* (Vâlcea) p. 237.
- Fota vel post. 1613, p. 206.
- Fota, pah. 1630, grec de la Ianina, p. 140.
- Fota Buescu, căpitan 1733, p. 14.
- Fotache, vezi Alexandru, Dumitru.
- Fotache Știrbei, v. log. za obiceiuiri 1814, p. 240.
- Fotiade, vezi Fotache.
- Fotino, Antonie 1787, 1810, p. 7, 147, 186.
- Francidi, familia, p. 249.
- Francisc Farnese, duce de Parma 1697, p. XXXV.
- Franghie*, stofă francească, apusană, p. F.
- Frangopol, familia p. 249. Vezi Ianache, Mamonă.
- Frăsinet* (Vlașca), p. 236—7.
- Frecea, frate cu Vlad spătar, 1494, p. 201.
- Frederic de Aragon 1382, p. XV.
- Frunoasa* (Teleorman?) p. 182.
- Fundăteanu, vezi Grigore.
- Fundătura*, schitul, zis și Biserica sau Găvanele (Buzău) p. 159, 162, 165. Menționez și cărțile de milă dela 1793 și 1797 (Urechia, Ist. Rom. VII, 325).
- Fundeni* (Saac) p. 69.
- Furduescu, boerii, p. 141.
- Furduiu, Bratu, spătar 1468, p. 17.
- Gabrovo*, p. 210.
- Găgeni* (Ghighiul —, Prahova) p. 109.
- Găleşești, vezi Lupu din —.
- Găneasa* (Romanați) p. 68.

- Gănescul, vezi Mihai,
Gârbovi, vezi Stan din —
 Gaspar Graziani, domn Mold. 1619-1620, p. 256,
Găurici (Teleorman) p. 5-7.
Găvanele, schitu, vezi *Fundătura*.
Găvănești, vezi Leca ot —
 Gavră, schevofilax al Bisericei 1615, p. 247, vezi
 Mozalös
 Gavrilaşco, vărul lui Nicolae Vodă Mavrocordat, biv vel post. 1739, p. 120; 377.
 Gavriil. log. ot Hurezi, 1676, p. 38.
 Gavril Drugănescu, căpitan za Slatina 1721,
 vornic za Târgoviște, p. 6, 116—117.
 Gealep, vezi Manolache.
gear, șal de India, p. 77.
Gemenile (Dâmbovița) p. 29, 88—9; 205, 210,
 vezi Stan din —.
 Ghencea, slujitor 1667, p. 224.
 Ghencea, vezi Ghinea.
Gheorghe, ordinul constantinian al Sf. —, p.
 XXXIV, 63—4.
 Gheorghe, vezi Iordache.
 Gheorghe, v. post. 1590, p. 204.
 Gheorghe, căpitan 1616, p. 207.
 Gheorghe, v. vornic, 1616, p. 206.
 Gheorghe, v. pah. 1623, p. 210.
 Gheorghe, v. stolnic 1659, p. 221.
 Gheorghe, v. comis 1666, p. 55—6, 89.
 Gheorghe, v. pah. 1669, p. 144, 225—6.
 Gheorghe Rodios, v. vornic 1670.
 Gheorghe, v. șufar 1691, 1717, p. 116, 234.
 Gheorghe, v. căpitan de dorobanți 1705, p. 121.
 Gheorghe, log. 1717, p. 234.
 Gheorghe Baldovin, serdar 1853, p. 151.
 Gheorghe (Gherghe) Băleanu, post., spătar
 1622, 1637, v. clucer 1643—1654, v. vornic
 1655, v. ban 1663—1673, p. 2, 26—6, 29,
 30—6, 37—9, 56, 88, 98, 111—116, 121,
 142—3, 170, 176, 214, 221—3, 225, 227—9
 Gheorghe Mihălcescu (Căndescu) 1658, p. 119.
 Gheorghe Canali 1779, p. 140, 161.
 Gheorghe Cantacuzino-Paleologu, zis Sakatai,
 1431, 1441—1460, p. XV.
 Gheorghe Cantacuzino zis Monoret 1596, p.
 XIX, XXIV.
 Gheorghe Cantacuzino, v. post. Mold., 1644—5
 p. XXVI.
 Gheorghe Cantacuzino, fiul lui Șerban Vodă
 1720, p. 89.
- Gheorghe Caragea, divictar în Moldova, 1777,
 p. 255.
 Gheorghe Caridi, v. vistier 1640, 1644 † 1655
 p. 2, 38, 53, 60, 168—9, 172, 257.
 Gheorghe (Gheorghită) Caridi, fiul Hrizii vor-
 nicul (Popescu) 1680, p. 171—2.
 Gheorghe Cernovodeanu, vel stolnic 1760. Era
 † 1793, p. 260.
 Gheorghe Comnen, în Mold. sec. XVI-lea, p.
 258.
 Gheorghe Condili, caimacam 1786, p. 277.
 Gheorghe ot Corbi, sec. XVI-lea, p. XXXII, 25.
 Gheorghe (Gheorghită) Dediul (Dedulescu), sluger,
 1680, p. 57.
 Gheorghe Drugănescu, vel vornic, † 1673, p.
 XXX.
 Gheorghe Etolianul, grec din sec. XVI-lea, p.
 XVIII, XXII.
 Gheorghe Fălcoianu, vornic, 1692, p. 232.
 Gheorghe (Hrisoverghi ?), cămăraș 1591, p. 246.
 Gheorghe Ioan 1674, p. 145.
 Gheorghe Jianu, întâiul soț al Zoitei Pârșco-
 veanu, 1810, p. 71, 77.
 Gheorghe Luchi, cămărar, ispravnic de Valcea
 1794, p. 271.
 Gheorghe din Măgureni, vornic, fiul lui Lupu
 log., 1630, p. 29, 55.
 Gheorghe (Iordache) Mano' vel agă, vel pah.
 1749, v. post. 1762, caimacam Craiovei
 1766, p. 276.
 Gheorghe Moruzi, ban în Mold. 1727, vel ban
 Munt. 1744, p. 258.
 Gheorghe Muselim 1670, p. 251.
 Gheorghe Saul, serdar 1780, p. VIII, 298,
 Gheorghe Sotiri, Capichihăia, 1717, sluger, p.
 42.
 Gheorghe Spanduni, cămăraș Mold. 1700—3,
 cămărar 1710—1716, p. XIV.
 Gheorghe ot Ungurei, fiul lui Dobrin. log.,
 1637, p. 29—30.
 Gheorghiede, vezi Dumitrache.
 Gherachi, familia, p. 262. Vezi Alexandru, Con-
 stantin, Ioan.
 Gherachi, Constantin, m. log. al Bisericei, 1593
 p. 262.
 Gherachi, Elena, soția lui Hurmuzaki-Plagino,
 p. 263.
 Gherachi, Grigorașco, spătar 1811, p. 263.

- Gherasim Palada, patriarh al Alexandriei 1688 p. 282.
- Gherghe, vezi Gheorghe.
- Gherghina, Părcălab al cetății Poenari, 1501, p. 2, 17, 18, 32.
- Gherghina, pah. 1601, p. 204.
- Gherghila*, oraș, p. 216, vezi Ioan căp. de —, Predă, Radu.
- ghermesut*, atlas cu ape, din Alep, p. 70, 71.
- Ghețea, vezi Ghinea.
- Ghica, familia, p. XXVI, vezi Dimitrie, Scarlat, Ghica, agă. 1620, p. 209.
- Ghica Alexandru (Barbă roșie) v. clucer 1814, v. log. 1818, p. 8, 240, 286.
- Ghica Alexandru Vodă, domn 1834—1842, cămămacam 1856, p. V, VI, 281.
- Ghica Constantin Gr., membru la Înalta curte 1854, p. 127.
- Ghica Dimitrie, din Moldova, agă, 1821, p. 293.
- Ghica Grigore, v. log. 1812, domn 1822, p. 7.
- Ghica, Grigore Vodă al Mold. 1774, p. 293-296.
- Ghica, Iancu, 1840, p. 41.
- Ghica, Mihai v. vornic 1820, v. ban 1837, p. 79, 96.
- Ghica Nicolae, v. log. 1857, p. 49, 175.
- Ghica, Scarlat Vodă 1758—61, p. 250, 258.
- Ghica Scarlat Gr., beizadea, 1837, 1855, p. 166, 183.
- Ghidul, comis 1652, 1661 ot Păpăști, p. 169, 170.
- Ghighiul-Găgeni* (Prahova), p. 109.
- Ghimpași*, p. 22.
- Ghinea din Dedulești 1616, p. 207.
- Ghinea Racotă, biv vel armaș 1619, p. 52, 133.
- Ghinea cupetu 1650, frate cu Pepan, p. 254.
- Ghinea Tzucală, zis Brătășanu, v. vistier, 1651—7, p. 87, 142, 217, 296.
- Ghinea, Ghencea sau Ghețea (Gheorghe) Rusea, zis Văleanu, vel portar, 1658, v. clucer, 1662—9, v. post. 1681, v. vornic 1688, p. XXXII—III, 38, 54, 60, 144, 225—6, 230, 232.
- Ghioca, clucer 1620, log. 1635, p. 2, 209.
- Ghionea ot Brănceni, 1632, p. 212.
- ghiordan*, colier, p. 29, 70.
- ghiordie*, haină de iarnă, peste biniș, p. 235.
- Ghiorma din Mogosești 1632, p. 212.
- Ghiorma v. post., v. ban 1565, Începătorul neamului Alexenilor, p. 21.
- Ghiorma (Alexeanu) v. căpitan 1637, v. pitar 1642, v. sluger 1644, v. ban 1646, 1647, 1654, p. 2, 21, 54—5, 113, 142—3, 214, 216, 217, 219.
- Ghiormeasca, vezi Neacșa.
- Ghiurma sau Ghiolma; familie epirotă din sec. XVI—XVII, p. 21.
- Ghiurghi sau Giurgiu, v. comis 1603, v. vornic 1615, p. 84, 205.
- ghiuvez*, roșu ca purpura, p. 78.
- Gianet, vezi Antioh, Ion, Iorgache, Lăscărache, Manolache.
- Gianet, Gianetopol sau Giani, familia, p. 263.
- Giani din Mitilene, corifeu al filosofilor, primichiriu al Bisericei 1740, p. 263. Vezi Gianet.
- Gianoglu, familia, 264.
- Gianoglu, vezi Constantin, Dumitrache.
- Gioanache, spîter, 1820, p. 78.
- Glavă, Iancu, clucer 1815, p. 126, 194, 206.
- Glichî, familia, p. XXIII.
- Glichî Nicolae 1785, p. XXIII.
- Glinu*, vezi Turturea din —.
- Glodeanu*, zis și Negrușca (Saac) p. 56, 68.
- Glogoveanu, vezi Nicola.
- Glușari* (Vlașca) p. 168—9, 172.
- Golescu, vezi Ivașco, Maria, Radu.
- Golescu Constantin, agă 1811, p. 77.
- Golescu Iordache, clucer 1808, v. vornic 1820, p. 148, 150, 197, 242.
- Golescu Gheorghe, serdar 1832, p. 157.
- Golescu Ioan, în divanul civil 1844, p. 126, 138-175.
- Goleșcu, Nicolae 1823, p. 138.
- Golescu Ștefan 1843, p. 125.
- Golgota, mănăstirea, p. C. 192, 195—6, 198.
- Gonțea, pah., 1568—1582, p. 19—20, 184—5, 202—3.
- Goran, log. ot Olănești 1646, 1681, p. 169, 230.
- Gorgan, v. stolnic 1616—1618, v. spătar 1628, p. 22, 168, 207—8; 211.
- Gorgani* (Vlașca), p. 168, 174—5.
- Govorov, polcovnic rus. 1851, p. 127.
- Grădiștea* (Muscel) p. B. C. 192, 195—6, 198.
- Grădiștea* (Vlașca) p. 1, 212, 224.
- Grădișteanu, vezi Bunea, Constantin, Grigore, Ianache, Manolache, Mașul, Nica, Șerban, Valcu.
- Grădișteanu, Alecu, serdar 1853, p. 176.
- Grădișteanu, Constantin 1811, consilier, p. 175.

- Grădișteanu, Climent ieromonah 1722. 1732, p. 236-7.
- Grădișteanu Grigore, stolnic 1814, vistier, membru în divanul judecătoresc 1838, la înaltul divan 1844, p. 77, 127, 138, 166, 175, 182.
- Grădișteanu, Scarlat, v. log., 1813, v. vornic 1823, 1837, 1840, p. 125, 138, 175, 281.
- Grăjdana Băleanu, era † 1641. căs. 1) cu Badea ot Greci 2) Leca spătar Rudeanu p. 24, 50, 53.
- Grăjdana Racotă, căs. 1) Buzinca comis 2) Bunea I Grădișteanu 1654, p. 1-2, 53, 219, 220, 224-7.
- Grăjdana Cocorăscu, 1703, p. 121.
- Gramont, Adalbert de, ofițer român 1848, p. 182.
- Grațiani, vezi Gaspar.
- Greci (Dâmbovița) p. 17.
- Greci hanul din București, p. 21.
- Greci-Mărzi, p. 232.
- Grecianu, vezi Ancuța, Badea, Barbu, Constantin, Dumitru, Drăghici, Duca, Fierea, Grigore, Ioan, Matei, Mihai, Papa, Preda, Radu, Scarlat, Șerban.
- Grecianu, Dimitrie agă 1838, p. 138.
- Grigore, comis 1607, v. comis 1617, 1619, 1620, 1628, 1632, v. log. 1634-1641, p. 22-4, 28, 30, 52-3, 140, 205, 207-9, 212, 215.
- Grigore, v. vistier 1633, 1637, p. C. 213
- Grigore, vistier 1652, p. 142.
- Grigore, v. pitar 1674, p. 145.
- Grigore, fiul lui Anastase și nepot lui Span-duni, pe la 1710, p. XIV.
- Grigore mitropolit 1632-6, grec, p. 26, 212, 246
- Grigore, mitropolit 1777, 1785, p. 104, 180 181, 186.
- Grigore Alexeanu 1775, v. pitar 1782 p. 4. 5. 68.
- Grigore (Grigorașcu) Balasache, vtori log, 1777, v. comis 1779, v. spătar 1783, hatman și pârcălab Sucevei 1793, p. 252.
- Grigore Băleanu, post. 1687, 1694, vornic za Târgoviște 1703, 1706, v. sluger 1712, v. log. 1716, consilier 1725, p. C. 38-40, 42, 116-118, 121-2, 172-3, 233-4.
- Grigore Băleanu, v. pah. 1767, v. clucer 1774, v. log. 1779, v. vornic 1786, p. 43-7, 190.
- Grigore Băleanu, v. stolnic 1795, v. log. 1809, 1814, v. vornic 1817, 1819, v. ban, p. 48-9, 240-2, 281.
- Grigore Balș, v. ban 1779, p. 156.
- Grigore post. ot Boldești 1610. P. 25,
- Grigore Brâncoveanu, v. log. 1800, v. ban 1822, p. 193, 241.
- Grigore (Grigorașcu) Cioran, v. pitar 1760, p. 67.
- Grigore Coțescu, log., biv treti vistier 1720, p. 89.
- Grigore Filipescu, v. căp. za dorcbanți 1717, vel serdar, 1731-2, v. clucer 1733, p. 14, 62, 123, 237.
- Grigore Fundățeanu biv treti log. 1780, p. 185.
- Grigore (Grigorașcu) Ghica, v. comis 1748.
- Grigore Grădișteanu, fiul Bunei, vistier 1668, log. 1669, 1672, p. 222-7.
- Grigore Grecianu biv vel agă 1717, v. serdar 1720, biv vel vistier 1732, v. vornic 1748, v. ban 1745, p. 45, 64, 89, 123, 178.
- Grigore Grecianu 1790, p. 126.
- Grigore Guliano, zis și Paleologu, v. stolnic 1797, p. 266.
- Grigore Halepliu sau Halepinschi, v. post. 1715, v. vistier 1717, 1720, v. log. 1724, p. 89, 123, 266.
- Grigore Hrisoscolevu ispravnic Buzău 1781, stolnic 1785, pah, 1792, ispravnic Prahova 1797, clucer 1802, era † 1810, p. 72, 75, 133-5, 270. Trebuie deosebit de Grigore Hrisoscolevu, medelnicer 1790, clucer 1792, fiul banului Ianache (Urechia, Ist. Rom. VI, 114).
- Grigore Hrisoscolevu, sluger 1801, pah. 1833, p. 192, 243.
- Grigore III Mammās sau Melissino, patriarh 1446-1451, 1459, p. 248, 277.
- Grigore fiul lui Const, Vârzaru, post 1689, p. 219,
- Grigore Vatați, v. stolnic † 1756, p. 296.
- Grigore Ventura, v. comis 1793, v. post. 1795, p. 297.
- Grigore Vlasto, baron, soțul Bălașei Cantacuzino, † 1745, p. 64, 154-5 299.
- Grindu (Buzău). p. 215.
- Gronlier Joseph preceptor al lui G. Gr. Cantacuzino 1845, p. VI. 82.
- Gronlier, Matilda, sora precedentului p. VI.
- Grozav, fiul Agăniței. 1668, p. 35.
- Grozăvoaia (Saac) p. 74-7.
- Guliano, familia, p. 247-8, 264, 285. vezi Dumitrache., Grigore, Ioan, Paleologu, Tudorache, Toma.

- Guliano, Constantin, mare log. al Bisericeii 1668-1672, p. 256, 264.
- Guliano, Elena, stolniceasa 1795, p. 100.
- Guy de Lusignan, rege al Armeniei 1344, p. XIII.
- Hafta, Ianache, v. log. za obiceiuri 1803, p. 194.
- Halepli, familia, p. 266, vezi Avram, Chesarie, Grigore. Ianache, Isaac, Ralli, Porfirită, Panaiotache, State.
- Halepli, Hagi Grigore, învățat, 1690, p. 266.
- Halepli, Dimitrache 1800, p. 193.
- Halmajele (Mehedinți) p. 221-2.
- Hamza banul, din Obislav, 1530, p. 19.
- Hamza banul Părăianu, 1610, p. 209.
- Hangerli, Constantin Vodă 1797, p. 267, 287.
- Hangerli, familia, p. 267. Vezi Nicolae, Samuel. *haraciladismă*, vânzare la mezat, p. 8, 179.
- hıraiban*, căruță, trăsură, p. 93.
- Hârgotă pah. 1482, p. 18.
- harhal*, colan. salbă, p. E.
- harșa*, pătură de cal, cu cusături, p. G.
- Hartofilax, vezi Ianache.
- Harvat stolnic 1577, 1581, p. 20, 203.
- Harvat spătar, Știrbei ot Isvor, 1629, p. 141.
- Harvat din Luceni 1661, nepotul banului Dragomir, p. 88.
- hatalm*, constrângere, violență, p. 215.
- havaet*, venit al unei slujbe, p. 240.
- Herăscu, vezi Năsturel.
- Herbenville, Pécheux d', 1841, p. 81-2.
- Hierax, mare log. al bisericeii sec. XVI-lea 262.
- Hilandarul*, mănăstire la muntele Atos, p. XV.
- Hilel B. Manoah, 1840, p. 81.
- Hiotu, familia, p. 267. Vezi Ianache, Scarlat.
- Hiotu, Costache, medelnicer 1810, 1819, p. 73, 196-7.
- Hiotu, Nicolae, clucer 1844, p. 139, 200.
- Hodivoae, vezi Stanciu.
- horbote*, dantele, p. 78.
- Holărani*, mănăstirea, p. XXXII. Vezi Tatul.
- Hranita log. ot Blagodești 1592 și fratele său Mihul.
- Hrisant Notară, patriarh 1713, p. XXVII, 264, 281.
- hrisis*, folosință, p. 74, 105, 132.
- Hrisoscoleu, familia, p. 246, 249, 267. Vezi Alexandru, Andronache Vlasto, Aristarh, Constantin Aristarh și Constantin Hrisoscoleu, Dimitrie Aristarh, Grigore, Ianache, Ilinca, Iorjache Aristarh, Iordache, Manolache, Maria, Nicolae, Răducan, Ruxandra, Scarlat, Sguromali.
- Hrisoscoleu, schevofilax și m. log. al Bisericeii 1638-1646, p. 267.
- Hrisoscol, fiul lui Gheorghe, 1694, p. 268.
- Hrisoscol Ralli, dragoman al Veneției 1749, p. 288.
- Hrisoscoleu agă, 1776, ispravnic Prahova 1784, p. 252, 270. Vezi Ianache Hrisoscoleu.
- Hrisoscoleu Dimitrie, căminar 1815, vel log. 1820, p. 197, 271.
- Hrisoverghi, familia, p. 246-7. Vezi Aslan, Nicolae.
- Hristea, vezi Cârstea, Hrizea, Hristodor.
- Hristea (Hristo) post. 1686, p. 231.
- Hristea Saul, șetrar 1776, p. VIII, 298.
- Hristea (Hristo) serdar 1779, p. 4.
- Hristodul Vlahutzi, v. pah., v. post. pela 1780, p. 298.
- Hrizea, v. vist. 1622, v. log. 1626-8, v. vornic 1629-1630, v. ban 1632-7, v. vornic 1638-1641, era † 1646, p. 2, 25-32, 52-3, 140, 168, 210-213, 215, 221, 225.
- Hrizea din Bogdănei, v. pah. 1651-2, v. spătar 1654, ispravnic la Troița (Radu Vodă) din Buc. Spânzurat 1657, p. 2, 142-3, 217, 220.
- Hrizea, Caridi-Popescu, căpitan 1663, v. spătar 1666, v. vistier 1669, 1672, 1678 † 1680 p. 2-3, 36-7, 57, 60, 144) 170, 172, 226, 228-9.
- Hrizea Băleanu, 1680, p. 117.
- Hrizan post. din Barbătești, 1595, p. B. C, 28, 210, 225. Vezi Maria.
- Hulubești* (Vlașca) parte din Stramba, p. 175-7.
- Hurezi*, mănăstirea, p. XXXI. — Vezi Nedelco.
- Hurmuzi sau Hurmuzaki (Plagino), Vizantiul, dascăl la școala Fanarului, log. Bisericeii 1691, p. 285.
- Hurmuzi (Plagino), vezi Chiriță.
- Hurmuzaki — Plagino, pah. 1782 hatman 1800, p. 263, 286.
- Hurmuzaki, vezi Dumitrașco, Manolache.
- Hurmuzaki, familia moldovenească, p. 285.
- huzmet*, dare, venit, slujbă, p. 239.
- Iacov Argyropol, v. cămăraș Mold. 1793, mare dragoman 1812-1815, p. 250.

- Iacov Mavrocordat, negustor în Muntenia 1580, p. 276.
- Iacov sau Iacumi Manas sau Manos, 1713, p. 275.
- Iacov Paleologu din Hios 1573, p. 283.
- Iacov Rizo, v. spătar și capicheaia Mold. 1758-1764, p. 263, 272, 287.
- Iacov Rizo, v. post. 1819, p. 273. 287.
- Iacovencu, Ignat, consilier de colegiu, 1838, p. 107, 198.
- Ianache, Chiriță —, v. post. 1601, p. 204.
- Ianache, Chiriță —, vezi Ioan Vlastò,
- Ianache, v. portar, 1620, p. 209.
- Ianache, v. vistier 1630, p. 212.
- Ianache, sluger 1652, p. 142.
- Ianache, clucer 1665, 1667 p. 222-4.
- Ianache, v. căpitan 1692, p. 232.
- Ianache, vistier 1678, p. 3.
- Ianache, v. comis 1726.
- Ianache, v. sluger 1735.
- Ianache, cămăraș 1730, fatele doamnei Smaranda a lui Nic. Vodă Mavrocordat, p. 41.
- Ianache (aceiaș cu precedentul?) hatman în Mold. 1741, p. 258.
- Ianache serdar 1751, p. 45, 66. (Câmpulungeanu ori Rosetti?).
- Ianache zaraful 1741, p. 145.
- Ianache, v. sluger 1760, p. 67.
- Ianache, v. serdar 1760.
- Ianache (Moruzi?) v. log. 1779, p. 146.
- Ianache Alexiu de la Cămpina 1757, p. 66, 107, 198.
- Ianache Câmpulungeanu, vezi Ianache Silivrianò.
- Ianache Cantacuzino, v. vist. Mold. 1631, p. XXV.
- Ianache „ medelnicer 1805, p. 135.
- Ianache Caragea, v. post. 1625, p. 11, 51, 254,
- Ianache Catargi, v. ban 1614-1620, p. XXIII, 23-4, 84, 206, 208-210, 214.
- Ianache Cleronomò, interpret al Porții 1673, p. 273.
- Ianache Cornățeanu fiul lui Socol, spătar, † 1654 p. 1, 219, 220.
- Ianache Frangopol, sec. XVIII-lea, p. 247.
- Ianache Grădișteanu, 1704, p. 237.
- Ianache Halepliu, ispravnic de Cernăuți 1740, p. 266.
- Ianache (Halepliu ori Ralea?) v. sluger 1758, 1761. Vezi și Ianache Mamonà.
- Ianache Halepliu, sluger 1789, hotarnic 1801 p. 193.
- Ianache Hartofilax, v. vistier, 1666-9, p. 55-6, 89, 98, 225, 254. Acest Ianache trebuie deosebit de Ianache vist. ot Pitești dela 1686. În nota 12 de la pag. 254, în loc de *Geneal Cant.* citește *Doc. Cantac.*
- Ianache Hiotis sau Hiotu, medelnicer 1770, p. 156.
- Ianache Hrisoscoleu, v. post. 1747-8, v. ban Craiovei 1750-4, 1768, 1779, caimacam Craiovei 1783, p. 46, 193, 269, 274. Trebuie deosebit de Ianache Hrisoscoleu, vel ban 1790 (Urechia, Ist. Rom. III, 345, VI 218) care e probabil acelaș cu Hrisoscol aga de la 1776; 1784. Vezi acest nume.
- Ianache Kogălniceanu medelnicer 1779, p. 156.
- Ianache Mamonà, v. sluger 1750, 1753.
- Ianache Mavros, v. pah. 1784, p. 277.
- Ianache Moruzi, v. comis 1768 v. vornic 1786, p. 47, 127.
- Ianache ot Perieți 1692, p. 11.
- Ianache Porfirită, zis și Halepli, capicheaia 1674, p. 266.
- Ianache Răfoveanu 1751, p. 61.
- Ianache Răfoveanu 1785, 1797, p. 156.
- Ianache Rosetti, v. comis Munt. 1764, p. 45.
- Ianache Sacazlău, medelnicer 1778, p. 155.
- Ianache (Silivrianò zis Câmpulungeanu) serdar, comis 1745, p. 125-6.
- Ianache (Iane sau Ene Slătineanu, medelnicer, caimacam 1737, p. 182.
- Ianache Stama biv vel agă 1718, v. post. 1719-1730, p. 41, 61, 89, 123, 251. Vezi Ianache Vizantiul,
- Ianache Stavrache, ispravnic de Iași 1749, p. 263.
- Ianache Văcărescu vataf 1690, v. căp. za lefe-gii 1691, v. agă 1695-1706, v. pah. 1707, v. clucer, 1712, p. XXXII, 116-122, 152, 233.
- Ianache (Enăchița) Văcărescu v. comis 1760, v. vist 1776. 1797, v. ban, p. 67, 69, 124, 163-4, 188, 286, 293.
- Ianache Vizantiul fiul lui Stamos și al Sultanei Muselim, 1684, p. 251.
- Ianache, vezi Ioan, Iane.
- Iancu, vezi Ioan.
- Ianculeu della Rocca, familia, p. 271. Vezi Lucache.
- Iane, vezi Ioan, Ianache.
- Iane, vistier 1562, p. 168.
- Iane, v. vistier Mold. 1582-1591, v. ban mun-

- tean 1592, ocrotitorul lui Mihai Viteazul, era † 1603, p. XXIII. 214.
- Iane, v. poșt. 1616—1618, p. 22, 168, 207—8.
- Iane, spătar 1634, soțul Ilincăi din Mănești și Bucov, p. 27, 52.
- Iane, neguțator, 1659, p. 221.
- Iane, v. pah. 1659, p. 221.
- Iane neguțator 1696, nepotul lui Andrei p. 60.
- Iane, v. sluger 1725.
- Iane post. din Boleasca 1600, p. 21, 55, 207.
- Iane post. din Blagodești 1628, p. 140.
- Iane Calogheră, v. vist. Mold. 1594, p. 214.
- Iane Cocorăscu, sluger 1650, p. 112—113.
- Iane Cocorăscu, post. 1650, spătar 1662, logofăt 1678, p. XXX, 3, 13, 113, 116—118, 121, 255.
- Iane Conduratu, neguțator. Mold. 1680. p. 69
- Iane post. ot Dălgopol 1620, p. 209.
- Iane Dâmboviceanu, biv vel clucer za arie 1751, p. 66.
- Iane, vezi Gianl.
- Iane Slătineanu. vezi Ianache.
- Iane portar, din Togozeni, pe la 1610, p. 112.
- Ianuli, vezi Eugeniu.
- Iapa (Teleorman) p. 178.
- Idoxie din Târgoviște 1620 p. 209.
- Ierotei, vezi Ioan Comnen, Pseudo-Dorotei.
- Ignatie, v. șetrar 1674, p. 145.
- Ignatie mitropolit 1654, 1665, p. 219, 223.
- Ignatie mitropolit 1810, p. 7.
- Ilie v. șetrar 1673, p. 37, 229.
- Ilie, v. medelnicer 1679, p. 57.
- Ilie vornic ot Cornești 1646, p. 2—3, 5, 31, 33, 37, vezi Marula.
- Ilie Otetelișanu, biv vornic 1725 p. 42.
- Ilie Rătescu, biv log. vistierie 1779, p. 146.
- Ilie Știrbei, v. vistier 1717.
- Ilinca serdăreasa 1762, p. 155.
- Ilinca Bărcănescu 1785, nasc. Colfescu, p. 156.
- Ilinca Boteanu, soția lui Stan (State) Popescu 1747, p. 39.
- Ilinca post. Cantacuzino, flica lui Radu Vodă Șerban, p. 43, 52, 58—60, 65, 99, 100.
- Ilinca Fălcoianu, soția lui Catacal serdarul, 1785, p. 69.
- Ilinca Hrisoscoleu, soția lui Alexandru medelnicer. 1792, p. 70.
- Ilinca, flica lui Nicolae Pătrașcu Voevod, soția lui Istratie Leurdeanu 1655, p. 2, 43, 227.
- Iolan, vezi Ianache, Iane.
- Ioan, biserica. sf. — din București, p. 80.
- Ioan, Țarul Moscovei sec. XV-lea, p. 282.
- Ioan, bătrânul, log. 1603, p. 205.
- Ioan (Iancu) v. vistier 1745, p. 237.
- Ioan, medelnicer 1803, p. 147.
- Ioan Andrei Anghel Flaviu Comnen, duce de Drivasta 1621, p. XXXIV.
- Ioan Argyropol, praporcic Mold. 1835, p. 250.
- Ioan Asan, regele Bulgaro-Vlahilor, p. XIII.
- Ioan (Ioniță) Bălăcianu, șetrar 1779, 1803, p. 47, 100, 129, 192, 194, 199.
- Ioan Băleanu, vel portar 1716, 1727, p. 40, 42.
- Ioan (Ioniță) Băleanu, biv vel vist. era † 1748, p. 49.
- Ioan Bărcănescu, vel log. 1806, p. 194.
- Ioan (Ioniță) Căndescu, biv vel medelnicer 1762, v, pah. 1772, 1797, p. 160, 162—3, 265.
- Ioan Cantacuzino, duce al Traciei 127, p. X.
- Ioan Cantacuzino, fratele lui Șaitanoglu, 1566, p. XXI-II.
- Ioan Cantacuzino, v. pah. 1747, p. 36.
- Ioan (Ioniță) Cantacuzino din Mold., vtori vist. 1753, p. 154, 156.
- Ioan (Ioniță) Cantacuzino din Moldova, cronicar, v. vornic 1779, p. 156.
- Ioan Cantacuzino biv log. za vistierie 1746, v. spătar 1789, p. 83, 98, 105, 192.
- Ioan (Ioniță) Caramanlău, biv vel căminar (?) 1781. p. 94, 256. Tot el? serdar 1792, pah. 1794, ibid.
- Ioan Cariofil, log. al Bisericei 1644—8 p. 256.
- Ioan (Ioniță) post. Cârlova, 1777, p. 160.
- Ioan Catargi, v. post. Mold. 1646, p. 214.
- Ioan Cocorăscu, clucer 1747, p. XXXI.
- Ioan (Ioniță) Comăneanu, v. pah., v. clucer 1793, 1795, p. 130, 174.
- Ioan Alexie Comnen, împărat 1350—1390, p. XIII.
- Ioan Molivdos Comnen, doctor, protomedic al lui Const. Vodă Brâncoveanu, apoi Ierotei al Dristrei, p. VII, 258.
- Ioan Crețulescu, biv vel medelnicer 1793, v. căminar 1795. p. 91, 174—5.
- Ioan Damari, v. log. 1788, v. vornic 1795 † 1798, p. 100, 260, 300.
- Ioan Dedulescu v. comis 1723, v. stolnic 1724, p. 41, 61.
- Ioan Facă, v. clucer 1784, p. 96, 262, 271.
- Ioan Florescu, v. clucer 1791, p. 186—7.

- Ioan (Iancu) Gherachi, hatman 1799, p. 263.
Ioan (Iancu) căpitan de Gherghița 1644, p. 112
Ioan Gianet, clucer 1787, p. 264.
Ioan (Iancu sau Ianache) Glava, clucer, 1815,
p. 126, 194, 200.
Ioan Grecianu, clucer, 1795, p. 130.
Ioan (Ioniță) Gulianò, v. pitar 1758—1760, v.
pah. 1761, v. stolnic, vel clucer 1764, v.
log. 1776, p. 124, 265.
Ioan Gheorghe Heraclei, princeps Moldaviae,
1566 (Basilic Despotul), p. XXXIV.
Ioan Ipsilante dragoman 1759, p. 274.
Ioan, doctor 1781, vezi Manicati.
Ioan Mavru, biv vel pah. 1779, p. 146, 161.
Ioan (Ioniță) Racovița, biv vel clucer 1762, p.
154.
Ioan Rizo, doctor la Constantinopol 1762, p. 287,
Ioan Rosetti 1731, p. 62.
Ioan Rudeanu, spătar 1660, p. 2.
(Ioan) Iancu Vodă Sasul 1579—1582, p. 284.
Ioan (Ioniță) Slătineanu v. șetrar † 1785, p. 77,
104, 260.
Ioan Știrbei, medelnicer 1791, v. vornic 1823
p. 138, 186—7, 242.
Ioan (Chiriță Ianache) Vlastò, vel post. Mold.
1691—1701, p. 298.
Ioan, vezi Ivan.
Ioanichie Caragea, patriarh 1762, p. 263.
Ioasaf, patriarh 1566, p. XIX—XXI.
Ioasaf Argyropol, mitropolit de Salonic 1570,
p. XX, XXIV.
Ionașcu post., fiul lui Miroslav vel log., 1630,
p. 221.
Ioneasca (Vlașca), p. 176.
Ioniță, vezi Ioan.
Iordache, vezi Gheorghe, Iorga, Iorgache.
Iordache, vel portar, 1723, p. 176.
Iordache Aristarh (Hrisoscoleu) v. comis 1753,
post. 1767, vist. 1776, p. 269.
Iordache Asan-Micșunesti, biv vel stolnic 1758,
p. 286.
Iordache Balasache, agă 1749, pah. 1751, că-
minar 1756, v. post. 1764, p. 252.
Iordache Băleanu 1760, p. 45—6.
Iordache Balș, biv vel comis 1762, p. 154.
Iordache Balaccioglu, biv vel serdar 1764, p.
14, 73.
Iordache Cantacuzino, v. vist. 1634, v. spătar
1644 Mold. p. XXVI.
Iordache Cantacuzino, v. spătar 1688, p. 38, 58
232.
Iordache Cantacuzino din Mold., v. stolnic, 1779,
ban 1780, p. 155—6.
Iordache Cantacuzino din ramura Șerban Vodă
v. pah. 1755, 1760, p. 67, 103.
Iordache Cantacuzino (Măgureanu), v. sluger
1772, v. șetrar 1778, v. serdar 1794, v.
pah. 1799, v. clucer. Era † 1811. Pag. 69
73, 75—6, 80, 100, 128—130, 132—6, 146—
7, 160—2, 190—1, 193—5, 197. 200.
Iordache Caragea, v. pitar 1753—5, v. stolnic
1764—8, p. 255.
Iordache Caramanlău, v. clucer 1708, v. post.
1726, 1739, p. 256.
Iordache vistier Cocorăscu † 1720, p. 123.
Iordache Conduratu v. stolnic 1753—5, p. 69.
Iordache, fiul lui Socol Cornățeanu, spătar 1654,
p. 218.
Iordache ot Coslegi, vornic 1644, 1646, p. 33,
112.
Iordache Crețulescu, v. agă, 1709, v. post. 1710,
v. pah. 1711, v. log. 1719, v. spătar 1732,
v. vornic 1745. Era † 1755. Pag. 41, 89,
102, 123, 173, 178, 191, 237, 265, 290.
Iordache Crețulescu v. vornic 1783, p. 162.
Iordache Crețulescu, fiul lui Ioniță, 1811—1819
comis, † 1825, p. 92, 94—7.
Iordache Damari, v. pah. 1779, v. log. 1791, p.
100, 190—1, 260.
Iordache Hrisoscoleu, 1810, p. 135.
Iordache Mărgărit, pah. 1777, p. 160.
Iordache Mavrodin, clucer 1800, p. 193.
Iordache Mavros, v. căminar Moldova 1793, p.
277.
Iordache Neculescu, v. șetrar, medelnicer, 1776,
1778, p. 69. Altul, agă 1759, p. 238.
Iordache Paladă, ispravnic 1785, v. stolnic 1793
p. 283.
Iordache Panaiotache, v. cămăraș Mold. 1764,
p. 278.
Iordache Părșcoveanu, post. 1652, v. clucer za
arie 1662, v. stolnic 1665, p. 34, 141—4,
222—3.
Iordache Popescu (Caridi), v. vornic, era † 1729,
p. 2.
Iordache Ramadan, v. post. Mold, 1711—1716,
p. 289.
Iordache Ramadan v. post. 1730, dragoman a¹

- flotei 1731, v. spătar 1739, caimacam Craiovei 1759, p. 289—290.
- lordache Rosetti, fiul lui Antonie Vodă, v. post. 1677, p. 90.
- lordache Scanavi v. comis 1813.
- lordache Slătineanu, v. pah. 1797, v. log 1808, v. vornic 1814, caimacam † 1822 p. 8, 79, 240—2.
- lordan vel log. 1562, p. 168.
- lorga, staroste. 1699, p. 275.
- lorga Corbea cupeț 1659, p. 221.
- lorga sau lorgache (Costescu) v. sluger 1696.
- lorgache Argyropol, caimacam Craiovei 1806, 1812, p. 250.
- lorgache Gianet, v. post. Mold. 1748—53. Munt. 1753—5, p. 263.
- lorgache Lapiti, secretarul lui Gr. Calimah 1767, caimacam Craiovei 1780, p. 263, 273.
- lorgache Mavrodin, vistier † 1776, p. 265.
- lorgache Stavrache, v. post. Mold. 1752, capichehaia 1763, † 1765, p. 263.
- lorgulescu, vezi Constantin.
- Iosif, episcop Argeș 1793, p. 7, 242.
- Iosif Clinceanu, căminar 1810, p. 242.
- Ipsilanti, familia, p. 279, 300, vezi Atanasie, Constantin, Ioan, Manolache.
- Ipsilanti, Alexandru Voevod 1774—1782, p. 274
- Ipsilanti, Constantin, v. post. și capichehaia, 1716—1717, p. 300.
- irat, venit al unei slujbe, p. 240.
- Irina din Cornățeni, mama lui Socol, p. 1.
- Isaac Anghel, împărat 1185—1195, p. IX.
- Isaac ovreiu 1678, p. 154.
- Isaac Rallet, agă 1777, v. clucer 1793, v. log. 1796, v. vornic 1800, 1814, v. ban 1818, p. 75, 131, 188, 194, 240, 288.
- Isaac Rălli zis și Halepli, dragoman 1689—1701 p. 288.
- Isar ot Dălgopol, 1654, p. 53.
- Isar banul din Musceleni, pe la 1620, p. 26—7.
- Isbiceni (Romanai), p. 216—19, 220, 225—8.
- isinbiton, deavalma, p. 11.
- Istrate, șetrar 1674, p. 178.
- Istrate Crețulescu 1811, v. vornic 1817, p. 7, 138, 241.
- Istrate (Statovici) Florescu, 1700, p. 42—3.
- Istrate Leurdeanu, v. post. 1654, p. 2, 143, 220, 226—8.
- Iulianò, vezi Gulianò.
- Ivan, v. post. 1562, v. stolnic 1571, p. 168, 189, Ivan, v. log. 1570, 1581, p. 185, 203.
- Ivan din Băleni, sluger 1583, p. 25, 28.
- Ivan Boteanu, post. 1632, 1646, p. 26, 33, 37.
- Ivan din Mănești, 1623, p. C.
- Ivan Milcoveanu, sluger 1680, p. 116.
- Ivan din Musceleni, 1664, 1666, p. 34—5.
- Ivan Rudeanu, medelnicer 1573, p. 88.
- Ivan Văcărescu, vezi Ianache.
- Ivancea, stolnic 1559, 1562, p. 168, 184.
- Ivașco, sluger din Izvor (Știrbei) 1652, 1665, p. 34, 142—3, 222—3, 274.
- Ivașco, v. serdar, 1661—2, p. 3, 144.
- Ivașco, v. stolnic 1671, biv vel clucer 1678, p. 3, 227 (Băleanu ?).
- Ivașco Băleanu, v. armaș 1617, v. vornic 1619—1637, p. 2, 21—33, 36, 52, 110—112, 140, 207—213.
- Ivașco Băleanu, post. 1665, v. log. 1673 † 1679 p. 37—8, 222, 228—9.
- Ivașco Băleanu, v. clucer 1681, v. vornic 1692, trăia 1706, p. 39, 40, 117, 122, 172, 233.
- Ivașco vornic Balotescu 1629, p. 141.
- Ivașco ot Cepar, post. 1632, medelnicer 1665 p. 26, 34, 176, 222.
- Ivașco Golescu, v. stolnic 1568, 1570, v. spătar 1571, v. log. 1573, v. vornic 1576, 1582, p. 20, 25, 36, 189, 202—3.
- Ivașco din Orăști, 1625, p. 25—6.
- Ivașco vornic din Rătești 1648, p. XXVIII.
- Izvoarele, p. 52, 61.
- Izvoare (Vlașca), vezi Radu ot.
- Izvor, vezi Ivașco, Harvat.
- Izvorani, boeri, p. 237. Vezi Barbu, Constantin, Radu.
- Jianu, Gheorghe, vezi Gheorghe.
- Jilavele (Ialomîța) p. 110 și urm. Vezi Stan din —.
- Jipa, agă 1668, p. 98, 101.
- Jitianu, mănăstirea, 230, 232.
- Juan, don — de Austria, p. XXXIV.
- Juguri, p. 210, Vezi Manea ot —, Pârveu.
- Kellery, François, maior austriac 1846, p. 80—3
- Kogălniceanu, vezi Ianache.
- Lahovari, familia, p. 271. Vezi Manolachi, Neofit Petrache.
- Lahovari Ion, 1789—1854, p. 272.

- Lal, vistier 1465, p. 17.
 Lamba, v. comis 1616, 1618, p. 168, 208.
 Lambrino, familia, p. 272.
 Lambrino, vezi Constantin, Manolache.
 Lampaniștiotul, vezi Polizo.
 Lapati sau Lapiti, vezi Eustratie sau Statache, Iorgache.
Lapoșul (Saac) p. 69.
 Laptev, frații, p. 107.
Larga (Ialomîța), p. C.
 Lascăr Eupraghioti sau Praghioți, 1601 în Mold., p. 201.
 Lascarachi Giani, v. comis 1749—1755, v. post. 1755—6, p. 264.
 Lascar Rosetti, m. log. al Bisericeii 1629, p. 290.
 Lascarache Rosetti, v. post. 1674, p. 230.
 Lascarache Rosetti, v. Hatman 1770, p. 150, 271.
 Lascari, familia, p. 247—8.
 Lascari Mamona zis Orbu, agă 1727, p. 209, 274, 299.
 Lăudat, v. log. 1582, p. 203.
 Lazăr Brancovici, despot sârbesc 1447, p. XV, XVI, 282.
 Lazarul Constantin, serdar 1811, p. 77.
 Lăzureanu, vezi Constantin, Pădure, Pârveu, Preda, Stanca, Stoica, Tatul.
 Lăzureanu Scarlat, maior 1853, p. 150.
Lazurile, ce se chiamă și moșia Rușilor, p. 153, 203, 218, 221.
 Leca, prenume, p. 53.
 Leca, v. spătar 1603—1615 (Rudeanu) p. 24, 53, 85, 205—6.
 Leca, v. post. 1603—1610, p. 53, 205.
 Leca, agă, (Racotă) era ț 1619, p. 52—3.
 Leca, spătar 1629—1640 (Racotă) p. 52—3 133, 136.
 Leca, spătar, 1632, ot Găvănești (poate acelaș ca precedentul), p. 212.
 Leca, 1634, fiul Cârstei post. ot Brătulești, p. 1—2, 53.
 Leca, sluger 1652, p. 142.
 Leca, ytori, pitar 1646, 1650, căpitan ot Viezu-rești, fiul agăi Oprea ot Bucu (Ialomîța) p. XXXI, 33, 53, 113.
 Leca din Bănești 1662, p. 53.
 Leca, pah. 1681 din Mălureni și Stănești, p. 53.
 Leca, căpitan 1694, 1697, p. 12, 40.
left, monedă în valoare de 5 galbeni, p. 60.
 Lester, ceauș 1656, p. 158.
 Lehliu, Iordache, treti log. 1802, sluger, 1818 și soția sa Sultana Drugănescu, p. 4—8.
 Lehliu Nicolae, v. pah. și soția sa Ileana Căndescu 1802, p. 6—7.
 Lens, familia, p. 125.
 Lens, Filip 1843, p. 125.
 Lepădat, v. pah. 1556, p. 184.
 Lepădat, log. 1614, 1628, 1631, 1640, p. 20—8, 32, 168, 206.
 Lepădat din Nenișori 1668, p. 35.
 Lepetit, arhitect, 1638, p. 80.
 Lerești, vezi Micul, Oancea Panait, Preda, Tudoran.
 Leu Impărat, (Leon filosoful) p. 45.
 Leurdeanu, vezi Fierca, Istrate, Matei, Pană, Stroe, Tatul.
Lourdeni (Ilfov) p. 42, 118.
Lidiceasca (Ialomîța) p. 68.
 Ligaridi, Pantelimon, 1650, p. 246.
 Lipănescu Constantin, 1832, 1837, p. 107, 157.
 Vezi Nicolae.
Lipărești (Ialomîța) p. 110—111, 114—117, 119, 120, 122, 125.
 Lipărești, vezi Drăghici.
Lipia (Buzău) p. 68.
Lipovăț (Ilfov) p. 60.
 Lipoveanu, vezi Constantin, Mihai, Nicolae Radu.
 Lyverus Cantacuzino, 1629, p. XIII.
 Luca (Lucache) Argyropol, v. post. 1794, căimacam Craiovei 1818, p. 250.
 Luca (Lucache) Ianculeu della Rocca, celebrul 1757, 1775, p. 271.
 Luca Notara ț 1453, p. XV, 280—1.
 Luca (Rătescu) vtori vistier 1695, p. 117.
Luceni, pe Colentina (Ilfov), p. 87—9, 218, 221
 Luceni, vezi Dragomir, Harvat, Dumitrașcu, Manolache (Mardarie), Radu.
 Luchi, vezi Gheorghe.
 Luchi, Ioan, doctorul lui Grigore Vodă Ghica al Mold. 1769, 1778.
Ludești, biserica din —, p. XXXIII, vezi Stoica.
 Lupașcu Buhuș, v. spătar sec. XVII-lea, p. XXVI, XXIX—XXX.
 Lupoianu, vezi Constantin Soția sa Balașa Rudeanu 1753, p. 126—7.
 Lupoianu, vezi Matei, Șerban.
 Lupoianu Scarlat, 1835, p. 105—6.
 Lupoianu Ștefan, sluger 1830, p. 47.

- Lupul, v. log. 1610, p. 205.
Lupul, v. pah. 1613—1616, v. spătar 1618, p. 23, 85, 206.
Lupu din Găleşti, vornic 1662, p. 41, 143.
Lupu ot Călugăreni, iuzbaşa 1672, p. 36.
Lusignan, vezi Guy.
Luxandra Bălăcianu, nasc. Slătineanu, 1843 p. 139.
Luxandra Cămpineanu, nasc. Căndescu, 1780, p. 6.
Luxandra (Luxița) Cantacuzino, nasc. Crețulescu, 1838, 1855, mama lui G. Gr. C. p. V, 79—81, 83, 90, 94—6, 139, 149—150, 176—7, 200.
Luxandra Caramanlău, soția lui Chivu Căpălescu-Cocorăscu, șetrar, 1792, p. 66.
Luxandra Movilă, nasc. Mihălescu 1820, p. 175.
Luxandra Văcărescu, soția lui Barbu, nasc. Rosetti, 1786, p. 126.
Luxandra Văcărescu, soția lui Ștefan, nasc. Prejbeanu, 1813, p. 124—5.
Macarie Balasache, mitropolit de Arta, in a 2-a jumătate a sec. XVII-lea, p. 253.
Macarie, patriarh al Antiohiei și Anatoliei 1657, p. 220.
macat, acoperământ de pat, p. 96.
Macri, familia, p. 273. Vezi Meletie.
Măgureanu, vezi schita.
Măgurele (Prahova) biserica de la —, p. 256.
Măgureni (Prahova) și biserica de la —, XXIX XXXII, 55, 60, 71—3, 75—6, 102—4, 128, 139, 190, 192, 200.
Măgureni din Baltă (Ialomița) p. 68.
Măgureni, vezi Gheorghe vornicul ot —, Radu Măgureni, Cantacuzinii —, p. XXIX, 61, 65—6 103—4, 128.
mahalaua biserica Doamnei din Buc., p. 243.
mahalaua popa Stoica, din Buc., p. 233.
Mahmud III, sultan 1595—1603, p. XXV.
Maia, vezi Rădulești.
Mainea, sluger 1650, ot Popești, p. 113.
Mainea șetrar 1701 p. 120.
Maisel, spițer 1820, p. 78.
Mălăești, trup din Râfov, p. 157.
Mălaj, portar 1529, p. 167.
Malaxos, vezi Manuil.
malotea, haină femeiască, p. 78.
malleh, mătase de Malta, p. 78.
malucă, haină, p. 78.
Mălureni, vezi Leca din —.
Mamali sau Mammās, familia, p. 248.
Mammās, vezi Grigore.
Mamonă, familia, p. 249, 273.
Mamonă, vezi Lascari, Alexandru, Ianache, Panaiot.
Mamonă, Frangopol 1533, p. 247.
Mamuca, vezi Marcu-Antoniou.
Mănaïlă căpitan 1703, v. șetrar 1711, v. clucer 1715, p. 233—4.
Mănăilescu, vezi Maria.
Manea brutarul, biserica — din Buc., p. 5.
Manea comis 1451, p. 16.
Manea fiul lui Udriște, 1451, p. 16.
Manea Negru, vistier 1482, p. 18.
Manea pah. 1562, p. 168.
Manea v. post. 1582, p. 203.
Manea stolnic din Juguri, 1627, p. 210.
Mănescu, vezi Constantin.
Mănescu, Zamfir 1778, p. D.
Mănescu Stanca soția Badii polcovnic Popescu, 1780, p. D, 38.
Mănescu-Filitti, Dimitrie, membru la înalta curte 1854, p. 127.
Mănești sau Măneasca, moșie a mănăstirii Gruiu și a fraților Ghica (1835), merge din matca cea veche a Ialomiței, și e vecină cu moșia mănăstirei Mărgineni, p. B. C.
Mănești de sus, pe apa Prahovei, se întindea în județele Dâmbovița și Prahova, p. D. 2, 21, 38, 112, 119, 210.
Mănești de sus, vezi Coada Isvorului.
Mănești, vezi Barbu, Chiajna, Drăghici, Ivan, Mavrodin, Neacșa, Nenciul, Oprea, Pana, Pătrașcu, Preda, Radu, Smaranda, Staico, Stroe, Tudor, Vintilă, Vișa.
Manițati, familia, p. 280.
Manițati, Ioan, doctor în București 1781, era † 1787, p. 280.
Mano, familia, p. 274.
Mano, vezi Apostol, Iacov (Iacumi), Gheorghe (Iordache), Manolache, Manuil, Mihail Nicolae.
Mano, Constantin M., 1838, p. V.
Mano, Iorgu, 1843, p. 175.
Mano, Ioan, 1845, p. 82.
Manolache, vel. sluger, 1751 p. 91.
Manolache, pah. Mold. 1777, fiul lui Haği-Cuzi.
Manolache Brâncoveanu 1777, v. ban 1802, p. 14, 75, 132.

- Manolache Cariofil, mare retor, † 1688, p. 257.
 Manolache Ciuchi, v. post. Mold. 1784, p. 258.
 Manolache Crețulescu, v. comis 1775, v. vornic
 1797, p. 188.
 Manolache Dimachi, v. jicnicer, stolnic în Mold.
 era † 1794, p. 260.
 Manolache Filodor, v. hatman 1798, p. 262.
 Manolache Gealepul, v. spătar 1756—7, v. post.
 1760, p. 263.
 Manolache Giani sau Gianet, serdar de Chiși-
 nău 1755, v. spătar Mold. 1756, v. post.
 Munt. 1760, domn muntean 1770, sub nu-
 mele de Rosetti, domn în Mold. 1788, p.
 67, 263.
 Manolache Gianet, v, spătar Mold. 1776, p. 264.
 Manolache Grădișteanu, v. vornic 1795, p. 175.
 Manolache Hrisoscolev, v. pah. 1795 † 1830, p.
 76, 96, 270.
 Manolache, fiul lui Hurmuzaki, v. comis Mold.
 p. 285.
 Manolache chiurcibașa (Ipsilanti), capichehaia,
 1716, p. 300.
 Manolache Ipsilanti, v. comis Mold. 1754, v. log.
 Munt. † 1789, p. 260, 300.
 Manolache Lahovari, cupar 1791, vornic, caima-
 cam al Craiovei 1810, 1811, p. 6, 271, 286.
 Manolache Lambrino (Rangabe) v. agă 1711, v.
 pah. 1723, v. clucer 1725, biv v. log. 1732
 v. ban 1735, p. 41, 61, 89, 102, 178, 272, 287.
 Manolache ot Luceni (Mardarie călugărul) 1654,
 1661, p. 87, 218, 221.
 Manolache (Mano) fiul lui Gheorghe din Castoria,
 mare retor 1691, p. XX, 275.
 Manolache Persianò, v. căminar, doctor, cronicar,
 1787, 1789, dragoman englez 1796, biv v.
 post. 1805.
 Manolache Romanò sau Romaniti, biv vel pah.
 caimacam Craiovei 1766—1784, p. 290.
 Manolache Rosetti, v. clucer za arie, 1780, p. 185.
 Manolache Tăut 1797, p. 166.
 Manolache Vatazzi, vataf 1775, p. 69, 124—5,
 190. Vezi Maria.
 Manolache, vezi Manuil și Manul.
 Manuil clucer 1774, p. 182.
 Manuil Cantacuzino, zis Gin, 1454, p. XVI, XVIII.
 Manuil Cantacuzino 1490, p. XVIII.
 Manuil Cantacuzino 1533, p. XVII.
 Manuil Cantacuzino 1564, p. XX.
 Manuil Comnen, împărat 1143—1179, p. IX.
 Manuil Duchî, 1713, p. XXVII.
 Manuil Malaxos, cronicar din sec. XVI-lea, p.
 XVIII, XX, XXII.
 Manuil Mano, v. spătar 1765, p. 276.
 Manuil Paleologu † 1425, p. 282.
 Manuil Paleologu 1560, p. 285.
 Manta, post., grec, 1559—1568, p. 246.
 Manta, v. post. 1593, p. 246.
 Manta, v. pah. 1595, p. 51.
 Manta (Câmpineanu) v. comis 1659.
 Manta (Câmpineanu) log. za vistierie 1674, vtori
 vist. 1678, v. căp. za lefegii 1711, p. 3, 178.
 Manul (Grădișteanu?) v. vornic în sec. XVII-lea,
 p. 275.
 Manul (Rudeanu) v. post. 1648, v. ban Craiovei
 1659, (fiul lui Mitrea. Greșit frate la pag.
 275). Pag. 221, 274—5.
 Manul, staroste 1667, p. 224.
 Manul, pah. 1707, p. 275.
 Manul, v. cămăraș, za ocne 1746, era † 1756, p.
 275.
 Mărăcineanu, Ghiță, medelnicer 1837, p. 166.
 Mărăcineni vezi Mărați.
 marafet, mijlocire, p. 195.
 Mărați (Ialomîța și Saac). Vezi Amara, Amărați,
 Pag. 110—111, 115—117, 121, 125, 232.
 Marco, log. 1601, p. 204.
 Marco, log. 1632—6, nepot lui Dan v. vornic
 p. 26, 28.
 Marco, v. pah. 1643, p. 112, 216.
 Marco, biv vel armaș 1653, p. 217.
 Marco Maruli Bulgari din Corfu 1677 p. 248.
 Marco din Cipru, dascăl la școala grecească din
 Buc. 1714, p. XXX.
 Marco din Daia, iuzbașa 1695, p. 173.
 Marcu-Antoniu Mamuca della Torre, dragoman
 al Porții 1667, p. XXIX.
 Mardarie călugăr, vezi Manolache ot Luceni
 Mareș pah. din Brătieni 1629, p. 141.
 Mareș (Băjescu) vtori log. 1650, v. vistier 1661,
 v. vornic 1666, v. ban 1669, p. XXVIII
 34. 36. 54—6. 88. 98. 114. 144. 221—3
 225—7.
 Mărgărit, vezi Iordache.
 Mărgineni (Prahova) p. D. XXXII. 58. 62. 138; 189,
 Mărgineni, boerii din — p. 110. Vezi Drăghici
 Udriște.
 Maria (Mariuța) Alexeanu, nasc. Brâncoveanu,
 era † 1734, p. 4.

- Maria, fiica lui Dan vornicul, soția lui Hrizan post. din Bărbătești 1595, p. 210.
- Maria, doamna lui Constantin Vodă Brâncoveanu p. 3, 13, 116, 120.
- Maria, doamna lui Șerban Vodă Cantacuzino, 1689, p. 54, 60, 155.
- Maria Cantacuzino, soția lui Vatatzî, 1776, p. 69
- Maria Cantacuzino, soția lui Zamfirache Damari, 1785, p. 69.
- Maria Cantacuzino, născ. Pârșcoveanu, vezi Maria Pârșcoveanu.
- Maria Cantacuzino, 1830, căs. cu Const. Dudescu și cu Francisc Kellery, p. 78, 80—1, 83 133.
- Maria Corbeanu, născ. Buzescu, soția lui Tudosie vel spătar, vel ban, zis și Buzescu p. 209.
- Maria (Mariuța) Fărcășanu, născ. Cantacuzino, 1775, p. 189.
- Maria Fărcășanu, soția lui Constantin Hrisoscoleu 1775, p. 189.
- Maria cea bătrână de la Florești și Mărgineni, 1610, p. 43.
- Maria fiica lui Stoian comis, a doua soție a lui Radu Golescu spătar (era † 1744) p. 43—5.
- Maria Mânăilescu din Buzău, păhărniceasa 1790, p. 270.
- Maria din Mangop, (Paleologu), soția lui Ștefan cel mare, 1475, p. 283.
- Maria Micșunescu, era † 1785, p. 69.
- Maria fiica lui Pătrașcu cel bun, mama lui Radu post. Bidiviu, p. 21, 111.
- Maria, fiica lui Staico din Bucov, soția lui Mavrodin, pah. din Mănești, 1620, p. 52.
- Maria Pârșcoveanu, soția lui Iordache Cantacuzino, 1794, 1810, 1819, p. 71, 73, 75—7 80, 136, 147—8, 196—7.
- Martirt, Gheorghe de, consilier austriac, 1848, p. 182.
- Marula, fiica lui Mihai Viteazul, p. 1, 218.
- Marula Cocorăscu, fiica lui Ilie vornic din Cornești, 1654, 1661, p. 2—5, 113—114.
- Maruți, Cristodul, bancher sec. XVIII-lea, p. 255.
- Mărzea, v. spătar, 1610, v. pah. 1616—1618, p. 22, (greșit v. spătar, trebuie v. pah.) p. 168, 205, 207—8.
- Matei Băleanu, vtori portar 1735, log. za visterie, era † 1767, p. 42, 46, 50.
- Matei, fiul lui Mareș Băjescu, 1674, p. 145.
- Matei, nepotul lui Vlăduț Bengescu, 1674, p. 229—230.
- Matei Berindei, postelnicel, 1797, p. 179.
- Matei Brăiloiu, 1707, p. 90, 238.
- Matei pah. Brâncoveanu 1620, (viitorul Matei vodă) p. 209—210.
- Matei Cantacuzino, împărat bizantin, p. XIV.
- Matei Cantacuzino, agă 1688, p. XXX, XXXII—III, 58.
- Matei Cantacuzino, fiul Părvului, 1709, v. șetrar 1715, agă 1731, biv vel ban 1741 † 1742, p. 61—2, 108, 191.
- Matei Cantacuzino, nepot de fiu al lui Șerban Vodă, vtori post. 1745, biv vel pah. 1760 v. clucer 1761, p. 64, 67, 260.
- Matei Cantacuzino, clucer 1816, v. ban † 1835, p. 79.
- Matei Cigala 1650, p. 246.
- Matei Cioranu pitar 1856, p. 151.
- Matei Ciorogârleanu, v. vistier 1692, 1697, p. 40, 120, 232.
- Matei Cleronomo, v. portar † 1701, p. 273.
- Matei Cocorăscu, 1720, 1728, p. 66, 123.
- Matei Cocorăscu, vornic za Târgoviște 1774, p. 47, 123.
- Matei, fiul lui Detco Comăneanu, v. căp. za seimeni 1689, 1703, p. 116, 121, 173.
- Matei Cornățeanu, fiul lui Ianache, 1654, p. 218—220.
- Matei Crețulescu 1697, v. stolnic 1720, p. 89, 90, 118, 123.
- Matei Crețulescu, șetrar, log. za visterie 1742—1751, v. pah. 1766, 1775, p. 89—91, 174, 237, 281.
- Matei, fiul lui Iane Dâmboviceanu, 1732, p. 237, Matei, post. Drăgoescu, 1699, p. 145.
- Matei Fălcoianu, biv vel căpitan, 1706, v. vistier 1717, v. log., v. vornic 1720—4, p. 61, 122—3, 176.
- Matei Fălcoianu, biv. vel vistier 1797, p. 188.
- Matei Fărcășanu, pah. 1709, p. 61.
- Matei, fiul lui Pană Filipescu, post. 1674, v. stolnic, 1689, biv v. comis 1698, p. 13, 39, 56, 171, 176, 232, 256.
- Matei Grecianu, 1810, p. 6.
- Matei spătaru Leurdeanu, 1668, v. comis 1672, p. 37, 53, 224—5, 228—9.
- Matei Lupoianu, polcovnic 1780, p. 47.
- Matei Mogoșescu, vel serdar 1717, p. 123.

- Matei din Pogoniana, mitropolit al Mirelor, 1618 p. XXIII.
- Matei Rudeanu, sluger 1674, 1687, p. 115, 145.
- Matei, fiul lui Ghețea Rustea, vistier pe la 1710, p. 54.
- Matei Sakizli, vel portar 1696, p. 155.
- Matei Spanduni, pe la 1460, p. XVII.
- Matei Strâmbeanu, căpitan 1698, p. 173, 177.
- Mătești* (Buzău) p. 215, 232—3, 270.
- Mățișești* (Ialomița) p. 103.
- matostat*, platră scumpă, p. 71.
- Matraca, Bița (Bălașa) soția lui Panaiot Matraca, născută Bărbătescu-Cantacuzino, p. 76.
- Mavrocordat, familia, p. 249, 276.
- Mavrocordat Alexandru Exaporitul 1672—1701, p. 248, 252, 254, 268—9, 276, 293, 298.
- Mavrocordat Alexandru Vodă, zis Delibey, 1782—5, p. 278.
- Mavrocordat Alexandru, v. căminar 1814, v. post, 1817, p. 240.
- Mavrocordat Constantin Vodă, 1730—1763, p. XXXIII, 258.
- Mavrocordat, vezi Iacov, Smaranda.
- Mavrocordat, Ioan Vodă, 1716—1719, p. 264.
- Mavrocordat Ioan Vodă, 1743—7, p. 13—14, 265, 278.
- Mavrocordat Ecaterina, soția lui Radu Cantacuzino † 1774, p. 73, 191, 194.
- Mavrocordat Nicolae Vodă 1715—1730, p. XXVII
La fila 14 a unei Liturghii din 1715—1716 găsece următorul pomelnic al lui Nicolae Vodă: Alexandru Voevod i Elena; Iliăș Voevod i Cantacuzine; Dumitrașco Voevod i Ruxandra; Alexandru i Sultana; Nicolae Voevod i Pulheria; Scarlat, Cucoana, Nicolae, Roxandra, Ioan, Casandra, Bălașa, Efrosiņa, Scarlat, Casandra, Constantin, Scarlat, Cucoana, Zoe, Dumitrașcu, Hrisoscul, Asanina, Zamfira, Sultana, Alexandru, Ruxandra, Constantin. (Liturghia este în posesiunea părintelui Petrescu de la biserica Sf. Visarion.
- Mavrodî, familia, p. 249.
- Mavrodin din Mănești, pah. 1628, vornic 1634, soțul Mariei din Bucov, p. 27, 52.
- Mavrodin, vezi Iordache, Iorgache.
- Mavrogheni, familia, p. 277.
- Mavrogheni, Nicolae Vodă, p. 292.
- Mavrogheni Spiridon Pașa, doctor al Sultanelui 1880, p. 253.
- Mavrogordat, familia, p. 276.
- Mavros sau Mavru, familia p. 277.
- Mavros, vezi Ianache, Iordache.
- Mavros Nicolae, general 1853, p. 107, 277. *maslahat*, daraveri, p. 239.
- Mehtupciu, Diamandi, vtori vistier, 1804, p. 15.
- Mehtupciu, Dumitrașcu, șetrar, sluger 1768, p. 14, 15.
- Meletie Macri, ieromonah, 1680, p. 281.
- Meletie Piga, 1590, p. XXV.
- Meletie Sirigul, 1650, p. 246.
- Melinescu, vezi Vasile.
- Melissino, familia, p. XIII, 277. Vezi Mammass
- Melissino, Alexie Petre, general rus † 1813, p. 278.
- Merișanu, vezi Barbu, Stoica.
- metohul de la Constantinopol al Sf. Mormânt*, p. XX.
- merazuri*, moșteniri, p. 129.
- Mialarais, Athenais, soția lui Jules Michelet p. VII.
- Michea sau Michele, zis și Misér-meca, v. vistier, 1618, p. 23, 208.
- Michelet Jules, p. VII.
- Mișunescu, vezi Maria.
- Micul ot Lerești 1663, p. 33.
- Mihăcești* (Saac) p. 21—2, 29—30.
- Mihai Vodă, mănăstirea din București, p. 21.
- Mihai Vodă, legătura lui —, p. XXII, XXV, 2.
- Mihai log. 1451, p. 16.
- Mihai, stolnic 1590, p. 204.
- Mihai (Mihalache) v. stolnic 1614—1620, v. vistier 1623, p. 23—4, 85, 206, 208—210.
- Mihai clucer 1630, p. 211.
- Mihai v. stolnic 1633, p. 213.
- Mihai, v. vistier 1634, p. 27.
- Mihai, v. stolnic 1661—2, p. 114, 144.
- Mihai, fiul lui Stan logofătul, 1671, 1673, p. 227—9.
- Mihai, v. pitar 1692, p. 40.
- Mihai, v. șetrar 1720, p. 123.
- Mihai, paharnic 1779, p. 4.
- Mihai Argetoianu, v. clucer 1659, p. 221.
- Mihai Balasache, v. comis 1819, p. 253.
- Mihai armaș din Bădeni și Baleni, 1620, 1626, p. XXXII, 25, 29—31, 39, 209.

- Mihai, fiul lui Mușat clucer din Balotești, 1674, p. 145.
- Mihai Bărcănescu 1753, p. 154-6.
- Mihai clucer Brătășanu, trei vistier 1674, 1679, p. 57, 145, 178.
- Mihai căpitan din Buești 1703, p. 13.
- Mihai Călinescu, 1750, p. 281.
- Mihai Cantacuzino (Șaitanoglu) 1576, p. XVIII, XX, XXIV, 284-5.
- Mihai Cantacuzino din Mold., v. post. 1621, v. vistier 1622-8, p. XXVI.
- Mihai Cantacuzino v. post. 1668, v. spătar 1674-1703, p. XXX, XXXII, III, 3-4, 10-11, 13-14, 40, 57-8, 60, 76, 98-101, 117, 120-1, 123, 128, 145, 199, 225-7, 230, 233, 265.
- Mihai Cantacuzino v. comis 1714, 1715, biv vel. comis 1725, p. 13.
- Mihai Cantacuzino biv vel. armaș 1748, v. vistier 1755-1766, v. ban, general maior în Rusia 1776, genealogist, p. XXXII-III, 65-9, 73, 102-4, 107, 124, 129, 131, 134, 136, 181, 189, 192-3, 197-8, 278, 296.
- Mihai (Mihalache) Ralache, Cariofil, vtori post. 1707, p. 257.
- Mihai (Miho) roșul și log. din Carlomănești, 1672, 1696, p. 36, 233.
- Mihai Corbeanu, vtori post. 1694-1711, p. 3, 121, 232, 234.
- Mihai Coțofeanu, v. spătar 1631-6, p. 2, 26-8, 52, 213.
- Mihai Drosul, clucer 1674, 1692, p. 145, 230, 232.
- Mihai Fălcoianu, stolnic, era † 1750, p. 69.
- Mihai (Mihăița) Filipescu, v. log. 1823, p. 107.
- Mihai log. Gănescul 1650, p. 55.
- Mihai Grecianu, serdar 1793, 1801, p. 4, 188.
- Mihai Lipoveanu, 1762, p. 103-4.
- Mihai Mano, doctor, socrul lui Grigore Vodă Ghica 1741, p. XXII, 276.
- Mihai (Mihalache) Mano, v. vornic 1811, p. 75.
- Mihai Pagudi 1580, p. 284.
- Mihai Paleologu, împărat 1261-1282, p. X.
- Mihai Popescu, clucer 1741, 1764, p. 38.
- Mihai Prejbeanu, căpitan 1723, p. 176.
- Mihai (Miho) Racotă, v. spătar 1619-1629, v. log. 1630-1640, p. 1-2, 23-5, 32, 52-3, 140, 168, 208-212, 219-220, 226-7.
- Mihai Racotă pah. 1681, p. 189.
- Mihai Racoviță biv. vel. log. 1823, membru în altului divan 1840, p. 125, 241.
- Mihai (Mihalache) Rosetti v. post. 1732, p. 237.
- Mihai post. 1632, Rudeanu, p. XXXII, 24-5.
- Mihai Rudeanu post. 1748, p. 76, 99, 100.
- Mihai ot. Ruși 1451, p. 16.
- Mihai „ „ spătar 1482, p. 18.
- Mihai Topliceanu, era † 1802, p. 72.
- Mihai cămăraș ot. Târgșor (Negoescu-Popescu) 1595, p. 9.
- Mihai post. din Văleni 1632.
- Mihai Vlasto 1641, p. 298.
- Mihalcea vornic ot. Pătărlage (Cădescu) vornic, soțul Despei 1630, p. 21, 212.
- Mihalcea fiul lui Gheorghe log. Cădescu, 1689, p. 159.
- Mihalcea Cădescu, sluger 1684, v. stolnic 1696, 1704, p. 158-161.
- Mihalcea Caragea, ban 1595, p. 246, 254.
- Mihalcea căp. ot. Cartojani 1704, p. 173.
- Mihalcea pah. ot. Cislău 1662, p. 4, 114.
- Mihalcea log. Cocorăscu 1652, clucer 1668, p. 98, 113, 143.
- Mihalcea post. din Cornești 1638, p. C.
- Mihalcea post. 1681, fiul lui Prodan din Purcăreni, p. 172.
- Mihalcea Topliceanu 1745, p. 126-7.
- Mihălcescu (Cădescu) vezi Gheorghe.
- Mihălescu, Costin, serdar, comis 1785, p. 94.
- Mihălescu, Ion, vtori log. 1827, clucer 1843, 1853, p. 94, 107, 175, 179.
- Mihălescu, Scarlat fiul lui Costin, v. sluger în divan 1791, v. clucer 1814, v. log. 1825, 1830, p. 94-5, 175, 256.
- Mihălești*, p. 146.
- Mihalitzi, vezi Filaret.
- Mihnea Vodă Turcitul 1577-1583, p. 267.
- Mihnea, v. spătar 1616, p. 206.
- Mihnea din Bădeni, vistier 1576, p. 20, 202.
- Mihnea, jupâneasa, din Cornești, 1654, p. 2.
- Miho, vezi Mihai.
- Miho negustor 1690 p. 117.
- Milcoveanu, vezi Ivan.
- Milescu, vezi Barbu, Petru, Stoica.
- Milița Despina, soția lui Neagoe Vodă, p. XV-XVI.
- Mimi, chir Ianachi, 1819, p. 77.
- Mincul din Bănești, pitar 1652, p. 141-2.
- minee* 1807, p. 6.
- Minetti, vezi Bartolomeu.
- Mircea comis. 1468, p. 17.
- Mircea Vodă Ciobanul 1545-1559 p. XXI.

- Mirea din Perieți căpitan 1694, p. 12, 14.
Mirea „ „ 1733 v. sluger 1752, p. 12, 14.
Mirea „ „ 1782, p. 15.
Mirelor, vezi Matei, mitropolit al
Miruy, (Vlașca) p. 170, 176.
Miril, muntele, din Prahova, p. 217.
Miroslav, v. log. 1577, 1578, p. 20, 203, 221.
Miroslav, v. vistier 1587 p. 20.
Miroslav, biv. log. 1603, p. 205.
Miroslaveasca, p. 156.
Misermeca, vezi Mihai (Michele).
Misios, vezi Mișoglu.
Mislea, mănăstirea, p. 108—110, 243.
Mișoglu, vezi Alexe, Ștefan,
Mișoglu, Ioan, 1820, p. 278.
Mișoglu, familia, p. 278.
Mitreă v. pitar 1640, p. 53. Acelaș ? p. 1, 26, 28.
Mitreă v. comis. 1570, 1573, v. vistier 1576—7,
v. vornic 1578, 1595, p. 19—20, 51, 185,
202—4.
Mitreă Rudeanu, post. 1633, p. 275.
Mitrofan III, patriarh 1566, p. XIX—XXI.
Mitrofan Calerghi, arhimandrit în Mold. 1734.
p. 253.
Mocoști (Buzău), p. 56, 157.
Mogoș, v. log. 1530.
Mogoș vornic ot Căciulați 1616, p. 207.
Mogoșoia sau Mogoșești, p. 4, 212.
Mogoșescu, vezi Dumitru, Matei, Ghiorma, Valcu
Vasile.
Moise căpitan za Roșii 1656, din Pătârlage
(Cândescu) p. 158.
Moisica (Buzău) p. 156.
Molnar, Ion doctor 1807, p. 6.
Montferrat, Paleologii de,—p. XII.
Mora, Dumitru clucer 1780, p. 38.
Morona, familia, p. 278, vezi Panaiotache.
Moruzi, familia p. 247, 278—9.
Moruzi, vezi Adamache, Antioh, Constantin,
Gheorghe, Ianache.
Moruzi, Alexandru Vodă 1793,—p. 293.
Moruzi Constantin Vodă 1777,—p. 293.
Moruzi, Hagi Savul, 1640, p. 267.
Moschetti Gheorghe 1620, p. 256.
Mosco (Hagi—), familia, p. 280.
Mosco, Ioan, 1736, p. 63—4.
Mosco, Ioan, pah. 1793, v. vistier 1808, p. 280.
Moțoc, log. 1607, p. 205.
Movilă, vezi Luxandra, Constantin.
Movilele, ce se zic Podețe, p. 153.
Mozalôs Gavrăs 1563, p. 247.
Muja din Ratești 1629, p. 141.
Muja, clucer 1674, p. 145.
mumbașir, agent de execuție, p. 196.
Murezini. vezi Panaiot.
Mușat, clucer 1628, v. stolnic 1630, p. 210, 212.
Mușat pah. 1662 Balotescu, p. 143.
Mușceleni, vezi Dragomir, Isar, Ivan.
Muselim, familia, p. XXI. XXIV. 249, 251,
284—5. Vezi Balasache, Paleologu.
Muselim, vezi Constantin, Dionisie, Gheorghe.
Musuri, familia, p. 246.
mutcaluri, echivalentul caratului de azi, p. E.
Muzaki, familia, p. 274.
Muzalon, familia, p. 248. Vezi Mozalôs.
Nan din Bărbătești, fiul Oprei din Mănești, 1595
1620, p. B. C. 210.
Nania din Budișteni, iuzbașa 1662, p. 143.
Nanov (Teleorman), p. 171—2.
Năsturel, vezi Constantin, Cazan, Radu, Șerban,
Toma.
Năsturel-Herăscu, Constantin, membru la înaltul
divan 1843, p. 175—182.
Neacșa din Boleasca, soția lui Gheorghe din
Măgureni și a lui Ghiorma Alexeanul,
1640, p. 55, 113, 137.
Neacșa (Necșuța) Bucșanu, soția lui Neagoe Vă-
cărescu și a lui Neagoe fiul lui Antonie
Vodă din Popești, p. 116.
Neacșa din Drăgoești 1560, p. 211.
Neacșa Măneasca, 1650, p. C. 119.
Neacșa din Slătioare (Băleanu), soția Bucșanu-
lui, 1620, p. 110.
Neaga din Vlădești și Popești 1685. soția lui
Calotă Bozianu, p. 36, 39.
Neagoe Vodă 1520, p. XV—XVI.
Neagoe stolnic 1451, p. 16.
Neagoe comis 1465, p. 17
Neagoe Borcev, vornic 1465, 1468, 1482, p. 17—18.
Neagoe (Neagu), stratornic 1492, p. 18.
Neagoe, v. vornic 1570, p. 19, 185.
Neagoe, v. log. 1576, p. 202.
Neagoe log. 1619, p. 209.
Neagoe v. pah. 1632, p. 141.
Neagoe v. post. 1657, 1659, p. 221.
Neagoe (Negoiță) vistier 1674, p. 145, 178.
Neagoe log. 1674, p. 145.

- Neagoe, căpitan 1678, p. 3.
Neagoe din Buciumeni, clucer 1650, p. 113.
Neagoe (Neagu) Buescu comis 1660, p. 13.
Neagoe (Neagu) Buescu 1733, p. 14.
Neagoe Căplescu căpitan 1656, p. 66.
Neagoe (Doicescu) ot Vai de ei, post. 1650, p. 13.
Neagoe (Neagu) din Negoești, fratele lui Antonie Vodă din Popești, v. agă 1629, p. 39. 121, 141.
Neagoe (Neagu) din Negoești, fiul lui Antonie Vodă, post. 1674, p. XXXI, 116, 145.
Neagoe vel vornic 1529, tatăl lui Tudosie banul din Periș, p. 167, 201.
Neagoe Săcuianu, v. clucer 1665—9, v. post. 1669, v. vornic 1669—1674. v. ban 1674—1679, p. 34, 37, 55—7, 89, 98, 144, 222—3, 225, 228—9.
Neagoe (Negoiță) Tătăranu, vornic 1677, p. 115.
Neagoe Topliceanu, căpitan 1691, v. pitar 1711 v. stolnic 1715, v. clucer 1715, 1717, p. 61, 108, 178, 234.
Neagoe (Negoiță) Văcărescu, 1680, p. G. 275.
Nectarie, patriarh de Ierusalim 1666, p. 54.
Nectarie, mitropolit 1811, p. 242.
Necula, vezi Nicolae.
Neculescu, vezi Alexe, Iordache. Constantin.
Neculescu Alecu, v. clucer 1822, p. 81, 95—6, 292.
Neculescu Hristodor, pah. † 1830, p. 5.
Nedelco, v. vornic, 1562, 1570, p. 168, 185.
Nedelco, pah. ot Blagodești, 1664, 1666, p. 34—5.
Nedelco Boteanu, v. stolnic 1632, v. clucer 1634, 1636, p. 27—8, 52, 141, 214.
Nedelco, post. ot Hurezi, 1657, p. 33.
Nedelco, pah. 1696 (Popescu) p. 38.
Nedelco, log. 1652, din Prisiceni, p. 141.
Nedlea (Prahova), zisă Chesarul și Paleologa, p. 107.
Negoești (Prahova), vezi Mihai din Târgșor, Neagu, Popești, Pană, Paraschiv, Radu, Stanciu.
Negrași (Vlașca) p. 76—7.
Negrea ot Ruși, portar 1570, p. 19.
Negrea post. 1570, p. 233.
Negrușasca (Ialomița), p. 68.
Negrușca, vezi Glodeanu.
nemestii, dependențe, p. 41.
Nenciul din Mănești, vornic 1626, 1635, p. C. 27.
Nenciulescu Alexandru, v. vornic 1825, v. vist. 1838, p. 96, 125, 138, vezi Constantin.
- Neișor* (Ialomița) sau Armășești, p. 68, 123.
Vezi Lepădat, Sintion, Stan.
Neișor, Piscă din —, 1635, p. 27.
Neișor, Mihai fiul lui Vlad din —, 1689, p. 116.
Neișor, Ilie iuzbașa din —, 1689, p. 116.
Neișor, Hrizea strejar din —, 1696, p. 118.
Neișor, Ioniță căpitan 1778, p. 27.
Neișor, Constantin biv vel sluger 1827, p. 182.
Neniul, vezi Constantin.
Neofit, mitropolit 1744 văr bun cu Hagi Manole Melissino (Urechia VIII 225) p. 42—5, 90.
Neofit, episcop Buzău 1772, p. 160.
Neofit, episcop Râmnic 1795, p. 200.
Neofit Lahovari, mitropolit de Paros și Naxos 1780—1810, p. 271.
Neofit Notară, epitrop al Sf. mormânt 1684—1707, p. 281.
Nestor log. 1607, p. 205.
Nestor, v. cămănar 1804, v. clucer 1814, v. log. 1820, p. 8, 134, 194, 196—7.
Nestor Nicolae, serdar 1853, p. 151, 199.
Nevridi, familia, p. 245.
Nica, grec, v. vistier 1603—1610, v. log. 1613—1618, p. 22, 168, 205—8, 246.
Nica Bucșanu, vâtaf 1668, 1673, p. 35—6.
Nica Grădișteanu, sluger 1661, clucer 1668, ceauș za aprozi 1669, v. armaș 1674. p. 57, 145, 170—1, 222, 224—5, 227.
Nica din Săteni 1664, căpitan 1668, p. 34, 224—5.
Nica Nicolae, serdar 1827, p. 147, 182.
Nico Papa zaraf 1710, p. 275.
Nicolae, biserica Sf. —, din București, p. 43. XXXII.
Nicolae, biserica sf. —, din Târgoviște, p. 282.
Nicolae Vodă Pătrașcu, fiul lui Mihai Viteazul p. XXVIII, 2, 24, 43, 227.
Nicolae (Nicula) de la Ianina, v. vist. 1616, 1629, † 1632, frate cu Vasile vistier, p. 140, 174, 206, 211, 213, 214. A avut fiu pe Dumitrașco.
Nicolae (Necula) v. post. 1618, 1619, v. spătar 1621, 1624, ginerile lui Pană vistier, p. 214.
Nicolae (Necula) Catargi (probabil acelaș ca precedentul), caimacam al lui Gavril Movilă și agent muntean la Poartă 1623, fuge în Moldova 1632, ca biv vel spătar, p. 23—4, 208, 214.
Nicolae (Nicula) v. pitar 1652, 1654, p. 142—3, 218—219.

- Nicolae, biv ceauș spătăresc 1782, ginerele lui Arion, p. 69.
- Nicolae Bărsescu, v. stolnic 1775.
- Nicolae Bozianu, șetrar 1721, p. 36.
- Nicolae Brâncoveanu, v. clucer 1762, v. vistier 1779, v. ban 1795, v. log. 1799, p. 4, 14, 147, 154, 187, 190, 266.
- Nicolae Sc. Caragea, log. al Patriarhiei 1733, p. 255.
- Nicolae Vodă Caragea, v. cămăraș, 1754, v. post. 1763, domn 1782, p. 255.
- Nicolae Catargi, capichehaia 1650, biv. vel vist. Mold. 1659, p. XXVI, 214.
- Nicolae (Nicolache) Cernovodeanu (Dainari) biv vel medelnicer 1752, 1758, v. pah. 1760, p. 67, 187—8, 260, 265.
- Nicolae (Necula) Cocorâscu, post. 1668, p. 98.
- Nicolae (Necula) Damian, vătaf și căpitan za margine 1695, p. 41.
- Nicolae Dedulescu, pe la 1780, p. 270.
- Nicolae Dimăchi, biv vel spătar 1814, p. 260.
- Nicolae Draco Sutzu, post. Mold. 1753—4, † 1769, p. 269, 295.
- Nicolae Dudescu, v. clucer 1760, v. vornic 1776, v. ban 1779, v. log. 1783, p. 07, 124, 156, 162, 190.
- Nicolae ot Epurești, pah. 1629, 1632, p. 141, 212.
- Nicolae Filipescu, v. log. 1795, v. vornic 1799, p. 99, 101, 124, 163, 188, 200, 271.
- Nicolae (Necula) Glogoveanu 1692, p. 232.
- Nicolae Hangerli v. hatman 1793.
- Nicolae Hrisoscoleu, v. comis 1751, p. 91, 270.
- Nicolae Hrisoverghi, v. stolnic 1594, p. 240.
- Nicolae Lipănescu, treti vistier 1790, p. 73.
- Nicolae Lipoveanu, polcovnic 1764, p. 47, 103-4.
- Nicolae Mano, doctor, mare log. al patriarhiei 1777, p. 270.
- Nicolae Obedeanu, serdar 1785, p. 96, 270.
- Nicolae Ramadan, zis și Paleologu, comis muntean 1628, v. post. și vistier Mold, 1650—8, p. 168, 211, 284, 289.
- Nicolae Rosetti, v. pah. 1718, 1720, v. clucer 1723-4, v. spătar 1751, p. 41, 61, 89, 91, 123.
- Nicolae Rosetti, v. vornic Mold. 1779, p. 156.
- Nicolae Rosetti-Roznovanu, v. vistier Mold. † 1806, p. 269.
- Nicolae Rudeanu 1799, p. 100, 200.
- Nicolae Scanavi, 1786, v. post. caimacam Craiovei 1815, p. 292.
- Nicolae Scordili, doctor, 1739, p. 292.
- Nicolae Silivriano, pah. 1758, p. 14.
- Nicolae (Necula) Sofiano, v. pah. 1666, 1669, p. 55—6, 89.
- Nicolae Știrbei, 1750, p. 43.
- Nicolae Sulgearoglu, v. post. 1819, p. 293.
- Nicolae Sutzu, v. comis 1814, v. spătar 1817, p. 240.
- Nicolae Topliceanu, biv vel pitar 1793, p. 129.
- Nicolae (Necula) Țigănescu, log. 1662, p. 143.
- Nicolae Ventura, ispravnic Bacău 1754, p. 297. *nimtea*, scurteică cu mâneci p. 29.
- Nișcoleni* (Saac ori R. Sărat), p. 65.
- Nișcoveni*, p. 202.
- Niță, aga —. fondatorul bisericii Sf. Vineri din Buc., p. 35—7.
- nizam*, regulament, p. 48.
- Notară, familia, p. 248, 281.
- Notară, vezi Constantin, Dositei, Dumitru, Irișant, Luca, Neofit, Toma.
- Nucel*, mănăstirea, p. 2, 18, 25, 32, 39.
- Nucșor* (Mușcel) p.
- Oancea, post. din Lerești 1619; p. 24.
- Oancea log. 1634, p. 52.
- Obedeanu, vezi Constantin, Nicolae, Petru.
- Obedeanu Grigore, clucer 1839, la înaltă curte 1854, p. 80, 127.
- Obislav, vezi Hamza.
- Obrenovici Miloș, 1839, p. 8.
- O' Donnell, contele Henri, general, soțul Leopoldinei Cantacuzino 1760, p. 84.
- Ojogeni* (Ialomîța), p. 110—113, 115, 117, 125.
- Olănești, vezi Goran, Constantin, Stanciu.
- Olănescu Pană, pah. 1853, p. 150.
- Olleni* biserică —, din Buc. p. D. 38.
- Ollenița* (Ilfov), p. 34, 38, 68.
- Opran, Gheorghe serdar 1834, p. 8, 175.
- Oprea, v. spătar 1548, p. 201.
- Oprea din Mănești și Bărbătești, log. 1591, p. B. C. XXXI.
- Oprea log. din Rătivoești 1607, p. 205.
- Orăști*, vezi Fierea, Ivașco, Pădure, vezi p. 22.
- Orbeasca* (Teleorman), p. 89, 236.
- Orboești* (Ialomîța) p. A. 4—5, 9, 110, 119, 126.
- Vezi Stroe, Tudor.
- Orhan, sultan, p. XIII.
- Otetelișanu, vezi Constantin, Drăghiceanu, Ilie. Papa.
- Ovrei*, vezi Isac ovreiu, Solomon.

- Pade*, vezi Stanciu din.
Pădure log. 1543, p. 19.
Pădure vel. pitar 1674, p. 230.
Pădure Crețulescu post. 1666, p. 83—9.
Pădure ot Lazuri, pah. 1636, p. 313, 233.
Pădure din Orăști 1625, p. 25—6.
Pădure dela Săcueni. stolnic 1616, p. 207.
Pagudi, vezi Mihail.
Pahule, vistier 1451, p. 16.
Paianu, vezi Zoe.
Paindur, vezi Vasile.
Paisie patriarh de Ierusalim sec. XVII-lea, p. 55.
Paladă, familia, p. 282.
Paladă. vezi Acachie, Andronache, Gherasim, Iordache.
Paladi, Teodor, inginer 1835, p.
Palamida: familia, p. 245.
Paleologa, vezi Nedelea.
Paleologu, din familia Guliană, v. armaș și ispravnic de margine 1739, p. 264, 285, 290.
Paleologu, vezi Grigore Guliano, Sguromali-Teodor.
Paleologu, familia, p. XII. 246—9. 282.
Paleologu, fiul lui Muselim, 1561, p. 284.
Paleologu, Alexandru, sol tătăresc 1598, p. 284.
Paleologu, vezi Andronic, Chiriță Dumitrache. Iacov, Manuil, Mihail, Pavel, Toma.
Paleologu Constantin † 1453, p. 282.
Paleologu, Constantin 1563, p. XXI. 284—5.
Paleologu, Dimitrie † 1471, p. 282.
Paleologu, Ioan, † 1449, p. 282.
pambriu stofă de lână, p. 78.
Pană, vezi Panait.
Pană (greco) v. comis. 1595, v. vist. 1601, 1613, p. 51, 204, 206, 214.
Pană, cupeț 1659, p. 221.
Pană, v. stolnic 1669, p. 144, 225—6.
Pană. fiul lui Drăghici din Bărbătești și Mănești 1628, 1638, 1640, comis 1650, p. B. C. 113.
Pană Filipescu, vtori. log. 1651, v. stolnic 1653, v. pah. 1654, v. spătar 1657, p. XXVIII, XXXII. XXXIII. 2, 27, 56, 59, 114, 143. 217—221.
Pană Filipescu, v. vornic 1779, v. ban 1783, p. 162, 186—7, 190.
Pană Leurdeanu, post. 1668, p. 225.
Pană din Negoești și Popești, pah. 1697, v. comis 1707, v. stolnic 1711, v. ban 1717, v. vornic 1718, p. 121, 123, 178.
Pană Parepa ot Stăncești, 1653, 1663.
Pană Pepano 1650, p. 254.
Pană din Togozeni, părcălab 1686, 1691, p. 115—117.
Pană Țigănescu, log. 1695, 1698, p. 117, 120.
Panait sau Panaiot, vezi Pană.
Panait, v. stolnic 1613, p. 206.
Panaioti, fost capichehaia 1680, p. 171.
Panaiot, vameș 1667 p. 224.
Panaiot, v. camaraș al ocnei domnești 1698, p. XXXIII.
Panaiot sau Panaiotache Vizantiul, grămatic, primicer, 1714, p. 272.
Panaiotache, vezi Dimitrie, Iordache.
Panaiot, fiul lui Matei Fărcașanu, zis și Linceanu, din Caracal 1794, p. 71.
Panaiotache Halepli, v. comis. 1752, p. 266.
Panaiot Grecul ot. Lerești 1663, p. 34.
Panaiot Nicusis Mamonă 1670, p. XVII. 248, 273, 279.
Panaiot Murezini, cămăraș pe la 1740.
Panaiot (acelaș ?) de la Ianina, cămăraș, ginerele lui Ianache Văcărescu.
Panaiot, fost cărciumar la Țarigrad, v. armaș în Mold. 1716.
Panaiot. v. agă Mold. 1741.
Panaiotache Mamonă 1706, p. 274.
Panaiotache (acelaș ca precedentul ?) v. sluger v. pah. 1720, 1723, 1724, p. 41, 61, 123.
Panaiotache Morona, vel. ușer Mold. 1674, v. post. 1691—1707, p. 278.
Panaiotache (Velișco?) v. sluger, capichihăia 1740, p. 278.
Panaioti Papa 1749, p. XXIII. 13.
Pandele. v. post. 1628 p. 168.
pandișpanii, point d'Espagne, dantelă, p. 70.
Pangratie, v. vistier 1595, p. 51.
Pantaleon Caliarhi, medicul lui Brâncoveanu, p. 253.
Pantazi Primichiriu, biv vel. căp. 1725, medelnicer 1738, era † 1749, p. 13—14, 62.
Pantelimon Ligaridi 1650, p. 246.
Papa, vezi Nico, Panaioti.
Papa, vel. sluger 1660, 1661, 1673, p. 54, 114, 228.
Papa, vel. comis 1665, 1668, 1669, p. 34, 98, 144, 222—3, 225—6.
Papa, vel. vistier 1671 p. 227.
Papa, fiul Buzincăi, pah. p. 2 (greșit Pană) 219 (idem) 220, 226.
Papa, pah. 1684, soțul Nedelei, p. 115.

- Papa, fiul lui Diicu Buicescu, post. 1668, v. comis 1681, v. pah. 1685 p. 53, 224, 230.
- Papa Grecianu, v. log. 1619, v. vornic 1623, p. 23—5, 140, 208—211.
- Papa Grecianu vtori vistier 1674, p. 178.
- Papa Otetelișanu, v. căp. za lefegii 1696, p. 12.
- Parà, log. 1628, 1632. v. comis 1644, p. 140—1.
- paradosi*, a—, a predà, p. 92.
- Părăianu, vezi Hamza, Barbu, Danciu.
- Paraschiv, v. post. 1587, p. 20.
- Paraschiv, post ot. Boleasca, pe la 1610, p. 21—2, 207.
- Paraschiv din Băleni, armaș 1617, p. 22, 24.
- Paraschiv, căpitan 1686, p. 231.
- Paraschiv (Hagi) Căpălescu, fiul Ghiormei post. ot Cocorăști, 1705, 1728 p. 66, 107, 122.
- Paraschiv Cocorăscu, log. 1628, 1632 p. 98—9, 101, 141, 210—211, 219.
- Paraschiv (din Negoești și Popești) ceauș 1602, p. 114.
- Paraschiv din Togozeni, vornic 1640, 1650, p. 110—113.
- Paraschiv pah. 1810, p. 7.
- Pardalos, Nicolae, stolnic 1837, clucer 1839, p. 107, 157.
- Parepa, vezi Pană.
- Parma*, vezi Francisc Farnese, duce de.
- Pârscov* (Buzău) p. 159, 160.
- Pârșcoveanu, vezi Iordache, Maria, Preda, Stanca Ștefan, Trufandă, Zoe.
- Pârșcoveanu, Dumitrana, soția lui Farfară 1794, p. 71.
- Partenie, patriarh 1648 p. 276.
- Partenie, patriarh de Ierusalim sec. XVIII-lea, p. 56.
- Pârș, v. spătar 1616—1618, p. 22, 168, 207—8.
- Pârșin, grec, 1577, p. 20.
- Pârvan, trei vistier 1695 (Călinescu) p. 3, 12—13, 117, 129.
- Pârveu, v. log. 1590, p. 204.
- Pârveu, vistier 1657, p. 221.
- Pârveu, cămăraș 1681, p. 230.
- Pârveu, vtori vistier 1674, p. 145.
- Pârveu, vtori log. 1674, p. 230.
- Pârveu Cămpineanu, v. căp. za lefegii 1733, p. 178.
- Pârveu Cantacuzino, vtori log. 1686, v. stolnic 1688, 1692, 1697, p. XXIX, XXXI—II, 40, 58, 60—1, 65, 77, 80, 100, 108—9, 120, 128, 137.
- Pârveu Cantacuzino 1695, post. 1709, 1715, v. serdar 1741, v. stolnic 1745 † 1751 p. 61—2, 65, 98—9, 108—109, 128, 130—1, 191—2, 199.
- Pârveu Cantacuzino, v. clucer za arie 1745, v. medelnicer 1754, biv. vel log. 1760, v. vornic 1762, p. XXXII, 56, 67—8, 104, 154, 265, 270, 282.
- Pârveu Căpălescu, era † 1757, p. 66.
- Pârveu Craiovescu, v. vornic 1487, 1492, 1499, 1508, p. 18.
- Pârveu Crețulescu, post. 1680, vătaf 1697, p. XXXII, 118—119, 172.
- Pârveu Fărcășanu, log. 1689, p. 2, 172—3.
- Pârveu ot Juguri, log. 1627, p. 210, 233.
- Pârveu ot Lazuri, log. 1613, p. 205—7, 210.
- Pârveu Popescu, post. 1766, p. 174.
- Pârveu Rudeanu, log. 1630, p. 24.
- Pârveu Vlădescu, fiul lui Tudoran Pitar, spătar 1648, p. XXVIII.
- Pascalii, vtori vistier, 1793, p. 188.
- Pășcanu, vezi Iordache Cantacuzino.
- Pătărlage, vezi Candescu.
- Pătrașcu, vezi Petru.
- Păun, cupeț 1659, p. 221.
- Pavel Paleologu; la curtea lui Eremia Movilă. p. 284.
- Pavel (Pavlache) Caragea, spătar 1631 și ban în Munt., capichehaia Mold. 1646, p. 254.
- Pavel (Pavlache) Popescu, log. 1661.
- Pavlache, vezi Pavel.
- Pêcheux d'Herbenville 1841, p. VI, 81—2.
- Pencovici State, lipscanul 1804, p. 6—7.
- Pepano, vezi Pană, Dimitre.
- Perboyve, preceptor al lui G. Gr. Cantacuzino 1845, p. VII, 82.
- Perdicari, familia, 246, vezi Dumitrache.
- Perieși*, vezi Iordache ot —, Constantin, Mirea.
- Perieșeni, boeri, vezi p. 5, 13—15.
- Periș*, p. 88.
- Periș, vezi Neagoe vornic, Socol, Teodosie.
- Perșianò, vezi Alexandru, Manolache.
- Petrache, vezi Petru.
- Petru Vodă cel Bun (Pătrașcu) 1553—7, p. 20—1, 111.
- Petru Vodă Cercel, 1583—5, p. 22.
- Petru Vodă Șchiopu al Mold. 1582—1591 † 1594, p. XIX, XXIII, 267.
- Petru, v. spătar 1587, 1607, p. 20, 205.
- Petru, spătar 1590 (probabil același) p. 204.

- Petru, v. sluger 1662, p. 144.
- Petru (Pătrașcu) v. căpitan za lefegii 1689, p. 173.
- Petru (Petrache) clucer za arie 1795, p. 100, 140, 199, 200.
- Petru (Petrache) Arion, ispravnic Dâmbovița 1817, p. 76.
- Petru, clucer 1632, fiul lui Aslan vornicul (Hrisoverghi?) p. 26, 30, 216.
- Petru din Bădeni, 1692, p. 232.
- Petru (Pătrașcu) Bălăcianu, clucer 1652, cupar 1660, 1662, v. șetrar 1669, p. 54, 88, 141—2, 225.
- Petru (Pătrașcu) Bilăcianu, post. 1720, p. 90.
- Petru Băleanu, biv vel log. 1587, p. 20, 22, 25.
- Petru Băleanu, post. 1634, pah. 1637, vtori vis-tier 1643, sluger 1644, 1650, p. 23, 26—7, 29—33, 37, 111—113. Fii săi 1668, p. 35.
- Petru (Pătrașcu) 1628, post. 1640, fiul lui Drăghici spătar din Bărbătești și Mănești. p. B. C.
- Petru (Pătrașcu) Brezoianu, căpitan 1691, șetrar 1703, v. serdar 1709, v. vornic 1715, p. C. D. 116, 118, 173, 178, 233.
- Petru (Pătrașcu) Bucșanu, post. 1626, 1632, p. 25—6, 110, 112.
- Petru (Pătrașcu) Bucșanu, post. 1646, 1650, 1661, v. căpitan 1667, 1672, p. C. G. 3, 33, 37, 39, 113, 116, 119—121.
- Petru ot Pătârlage (Căndescu) post., iuzbașa 1668, p. XXXI, 224.
- Petru (Pătrașcu) ot Cârstești pah. 1638, p. C.
- Petru (Pătrașcu) ot Cârstești (ori Conțești?) 1664, 1666, p. 34—5.
- Petru (Petrache) Depasta, doctor și cronicar 1739, p. 260.
- Petru Duca, pârcaľab de Soroca 1739, p. 261.
- Petru (Petrache) Duculeț, v. cămăraș 1753, v. post. 1762, p. 261.
- Petru (Petrache) Lahovari, 1786, p. 6—7, 271.
- Petru Milescu, log. 1674, 1676, p. 38, 145.
- Petru Obedeănu, v. sluger 1715.
- Petrescu, familia, p. 267.
- Petrescu, Nicolae V., pitar 1840, p. 109.
- Petroșani* (Teleorman?) p. 74, 76, 156.
- Petroșani* sau *Petroșița* (Prahova) p. 65, 154—6. Vezi *Stauciu*.
- Petrov, sovetnic 1835, p. 125.
- Petrovici, chir, 1820, p. 78.
- Pietrile* (Vlașca) p. 56, 7.
- Piga, vezi *Meletie*.
- Piscul* (Vlașca) p. 147, 230 (Pluscul?).
- Pleșcoi* (Buzău?) p. 159.
- Plagino, vezi *Hurmuzi și Hurmuzaki*.
- Plagino, familia, p. 285.
- plocat*, invelitoare, p. 93.
- Ploești*, p. 216.
- Podete*, vezi *Movilele*.
- Poenaru, vezi *Barbu Dumitrașcu, Preja, Voi-chița*.
- pohodnic*, hăț, ham, p. G.
- Poiana Mărului*, mănăstirea, p. XXXIII, 72, 79, 101, 138, 193, 200.
- Poiana* (Dâmbovița) p. C.
- Poieni* (Vlașca) p. 234.
- Policrat Camerinos 1593, p. XXII.
- Polihronic, serdar 1827, p. 107.
- Polizache, fiul lui Dimitrie Polizu, stolnic, 1818, căminar 1834, p. 5—8, 286.
- Polizache, vezi *Polizo*.
- Polizo, familia, p. 286.
- Polizo, Dumitru, pitar 1788, serdar 1811, pah. 1818 † 1821, p. 5—8, 15, 286.
- Polizo Lampanițoiu, negustor în Mold. 1786, p. 286.
- Polovragi*, p. 209.
- pomelnicul* mănăstirei Argeș, p. XV.
- Popaz, vezi *Dumitrache*.
- Popești* (Ilfov) p. 243.
- Popești* (Vlașca), biserică din —
- Popești, mai multe neamuri, p. 38.
- Popești, vezi *Antonie, Balea, Calotă, Cârstea, Coman, Constantin, Cosma, Gheorghită, Ghidul, Iordache, Mainea, Mihai, Neaga, Neagu, Nedelcu, Negoești, Paraschiv, Pârnu, Radu, Șerban, Stan (State), Toader*.
- Porfirita, vezi *Ianache*.
- Potočeni*, vezi *Radu* din —
- Preda, fiul *Buzincăi comis*, sluger 1640, p. 2, 32, 56, 219, 220, 226.
- Preda, v. sluger 1671, v. stolnic 1672—4, p. 145, 227—230, 255.
- Preda, fiul *Jipii* aģa, 1687, p. 99, 101.
- Preda ot *Albești* (Grecianu) vtori spătar 1625, p. 24—5.
- Preda, fiul lui *Mihai* armașul din *Bădeni și Băleni*, 1620, p. 209.
- Preda *Bozianu*, pah. 1603, p. 204.
- Preda *Bozianu*, căpitan, 1672, p. 36.
- Preda *Brâncoveanu*, v. spătar 1632—1643, v. clucer 1647, v. vornic, 1653—1663, p. 2,

- 26, 28—32 112, 142—3, 213, 215, 216, 218, 219, 221—3.
- Preda Brătășanu, v. pitar 1689, p. 39, 232.
- Preda Bucșanu ot Mănești, post. 1637, comis 1650, v. log. 1659, v. vornic 1660, v. ban 1661, † In lupta de la Leva 1664, p. C. 54, 113, 114, 144.
- Preda Buzescu, v. stolnic 1601, v. ban 1603, 1607, p. 20—1, 26, 205, 209, 211.
- Preda din Cornești, post. 1638, p. C.
- Preda Drugănescu, biv vel căp. za Slatina 1730, vornic za Târgoviște, p. 42.
- Preda sluger (Grecianu) zis Floricoiu, ginerile lui Mihai Viteazul, p. 26, 140.
- Preda, căp. din Gherghița, 1697, 1701, 1718, p. 118, 120, 123.
- Preda post. din Lazuri, 1627, p. 210.
- Preda post. Lerescu 1673, p. 229.
- Preda Pârșcoveanu, vtori spătar 1681, v. clucer za arie 1699 p. 145, 172.
- Preda Poenaru, v. stolnic 1662, p. 54, 222.
- Preda din Prooroci, v. căp. za dorobanți 1689, p. 173.
- Preda Știrbei, post. pe la 1670, p. 275.
- Predeal*, moșia p. 243.
- Predeal*, schitu, p. 108. 128, 239.
- Prededici Ion, inginer 1844, p. 138, 200.
- Prejbeanu, vezi Mihai, Luxandra Văcărescu, Vintilă.
- Privoieni* (Mușcel) p. 243.
- Primichiriu, vezi Pantazi.
- Prisiceni, vezi Nedelco.
- Priviți*, p. 231.
- Prodromul*, mănăstirea, p. 241.
- pronomion*, privilegiu, p. 180.
- Prooroci* (Olt și Romanți) p. 107. Vezi Preda.
- Provița*, mănăstirea, p. 189, 198.
- Prundu* (Vlașca) p. 52.
- Pseudo Dorotei, exact Ierotei al Monembasiei. † 1594. p. XIX. XXII.
- Pulheria, născ. Ciuchi, doamna lui Nicolae Vodă Mavrocordat, p. 258.
- Pupezeni* (Ialomița) p. 42.
- Purcăreni* (Teleorman) p. 172. Vezi Mihalcea.
- Putineiu* p. 61.
- Băceni** (Teleorman) p. 76:
- Racotă, vezi Dima, Fierea, Ghinea, Grăjdana, Leca, Miho (Mihai), Toma.
- Racotă, Ioniță post. 1806, biv. treti log. 1823, p. 133. 136, 194, 196.
- Racotă, Pârveu 1814, p. 196.
- Racotă, Scarlat, sluger 1844, 1859, p. 139, 200.
- Racotă, Dumitrache, pitar 1844, 1859, p. 107, 139, 200.
- Racoviceanu, Ion, parucic. 1844, 1853, p. 108, 138—9.
- Racoviță, vezi Dumitrașcu, Ioniță, Mihai.
- Racoviță, Constantin Vodă al Mold. 1749—1753, p. 292.
- Racovița* (Dâmbovița) p. 16—18, 49, 50.
- Radu Vodă, mănăstirea zisă și Troița, din Buc. p. D. 117, 119.
- Radu Vodă, Șerban 1602—1611, p. XXXI. 2.
- Radu post. Bidiviu 1560, p. 21, 111, 211.
- Radu, stratornic 1452, p. 16.
- Radu, stratornic 1492, 1494, p. 18, 200.
- Radu, v. post. 1529, p. 167, 201.
- Radu, spătar 1529, p. 167, 201.
- Radu, vel. comis. 1548, p. 201, 204.
- Radu Pașadia, v. log. 1548, p. 201.
- Radu, stolnic 1556, p. 184.
- Radu, v. log. 1568, p. 202.
- Radu, v. comis. 1581, 1587, p. 20, 203.
- Radu, log. 1623 p. B.
- Radu Staicuța, log. 1632 p. 26
- Radu v. vistier 1632, 1634, p. 26; 52.
- Radu, căminar 1652, p. 142.
- Radu, vistier 1652, p. 142.
- Radu v. agă 1652, p. 142.
- Radu v. vornic 1670, p. 170.
- Radu, vtori log. 1672, 1673, 1681, p. 37, 228—230.
- Radu, biv vel serdar 1779, p. 4.
- Radu (Răducanu) fiul clucerului Dumitrache biv treti log. 1803, serdar 1822, pah. 1832 p. 73, 135, 157, 194.
- Radu, spătar 1576, fratele Mihaii din Bădeni, p. 202.
- Radu Balasăche, v. clucer 1752, p. 252.
- Radu Balasache, medelnicer 1775, p. 252.
- Radu post., fiul vitreg al lui Petru I Băleanu, 1610, p. 23.
- Radu Băleanu, clucer 1600, p. 24—5, 28.
- Radu din Bărcănești, log. 1650, p. 113.
- Radu Bărcănescu, v. pah. 1777, p. 99, 155, 199.
- Radu Brezoianu 1758, p. 67.
- Radu din Buari, 1529, p. 167.
- Radu Bujoreanu, 1743, 1751, p. 40. 89—90, 237.

- Radu Buzescu, v. clucer 1605—1607, p. 20—1, 193, 205, 211, 254.
- Radu Buzescu, v. ban 1633, 1636, p. 28, 212—213, 226.
- Radu din Călcești, vel vâtaf 1541, p. 167.
- Radu Câmpineanu 1733, p. 179.
- Radu Mihalcea (Cândescu), v. comis 1631—1657, p. 2, 26, 30—2, 53, 112, 142—3, 215—216, 218—221, 223.
- Radu Cantacuzino, beizadea 1735, p. VII, XXXIV—V, 62—4, 81, 271.
- Radu Cantacuzino, v. comis 1712, v. spătar 1714, † 1715, p. 13, 62, 65—7.
- Radu Cantacuzino, post. 1745, v. stolnic 1760, v. clucer 1765, colonel cneaz în Rusia † 1774, p. 68—9, 73, 83, 98, 154, 191.
- Radu (Rodion) Cantacuzino, polcovnic rus 1827, general cneaz 1849, p. 83, 107.
- Radu spătar 1662, Cârtescu, p. 114.
- Radu post. din Cepturoaia 1620, p. 209.
- Radu Cocorăscu, vtori vistier 1631—6, v. vistier 1637—1641, v. log. 1642—1659, p. D. I. 3, 5, 26, 28, 30—2, 53—4, 111—113, 121, 128, 142, 214—219, 221.
- Radu Cocorăscu, v. clucer za arie 1662, v. medelnicer 1678, p. 3—4, 88, 114.
- Radu Stanovici Crețulescu, vtori log. 1646, v. log. 1662—9, 1671, p. XXVIII, 34, 36, 54—7, 59, 86, 88—9, 98, 141—2, 144, 170, 216, 222—3, 225—7.
- Radu din Desa, vtori comis 1630, p. 211.
- Radu Dudescu, log. 1632, 1634, 1652, p. 26—7, 141—2, 169.
- Radu post. Doicescu 1637, p. 29.
- Radu spătar Doicescu 1699, p. XXXI, 13.
- Radu Fălcoianu, serdar 1793, p. 188.
- Radu din Farcaș, căpitan za roșii 1632, p. 26.
- Radu Fărcașanu (acelaș?) v. stolnic 1657, 1665, p. 220—1, 223.
- Radu (Răducan) Fărcașanu 1794, serdar 1805, 1817, p. 71, 194, 196.
- Radu Filipescu, v. medelnicer 1751, p. 45.
- Radu (Răducan) Filiti, v. medelnicer 1811, p. 239.
- Radu Florescu era † 1623, p. 43.
- Radu Fărămiță, căpitan de Gherghița, 1697, 1701, p. 118—121, 123.
- Radu Golescu, v. agă 1690, v. comis 1697, v. clucer 1707, v. spătar 1717, era † 1744, p. 43—5, 53, 61, 121, 123, 234.
- Radu Golescu, v. vornic 1806, v. ban 1817, p. 48, 75, 194, 240.
- Radu Grecianu, biv. vel. sluger 1806, p. 194.
- Radu (Răducanu) Hrisoscolev, biv. treti vistier, 1815, p. 125—6.
- Radu ot Izvoare (Vlașca) vornic za Doamna 1680—1, p. 171—2.
- Radu Izvoranu, v. pitar 1692, v. stolnic 1695, 1697, p. 117—120, 128.
- Radu Lipoveanu, 1762, p. 103—4.
- Radu ot Luceni, 1646, p. 152.
- Radu din Măgureni, vornic 1626, p. 29.
- Radu din Mănești, log. 1630, p. 211.
- Radu Năsturel, post. 1632, v. log. 1633, p. 212—213.
- Radu Năsturel, vtori log. 1666, v. log. 1674, v. ban 1679, p. 41, 55—7, 89, 144—5, 178, 225—7, 229, 230.
- Radu (Popescu) v. pah. 1654, 1657, v. log. 1662 v. ban 1664, p. 38; 218—219, 221—3.
- Radu (Popescu-Caridi) fiul Hrizii, cronicar, v. clucer za arie 1692, v. vornic 1717, 1724, p. 2, 41, 60—1, 89, 123, 171—2, 225—6, 232, 234.
- Radu (Răducan) din Strâmba (Negoescu-Popescu) pah 1692, p. 121, 177.
- Radu din Potoceni, post. 1623, p. 210—211.
- Radu Rătescu 1652, pah. 1662, p. 141, 143.
- Radu Slătineanu, v. comis 1766, v. clucer 1781, v. vornic 1794, p. D. G. 69—70, 94, 104, 106, 190—2, 242.
- Radu Știrbei, post. 1661, v. medelnicer, sluger 1673—4, v. comis 1679, p. 3, 37, 57, 145, 178, 228—9.
- Radu Țigănescu, log. 1640, 1650, 1677, p. 110, 113, 115, 122.
- Radu Văcărescu, v. log. 1745, v. vornic 1775, p. 45, 50, 69, 98, 124, 146, 190.
- Radu Vârzaru, armaș 1649, p. 219.
- Radu Vlădescu, zis și Strâmbeanu, clucer 1663, 1671, p. 39, 121, 173, 176, 7.
- Răducanu, vezi Radu.
- Rădulești sau Maia (Ilfov) p. G. 56, 113, 117, 125.
- Răfoveanu (Prahova) p. 66, 156—7.
- Răfoveanu, vezi Ianache.
- rafturi, tacămul pentru cal, p. G.
- Rahtivan, Ioan, 1797, p. 179.
- Ralache, vezi Mihalache (Cariofil).

- Ralache (Cariofil) mare eclesiarh al Bisericei
1691 † 1706, p. 257.
- Ralache (Eupraghioti), elev al lui Dimitrie Cantemir, p. 256, 262.
- Ralea, familia, p. 288.
- Ralea sau Ralli, Grigore, hatman 1813, v. log. 1818, v. vornic 1819, p. 8, 77—9.
- Rallet, familia, vezi Ralli și Ralea.
- Rallet, vezi Constantin, Isaac,
- Rallet, Dumitrache, caimacam Craiovei 1824, v. log. 1827, membru la divanul civil 1843, p. 125, 175, 182, 243, 288.
- Rallet Grigore, v. hatman 1814, v. vornic 1824 p. 240, 289. Probabil acelaș cu Ralea.
- Rallet Iancu, pah. 1814 v. clucer 1830, v. vornic 1844, p. 127, 281, 288.
- Ralli, Rallet, familia. p. XXIV, 247—9, 287.
- Ralli, vezi Dimitrie, Dionisie, Hrisoscol, Isaac
- Ramadan, familia, p. XXI, XXIV, 248, 285, 289.
- Ramadan, vezi Alexandru, Constantin, Dumitrache, Iordache, Nicolae.
- Ramandi, vezi Ramadan.
- Râmnicu Sărat, mănăstirea din —, p. XXXIII.
- Rangabe, familia, p. 290. Vezi Manolache Lambrinò.
- Rășani (Ialomița) vezi Orboești.
- Răspopi (Râmnic), p. 216.
- Rasti, Costache, comis, ispravnic 1808, p. 195.
- Răstoaca p. 223.
- Răsturnali (Saac) lângă Boldești, p. 102.
- Rătești, familia, p. 141. Vezi Dumitrașco, Ilie, Ivașco, Luca, Muja, Radu.
- Rătivoești, vezi Oprea din —
- Răzmirești (Vlașca) p. 225.
- Razu Constantin, v. hatman 1752, p. 66.
- Razu, Iancu, v. spătar 1779, p. 156.
- Razu, Vasile, v. log. 1779, p. 156.
- Răzvad (Dâmbovița), p. 1, 218, 220. Vezi Balea din —, Socol, Vasile.
- Recea sau Recile, (Teleorman) p. 146, 148, 150, 155—6.
- Retoridi, Petre v. căminar Mold. 1800, v. vornic 1808, p. 281.
- Rioșanu, vezi Stoica.
- Rizios, vezi Diamandi.
- Rizos, familia, p. 286.
- Rizo, vezi Constantin, Iacov, Ioan.
- Rizo, mare vistier 1624, p. 286.
- Rocca, della —, vezi Ianculeu.
- Rodea, postelnic 1482, p. 18.
- Rogozești vezi Rozești.
- Rolla, Gheorghe 1818, p. 7.
- Romaniti sau Romanò, familia, p. 249, 290.
- Romaniti, vezi Manolache.
- Romaniti, Grigore, epistat vorniciei obștirilor 1811, v. vist. 1816, p. 92, 156.
- Romanò, vezi Romaniti.
- Rosetti, familia p. XXI, 249, 290.
- Rosetti, vezi Constantin, Gianl, Ianache, Ioan, Iordache, Lascăr, Luxandra, Manolache, Mihalache, Nicolae, Vasile.
- Rosetti, Ioan C., membru la înaltul divan 1844 p. V, 127, 182.
- Roșie, biserica — din Târgoviște, a lui Coadă vornicul, p. 76.
- Rotunda (Buzău) p. 50, 68.
- Roxandra doamna, sora lui Mihnea Turcitul, 1591, p. 267.
- Roxandra Hrisoscoleu, nasc. Băleanu, p. 242.
- Rozești (Vlașca) p. 145, 147—8. Vezi Rogozești.
- Rozești, moșnenii, de la Negrăși (Vlașca) 1799 p. 146.
- Roznovanu, vezi Nicolae.
- Ruda (Prahova) p. 98—9.
- Rudeanu, familia, p. 101. — Vezi Chirca, Chisar, Constantin, Diicu, Ioan, Ivan, Leca, Manul Matei, Mihai, Mitrea, Nicolae, Părvu, Socol, Stanca, Teodosie, Teofil, Toma, Vlad.
- Runcul p. B. C.
- Ruși, boerii ot —, vezi Balea, Chirtop, Mihai, Negrea.
- Ruși (Dâmbovița) azi Băleni, p. 16—20, 152.
- Rustea, vezi Ghinea, Matei, Velisarie.
- Sacazlăul, Gheorghe, 1793 p. 155. Vezi Sachizli.
- Sacazlău Ianache, medelnicer 1778 p. 155.
- Sachellario, Atanasie 1799, p. 253.
- Sachizli, vezi Matei.
- Săcueni, p. 207.
- Săcuianu, vezi Neagoe, Pădure.
- Șaitanoglu, vezi Mihai Cantacuzino.
- Salvaressi, Ecaterina, mama lui Mihnea Turcitul, p. 267.
- Samuel Hangerli, patriarh 1763, p. 263, 267.
- Samurcaș, familia, p. 291.

- Samurcași, vezi Dionisie.
- Samurcaș, Constantin, v. vornic 1820, p. 197, 291.
- Samurcaș, Dimitrie, G. doctor, 1819—1827, p. 291.
- Samurcaș Ioan, v. post., caimacam Craiovei 1821, p. 291.
- Sandu pitar, era † 1796, p. 179—181.
- Sandu Bucșenescu, v. stolnic 1760, p. 67.
- Sărata (Buzău) p. 52, 72, 74—6, 89, 92, 132.
- Saratzi, familia, p. 273.
- Sârbu, v. stolnic 1595, p. 51.
- Sărinduru, mănăstirea din Buc. 128, 174, 233.
- Sasul, vezi Iancu Vodă.
- Săteni, Vezi Alexandru, Cârstea, Nica din — Saul, doctorul, 1760, p. VIII.
- Saul, vezi Dumitrache, Gheorghe, H. iste, Vasile.
- Sava log. ot Ștefoani, 1632, 1640, p. 26, 29, 31-2, sboruri, adunări, iarmaroace, p. 49
- Scăeni (Buzău), p. 86, 158, 216.
- Scanavi, familia, p. 291.
- Scanavi, vezi Dimitrie, Iordache, Nicolae.
- Scarlat Beylicciul, 1630, p. XXII, 254, 259, 264.
- Scarlat Câmpineanu, v. clucer 1794, v. log. 1799, p. 101, 131, 191.
- Scarlat Caragea, v. post. 1775.
- Scarlat Drugănescu, v. stolnic 1783, 1792, p. 5
- Scarlat Falcoianu, v. șetrar 1779, v. stolnic 1791, p. 146, 161, 186.
- Scarlat Ghica, v. vistier 1795, v. ban 1801, era † 1810, p. 4—6, 71—2, 75, 100, 132.
- Scarlat, v. vornic 1779, p. 190.
- Scarlat Grecianu, v. log. 1780, p. 47.
- Scarlat Hiotu, medelnicer, pitar 1777, era † 1795, p. 76, 99, 100, 129, 191, 199, 200.
- Scarlat Hrisoscoleanu, șetrar 1753, p. 270.
- Scarlat Slătineanu, v. log. † 1808, p. 80, 106.
- Scarlat Varipati, sluger 1783, p. 185—8.
- scatolcă, casă de drum, necesar, p. 93.
- Schilitzi, familia, p. 292.
- Schilitzi, vezi Dumitrache.
- Schimbași, p. 33, 35—7, 68.
- Schina, familia, p. H.
- Schina, Eustațiu pah. 1850, p. 157.
- Schitu Măgureanu din Buc., p. XXXII.
- școli, p. 124.
- Scordili, familia, p. 292.
- Scordili, vezi Andronache, Nicolae.
- Sculida Gheorghe, doctorul lui Nicolae Vodă Caragea, 1782, clucer; are fii pe Ioan Zoța, Neofit, Scarlat și Samuil, 1794.
- Șerban, vezi Radu Vodă.
- Șerban, log. 1630, 1634, p. 26—7, 211.
- Șerban Balasache, biv vel armăș 1739, p. 252.
- Șerban vistier ot Bilciurești, 1646, p. 33, 37, 169.
- Șerban Bujoreanu, v. vistier 1703—1715, v. ban 1717, p. 4, 40, 89, 178, 233—4, 237.
- Șerban Căndescu, v. pah. 1741, p. 64, 160.
- Șerban Vodă Cantacuzino, vtori log. 1660—3, v. post. 1665—1668, v. spătar 1669—1671 domn 1678—1688, p. VII, XXIV, XXX, XXXII, 34, 54—8, 60, 67, 81, 86, 98, 114, 117, 144, 155, 222—3, 225—7, 266.
- Șerban Cantacuzino, v. căpitan 1686, v. comis 1688—1696, v. pah. 1702, v. vornic 1707, p. XXV, XXXI—II, 3, 13, 39, 57—8, 60—1, 118, 121, 128, 130—1, 137, 232.
- Șerban Cantacuzino, 1750, 1757, p. 66, 106.
- Șerban Duca, biv vtori pah. 1742, p. 261.
- Șerban Grădișteanu 1722, 1732, era † 1751, p. 90, 235—7.
- Șerban Grecianu (Dragomirescu) v. vistier 1695—1702, v. log. 1704—1712, p. 3—4, 13, 118—119, 121—2, 128, 178.
- Șerban Grecianu, vtori log. 1689—1692, sluger 1695, stolnic 1706, v. spătar 1717, p. C. 40, 116, 118, 120, 122—3, 172, 178, 232.
- Șerban Grecianu, vtori logofăt 1711, v. pitar 1715—1717, v. stolnic 1717, p. 123, 178, 234.
- Șerban Grecianu, biv vel ceauș za aprozi 1732, p. 178.
- Șerban Lupoianu 1757, p.
- Șerban Năsturel, v. post. 1695—1703, v. clucer 1717, v. ban 1718, p. 117, 121, 123, 173.
- Șerban (Popescu), log. pe la 1670, p. 38.
- Șerban Vlădescu, post. 1671, v. comis 1696, p. 176—7, 233.
- Șerban Zădăriceanu, păhărnicele 1701, p. 189.
- Serre, contele de, ministru al lui Ludovic XVIII al Franței, p. VI.
- Sevastos Chimeniti, dascăl la școala din Buc., 1700, p. 298.
- Severin Ion, consul rusesc 1784, p. 104.
- Sguromali, familia, p. 247.
- Sguromali (Caragea) doctor, v. portar 1703, 1716, p. 255.
- Sguromali (Hrisoscoleanu) 1582, p. 267.
- Sguromali (Paleologu) 1594, p. 285.

- Sguropol, familia, p. 245.
 Sibiceanu, Costache, 1834, p. 165.
 Sibiceanu Ion, clucer za arie 1837 p. 165—6.
 Sibiceni, moșneni, p. 159; 163, 165—6.
Sibiciul (Buzău) p. 202.
 Silivestru Filitti, 1787, p. D. 127.
 Silivriano, vezi Atanasie, Ianache, Nicolae,
silviu, fel de samur, p. 78.
 Sima, staroste 1620, p. 209.
 Sima Buzeasca, stolniceasa 1628, p. 211.
 Sima, log. 1632, p. 212.
 Sima, vistier 1640, p. 53.
 Sima, căpitan 1653, p. 217.
 Sima, clucer 1667, p. 224.
 Sima, cămăraș din Bărbătești 1661, p. 114,
 221.
 Sima, zăraf, 1732, p. 178, 182.
simfonia, înțelegerea, p. 104.
 Simici Alexandru, colonel 1853, p. 176.
simizel, guler, p. 78.
 Simota, familia, p. 246.
Sinaia, mănăstirea, p. XXXIII.
Singureni (Vlașca), p. 82, 89, 92.
sinisfora, raportarea zestrei, p. 91.
 Sintești, vezi Stoica din —.
 Sintion din Nenișor, 1676—7, p. 37, 115.
 Sirigul, vezi Meletie.
 Siropol, familia, p. 245.
 Slamna, fiica lui Dumitrașcu Filipescu 1650,
 p. 222.
 Slătineanu, vezi Ianache, Ion (Ioniță), Iordache,
 Scarlat, Radu, Stanca.
 Slătineanu, Costache v. comis, 1844, p. 139.
 Slătineanu, Dumitrache, 1785, v. șetrar 1807,
 v. pah. 1814, v. clucer 1835 p. 77, 104-6, 282.
 Slătineanu Ioan, v. pah. 1832, v. log. candidat
 la domnie 1858, p. 106.
 Slătineanu Ion, pitar 1844, p. 139.
 Slătineanu Luxandra, soția pah. N. Bălăcianu,
 1843, p. 77, 139.
 Slătineanu Mariuța (Uța) 1816, p. 77, 105.
 Slătineanu Nicolae 1736, p. 14.
 Slătineanu Safta vorniceasa, născută Fălcoianu
 1797, p. 188.
 Slătineni boerii, p. 77, 102, 104.
Slătioarele (Ialomița) p. 110 și urm. Vezi Borcea
 Neacșa, Stanca.
Slobozia lui Enache (Ialomița) p. 11. Vezi Vai-
 de-ci.
 Smaranda Cantacuzino, născ. Topliceanu; †
 1802, p. 71—2, 75, 132—3.
 Smaranda Crețulescu, născ. Conduratu, 1829,
 1838, p. 79, 81, 94—6, 175, 177.
 Smaranda Mănescu, soția lui Silivestru Filitti
 1787, p. D. 127.
 Smaranda doamna, a treia soție a lui Nicolae
 Vodă Mavrocordat 1724, p. 41, 61, 258.
Societatea filarmonică 1838, p. V.
 Socol (din Tătărani?) pe la 1500, bunicul lui
 Teodosie, banul din Periș, p. 167.
 Socol, v. vornic 1556, p. 182.
 Socol, v. vornic, moșul lui Socol Cornățeanu,
 p. A.
 Socol Cornățeanu de la Răzvad, vtori pah.
 1617, 1633, clucer za arie 1634, v. stolnic
 1639—1641, v. clucer 1642, p. A, 1, 22,
 27, 31—2, 52, 112, 215—216, 218, 222—3
 Socol, log. 1674, p. 145.
 Socol din Băleni, post. 1668, pah. 1673, p. 34—5
 37, 118.
 Socol, medelnicer pe la 1680, p. 120 (Bucșanu?)
 Socol Rudeanu 1687, p. 115.
 Sofianò, familia, p. 55. Vezi Nicolae.
 Sofronie Vogoridi, mitropolit de Vrața 1806, p.
 299, 300.
Soimii (Teleorman) p. 178.
 Solomon, ovreiu, 1762, p. 155.
 Sotir Caliadi, v. post. † 1859 p. 253.
 Sotiri, vezi Gheorghe.
 Spahiul din Vălsănești, v. șufar 1650, v. ban
 1653—4, p. 116, 218, 219, 223.
 Spandugino, vezi Alexie Cantacuzino, Teodor.
 Spanduni, familia, p. XIV. XVIII.
 Spanduni sau Spandonachi, dascăl la școala
 Fanarului 1675—1703, p. XIV,
 Spanduni, vezi Gheorghe, Matei.
Speteni, vezi Drăghici.
Spineni, vezi Dumitrașco.
 Staico, biserica—, din Târgoviște, p. 76.
 Staico, vezi Stoica.
 Staico, pah. 1529, v. vornic 1541, 1543, p. 19,
 110, 167, 201.
 Staico, log. 1482, 1492, 1494, p. 18, 201.
 Staicuța vezi Radu,
 Staico, vel pitar 1673, v. jicnicer 1674, p. 37,
 145, 228—230.
 Staico, log. din Băjești 1500, p. 167.
 Staico din Bucov, post. pe la 1620, p. 27 52.

- Ștaico sau Stoica din Târbăceni și Mănești, post. 1620, log. 1626, soțul Neacsăi, fiul lui Tudor vel log. din Târbăceni, p. B. C. 23, 25.
- Stama, vezi Ianache, Stamos.
- Stamate, v. post. 1722, (acelaș ca precedentul?) p. XXV.
- Stamate, nepotul patriarhului Ioasaf, 1566, p. XXI.
- Stamos, capichehaia 1646, p. 251.
- Stan Negreă, în diyan 1451, p. 16.
- Stan, vel ban 1548, p. 201.
- Stan, vel spatar 1562—1579, p. 19—20, 168, 184—5, 202.
- Stan grămatic 1577, p. 29.
- Stan cel bătrân, din Gemenile și Tătaru, grămatic 1613, p. 206, 233.
- Stan Voicilov, din Căzănești, 1614, p. 85.
- Stan cel bătrân din Săvești, grămatic 1619, p. 23, 208.
- Stan grămatic, nepotul lui Stan cel bătrân, 1615, p. 86, 206.
- Stan grămatic 1637—8, p. 29—30.
- Stan, nepotul lui Sin Toader spătărel, 1654, p. 218.
- Stan județul 1681, p. 230.
- Stan log. (Cretulescu) pe la 1630, p. 87.
- Stan Drugănescu 1689, p. 116.
- Stan iuzbașa din Gârbovi 1668, p. 35.
- Stan Mărzacul din Gârbovi 1668, p. 35.
- Stan din Jilava, portar 1668, pârcaľab 1676, p. 35, 38.
- Stan Roșul, din Nenișor 1673, p. 36.
- Stan (State) Popescu pah. 1710, trei vistier 1741—7, p. 39, 145, 174, 237.
- Stan Busoc din Tătărani, pârcaľab, 1643 p. 215.
- Stanca doamna lui Mihai Viteazul, p. 219.
- Stanca din Slătioare (Băleanu) 1634, p. 110.
- Stanca din Lazuri, soția lui Calotă Bozianu 1603, p. 204.
- Stanca Brâncoveanu, născ. Cantacuzino, mama lui Const. Vodă p. VIII.
- Stanca, domnița, fiica lui Const. Vodă Brâncoveanu, era † 1717, p. 234.
- Stanca Rudeanu, soția lui Matei Călinescu 1762, p. 125—7.
- Stanca Tudosie Calomfirescu, pe la 1640, p. 225.
- Stanca soția lui Radu spătar Cantacuzino 1748, p. 65—6.
- Stanca Mănescu, soția lui Badea Popescu 1778 p. D.
- Stanca Pârșcoveanu 1706, p. 145—147.
- Stanca Slătineanu, întâia soție a lui Barbu II Văcărescu, 1790 p. 124.
- Stănțești vezi Călinești.
- Stănțești (Buzău?) p. 54, 202.
- Stanciu spătar 1451, p. 16.
- Stanciu vornic 1451, p. 16.
- Stanciu v. vistier, ucis 1544 Oct. 1, îngropat la Verbila (Tocilescu, Despre schitul Verbila, în „Monitorul Oficial“ 5/17 Iulie 1878 p. 3929).
- Stanciu, pah. 1607, 1610, p. 205.
- Stanciu Benga (Bengescu) v. post. 1543, v. spătar 1556, p. 19, 110, 184.
- Stanciu post, din Bozieni 1669 p. 56.
- Stanciu post, ot Dălga 1643, p. 111.
- Stanciu Dobruș, v. post. 1559, p. 1884.
- Stanciu (Drugănescu) iuzbașa pe la 1640, p. 6.
- Stanciu din Hodivoae 1695, p. 173.
- Stanciu din Negoești și Petroșani, pe la 1550. p. B.
- Stanciu Olănescu 1617, p. 207.
- Stanciu post, din Pade 1619, 1630, p. 24, 211.
- Stanciu șufar din Vărăți, 1662, p. 144.
- Stanciu log. din Vernești, 1696, p. 233.
- Stănescu, Ianache, v. stolnic 1818, 1827, p. 8, 157, 182.
- Stănești (Vâlcea) p. 64.
- Stănești, vezi Leca din.
- Statache, om de încredere al lui Iorgache Stavvache. v. vistier 1764 p. 263.
- Statache san Eustratie, vezi Lapiti.
- State, vezi Stan.
- Staté Halepli, clucer 1773, 1786, era † 1791, p. 124, 185—8, 266.
- State Pencovici, lipscanul, 1804, p. 6—7.
- State Popescu, vezi Stan.
- Stavrache, vezi Ianache, Iorgache.
- Stavrache, zis Aristarhi, agă 1810, p. 251.
- Stavrinov, vistier al lui Mihai Viteazul, p. XXIII.
- Stavro, vel pitar 1751, p. 91.
- Stavropulo, secretarul consulatului grecesc 1845, p. 82.
- steag căpitănesc, p. 12.
- Ștefan Cel Mare, domnul Moldovei, p. VII. 283.
- Ștefan, mănăstirea Sf.—dela Meteore, p. 218.
- Ștefan, v. log. 1587, p. 20.

- Ștefan, log. 1607, p. 205.
Ștefan cihodar era † 1669, p. 225.
Ștefan, mitropolit 1657, p. 220, 237.
Ștefan, episcop Râmnic 1681, p. 230.
Ștefan Alexeanu, 1775, v. stolnic 1802, p. 4—7, 68.
Ștefan Brâncianu, fiul lui Velisarie căpitan. 1743, p. 185—6.
Ștefan Brâncoveanu, beizadea, 1734, p. 4.
Ștefan Brătășanu, v. pah, 1767 p. 46.
Ștefan Brezoianu, vornic za Târgoviște 1749, p. D.
Ștefan Vodă Cantacuzino, vtori log. 1702, v. pah. 1704, v. post. 1707. 1711 v. spătar 1712, domn 1714, p. XXXI. XXXIII. 4, 121, 123, 178, 233.
Ștefan Cantacuzino 1776, p. 69.
Ștefan Cioranu, v. serdar, ispravnic 1791, p. 162
Ștefanache Cremidi, v. medelnicer, v. stolnic 1746, 1758, p. XXVII, 41, 67, 174—5, 259.
Ștefanachi Dimachi, doctor, dragoman 1739, p. 260.
Ștefan (Ștepan) din Drăgoești 1665, p. 223.
Ștefan Dudescu, v. pah. 1745, 1753, era † 1778 p. 98, 154—6, 182.
Ștefan Mișoglu, v. spătar 1755—1775, p. 278.
Ștefan Pârșcoveanu, 1744. v. log. 1776, v. vornic 1779 † 1792, p. IV, 14, 43—5, 71, 73, 124, 146, 162, 190.
Ștefăniță Sturdza, v. vornic Mold. 1779, p. 156.
Ștefan Văcărescu, v. serdar 1745, v. clucer 1748, v. vistier 1751, v. spătar 1755, v. ban 1760, p. 41, 45, 67, 91, 98, 103.
Ștefan Văcărescu, v. log. 1797. v. vornic 1798, p. 125, 188.
Ștefan Vilara, cămăraș, medelnicer 1776, 1793, p. VIII, 298.
Ștefan Vogoridi 1812, hatman 1821—2, p. 300.
Ștefănescu, familia, p. 281.
Ștefoiani, vezi Sava.
Șteful ot Berilești, post. 1644, 1646, p. 33, 37, 112.
Șteful din Tămășești, vornic 1657, p. 33.
Sterian și Sterie, v. vistier 1616, p. 22, 207.
Sterie Nicolau din Văleni (Olt), cămăraș 1780. p. XXXII.
Știrbei, familia, p. 141.
Știrbei, vezi Anița, Badea, Barbu, Cernica, Constantin, Fotache, Harvat, Ilie, Ioan, Nicolae, Preda, Radu, Teodor.
Știrbei Barbu, voevod, v. log. 1837, p. 77, 79. *stihopan*, ștose pentru pieptare, p. F.
Stoenești (Vlașca) p. 168, 174—5.
Stoenești (Buzău ?) p. 210, 228—9.
Stoian, v. clucer 1571, p. 189.
Stoian, v. pitar 1661, 1669, v. post. 1672, 1674, p. 34, 37, 114, 144, 170, 222, 225, 228—9.
Stoian, (Florescu) v. comis 1671, 1674, p. 43, 145, 227.
Stoian, v. clucer, 1681, p. 230.
Stoian, fiul lui Ghețea Rustea (acelaș ca precedentul ?) p. 54.
Stoica, vezi Staico.
Stoica, mahalaua popa —, din Buc., p. 233.
Stoica Vintilov în divan 1465, p. 17.
Stoica, vel stolnic 1548, p. 201.
Stoica, vel. post. (Stoichița) 1568, 1577, p. 19, 20, 184—5, 202—3.
Stoica, vel. pitar, 1668, p. 98.
Stoica sau Staico, post. Bucșanu 1632, 1646, p. 26, 37.
Stoica sau Staico (Bucșanu - Merișanu) vist. 1669—1672; pah. 1674—9.
Stoica din Cepturi, spătar pe la 1610, p. 27.
Stoica sau Staico din Comani, clucer 1630, are fii pe Badea căp, Stroe și Giuța, p. 217.
Stoica din Lazuri, post. 1627, p. 210.
Stoica sau Stoichița din Lazuri, iuzbașa 1664, 1666, p. 34—5.
Stoica din Lazuri, pah. 1703, p. 233—4.
Stoica log. Ludescu 1666, 1669, p. XXXIII, 55—6, 59.
Stoica din Milești, 1610, p. 205.
Stoica (Rioșanu) v. log. 1603, 1607, p. 205.
Stoica (acelaș ?) v. vistier 1616, 1619, p. 24, 168, 208—9.
Stoica din Sintești, vtori vornic 1650, p. 113.
Stoica din Titu, post. 1646, p. 33.
Stoicești vezi Călinești.
Strâmba (Vlașca) p. G. 175—6.
Strâmbeanu, boerii din Strâmba (Vlașca) p. 121, Vezi Andrei, Constantin Popescu, Constantin Strâmbeanu, Despa, Drăghici, Constantin Știrbei, Matei, Valcu.
Strâmbeanu (alt neam, din Ialomița) Vasilache, log. 1804, p. 15.
Stroe, spătar 1492, 1494, p. 18, 201.
Stroe spătar din Orboești și Mănești 1541, 1543, p. 110, 167.

- Stroe din Mănești, armaș 1582, 1590, fiul lui Dragomir v. vistier, p. B. 21.
- Stroe Buzescu, v. stolnic și 1602, p. 211.
- Stroe, clucer 1662, p. 114.
- Stroe, vel pârcaș 1673, p. 37.
- Stroe, vel șetrar 1674, p. 145.
- Stroe Leurdeanu, vtori log, vtori vistier 1631—4, v. vistier 1643—1654, v. log. 1654—7, v. vornic 1661—5, biv vel vornic 1672—4 p. XXVIII, 1—2, 26, 37, 54, 112, 114, 141—5, 116, 214, 216—225, 227—9, 254.
- Stroe Leurdeanu, v. post. 1679, v. vornic 1696, 1702, p. 57, 118, 119, 233.
- Sturdza Ion 1770, p. 42.
- Sturdza, vezi Dumitrașcu, Ștefăniță, Toader.
- Sturzenii (Dâmbovița) p. 17—18, 204—5.
- suiă, briceag, p. E 71.
- Sulari (Gorj) p. 211.
- Sulgearoglu, familia, p. 292.
- Sulgearoglu, vezi Alexandru, Constantin, Dumitrache, Nicolae.
- Sutzo Draco, familia, p. 249, 294.
- Sutzo, vezi Alexandru, Diamandachi, Dumitrașcu, Nicolae.
- Sutzo Constantin, v. spătar 1814, p. 240.
- Sutzo, Mihai Constantin voevod 1783, p. 69.
- Tabaci**, mahalaua din Buc., p. 53.
- lahmin, evaluare, p. 74.
- Tălăpiești, p. 208.
- Tămășești, vezi Șteful din —.
- Tâmșani (Ialomița) p. 27—8. Vezi Vasile.
- Tănase Ciorogârleanu, ceauș 1723, 1732, p. 176, 178.
- Tărbăceni, p. B. Vezi Dragomir, Staico, Tudor.
- Tărgoviște, mitropolia din —, p. B.
- Tărgoviște, biserica stolnicului, din —, p. XXXII
- Tărgșor (Prahova) p. 212. Vezi Mihai.
- Tarhaniot, familia, p. XII.
- Târnava (Teleorman) p. 178.
- Tase Fărcășanu, 1732, p. 178.
- Tătărăi pe Colceag, p. 3—4, 9, 16—17.
- Tătărani (Buzău), vezi Negoită, Stan, Voicila.
- Tătarul pe Dâmbovița, p. 205.
- Tatul vel log. 1541, 1543, p. 19, 110, 167.
- Tatul log. din Bucșani, nepot lui Stanciu din Petroșani și Negoști, 1574, p. B. 25.
- Tatul, log. 1630, nepot lui Dan biv vel vornic (din Hotărani ?) p. 28.
- Tatul din Lazuri post. 1582, 1615, p. 203, 206—7 210.
- Tatul din Leurdeni, sluger 1632, p. XXVIII, 26.
- Tătulești, vezi Vintilă.
- Tăut, vezi Manolache.
- Tăut Grigore, serdar 1827, 1837, p. 166, 270.
- teas, lighean, vas, p. 78.
- Teodor (Tudor) vistier 1492, 1494, p. 18, 201.
- Teodor, v. log. 1529, 1535, p. 167, 201.
- Teodor (Tudor) v. ban 1613, p.
- Teodor (Tudor) v. sluger 1620, p. 209.
- Teodor (Tudor) v. șetrar 1679, p. 57.
- Teodor, capicheaia 1710, p. 255.
- Teodor, medelnicer 1775, p. 190.
- Teodor (Tudorache) Balș, biv vel agă 1775, p. 68.
- Teodor (Tudor) din Călugăreni, căpitan 1695 p. 173.
- Teodor Spandugino Cantacuzino, 1453, p. VIII, XIV, XVII, 283.
- Teodor (Toader) Cantacuzino din Moldova, 1741, p. 258.
- Teodor (Tudorache) Gulianò, v. comis 1710, v. stolnic 1723, p. 13, 41, 265.
- Teodor (Tudorache) Gulianò, v. pah. 1789, v. clucer 1797, p. 265.
- Teodor (Tudor) din Mănești, Orboești și Tărbăceni, v. vist. 1543, v. log. 1556, căsătorit cu Stana, p. B. 110, 184.
- Teodor Paleologu 1402, p. XVI.
- Teodor Paleologu 1448, p. XVI, 282.
- Teodor (Toader) sluger din Popești 1661, p. 170.
- Teodor (Tudor) Știrbei ot Izvor, comis. 1629, clucer 1646, p. XXVIII. 33, 37, 141.
- Teodor (Teodorache) Știrbei 1779, p. 161.
- Teodor (Toader) Sturdza, vel spătar 1663, 1672, p. 37, 222, 228.
- Teodor (Tudor) din Topoloveni, log. 1630, p. 211.
- Teodor (Toader) din Urziceni, portar 1668, p. 35.
- Teodor, vezi Tudoran.
- Teodosie din Periș, v. ban pe la 1570, p. 107.
- Teodosie Calomfirescu, pah. 1669, p. 225.
- Teodosie Corbeanu zis și Buzescu, vtori spătar 1620, vel log. 1632, v. ban 1638, p. 26, (data zapisului trebuie să fie greșită), 28, 30, 209.
- Teodosie Rudeanu, v. log. 1600, 1618, p. 23.
- Teodosie Rudeanu, vel spătar 1632, 1633, p. XXXII. 24, 213.

- Teodosie Rudeanu, pah. 1666, p. 88.
 Teodosie Tzigară, v. sluger 1777 p. 296.
 Teodosie, mitropolit 1669, p. 58—9.
 Teofil Coridalevs, sec. XVII-lea, p. 242, 281.
 Teofil Rudeanu, episcop Râmnic 1632, mitropolit 1633, p. 88. 212.
 Teofilact, v. pitar 1762 p. 154.
teslim, predare, p. 196.
 Tipaldo, familia, p. 295.
 Tipaldo, Baptist, 1680, p. 254.
 Tipaldo, Ioan, caimacam Craiovei 1820, p. 295
tipsie, tavă, p. 92.
Titești (Teleorman) p. 41.
Titireci dela Ocne, mănăstirea, p. XXXIII. 260.
Titu, vezi Stoica dela.
Toader, vezi Teodor.
Togozeni (Saac) p. 110, 112, 113, 117, 123, 125.
Togozeni, vezi Pană, Paraschiv, Vlad.
Tohani, (Saac) p. 30, 39, 40, 117, 159, 218, 222.
Tohani, vezi Drăgulin.
 Toma, banul † 1536, îngropat la schitu Verbila (Tocilescu, Despre schitu Verbila, în „Monitorul Oficial” 5/17 Iulie 1878 p. 3929).
 Toma Arion 1770. p. 281.
 Toma Călinescu, pe la 1820, p. 242.
 Toma Cantacuzino, în Mold. 1621, v. vornic 1645, caimacam 1666, p. XXVI.
 Toma Cantacuzino, vtori log. 1695, v. sluger 1701, v. post. 1706 v. spătar 1707 p. XXX. 6, 13, 58, 61, 102, 117, 178, 121—2, 128, 233.
 Toma Cantacuzino, vtori log. 1755, v. medelnicer 1760, p. 67, 103.
 Toma Ciuchi 1691, p. 257.
 Toma Crețulescu, v. stolnic 1751, v. log. 1762, v. ban, 1764, p. 45, 91, 154, 264.
 Toma Dimachi, dragoman 1763—6, p. 260, v. Tomazichi.
 Toma Gulianò, biv. vel stolnic 1746, v. pah. 1748, p. 265, 290.
 Toma Radu Năsturel, vtori log. 1665, 1668 p. 98, 222.—3,
 T ma Notară, biv. vel spătar 1741. p. 281.
 Toma Paleologu 1451' p. XVI, 282.
 Toma Racotă, post, 1750, 1761, p. 133, 136—7, 189.
 Toma Rudeanu, comis 1620, p. 24.
 Toma Topliceanu, șetrar 1793, p. 129.
 Toma Vlasto, 1660, p. 254, 298.
 Tomana, jupâneasa, soția lui Dobromir din Corbi, vel ban 1568, p. 211.
 Toma, neguțător pe la 1660, p. 43.
 Tomazichi Dimachi, vel agă 1778, p. 260.
Tomșani, p. 218, 222—3.
 Topliceanu, vezi Dumitrașcu, Mihai, Mihalcea, Neagoe, Nicolae, Toma.
Topoloveni, vezi Borcea, Tudor.
 Topoloveanu, Ianache clucer 1859, p. 200.
 Torre, vezi Marcu Antoniu Mamuca della — *trahile*, pieptare, p. F.
 Trandafiroff, 1844, p. I, VI.
trimiron, a treia parte din moștenire, partea sufletului, p. 179.
Troița, vezi Radu Vodă.
 Trubetzkoi, principesa Cleopatra născ. Ghica 1857. p. 49, 50, 107,
Trucești (Teleorman), p. 215.
 Trufanda, v. post. 1622 v. vist, 1626, 1630, (Pârșcoveanu) p. XXVII, 25, 140—1, 143, 168, 211.
 Tudor, vezi Tudoran.
 Tudora, fiica lui Mihai din Târgșor, p. 1.
 Tudoran din Aninoasa (Vlădescu), clucer 1667, agă 1671, v. clucer 1674, p. G. 145, 177, 230.
 Tudoran din Lerești, iuzbașa 1673, p. 228—9.
Tudorești (Ilfov) p. 184 și urm.
Tunari (Ilfov) p. 234.
Turbați, lângă Snagov, biserica din —, p. XXXIII.
Turcești (Vâlcea) p. 209.
 Turturea, pah. din Glina, 1637, p. 29.
turungiu, portocalu, p. F.
 Țalapia din Băcani, 1664, 1676, p. 34. 37.
 Țântăreanu, vezi Dumitrașcu.
 Țigală, Azarie, 1705, p. 246.
Țigănești (Dâmbovița), p. 19, 20.
 Țigănescu, vezi Necula, Radu, Pană, Vintilă.
 Țigara familia, p. 291, 295. Vezi Teodosie, Zotu.
 Țigara Constantin, log. za visterie 1748 (Gregianu, Genealogii, II, 227).
 Țigara Costache, căminar în Moldova, 1816, p. 296.
țivrele, cevrea, gevrea, batistă de borangic, p. F.
 Țuzcală, familia, p. 296. Vezi Ghinea.
 Uda, p. 174, 222.

- Udeni*, p. 218, 222.
Udrea, log. 1541, p. 167.
Udrea comisul, fiul Hrizii banul, pe la 1640, p. 2, 221.
Udrea, post. 1705, p. 40.
Udrea, banul din Băleni 1598, p. 23, 39, 50.
Udrea, post. din Cislău 1661, p. 4.
Udrea Doicescu, căpitan, clucer 1699, p. XXXI 13, 255.
Udrea Zătreanu, pah. 1727, p. 42.
Udriște din Mărgineni, v. vistier 1541, 1543. p. 19, 52, 110, 167.
Uești (Argeș), p. 223.
Ulmetul, (Buzău) p. 158.
Ulric de Cilly, 1460, p. XV.
Ungurei, vezi Gheorghe din —.
Urdăreanu, vezi Barbu.
Ursoaia (Buzău), biserica din —, p. 38.
Urziceni, vezi Toader din —.
Uța (Măriuța) Cantacuzino, fiica lui Ștefan va-meșul, 1833, p. XXXII.
- Văcărescu*, livada lui —, biserica de la — (pe locul Ateneului de azi) p. XXXIII.
Văcărescu, vezi Alecu, Barbu, Constantin, Ecaterina Caragea, Elena Dudescu, Enăchiță Negoită, Radu, Stanca Slătineanu, Ștefan, Zoe.
Văcărescu Barbu, vel log. 1795, v. ban 1798, 1825, p. 95—6, 100, 124—5, 197, 240, 266.
Văcărescu Constantin, la înalta curte 1854, p. 127.
Văcărescu Iorgu, căminar 1835, p. 86, 165—6.
Văcărescu Iancu, 1837, p. 175.
Vai-de-ei (Slobozia, Ialomița) p. XXXI, 11, 51.
Vai-de-ei, vezi Constantin, Neagu (Doicescu).
Vălcănești, p. 230.
Vâlcu, vistier 1468, p. 17.
Vâlcu din Drăgănești, căpitan 1695, p. 173.
Vâlcu din Fieni, 1623 (Grădișteanu) p. 1, 53, 210.
Vâlcu (Mogoșescu-Grădișteanu) 1665, v. sluger 1669, v. pah. 1671, v. vistier 1674, v. vornic 1679, p. XXX, 57, 170, 178, 222—8, 230.
Vâlcu (Mogoșescu) post., fiul precedentului, p. XXX.
Vâlcu clucer Strâmbeanu 1723, p. 176.
Valea-Lungă (Prahova) p. 71—4, 76, 107, 132, 138, 189.
- Valea Mantii*, p. G.
Valea Sasului, în Dealul Târgoviștei, p. 69.
Văleni (Olt), mai multe familii de boeri din— p. XXXII. 54.
Văleni, vezi Anca, Rustea, Sterie Nicolau.
Valois, familia, p. XI.
Vălsănești, boerii din —, p. 116. Vezi Alexandru, Drăghici, Spahiul.
Vărăfi, vezi Stanciu din —.
Varipati, vezi Scarlat.
Varlaam, mănăstirea de la Meteore, p. 295.
Varlaam, mitropolit 1674, p. 230.
Varlaam, vezi Constantin, Dumitrache.
Vartolomei, vezi Bartolomei.
Varvâra, soția lui Socol Cornățeanu, 1654, p. 218, 219, 223.
Vârzaru, vezi Constantin, Grigorașcu, Radu.
Vasile Vodă (Lupu), p. XXVI.
Vasile, vistier, 1629, p. 140, 213.
Vasile v. armaș 1620, p. 209.
Vasile v. post. 1652, p. 142.
Vasile din Brătești, post. 1632, 1634, p. 26—7.
Vasile Chinopsi, polcovnic 1787, p. 186.
Vasile Dedulescu 1764, p. 103.
Vasile Duca, ispravnic târgului Bârlad 1756, p. 261.
Vasile Melinescu 1817, p. 240.
Vasile Mladiac 1590, p. 204.
Vasile din Mogoșești, 1632, p. 212.
Vasile Păindur, v. stolnic 1630—8, p. 2, 26—30, 52, 212—214.
Vasile Razu, v. log. 1779, p. 156.
Vasile din Râzvad, iuzbașa, căpitan 1664, 1666 p. 34—5, 234.
Vasile Rosetti, comis muntean 1783, p. 291.
Vasile Saul, stolnic 1785, p. VIII.
Vasile din Tămșani, spătar 1630, p. 27—8.
Vatatzî, familia, p. 248, 296. Vezi Grigore, Manolăche.
Vecelli, vezi Constantin.
Velisarie Rustea 1646, p. B.
Velisarie Rustea, fiul lui Ghețea, p. 54.
Veneli, familia, p. 249.
Venețiana Văcărescu, vorniceasa 1781 (născ. Gianî sau Caliarh?) p. 45, 124—5.
Ventura, familia, p. 297. Vezi Constantin, Grigore, Nicolae.
Vergo, v. pah. 1695, v. clucer 1702, p. 3, 13, 119, 121, 128.
Vergu Nicolae, 1786, p. 128.

- Vernești*, vezi Stanciu.
- Vernescu Constantin, 1797, p. 166.
- Vevelli, Batiște, 1596, p. 245.
- Victoria Rosetti, soția lui Părvu II Cantacuzino, 1775, p. 69, 190, 192.
- Viezurești*, vezi Leca.
- Viforâta*, mănăstire, p. D.
- Vilară, familia, p. 297. Vezi Alecu, Ștefan.
- Vineri*, biserica sf. — din Buc., p. 35—7.
- Vintilă Vodă*, mănăstirea, p. 12.
- Vintilă, pah., 1468, p. 17.
- Vintilă, v. vornic 1548, p. 201.
- Vintilă, v. post. 1571, p. 189.
- Vintilă, v. stolnic 1587, p. 20.
- Vintilă Balotescu, pah. pe la 1610, p. 88.
- Vintilă Bucșanu din Mănești, post. 1637, vătaf 1646, v. clucer 1666, v. ban 1672, p. C. 34—5, 37, 145, 228—9.
- Vintilă Bucșanu, log. 1709, p. D.
- Vintilă pah., 1701, (Bucșanu?) fiul lui Socol medelnicer, p. 120.
- Vintilă Corbeanu, v. log. 1614, v. vornic 1613, 1622, p. 23, 26, 84, 168, 206, 208.
- Vintilă Corbeanu, v. pitar 1679, v. ban 1688, 1697, p. 38, 40, 57—9, 60, 90, 120, 231—2
- Vintilă din Cornățeni, clucer 1617, p. 22.
- Vintilă, v. pah. 1674, p. 230.
- Vintilă Prejbeanu, pah. 1799, p. 153.
- Vintilă din Tătulești, iuzbașa 1646, vătaf 1650, p. 33, 113.
- Vintilă Țigănescu, log. 1683, p. 115, 117, 120, 122.
- Vișa din Mănești 1638, p. C.
- Vitejani*, lângă Izbiceni, sau Betejani, p. 226—7.
- Vitichești* (Mușcel) p. 242.
- Vizantiul, vezi Ianache.
- Vlad Vodă Călugărul, 1492, p. XV, 167.
- Vlad, spătar Buzescu 1494, p. 201.
- Vlad, v. comis 1556, 1568 din Bădeni, p. 184, 202.
- Vlad, log. 1571 (acelaș ?) p. 189.
- Vlad, v. pah. 1587, p. 20.
- Vlad Cocorâscu, spătar 1662, log. 1663, v. comis 1677, v. log. 1680, p. 3—5, 9—10, 13, 57, 88, 114, 115, 128—9, 131, 230, 255.
- Vlad din Dranovăț, 1637, p. 29.
- Vlad (Drugănescu) v. căpitan za dorobanți † 1652, p. 6.
- Vlad (Rudeanu), pah. 1590, v. pah. 1618, v. log. 1626, v. vistier 1628, p. 23—4, 88, 140, 204, 208—211.
- Vlad (Rudeanu) pah. 1660, p. 88.
- Vlad din Togozeni, 1663, 1691, p. 34, 116—117.
- Vlădești* (Muscel), vezi Badea, Calotă, Cazan, Neaga, Părvu, Rădu, Tudoran, Șerban.
- Vladimirești* (Ilfov) p. 54—5, 61, 219, 223.
- Vladislav Voevod 1451, p. 17.
- Vladislav, spătar 1482, p. 18.
- Vladislav (Bengescu, din Belcin) v. pitar 1658, v. sluger 1659, p. 221.
- Vlăduț (Bengescu) v. sluger 1673, p. 37, 229.
- Vlahutzi, familia, p. 298. Vezi Hristodul.
- Vlahutzi Constantin, v. post. 1814, p. 156, 240, 257, 298.
- Vlahutzi Gheorghe, v. spătar 1819, p. 298.
- Vlaicu v. comis 1674, p. 145.
- Vlaicu, vistier 1675, p. 98.
- Vlasto, familia, p. 247, 249, 298; Vezi Andronache, Costache, Dumitrache, Grigore, Ioan, Mihail, Toma.
- Vogoridi, familia, p. 299. Vezi Sofronie, Ștefanache.
- Vogoride, Atanasie Ioan, doctor, pe la 1800, p. 300.
- Vogoridi, Nicolae, fiul lui Ștefanache, zis despre soție Conachi — caimacam 1857, p. 300. A avut un frate, Alexandru, fost guvernator al Rumeliei, și trei surori, căsătorite cu Mihai Vodă Sturdza al Moldovei, cu Musurus pașa, ambasador al Turciei la Londra, și cu Nicolae Fotiadi capichehaia al Moldovei la 1857.
- Voica din Băleni, soția lui Pătrașcu Vodă cel bun, p. 20—1.
- Voichița Poenaru, soția lui Istrătie Florescu, 1700, p. 43.
- Voicilă din Tătărani, pârca lab 1696, p. 233.
- Voicu, log., fiul Fierei log., 1595, p. 51.
- Voicu, log. din Ciorăști 1610, p. 210.
- Voinescu Cârstea, biv. trei log. 1779, p. 47.
- Voinigești* (Gorj) p. 20—1, 211, 238.
- Voivoda* (Teleorman) p. G.
- Voivodești*, p. 61, 108.
- Vorsi din Hios, familia, p. 245.
- Vrană, familia, p. 246, 300.
- Vucina Sărbul, v. pah. 1631—1641, p. 2, 26—32, 52—3, 213—15.
- Wartiadi Dimitrie, doctor 1853, p. 176.

- Xiner**, spițer 1820, p. 78.
Xipolitos, vezi Constantin.
- Ypsilanti**, vezi Ipsilanti.
- Zădăriceanu**, vezi Șerban.
- Zaharia**, v. sluger, 1634, p. 27.
- Zaharia** sau **Sguromali Caragea**, v. portar 1703 doctor 1716, p. 255.
- Zamfira**, schitul (Prahova), p. 275.
- Zamfirache Nicolache Damari**, v. pah. 1782, p. 69, 260.
- Zamora** (Prahova) p. 74—6.
- Zănoaga**, vezi Drosul din —.
- Zăpodii** (Buzău) p. 158, 160.
- zarfuri**, cești, p. 70.
- Zărnești** sau **Zorești**, (Buzău) p. 231, 233.
- Zătreanu**, vezi Udrea.
- zăvastă**, zăveasă, perdea, p. F.
- Zefhari Const**, pitar 1850, p. 157.
- Zlătari**, mănăstirea din Buc., p. 66.
- Zoe** Bagration, principesa, nasc. Văcărescu, 1813, p. 124.
- Zoe Brâncoveanu**, doamna lui Gheorghe Vodă Ribescu, 1848, p. 182.
- Zoe Cantacuzino**, nasc. Bibescu 1858, p. 183.
- Zoe Caramanlau**, păhârnică 1838, p. 138.
- Zoița Păianu** soția lui Tudorache Gulianò, și apoi a lui Atanasie Silivriandò, zisă și Zărăfoaia, p. 13, 126, 265.
- Zoița Pârșcoveanu**, soția lui Gheorghe Jianu, 1794, p. 71.
- Zoița Văcărescu**, nasc. Guliano-Paleologu, a doua soție a lui Barbu II Văcărescu, p. 124.
- Zoița Zărăfoaia**, vezi Zoița Păianu.
- Zorești**, vezi Zărnești. Zoreasca este numele unui trup din moșia Bădeni (Saac azi Buzău), deosebit de moșia și via din dealul Zorești, foste ale episcopiei Buzău. (Arh. St. Ep. Buz. pach. 16, 22, 28.
- Zossima**, Iordache 1844, p. 32.
- Zotov Ion**, inginer 1853, p. 107, 150, 200.
- Zotu Tzigară**, v. spătar 1579 † 1599 p. XIX 246, 295.
- Zvorca mare**, p. 207.

TABLA DE MATERII

	Pag.
Indreptări și adăogiri	A—H
Introducere	I—XXXVI
Gheorghe Grigore Cantacuzino	II—IV
Grigore Iordache Cantacuzino	V—VII
Genealogia familiei Cantacuzino	VII—XX
Mihail Cantacuzino Șaitanoglu	XX—XXV
Cantacuzinii în Țările Române	XXV—XXXI
Ctitoriile Cantacuzinilor în Țara Românească	XXXI—XXXIV
Ordinul Constantinian al Sf. Gheorghe	XXXIV—XXXVI
Documente	1—243
Andrășești (Ialomița)	1—15
Băleni (Dâmbovița)	16—50
Familia Cantacuzino	51—84
Căzânești (Ialomița)	85—86
Familia Crețulescu	87—97
Edera (Prahova)	98—101
Filipeștii de Pădure (Prahova)	102—106
Florești (Prahova)	107—108
Ghigiul-Găgeni (Prahova)	109
Jilavele (Ialomița)	110—127
Măgureni (Prahova)	128—139
Negrăși (Argeș)	140—151
Perșinari (Dâmbovița)	15—153
Pietroșani (Prahova)	154—157
Scăeni (Buzău)	158—166
Singureni (Vlașca)	167—177
Șoimu (Teleorman)	178—183
Tudorești (Ilfov)	184—188
Valea Lungă (Prahova)	189—200
Diverse	201—243
Excurs despre câteva familii grecești din Principatele române	245—300
Divane	301—302
Indice	303—351
Anexe, afară din text, tablourile genealogice ale familiilor: Cantacuzino, Alexeanu (†), Balasache-Muselim și Ramadan, Băleanu, Bărcănescu-Grădișteanu, Bozianu-Strâmbeanu-Popescu, Bucșanu-Mănescu-Merișanu, Buzescu, Cândescu, Caragea, Cocorăscu, Corbeanu-Rudeanu, Craiovescu (†), Crețulescu, Drugănescu, Fălcoianu, Filipescu, Florescu, Ghica, Golescu, Gulianò, Hrisoscolev, Ipsilanti-Moruzi-Hangerli, Mavrocordat, Neculescu, Pârșcoveanu, Rosetti, Silivrianò, Slătineanu, Știrbei (cei vechi), Sutz, Văcărescu, Vlădăianu.	

VERIFICAT
1987

VERIFICAT
2007

ANDRIANA BĂLEANU
fiica ctitorilor

IONIȚĂ ISTRATE CORBEANU
(Cavaler?) soțul Andrianei

MARIA BĂLEANU
fiica ctitorilor

IONIȚĂ CARAMANLĂU
soțul Mariei

ION BĂLEANU ANIȚA BĂLEANU
consilier născută Golescu
tatăl ctitorului mama ctitorului

GRIGORE BĂLEANU
ctitor
GRIGORE BĂLEANU
fiul ctitorilor

Cătorii vechi biserici din Băleni
(Dâmbovița) 1768 — 9

ANITA BĂLEANU
soția cătorului

LUXANDRA BĂLEANU
fiica cătorilor

ZOIȚA BĂLEANU
fiica cătorilor

MITROPOLITUL GRIGORE

ION BĂLEANU
polcovie

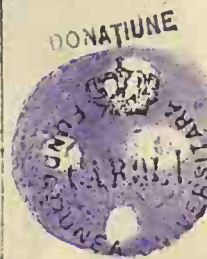
ILINCA BĂLEANU
fiica cătorilor

= 1) IORDACHE COLFESCU
2) GRIG. HRISOSCOLEU

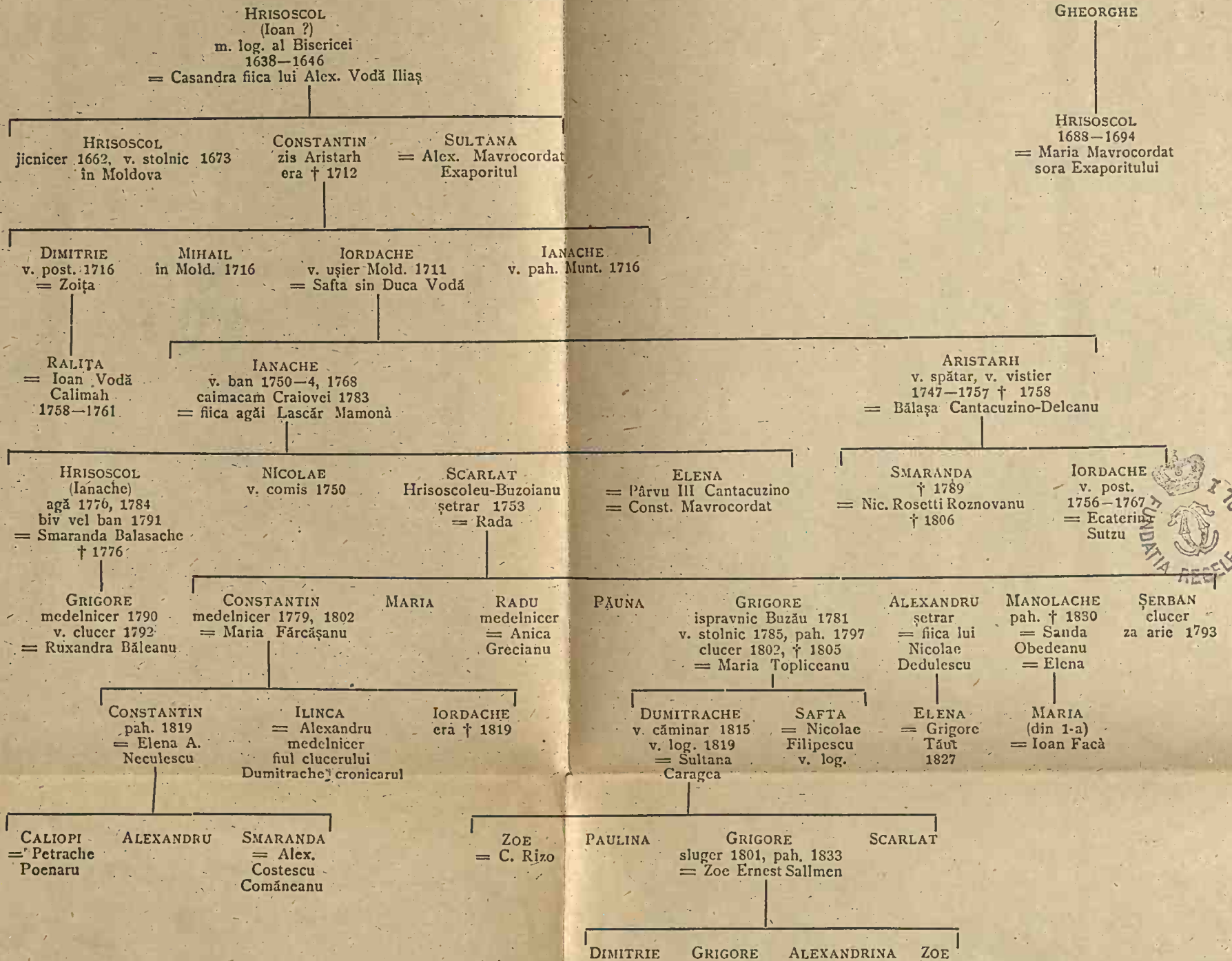
= SCARLAT ROSETTI

fratele cătorului

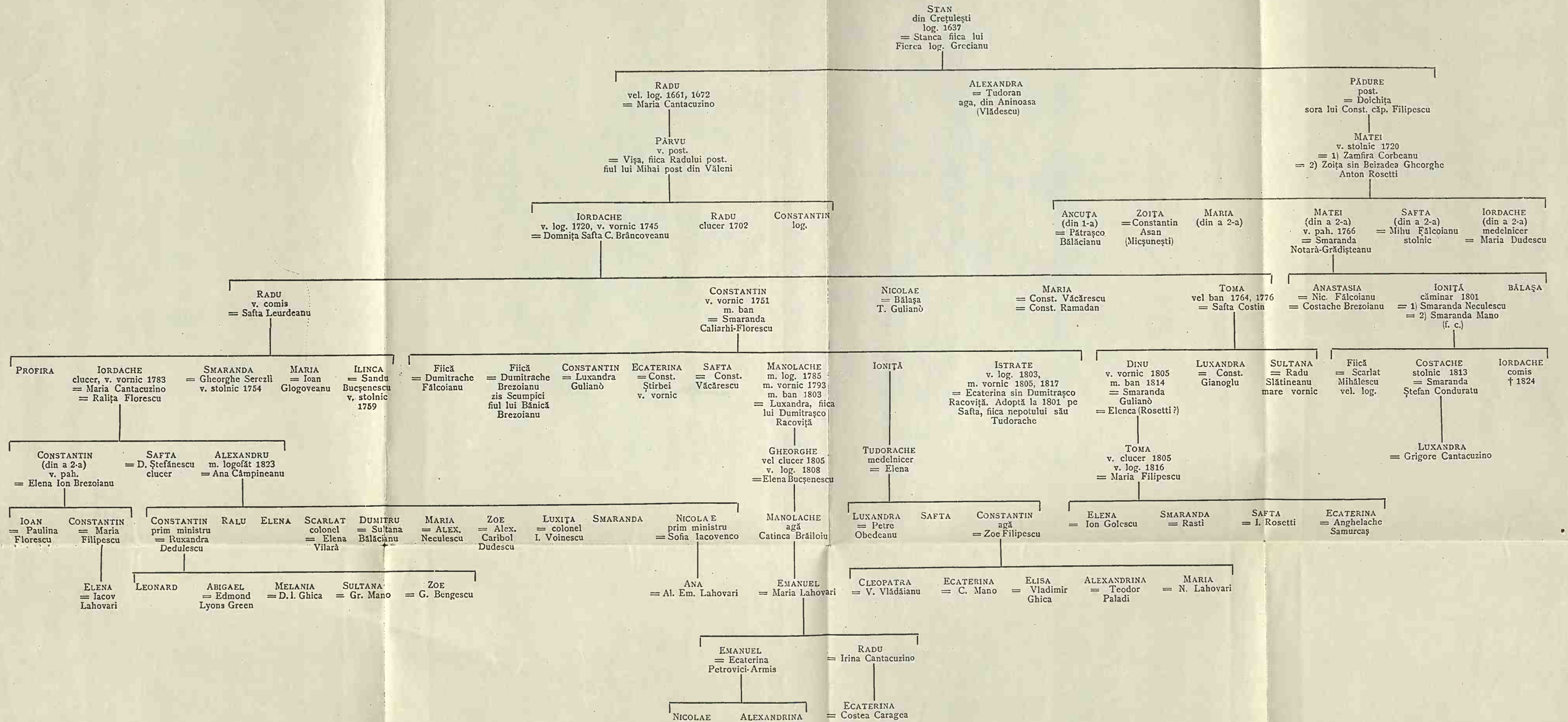
= 1) IOSIF CLINCEANU
2) TOMA CĂLINESCU

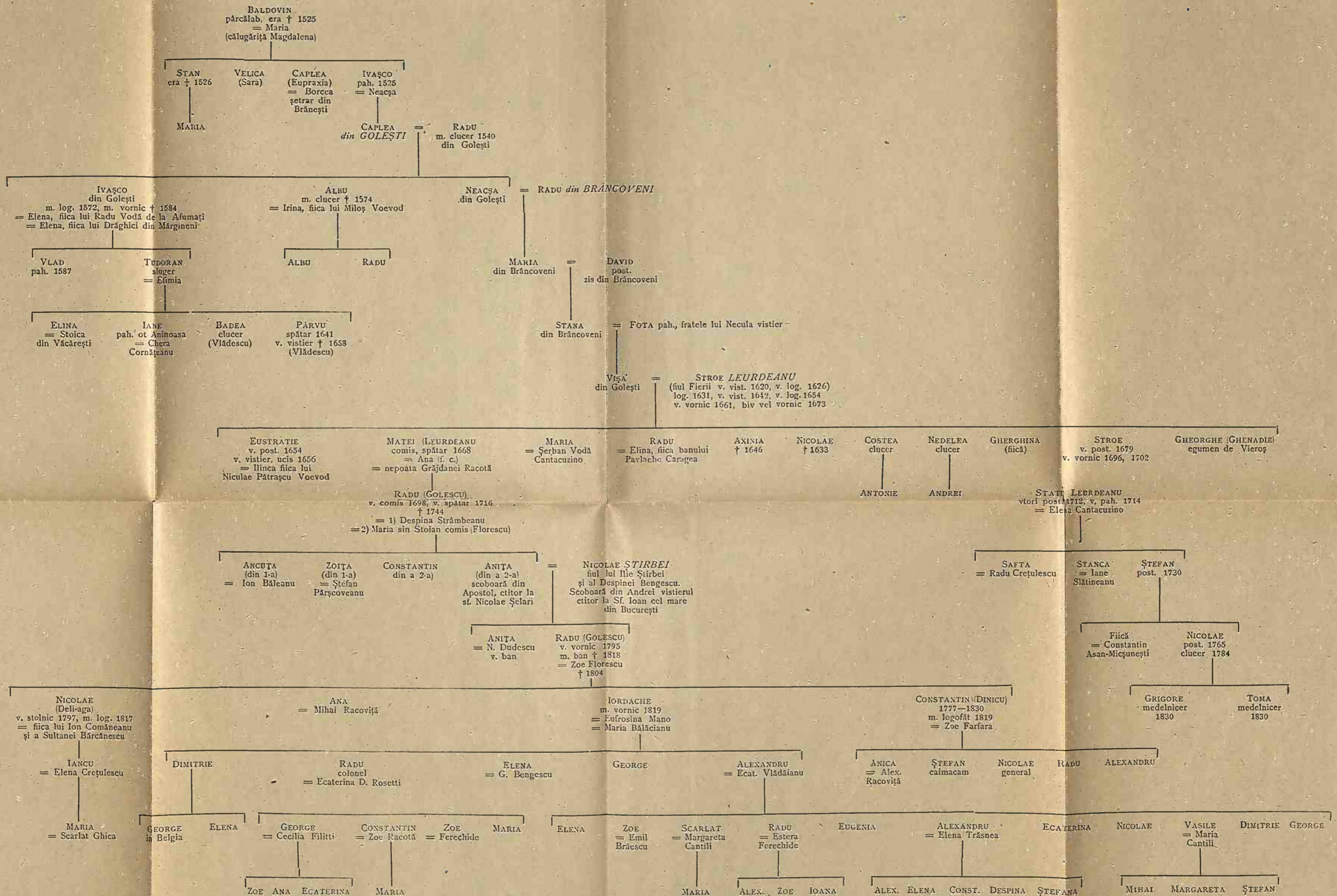
SGUROMALI
 1591
 = sora lui Mihnea Turcitu?

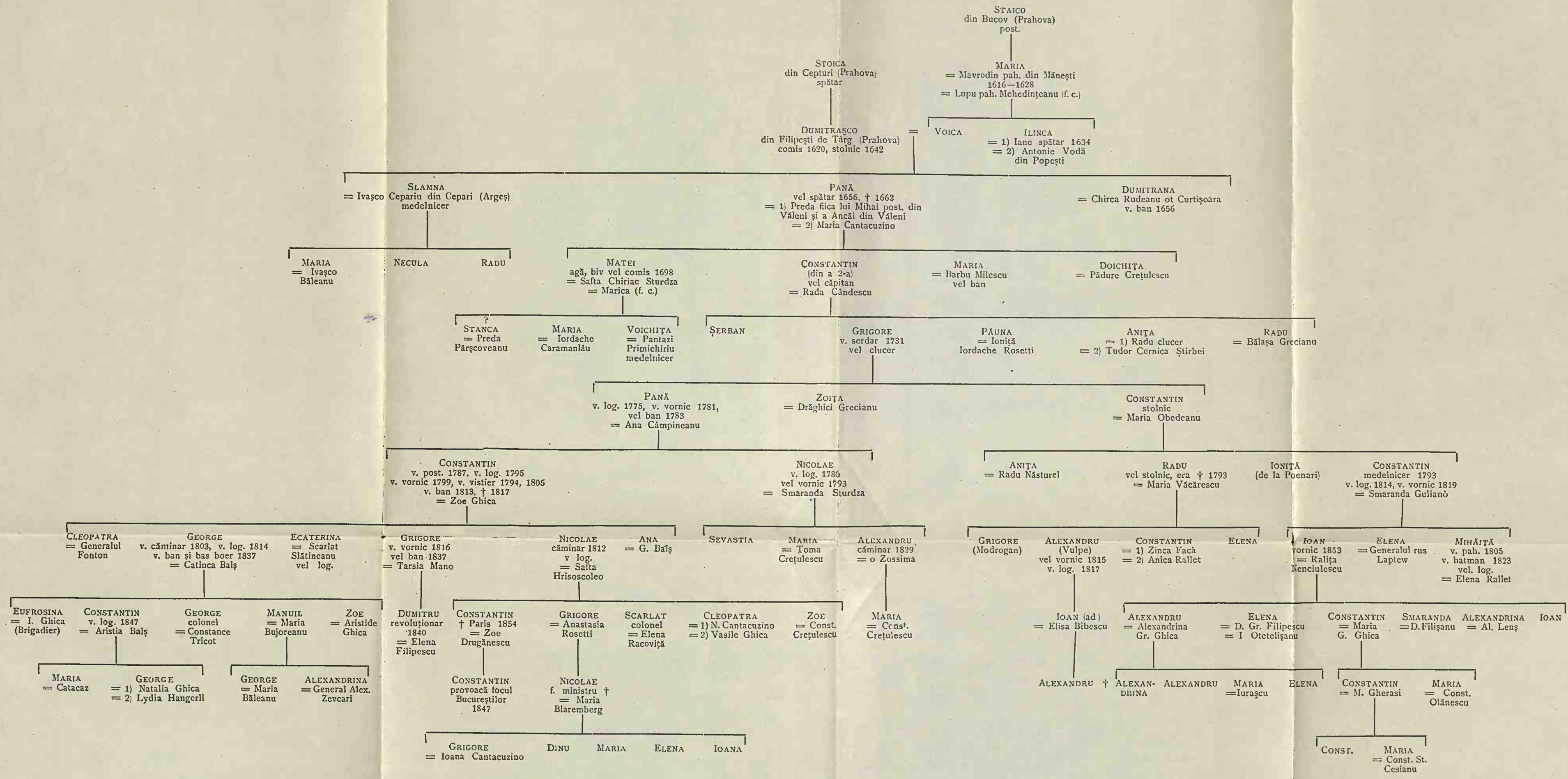

CREȚULESCU

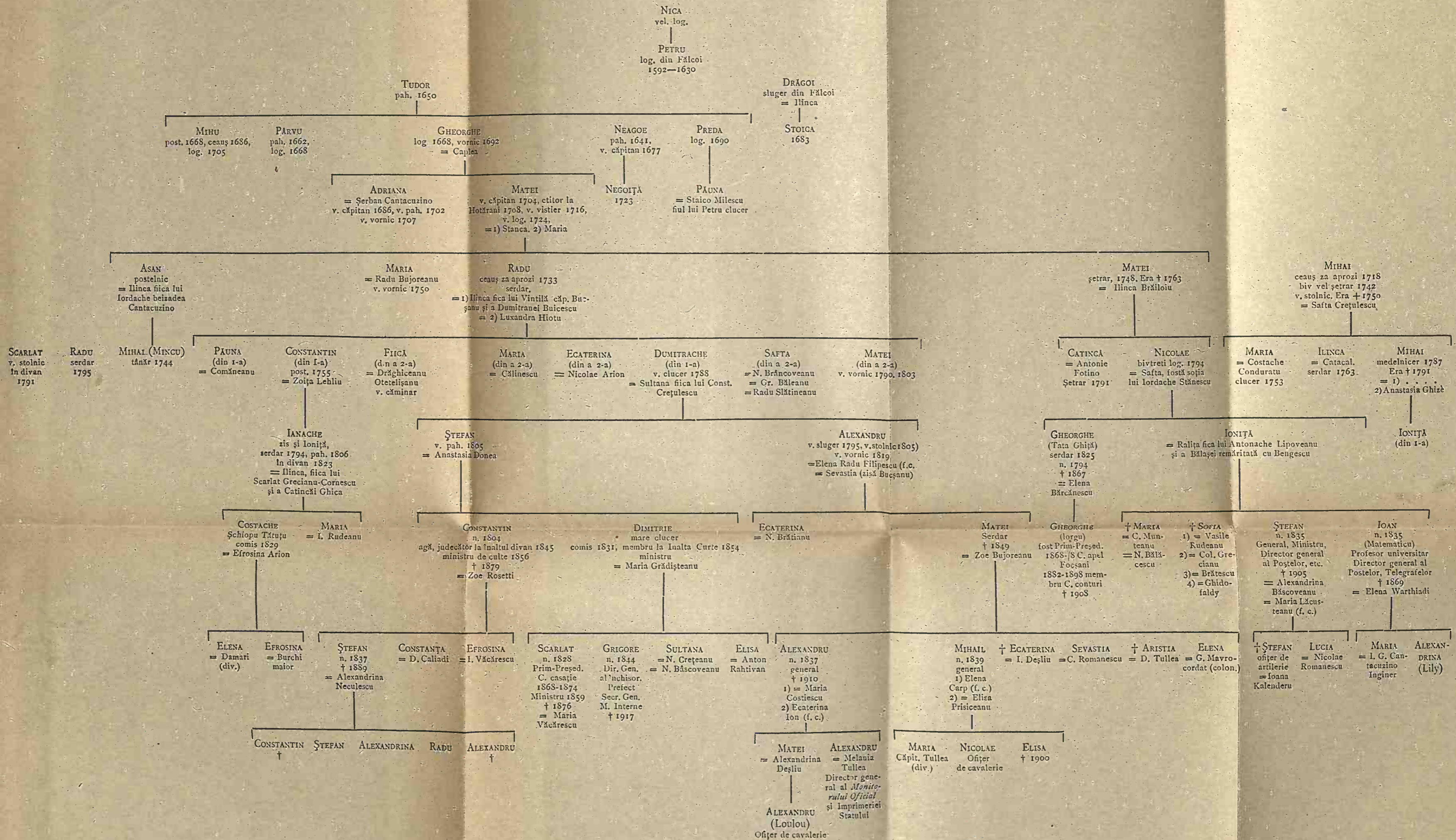

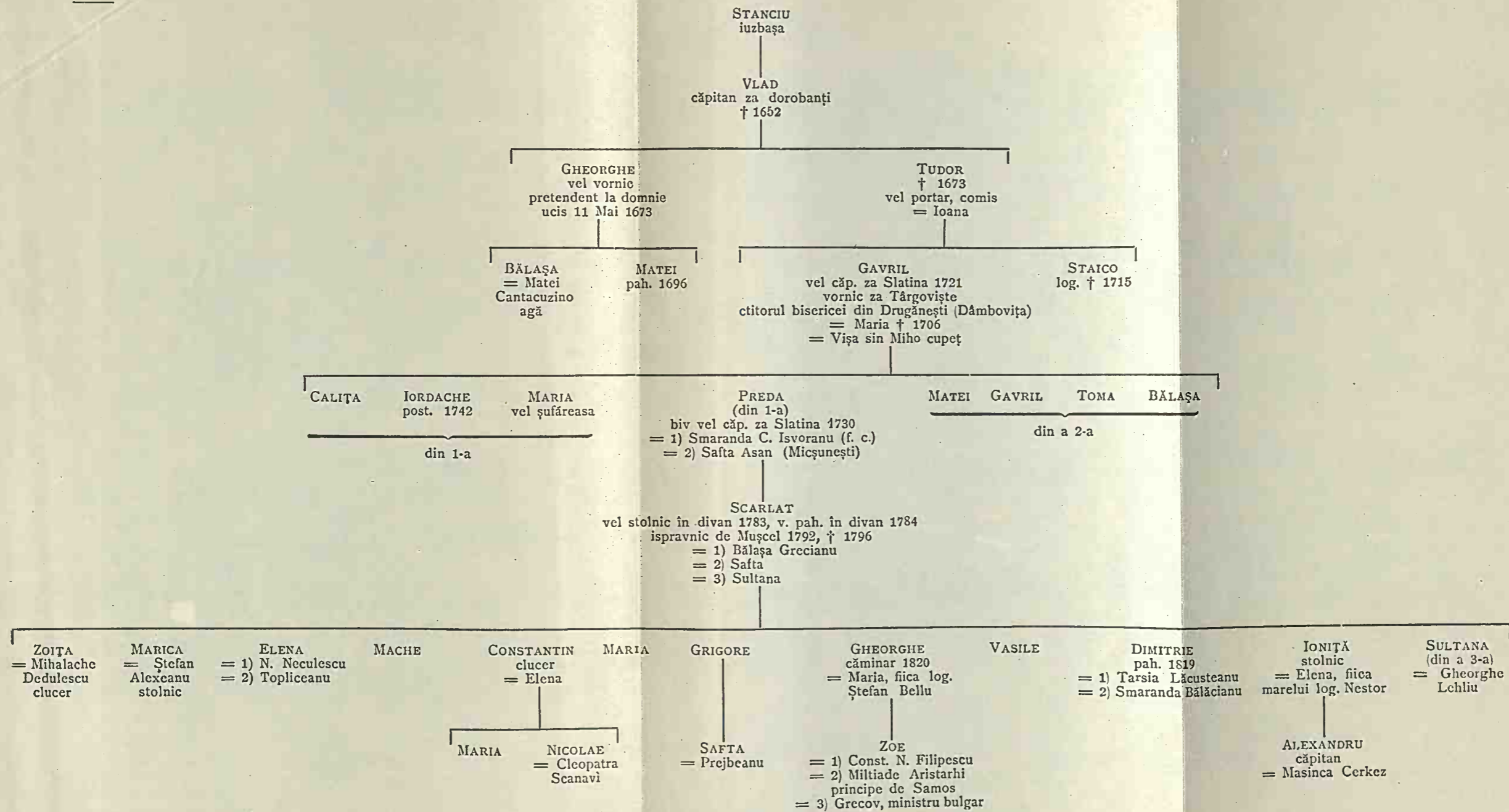
GOLESCU

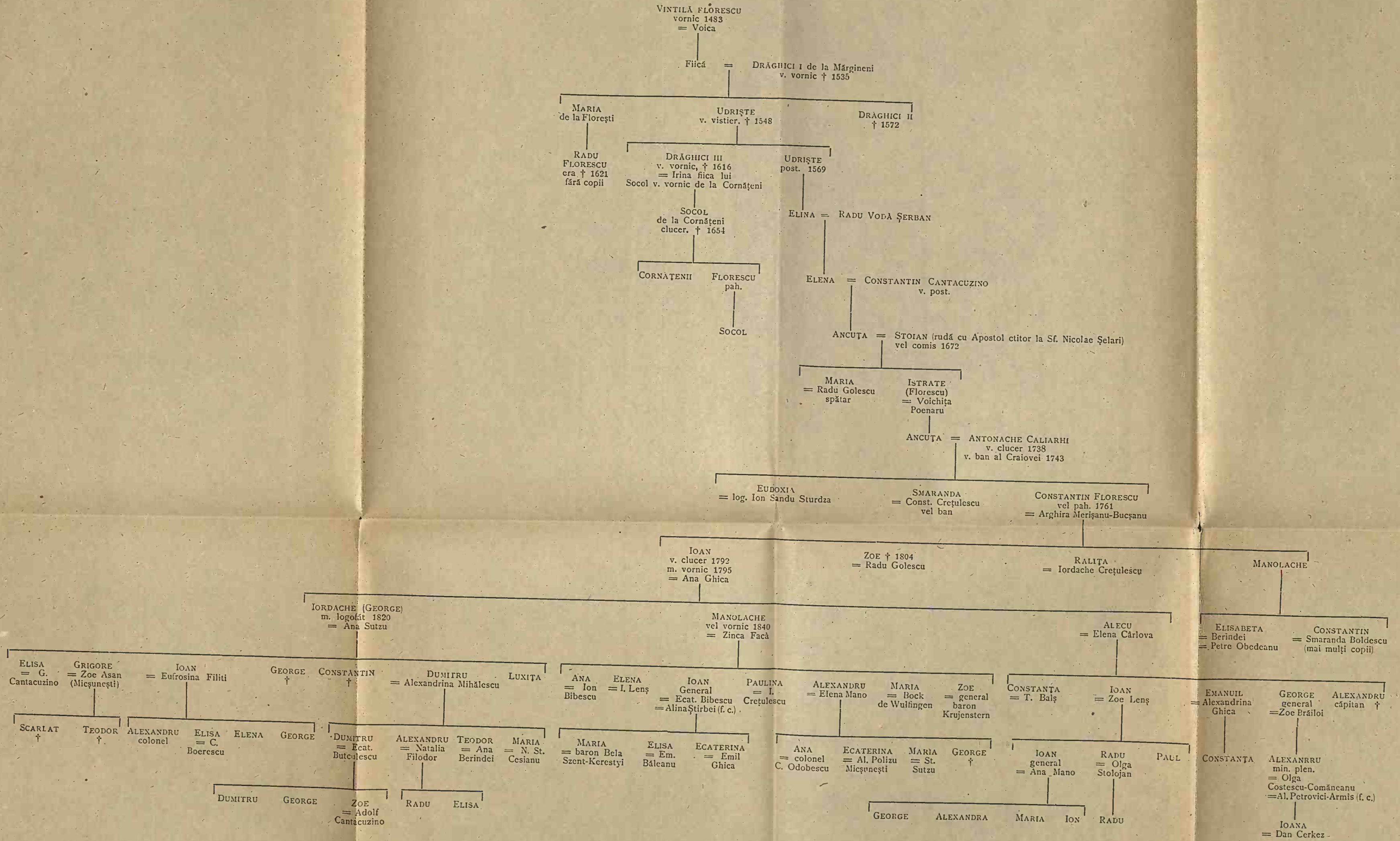

FĂLCOIANU

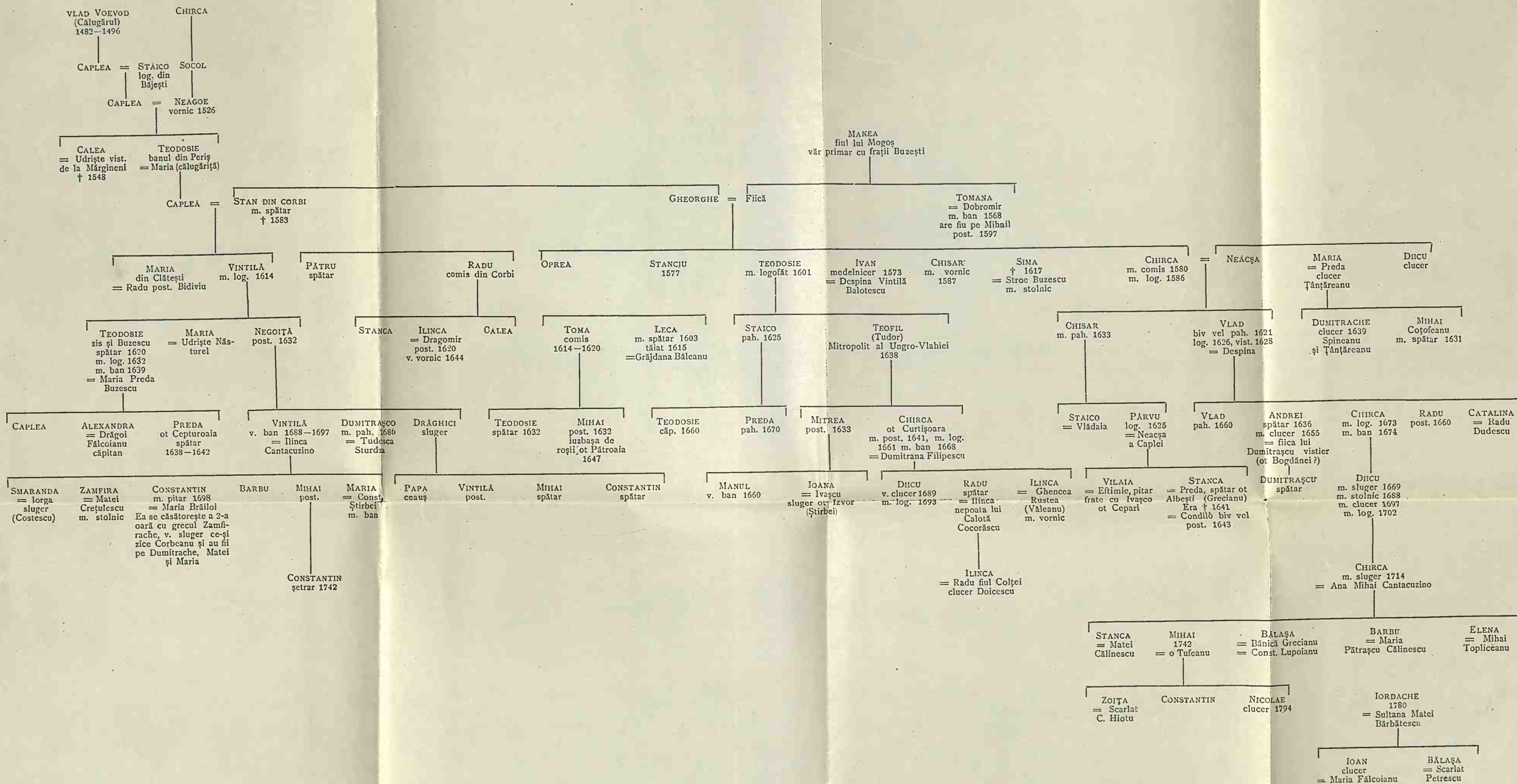

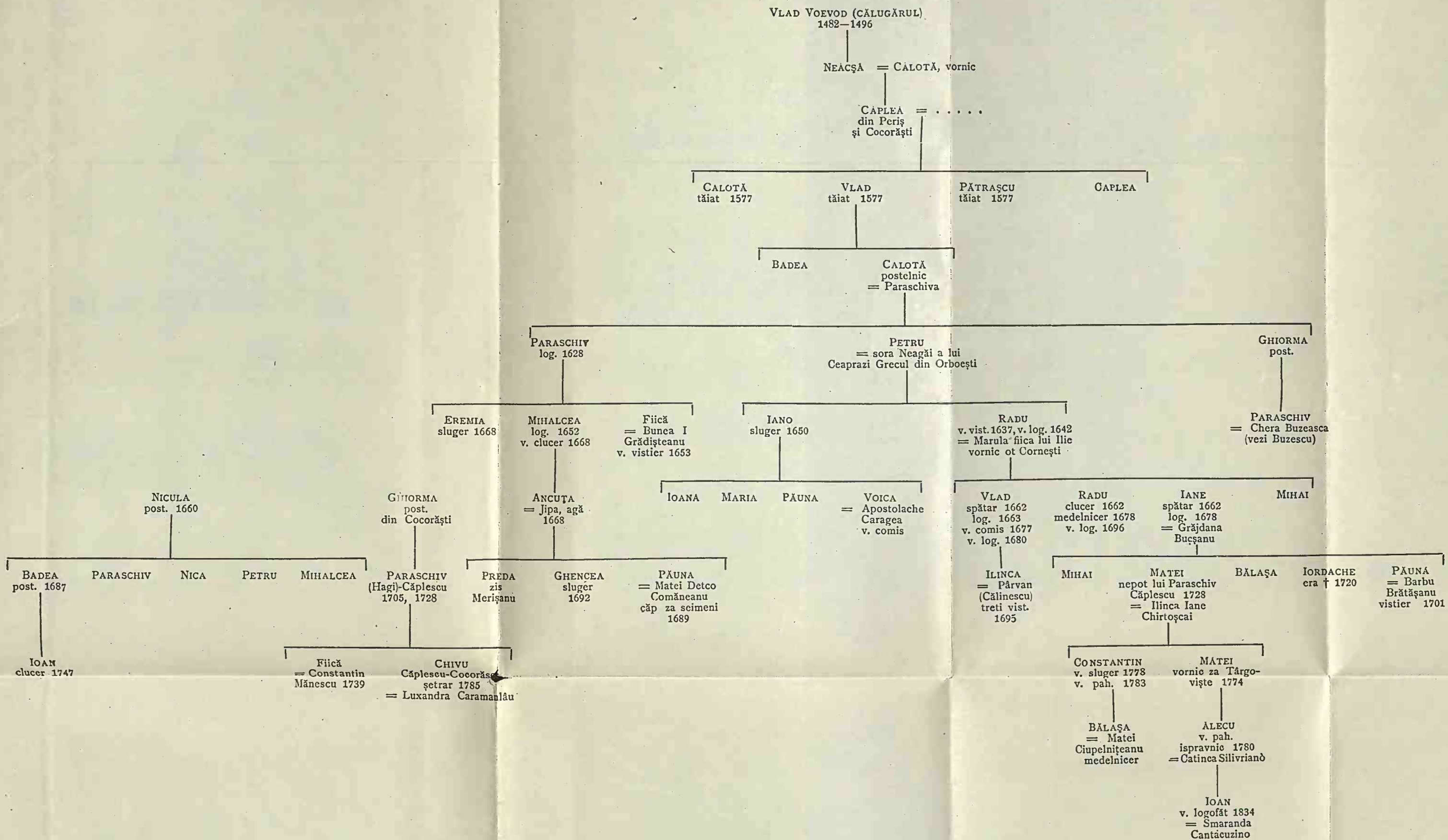

FLORESCU

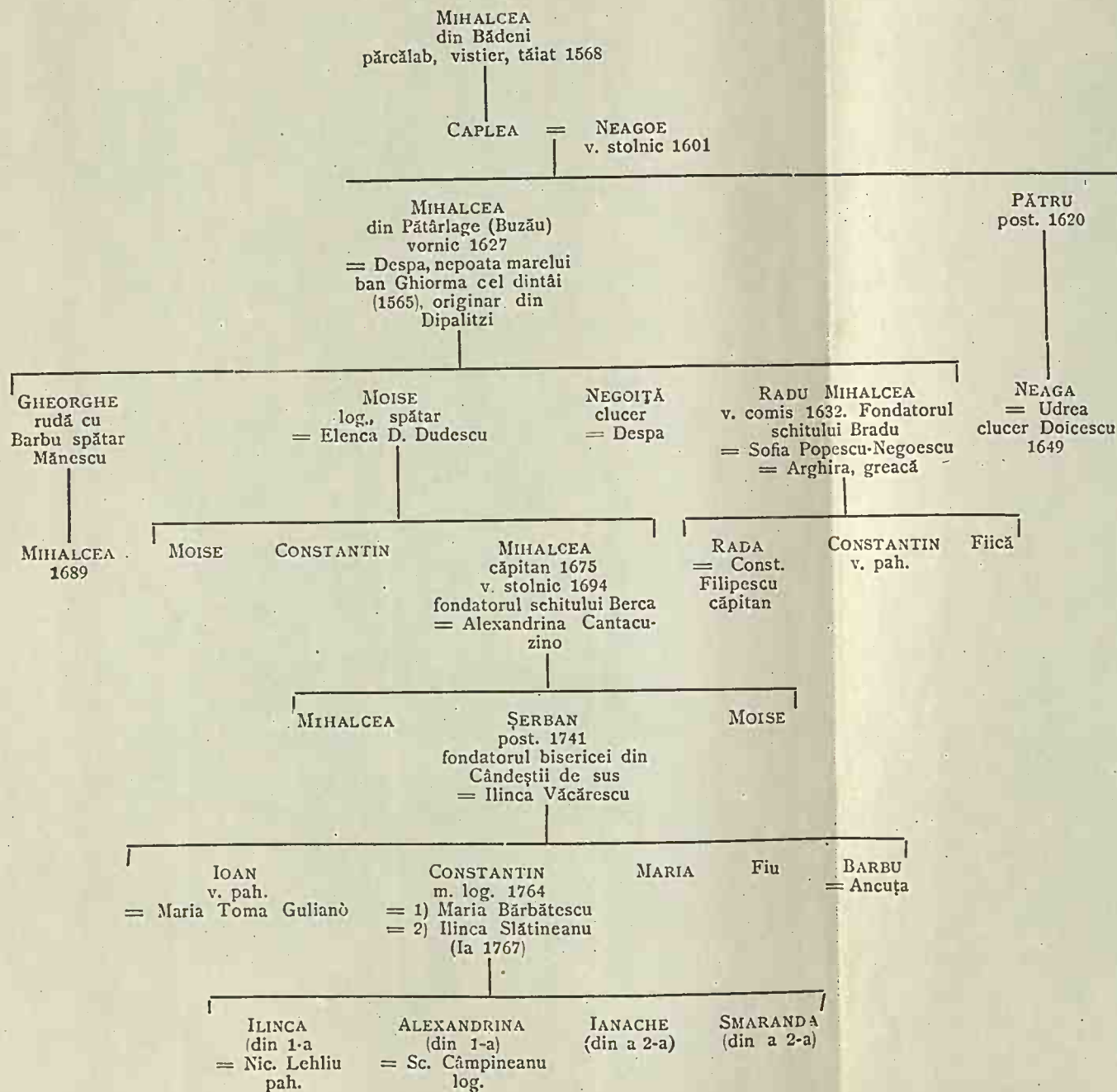

CORBEANU-RUDEANU

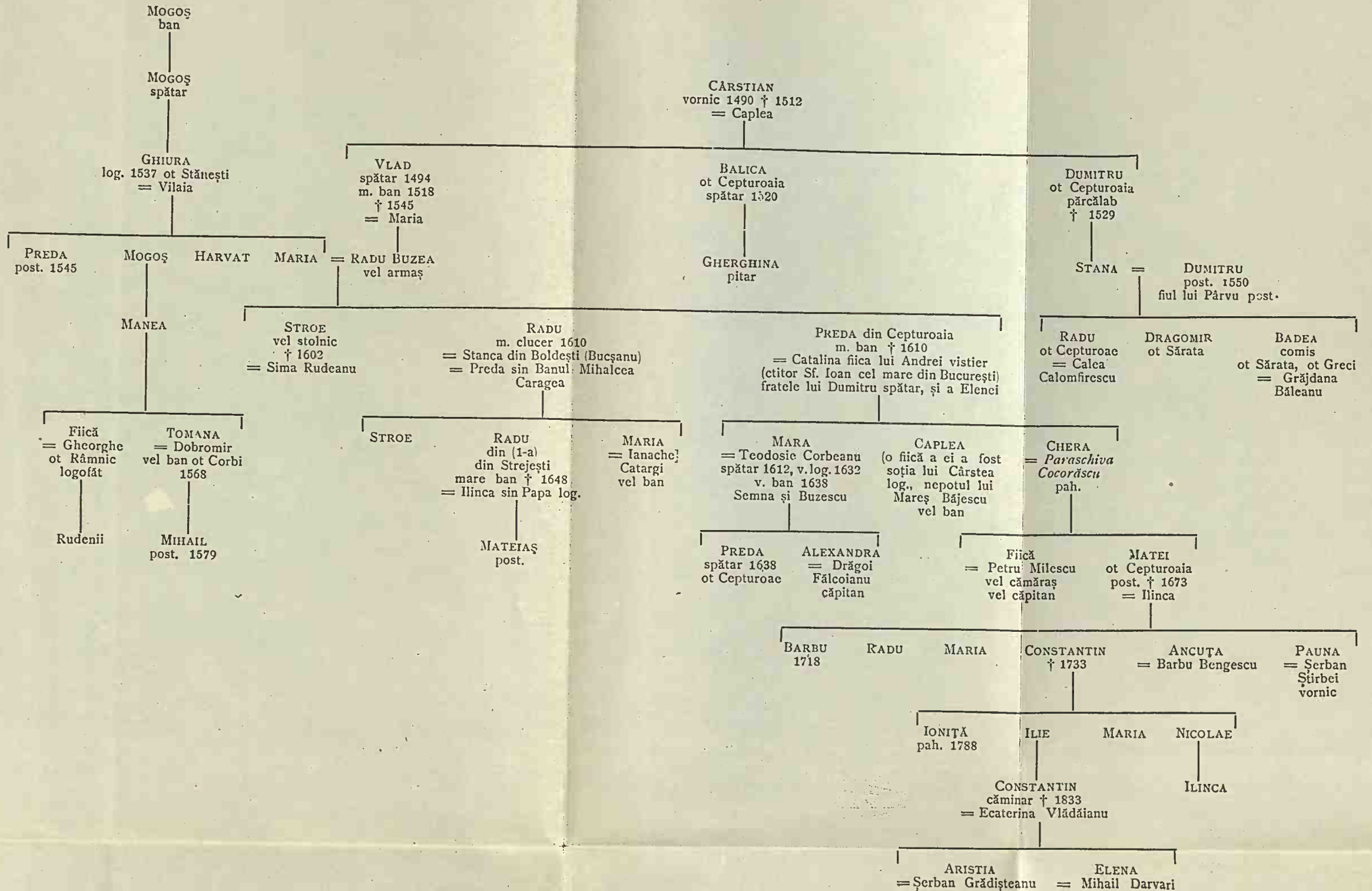

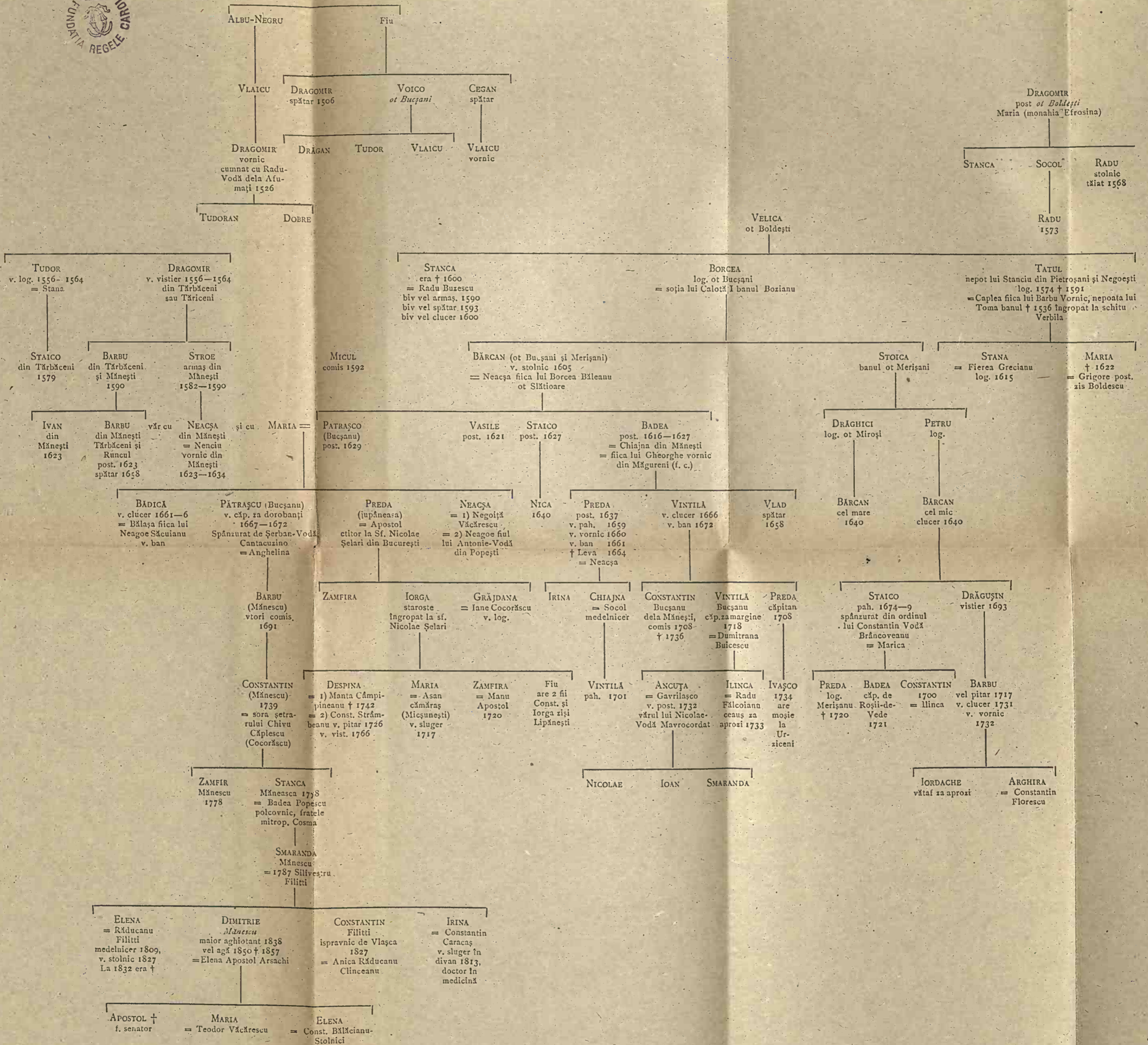
CANDESCU
(Mihălcescu)

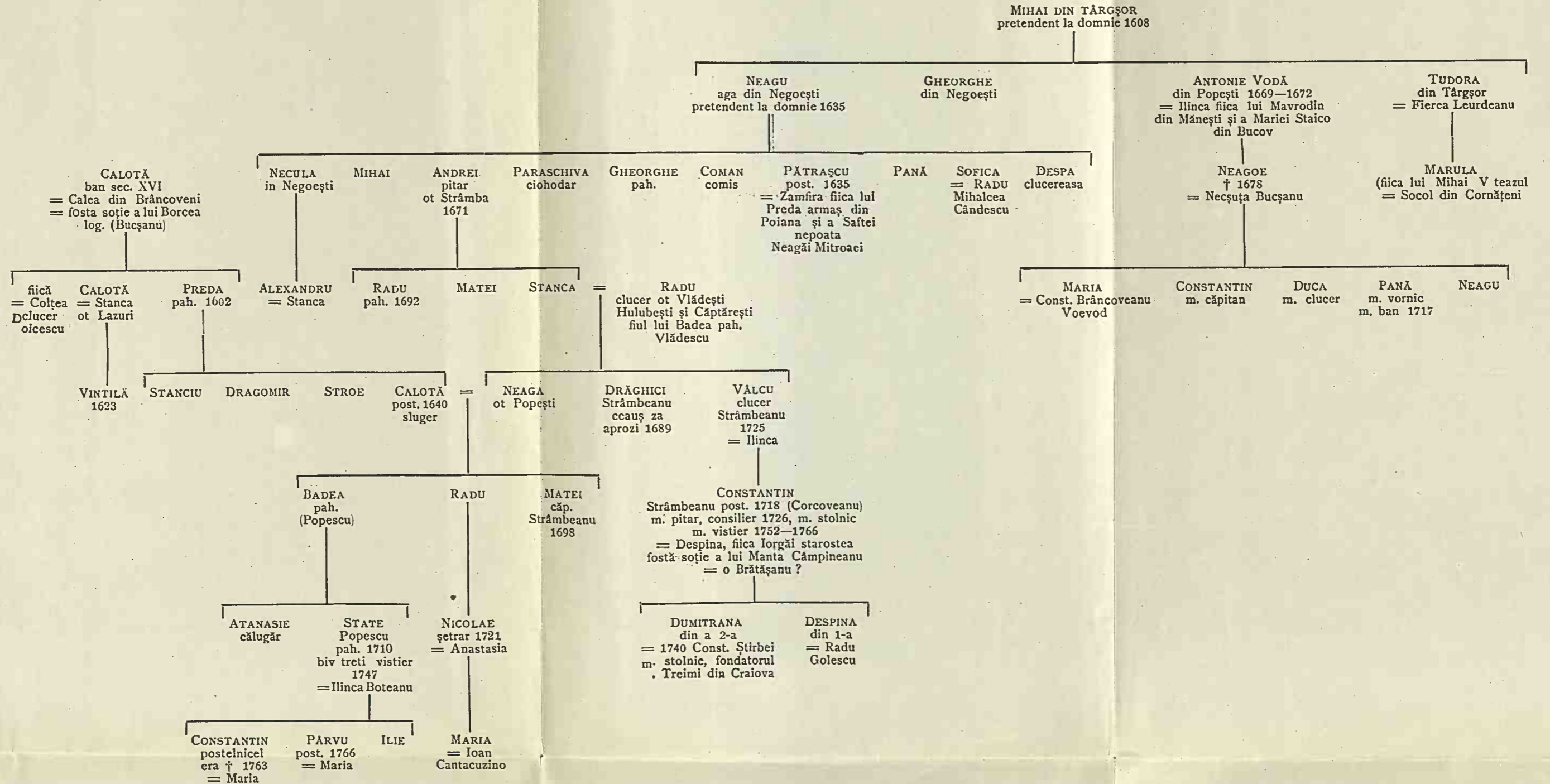
BUZESCU
și Buzeștii-Cocorăști

BUCȘANU-MĂNESCU-MERIȘANU

BOZIANU-STRAMBEANU-POPESCU

**BĂRCĂNESCU-GRĂDIȘTEANU
(MOGOȘEȘTI)**

VALCU
log. din Fianca
= Maria, care a fost apoi soția lui
Dumitru vel vornic Mogoșescu cu care
n'a avut copii

BUNEA I
din Grădiște și Mogoșești
log. 1631, vel vistier 1653
= 1) fiica lui Paraschiva log. Cocorăscu
= 2) Grăjdana sin Miho spătar Racotă
fosta soție a Buzincăi comis (f. c.)

ANCA
= Ianache Cornățeanu
spătar, fiul lui Socol clucer

VALCU (MOGOȘESCU)
m. pah., m. vornic 1677
= Elena sin Barbu Filișanu
comis

GRIGORE
log. 1683
= Stanca fiica lui Condilo
post. și a Stancăi Părvu
Rudeanu

NICA (NICULA) GRĂDIȘTEANU
v. sluger 1661—1680
are nepoată pe Stanca Cojeasca
soția lui Enache Văcărescu

VALCU
post. 1688

VASILE
Mogoșescu
Bărcănescu
= Maria Popescu
Negoescu

MARGA
= Mihai Cantacuzino
v. spătar

MATEI
(Mogoșescu)
= Chiajna (cumnat
cu Gr. Topliccanu

CLIMENT
(Constantin)
ieromonah

BUNEA II
log. 1688, v. armaș 1695
v. comis 1701, v. vornic
1714
= Neaga Cantacuzino fiica
lui Drăghici spătar

ENACHE
1704

RADU
pah. 1764, clucer 1782
= Elena Colfescu

MARIA
= Ștefan Dedulescu
pah.

MIHAI (MINCU)
zis Filișanu
= Anița

CONSTANTIN
Mogoșescu

CHIAJNA
= Părvu
Câmpineanu

IONIȚA
(Albescu)
= Maria fiica lui Const.
post. cilibiul ot Albești
și ot Greci și a dom-
niței Ancuței fiica lui
Nicolae Pătrașcu
Voevod

PULHERIA
= 1) Iordache
Cantacuzino
1753
= 2) Ioniță
Brătășanu
1776

ȘERBAN
1750

BĂLAȘA
= Dumitru
Notara
doctor

MARIA
= Matei
Brăiloiu

ZOIȚA
SULTANA
= Ion
Comăneanu

ENACHE
ispravnic de Prahova
v. logofăt 1806
= 1) Smaranda Iordache
Mano (f. c.)
= 2) Catinca Ghica

GRIGORE **MATEI** **ȘERBAN**
Filișani

SMARANDA
= Matei
Cretulescu

RALU
= Eliatt

ELENA
= Gheorghe
Fălcoianu

SGARLAT
agă 1825
= Elena
Caragea

LUXANDRA
= N. Gulianò
= Leventi

DUMITRU

EUFROSINA

ANA
= Oscar
Eliatt

SCARLAT
colonel
= Cecilia
d'Uxculles

ALEXANDRINA
= General G. Catargi
= N. Rosetti Bălănescu

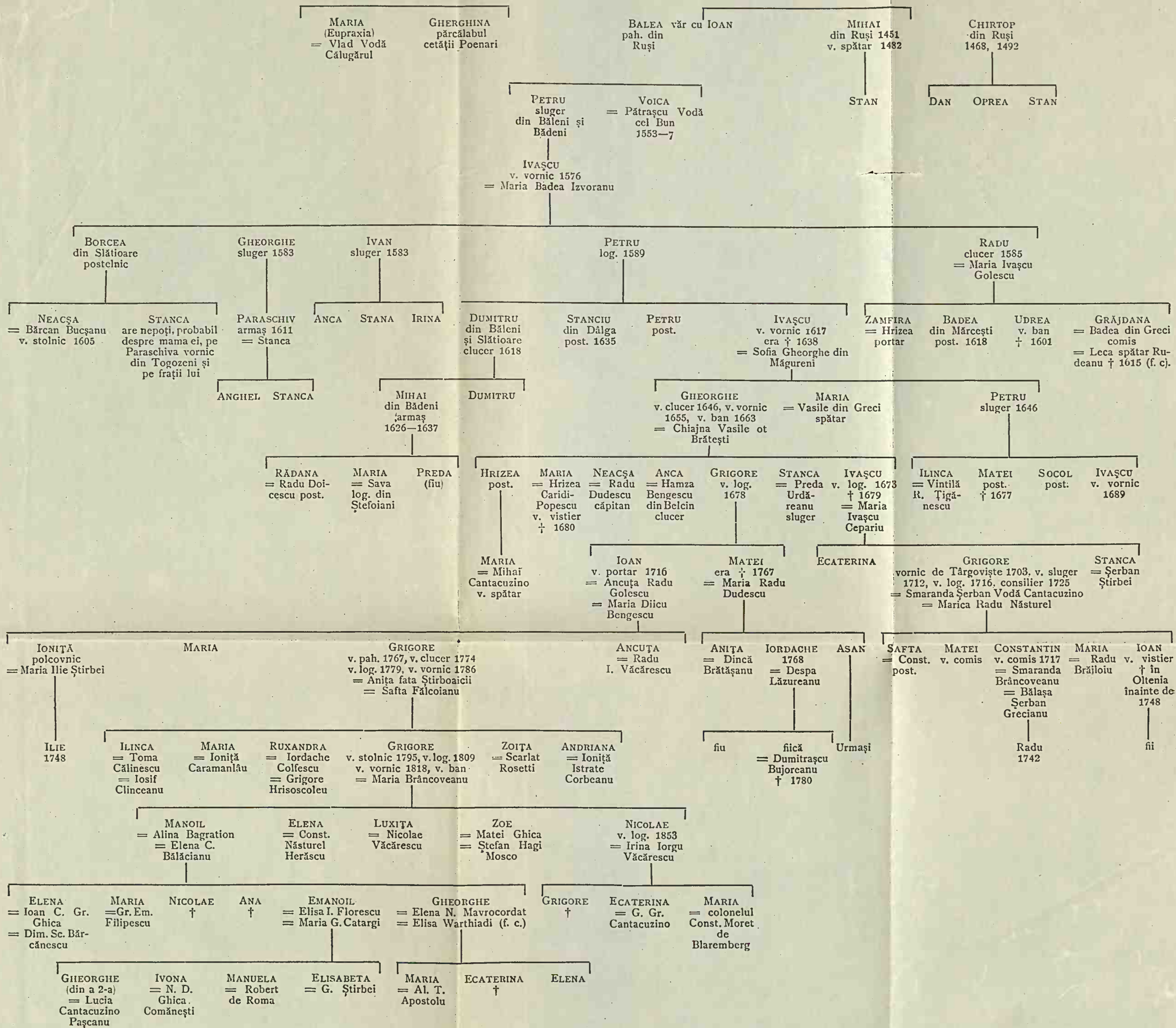
DUMITRU
colonel
= Elisa
Băleanu

IOAN †

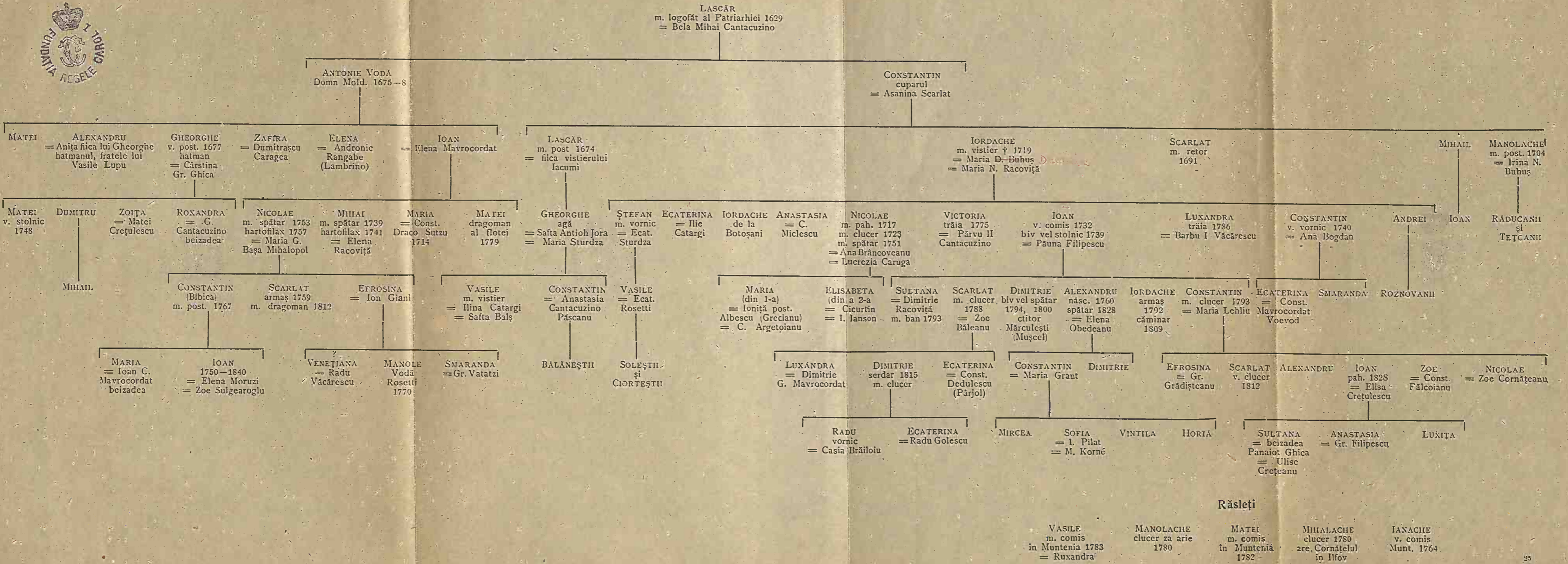
RADU
†

DAN
= Maria
Grădișteanu

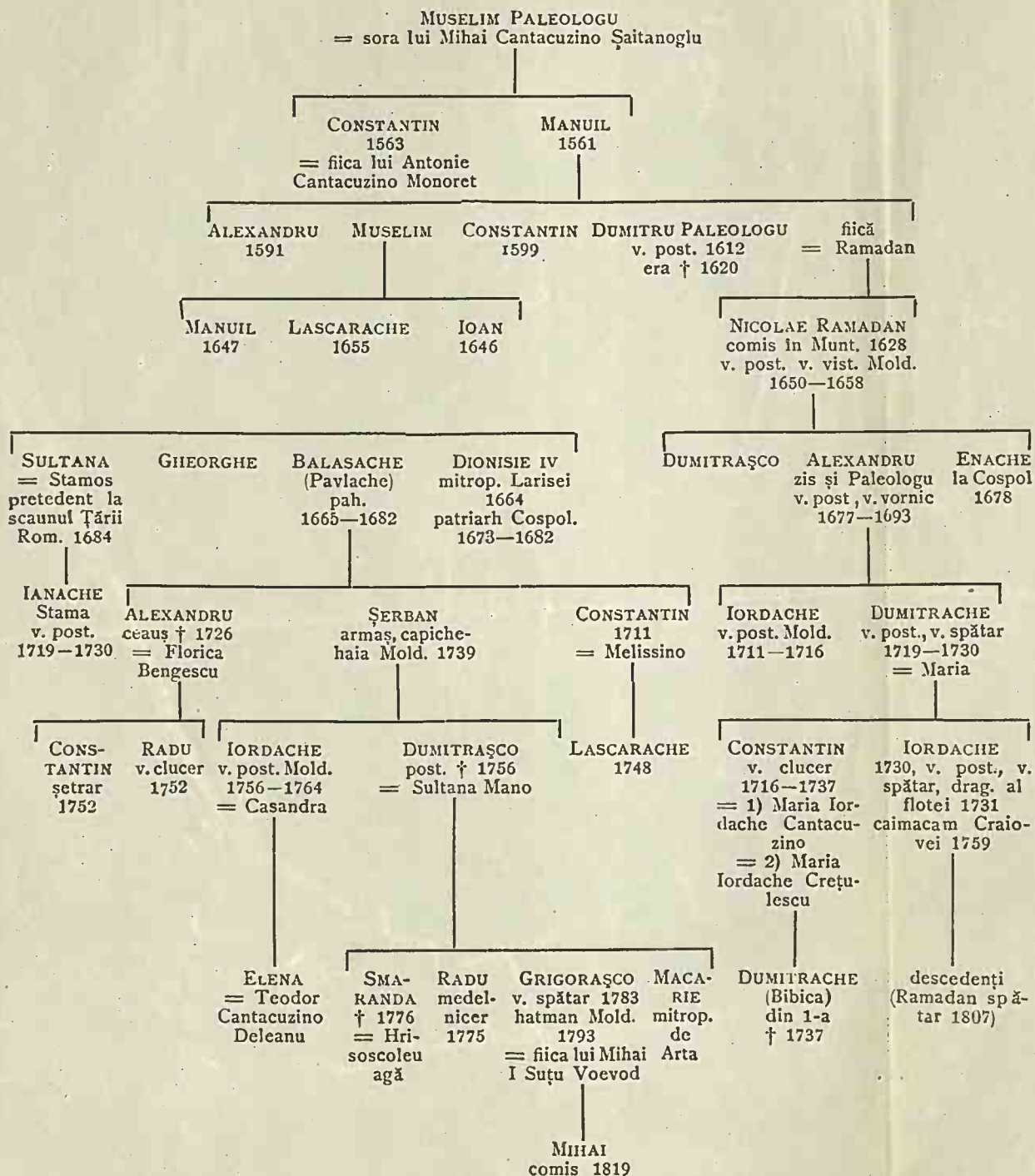
ELENA
= G. Cretzeanu
= G. D. Moruzi

ROSETTI
(din Țara Românească)

BALASACHE-MUSELIM (PALEOLOGU) și RAMADAN

ALEXEANU (†)

IOAN (GHIORMA)
originar din Dipalitz
v. post., mare ban 1565
= Caplea, mătușa fraților
Buzești

PĂTRAȘCU
era † 1553

DESPA
nepoata lui Ghiorma cel
dintâi, are rude în Alexeni
la 1650.
= Mihalcea vornic din
Pătărlage 1627
(Cândescu)

(CONSTANTIN) GHIORMA
v. căpitan 1631, 1637, v. pitar
1642, v. sluger 1644, v. ban 1646—1654.
Cumpără moșie în Alexeni. Ucis 1655.
= 1) Marica.
2) Neacșa fiica lui Iano log ot Bo-
leasca (f. c.) fosta soție a lui Gheorghe
log. din Măgureni

DUMITRAȘCO
spătar 1655—1658
era † 1669
= Vilaia

ALEXANDRU
post. 1655, 1658, serdar 1662, 1669,
v. clucer 1685, 1688, v. log. 1689—1692
v. vornic 1692—4
= 1) Maria Udriște Năsturel
= 2) Stanca

DRĂGHICI
post. 1693, 1719
botezat de Drăghici
Cantacuzino

GHIORMA
post. 1693

IONIȚĂ
stolnic
(din 1)

CONSTANNIN
post. 1735, 1740
biv vel șetrar 1752
= 1) Maria fiica lui
Ștefan Brâncoveanu
beizadea (f. c.)
= 2)

VINTILĂ
1743

CONSTANTIN
post. 1769
era † 1803
= Mariuța

GRIGORE
șetrar 1776
v. pitar în divan 1782
ispravnic de Ialomița
1784
era † 1802
= Bălașa

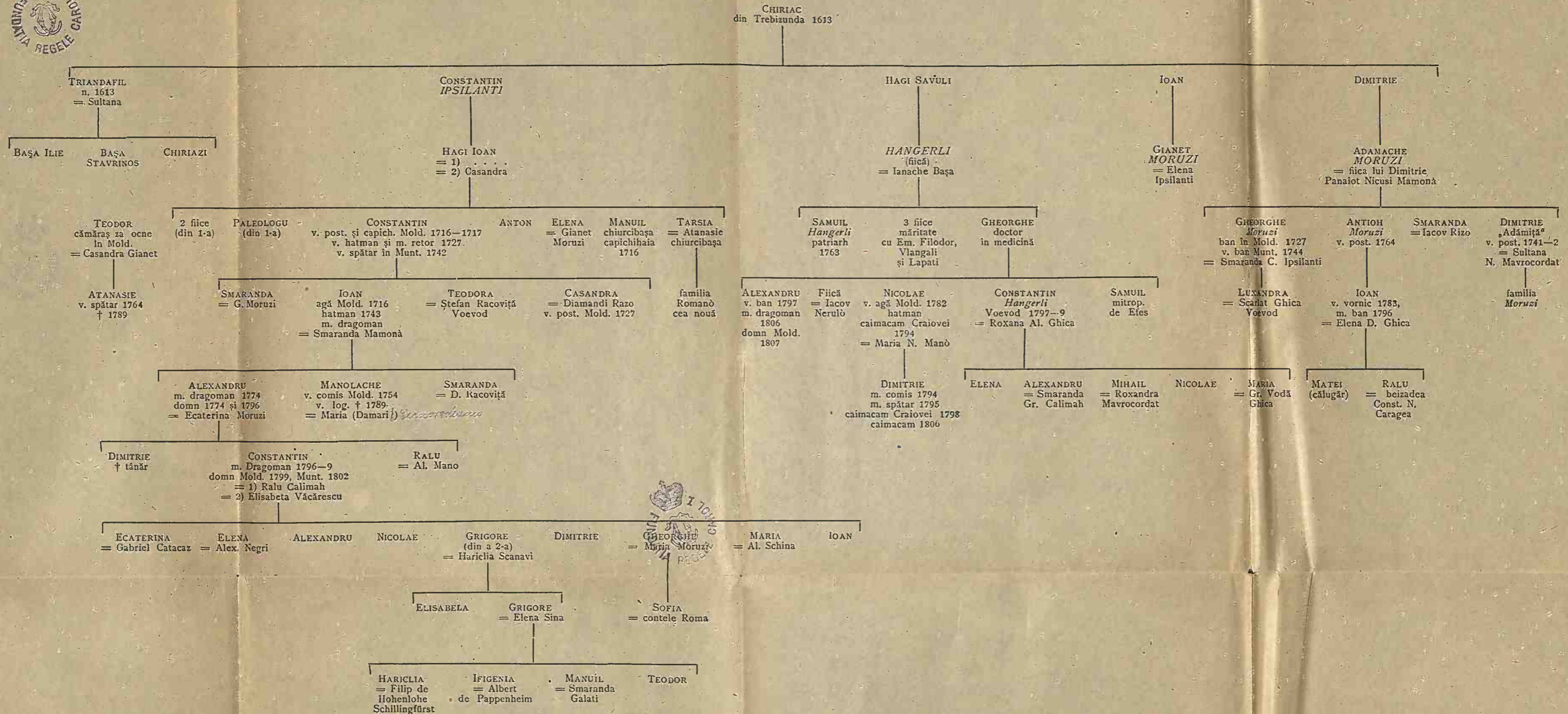
ȘTEFAN
post. 1776, v. stolnic 1801
† 1803
= Maria Drugănescu
Ei adoptă la 1799 pe sora
Marici

SEVASTIA
(monahia)
= Răducanu
Cornescu
stolnic

ELENA
= Const. Bre-
zoianu
medelnicer 1802

SULTANA
† 1815
= Gheorghe Le-
nliu stolnic

IPSILANTI-MORUZI-HANGERLI

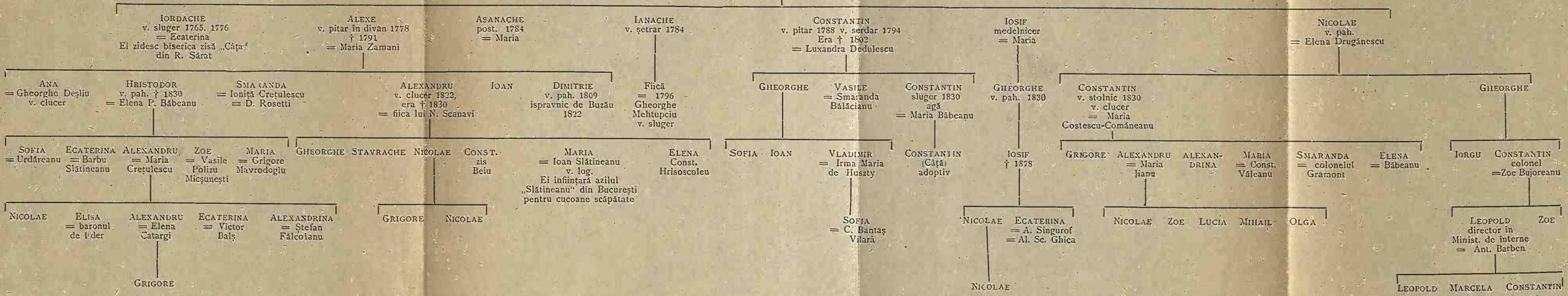

NECULESCU

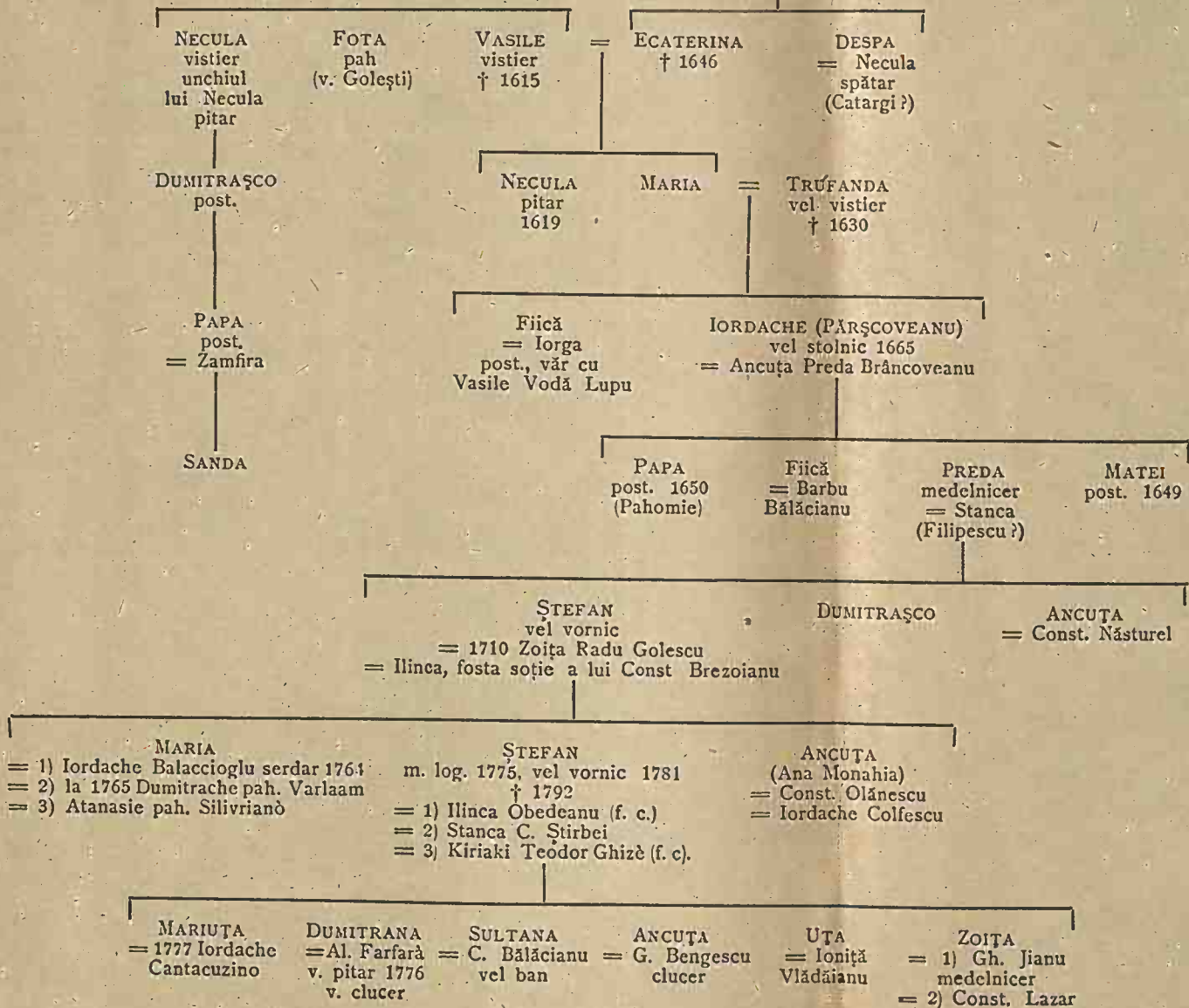
RADU
de la Necule (R. Sărat)
căpitan

IORDACHE
căpitan de Râmnic 1742
agă 1759
= Păuna Robescu

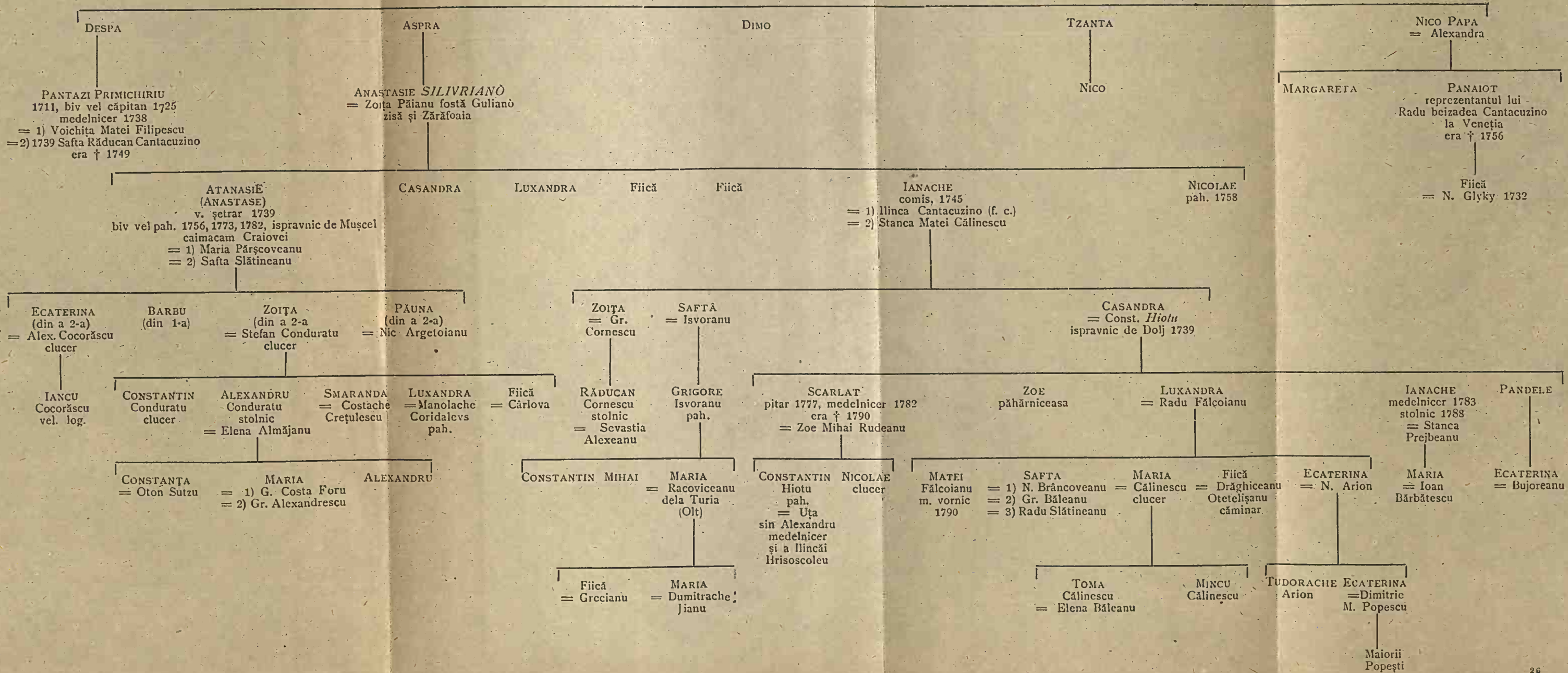

PARȘCOVEANU (†)

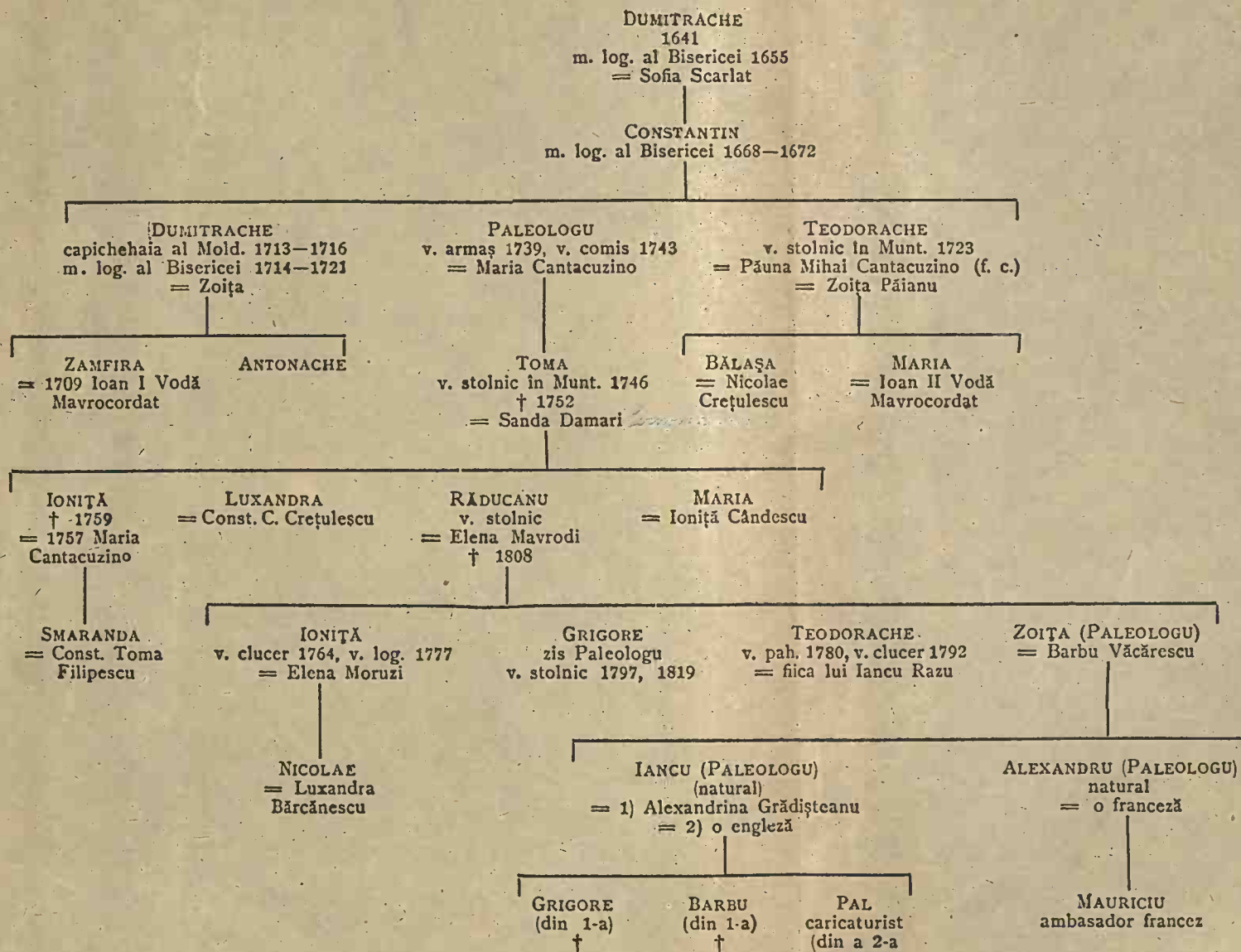
PANĂ
vistier 1601
e Pană grecu, camerier, care ucide pe
Moise Szekely și cade în lupta de la
Brașov 1603

SILIVRIANŌ

GULIANÓ
(ziși și Paleologu)

SLĂTINEANU

STANCIU
log. 1677

ENE (IANE)
vel medelnicer
caimacam 1737
= Stanca State Leurdeanu

face la 1736

NICOLAE
biserica Maica Domnului
din Slatina
= Bălașa

Fiică
= Scarlat Grecianu
v. log. 1777, 1785
v. vistier 1782, 1788
v. vornic 1792

ZOȚA
= Costin Mihălescu
comis

ILINCA
= Const. Căndescu
vel log.

RADU
m. clucer 1777
m. vornic 1784, 1794
caimacam 1789
= Sultana Crețulescu
= Safta Falcoianu (f. c.)

CONSTANTIN
vistier 1758

MARIA
= Ștefanache Cremidi
vel stolnic

MARIA
= Const. Argetoianu

ANASTASE

IOAN
vel șetrar † 1785
= Smaranda Cantacuzino

SAFTA
= Anastase Silivrianò
vel pah.

ILINCA

GHEORGHE

SCARLAT
v. vornic 1804
v. log. † 1808
= Catinca Filipescu

ANASTASIA

STANCA
= Barbu II Văcărescu

IORDACHE
v. pah. 1797, m. log. 1808
m. vornic 1814, caimacam † 1822
= Despa Racoviță
A avut, afară de căsătorie, o fiică și
2 fii, din care Alexandru a fost tatăl
doctorului Al. Slătineanu fost director
al Serviciului sanitar

MARIA (UȚA)
face biserica sf. Nicolae vechi
din Ploești 1816

DIMITRIE
vel clucer † 1836
= 1788 Bălașa Radu Bărbătescu (f. c.)
= Elena Iordache Paladă

LUXANDRA
= Nicolae Bălăcianu

GHEORGHE
comis

IOAN
= Smaranda Lipoveanu

CONSTANTIN
log. 1790
† 1807
= Ilinca

IOAN
v. logofăt
candidat la domnie 1858.
președinte la Curtea de casație 1862
= Maria Neculescu
infintează azilul „Slătineanu“ din Buc.
pentru cucoane scăpătate

ZOE
= Const. Cantacuzino
caimacam 1849

COSTACHE
m. clucer
= Elena Deșliu

BARBU
vel pah.
consilier la Curtea de Casație 1862
= 1) Ecet. Hristodor Neculescu (f. c.)
= 2) Maria Lehliu Drugănescu

IORDACHE
vel comis
= Anastasia Cămpineanu

ELENA
= Petre Obedeanu

NICOLAE
= Elena Coțofeanu

MARIA
= 1) Alceu Caragea
= 2) Scarlat Lupoiann

ALINA
= baronul de Hahn

ZOE
= I. Lenș

ELENA

ANA
= Piru Vlahutzi

ZOE
= nobilul Zalevski

MARIA
= Stănuț Cesianu

GRIGORE
† 1842

ELENA
= colonel-adj. Const. Filitti

PROFIRA
= Nicolae Hagi-Mosco

ANA
= Dim. Berindei
f. ministru

ELENA
= Grigore Rallet

MATEI
† 1876

DUMITRU
† 1880

SCARLAT
† 1908

RALIȚA

MARIA

CORALIA

CONSTANTIN
colonel de cav.
= Lea Crețeanu

GEORGE EMANOIL
adoptivi

NICOLAE
= Ioana Slătineanu

ODETTA

MARCELA
= St. I. Cesianu

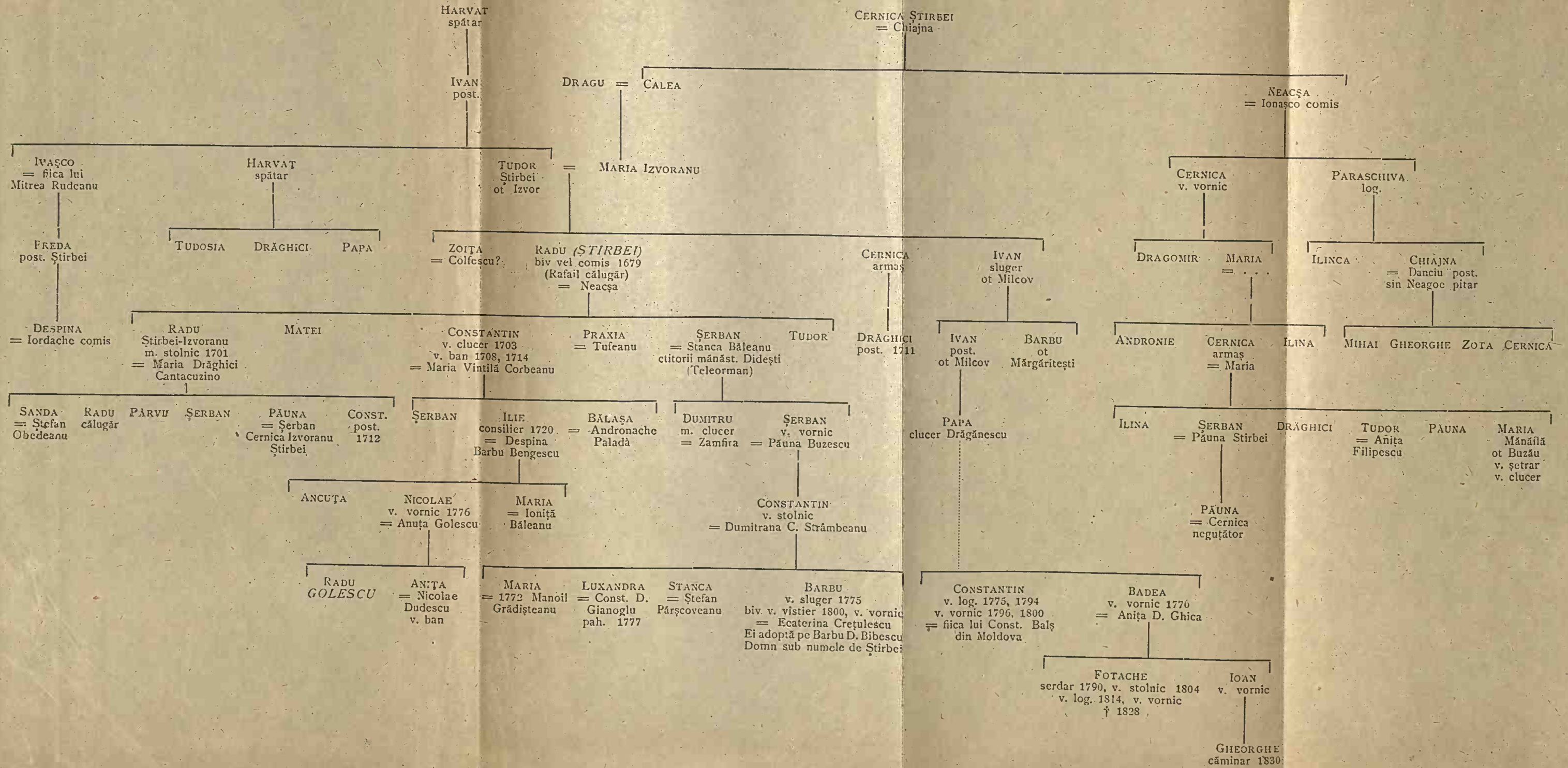
CONSTANTIN
căzut la oaste 1917

IOANA
= Nicolae Sc. Slătineanu

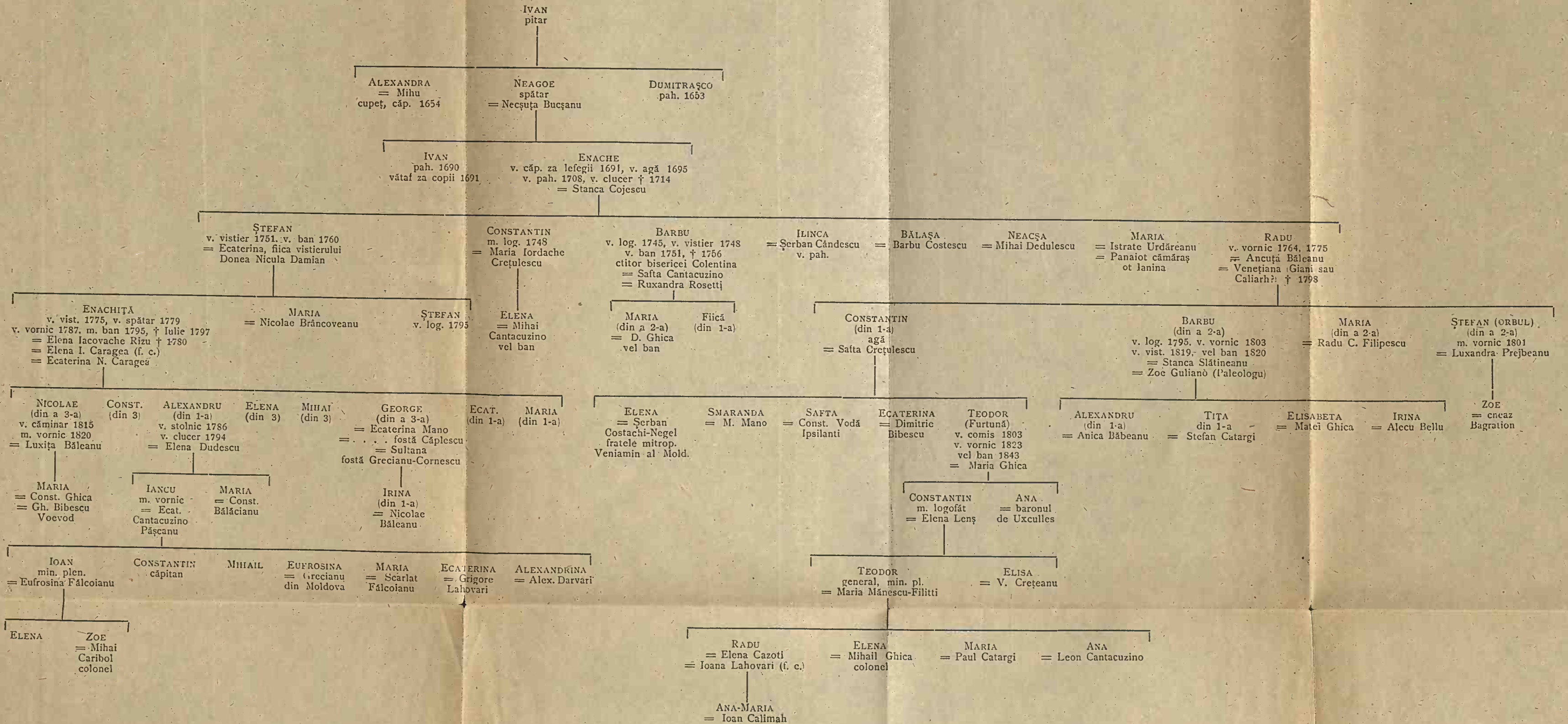
IOAN

ELSA

ȘTIRBEII
(cei vechi)

VACARESCU

VLĂDAIANU

BOERII BRĂDEȘTI

CONDA
(VLĂDAIANU)
vel căpitan
= Vilaia

